BnF Gallica

Coislin 199

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France. Département des Manuscrits.
Coislin 199

{BnF Gallica

EUTHALIUS. Auteur du texte. Coislin 199. 1001-1100.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :
- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».
- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.
- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

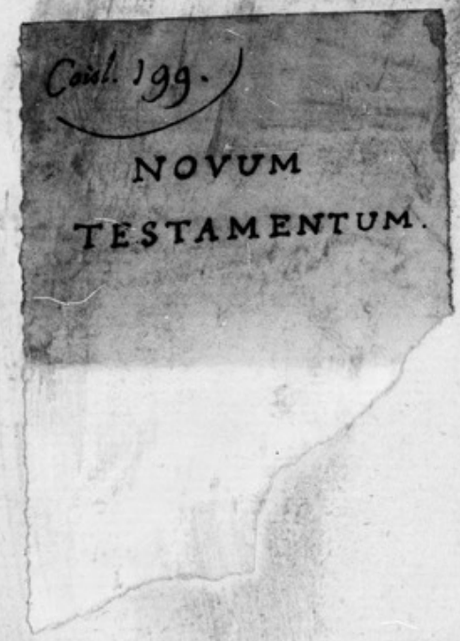
5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter **utilisation.commerciale@bnf.fr**.

COISL.
199

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France. Département des Manuscrits. Coislin 199

199. Evangelia IV. (1); — Acta apostolorum (159); — Epistolæ catholicæ (200 v°); — Pauli epistolæ (221); — S. Joannis Chrysostomi homilia in Christi resurrectionem (309); — Apocalypsis Joannis (311).

XII s. Parch. 328 fol. *P.*

Nouueau testament complet en bon tres bien
escript Et ancien Lettre XLIV. Et prise

Codex membranaceus num. XI. Circiter
Saeculi in quo quatuor Evangelia et alii novi
testamenti libri Evangelium Matthaei in fine mutilum videtur,
desinitque in haec verba, καταβαίνει δὲ
αὐτῷ ἀπὸ τῆς ὄρους ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι
πολλοὶ, καὶ ἰδοὺ λέπρὸς Deinde sequitur tabula
Evangeliorum per annum, postea vero resu-
mitur Matthaei textus usque in finem

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

ΒΙΒΛΟΣ γενέσεως ἰησοῦ χριστοῦ υἱοῦ δαυὶδ υἱοῦ ἀβραάμ·
ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν ἰσαάκ· ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε
τὸν ἰακώβ· ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν ἰούδαν καὶ
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν
φαρὲς καὶ τὸν ζαρὰ ἐκ τῆς θαμάρ· φαρὲς δὲ ἐγέν-
νησε τὸν ἑσρώμ· ἑσρὼμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀράμ·
ἀρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀμιναδάβ· ἀμιναδὰβ δὲ
ἐγέννησε τὸν ναασσών· ναασσὼν δὲ ἐγέννησε τὸν
σαλμών· σαλμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν βοὸζ ἐκ τῆς
ῥαχάβ· βοὸζ δὲ ἐγέννησε τὸν ὼβὴδ ἐκ τῆς ρουθ·
ὼβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν ἰεσσαί· ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησε
τὸν δαυὶδ τὸν βασιλέα· δαυὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε
τὸν σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ οὐρίου· σολομὼν δὲ ἐγέν-
νησε τὸν ῥοβοάμ· ῥοβοὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀβιά·
ἀβιὰ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀσάφ· ἀσὰφ δὲ ἐγέννησε τὸν
ἰωσαφάτ· ἰωσαφὰτ δὲ ἐγέννησε τὸν ἰωράμ·
ἰωρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν ὀζίαν· ὀζίας δὲ ἐγέννησε
τὸν ἰωαθάμ· ἰωαθὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἄχαζ·
ἄχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν ἐζεκίαν· ἐζεκίας δὲ ἐγέν-
νησε τὸν μανασσῆ· μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν ἀμών·
ἀμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν ἰωσίαν· ἰωσίας δὲ ἐγέννησε

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE

τὸν Ἰάχορ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἕως τῆς συγ-
κύρας Βαβυλῶνος· μεταξὺ δὲ τὴν μητρόκωμαν Βαβυλῶνος
Ἰάχορ ἀριθμήσεις τὸν Σαλαβιήλ· Σαλαβιὴλ δὲ ἀρι-
θμήσεις τὸν Ζοροβάβελ· Ζοροβάβελ δὲ ἀριθμήσεις
τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιοὺδ δὲ ἀριθμήσεις τὸν Ἐλιακείμ·
Ἐλιακεὶμ δὲ ἀριθμήσεις τὸν Ἀζώρ· Ἀζὼρ δὲ ἀριθμήσεις
τὸν Σαδώκ· Σαδὼκ δὲ ἀριθμήσεις τὸν Ἀχείμ· Ἀχεὶμ δὲ
ἀριθμήσεις τὸν Ἐλιούδ· Ἐλιοὺδ δὲ ἀριθμήσεις τὸν Ἐλε-
άζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἀριθμήσεις τὸν Ματθάν· Ματθὰν δὲ
ἀριθμήσεις τὸν Ἰακώβ· Ἰακὼβ δὲ ἀριθμήσεις τὸν Ἰωσὴφ
τὸν ἄνδρα Μαρίας· ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰ̅ς̅ ὁ λεγόμενος Χ̅ρ̅ι̅σ̅τ̅ὸ̅ς̅
Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Δαβὶδ, γενεαὶ δε-
κατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας
Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοι-
κεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χ̅υ̅, γενεαὶ δεκατέσσαρες·
Τοῦ δὲ Ἰ̅υ̅ Χ̅υ̅ ἡ γένεσις οὕτως ἦν· μνηστευθείσης τῆς
μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσὴφ· πρὶν ἢ συνελθεῖν
αὐτοὺς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἐχούσα ἐκ πνεύματος ἁγίου· Ἰωσὴφ
δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δίκαιος ὤν· καὶ μὴ θέλων αὐτὴν
παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρᾳ ἀπολῦσαι αὐτήν·
ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ ἄγγελος Κυ̅ κατ̅
ὄναρ αὐτῷ λέγων· Ἰωσὴφ υἱὸς Δαβὶδ· μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν
Μαρίαμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν
ἐκ πνεύματός ἐστιν ἁγίου· τέξεται δὲ υἱόν· καὶ καλέσεις τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Ἰ̅ν̅· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ
τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυ̅ διὰ τοῦ προφήτου λέγον-

τος· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει· καὶ τέξεται υἱόν· καὶ
καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· ὅ ἐστι μεθερμη-
νευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ θ̅ς̅· διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ
ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησε καθὼς προσέταξεν αὐτῷ
ὁ ἄγγελος Κυ̅· καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ
οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν· ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν
πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰ̅η̅ν̅.

Τοῦ δὲ Ἰ̅υ̅ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας
ἐν ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ
ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα λέγοντες·
ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· εἴδομεν
γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ· καὶ ἤλθομεν
προσκυνῆσαι αὐτῷ· ἀκούσας δὲ Ἡρῴδης ὁ βασιλεὺς
ἐταράχθη· καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ· Καὶ
συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ
λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χ̅ς̅ γεννᾶται·
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτως
γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου· καὶ σὺ Βηθλεὲμ
γῆ Ἰούδα· οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν
Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος· ὅστις ποι-
μανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰ̅η̅λ̅· τότε Ἡρῴδης λάθρᾳ
καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν
χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος· καὶ στείλας αὐτοὺς
εἰς Βηθλεέμ, εἶπε· πορεύθητε καὶ ἀκριβῶς ἐξετά-
σατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγεί-
λατέ μοι· ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ·
οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπορεύθησαν· καὶ

Ἰδοὺ ὁ ἀσὴρ ὁμ ἡ δομ ὁμ τη αμ αυτολη. τσαρ ο ηγ ὁμ αὐτοισ· ὅσος
ὁλθοὸμ ἀφ ὑ ὁσαμ ω οὐ ημ τ τσαι δ ομ· ι δόμ τσ δ τ ὁμ ἀσὴρ,
ἡ χ ρ η σαμ χαρ ὰμ μ ἀμ ὁμ φ ὁ δρ α· καὶ ὁλθ ὁμ τσ ἡ ς τη μ οι κι,
ἡ δομ τ τσαι δ ομ μ ὰ μ αρ ί ασ τη ς μ ρ ς αὐτ ου· καὶ τσ ὁ ὁμ τσ
προσ εκ ὑ ω η σαμ αὐτ ω· καὶ αμ οι ξ αμ τσ τσ ποι σ θ η σαμ τ ο ις αὐτ ο ὁμ
προσ η μ ἡ κ αμ αὐτ ω δ ω ρ α. χ ρ ι σ ὁμ· καὶ λ ί β αμ ο μ· καὶ σ μ ύ ρ ν α ὁμ·
καὶ χ ρ η μ ατι σ θ ὴ μ τσ τ ω καστ ο μ αρ μ ὰ ἀ κ αμ ὰ μ αι τσ ρ ὸς η ρ ώ δ.
Δ ἰ ὰ λλ η ς ὁ δ ὸ ν ἀ φ χ ὼ ρ η σαμ ἡ ς τη μ χ ὼ ρ αμ αὐτ ω ὁμ· τ ὸ ρ ἀ μ α
Χ ω ρ η σαμ τσ αμ δ ὲ αὐτ ὸ ὁμ, ἰ δ ο ὺ ἄ γ γ ε λ ος κ ῦ φ αί μ ι αι κ αστ ο μ αρ
τ ω ὶ ω σ η φ λ ά μ ο μ· ἄ ν ερ θ ρ ς τσ αρ ἀ μ αβ τ ὸ τ σ αι δ ὶ ο μ καὶ τη μ
μ ρ ὰ αὐτ ο ὺ· καὶ φ ὰ γ ε ἡ ς τσ ἄ ι γ υ σ τ ο μ· καὶ ἰ σ θ ὶ ὁ κ ἡ ὅσος ἀμ
ἡ τσ ο σ ι· μ ὁ λ λ ἡ γ ὰ ρ ἦ ρ ώ δ η ς Ζ η τ ἡ μ τ ὸ τσ αι δ ὶ ο μ τ ο ῦ ἀ π ο
λ ὺ σ αι αὐτ ό· ὁ δ ὲ ἄ ν ερ θ ρ ς, τσ αρ ὸ λ αβ τ ὸ τσ αι δ ὶ ο μ καὶ τη μ
μ ρ ὰ αὐτ ο ὺ μ υ κ τ ὸ ς· καὶ ἀ φ χ ὼ ρ η σ ὰ ἡ ς ἄ ι γ υ σ τ ο μ· καὶ ἦ μ
ὁ κ ἡ ὅσος τη ς τ ο λ ά τ η ς ἡ ρ ώ δ ου· ἵ μ α τ ο λ η ρ ω θ ῇ τ ὸ ῥ η θ ὲ ν
ὑ π ὸ τ ο ῦ κ ῦ· δ ι ὰ τ ο ῦ τσ ρ ο φ ή τ ο υ λ ά μ μ τ ο ς· ὃ ξ αἰ γ ύ σ τ ο υ ὁ κ αὶ
λ ά β α τ ὸ μ ἡ ὁ μ μ ο υ· π ό τ ε ἠ ρ ώ δ η ς ἰ δ ὼ ὁμ ὅ τ ι ὁ μ β α σ ὶ χ θ η
Υ π ὸ τ ὸ μ μ ά γ ο μ, ὁ θ υ μ ώ θ η λ ί α ν· καὶ ἀ π ο σ τ ε ί λ α σ ἀ μ ἡ λ θ π α ῦ
τ ὸ σ τσ αι δ α σ τ ο ὺ ὁμ β η θ λ ὲ ὁμ· καὶ ὁ μ τσ α σ ὶ τ ο ῖ ς ὁ ρ ί ο ι ς
αὐτ ῆ ς· ἀ π ὸ δ ι ε τ ο ῦ ς καὶ κ αστ ο τ έ ρ ω· κ α τ ὰ τ ὸ μ χ ρ ό μ ο μ
ὃ μ ἡ κ ρ ί ω σ θ τσ αρ ὰ τ ω ὁμ μ ά γ ω ν· π ό τ ε ὁ θ λ η ρ ώ θ η τ ὸ ῥ η θ ὲ ν
ὑ π ὸ τ ο ῦ ἱ ε ρ ο μ ί ο υ τ ο ῦ τσ ρ ο φ ή τ ο υ λ ά μ μ τ ο ς· φ ω μ ὴ ὁ μ ῥ α μ ὰ
ἦ κ ο ύ σ θ η· θ ρ ῆ μ ο ς καὶ κ λ α υ θ μ ὸ ς καὶ ὀ δ υ ρ μ ὸ ς τσ ο λ ύ· ῥ α χ ὴ
κ λ α ί ο υ σ α τ α ὶ ς τ ό κ μ α ι αὐτ ῆ ς· καὶ ο ὐ κ ἠ θ έ λ η σ τσ αρ α κ λ η θ ῆ μ αι
ὅ τ ι ο ὐ κ ἔ ᾳ σ ί· τ ο λ ά τ η σ αμ τσ ο ς δ ὲ τ ο ῦ ἠ ρ ώ δ ου, ἰ δ ο ὺ ἄ γ γ ε λ ος
Κ ῦ κ αστ ο μ αρ φ αί μ ι αι τ ω ὶ ω σ η φ ὁ μ ἀ ι γ ύ σ τ ο υ λ ά μ ο μ· ἄ ν ερ θ ρ ς,
τσ αρ α λ αβ τ ὸ τσ αι δ ὶ ο μ καὶ τη μ μ ρ ὰ αὐτ ο ὺ· καὶ τσ αρ ὰ ο ὐ ἡ ς

Γ ῆ μ ἰ η λ· τ θ υ μ ή κ αστ ι γ ὰ ρ ὁ ι Ζ η τ ω ὶ τ ω τη μ ψ υ χ ὴ μ τ ο ῦ τσ αι
δ ί ο υ· ὁ δ ὲ ἄ ν ερ θ ε ὶ σ, τσ αρ ὸ λ αβ τ ὸ τσ αι δ ὶ ο μ καὶ τη μ μ ρ ὰ
αὐτ ο ῦ· καὶ ἦ λ θ ὁμ ἡ ς τη μ ἰ η λ· ἀ κ ο ύ σ α σ δ ὲ ὅ τ ι ἀ ρ χ ὸ λ α ο ς
Β α σ ι λ ε ύ ε ι ὁ ὶ τ ο ῖ ς τ η ς ἰ ο υ δ α ί α σ ἀ μ τ ὶ η ρ ώ δ ο υ τ ο ῦ τσ ρ ὸ ς αὐτ ο ῦ,
ἐ φ ο β ή θ η ὁ κ ἀ ὐ τ ὸ σ ἀ λ θ ε ὶ ν· χ ρ η μ α τ ι σ θ ὲ ς δ ὲ κ αστ ὸ μ αρ,
ἀ μ ἐ χ ὼ ρ η σ ὁμ ἡ ς τ α ὶ μ έ ρ η τ η ς ς γ α μ λ α ί α σ· καὶ ὁ λ θ ὼ ὁμ κ αστ ω
κ η σ ὁμ ἡ ς τσ ο ὸ λ ι μ λ φ ο μ ὁ μ η μ α Ζ α ρ ῳ· ὅ τσ ο ς τσ α λ η ρ ω θ ῇ
τ ὸ ῥ η θ ὲ ν δ ι ὰ τ ὼ ὁμ τσ ρ ο φ η τ ω ὁμ· ὅ τ ι μ α Ζ ω ρ α ῖ ο ς κ λ η θ ή σ ε τ α ι
μ δ ὲ τ α ῖ ς η μ έ ρ α ι ς ἐ κ ἔ μ α ι ς, ἀ φ τσ αρ α μ ί μ φ α ι ὁ σ α μ η σ
ὄ β α τσ ι φ η σ· κ η ρ ύ σ τσ ο μ ὁ ν τη ὲ ρ ή μ ω τη ς ἰ ο υ δ α ί α σ καὶ λ έ γ ὁμ
μ ί α μ ο ἡ τ σ· ἡ γ γ ι κ ὲ ν γ ὰ ρ ἡ Β α σ ι λ έ α τ ω ὁμ ὁ ὐ ω ὁμ· ὗ τ ο ς
γ ὰ ρ ἐ σ τ ι μ ὸ ῥ η θ ὲ ι σ ὑ π ὸ η σ α ἰ ο υ τ ο ῦ τσ ρ ο φ ή τ ο υ λ ἐ γ ο ν τ ο ς·
φ ω μ ὴ β ο ὼ ὁμ τ ο ς ὁ μ τη ὲ ρ ή μ ω· ἑ τ ο ι μ ά σ α τ ε τ η ν ὁ δ ὸ ν κ ῦ·
ε ὐ θ ε ί α ς π ο ι ἡ σ α τ ε τ ο ὺ ς τ ρ ί β ο ν σ α ὐ τ ο ῦ· α ὐ τ ὸ ς δ ὲ ὁ ἰ ω α μ μ η ς
ἐ ι χ ε τ ὸ ἔ ν δ υ μ α ὐ τ ο ῦ ἀ π ὸ τ ρ ι χ ὼ ὁμ κ αμ ή λ ο υ· καὶ Ζ ω ὁμ η μ
β ε ρ μ α τ ί μ η μ τσ ε ρ ὶ τη ν ὁ ἁ φ ὼ α ὐ τ ο ῦ· η δ ὲ τ ρ ο φ ὴ α ὐ τ ο ῦ,
η μ ἀ κ ρ ί δ ε· καὶ μ ὲ λ ι ἔ ρ ι ο μ· τ ό τ ε τ ό τ ε ὲ ξ ε σ τ ο ρ ά λ ε τ ο τσ ρ ὸ ς α ὐ τ ὸ μ
ἱ ε ρ ο σ ό λ υ μ α· καὶ τσ α σ α ὶ η ἰ ο υ δ α ί α· καὶ τσ α σ α η τσ ε ρ ὶ
χ ὼ ρ ο ς τ ο ῦ ἰ ο ρ δ ά ὁ υ· καὶ ὁ β α π τ ί Ζ ο μ τ ο ὑ π ὸ τ ο ῦ ἰ ο ρ δ ά ὁ η
ὑ π ὸ α ὐ τ ο ῦ· ὁ μ ο λ ο γ ο ύ μ ε ν ο ι τ α σ ὰ μ α ρ τ ί α σ α ὐ τ ω ὁμ· ε ἰ δ ὼ ὁμ
Δ ὲ τσ ο λ λ ο ὺ ς τ ω ὁμ φ α ρ ι σ α ί ω ὁμ καὶ σ α δ δ ο υ κ α ί ω ὁμ ἐ ρ χ ο μ έ ν ο υ ς
ὁ π ὶ τ ὸ β α π τ ι σ μ α α ὐ τ ο ῦ· ἔ φ η σ ὁμ α ὐ τ ο ῖ ς· γ ε ν ν ή μ α τ α ἐ χ ι δ ν ὼ ὁμ·
τ ί ς ὑ π ὲ δ ε ι ξ ε ὁμ ὑ μ ῖ ν φ υ γ ε ῖ ν ἀ π ὸ τ η ς μ έ λ λ ο ὐ σ η ς ὀ ρ γ ῆ ς·
π ο ι ή σ α τ ε ὁ ὖ ν κ α ρ π ὸ ν ἄ ξ ι ο ν τ η ς μ ε τ α ν ο ί α ς· καὶ μ ὴ δ ό ξ η
λ έ γ ε ι ν ὁ μ ῖ ν ἐ ν α υ τ ο ῖ ς· π α τ έ ρ α ἔ χ ο μ ε ν τ ὸ ν Ἀ β ρ α α μ· λ έ γ ω γ ὰ ρ ὑ μ ῖ ν
ὅ τ ι δ ύ ν α τ α ι ὁ θ ὲ ὁ ς ἐ κ τ ω ὁμ λ ί θ ω ὁμ τ ο ύ τ ω ὁμ ἐ γ ε ῖ ρ α ι τ έ κ ν α τ ω
Α Ἀ β ρ α α μ· ἤ δ η δ ὲ κ αὶ ἡ ἀ ξ ί ν η τσ ρ ὸ ς τ η ν ῥ ί Ζ α ν τ ω ὁμ δ έ ν δ ρ ω ὁμ

εἰς τὴν λειτουργ τῶν ἁγ θεοφ· τῶν κ· παραλήψεται ὁ ἰς·

κ ται· τοσαῦτα δένδρα μὴ τοιοῦτα καρποὺς καλοὺς, ἐκ
Κ όπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται· ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕ
δατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἰσχυ
ρότερός μου ἐστίν· οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα
βαστάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυ
Λ ρί· οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτοῦ· καὶ
συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην· τὸ δὲ ἄχυρον
κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ· τότε παραγίνεται ὁ ἰς
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην
τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν
αὐτὸν λέγων· ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι καὶ σὺ
ἔρχῃ πρός με; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰς εἶπεν πρὸς αὐτόν·
ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι
πᾶσαν δικαιοσύνην· τότε ἀφίησιν αὐτόν· καὶ βαπτισθεὶς
ὁ ἰς, ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἠνεῴχθησαν
αὐτῷ οἱ οὐρανοί· καὶ εἶδε τὸ πνεῦμα τοῦ θῦ καταβαῖνον ὡσεὶ
περιστερὰν καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ
τῶν οὐρανῶν λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς ἐν ᾧ
Β εὐδόκησα· τότε ὁ ἰς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ
τοῦ πνεύματος πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου· καὶ μὴ φάγων
ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα,
ὕστερον ἐπείνασε· καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων
εἶπεν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι
γένωνται· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· γέγραπται· οὐκ ἐπ'
ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος· ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκ
πορευομένῳ διὰ στόματος θῦ· τότε παραλαμβάνει
αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν· καὶ ἵστησιν αὐτὸν

Δ ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ· καὶ λέγει αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ
θῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις
αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ· καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε·
μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου·
ἔφη αὐτῷ ὁ ἰς· πάλιν γέγραπται· οὐκ ἐκπειράσεις κύ
τὸν θόν σου· πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος
Ε εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν· καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς
βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· καὶ λέγει
αὐτῷ· ταῦτά σοι πάντα δώσω ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς
μοι· τότε λέγει αὐτῷ ὁ ἰς· ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ·
γέγραπται γάρ· κύριον τὸν θόν σου προσκυνήσεις· καὶ αὐτῷ
μόνῳ λατρεύσεις· τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος·
καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προσῆλθον καὶ διηκόνουν αὐτῷ· τ' τ' (α·:
Κ ούσας δὲ ὁ ἰς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν
Ζ εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ,
ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασ
σίαν· ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ· ἵνα πλη
ρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος·
γῆ Ζαβουλὼν· καὶ γῆ Νεφθαλείμ· ὁδὸν θαλάσσης
πέραν τοῦ Ἰορδάνου· Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν· ὁ λαὸς
ὁ καθήμενος ἐν σκότει φῶς μέγα· καὶ τοῖς καθη
μένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν
αὐτοῖς· ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ ἰς κηρύσσειν καὶ λέγειν·
μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· τ' τ' κγ':
Η περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας,
εἶδε δύο ἀδελφούς· Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον·
καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· ἁλιεῖς ἀμφίβλη

κ· ἐπὶ τὰ πρὸ φῶτα· τῶν κ· ἀκούσας ὁ ἰς ὅτι

στρον· καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω
ὑμᾶς γενέσθαι ἁλιεῖς ἀνθρώπων· οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες
τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ προβὰς ἐκεῖθεν εἶδεν
ἄλλους δύο ἀδελφούς· Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς
αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν
αὐτούς· οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα
αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν
διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ
εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον
καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ
εἰς ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς
κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους
καὶ δαιμονιζομένους καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς·
καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς· καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ
Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· τ' τ' κγ':

κγ' β' ἐπὶ τὴν τῶν ἁγ πατ·: τῶν κ· περιπατῶν ὁ ἰς·

τρομένης τὴν μϑαλασσαν· ἡ σαγήνη γὰρ ἁμᾶς· καὶ λέγει αὐτοῖς·
Δεῦτε ὀπίσω μου· καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁμᾶς ἀνϑρώπων· οἱ δὲ
ἀναστάντες ἀκολουθήσαν αὐτῶ· καὶ προβὰς ἐκεῖϑεν· εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς· Ἰάκωβον
τὸν τοῦ Ζεβεδαίου· καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὄντας
τοὺς υἱοὺς Ζεβεδαίου· καὶ τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ὁκάμισον αὐτῶν· οἱ δὲ ἀνϑέντες
ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν· ἠκολούθησαν
αὐτῶ· καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰς διδάσκων
ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν· καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς
Βασιλείας· καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλα
κίαν ἐν τῶ λαῶ· καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν
Συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχον
τας ποικίλαις νόσοις· καὶ βασάνοις συνεχομένους· καὶ δαι μο
νιζομένους· καὶ σεληνιαζομένους· καὶ παραλυτικούς·
καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς· καὶ ἠκολούθησαν αὐτῶ ὄχλοι
πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας· καὶ Δεκαπόλεως· καὶ Ἱεροσολύ
καὶ Ἰουδαίας· καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους
ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσῆλθον
αὐτῶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐδί
δασκεν αὐτοὺς λέγων· μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῶ πνεύματι· ὅτι
αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· μακάριοι οἱ πενθοῦν
τες· ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται· μακάριοι οἱ πραεῖς·
ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν· μακάριοι οἱ πεινῶν
τες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην· ὅτι αὐτοὶ χορ
τασθήσονται· μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθή
σονται· μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδίᾳ· ὅτι αὐτοὶ τὸν θν

ὄψονται· μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί· ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ ϑεοῦ κλη
ϑήσονται· μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης·
ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· μακάριοί ἐστε ὅταν
μᾶς διώξωσι καὶ διώξωσι· καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν
ῥῆμα καθ' ὑμῶν· ψευδόμενοι· ἕνεκεν ἐμοῦ· χαίρετε καὶ
ἀγαλλιᾶσθε ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτω
γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν· ὑμεῖς ἐστὲ
τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῆ· ἐν τίνι ἁλι
σθήσεται· εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι· εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω καὶ κατα
πατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνϑρώπων· ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κοσμου·
οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ
καίουσι λύχνον· καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον· ἀλλ'
ἐπὶ τὴν λυχνίαν· καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῆ οἰκίᾳ·
οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνϑρώπων· ὅπως
ἴδωσι ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα· καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν
τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς· μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι
τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι ἀλλὰ
πληρῶσαι· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· ἕως ἂν παρέλθη ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθη ἀπὸ τοῦ
νόμου· ἕως ἂν πάντα γένηται· ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν
τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνϑρώπους, ἐλάχιστος κληθή
σεται ἐν τῆ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ δι
δάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῆ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·
λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη
ὑμῶν πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ φαρισαίων, οὐ μὴ
εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἠκούσατε ὅτι
ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· οὐ φονεύσεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνο

ἄρασι τὴν κρίσιν. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν. ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει. ὃς δ' ἂν
εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ. ὃς δ' ἂν
εἴπῃ μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.
ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. κἀκεῖ
ἐκ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τί κατά σοῦ, ἄφες
ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ
ὕπαγε πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου. καὶ τότε ἐλθὼν
πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου
ταχύ. ἕως ὅτου εἶ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ μήποτέ σε παρα-
δῷ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ. καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ
ὑπηρέτῃ. καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ. ἀμὴν λέγω σοι οὐμὴ
ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην.
Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη. οὐ μοιχεύσεις. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν. ὅτι
πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτὴν, ἤδη
ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός
σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ
σοῦ. συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου. καὶ
μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου ὑμηθῇς εἰς γέενναν. καὶ εἰ ἡ δεξιά
σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὴν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ.
συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου. καὶ μὴ
ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν. ἐρρέθη δὲ ὅτι
ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον.
ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν. ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι. καὶ ὃς
ἐὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ, μοιχᾶται. πάλιν ἀκούσατε
τοῖς ἀρχαίοις. οὐκ ἐπιορκήσεις. ἀποδώσεις

δὲ τῷ κυρίῳ τοὺς ὅρκους σου. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν. μὴ ὀμόσαι
ὅλως. μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ. ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ θεοῦ. μήτε ἐν
τῇ γῇ. ὅτι ὑποπόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ. μήτε εἰς
Ἱεροσόλυμα. ὅτι πόλις ἐστὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως. μήτε
ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὀμόσῃς. ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα
λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι. ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν, ναὶ ναί.
οὒ. οὔ. τὸ δὲ περισσὸν τούτων, ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστιν.
Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη. ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ. καὶ
ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν. μὴ ἀντιστῆναι
τῷ πονηρῷ. ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει εἰς τὴν δεξιὰν σιαγόνα,
στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην. καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι
καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον.
καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἕν, ὕπαγε μετ' αὐτοῦ δύο.
τῷ αἰτοῦντί σε δίδου. καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανίσασθαι,
μὴ ἀποστραφῇς. Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη. ἀγα-
πήσεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου.
ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν. ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν. εὐλογεῖτε
τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς. καλῶς ποιεῖτε τοῖς μι-
σοῦσιν ὑμᾶς. καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόν-
των ὑμᾶς. καὶ διωκόντων ὑμᾶς. ὅπως γένησθε υἱοὶ
τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ
ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθούς. καὶ βρέχει ἐπὶ
δικαίους καὶ ἀδίκους. ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγα-
πῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε. οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι
τὸ αὐτὸ ποιοῦσι; καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς φίλους ὑμῶν
μόνον. τί περισσὸν ποιεῖτε. οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὕτω
ποιοῦσιν; ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι ὡς ὁ πατὴρ ὑμῶν

ιε΄ τῆς τυρφαγ: εἰς τὸ κατ᾽ ἐκεῖνο προσελθόντες τὴν ἑξῆς:

ὄμμασι τοῖς ὠμοῖς στυγνὸς ὁρᾶται. ἀφαιρούμενος τὴν ὁλόκαυτον
ὠμότητα μὴ ποιῶμεν ὅμματα ὀφθῆναι τῷ ἀμνῷ παρὸ καὶ τὸ
θεσπισθῆναι αὐτοῖς· ἀδὲ μήν· μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ
ἡμῶν τῷ ὄντι τοῖς ὠμοῖς· ὅταν ὠμὸν ποιῆσ ὅλοκαυτωμα σὺν ἡμῖν,
σαλπισάσησ ὄμματα ὀφθήσονται· ὡς ὑποκριταὶ ποιοῦσι·
ὄμμασι σωφρονικαῖς καὶ ὄμμασι ῥήμασι· ὅταν δοξασθῶσιν
ὑπὸ τῶν ἀμνῶν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν·
σοῦ δὲ ποιοῦντος ὅλοκαυτωμα σὺν ἡμῖν, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου
τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου· ὅπως ᾖ σου ἡ ὁλοκαυτωμα σὺν ἡμῖν κρυπτῷ·
καὶ ὁ πατήρ σου ὁ ὁρῶν ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ· καὶ ὅταν προσάγῃς, οὐκ ἔσῃ ὡς περ
οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς· καὶ ἐν ταῖς
γωνίαις τῶν πολυτελῶν ἅπτεσθαι προσάγεσθαι· ὅπως ἂν
φανῶσι τοῖς ἀμνοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν
αὐτῶν· σὺ δὲ ὅταν προσάγῃς, ἔρχῃ εἰς τὸ ταμεῖόν σου·
καὶ κλείσασ τὴν θύραν σου, προσάξαι τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ
κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ· προσαγόμενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε· ὡς οἱ ἐθνικοί· δοκοῦσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ
αὐτῶν εἰσακουσθήσονται· μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὧν χρείαν ἔχετε πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι
αὐτόν· οὕτως οὖν προσάγεσθε ὑμεῖς· πατὲρ ἡμῶν ὁ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου
γενηθήτω τὸ θέλημά σου· ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς·
τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν· ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν
τοῖς ὀφείλουσιν ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πει-

κυριακὴ τῆς τυρφαγ: εἰς τὸ κατ᾽ ἐκεῖνο ὁ ἀναφὴ τε τοῖς ἀνοίξ:

ρασμόν· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· ὅτι σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.
ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς
ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος
ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν· ὅταν δὲ νηστεύητε,
μὴ γίνεσθε ὡς οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί· ἀφανί
ζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν· ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις
νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν
αὐτῶν· σὺ δὲ νηστεύων, ἄλειψαι σου τὴν κεφαλὴν· καὶ τὸ
πρόσωπόν σου νίψαι· ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νη
στεύων· ἀλλὰ τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου
ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι· μὴ θησαυρίζητε
ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς· ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει· καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· θη
σαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ· ὅπου οὔτε σὴς
οὔτε βρῶσις ἀφανίζει· καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν· ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς σου
ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία σου· ὁ λύχνος τοῦ σώματός
ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ,
ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου
πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται· εἰ οὖν τὸ
φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον. οὐδεὶς δύναται
δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν
ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται· καὶ τοῦ ἑτέρου κατα
φρονήσει· οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ·
διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί

τῇ κ᾽ τ΄: εἰς τὸ κατ᾽ ὁ λύχνος τοῦ σώ:

τῆ Β΄ τ Β΄ ἐΒ: ἐπ ὀκ̄. μὴ μεριμνήσητε λέγοντες

φάγητε καὶ τί πίητε· μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύ-
σησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς· καὶ τὸ σῶμα
τοῦ ἐνδύματος; ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ·
ὅτι οὐ σπείρουσιν· οὐδὲ θερίζουσιν· οὐδὲ συνάγουσιν εἰς
ἀποθήκας· καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ
ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν
δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα;
καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε· καταμάθετε τὰ
κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ· οὐδὲ νήθει·
λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ
περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων· εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ
σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς
οὕτως ἀμφιέννυσιν· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι;
μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες· τί φάγωμεν· ἢ τί πίωμεν·
ἢ τί περιβαλώμεθα· πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ·
οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ὅτι χρῄζετε
τούτων ἁπάντων· ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ· καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· καὶ ταῦτα πάντα
προστεθήσεται ὑμῖν· μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον·
ἡ γὰρ αὔριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς· ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ
ἡ κακία αὐτῆς· ἀρ μὴ κριθῆτε· ἵνα μὴ κριθῆτε· ἐν ᾧ
ἀρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε,
μετρηθήσεται ὑμῖν· τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ
ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου· τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀ
φθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς· ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ
σου· ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου·
καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου· ὑπόκριτα· ἔκ

(α΄ Β΄· ἀπὸ τῶν ἁ΄ πρόσ: ἐπ ὀκ̄· μὴ κρίνετε ἵνα μὴ

ὀφθ΄ τῶν κ΄ εἰς τὰ κάρ κ΄ πάντων·

βάλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ τότε
διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ
τοῦ ἀδελφοῦ σου· μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσί· μηδὲ
βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων·
μήποτε καταπατήσουσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν·
καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς· αἰτεῖτε καὶ δοθήσε-
ται ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε· κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται
ὑμῖν· πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει·
καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται· ἢ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν
ἄνθρωπος· ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον· μὴ λίθον ἐπιδώσει
αὐτῷ; καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ· μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;
εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ δι-
δόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ
ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν· πάν-
τα οὖν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι,
οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος
καὶ οἱ προφῆται· εἰσέλθατε διὰ τῆς στενῆς πύλης·
ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα
εἰς τὴν ἀπώλειαν· καὶ πολλοί εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι
δι' αὐτῆς· τί στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ
ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν· καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὑρίσκοντες
αὐτήν· ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν·
οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων·
ἔσωθεν δέ εἰσι λύκοι ἅρπαγες· ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν
ἐπιγνώσεσθε αὐτούς· μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν
σταφυλήν· ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; οὕτω πᾶν δένδρον
ἀγαθὸν· καρποὺς καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον

τῆ Γ΄ τ Β΄ ἐΒ: ἐπ ὀκ̄· προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευ

τῇ δ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε: κ πάλε ὁ λέγων μοι κε κε:

καρπους ὡσπερ μηρὸς ὡσπερ ἡ. οὐδὲ ὡς αὐταὶ δόμ δρομ ἀμαθόμ,
καρπους ὡσπερ μηρὸς ὡσπερ ἡμ. οὐδὲ δόμ δρομ σαπρὸμ, καρ
πους καλὸς ὡσπερ ἡμ. πασᾶ ὧν δόμ δρομ μὴ ὡσπερ ὧν καρ
πὸμ καλὸμ, ὄκ κόπτεται καὶ ἡ σπυρὶς πάλλεται· ἀρα μὴ ἀπὸ
πασῶμ καρπασῶμ αὐτῶμ ὁσοι ἡμῶν σάββ αὐτός· ἀρ οὖν πασᾶ ὁ
λόγος μοι κε κε ἡ σοφία ἡ σπυρὸς ἡ πᾶσα μὴ λή ἀμ πασῶμ ὧν ὧμ
ἀλλ᾽ ὡσπερ ὧν πολλὴ μὴ αἱ πασῶν τοῦ σαρτίμου τοῦ ὁμ ὧν οἷς: τ τ γ. κ
πολλοὶ ἐρῶσί μοι ὁμ ὁ κείμ κ τῇ λιμέρᾳ· κε κε· οὐ πασᾶ σᾶ
ὁμ ὁ μαπὶ πασ ἐφ κ τάσαμ ἡμ· καὶ πασᾶ σᾶ ὁμ ὁ μαπὶ δαιμόμ ἰὰ
ζῆ ξ υάρομ μὴ· καὶ πασᾶ σᾶ ὁμ ὁ μαπὶ δω αἰμ ἡς πασ λλᾶ σ ὅσοι ἡ
σαμ ἡμ; καὶ πότε ὁ μολογήσω αὐτοῖς ὅτι οὐδέ ποτε ἔγ μ ω
ν μᾶς· ἀπόσχεσθε ἀπ᾽ ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμ μοι τὴμ ἀ ομί αμ: π
πᾶς ὧν ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιῇ αὐτ χ
ὁμοιώσω αὐτὸμ ἀμ δρὶ φρομίμῳ· ὅς τις ᾠκοδόμησε τὴμ
οἰκί αμ αὐτοῦ ὄσοι τὴμ πέτ ραμ· καὶ κατέβη ἡ βροχή· καὶ
ἦλθομ οἱ ποταμοί· καὶ ἔπ μ σαμ οἱ ἄ μοι· καὶ προσέπ
τῃ οἰκί ᾳ ἐκείμ η· καὶ οὐκ ἔσεσε· τεθεμελίω το γὰρ ἐπὶ
τὴμ πέτ ραμ· καὶ πᾶς ὁ ἀκούω μου τοὺς λόγους τούτους·
καὶ μὴ ποιῶμ αὐτούς, ὁμοιωθή σε ται ἀμ δρὶ μωρῷ· ὅς τις
ᾠκοδόμησε τὴμ οἰκί αμ αὐτοῦ ὄσοι τὴμ ἄμμομ· καὶ κατέ
βη ἡ βροχή· καὶ ἦλθομ οἱ ποταμοί· καὶ ἔπ μ σαμ οἱ
ἄ μοι· καὶ προσέκο ψαμ τῇ οἰκί ᾳ ἐκείμ η· καὶ ἔπε σε·
καὶ ἦμ ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη· καὶ ἐγέμ ε το ὅτε συν ε τέ
λεσεμ ὁ Ἰ ς τοὺς λόγους τούτους, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι
ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦμ γὰρ διδάσκω μ αὐτοὺς, ὡς ἐξ ουσί
ἄχω μ καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς· κατα βά ντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ
τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαμ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἰδοὺ λπρ

τῇ Ϛ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ιδ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ιε΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ιϛ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ιζ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ιη΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ιθ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κα΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κβ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κγ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κδ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κε΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κϛ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κζ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κη΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κθ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ λ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ λα΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ λβ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ λγ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ λδ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ λε΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ λϛ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ λζ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ λη΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ λθ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ μ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ μα΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ μβ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ μγ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ μδ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ με΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ μϛ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ μζ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ μη΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ μθ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ν΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ να΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ νβ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ νγ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ νδ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ νε΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ νϛ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ νζ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ νη΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ νθ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ξ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ξα΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ξβ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ξγ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ξδ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ξε΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ξϛ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ξζ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ξη΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ξθ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ο΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ οα΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ οβ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ογ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ οδ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ οε΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ οϛ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ οζ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ οη΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ οθ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ π΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ πα΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ πβ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ πγ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ πδ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ πε΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ πϛ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ πζ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ πη΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ πθ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ϟ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ϟα΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ϟβ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ϟγ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ϟδ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ϟε΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ϟϛ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ϟζ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ϟη΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ϟθ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ρ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ρα΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ρβ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ργ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ρδ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ρε΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ρϛ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ρζ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ρη΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ρθ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ρι΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ρια΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ριβ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ριγ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ριδ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ριε΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ριϛ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ριζ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ριη΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ριθ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κα΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κβ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κγ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κδ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κε΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κϛ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κζ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κη΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κθ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ λ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ λα΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ λβ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ λγ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ λδ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ λε΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ λϛ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ λζ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ λη΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ λθ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ μ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ μα΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ μβ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ μγ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ μδ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ με΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ μϛ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ μζ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ μη΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ μθ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ν΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ να΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ νβ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ νγ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ νδ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ νε΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ νϛ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ νζ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ νη΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ νθ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ξ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ξα΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ξβ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ξγ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ξδ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ξε΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ξϛ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ξζ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ξη΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ξθ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ο΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ οα΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ οβ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ογ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ οδ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ οε΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ οϛ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ οζ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ οη΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ οθ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ π΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ πα΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ πβ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ πγ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ πδ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ πε΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ πϛ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ πζ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ πη΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ πθ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ϟ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ϟα΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ϟβ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ϟγ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ϟδ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ϟε΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ϟϛ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ϟζ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ϟη΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ϟθ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ρ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ρα΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ρβ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ργ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ρδ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ρε΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ρϛ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ρζ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ρη΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ρθ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ρι΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ρια΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ριβ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ριγ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ριδ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ριε΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ριϛ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ριζ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ριη΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ ριθ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κα΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κβ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κγ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κδ΄ τ Β΄ ἐΒ΄: εἰπὲ ὁ κε· παῖ ὅς τις ἀκού ει μου τοὺς λό

τῇ κ

+ ἀναλωτεῖ πῶς λείπει ἡ ἐν ρὶς κεῖται καθ ἡμᾶς ἀπὸ φλοε

Περὶ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εὐαγγελιστῶν εἰς τὰ καθ ἡμέραν εὐαγγέλια· ἐκ οἱ σαφῶς τὴν γενεὰν γεγράφασιν. ἡ ἀριθμοὶ ἔξωθεν· ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ ἀ ἡ β· ἡ καθεξῆς, ὁρᾶ· ἡ ὅτε ζητεῖ τὰ σοὶ εὐαγγέλιον ἡμέρας· ἢ ἐστι ρ οσοῦ ἐκ βδομάδος, ἢ ἑορτῆς, ψηλάφησον τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῆς βδομάδος, ἢ τῆς ἑορτῆς, ἐκ οἷς τὸ πόσα ἐβδομάδ τοῦ χρόνου· ἡ αἱ ἑορταὶ τῶν ἡμερῶν φέρονται· ἡ οἷον ἀριθμὸν εὑρήσεις κείμενον ἐν κεφαλαίῳ τοῦ προκειμένου εὐαγγελίου, τοῦτον ζήτησον ἡ ἔσωθεν τοῦ πανὸς ὕφους τοῦτο οὖν τὸν εὐαγγελίου· ἐν ταῖς ἀρχαῖς προκείμενον ἔξωθεν· ὃν εὑρὼν, ἀλλὰ κτῶς ἀναγνωθι· ἡ τῶν κάτωθεν τελείᾳ γεγραμμένῳ τῆς ἡμέρας αὐτῆς, τέλος ἡ αὐτὸς ἐπίθεσις ἀναγνώσεως· εἰ δέ που ἡ ὑπερβαίνει ἐκεῖ ἐφ ἡμῖν, ὑπέρβηθι ἡ αὐτός· ἡ ἀρξαι πάλιν, ὅθεν ἐγράψατο ἄρξασθαι·

+ κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον, εὑρήσεις ἡ τὸν ἀπὸ τέλους·

α΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. ἐν Λαύρᾳ. κα΄. ἐν. λγ. κα΄. τ. ὀ. πρ. κε΄. ἐν. λγ. τ. μ΄.

β΄ τῆς Ὁσίας Μαρκέλλης τῆς Ἰωάννης. πρ. ἐβ. κα΄. ἐν. ἰω. κα΄. ν΄.

γ΄ τῆς Ἱερομ. Ἀνθίμου. πρ. ἐβ. κα΄. λζ΄. ἐν. ἰω. κα΄. λς΄.

δ΄ τῆς Ἱερομ. Βαβύλα. πρ. ἐβ. κα΄. λδ΄. ἐν. λε. κα΄. λη΄.

ε΄ τῆς Ἁγίας Ἀφίου. πρ. ἐβ. κα΄. ιβ΄. ἐν. λ. κα΄. ζ΄.

ς΄ τῆς Ἁγίας Μεγάλης Μάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολύτριας. πρ. ἐβ. κα΄. ι΄. ἐν. λ. κα΄. η΄.

ζ΄ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου. πρ. ἐβ. κα΄. ε΄. ἐν. λ. κα΄. θ΄.

η΄ τῶν Ἁγίων Ἑπτὰ Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ. πρ. ἐβ. κα΄. ιθ΄. ἐν. λ. κα΄. λς΄.

θ΄ τῶν Ἁγίων Ἰωάννου καὶ Δανιὴλ. πρ. ἐβ. κα΄. ιθ΄. ἐν. λ. κα΄. λς΄.

ι΄ πρὸ τῆς ὑψώσεως. πρ. κθ. κα΄. ε΄. ἐν. λ. κα΄. λθ΄.

ια΄ πρὸ τῆς ὑψώσεως. πρ. κα΄. κα΄. ιζ΄. ἐν. ἰω. κα΄. θ΄.

ιβ΄ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀνθίμου. Μηνοδώρου. Μητροδώρου. Κυρίνου καὶ Νύμφης.

ιγ΄ τῆς Ὁσίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. ὁσ. ια΄. ἐν. λγ. κα΄.

ιδ΄ τοῦ Ὁσίου Μάρτυρος Αὐξεντίου. εἰς τὴν ἀκολουθ. τοῦ ὁρ. ἐν. ἰω. κα΄. λδ΄.

ιε΄ τῆς Ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου καὶ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων. κα΄. τοῦ Ἱερομ. Κορνηλίου Ἑκατοντ.

ιϛ΄ τῆς Ὁσίας Τατιανῆς. τοῦ ὁρ. ἐν. ἰω. κα΄. μβ΄. εἰς τὴν πρ. κα΄. κ΄. ἐν. ἰω. κα΄. ξ΄.

ιζ΄ τῆς Ὁσίας Τατιανῆς. πρ. κα΄. κα΄. ἐν. ἰω. κα΄. λ΄.

ιη΄ τῆς Ὁσίας Τατιανῆς. πρ. κα΄. ιε΄. ἐν. μ. κα΄. λζ΄.

ιθ΄ τῆς Ὁσίας Νίκης. πρ. κθ. κα΄. ε΄. ἐν. λε. κα΄. λδ΄.

κ΄ τῆς Ὁσίας Ἑρμύλης. πρ. κθ. κα΄. ε΄. ἐν. λε. κα΄. λδ΄.

κα΄ τῆς Ὁσίας Σοφίας καὶ τῶν Γ΄ Θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως. Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης.

κβ΄ τῆς Ὁσίας Μεγίστης. ιθ΄. τῶν ἁγ. Τροφίμου. Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος.

κγ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ. τῆς Ἐνδόξου. πρ. ἐφ. κα΄. κ΄. ἐν. κ. κα΄. ρ΄.

κδ΄ τῆς Ὁσίας Ἀπολλωνίας τῆς ἐν Αἰγύπτῳ. ἐν τῇ Ἀναστ. τῆς Ἁγ. Πεντ. ἐὰν ἀπὸ τῆς ἑορτ.

κε΄ τῆς Ἱερομ. Ἀμμωνίου ἐν Φρυγίᾳ. ὁσ. ιδ΄.

κϛ΄ τῶν Ἁγίων Θεολόγων. τοῦ ὁρθ. ἐν. ἰω. κα΄. ξζ΄. τοῦ λειτ. ἰω. κα΄. ξη΄. ἐν. ἰω. κα΄. ξα΄.

κζ΄ τῆς Ὁσίας Μελάνης τῆς Ρωμαίας. τοῦ συν. ἐν. ἰω. κα΄. ξγ΄. ἀκολ. μεγ. τριῳδ.

κη΄ τῆς Ἱερομ. Ἀφροδισίου. ὁσ. ιβ΄.

κθ΄ τῆς Ἱερομ. Ἀφροδισίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. πρ. κθ. Β΄. κα΄. ι΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

λ΄ τῆς Ἱερομ. Πρόκλου Ἀρχιεπ. Κων/λεως. πρ. κθ. κα΄. μζ΄. ἐν. μ. κα΄. ρ. ς΄.

μη. ο. κτ. ε. ἐχ. ω. η. ἡ. ω. λα΄. ἡ. ἡ. ω. ὡρ. ια΄. κη. ἡ. ν. ξ. ιγ΄.

α΄ τοῦ Ὁσίου Μάρκου τοῦ Ἀσκητοῦ. τοῦ ὁρ. ἐν. λγ. κα΄. τ. ὀ. πρ. κε΄. ἐν. λγ. τ. μ΄.

β΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. πρ. ἐβ. κα΄. κθ΄. ἐν. ἰω. κα΄. ν΄.

γ΄ τῆς Ἱερομ. Ἰωάννου τοῦ Χαριτωνίτου. πρ. κθ. Β΄. κα΄. ι΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

δ΄ τῆς Ἱερομ. Ἀφροδισίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

ε΄ τῆς Ἱερομ. Πρόκλου Ἀρχιεπ. Κων/λεως. πρ. κθ. κα΄. μζ΄. ἐν. μ. κα΄. ρ. ς΄.

ς΄ τῆς Ὁσίας Θεοδώρας τῆς Ἀλεξανδρείας. ὁσ. ιδ΄.

ζ΄ τῆς Ἁγίας Μεγάλης Μάρτυρος Εὐφημίας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

η΄ τῆς Ἁγίας Μεγάλης Μάρτυρος Εὐφημίας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

θ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

ι΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

ια΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

ιβ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

ιγ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

ιδ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

ιε΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

ιϛ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

ιζ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

ιη΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

ιθ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

κ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

κα΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

κβ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

κγ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

κδ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

κε΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

κϛ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

κζ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

κη΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

κθ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

λ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

μη. ο. κτ. ε. ἐχ. ω. η. ἡ. ω. λα΄. ἡ. ἡ. ω. ὡρ. ια΄. κη. ἡ. ν. ξ. ιγ΄.

α΄ τοῦ Ὁσίου Μάρκου τοῦ Ἀσκητοῦ. τοῦ ὁρ. ἐν. λγ. κα΄. τ. ὀ. πρ. κε΄. ἐν. λγ. τ. μ΄.

β΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. πρ. ἐβ. κα΄. κθ΄. ἐν. ἰω. κα΄. ν΄.

γ΄ τῆς Ἱερομ. Ἰωάννου τοῦ Χαριτωνίτου. πρ. κθ. Β΄. κα΄. ι΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

δ΄ τῆς Ἱερομ. Ἀφροδισίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

ε΄ τῆς Ἱερομ. Πρόκλου Ἀρχιεπ. Κων/λεως. πρ. κθ. κα΄. μζ΄. ἐν. μ. κα΄. ρ. ς΄.

ς΄ τῆς Ὁσίας Θεοδώρας τῆς Ἀλεξανδρείας. ὁσ. ιδ΄.

ζ΄ τῆς Ἁγίας Μεγάλης Μάρτυρος Εὐφημίας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

η΄ τῆς Ἁγίας Μεγάλης Μάρτυρος Εὐφημίας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

θ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

ι΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

ια΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

ιβ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

ιγ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

ιδ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

ιε΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

ιϛ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

ιζ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

ιη΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

ιθ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

κ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

κα΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

κβ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

κγ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

κδ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

κε΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

κϛ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

κζ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

κη΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

κθ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

λ΄ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Ἀλεξανδρείας. πρ. κθ. κα΄. ιε΄. ἐν. λ. κα΄. κδ΄.

μη. ο. κτ. ε. ἐχ. ω. η. ἡ. ω. λα΄. ἡ. ἡ. ω. ὡρ. ια΄. κη. ἡ. ν. ξ. ιγ΄.

κζ' τῇ κδ' μ(ετ)ὰ τὸν μ(ε)γ(ά)λ(ον): κη': τῇ κε' μ(ετ)ὰ τὸν Τερεντ(ί)ην κ(αὶ) Ἑονί(κ)ην
κθ' τῇ κζ' μ(ετ)ὰ τὸν Ῥωμαν(ὸν) κ(αὶ) Θ(εό)δ(ωρον) Βρ(αδ): λ': τῇ κθ' μ(ετ)ὰ τὴν Θεοδ(ο)σ(ί)ην κ(αὶ) Θεοδ(ο)σ(ί)ην:
λα' τῇ λ' ἀποστ(όλ)ων Ἀλφ(αί)ου κ(αὶ) Ζακ(χ)αί(ου) κ(αὶ) τῶν λοι(πῶν): κ(αὶ) τῇ α' Ἰουλ(ί)ου ἐπὶ μεσ(ού)ντ(ων):

ℓ μὴν ἑ(βραϊκὸς) ὢν, ἑ(βραϊκὸς) ὢν, ἑ(βραϊκὸς) ὢν, ὡρ(ῶν) ε: κ(αὶ) ἡμ(έρας), ὡρ(ῶν) ιβ:

α' τῶν ἁγ(ί)ων μ(ά)ρτ(υρ)ος Κυ(ρ)ί(ο)υ κ(αὶ) Ἰουλ(ί)ττης: πρ(ὸ) ἡμ(ερῶν) α', κ(αὶ) λ(ε)ί(πει): ἐν(ιαυτοὶ) ιε. μ(ῆνες) ε. ἡμ(έραι) κβ:
β' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἀθηνογ(έ)νους ἐπ(ισκό)που Περσίδ(ος) κ(αὶ) ἑτ(έρων) μ(ε)τ(ὰ) αὐτ(οῦ) ἐν Ἀγκύρᾳ: ἐν(ιαυτοὶ) ιε. μ(ῆνες) ε. ἡμ(έραι) κγ:
γ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἀθανασ(ί)ου ἐπ(ισκό)που Ἀλεξ(αν)δ(ρ)ε(ί)ας: πρ(ὸ) γ(ὰρ) ν(ωνῶν): ἐν(ιαυτοὶ) ιε. μ(ῆνες) ε. ἡμ(έραι) κδ:
ε' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωακεὶμ τοῦ πατρὸς τῆς ὑπ(ερ)αγ(ί)ας θ(εοτό)κου κ(αὶ) ἀ(ει)π(αρθένου) Μαρ(ί)ας: πρ(ὸ) ε(ἰδῶν) ν(ωνῶν):
ἐνιαυτοὶ ιε. μ(ῆνες) ε. ἡμ(έραι) κε:
ϛ' ἐν τῇ αὐτῇ πρ(ε)σ(βυτέρ)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ὁσ(ίου): πρ(ὸ) ἐ(ννέα) ν(ωνῶν): ἐν(ιαυτοὶ) ιε. μ(ῆνες) ε. ἡμ(έραι) κζ:
ζ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἀνδρ(έ)ου ἐπ(ισκό)που Κρήτ(ης): ἡ: ἡσυχ(ί)α τῷ ἁγ(ί)ῳ ἀκολ(ού)θ(ῳ) τ(οῦ) πν(εύματος):
η' τῇ αὐτῇ ὁσ(ί)ου Κισσί(κ)ου κ(αὶ) πορφυρ(ί)ου κ(αὶ) τ(ῶν) σ(ὺν) αὐτ(οῖς) μ(ά)ρτ(υρος): κ(αὶ) τ(ῶν) ἁγ(ί)ων μ(ά)ρτ(υρος) Ἑρμ(ο)λ(ά)ου κ(αὶ) τ(ῶν) σ(ὺν) αὐτ(οῖς):
θ' τῇ αὐτῇ ὁσ(ί)ου Ἑρμύλου. ὁλυμπ(ί)ου. καὶ τῶν σὺν αὐτ(οῖς): κ(αὶ) τ(ῶν) ἁγ(ί)ων μ(ά)ρτ(υρος) Ἑρμείου:
ι' τῇ αὐτῇ μνήμ(η) Βικ(τ)ορ(ί)νου κ(αὶ) Βικεν(τ)ί(ο)υ: κ(αὶ) τ(ῶν) ἁγ(ί)ων μ(ά)ρτ(υρος) Θεοδ(ό)του τοῦ γρα(μματικοῦ):
ια' ἐν τῇ αὐτῇ πρ(ε)σ(βυτέρ)ου Ἀλεξ(αν)δ(ρ)ε(ί)ας τ(ῆς) ἐν Ἰσαυρ(ί)ᾳ: πρ(ὸ) κ(αλανδῶν) β', κ(αὶ) κ(ε)ί(πει): ἐν(ιαυτοὶ) ιε. μ(ῆνες) ε. ἡμ(έραι) κη:
ιβ' ἐν τῇ αὐτῇ πρ(ε)σ(βυτέρ)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ὁσ(ί)ου: πρ(ὸ) κ(αλανδῶν) β', κ(αὶ) κ(ε)ί(πει): ἐν(ιαυτοὶ) ιε. μ(ῆνες) ε. ἡμ(έραι) κη:
ιγ' ἐν τῇ αὐτῇ ὁσ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐν Ῥ(ώμ)ῃ: ὁ(μολογητοῦ) τ(οῦ) ἁγ(ί)ου Ἀθαν(α)σ(ί)ου τ(οῦ) μ(ε)γ(ά)λ(ου): πρ(ὸ) ἐ(ννέα) κ(αλανδῶν) ἀ(πριλλίων): ἐν(ιαυτοὶ) ιε. μ(ῆνες) ε. ἡμ(έραι) κθ:
ιδ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἀπφ(ί)ου ἐπ(ισκό)που Φρυγ(ί)ας: πρ(ὸ) ἑ(πτὰ) κ(αλανδῶν) ἀ(πριλλίων): ἐν(ιαυτοὶ) ιε. μ(ῆνες) ε. ἡμ(έραι) λ:
ιε' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἀρτεμ(ί)ου μ(ά)ρτ(υρος) τ(οῦ) ἐν Ἀντιοχ(ε)ί(ᾳ) τ(ῆς) Συρ(ί)ας: πρ(ὸ) ἕ(κτης) κ(αλανδῶν) ἀ(πριλλίων): ἐν(ιαυτοὶ) ιε. μ(ῆνες) ε. ἡμ(έραι) λα:
ιϛ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἀμφιλοχ(ί)ου ἐπ(ισκό)που Ἰκον(ί)ου: πρ(ὸ) τ(ῆς) ἑ(ορτῆς) τ(ῶν) ἀζ(ύμων): ἐν(ιαυτοὶ) ιε. μ(ῆνες) ε. ἡμ(έραι) λβ:
ιζ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἀλεξ(αν)δ(ρ)ε(ί)ας τ(ῆς) ἐν Ἰσαυρ(ί)ᾳ: πρ(ὸ) τ(ῆς) ἑ(ορτῆς) τ(ῶν) ἀζ(ύμων): ἐν(ιαυτοὶ) ιε. μ(ῆνες) ε. ἡμ(έραι) λγ:
ιη' ἐν τῇ αὐτῇ πρ(ε)σ(βυτέρ)ου Θεοδ(ό)του τοῦ θαυματ(ουργοῦ): πρ(ὸ) κ(αλανδῶν) α', κ(αὶ) λ(ε)ί(πει): ἐν(ιαυτοὶ) ιε. μ(ῆνες) ε. ἡμ(έραι) λδ:
ιθ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Πλάτωνος: κ(αὶ) τ(ῆς) ἁγ(ί)ας Μαρ(ί)ας: ιθ'. τῇ κ' μ(ετ)ὰ τὸν Βαρλαὰμ κ(αὶ) τ(ῶν) σ(ὺν) αὐτ(οῖς) ἁβ(λ)γ:
κ' ἐν τῇ αὐτῇ πρ(ε)σ(βυτέρ)ου Ἰωάν(νου) τοῦ πρόκλ(ου) πο(λίτου): κ(αὶ) τ(ῶν) σ(ὺν) αὐτ(οῖς) τ(ῶν) ἐν Κ(ωνσταντι)νουπ(όλει):
κα' τῇ ἁγ(ί)ᾳ θ(εο)κ(τίστῃ) τῇ ἐν Λεσβ(ί)ῳ: πρ(ὸ) ἑ(πτὰ) ε(ἰδῶν) ἀ(πριλλίων): ἐν(ιαυτοὶ) ιε. μ(ῆνες) ε. ἡμ(έραι) λε:
κβ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἀπφ(ί)ου φιλ(ή)μ(ονος) κ(αὶ) τῶν σὺν αὐτ(ῷ): πρ(ὸ) φιλ(ή)μ(ονος) κ(αὶ) ἀ(πφίου): ἐν(ιαυτοὶ) ιε. μ(ῆνες) ε. ἡμ(έραι) λϛ:
κγ' ἐν τῇ αὐτῇ πρ(ε)σ(βυτέρ)ου Ἀλεξ(αν)δ(ρ)ε(ί)ας τ(ῆς) ἀδελφ(ῆς): κ(αὶ) τ(ῆς) ἁγ(ί)ας Δαρ(ί)ας: ἡ ἀκολ(ού)θ(ως) ἐπ(ὶ) ἐρ(ω)τ(ήσεσιν):
κδ' τῇ αὐτῇ μ(ε)τ(ὰ) κ(αὶ) ἑ(τέρων) ἐρι(κ)τ(ῶν) κ(αὶ) τ(ῶν) ἁγ(ί)ων μ(ά)ρτ(υρος) Κουρ(ί)ου: ἀκολ(ού)θ(ως) μαρτ(υρί)ῳ:
κε' τῇ αὐτῇ ἱερομ(άρτυρος) κ(αὶ) πε(ντεκαιδεκάδος) Ἀλεξ(αν)δ(ρ)ου: πρ(ὸ) φιλ(ή)μ(ονος), κ(αὶ) ιβ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ιη:
κϛ̄ ὁ(μολογητοῦ) τ(οῦ) ἁγ(ί)ου Θεοδ(ό)του τοῦ κιονιτ(ου): ἀλλ(ά):

κ' τῇ κθ' μ(ετ)ὰ τὸν Ἰωάν(νην) τὸν Βαπτ(ιστ)ὴν τὸν πρόδ(ρομον): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) κβ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι:
κα' τῇ λ' μ(ετ)ὰ τὸν Θ(εό)δ(ωρον) τὸν Στρατηλ(άτην) κ(αὶ) τ(ὸν) Ἀναστ(άσιμον): πρ(ὸ) β(ὰρ) ν(ωνῶν), κ(αὶ) β': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) α:
κβ' τῶν ἁγ(ί)ων Εἰρήνης Περσίδ(ος) κ(αὶ) Εὐφρασ(ί)ου κ(αὶ) Φιλογον(ί)ου: πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) δ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) γ:
κγ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἀνδρ(έ)ου ἐπ(ισκό)που Κρήτ(ης): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) ε': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) δ:
κδ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἀθανασ(ί)ου ἐπ(ισκό)που Ἀλεξ(αν)δ(ρ)ε(ί)ας: πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) ϛ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) ε:
κε' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἀλεξ(αν)δ(ρ)ου ἐπ(ισκό)που Ἱερ(ου)σ(α)λ(ή)μ: πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) ζ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) ϛ:
κϛ̄ τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἀλεξ(αν)δ(ρ)ου ἐπ(ισκό)που Ἱερ(ου)σ(α)λ(ή)μ: πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) η': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) ζ:
κζ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) θ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) η:
κη' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) ι': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) θ:
κθ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) ια': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) ι:
λ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) ιβ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) ια:
λα' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) ιγ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) ιβ:

ℓ μὴν ἑ(βραϊκὸς) ὢν, ἑ(βραϊκὸς) ὢν, ἑ(βραϊκὸς) ὢν, ὡρ(ῶν) ιβ: κ(αὶ) ἡμ(έρας), ὡρ(ῶν) ιβ:

α' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) ιδ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) ιγ:
β' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) ιε': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) ιδ:
γ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) ις': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) ιε:
δ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) ιζ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) ις:
ε' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) ιη': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) ιζ:
ϛ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) ιθ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) ιη:
ζ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) κ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) ιθ:
η' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) κα': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) κ:
θ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) κβ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) κα:
ι' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) κγ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) κβ:
ια' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) κδ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) κγ:
ιβ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) κε': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) κδ:
ιγ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) κϛ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) κε:
ιδ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) κζ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) κϛ:
ιε' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) κη': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) κζ:
ιϛ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) κθ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) κη:
ιζ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) λ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) κθ:
ιη' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) λα': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) λ:
ιθ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) λβ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) λα:
κ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) λγ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) λβ:
κα' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) λδ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) λγ:
κβ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) λε': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) λδ:
κγ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) λϛ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) λε:
κδ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) λζ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) λϛ:
κε' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) λη': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) λζ:
κϛ̄ τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) λθ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) λη:
κζ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) μ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) λθ:
κη' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) μα': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) μ:
κθ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) μβ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) μα:
λ' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) μγ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) μβ:
λα' τῇ αὐτῇ ἁγ(ί)ου Ἰωάν(νου) τοῦ ἐλεήμ(ονος): πρ(ὸ) ἡ(μερῶν) ε', κ(αὶ) μδ': ἐν(ιαυτοὶ) ιω. μ(ῆνες) ι. ἡμ(έραι) μγ:

κα΄ † Τῇ ιγ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἑρμύλου: πρὸ ιβ΄ καλ. ι΄: ἐν. ιγ΄. κ΄ ιβ΄:

κε΄ † Τῇ ιδ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Φιλέτου τοῦ πρεσβυτέρου: πρὸ ιβ΄ καλ. ιε΄: ἐν. ιδ΄. κ΄ λα΄:

Κϛ΄ † Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως: πρὸ ιβ΄ καλ. α΄: ἐν. ιδ΄. κ΄ λα΄:

Κϛ΄ † Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεοπόντου τοῦ ἐπισκόπου Κυζίκου: † Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων νεομαρτύρων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ ἐν τῷ χαλκῷ κατακαέντων: Κ

κθ΄ † Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεοδοσίου: † Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων ἑπτὰ παρθένων: λ

λα΄ † Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ λιτὴ ἐν τῷ ναῷ:

ϛ ωκη ιδ΄ ἐχων ἡμ. λ΄: ὥρ. ιε΄: ⸗ ⸗ ⸗

ιβ' τῆς ἁγίας μεγάλης παρασκευῆς: τῆς ιε' τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος: ιε'
ιβ' τοῦ ἁγίου πάσχα:
ιε' τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τοῦ πάσχα κυριακῆς: ἦχος α' τῆς φιλί: κγ' τῆ: ἐτ. κ. κγ' μα'
ις' τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης δευτέρας: ἦχος δ' ἀνάστασιν θεοῦ εἰδότες: πρ' πα': κγ' ζ': ἐτ. κ. κγ' μη'
ιζ' τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τρίτης: ἦχος α' φλόγα καὶ ῥομφαίαν: πρ' πο': κγ' ε': ἐτ. κ. κγ' ξ'
ιθ' τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τετάρτης: ἦχος δ' τὸν ἐν τάφῳ: κ'
κα' τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης πέμπτης: κβ'
κγ' τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης παρασκευῆς: κα' ἱερομ. τοῦ ἁγ. μεγ. θεοδ. τοῦ ἰωαν. τοῦ θεολο.
κε' ὁ ἁγιασμὸς τῆς ἁγ. καὶ μεγ. τοῦ ἁγ. βαρλαὰμ: ἦχος δ' ἀπὸ π: πρ' π. κγ' α': ἐτ. ἀπ
κζ' τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος: κδ' τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος
κη' τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ ἰσαποστόλου κωνσταντίνου: πρ' ἐβ: κ' κ: ἐτ. ὁσι. δικαίου:
κθ' ἀλλ' ἐν τῇ ἁγ. καὶ μεγ. τετάρτῃ: ἦχος δ' ὁ ἐν τῷ σταυρῷ: πρ' ἐβ: κγ' κθ': ἐτ. κ. κγ' κα'
λ' τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης ἑβδόμης: ἐν ᾧ: κγ' πανσέληνος τοῦ μαΐου:
λα' τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου: ἦχος δ' ἀναστάσεως ἡμέρα: πρ' ἐβ: κγ' ιθ': ἐτ. κ. κγ' μα'

τῆς μηνολογίου:

πράξεις τῶν ἁγ. ἀπ.: ἑωθινὸν β', καθολικὴ: πε' πρ', α': πε' πρ', β':
ἰωάννου, α': ἰωάννου γ', λειτ.: ἰωάννου γ', ρ': ἰγ' κ', καθολικὴ:
τῶν ἁγ. ἀπ. πάντων: πρὸς ῥωμαίους: πρὸς κορ. α' καὶ β': κ', πρ' γαλα.: ε', πρ' ἐφε:
ϛ', πρ' φιλιππη.: ϛ', πρ' κολοσσαεῖς: η', πρὸς θεσσαλονικ.: θ', πρ' τιμο.:
ι' πρ' τιμο.: ια': πρ' αὐτ. ἐπιστ.: ιβ', πρ' πιτ.: ιγ': πρ' φιλήμονα:
ιβ' πρὸ ἑβδ.: ὁμοίως τῶν ἁγ. ἀπ. πάντων, ἑπτάγλωσσα: κ': ἰακώβου γ', α':
πέτρου, β': ἰω', γ': καὶ ἰγ' κ' α':

※ ἀναλήψεως ἀπὸ φάσεως, εἰς ἀναφορὰν γενομένην ἀδίων:

+ τροπ.: πρ' ἀ χρ.: Β' ἀ ψχ' ὁ σπ. τὴν Β χ': ἐτ. κ. κγ' κ': εἰς μ' τ' θ κ':
+ λεγ': πρ' ἀβ: μ' ἀθάνασιον: ϛ': ἀπ' θν': πρ' ἐβ: κγ' ιθ': ἐτ. κ. κγ' μα'
ἀνα' τ': ἀπ' γν' ἁγ': ϛ': τὸ πρόσωπον ἁγ.: κγ' π' ἐρ' ιγ' λα':
+ πρ' ἀ χ' α': ὦ οἱ ὡς κε πρ': ϛ': ὁ κς ἐβάπτισε: πρ' ἐβ: κγ' ε': ἐτ. ἰω. κγ' λη': εἰς ἐπ' μα':
ἀνα' β': σὺν τοῖς πρ' ἐν ὕδ.: ϛ': πλανάσθε: κγ': κε' ἡ γλῶσσ' ἐν πρ' ἐ:
+ πρ' ἀ χ' α': ὁ πρ' τὸν ἀβ' ἐ': ϛ': ἐν ἀ ἡμ.: πρ' ἐβ: κγ' γ': ἐτ. κ. κγ' μα': εἰς ἀσωμ.:
ἀνα' β': αὐτὸς τε τὴν πᾶσαν οἰκ. ἐλ': ϛ': ὅτι αὐτὸ ἐ π' κγ' ἐ': κγ': ὁ πρ' τ':
+ πρ' ἀ χ' α': σὺ εἶ ἐφ' ἑ': ϛ': ἑ π' κ' ἡ: πρ' ἐβ: κγ' λϛ': ἐτ. κ. κγ' λα': εἰς πρ' φ':
ἀνα' α': ἐξ οὗ οἱ ὀφ': ϛ': ὅθ' ἐν δοξ. ἀ' οὐ.: κγ': εἰς π' τὴν γῆν:
+ πρ' ἀ χ' α': ὁ ἐν π': ϛ': προσωπ' τὴν: πρ' ἐβ: κγ' λα': ἐτ. κ. κγ' λϛ': εἰς ἐλ':
ἀνα' α': ἐ κ' ἐφ' οἱ ἀ': ϛ': πολλαὶ θλίψ. εἰς τ' ἀν.: κγ' ἀ' ἀναπαύσ.: ια'
+ πρ' φ': κγ' κβ': ἐν π' κ' β': κγ' α': ἐτ. κ. κγ' ρ ϛ': ἐ' εἰς ὀλ':
+ πρ' β χ': ἐν φρ' ἀν' θ' ἀ': ϛ': εἰς ἀ' ὁ θ' φ': πρ' κ': κγ' α': ἐ' ὁ ὠβ', εἰς π' β':
κγ' γ': ἐτ. κ. κγ' μα': κγ' ἰω': κβ': ἀνα' γ': ἀ' κ χ' α': ἀ' κ ὡς σε ὦ φοῖ:
ϛ': πε φν τεν ὡς ἐν τ' οἱ κν': κγ': εἰς μ' ἡ ὡ' ὡ':
+ πρ' ἀ: θαυμ' ὁ θ': ϛ': ἐν ἑ κ ἡ ἐν': πρ' κ', κγ' φ': κ' πρ' κ' β', κγ' ι': εἰς ἅγ' ἀ':
ἐν' ἰω', κγ' ξ β': κ' ἰω', κγ' κα': ἀνα' α': ὑπομ' ἐν': ϛ': κ' ἀ' ἡ ἀ' ἑ κ':
+ πρ' α': ἀ τρ' ἀ' ω' λ': ϛ': ἀ' ἀ' ταῦτ' π' ἀ': πρ' ἐβ: κγ' κα': ἐν' ἰω', κγ' λε' κγ': εἰς ἐρ' ἀ':
ἀνα' ἰ χ': τρ' ἀ' καὶ ω': ϛ': ὁ νό' τ' θν' ἐν κ' ἀ': κγ'. εἰς μ' ἡ:
+ πρ' β': π' ἐ κ' ἀ' κν': ϛ': π' ἀ' ταυτ' ἀ' π': πρ' ἐβ: κγ' λϛ': ἐν' ἰω', κγ' ἀ: εἰς ἐρ' ἀ':
ἀνα' β': οἱ ἐρ' εἰς ἐ κ' ἀ': ϛ': ὅ π' ἐξ ἐλ' ἐ' κ': κγ'. ἀ' ἀ' ἀ' ἐ':
+ πρ' ἀ: ὁ ἐ' τ' ἐ' ν': ϛ': π' ἀ' τ' ἀ' ω' ἐ' ν': πρ' ἐβ: κγ' λϛ': ἐν' ἰω', κγ' ἀ: εἰς ἐρ' ἀ':
ἀνα' β': οἱ ἐρ' εἰς ἐ κ' ἀ': ϛ': ὅ π' ἐξ ἐλ' ἐ' κ': κγ'. ἀ' ἀ' ἀ' ἐ':
+ πρ' ἀ: ὁ τ' ἐ' ν': ϛ': π' ὡ' τ' ἐ' ν': πρὸς φ' ἀ', κγ' ιβ': ἐ' ἐ' ἀ' ἐ':
ἐν' ἰω', κγ' μα': ἐ' ἰω', κγ' ν β': ἀνα' ἀ': ἐ κ' ἐ' οἱ ἀ': ϛ': π' ὡ' ἀ' ἐ' ἀ' ἐ':
+ πρ' β': κ' ω' χ' ἐ' ν' ὁ' ἐ' ν': ϛ': ἀ' ἐ' ἀ' ἐ' κ': πρ' κ' β', κγ' ι': ἐ' ὁ' ὡ' ἐ':
πρ' ἐ', κγ' κ': πρ' κ', κγ' ιε': πρ' κ', κγ' ι': πρ' ἐ' φ', κγ' ιϛ': ἐν':

Ιτέον ὅπῃ ἑαυτὴν φησὶ τὴν ἐν· καὶ οὔτε πλέον οὔτε ἔλαττον
ἐπιφέρεται ἑαυτῆς καθόλου καὶ πανταχόθεν· καὶ τὸ αὐτὴν
ὡσαύτως· πανταχόθεν πεπερασμένον τὴν ἀφαίρεσιν· καὶ
ἀμαζώ πυροῦ τὰ τοῦ λόγου. ὅξεως φασὶν ἐρῶν, ὅτι ὁ καθ'
μόνος ὅσοι τῶν χερουβὶμ φασὶν ἐρασθῆς τοῖς λόγοις· καθὼς
φησὶν ὁ δαυΐδ, ἐξέστακεν ἡμᾶς τὸ πρόσωπον τὸ ἐν· καὶ τὰ
τῶν χερουβὶμ, τέρατα πρόσωπα· καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν,
ἡ κόμη τῆς πραγματείας τοῦ νοῦ τοῦ θεοῦ· ὃ γὰρ ὅμοιον
λέοντι, τὸ ὁμπρακτον καὶ βασιλικόν· καὶ ἡγεμονικόν
χρηματίζει· τὸ δὲ ὅμοιον μόσχῳ, τὴν ἱερουργικήν
καὶ ἱερατικὴν ἐμφαίνει· τὸ δὲ ἀνθρώπου ὄψιν δέον, τὴν
λογικὴν καὶ πρακτικὴν ἀναλογίαν· τὸ δὲ ὅμοιον ἀετῷ, τὴν ὑπὲρ
τὴν τοῦ ἀληθοῦς πίστιν ἐμφαίνει·

τ κατὰ ματθαῖον ἀ· ἴνα δὲ ἐλίον τ κεφάλαια·

α′ Περὶ τῶν μάγων·
β′ Περὶ τῶν ἀναιρεθέντων νηπίων·
γ′ Περὶ τοῦ ἰω ἀννου κηρύξαντος βασιλείαν οὐρανῶν·
δ′ Περὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ χυ·
ε′ Περὶ τῶν μακαρισμῶν· λ ιζ·
ς′ Περὶ τοῦ λεπροῦ· κε δ·
ζ′ Περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου· ἰω ς·
η′ Περὶ τῆς πενθερᾶς πέτρου· λ θ·
θ′ Περὶ τῶν ἀσθενούντων ἀπὸ ποικίλων νόσων· ρ μ λ·
ι′ Περὶ τοῦ μὴ ἐπιτρεπομένου ἀκολουθεῖν· λ μ·
ια′ Περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν ἀνέμων· κε ι· λ κ·
ιβ′ Περὶ τῶν δαιμονιζομένων· κε ια· λ κδ·
ιγ′ Περὶ τοῦ παραλυτικοῦ· κε ε· λ ιγ· ἰω ζ·
ιδ′ Περὶ τοῦ ματθαίου· κε ς· λ ιδ·
ιε′ Περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου· κε ιβ· λ κε·
ις′ Περὶ τῆς αἱμορροούσης· κε ιγ· λ κς·
ιζ′ Περὶ τῶν δύο τυφλῶν·
ιη′ Περὶ τοῦ δαιμονιζομένου κωφοῦ·
ιθ′ Περὶ τῆς τῶν ἀποφορτίδων θαλάσσης· κε η κ ιδ· λ ις κ κ
κ′ Περὶ τῶν ἀποφορτίδων τῶν παρὰ ἰωάννου· λ κ
κα′ Περὶ τοῦ ξηρ ἔχοντος τὴν χεῖρα· κε ζ· λ ιε·
κβ′ Περὶ τοῦ δαιμονιζομένου κωφοῦ καὶ τυφλοῦ· λ λθ·
κγ′ Περὶ τῶν αἰτούντων σημεῖον· λ μα·
κδ′ Περὶ τῶν παραβολῶν· κε θ· λ κβ· κ μθ·
κε′ Περὶ ἰωάννου καὶ ἡρῴδου· κε ε·
κς′ Περὶ τ ἑξ ἄρτων καὶ τ β ἰχθύων· κε ις· λ κη· ἰω η·
κζ′ Περὶ τοῦ ἐνθαλασσίου περιπάτου· κε ιζ· ἰω θ·

Περὶ τῆς παραβάσεως τ ἐντολῆς τοῦ θυ· κε ιη·
κθ′ Περὶ τῆς χαναναίας· κε ιθ·
λ′ Περὶ τῶν θεραπευθέντων ὄχλων·
λα′ Περὶ τῶν ἑπτὰ ἄρτων· κε κα·
λβ′ Περὶ τῆς ζυμης τῶν φαρισαίων· κε κβ·
λγ′ Περὶ τῆς εἰς καῖσ ἐπερωτήσεως· κε κδ· λ κθ·
λδ′ Περὶ τῆς μεταμορφώσεως· κε κε· λ λ·
λε′ Περὶ τοῦ σελήνιαζομένου· κε κς· λ λα·
λς′ Περὶ τῶν αἰτούντων τὰ δίδραχμα·
λζ′ Περὶ τῶν λεγόντων τίς μείζων· κε κζ· λ λβ·
λη′ Περὶ τῶν ἑκατὸν προβάτων παραβολή·
λθ′ Περὶ τοῦ ὀφείλοντος τ μύρια τάλαντα·
μ′ Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων εἰ ἔξεστιν ἀπολῦσαι τὴν γυ· κε κη·
μα′ Περὶ τοῦ ἐπερωτῶντος πλουσίου τὸν ἰν· κε κθ· λ ξ·
μβ′ Περὶ τῶν μισθουμένων ἐργατῶν·
μγ′ Περὶ τῶν ηὐνούχισεν ἑαυτούς· κε λ·
μδ′ Περὶ τῶν δύο τυφλῶν· κε λα· λ ξδ·
με′ Περὶ τῆς ὄνου καὶ τοῦ πώλου· κε λβ· λ ξη· ἰω ιδ·
μς′ Περὶ τῶν τυφλῶν καὶ χωλῶν·
μζ′ Περὶ τῆς ξηρανθείσης συκῆς· κε λγ· μη· ἐπερωτῶσι γρ λ μς· λ ξθ·
μη′ Περὶ τῶν δύο υἱῶν παραβολή·
μθ′ Περὶ τοῦ ἀμπελῶνος παραβολή· κε λς· λ ο·
ν′ Περὶ τῶν καλουμένων εἰς τοὺς γάμους· λ ν δ·
να′ Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων διὰ τὴν κῆνσον· κε λζ· λ οα·
νβ′ Περὶ τῶν σαδδουκαίων· κε λη· λ οβ·
νγ′ Περὶ τοῦ ἐπερωτῶνομικοῦ· κε λθ· λ λε·
νδ′ Περὶ τοῦ κυ πρὸς τοὺς φαρισ ἐπερωτῶ· κε μ· λ οτ·

ΝΣ΄ Περὶ τοῦ ταλάντου τῶν ἑπτὰ καὶ φαρισαίων: γ΄ μς΄:
ΝΖ΄ Περὶ τῆς συντελείας: ι΄ μβ΄: λγ΄ οε΄:
ΝΗ΄ Περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας: ι΄ μτ΄
ΝΘ΄ Περὶ τῶν δέκα παρθένων:
Ξ΄ Περὶ τῶν τριῶν ταλάντων λαβόντων:
Ξα΄ Περὶ τῆς ἐλεήσεως τοῦ χν̄:
Ξβ΄ Περὶ τῆς ἀλείψασης τὸν κν̄ μύρῳ: ι΄ μα΄: λγ΄ κα΄: ἰω̄ ι΄
Ξγ΄ Περὶ τῆς ἑτοιμασίας τοῦ πάσχα: ι΄ με΄: γ΄ ος΄:
Ξδ΄ Περὶ τῆς πίστεως: ι΄ μς΄: λγ΄ ος΄:
Ξε΄ Περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ ἰν̄:
Ξς΄ Περὶ τῆς ἀρνήσεως πε΄: ι΄ μζ΄: λγ΄ οθ΄:
Ξζ΄ Περὶ τῆς Ἰούδα μετα μελείας:
Ξη΄ Περὶ τῆς τοῦ σώματος τοῦ κῡ: ι΄ μη΄: λγ΄ πβ΄: ἰω̄ ιη΄

Τὸ κατὰ Ματθαῖον, πρότερον ἑξακοσίων ἐξ δοθὲν τοῖς
Ἑβραίοις ἐν ἰδίῳ Ἑβραϊκῶν διαλέκτῳ τοῖς ἐκ περιτομῆς
πιστεύσασιν, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου
ὅτι ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Ἰησοῦ Χριστοῦ:

κ$^{\gamma}$ δ΄: τῶ κ$^{\alpha}$: εἰσῆλθόν τινι τῶν ἱ$^{\gamma}$ εἰς κ$^{\alpha}$ π$^{\varepsilon}$:

25

λθὼν πρὸς ὃν κύριός αὐτῶν λέγων· κ$^{\varepsilon}$ ὑπάγθελης, δύνασαί
με καθαρίσαι· καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ ὁ ἰ$^{\varsigma}$
λέγων· θέλω καθαρίσθητι· καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ
ἡ λέπρα· καὶ λέγει αὐτῶ ὁ ἰ$^{\varsigma}$· ὅρα μηδενὶ εἴπῃς· ἀλλὰ ἀπελθὼν
σεαυτὸν δεῖξον τῶ ἱερεῖ· καὶ πρόσφερε τὸ δῶρον ὃ προ
ἔταξε μωσῆς· εἰς μαρτύριον αὐτοῖς· ἐλθόντι δὲ
αὐτῶ εἰς καπερναούμ, προσῆλθεν αὐτῶ ἑκατόνταρχος·
παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων· κ$^{\varepsilon}$· ὁ παῖς μου βέβληται
ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς· δεινῶς βασανιζόμενος· Ὁ
λέγει αὐτῶ ὁ ἰ$^{\varsigma}$· ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν· καὶ ἀπο
κριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη· κ$^{\varepsilon}$· οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα
μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγῳ καὶ
ἰαθήσεται ὁ παῖς μου· καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν
ἔχων στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ πορεύθητι,
καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου
ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ· ἀκούσας δὲ ὁ ἰ$^{\varsigma}$ ἐθαύμασε· Ὁ
εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐδὲ ἐν τῷ ἰσ
ραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον· λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι πολλοὶ ἀπὸ
ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσι· καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ
Ἀβραὰμ· καὶ Ἰσαὰκ· καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·
οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας, ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος
τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
ὀδόντων· καὶ εἶπεν ὁ ἰ$^{\varsigma}$ τῷ ἑκατοντάρχῃ παρχῳ· ὕπαγε·
καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι· καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ
ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ· ἀρ καὶ ἐλθὼν ὁ ἰ$^{\varsigma}$ εἰς τὴν οἰκίαν
πέτρου· εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυ
ρέσσουσαν· καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν

κ$^{\varsigma}$

Π: (α΄ δ΄: τῶ κ$^{\alpha}$· ἐλθὼν ὁ ἰ$^{\varsigma}$ εἰς τὴν οἰκίαν πε$^{\rho}$

αὐτὴν ὁ πονηρὸς καὶ ἤγειρεν καὶ δι' ἣν κόμης αὐτοῦ.
θ' ψίας δὲ γενομένης, προσῆλθαν αὐτῶι οἱ μαθηταὶ λέγοντες·
μένοι σπουδαίως· καὶ δεῖ βύσσου τὸν πονηρὸν λόγον
καὶ πᾶσαν τοιαύτην κακίαν ἔξωθεν εἰσερχομένην εἰς
πληρωθῆναι τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος
αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν καὶ τοὺς νόσους ἐβά-
σαμεν· ἰδὼν δὲ ὄχλους πολλοὺς περὶ αὐτόν,
Ι' ὄκλασεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν· καὶ προσελθὼν
εἷς γραμματεύς, εἶπεν αὐτῶι· διδάσκαλε, ἀκολουθή-
σω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ· λέγει αὐτῶι ὁ Ἰ· αἱ ἀλώπεκες
φωλεοὺς ἔχουσι· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώ-
σεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλί-
νῃ· ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· κε· ἐπέτρεψόν μοι
πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου· ὁ δὲ Ἰ·
κα' ΙΒ' ΙΓ' ΙΔ' ΙΕ' ΙΣ' ΙΖ' ΙΗ' ΙΘ' Κ'
μ, ἠκολούθησαν αὐτῶι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· τ καὶ ἰδοὺ σεισ-
μὸς ἐγένετο μέγας ὥστε τὸ πλοῖον καλύπ-
σθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε· καὶ προσ-
θλθόντες οἱ μαθηταὶ, ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες· κε· σῶ-
λιμαὶ ἀπολλύμεθα· καὶ λέγει αὐτοῖς· τί δειλοί ἐστε
ὀλιγόπιστοι· τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις
καὶ τῇ θαλάσσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη· οἱ δὲ ἄν-
θρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες· ποταπός ἐστιν οὗτος· ὅτι καὶ
οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῶι· τ ἐλ· καὶ
λθόντι αὐτῶι εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν γερ-
μῶν, ὑπήντησαν αὐτῶι δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν

κζ' ε' · πῶ κῆ. ἐλθόντι τῶι ἑνὶ εἰς τὴν χώραν τῶν Γ

μνημάτων ὄντες χαλεποὶ λίαν· ὥστε μηδένα ἰσχύ-
ειν παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης· καὶ ἰδοὺ ἔκρα-
ξαν λέγοντες· τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰ υἱὲ τοῦ θεοῦ· ἦλθες
ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς· ἦν δὲ μακρὰν
Λ' ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη· οἱ δὲ δαι-
μονισθέντες ἔλεγον αὐτῶι λέγοντες· ἐὰν ἐκβάλλῃς ἡμᾶς,
ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑπάγετε· οἱ δὲ ἐξελθόντες, ἀπῆλθον
εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ ἰδοὺ ὥρμησε πᾶσα ἡ
ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν·
καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν· οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον·
καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα
καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων· καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις
ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῶι Ἰ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρ-
εκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. Σ
μβας εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν κθ
πόλιν· τ καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῶι παραλυτικὸν βεβλη-
κλίνης ἐπὶ κλίνης· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰ τὴν πίστιν αὐτῶν, ε' τ' ε' κ'
ΙΓ εἶπεν τῶι παραλυτικῶι· θάρσει τέκνον· ἀφέωνταί σοι
αἱ ἁμαρτίαι σου· καὶ ἰδού τινες τῶν γραμματέων,
εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτος βλασφημεῖ· καὶ εἰδὼς ὁ Ἰ τὰς
ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν· ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πο-
νηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον
εἰπεῖν· ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· ἔγειραι Σ
περιπάτει· ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, τότε λέγει
Τ τῶι παραλυτικῶι· ἔγερθείς, ἆρόν σου τὴν κλίνην· καὶ

ὑποκάτω τοῦ οἴκου σου. καὶ ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ· ἰδοὺ πᾶς δὲ οἶκος ἐθαύμασεν· καὶ ἐδόξασε
τὸν θν· τὸν δόντα τοιαύτην ἐξουσίαν τοῖς ἀνθρώποις. καὶ
ἀφάμενος ὁ Ἰς ἐδίδασκεν αὐτούς. ἐν δὲ τῷ ἀνακαθῆσθαι τὸ
τελώνιον μαθητεῦσαι ὁμολογοῦμεν· καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολού
θει μοι· καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ· καὶ ἐγένετο
ἀνακεῖσθαι αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ
ἁμαρτωλοὶ ἦλθον, συνανέκειντο τῷ Ἰῦ καὶ τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ· καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, ἔλεγον τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ· διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν
ἐσθίει καὶ πίνει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν· ὁ δὲ Ἰς ἀκούσας
εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ· ἀλλὰ
κακῶς ἔχοντες· πορευθέντες δὲ μάθετε· τί ἐστιν· ἔλεον
θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους· ἀλλὰ
ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· τότε προσέρχονται
Λ αὐτῷ οἱ μαθηταὶ ἰωάννου λέγοντες· διατί ἡμεῖς καὶ οἱ
Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά· οἱ δὲ μαθηταί σου οὐ νη
στεύουσι· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰς· μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ
νυμφῶνος πενθεῖν ἐφ' ὅσον χρόνον μεθ' αὐτῶν ἐστιν ὁ
νυμφίος; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ
νυμφίος· καὶ τότε νηστεύσουσιν· οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει
ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἴρει
γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου· καὶ χεῖρον σχίσμα
γίνεται· οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς·
εἰ δὲ μήγε ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί· καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται· καὶ οἱ
ἀσκοὶ ἀπόλλυνται· ἀλλὰ βάλλουσι οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς
Κ καινούς· καὶ ἀμφότερα συντηροῦνται· τότε λαλοῦντος αὐτοῦ λα

τῇ παρ᾽ Μ Β΄ ΕΒ: τῶν κγ΄. προσήλθον τῶν ἐν

λοῦντος αὐτοῖς, ἰδοὺ ἄρχων τις ἐλθὼν προσεκύνει 27
αὐτῷ λέγων· ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ
ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖρα σου ἐπ' αὐτὴν καὶ ζήσεται· Ὁ
ἐγερθεὶς ὁ Ἰς ἠκολούθησεν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
Κ καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱμορροοῦσα δώδεκα ἔτη, προσελθοῦσα
ὄπισθεν ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλε
γεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ· ἐὰν μόνον ἅψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθή
σομαι· ὁ δὲ Ἰς ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτήν, εἶπεν· θάρσει
θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ
τῆς ὥρας ἐκείνης· καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
Λ ἄρχοντος· καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβού
μενον, λέγει αὐτοῖς· ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ
κοράσιον· ἀλλὰ καθεύδει· καὶ κατεγέλων αὐτοῦ· ὅτε
δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς χει
ρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον· καὶ ἐξῆλθε φήμη αὕ
τη, εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην· καὶ ἀπὸ παράγοντι ἐκεῖθεν
Τ ὁ Ἰῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κράζοντες καὶ
λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς υἱὸς Δαβίδ· ὅτε δὲ ἦλθεν εἰς τὴν
οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί· καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰς·
πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ· ναί
κε· τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν· λέγων· κατὰ
τὴν πίστιν ὑμῶν, γενηθήτω ὑμῖν· καὶ ἀνεῴχθησαν
αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰς
λέγων· ὁρᾶτε· μηδεὶς γινωσκέτω· οἱ δὲ ἐξελθόντες
διεφήμισαν αὐτὸν ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην· αὐτῶν δὲ ἐξερ
Η χομένων, ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαι
μονιζόμενον· καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου,

κγ΄ ζ΄. τῶν κγ΄. παρακολουθεῖ τῶν ἐν, ἡ κολ΄ αὐτῶν:

ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ· ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν· καὶ ἐδόξασαν
τὸν θν τὸν δόντα ταύτην ἐξουσίαν τοῖς ἀνθρώποις. τ καὶ
ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ ις ἐκάθισεν. εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ
τελώνιον ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολού
θει μοι· καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ· καὶ ἐγένετο αὐτ
ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ
ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ ις καὶ τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ· καὶ ἰδόντες οἱ φαρισαῖοι, ἔλεγον τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ· διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν
ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν· ὁ δὲ ις ἀκούσας
εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ· ἀλλ'
κακῶς ἔχοντες· πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν
θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους· ἀλλὰ
ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. τ τότε προσέρχονται
Λ στῷ οἱ μαθηταὶ ἰωάννου λέγοντες· διατί ἡμεῖς καὶ οἱ
φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά· οἱ δὲ μαθηταί σου οὐ νη
στεύουσι· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ις· μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ
νυμφῶνος πενθεῖν ἐφ' ὅσον μεθ' ἑαυτῶν ἔχουσι τὸν
νυμφίον; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ
νυμφίος· καὶ τότε νηστεύσουσιν· οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει
ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἴρει
γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου· καὶ χεῖρον σχίσμα
γίνεται· οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς·
εἰ δὲ μήγε ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί· καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται· καὶ οἱ
ἀσκοὶ ἀπόλλυνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς
καινούς· καὶ ἀμφότερα συντηροῦνται. τ ταῦτα αὐτοῦ λα

λοῦντος αὐτοῖς, ἰδοὺ ἄρχων εἷς προσελθὼν προσεκύνει 27
αὐτῷ λέγων· ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ
ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτὴν καὶ ζήσεται· καὶ
ἐγερθεὶς ὁ ις ἠκολούθησεν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱμορροοῦσα δώδεκα ἔτη, προσελθοῦσα
ὄπισθεν ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλε
γεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ· ἐὰν μόνον ἅψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθή
σομαι· ὁ δὲ ις ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτήν, εἶπεν· θάρ
σει θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ
τῆς ὥρας ἐκείνης· καὶ ἐλθὼν ὁ ις εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
Α ρχοντος· καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβού
μενον, λέγει αὐτοῖς· ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ
κοράσιον· ἀλλὰ καθεύδει· καὶ κατεγέλων αὐτοῦ· ὅτε
δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς χειρὸς
αὐτῆς· καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον· καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕ
τη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. τ καὶ φεύγοντα ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ ις
Τ ὁ υ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κράζοντες καὶ
λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς υἱὸς Δαβίδ· ὅτε δὲ εἰσῆλθεν εἰς τὴν
οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί· καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ
ις· πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ· ναί
κύριε· τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν· λέγων· κατὰ
τὴν πίστιν ὑμῶν, γενηθήτω ὑμῖν· καὶ ἀνεῴχθησαν
αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ ις
λέγων· ὁρᾶτε· μηδεὶς γινωσκέτω· οἱ δὲ ἐξελθόντες τ,
διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ· αὐτῶν δὲ ἐξ
Η G ερχομένων, ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαι
μονιζόμενον· καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου,

ἦλθαμ ἐς τὸμ οἶκομ σου. καὶ ἄφες θἐσ αὐτῶ λθεῖν ἐς τὸμ
οἶκομ αὐτοῦ· ἰδόμ τες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαμ· καὶ ἐδόξασ-
τομ θὸμ τὸμ δόμτα τοιαύτημ τοῖς ἀμθρώποις. ιε΄ καὶ
ἀφ ἁμας ὁ Ἰς ἐκάθισ. εἶδεμ αὐτομ καθημένομ ἐπὶ τὸ
τελώμιομ Ματθαῖομ λεγόμεμομ. καὶ λέγει αὐτῶ· ἀκολού-
θει μοι· καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεμ αὐτῶ· καὶ ἐγέμ ετο αὐτ
ἀμακεῖσθαι ἐμ τῆ οἰκίᾳ. καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶμαι καὶ
ἁμαρτωλοὶ ἐλθόμτες, συμαμέκειμτο τῶ Ἰῦ καὶ τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ· καὶ ἰδόμτες οἱ φαρισαῖοι, ἔλεγομ τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ· διατί μετὰ τῶμ τελωμῶμ καὶ ἁμαρτωλῶμ
ἐσθίει καὶ πίμει ὁ διδάσκαλος ὑμῶμ. ὁ δὲ Ἰς ἀκούσας
εἶπεμ αὐτοῖς· οὐ χρείαμ ἔχουσιμ οἱ ἰσχύομτες ἰατροῦ· ἀλλὰ
κακῶς ἔχομτες· πορευθέμτες δὲ μάθετε τί ἐστιμ· ἔλεον
θέλω καὶ οὐ θυσίαμ· οὐ γὰρ ἦλθομ καλέσαι δικαίους· ἀλλὰ
ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάμοιαμ. ιζ΄ τότε προσέρχομται
αὐτῶ οἱ μαθηταὶ Ἰω λέγομτες· διατί ὑμεῖς καὶ οἱ
φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά· οἱ δὲ μαθηταί σου οὐ νη-
στεύουσι· καὶ εἶπεμ αὐτοῖς ὁ Ἰς· μὴ δύαμαι τοὺς υἱοὺς τοῦ
νυμφῶμος ἐν ᾧ μετ αὐτῶμ ἐστιμ ὁ νυμφίος ποιῆσαι
νηστεύειμ; ἐλεύσομται δὲ ἡμέραι ὅταμ ἀπαρθῆ ἀπ αὐτῶμ
ὁ νυμφίος· καὶ τότε νηστεύσουσιμ. οὐδεὶς δὲ βάλλει
ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἴρει
γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου· καὶ χεῖρομ σχίσμα
γίνεται· οὐδὲ βάλλουσιμ οἶνομ νέομ εἰς ἀσκοὺς παλαιούς·
εἰ δὲ μήγε ῥήγνυται οἱ ἀσκοί· καὶ ὁ οἶνος ἐκχέεται· καὶ οἱ
ἀσκοὶ ἀπόλλυνται· ἀλλὰ βάλλουσιμ οἶνομ νέομ εἰς ἀσκοὺς
καιμούς· καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται. κ΄ ταῦτα αὐτοῦ λα-

λοῦντος αὐτοῖς, ἰδοὺ ἄρχωμ τις ἐλθὼμ προσεκύνει 27 λΒ
αὐτῶ λέγωμ· ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεμ· ἀλλὰ
ἐλθὼμ ἐπίθες τὴμ χεῖρά σου ἐπ αὐτὴμ καὶ ζήσεται· Ὁ
ἐγερθεὶς ὁ Ἰς ἠκολούθησεμ αὐτῶ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱμορροοῦσα δώδεκα ἔτη, προσελθοῦσα
ὄπισθεμ ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλε-
γε γὰρ ἐν ἑαυτῆ· ἐὰμ μόμομ ἅψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθή-
σομαι· ὁ δὲ Ἰς ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼμ αὐτήμ, εἶπεμ· θάρ-
ει θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ
τῆς ὥρας ἐκείμης· καὶ ἐλθὼμ ὁ Ἰς εἰς τὴμ οἰκίαμ τοῦ
Ἄρχομτος· καὶ ἰδὼμ τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸμ ὄχλομ θορυβού-
μεμομ, λέγει αὐτοῖς· ἀμαχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθαμε τὸ
κοράσιομ· ἀλλὰ καθεύδει· καὶ κατεγέλωμ αὐτοῦ· ὅτε
δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼμ ἐκράτησε τῆς χει-
ρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιομ· καὶ ἐξῆλθε μ φήμη αὕ-
τη, εἰς ὅλην τὴμ γῆμ ἐκείμημ. τ καὶ ἀφ ἁμαρτάμοντι ἐκεῖ-
θεν τῶ Ἰῦ, ἠκολούθησαν αὐτῶ δύο τυφλοὶ κράζομτες καὶ
λέγομτες· ἐλέησομ ἡμᾶς υἱὸς Δαυὶδ· ἐλθόμτι δὲ εἰς τὴμ
οἰκίαμ, προσῆλθομ αὐτῶ οἱ τυφλοὶ· καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ
Ἰς· πιστεύετε ὅτι δύαμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιμ αὐτῶ· ναὶ
κύ· τότε ἥψατο τῶμ ὀφθαλμῶμ αὐτῶμ· λέγωμ· κατὰ
τὴμ πίστιμ ὑμῶμ, γεμηθήτω ὑμῖμ· καὶ ἀμεῳχθησαμ
αὐτῶμ οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐμεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰς
λέγωμ· ὁρᾶτε· μηδεὶς γιμωσκέτω· οἱ δὲ ἐξελθόμτες,
διεφήμισαμ αὐτὸμ ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείμῃ· αὐτῶμ δὲ ἐξ
ερχομέμωμ, ἰδοὺ προσήμεγκαμ αὐτῶ ἄμ· κωφὸμ δαι
μομιζόμεμομ· καὶ ἐκβληθέμτος τοῦ δαιμομίου,

κ. ὅλα μὴ σὺν ὄκω φόβῳ· καὶ ὅθεν μᾶσαν οἱ ὄχλοι λόγον τοῦ
ὅτι οὐδέποτε τοιοῦτος ὤφθη ἐν τῷ Ἰσ. οἱ δὲ φαρισαῖοι
ὅλα μὲν τὰρ χὰρ τὴν τῶν δαιμονίων ὄκ βάλλει τὰ
δαιμόνια· καὶ τοιαῦτα ἠγόρευον· ὁ δὲ Ἰς περιῆγεν τὰς πόλεις πάσας καὶ
τὰς κώμας· διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν· καὶ κη
ρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας· καὶ θεραπεύων
πᾶσαν νόσον· καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ· ιε
ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν· ὅτι
ἦσαν ἐσκυλ μένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡς πρόβατα μὴ
ἔχοντα ποιμένα· τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς· οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε
οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ· ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας
εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ· καὶ προσκαλεσάμενος
τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν
πνευμάτων ἀκαθάρτων· ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ· καὶ
θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν· ιϛ
τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματα· ἐστὶ ταῦτα·
πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος· καὶ Ἀνδρέας
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου· καὶ Ἰωάννης
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς
καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου· καὶ
Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος· Σίμων ὁ Καναναίτης
καὶ Ἰούδας Ἰσκαριώτης· ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν· τούτους
τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰς· παραγγείλας αὐτοῖς λέγων·
εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε· καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν
μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα
τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσ·

28

λάβητε· ὅτι ἄξιος ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστίν· εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστι· κἀκεῖ μείνατε ἕως ἂν ἐξέλθητε· ἐρχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε αὐτήν· καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθάτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ἀξία ᾖ, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω· καὶ ὃς ἐὰν μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν· ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις· καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί· προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια· καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς· καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ· εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν· ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσητε· οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν· παραδώσει δὲ

ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον· καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπα-
στήσονται τέκνα γονεῦσι καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· καὶ
ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπο-
μείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται· ὅταν δὲ διώκωσιν μ
ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· ἀμὴν γὰρ λέγω
ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε πάσας τὰς πόλεις τοῦ Ἰσ. ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθ· οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον
οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ· ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ
ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ· καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ
κύριος αὐτοῦ· εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβοὺλ ἐβουλάθησαν
καλέσαι, πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ· μὴ οὖν φοβη-
θῆτε αὐτούς· οὐδὲν γάρ ἐστι κεκαλυμμένον ὃ οὐκ ἀπο-
καλυφθήσεται· καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται· ὃ λέγω ὑμῖν
ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὃ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε
κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωμάτων· καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν
ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα· τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων
ἀποκτεῖναι· φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ
ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ· οὐχὶ δύο στρουθία
ἀσσαρίου πωλεῖται; καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ
τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν· ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες
τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσί· μὴ οὖν φοβηθῆτε
πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς· πᾶς οὖν ὅστις
ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθ, ὁμολογήσω
κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρ· ὃς δ' ἂν
ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθ, ἀρνήσομαι
κἀγὼ αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρ· μὴ
νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ

κγ΄ α τῆς ἀνα· τῆς πεν· καὶ πάλιν τῆς ιβ ἐκ τοῦ κατ· πρὸς τοὺς
τὸ αὐτὸ καὶ τὴν κβ΄ ἀπὸ μέ· τοῦ α΄ τῆς ἀνα· καὶ ἀνάγνωσις:

Ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν· ἦλθον γὰρ διχάσαι
ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς
αὐτῆς· καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς· καὶ ἐχθροὶ
τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ· ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα
ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστί μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα
ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστί μου ἄξιος· καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστί μου ἄξιος· ὁ εὑρὼν
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ ἀπολέσας
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκά μου, εὑρήσει αὐτήν· ὁ δεχόμενός
μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀπο-
στείλαντά με· ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προ-
φήτου, μισθὸν προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δί-
καιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται· καὶ ὃς
ἂν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ
μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ ἀπο-
λέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰς
διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν
τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν· τ τῆς πεν· καὶ τῆς
δὲ ἐσάλπικτε σαλπίσας ἐν τῷ δωδεκαφύλῳ τὰ ἔργα τοῦ κ
χῦ· τοσούτῳ μᾶλλον δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. εἰ τοσοῦτον αὐτὸς·
οὐ γὰρ ἐρχόμενος εἰς ἑτέραν πόλιν· καὶ ἀποκρι
θεὶς εἶπεν αὐτοῖς· τοσοῦτον ἐθέμην τὸν ἀποστολικὸν λαὸν
ἵνα ἀκούσῃ, ὡς ἀκούσῃ καὶ ὑπακούσῃ· τυφλοὶ ἀναβλέπουσι·
καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι· λεπροὶ καθαρίζονται· καὶ
κωφοὶ ἀκούουσι· νεκροὶ ἐγείρονται· καὶ πτωχοὶ εὐαγ-
γελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ
ἐν ἐμοί· τούτων δὲ τοσούτων, ἤρξατο ὁ Ἰς λέγειν

τῇ β΄ τῆς λεβ΄: καὶ εἰς τὸ εὐγε τῆς κ τῆς προ· τῷ κ· ἀκούσεσθε ὁ ἐώ·

τῇ ε τ α εβ· ἐν π ὁ κε· τὴν παραβολὴν τοῦ ἀφειδοῦς οἰκονόμου·

τοῖς ὄχλοις τοῖς περὶ ἰω αμ· τί ὄξ ἦλθες ἐς τὴν ἔρημον θεάσασθαι· κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ὄξ ἦλθες ἰδεῖν· ἄνθρωπον μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον· ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν· ἀλλὰ τί ὄξ ἦλθες ἰδεῖν· προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν καὶ περισσότερον προφήτου· οὗτος γάρ ἐστι περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου· ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων ἰω αμ τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων ἐστὶν αὐτοῦ ἐστιν· ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν ἰω αμ τοῦ βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι βιάζεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν καὶ βιασταὶ ἁρπάζουσιν αὐτήν· πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως ἰω αμ ἐπροφήτευσαν· καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι αὐτός ἐστιν ἠλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω· τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην· ὁμοία ἐστὶ παιδίοις ἐν ἀγορᾷ καθημένοις καὶ προσφωνοῦσι τοῖς ἑταίροις αὐτῶν καὶ λέγουσιν· ἠυλήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ἐκόψασθε· ἦλθε γὰρ ἰω αμ μὴτε ἐσθίων μήτε πίνων· καὶ λέγουσι δαιμόνιον ἔχει· ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ λέγουσιν· ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης· τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν· καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς· τότε ἤρξατο οἰ ἰ ὀνειδίζειν

τῇ δ τ δ εβ· τῷ κῳ· ἤρξατο οἰ ἰ ὀνειδίζειν

τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλείσται δυνάμεις αὐτοῦ· ὅτι οὐ μετενόησαν· οὐαί σοι βηθσαϊδά· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμενοι μετενόησαν· πλὴν λέγω ὑμῖν· Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν· καὶ σὺ καπερναοὺμ· μὴ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ· ἕως ἅδου καταβιβασθήσῃ· ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον· πλὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι γῇ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ σοί· ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ ἰ ἐ εἶπεν· ἐξομολογοῦμαί σοι πατέρ· κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς· ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν· καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ πατήρ· ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου· πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ· οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱός· καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι· δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ ὑμᾶς· καὶ μάθετε ἀπ ἐμοῦ ὅτι πραΰς εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν· ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ ἰ ἐ τοῖς σαββασὶ διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν· καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυας καὶ ἐσθίειν· οἱ δὲ φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον αὐτῷ· ἰδοὺ οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν· ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν σαββάτῳ· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ αὐτοῦ; πῶς

τῇ πρᾳ τ δ εβ· τῷ κῳ· ἐπορεύθη ὁ ἰ ἐ τοῖς σαββασὶ· κῳ ἐκ ἀ μη· κῳ ἐκ ὁ·

χωρασίμ· οὐαί σοι βηθσαϊδά· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμενοι μετενόησαν· πλὴν λέγω ὑμῖν· Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν· καὶ σὺ καπερναοὺμ· μὴ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ· ἕως ἅδου καταβιβασθήσῃ· ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον· πλὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι γῇ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ σοί· ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ ἰ ἐ εἶπεν· ἐξομολογοῦμαί σοι πατέρ· κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς· ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν· καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ πατήρ· ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου· πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ· οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱός· καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι· δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ ὑμᾶς· καὶ μάθετε ἀπ ἐμοῦ ὅτι πραΰς εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν· ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ ἰ ἐ τοῖς σαββασὶ διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν· καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυας καὶ ἐσθίειν· οἱ δὲ φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον αὐτῷ· ἰδοὺ οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν· ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν σαββάτῳ· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ αὐτοῦ; πῶς

κῳ τῆ κε ἰ δεκ·

Ἀπόδαιμονίζόμενος τυφλὸς καὶ κωφός· καὶ ὅθεν ἀπε-
λαύσθη αὐτόν· ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν, λαλεῖν καὶ βλέ-
πειν· καὶ ὄχλοι τοσοῦτοι συνῆσαν αὐτῷ ὥστε πάντας καὶ ὅλον τὸν
λαὸν θαυμάζειν· οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες
ἔλεγον· οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τοὺς δαιμόνια· εἰ μὴ ἐν τῷ ἄρχον-
τι τῶν δαιμονίων· ἕτεροι δὲ ἐκ τοῦ θεοῦ
ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια· ἄλλοι δὲ ἐκ τοῦ ἀγαθ

τῇ λ΄ τ΄ ε΄ εβ: τοῦ κγ΄ προσηλθ τ ιν ιζ κγ φ. λε αν.

ἢ ποιήσαντά τὸ δόμ δρομ σαπρὸμ· καὶ τὸμ καρπὸμ αὐτ
σαπρὸμ· ὃκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δόμ δρομ γινόμεν κται·
Γ ὁμμήματω ἀλλ δμῶμ· ποῖ cδώ ασθε ἀμβαλλαμεῖμ ποτ μηρ οἱ
ὁμπω· ὃκ γὰρ τοῦ περιττεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα
λαλεῖ· ὁ ἀγαθὸς ἀν̄ος ὃκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ, ὃκ βάλλει
ἀμβαλλ· καὶ ὁ πονηρὸς ἀν̄ος ὃκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ, ὃκ
βάλλει πονηρά· λέγω δὲ ὑμῖμ· ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸμ ὃ ἂν
λαλήσωσι μοὶ ἄν̄οι, ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ λόγομ ἐν ἡ
μέρᾳ κρίσεως· ὃκ γὰρ τῶμ λόγωμ σου δικαιωθήσῃ. καὶ
ἐκ τῶμ λόγωμ σου κατα δικασθήσῃ. ἐφ τότε ἀπεκρί
κγ θ θησαμ τιμὲς τῶμ φαρισαίωμ καὶ γραμματέωμ λέγοντες·
διδάσκαλε· θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖομ ἰδεῖμ. ὁ δὲ ἀπο
κριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτοὺς· γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς, σημ
εῖομ ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖομ οὐ δοθήσεται αὐτῇ· εἰ μὴ τὸ
σημεῖομ Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου· ὥσπερ γὰρ ἦμ Ἰωνᾶς ἐμ
τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς μύκτας,
οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀν̄ου ἐμ τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ
τρεῖς μύκτας. ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐμ τῇ κρί
σει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι
μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ πλεῖόμ Ἰωνᾶ
ὧδε· βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐμ τῇ κρίσει μετὰ τῆς
γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλθε ἐκ τῶμ
περάτωμ τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴμ σοφίαμ Σολομῶμος· καὶ ἰδοὺ
πλεῖομ Σολομῶμος ὧδε· ὅταμ δὲ τὸ ἀκάθαρτομ πνεῦμ
ξ ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀν̄ου, διέρχεται δι᾽ ἀνύδρωμ τόπωμ ζητ
οὖμ ἀνάπαυσιμ· καὶ οὐχ εὑρίσκει· τότε λέγει· ὑποστρέψω εἰς τὸμ
οἶκόμ μου ὅθεμ ἐξῆλθομ· καὶ ἐλθὸμ, εὑρίσκει σχολάζοντα
τῇ πα λ΄ τ ε΄ εβ: τοῦ κγ΄. λαλοῦντος τ τοῦ ἰ τοῖς ὄχλοις.

σεσαρωμέμομ· καὶ κεκοσμημέμομ· τότε πορεύεται καὶ 32.
Π παραλαμβάνει μεθ᾽ ἑαυτοῦ ἕτερα πνεύματα πονη
ρότερα ἑαυτοῦ· καὶ εἰσελθόμτα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται
τὰ ἔσχατα τοῦ ἀν̄ου ἐκείνου χείρονα τῶμ πρώτωμ.
οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ. ἔτι δὲ αὐτ
λ΄ 3 τ΄ 2΄ τοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
εἱστήκεισαν ἔξω ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι· εἶπε δέ τις
αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἑστήκασιν
ζητοῦντές σοι λαλῆσαι· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ εἰπόντι
αὐτῷ· τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου καὶ τίνες εἰσὶμ οἱ ἀδελφοί μου.
καὶ ἐκτείνας τὴμ χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπε·
ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου. ὅστις γὰρ ἂμ ποιήσῃ
τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐμ οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφός
καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίμ. ἐμ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείμῃ, ἐξελθὼμ
θ ὁ Ἰ ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐκάθητο παρὰ τὴμ θάλασσαμ.
καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸμ ὄχλοι πολλοί· ὥστε αὐτόμ
ἐμβάντα καθῆσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸμ
αἰγιαλὸμ εἱστήκει· καὶ ἐλάλησεμ αὐτοῖς ἐμ παραβολαῖς πολλ΄.
λά. ἰδοὺ ἐξῆλθεμ ὁ σπείρωμ τοῦ σπεῖραι· καὶ ἐμ τῷ
Γ σπείρειμ αὐτόμ, ἃ μὲμ, ἔπεσε παρὰ τὴμ ὁδόμ· καὶ ἦλθε
τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεμ αὐτά. ἄλλα δὲ ἔπεσεμ ἐπὶ τὰ
πετρώδη ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήμ· καὶ ἐξανέτειλε διὰ τὸ μὴ ἔχειμ βάθος γῆς· ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος,
ἐκαυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειμ ῥίζαμ ἐξηράνθη· ἄλλα
δὲ ἔπεσεμ ἐπὶ τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ
ἀπέπνιξαμ αὐτά. ἄλλα δὲ ἔπεσεμ ἐπὶ τὴμ γῆμ τὴμ καλήμ.
Κ καὶ ἐδίδου καρπόμ· ὃ μὲμ, ἑκατόμ· ὃ δὲ, ἑξήκοντα·

τῇ παρ᾽ τ ε΄ εβ: εἰπὸν κε τ π βοηθ. ἰδοὺ ἐξῆλθ

τῇ Β τ s ε Β: . τῷ κγ. προσελ οἱ μαθη τ τῷ ἰγ ει π: ον

ὁ δὲ, πρι ἀκομ τ. ὃς ἔχει μ ὦτα ἀκού ειν, ἀκουέτω. ε΄ καὶ
προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπον αὐτῷ. διατί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς.
ὅτι ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας
τῶν οὐρανῶν. ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται. ὃς γὰρ ἔχει
δοθήσεται αὐτῷ καὶ περισσευθήσεται. ὃς δὲ οὐκ ἔχει,
καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς
αὐτοῖς λαλῶ. ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσι. καὶ ἀκούοντες οὐκ
ἀκούουσιν. οὐδὲ συνιοῦσι. καὶ ἀναπληροῦται αὐτοῖς ἡ
προφητεία Ἡσαΐου ἡ λέγουσα. ἀκοῇ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ
συνῆτε. καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε. ἐπαχύνθη
γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου. καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν. μήποτε ἴδωσι τοῖς
ὀφθαλμοῖς. καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι. καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι
καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ ἰάσωμαι αὐτούς. ὑμῶν δὲ μακάριοι
οἱ ὀφθαλμοὶ ὅτι βλέπουσι. καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν ὅτι ἀκούει.
ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν. ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε. καὶ οὐκ εἶδον. καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε
καὶ οὐκ ἤκουσαν. ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ
σπείροντος. παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας
καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς. καὶ ἁρπάζει τὸ
ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν
ὁδὸν σπαρείς. ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρεὶς, οὗτός ἐστιν
ὁ τὸν λόγον ἀκούων. καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν
οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ. ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν.
γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς
σκανδαλίζεται. ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρείς, οὗτός ἐστιν

τῇ Γ τ s ε Β: εἶπεν ὁ κς τ π Βο. ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν

ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη
τοῦ πλούτου, συμπνίγει τὸν λόγον καὶ ἄκαρπος γίνεται.
ὁ δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον
ἀκούων καὶ συνιείς. ὃς δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ, ὃ μὲν
ἑκατόν. ὃ δὲ ἑξήκοντα. ὃ δὲ τριάκοντα. ε΄ ἄλλην παραβολὴν ε΄ τ τ β΄
παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων. ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, κβ
ἀνθρώπῳ σπείραντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους, ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἐπέσπειρε ζιζάνια
ἐν μέσῳ τοῦ σίτου καὶ ἀπῆλθεν. ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος
καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια. προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου, εἶπον αὐτῷ. κύριε,
οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει
ζιζάνια. ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς. ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν.
οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον αὐτῷ. θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν
αὐτά; ὁ δὲ ἔφη. οὔ. μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια,
ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον. ἄφετε συναυξάνεσθαι
ἀμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ. καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ
ἐρῶ τοῖς θερισταῖς. συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια. καὶ
δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά. τὸν
δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου. ζ΄ ἄλλην παρα- ε΄ τ τ γ΄
βολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων. ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία κγ
τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως. ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν
ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. ὃ μικρότερόν μέν ἐστι πάντων τῶν
σπερμάτων. ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον τῶν λαχάνων
ἐστί. καὶ γίνεται δένδρον ὥστε τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ. καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. ἄλλην
παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς. ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν

τῇ Δ τ s ε Β: εἶπε ὁ κς τ π Βο. ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν

τῇ ε τ ς εβ· τῷ κγ· ελ τῷ ιγ εἰς τὴν ος, προσηλθ

3 μν· ἡμν λαβοῦσα γυνὴ, ὄκρυφὸν ἁλεύρου σάτα
πρίαι. ὅως οὗ ζυμώθη ὅλον· παῦτα τοιαύτην παραβολὴν
ὁ ις ὁμν παρέβαλε τοῖς ὄχλοις· καὶ χωρὶς παραβολῆς
οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ
προφήτου λέγοντος· ἀνοίξω ὁμν παραβολαῖς τὸ στόμα μου
ἐρεύξομαι κόκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· τότε
ἀφεὶς τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ ις· καὶ
προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· φράσον
ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα
ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ὁ δὲ ἀγρός ἐστιν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν
σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνιά
ἐστιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ· ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά,
ἐστὶν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμός, συντέλεια τοῦ αἰῶνός
ἐστιν· οἱ δὲ θερισταί, ἄγγελοί εἰσιν· ὥσπερ οὖν συλλέγεται
τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ καίεται, οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντε-
λείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου· ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς
ἀγγέλους αὐτοῦ· καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ
πάντα τὰ σκάνδαλα· καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν
καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται
ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· τότε οἱ δίκαιοι
ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν·
ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω· πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν, θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ·
ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε· καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει
καὶ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ· καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον
πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ

τῇ παρ τ ς εβ: ἐπ ὀκ στὴν κπ βο· ὁμοί θκλν

τῇ β τ ζ εβ· τῷ κη· ἦλθε ὁ ις εἰς τ περ ω· κ ἐδ λδε τ ὀχλ ἐκ τῆ

34 εγκλειῶ
δόντων

3 κ τοῦτ καὶ οὐ μαργαρίτας· ὃς ἀγορ ὁμν μίαν πολύτ μ
μαργαρίτην, ἀπελθὼν πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε·
καὶ ἠγόρασεν αὐτόν· πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν, σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐκ παντὸς
γένους συναγαγούσῃ· ἣν ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες τὸν
ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ
εἰς ἀγγεῖα· τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον· οὕτως ἔσται ἐν τῇ
συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἀφο-
ριοῦσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων· καὶ βαλοῦσιν
αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· λέγει αὐτοῖς ὁ ις· συνήκατε
ταῦτα πάντα; λέγουσιν αὐτῷ· ναί κε· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασι-
λείαν τῶν οὐρανῶν, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ· ὅστις ἐκ
βάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά· καὶ
ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ις τὰς παραβολὰς ταύτας,
μετῆρεν ἐκεῖθεν· καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ,
ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν· ὥστε ἐκπλήτ-
τεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν· πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη
καὶ αἱ δυνάμεις· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός;
οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ; καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
Ἰάκωβος καὶ Ἰωσῆς καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας; καὶ αἱ ἀδελφαὶ
αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσί; πόθεν οὖν τούτῳ
ταῦτα πάντα· καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ ις
ἔλεγεν αὐτοῖς· οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ
πατρίδι αὐτοῦ· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐποίησεν
ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν· τ ς εβ:

κε

Καὶ μείνωμεν τὸν καιρὸν ἡ κοινὴν ἡρῴδης ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν μοῦ· καὶ ἐποίησεν τοῖς στρατιώταις αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ· ὁ γὰρ ἡρῴδης κρατήσας τὸν ἰωάννην, ἔδησεν αὐτὸν καὶ ἔθηκεν ἐν φυλακῇ· διὰ ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ὅτι αὐτὸν γάμησεν· ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ ἰωάννης· οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν· καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβεῖτο τὸν ὄχλον· ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον· γενεσίων δὲ ἀγομένων τοῦ ἡρῴδου, ὠρχήσατο τῆ θυγάτηρ τῆς ἡρῳδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἤρεσε τῷ ἡρῴδῃ· ὁθεν μετὰ ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσηται· ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, δός μοι φησὶν ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεύς· διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους, οὐκ ἠθέλησεν ἀθετῆσαι αὐτήν· καὶ εὐθέως πέμψας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα ἐκέλευσεν ἐνεγκεῖν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι· καὶ ἤνεγκεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ· καὶ ἤνεγκεν τῇ μητρὶ αὐτῆς· καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦραν τὸ σῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ ἰῇ· καὶ ἀκούσας ὁ ἰς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων· καὶ ἐξελθὼν ὁ ἰς εἶδεν πολὺν ὄχλον· καὶ ἐσπλαγχνίσθη πάνυ τοῖς· καὶ ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν· ὀψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας, ἀγο-

κγ ϑ· τῶν κδ· ἦν δὲ κε ὁ ἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·

35

ράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα· ὁ δὲ ἰς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν· οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας· ὁ δὲ εἶπεν· φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε· καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀναπεσεῖν ἐπὶ τοῦ χόρτου, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν· καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους· οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις· καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις· οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι· χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων· καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ ἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον· καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν πρὸς βηθσαϊδάν· ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους· καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι· ὀψίας δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ· τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος· τετάρτην δὲ φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἀπῆλθεν πρὸς αὐτοὺς ὁ ἰς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἐδόκουν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα, ὅτι φάντασμά ἐστι· καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν· εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ ἰς· θαρσεῖτε· ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε· ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ πέτρος εἶπεν· κύριε· εἰ σύ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα· ὁ δὲ εἶπεν· ἐλθέ· καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ πέτρος, περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἐλθεῖν πρὸς τὸν ἰν· βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρόν, ἐφοβήθη· καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι, ἔκραξεν λέγων· κε σῶσόν με· καὶ εὐθέως ὁ ἰς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπελάβετο

κγ ϑ· τῶν κδ· εἰς δὲ ὁ ἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·

τῇ δ τ γ εβ· τῷ κθ· ἐπιγινόντων οἱ λδ τ τ η κδ

αὐτοῦ· καὶ λέγει αὐτῷ· ὀλιγόστοι δέ εἰσι τὸ δίδασον· καὶ
ὅμβ αὐτοῦμ ἄ εἰσι τὸ πολοῖομ, δκόσασθμ ὁ ἄμβμος·
οἱ δὲ ὄμ τῶ πολοί ὡδλθόμτω, παροσθκ ὠμ ησαμ αὐτῶλέ
γομτω· ἀμθῶς θῦ ὑὸς εἰ· καὶ διαστερασαμτω ἦλθομ
εἰς τὴμ γλῶσσαμ ἡμ ησαμ δὲ τ καὶ ἀρθσοι ἡμόμτω αὐτόμ οἱ
ἀμδρες τοῦ τόπου θκείμου, ἀσπάσει λαμ εἰς ὅλημ πλῶ
σαμ περίχωρομ θκάμημ· καὶ παροπόμ ἐγκαμ αὐτῶ πολλῶ
τω σκακῶς ἔχομτας· καὶ παρθκάλουμ αὐτόμ ἵμαω κὰμ
μόμομ ἁλῶσμται τῶ κρασπέδω τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ
ὅσοι ἂμ ἥψαμτο διεσώθησαμ· τότε παροσέρχομται τῶ
ἰῦ οἱ ἀπὸ ἱεροσολύμωμ γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι οἱ
λέγομτες· διατί οἱ μαθηταί σου παραβαίμουσι τὴμ παρά
δοσιμ τῶμ πρεσβυτέρωμ· οὐ γὰρ μίπτομται τοὺς χεῖ
ρας αὐτῶμ ὅταμ ἄρτομ ἐσθίωσιμ· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε
αὐτοῖς· διατί καὶ ὑμεῖς παραβαίμετε τὴμ ἐντολὴμ
τοῦ θῦ διὰ τὴμ παράδοσιμ ὑμῶμ· ὁ γὰρ θς εἶπε τίμα πα
τέρα καὶ τὴμ μητέρα· καὶ ὁ κακολογῶμ
πατέρα ἢ μητέρα, θαμάτω τελευτάτω· ὑμεῖς δὲ λέγετε· ὃς ἂμ
εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί· δῶρομ ὃ ἐὰμ ἐξ ἐμοῦ ὠφε ληθῇς
καὶ οὐκ οὐ μὴ τιμήσει τὸμ πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴμ μητέρα· καὶ ἠκυρώ
σατε τὴμ ἐντολὴμ τοῦ θῦ διὰ τὴμ παράδοσιμ ὑμῶμ·
ὑποκριταί· καλῶς προεφήτευσε περὶ ὑμῶμ Ἡσαΐας
λέγωμ· ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι αὐτῶμ· καὶ τῇ
χείλεσί μου τιμῶσί με· ἡ δὲ καρδία αὐτῶμ πόρρω ἀπέχει
ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβομταί με· διδάσκοντες διδασκα
λίας· ἐντάλματα ἀμθρώπωμ· καὶ προσκαλεσάμενος τὸμ
ὄχλομ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀκούετε καὶ συνίετε· οὐ τὸ εἰσερ

τῇ ε τ γ εβ· τῷ κθ· προσῆλθομ οἱ μα τῶ ἰῦ κὲ ἱεροσολύμων γραμ

χόμενομ εἰς τὸ στόμα κοιμοῖ τὸμ ἄμ· ἀλλὰ τὸ ἐκπορευ
όμενομ ἐκ τοῦ στόματος τοῦτο κοιμοῖ τὸμ ἄμ· τότε
Προσῆλθομ τῷ ἰῦ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες αὐτῷ· οἶδας ὅτι
οἱ φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸμ λόγομ ἐσκαμδαλίσθησαμ·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· πᾶσα φυτεία ἣμ οὐκ ἐφύτευσε
ὁ πατήρ μου ὁ οὐράμιος, ἐκριζωθήσεται· ἄφετε αὐτούς· ὁδη
γοί εἰσι τυφλοὶ τυφλῶμ· τυφλὸς δὲ τυφλὸμ ἐὰμ ὁδηγῇ,
ἀμφότεροι εἰς βόθυομ ἐμπεσοῦμται· ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ πέτρος εἶπε αὐτῷ· φράσομ λίμῖμ τὴμ παραβολήμ
ταύτημ· ὁ δὲ ἰς εἶπε μ· ἀκμὴμ καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε;
οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶμ τὸ εἰσπορευόμενομ εἰς τὸ στόμα εἰς
τὴμ κοιλίαμ χωρεῖ καὶ εἰς ἀφεδρῶμα ἐκβάλλεται; τὰ δὲ
ἐκπορευόμενα ἀπὸ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχε
ται κἀκεῖμα κοιμοῖ τὸμ ἄμ· ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχον
ται διαλογισμοὶ πονηροί· φόνοι· μοιχεῖαι· πορνεῖαι· κλοπαί·
ψευδομαρτυρίαι· βλασφημίαι· ταῦτά ἐστι τὰ κοιμοῦντα
τὸμ ἄμ· τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶ φαγεῖμ, οὐ κοιμοῖ τὸμ ἄμ·
Καὶ ἐξελθὼμ ἐκεῖθεμ ὁ ἰς, ἀμεχώρησεμ εἰς τὰ μέρη τύρου
καὶ σιδῶμος· καὶ ἰδοὺ γυμὴ χαμαμαία ἀπὸ τῶμ ὁρίω
κείμωμ ἐξελθοῦσα, ἔκραύγασεμ αὐτῷ λέγουσα· ἐλέη
σόμμε κύριε υἱὲ δαυΐδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζε
ται· ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγομ· καὶ προσελθόμτες οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτωμ αὐτόμ λέγοντες· ἀπόλυσομ αὐτήμ
ὅτι κράζει ὄπισθεμ ἡμῶμ· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεμ·
οὐκ ἀπεστάλημ εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα
οἴκου ἰήλ· ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ λέγουσα·
Βοήθει μοι· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεμ· οὐκ ἔστι καλόμ

κγ ιζ· τῷ κθ· εἰσῆλθεν ὁ ἰς εἰς τὸ μέρη τύρου καὶ σιδῶνος· καὶ ἰδοὺ

λαβ ἕ μ τὸ μάρτυρον τῶν τόκων καὶ μαρτύριον τοῖς κωφαρίοις·
ἦν δὲ ἕ ποσ· μαὶ κε· καὶ γὰρ τὰ κωφάρια ἀφθέλει ἀπὸ τοῦ μ
ἀπὸ τῆς στρατοβολῆς τοῦ κυρι
ἀπ' αὐτῶν· τότε ἀποκριθεὶς ὁ ις εἶ ἕ ποσ τῷ αὐτῷ· ἀφ' ὧν ἀπ' ἀρχῆς·
λησοὺ ἤκουσάς· γρν ηθήτωσοι ὡς θέλεις· καὶ ἀφεὶς ἦλθ
γατέρα αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης· καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ ἦλθ
ις, ἦλθε πρὸς αὐτὴν μεθάπαξ τὰ τῆς γαμελιάσ· καὶ ἀπέθ ἀπ
εἰς τὸ ὄρος, ἐκάθητο ἐκεῖ· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ ὄχλοι
πολλοί· ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν, χωλούς· τυφλούς· κωφούς·
κυλλούς· καὶ ἑτέρους πολλούς· καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς
πόδας τοῦ ἰῦ· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς· ὥστε τοὺς ὄχλους
θαυμάσαι· βλέποντας, κωφοὺς λαλοῦντας· κυλλοὺς ὑγιεῖς·
χωλοὺς περιπατοῦντας· καὶ τυφλοὺς βλέποντας· καὶ
ἐδόξασαν τὸν θν ἰηλ· πρωΐ δὲ ις προσκαλεσάμενος τοὺς
Μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν· σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον· ὅτι
ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσί μοι· καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγ
καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω· μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν
ὁδῷ· καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· πόθεν ἡμῖν
ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι· ὥστε χορτάσαι ὄχλον
τοσοῦτον· καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ ις· πόσους ἄρτους ἔχετε· οἱ δὲ
εἶπαν· ἑπτά· καὶ ὀλίγους ἰχθύδια· καὶ ἐκέλευσε τοῖς
ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ
ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας, εὐχαριστήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ· καὶ
ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ περι
σσεῦον τῶν κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις· οἱ δὲ
φαγόντων ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες· χωρὶς γυναικῶν

ιε· (α θ· πῶ κῃ· πρὸς καλεσὰ ὁ ις τοὺς μαθητ

κὰι πασὶ δίωμ· καὶ ἀπολύσασπουὸ ὄχλους, ἐμβὰς εἰς τὸ
πλοῖον· καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια μαγδαμά· καὶ ἀρασσος
λαθόντων οἱ φαρισαῖοι καὶ σαδδουκαῖοι καὶ πειράζοντες,
ἵνα σημεῖον ἐπιδείξωσιν αὐτοῖς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἵνα δείξωσιν αὐτ·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὀψίας γενομένης λέγετε
εὐδία· πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός· καὶ πρωΐ· σήμερον χειμ·
πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός· ὑποκριταί· τὸ μὲν
πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν· τὰ δὲ σημεῖα
τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε; γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς
σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ· εἰ μὴ
τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου· καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς
ἀπῆλθε· καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν,
ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν· ὁ δὲ ις εἶπεν αὐτοῖς·
ρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων
καὶ σαδδουκαίων· οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντ·
ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν· γνοὺς δὲ ὁ ις εἶπεν αὐτοῖς·
τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς ὀλιγόπιστοι ὅτι ἄρτους οὐκ
ἐλάβετε· οὔπω νοεῖτε οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε
ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων· καὶ πόσους κοφίνους ἐλά
βετε· οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων· καὶ
πόσας σπυρίδας ἐλάβετε· πῶς οὐ νοεῖτε ὅτι οὐ περὶ
ἄρτου εἶπον ὑμῖν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρι
σαίων καὶ σαδδουκαίων· τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ εἶπε
προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου· ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχ
τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων· ἦλθε δὲ ὁ ις
εἰς τὰ μέρη καισαρείας τῆς φιλίππου· ἠρώτα τοὺς μαθητ
αὐτοῦ λέγων· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθ·

ιζ· κθ· πῶ κδ· ἐλθὼν ὁ ις εἰς μέρ
πε κῃ πάλ·

ἡ τῆ παρ᾽ τῆ ς΄ ἐΒ: τῶ κῆ· ἦλθ ὁ ἰ̅ς̅ π̅ τὴν θάλ̅λ̅:

λαβ ἔφαγον τὸν ἄρτον τῶν τὰ κύνα καὶ ἔβαλον τοῖς κυναρίοις·
ἦν δὲ ἔτος· μαΐ κε̅· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν
ψιχίων τῶν τοῦ πατρὸς τῶν ἀποπιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ κυρίου
αὐτῶν· τότε ἀποκριθεὶς ὁ ἰ̅ς̅ εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι· μεγάλη
λησουνή σοι ὡς θέλεις· καὶ ἰάθη ἡ θυ-
γάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης· καὶ ἐλθὼν ἐκεῖθεν
ἦλθε παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας· καὶ ἀναβὰς
ἐπὶ τὸ ὄρος, ἐκάθητο ἐκεῖ· καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι
πολλοί· ἔχοντες μεθ᾽ ἑαυτῶν· χωλούς· τυφλούς· κωφούς·
κυλλούς· καὶ ἑτέρους πολλούς· καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ
πόδας τοῦ ἰ̅ῦ̅· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς· ὥστε τοὺς ὄχλους
θαυμάσαι· βλέποντας, κωφοὺς λαλοῦντας· κυλλοὺς ὑγιεῖς·
χωλοὺς περιπατοῦντας· καὶ τυφλοὺς βλέποντας· καὶ
ἐδόξασον τὸν θν̅ ἰ̅η̅λ̅· ὁ δὲ ἰ̅ς̅ προσκαλεσάμενος τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν· σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον· ὅτι
ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσί μοι· καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγω-
καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω· μήποτε ἐκλυθῶσιν
ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· πόθεν
ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι· ὥστε χορτάσαι ὄχλον
τοσοῦτον· καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ ἰ̅ς̅· πόσους ἄρτους ἔχετε· οἱ δὲ
εἶπαν· ἑπτὰ καὶ ὀλίγους ἰχθύδια· καὶ ἐκέλευσε τοῖς
ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ
ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας, εὐχαριστήσας ἔκλασε· καὶ ἔδω-
κε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ δὲ μαθηταὶ τοῦ ὄχλου· καὶ
ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ περι-
σσεῦον τῶν κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις· οἱ δὲ
φαγόντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες· χωρὶς γυναικῶν

ιδ΄ τῆ παρ᾽ τῆ ς΄ ἐΒ: τῶ κῆ· ἦλθ ὁ ἰ̅ς̅ π̅ τὴν θάλ̅λ̅:

καὶ παιδίων· καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἐνέβη εἰς τὸ 37
πλοῖον· καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια μαγδαλά· καὶ ἄρχοντες
ἐλθόντων τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων· καὶ πειράζοντες
ἠρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ δεῖξαι αὐτοῖς·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὀψίας γινομένης λέγετε
εὐδία· πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός· καὶ πρωΐ· σήμερον χειμών·
πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός· ὑποκριταί· τὸ μὲν
πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν· τὰ δὲ σημεῖα
τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε; γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς
σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ· εἰ μὴ
τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου· καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς
ἐπανῆλθε· καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν,
ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν· ὁ δὲ ἰ̅ς̅ εἶπεν αὐτοῖς·
ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων
καὶ σαδδουκαίων· οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες·
ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν· γνοὺς δὲ ὁ ἰ̅ς̅ εἶπεν αὐτοῖς·
τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς ὀλιγόπιστοι ὅτι ἄρτους οὐκ
ἐλάβετε· οὔπω νοεῖτε οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε
ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων· καὶ πόσους κοφίνους ἐλά-
βετε· οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων· καὶ
πόσας σπυρίδας ἐλάβετε· πῶς οὐ νοεῖτε ὅτι οὐ περὶ
ἄρτου εἶπον ὑμῖν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρι-
σαίων καὶ σαδδουκαίων· τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ εἶπε
προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου· ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχῆς
τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων· ἐλθὼν δὲ ὁ ἰ̅ς̅
εἰς τὰ μέρη καισαρείας τῆς φιλίππου, ἠρώτα τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ λέγων· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ

ιδ΄ κθ· τῶ κῆ· ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἐΒ: τῶ κῆ· ἐλθὼν ὁ ἰ̅ς̅ εἰς τὰ μέρη
πῆ κῆ· πῶν ἀπ᾽ ἀπὸ τῆς ἐ: καισαρείας

ι δὲ ἤκουσεν. οἱ μὲν, ἵνα ἀμμηνητὸν βαπτισθήν. ἄλλοι δὲ, ηλι
ἤ ἕτεροι δὲ, ἵνα ῥηθείη αὐ. ἢ ὅτι ὡς τῶν προφητῶν. λήψ αὐτοῖς
ἡμᾶς δὲ, πῶς μὲν λήψεται ἤμας. ἀποκριθεὶς δὲ σίμων
πατήρ ἤκουσεν. σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θῦ τοῦ ζῶντος. καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ις΄, ἤκουσεν αὐτῶ. μακάριος ἤ σίμων βαρ
ἰωνᾶ. ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι. ἀλλ ὁ πήρ
μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. κἀγὼ δέ σοι λέγω. ὅτι σὺ εἶ πέτρος.
καὶ ἐπὶ ταύτη τῆ πέτρα οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησι
καὶ πύλαι ἅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. καὶ δώσω σοι τὰς
κλῆς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. καὶ ὃ ἐὰν δήσης ἐπὶ τῆς
γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ ὃ ἐὰν λύσης ἐπὶ
τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. τότε διέστει
λατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν ὅτι αὐτός
ἐστιν ὁ ις΄. ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ ις΄ δεικνύειν τοῖς μαθη
ταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς ἱεροσόλυμα. καὶ
πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων. καὶ ἀρχιερέων
καὶ γραμματέων. καὶ ἀποκταν θῆναι. καὶ τῆ τρίτη ἡμέρ
ἐγερθῆναι. καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ πέτρος, ἤρξατο
ἐπιτιμᾶν αὐτῶ λέγων. ἵλεώς σοι κε΄. οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο
ὁ δὲ στραφεὶς εἶπε τῶ πέτρω. ὕπαγε ὀπίσω μου σατα
νᾶ. σκάνδαλόν μου εἶ. ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θῦ ἀλλὰ τὰ τῶν
ἀνθρώπων. τότε ὁ ις΄ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. εἴ τις θέλ
ει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν. καὶ ἀράτω τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι. ὃς γὰρ ἂν θέλη τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν. ὃς δ΄ ἂν ἀπολέσῃ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν. τί γὰρ
ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ. τὴν δὲ

τῆ ε΄ τ η΄ εβ΄. εἰς πόκς τ εαγ μα. εἰς τὸ θε ὁπίσω

ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῆ. ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀνταλλαγμα τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ. μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῆ
δόξῃ τοῦ πρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. καὶ τότε ἀπο
δώσει ἑκάστω κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν.
εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστώτων. οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου
ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῆ βασιλεία αὐτ
καὶ μεθ΄ ἡμέρας ἓξ παραλαμβάνει ὁ ις΄ τὸν πέτρον
Κ ἰάκωβον καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ ἀναφέρει
αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ ἰδίαν. καὶ μετεμορφώθη ἔμ
προσθεν αὐτῶν. καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ
ἥλιος. τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. καὶ
ἰδοὺ ὤφθησαν αὐτοῖς μωσῆς καὶ ἠλίας μετ αὐτοῦ συλλα
λοῦντες. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος εἶπε τῶ ις΄. κε΄. καλόν
ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. εἰ θέλεις ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς
σκηνάς. σοὶ μίαν. καὶ μωσεῖ μίαν. καὶ μίαν ἠλίᾳ. ἔτι
αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτ
Κ καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα. οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μ
ὁ ἀγαπητὸς ἐν ᾧ εὐδόκησα. αὐτοῦ ἀκούετε. καὶ ἀκούσαν
οἱ μαθηταὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν. καὶ ἐφοβήθησαν
σφόδρα. καὶ προσελθὼν ὁ ις΄, ἥψατο αὐτῶν καὶ εἶπεν.
ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμ
αὐτῶν, οὐδένα εἶδον. εἰ μὴ τὸν ις΄ μόνον. καὶ καταβαι
νόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ ις΄ λέ
γων μηδενὶ εἰπεῖν τὸ ὅραμα τοῦτο οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ
κρῶν ἀναστῆ. καὶ ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
Λ ντοῦ λέγοντες. τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι ἠλίαν
δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον. ὁ δὲ ις΄ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς.

τῆ σαββ΄ τ η΄ εβ΄. τῶ κϑ΄. ἐπιπρω στὸν ἱκ οἱ μαθητ

κγ' ιε' πῶ κϑ. ἀπὸς τῆς προσηλθε τῶι ἰῶ ἵνα τι ποιήσω

Ἡλίασεν μὲν γὰρ χήραν ποιῶ τον. καὶ αὐτοὶ καὶ ἀφήκαμεν πάν-
λφόδε ὑμῖν. ὅτι ἦλίασεν δικαίως ἦλθε. καὶ τῆς κόσμου ἀφήκαμεν
αὐτὸν. ἀμέσως οἱ ἠκολούθησαν αὐτῶι ὅσον ἦν ἐθέλησαν. οὕτως καὶ ὁ κς ὁ
τοῦ ἀμήν μὲν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ γονεῖς ἢ ἀδελφοὺς ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ ὃς οὐ λάβῃ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον. καὶ ὅτι ἐπὶ τοσοῦτον ἐποίησαν μόνον τὸν βασιλέα τῆς δόξης. καὶ ὅτι ἦλθεν ἵνα ἐκ τῆς κόσμου ἀφήκαμεν αὐτοὺς ὁ ἰς. ἀφ' ἑαυτοῦ ὅτι ἦλθεν ἀλλὰ ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ πρ. καὶ ὅτι οὐδεὶς ἔγνω τὸν πρα οὐδὲ τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πρ καὶ ᾧ ἐὰν ὁ υἱὸς βούληται ἀποκαλύψαι. καὶ ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἕξετε ἀλλὰ θαρσεῖτε ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον

μου ὁ φθαλμὸς μου ἐς τὴν βοὴν μου ἐλυπήθη μ. ἢ δὶ ὁ ὀφθαλμὸς
ἔχομεν, ἐμνήθη μεν ἐς τὴν γῆν μαν τοῦ πυρός. ἀφορατ
Μὴ καταφρονήσητε ὄχλος τῶν μικρῶν τούτων. λέγω γὰρ
ὑμῖν. ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς, διὰ παντὸς βλέπ
σι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. ἦλθε γὰρ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός. τί ὑμῖν δοκεῖ.
ἐὰν γένηται τινὶ ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῇ
ἓν ἐξ αὐτῶν. οὐχὶ ἀφήσει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐπὶ
τὰ ὄρη καὶ πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον; καὶ ἐὰν γένη
ται εὑρεῖν αὐτό. ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλ
λον. ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημέ
νοις. οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρός
ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μικρῶν
τούτων. ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε
ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου. ἐάν σου ἀκού
σῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου. ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παρά
λαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο. ἵνα ἐπὶ στόματος δύο
μαρτύρων ἢ τριῶν, σταθῇ πᾶν ῥῆμα. ἐὰν δὲ παρακού
σῃ αὐτῶν, εἰπὸν τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας
παρακούσῃ, ἔστω σοι ὡς ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. ἀμὴν
λέγω ὑμῖν. ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδε
μένα ἐν οὐρανῷ καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται
λελυμένα ἐν οὐρανῷ. πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι
ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ
παντὸς πράγματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται
αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. οὗ γάρ εἰσι δύο
ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐ

τῶν. τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε. κύ
Πόσακις ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ
ἕως ἑπτάκις; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰς. οὐ λέγω σοι ἕως ἑπτάκις. ἀλλ'
ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά. διὰ τοῦτο ὡμοιώθη
Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ἀνθρώπῳ βασιλεῖ. ὃς ἠθέλησε συνᾶραι
λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συνα
ίρειν, προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων.
μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος
αὐτοῦ πραθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα καὶ αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα.
καὶ πάντα ὅσα εἶχε. καὶ ἀποδοθῆναι. πεσὼν οὖν ὁ
δοῦλος, προσεκύνει αὐτῷ λέγων. κύριε. μακροθύμησον
ἐπ' ἐμοί. καὶ πάντα σοι ἀποδώσω. σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ
κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν αὐτόν. καὶ τὸ
δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος,
εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ. ὃς ὤφειλεν αὐτῷ
ἑκατὸν δηνάρια. καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε λέγων.
ἀπόδος μοι εἴ τι ὀφείλεις. πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτ
οῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, παρεκάλει αὐτὸν λέγων. μακρο
θύμησον ἐπ' ἐμοὶ καὶ ἀποδώσω σοι. ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν.
ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακήν. ἕως οὗ ἀπο
δῷ τὸ ὀφειλόμενον. ἰδόντες οὖν οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ
γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα. καὶ ἐλθόντες διε
σάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. τότε
προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ. δοῦλ
πονηρέ. πᾶσαν τὴν ὀφειλήν ἐκείνην ἀφῆκά σοι ἐπεὶ
παρεκάλεσάς με. οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδου
λόν σου ὡς καὶ ἐγώ σε ἠλέησα; καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτ

παρόδου καὶ μὴ αὐτὸν τοῖς βασιλεῦσι. ὅσος οὖν ἀπὸ δώδεκα ἐτῶν
τὸ ὀφλόμενον αὐτῷ· οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ὅσιος πατὴρ
ἡμῶν, ἐὰν μὴ ἀφῇ τις ὅλως τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς
καρδίας ἡμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν. κεφ. ιζ΄ καὶ ἐγένετο
τοῦ ἐλθεῖν ὃν ἐποίησε τοὺς λόγους τούτους, μετῆρεν ἀπὸ τῆς Γαλι-
λαίας· καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας πέραν τοῦ Ἰορ-
δάνου. καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἐθεράπευ-
σεν αὐτοὺς ἐκεῖ. καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι
πειράζοντες αὐτὸν καὶ λέγοντες αὐτῷ· εἰ ἔξεστιν ἀπολῦσαι
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ᾽ ἀρχῆς, ἄρ-
σεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς; καὶ εἶπεν· ἕνεκεν τούτου κατα-
λείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα· καὶ προσκολληθή-
σεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν·
ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο· ἀλλὰ σὰρξ μία· ὃ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξε
μὴ χωριζέτω· λέγουσιν αὐτῷ· τί οὖν Μωσῆς ἐνετείλατο
δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν; λέγει
αὐτοῖς· ὅτι Μωσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέ-
τρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν· ἀπ᾽ ἀρχῆς
δὲ οὐ γέγονεν οὕτως· λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοι-
χᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας, μοιχᾶται· λέγουσιν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ
ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικός, οὐ συμφέρει γαμῆσαι· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον· ἀλλ᾽
οἷς δέδοται· εἰσὶ γὰρ εὐνοῦχοι οἵτινες ἐκ κοιλίας μη-
τρὸς ἐγεννήθησαν οὕτως· καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες

41

εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες
εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ὁ δυνά-
μενος χωρεῖν χωρείτω. κεφ. ιθ΄ τότε προσηνέχθη αὐτῷ
παιδία ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς καὶ προσεύξηται·
οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
ἀφετε τὰ παιδία καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρός με· τῶν
γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· καὶ ἐπιθεὶς
αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη ἐκεῖθεν· καὶ ἰδοὺ εἷς
προσελθὼν, εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε ἀγαθέ· τί ἀγαθὸν
ποιήσω ἵνα σχῶ ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τί με
λέγεις ἀγαθόν· οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός· εἰ δὲ θέλεις
εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς· λέγει αὐτῷ·
ποίας· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· τὸ, οὐ φονεύσεις· οὐ μοιχεύσεις· οὐ
κλέψεις· οὐ ψευδομαρτυρήσεις· τίμα τὸν πατέρα καὶ
τὴν μητέρα· καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν·
λέγει αὐτῷ ὁ μειράκιον· πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ
νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ· ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ θέλεις τέλειος
εἶναι, ὕπαγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς·
καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι· ἀκού-
σας δὲ ὁ μειράκιον τὸν λόγον, ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν
γὰρ ἔχων κτήματα πολλά· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται
εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν· εὐκο-
πώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν
ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν· ἀκούσαντες
δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήττοντο σφόδρα λέγοντες·
τίς ἄρα δύναται σωθῆναι· ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·

ιη

ε τ π κη: παρὰ αὐτοῖς τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι· παρὰ δὲ θεῷ πάντα δυ
λω ατά· τ τότε ἀποκριθεὶς ὁ πέτρος ἔφη αὐτῷ·
δρ τ λη πα τῶν· Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι·
τί ἄρα ἔσται ἡμῖν· ὁ δὲ εἶ ἔφη αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ ὅταν
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθίσῃ ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ,
καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους· κρίνοντες
τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ ἰσραήλ· καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας
ἢ ἀδελφοὺς· ἢ ἀδελφὰς· ἢ πατέρα· ἢ μητέρα· ἢ γυναῖκα καὶ τέ
κνα· ἢ ἀγροὺς· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλα
σίονα λήψεται· καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει·
πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι· καὶ ἔσχατοι πρῶτοι·
μοία γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ
ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωῒ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς
τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ· συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν
ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμ
πελῶνα αὐτοῦ· καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν, εἶδεν
ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς· καὶ ἐκείνοις εἶπεν
ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα· καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δί
δω ὑμῖν· οἱ δὲ ἀπῆλθον· πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην
καὶ ἐνάτην ὥραν, ἐποίησε τὸ αὐτό· περὶ δὲ τὴν
καὶ ἀπὸ ἕνδεκα ὥραν ἐξελθών, εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας ἀργούς·
καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί·
λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδείς ἡμᾶς ἐμισθώσατο· λέγει αὐτοῖς·
ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα· καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον
λήψεσθε· ὀψίας δὲ γενομένης, λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμ
πελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς ἐργάτας

42

καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν· ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων
ἕως τῶν πρώτων· καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην
ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον· ἐλθόντες δὲ καὶ οἱ πρῶτοι,
ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ
ἀνὰ δηνάριον· λαβόντες δὲ, ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκο
δεσπότου λέγοντες· ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποί
ησαν· καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος
τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἑνὶ
αὐτῶν· ἑταῖρε· οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώ
νησάς μοι; ἆρον τὸ σὸν καὶ ὕπαγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχά
τῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί· ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς
ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν· ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι·
οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι·
πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ· ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί· τ δρ καὶ
μαιαίμ ω ὁ ις ἐς ιεροσόλυμα, παρέλαβε τοὺς δώδεκα μα
θητὰς κατὰ δι' αὐτὸν τὴν ὁδὸν καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ ἀνα
βαίνομεν εἰς ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθή
σεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι· καὶ κατακρινοῦσιν
αὐτὸν θανάτῳ· καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι εἰς
τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι· καὶ σταυρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἀναστήσεται· τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν
υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς· προσκυνοῦσα
καὶ αἰτοῦσά τι παρ' αὐτοῦ· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· τί θέλεις·
λέγει αὐτῷ· εἶπε ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου, εἷς
ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ις εἶπε· οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε· δύνα
σθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν; ἢ τὸ βάπτισμα δὲ

κγ τῶν Βαΐων εἰς ορ: τῷ κγ: ὅτε ἤγγισεν ὁ Ἰ̅ς̅ εἰς Ἱερ̅

ὁ ἀπὸ Βαθανίᾶς ἔρχομαι πρὸς σέ; λέγουσιν αὐτῷ· δεῦρο ἀμὴν.
Καὶ λέγει αὐτοῖς· τὸ μὲν πρόσταγμα ἐμοῦ μένει πρὸ τοῦ
πρὸς μὲ ὁ ἀπὸ Βαθανίᾶς ἔρχομαι πρὸς σέ· πόθεν δὲ καθίσας
ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἀριστερῶν μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι
ἀλλοίοις ἢ τοῖς ἡτοιμασμένοις ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ ἀκούσαντες οἱ
δέκα, ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν· ὁ δὲ Ἰ̅ς̅
προσκαλεσάμενος αὐτούς, ἔφη αὐτοῖς· οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες
τῶν ἐθνῶν, κατακυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ μεγάλοι κατε-
ξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν
θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔσται ὑμῶν διάκονος· καὶ ὃς
ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται ὑμῶν δοῦλος· ὥς
περ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι ἀλλὰ διακο-
νῆσαι· καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν·
Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἰερειχώ· ἠκολούθησεν
αὐτῷ ὄχλος πολύς· καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ
τὴν ὁδόν· ἀκούσαντες ὅτι Ἰ̅ς̅ παράγει, ἔκραξαν λέγοντες·
ἐλέησον ἡμᾶς κύριε υἱὸς Δαυίδ· ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς
ἵνα σιωπήσωσιν· οἱ δὲ μᾶλλον ἔκραζον· λέγοντες· ἐλέ-
ησον ἡμᾶς κύριε υἱὸς Δαυίδ· καὶ στὰς ὁ Ἰ̅ς̅ ἐφώνησεν αὐτούς
καὶ εἶπεν· τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν· λέγουσιν αὐτῷ· κύ· ἵνα
ἀνοιγῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί· σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰ̅ς̅,
ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν· καὶ ἀνεβλέψαν παρα-
χρῆμα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν· καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ ὅτε
Ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἦλθον εἰς Βηθφαγὴ πρὸς τὸ
ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰ̅ς̅ ἀπέστειλε δύο μαθητὰς λέγων
αὐτοῖς· πορεύθητε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν καὶ
καὶ εὐθέως εὑρήσετε ὄνον δεδεμένην· καὶ πῶλον μετ'

πρὸ· ἡ χ̅ α̅: ἐκφώνησις ἡ: ιβ̅ κε̅ ὁ κ̅ς̅ ἡμῶν καὶ θ̅ν̅

τὴν πόλιν τῆς Βηθ: πρὸ· κγ· εἰσῆλθεν ὁ Ἰ̅ς̅ εἰς Ἱερ̅ 43

αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγετέ μοι· καὶ ἐάν τις ὑμῖν τί εἴπῃ,
ἐρεῖτε ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν χρείαν ἔχει· εὐθέως δὲ ἀπο-
στελεῖ αὐτούς· τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ
ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· εἴπατε τῇ θυγατρὶ
Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται σοι πραΰς· καὶ ἐπι-
βὰς ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου· πο-
ρευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς προσ-
ἔταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰ̅ς̅, ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον· καὶ
ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ ἐπε-
κάθισεν ἐπάνω αὐτῶν· ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν
αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους
ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἔστρωνον ἐν τῇ ὁδῷ· οἱ δὲ ὄχλοι
οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες·
ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυίδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόμα-
τι κυ· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ
εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα· τίς ἐστιν
οὗτος· οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ὁ προφήτης
ὁ ἀπὸ Ναζαρὲθ τῆς Γαλιλαίας· καὶ εἰσῆλθεν ὁ
Ἰ̅ς̅ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θῦ· καὶ ἐξέβαλεν πάντας τοὺς πωλοῦντας
καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν κο-
λλυβιστῶν κατέστρεψεν· καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων
τὰς περιστερὰς· καὶ λέγει αὐτοῖς· γέγραπται· ὁ οἶκός μου
οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ποιεῖτε
σπήλαιον λῃστῶν· καὶ προσῆλθον αὐτῷ χωλοὶ καὶ τυ-
φλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς· ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησεν
καὶ τοὺς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγον-

πρὸ· ἡ χ̅ α̅: εἰσῆλθεν ὁ Ἰ̅ς̅ εἰς Ἱερ̅: ιβ̅ κε̅ ὁ κ̅ς̅ ἡμῶν καὶ θ̅ν̅

ὡς αμμ ὰ τοῦ ἡ ὦ δῶδ, ἡ γαμ ἀκ τ η σαμ καὶ ἡ τοομ αὐτῶ·
Α κούᾳ ς τί οὖ τοι λήσομ; ὁ δὲ ἰ ἔ λέγει αὐτοῖς· μαί· οὐδ ποτε
δ΄ ἀμ ἀμ ω τε ὅ τι δ κ τόματος μ η τοί σομ καὶ θ η λαζ ὁ μ τοομ
κατ μ ρ τί σω αἱ μομ; δ΄ καὶ κατα μ ε τοῦ ὦ μ αὐτοῖς ὃς ἢ λ θ ὁ μ
ὃξ ω πῆς τοῦ λ θοος ς᾽ ἡ ς β η θ α μ ί αμ· κ αὶ ἡ υ λί σθ η δ κ εἶ·
ρ ω ί ασ δὲ ὅσα μ ἡ σομ ἡ ς τὴμ τοῦ λ ιμ ὁ σ ἡ μ ασ· καὶ ἰ δ ὼμ
Π ου κ ἢ μ μί αμ ὁ σὶ πῆς ὁ δοῦ ἢ λ θ ὁ μ ὅσ ὡ αὐτ ἡ μ· καὶ οὐδ ὁ μ
ἴ ζ ρ ὁ μ ὁ μ αὐτῇ ἡ μὴ ϕ ύ λ α μ ὁ μ ομ· καὶ λ ἡ ς ει αὐτῇ· μ η κ ἡ ι
ὁ κ σοῦ κ α ρ τοὸς η ὁ μ η τα ἡ ς τὸμ ἀ ὦ μ α· καὶ ὃξ η ρ αἰ θ η
τοα ρ αχ ρ ῆ μ α η ὲ σ υ κ ἢ· καὶ ἰ δ ὁ μ τὸ ὀ ἰ μ α θ η τα ὶ ὁ θ αύ μ α σ αὐ
λ ἡ ομ τὸ τοῦ ὸς τοα ρ αχ ρ ῆ μ α ὃξ η ρ αἰ θ η ὲ σ υ κ ἢ· π ἀ π τ ο
Κ ρ ι θ ὲ ὶ ς δὲ ὁ ἰ ἔ ἡ ς αὐτοῖς· ἀ μ ὲ μ γ λ ἡ σ ω ὑ μ ῖ μ· ὁ τ ι ἡ ς χ η τ
τοί ϕ ι μ καὶ μ ὲ δ ι α κ ρ ι θ ἢ τ ε, οὐ μ ὸ μ ομ τὸ πῆς σ υ κ ἢ ς π ο ι
ἡ σ α

καταέχομεν μὲν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· καὶ λαβόντες
αὐτὸν, δήσαντες δὲ αὐτοῦ ἀμπεχόμενος καὶ ἀποδύσαντες αὐ-
τὸν ὃν ἔλαθεν ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τίνι τρόπῳ τοῖς γεωρ-
γοῖς ἐκείνοις· λέγομεν αὐτῷ· κακοὺς κακῶς ἀπολέσει
αὐτούς· καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς
οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιρ
αὐτῶν· λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰς· οὐδέποτε ἀναγινώσκετε ἐν ταῖς
γραφαῖς· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες
οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ κυ ἐγένε
αὕτη· καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν· διὰ τοῦτο
λέγω ὑμῖν· ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θυ· καὶ
δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς· καὶ ὁ
πεσὼν ἐπὶ τοῦτον τὸν λίθον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν
πέσῃ, λικμήσει αὐτόν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ, ἔγνωσαν ὅτι περὶ
αὐτῶν λέγει· καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν
τὸν ὄχλον· ὡσεὶ δὲ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς πάλιν ἐν παραβολαῖς ἔλ
ἐλάλησεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγων· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν
ἡ γαμοῦντι τῷ υἱῷ αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους
αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους· καὶ οὐκ
ἤθελον ἐλθεῖν· πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων
εἰπατε τοῖς κεκλημένοις· ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοί
μασα· οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα· καὶ πάν
τοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους· οἱ δὲ ἀμελήσαντες, ἀπῆ
λθον ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν· ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν
αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ τοὺς κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ,

βρισαντες καὶ ἀπέκτειναν· καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη· καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους· καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε· τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ὁ μὲν γάμος, ἕτοιμός ἐστιν· οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι· πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν· καὶ ὅσους ἐὰν εὕρητε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμους· καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδούς, συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον πονηροὺς τε καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων· ἐλθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου· καὶ λέγει αὐτῷ· ἑταῖρε· πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου· ὁ δὲ ἐφιμώθη· τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· δήσαντες αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας, ἄρατε αὐτόν· καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ· ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί· τότε πορευθέντες οἱ φαρισαῖοι· συμβούλιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ· καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρῳδιανῶν λέγοντες· διδάσκαλε· οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ· καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θυ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις· καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων· εἰπὸν οὖν ἡμῖν· τί σοι δοκεῖ· ἔξεστι δοῦναι κῆνσον καίσαρι, ἢ οὔ· γνοὺς δὲ ὁ Ἰς τὴν πονηρίαν αὐτῶν· εἶπε· τί με πειράζετε ὑποκριταί· δεῖξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου· οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον· καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή· λέγουσιν

τῇ πέμπτῃ τῆς ιεβ· τῷ κῷ. προσῆλθον ιν (α ... οἱ λε·

αὐτῷ· καὶ σαρκὸς· τότε λέγει αὐτοῖς· ἀπόδοτε οὖν τὰ
καὶ σαρκὸς καὶ σαρκί· καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ· καὶ ἀκούσαντες
ὄθεν μασαμ· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον· ε ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ, ἦλθον προσῆλθον αὐτῷ σαδδουκαῖοι· οἱ λέγοντες
Μὴ ἔστιν ἀνάστασις· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· διδά-
σκαλε· μωσῆς εἶπεν· ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων
τέκνα, ἵνα γαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ἦσαν
δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας
ἐτελεύτησε· καὶ μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ
τρίτος ἕως τῶν ἑπτά· ὕστερον δὲ πάντων, ἀπέθανε
καὶ ἡ γυνή· ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή·
πάντες γὰρ εἶχον αὐτήν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰς, εἶπεν
αὐτοῖς· πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφάς· μηδὲ τὴν
δύναμιν τοῦ θεοῦ· ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει, οὔτε γαμοῦσιν
οὔτε ἐκγαμίζονται· ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσί·
περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, οὐκ ἀνέγνωτε
τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέγοντος· ἐγὼ εἰμὶ ὁ θεὸς
Ἀβραάμ· καὶ ὁ θεὸς Ἰσαάκ· καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς
θεὸς νεκρῶν· ἀλλὰ ζώντων· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι
ἐξεπλήσσοντο τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· οἱ δὲ φαρισαῖοι
ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς σαδδουκαίους, συνή-
χθησαν ὅμοι τὸ αὐτό· καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν
νομικὸς πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· διδάσκαλε· ποία
ἐν τῷ νόμῳ μεγάλη ἐντολή τῶν μώμων· ὁ δὲ ἰς ἔφη αὐτῷ· ἀγαπή-
σεις κύριον τὸν θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου· καὶ ἐν ὅλῃ

κῇ ιε· τῷ κῷ. ηομε κ τ προσῆλθε τῷ ἰῷ πειράζων

τῇ ψυχῇ σου· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· αὕτη ἐστὶ πρώτη
καὶ μεγάλη ἐντολή· δευτέρα δὲ ὁμοίως αὕτη· ἀγαπήσεις
τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν
ἐντολαῖς, ὅλος ὁ νόμος κρέμαται καὶ οἱ προφῆται· ὁ
ὢν ἐγὼ ἐμέμνημαι δὲ τῶν φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς
ὁ ἰς λέγων· τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ χῦ· τίνος υἱός ἐστι·
λέγουσιν αὐτῷ· τοῦ δαυὶδ· λέγει αὐτοῖς· πῶς οὖν δαυὶδ ἐν
πνι κῷ αὐτὸν καλεῖ λέγων· εἶπεν ὁ κς τῷ κῷ μου κάθου
ἐκ δεξιῶν μου· ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου· εἰ οὖν δαυὶδ καλεῖ αὐτὸν κύριον, πῶς υἱός
αὐτοῦ ἐστι· καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἀποκριθῆναι αὐτῷ λόγον·
οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐπερωτῆσαι
τὸν αὐτὸν οὐκέτι· τότε λαλεῖ ὁ ἰς τοῖς ὄχλοις καὶ
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ λέγων· ἐπὶ τῆς μωσέως καθέδρας
ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι· πάντα οὖν
ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε·
κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ καὶ
οὐ ποιοῦσι· δεσμεύουσι γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσβά-
στακτα· καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων·
τοῦ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά· πάντα
δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς
ἀνθρώποις· πλατύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν· καὶ
μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν· φι-
λοῦσι τὸ πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις· καὶ
τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς· καὶ τοὺς
ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς· καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων
ῥαββί ῥαββί· ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἷς γάρ

ἀφιέμεν ὑμῖν ὁ δὲ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος οὐ ἀφήσει ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν. καὶ ὅταν νηστεύητε μὴ γίνεσθε ὡς οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ ὅταν νηστεύῃς ἄλειψαι σου τὴν κεφαλὴν καὶ νίψαι σου τὸ πρόσωπον· ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων ἀλλὰ τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυφαίῳ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυφαίῳ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσιν· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν· ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρός σου ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία σου· ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται· εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν τὸ σκότος πόσον· οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ· διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε ἢ τί πίητε μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστιν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος· ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ὅτι οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχὶ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν· τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα· καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε· καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνουσιν· οὐ κοπιῶσιν οὐδὲ νήθουσιν· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων· εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι· μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες τί φάγωμεν ἢ τί πίωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα· πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητοῦσιν· οἶδεν γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῄζετε τούτων ἁπάντων· ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν· μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον ἡ γὰρ αὔριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς· ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς· μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε· ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν· τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς· πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου· ὑποκριτά ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου· μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσίν μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς· αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται· ἢ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ· ἢ καὶ ἰχθὺν αἰτήσει μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ· εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν· πάντα οὖν ὅσα ἐὰν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται· εἰσέλθατε διὰ τῆς στενῆς πύλης ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν καὶ πολλοί εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς· τί στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὑρίσκοντες αὐτήν· προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων ἔσωθεν δέ εἰσιν λύκοι ἅρπαγες· ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς· μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὰς ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα· οὕτως πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ· οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν· πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται· ἄρα γε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς· οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι κύριε κύριε εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· πολλοὶ ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ κύριε κύριε οὐ τῷ σῷ ὀνόματι προεφητεύσαμεν καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν· καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ αὐτοὺς ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ φρονίμῳ ὅστις ᾠκοδόμησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἔπεσεν τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ ὅστις ᾠκοδόμησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν ἄμμον· καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔπεσεν καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη· καὶ ἐγένετο ὅτε συνετέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι·

καὶ ὅταν τὸ καθαρὸν μόνον ὦσιν αὐτὰ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν καθαρὰ ἔσται καὶ ὑμεῖς γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν ταῦτα ἔδει ποιῆσαι κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι· ὁδηγοὶ τυφλοί οἱ διϋλίζοντες τὸν κώνωπα τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες· οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἁρπαγῆς καὶ ἀδικίας· Φαρισαῖε τυφλέ καθάρισον πρῶτον τὸ ἔσωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος ἵνα γένηται καὶ τὸ ἔκτος αὐτῶν καθαρόν· οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας· οὕτως καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι ἔσωθεν δὲ μεστοί ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας· καὶ γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων καὶ λέγετε· εἰ ἦμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν οὐκ ἂν ἦμεν αὐτῶν κοινωνοὶ ἐν τοῖς αἵμασι τῶν προφητῶν· ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοί ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας· καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν· ὄφεις γεννήματα ἐχιδνῶν πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης· διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς

προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς· καὶ ἀποκτενοῦσιν
Λ ἐξ αὐτῶν καὶ σταυρώσετε· καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε
ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν· καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως
εἰς πόλιν· ὅπως ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον
ὃ ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς· ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ
δικαίου. ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου
ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ἥξει πάντα ταῦτα ἐπὶ τὴν γενεὰν
ταύτην· Ἰερουσαλὴμ Ἰερουσαλήμ ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας
καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν·
Π ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον
ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία αὐτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας
καὶ οὐκ ἠθελήσατε· ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν
ἔρημος· λέγω γὰρ ὑμῖν· οὐ μή με ἴδητε ἀπ' ἄρτι· ἕως
ἂν ἥξητε ὅτε εἴπητε· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κῡοῡ
καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰ̄ς̄, ἔφυγεν ἀπὸ τοῦ Ἡ̄ρ̄οῡ· καὶ
Π ροσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς
οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ· ὁ δὲ Ἰ̄ς̄ εἶπεν αὐτοῖς· οὐ βλέπετε
ταῦτα πάντα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος
ἐπὶ λίθον ὃς οὐ καταλυθήσεται· ἐπὶ καθημένου δὲ
Α' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέγοντες· εἰπὸν ἡμῖν πότε ταῦτα
ἔσται· καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ τῆς
συντελείας τοῦ αἰῶνος· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰ̄ς̄ εἶπεν
αὐτοῖς· βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ· πολλοὶ γὰρ
ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες· ἐγώ εἰμι ὁ
Κ αἰ πολλοὺς πολλαπλασιοῦσι· μελλήσατε δὲ ἀκούειν πο

τῆς ιε' ἑβδ. ἐστὶ τελεί· τῶν κγ'. καθημένου τοῦ Ἰ̄οῡ ἐπὶ

τῆς ιε' ἑβδ. ἐπὶ ὀκτὼ καὶ εἴκοσι μὰ ὀγδοήκοντα· 47

Λ πέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὁρᾶτε· μὴ θροεῖσθε· δεῖ
γὰρ πάντα γενέσθαι· ἀλλ' οὔπω ἐστὶ τὸ τέλος· ἐγερθήσεται
γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ
ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους· πάντα
δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων· τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς
εἰς θλῖψιν ὑμῶν· καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι
ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου·
Κ αἰ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ ἀλλήλους παραδώσουσι· καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους πολλοί· καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται· καὶ πολλαπλασιοῦσι τοὺς πολλούς· καὶ διὰ
τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν
πολλῶν· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται· τῆς κα' 40'
Κ αὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ
τῇ οἰκουμένῃ, εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε
ἥξει τὸ τέλος· ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώ-
σεως τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἑστὸς ἐν τόπῳ
ἁγίῳ· ὁ ἀναγινώσκων νοείτω, τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φεύ-
γέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω εἰς
ἆραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπι-
στρεψάτω ὀπίσω ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γα-
στρὶ ἐχούσαις· καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις·
Π ροσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος·
μηδὲ σαββάτου· ἔσται γὰρ τότε θλῖψις μεγάλη· οἵα οὐ γέ-
γονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν· οὐδ' οὐ μὴ γένηται·
Κ αὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη
πᾶσα σάρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβωθήσονται
αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι· τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ ἰδοὺ ὧδε

προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς· καὶ ἀποκτενοῦσιν
Α ἐξ αὐτῶν καὶ σταυρώσετε· καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε
ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν· καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως
εἰς πόλιν· ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον
ὃ ἐκχυνόμενον ἀπὸ τῆς γῆς· ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ
δικαίου. ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου·
ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ἥξει πάντα ταῦτα ἐπὶ τὴν γενεὰν
ταύτην· Ἰερουσαλὴμ Ἰερουσαλήμ ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας
καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν·
Π ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον
ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία αὐτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας
καὶ οὐκ ἠθελήσατε· ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν
ἔρημος· λέγω γὰρ ὑμῖν· οὐ μή με ἴδητε ἀπ' ἄρτι· ἕως
ἂν ἥξει ὅτε εἴπητε· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ὀνόματι κυ·
καὶ ἐξελθὼν ὁ ις· ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ· καὶ
προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς
Π οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ· ὁ δὲ ις εἶπεν αὐτοῖς· οὐ βλέπετε
ταῦτα πάντα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος
ἐπὶ λίθον ὃς οὐ καταλυθήσεται· ὄρος καθημένου δὲ
Α αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέγοντες· εἰπὸν ἡμῖν πότε ταῦτα
ἔσται· καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ τῆς
συντελείας τοῦ αἰῶνος· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ις εἶπεν
αὐτοῖς· βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ· πολλοὶ γὰρ
ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες· ἐγώ εἰμι ὁ χς
Κ καὶ πολλοὺς πλανήσουσι· μελλήσετε δὲ ἀκούειν πο

τῇ μὲ ἐπὶ τρ ἕως τῆς τλ: τῷ κῃ· καθημένου τοῦ ις ἐν τῷ ὄρει

λημοσι καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὁρᾶτε· μὴ θροεῖσθε· δεῖ
γὰρ πάντα γενέσθαι· ἀλλ' οὔπω ἐστὶ τὸ τέλος· ἐγερθήσεται
γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος· καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ
λοιμοὶ κατὰ τόπους· καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους· πάντα
δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων· τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς
εἰς θλῖψιν· καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι
ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου·
Κ καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοί· καὶ ἀλλήλους παραδώσουσι· καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους· καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται· καὶ πολλοὺς πλανήσουσι· καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται· καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ
Κ τῇ οἰκουμένῃ, εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος· ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἑστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ὁ ἀναγινώσκων νοείτω, τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβαινέτω ἆραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις· καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος· μηδὲ σαββάτου· ἔσται γὰρ τότε θλῖψις μεγάλη· οἵα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν· οὐδ' οὐ μὴ γένηται· καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι· τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ ἰδοὺ ὧδε

εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος. ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ μώβ,
οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ὥσπερ
γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώ-
γοντες καὶ πίνοντες· γαμοῦντες καὶ ἐκγαμίζοντες·
ἄχρις ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε μωβὲ εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ οὐκ
ἔγνωσαν ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἦρεν ἅπαντας,
οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· τότε δύο
ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς παραλαμβάνεται· καὶ ὁ εἷς ἀφίεται·
δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλωνι· μία παραλαμβάνεται· καὶ
μία ἀφίεται· ἀγρυπνεῖτε οὖν ὅτι οὐκ οἴδατε
οἵᾳ ὥρᾳ ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται· ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι
εἰ ἤδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρ-
χεται, ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ· διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι·
ὅτι ᾗ οὐ δοκεῖτε ὥρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται· τίς
ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος· ὃν κατέστησεν
ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ· τοῦ διδόναι
αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ· μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος
ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει οὕτως ποιοῦντα· οὕτως
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ
καταστήσει αὐτόν· ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· χρονίζει ὁ κύριός μου ἐλθεῖν· καὶ
ἄρξηται τύπτειν τοὺς συνδούλους· ἐσθίῃ δὲ καὶ πίνῃ
μετὰ τῶν μεθυόντων· ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου
ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ· καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει·
καὶ διχοτομήσει αὐτόν· καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑπο-
κριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

ταλαντα λαβων, ἀρεγασατο ἐν αὐτοις· και ἐποιησεν
ἀλλα ταλαντα ταλαντα· ὡ σαυτως και ὁ τω δευτερω ἐκ δευτερου
και αὐτος ἀλλα δυο· ὁ δε το ἑν λαβων, ὠρυξεν ἐν γη τηλι· ἀπο λαβων
και ἀπεκρυψε το ἀργυριον του κυριου αὐτου· μετα δε
Α χρονον πολλον, ἐρχεται ὁ κυριος των δουλων ἐκεινων·
και συναιρει μετ αὐτων λογον· και προσελθων ὁ τα
ταλαντα λαβων, προσηνεγκεν ἀλλα ταλαντα πεντε·
λεγων· κε· ταλαντα μοι παρεδωκας· ἰδε ἀλλα ταλαντα πεντε ἐκερδησα επ αὐτοις· ἐφη
δε αὐτω ὁ κυριος αὐτου· εὐ δουλε ἀγαθε και πιστε· ὀτι
ὀλιγα ἠς πιστος· ἐπι πολλων σε καταστησω· εἰσελθε
εἰς την χαραν του κυριου σου· προσελθων δε και
Ο τω δευτερω ταλαντα λαβων, εἰπεν· κε· δυο ταλαντα μοι
παρεδωκας· ἰδε ἀλλα δυο ταλαντα ἐκερδησα επ
αὐτοις· ἐφη αὐτω ὁ κυριος αὐτου· εὐ δουλε ἀγαθε και
πιστε· ὀτι ὀλιγα ἠς πιστος· ἐπι πολλων σε καταστη
σω· εἰσελθε εἰς την χαραν του κυριου σου· προσ
Ε ελθων δε και ὁ το ἑν ταλαντον εἰληφως, εἰπεν· κε· ἐγνων
σε ὁτι σκληρος εἰ ἀνθρωπος· θεριζων ὁπου οὐκ ἔσπειρας·
και συναγων ὁθεν οὐ διεσκορπισας· και φοβηθεις,
ἀπελθων ἔκρυψα το ταλαντον σου ἐν τη γη· ἰδε ἐχεις
το σον· ἀποκριθεις δε ὁ κυριος αὐτου, εἰπεν αὐτω·
Π πονηρε δουλε και ὀκνηρε· ἠδεις ὁτι θερίζω ὁπου
οὐκ ἔσπειρα· και συναγω ὁθεν οὐ διεσκορπισα· ἐδει
οὖν σε βαλειν το ἀργυριον μου τοις τραπεζιταις· Ϛ
ἐλθων ἐγω ἐκομισαμην ἂν το ἐμον συν τοκω· ἀρατε
οὖν ἀπ αὐτου το ταλαντον· και δοτε τω ἐχοντι τας δεκ

Τοτε προσελθοντες οι μαθηται λεγουσιν αὐτω· ποι θελεις ἑτοιμασωμεν σοι φαγειν το πασχα· ὁ δε εἰπεν αὐτοις· ὑπαγετε εἰς την πολιν προς τον δεινα· και εἰπατε αὐτω· ὁ διδασκαλος λεγει· ὁ καιρος μου ἐγγυς ἐστιν· προς σε ποιω το πασχα μετα των μαθητων μου· και ἐποιησαν οι μαθηται ὡς προσεταξεν αὐτοις ὁ Ἰησους· και ἡτοιμασαν το πασχα· ὀψιας δε γενομενης, ἀνεκειτο μετα των δωδεκα μαθητων αὐτου· και ἐσθιοντων αὐτων, εἰπεν· ἀμην λεγω ὑμιν· ὁτι εἷς ἐξ ὑμων με παραδωσει· και λυπουμενοι σφοδρα, ἠρξαντο λεγειν αὐτω ἑκαστος αὐτων· μητι ἐγω εἰμι κυριε· ὁ δε ἀποκριθεις εἰπεν· ὁ ἐμβαπτομενος μετ ἐμου ἐν τω τρυβλιω την χειρα, οὗτος με παραδωσει· ὁτι ὁ μεν υἱος του ἀνθρωπου ὑπαγει καθως γεγραπται περι αὐτου· οὐαι δε τω ἀνθρωπω ἐκεινω δι οὗ ὁ υἱος του ἀνθρωπου παραδιδοται· καλον ἠν αὐτω εἰ οὐκ ἐγεννηθη ὁ ἀνθρωπος ἐκεινος· ἀποκριθεις δε Ἰουδας ὁ παραδιδους αὐτον, εἰπεν· μητι ἐγω εἰμι ῥαββι· λεγει αὐτω· σὺ εἰπας· ἐσθιοντων δε αὐτων, ἐλαβεν ὁ Ἰησους ἀρτον· και εὐλογησας, ἐκλασεν· και δους τοις μαθηταις, εἰπεν· λαβετε φαγετε· τουτο ἐστιν το σωμα μου· και λαβων ποτηριον, εὐχαριστησας ἐδωκεν αὐτοις λεγων· πιετε ἐξ αὐτου πανες· τουτο γαρ ἐστιν το αἱμα μου το της καινης διαθηκης το περι πολλων ἐκχυνομενον εἰς ἀφεσιν ἁμαρτιων· λεγω δε ὑμιν· ὁτι ου μη πιω ἀπ ἀρτι ἐκ του γενηματος της ἀμπελου τουτης ἕως της ἡμερας ἐκεινης ὁταν αὐτο πινω μεθ ὑμων καινον ἐν τη βασιλειᾳ του πατρος μου· και ὑμνησαντες ἐξηλθον εἰς το ὀρος των ἐλαιων· τοτε λεγει αὐτοις ὁ Ἰησους· πανες ὑμεις σκανδαλισθησεσθε ἐν ἐμοι ἐν τη νυκτι ταυτη· γεγραπται γαρ· πατ[αξω] τον ποιμενα· και διασκορπισθησονται τα προβατα της ποιμνης· μετα δε το ἐγερθηναι με προαξω ὑμας εἰς την Γαλιλαιαν· ἀποκριθεις δε ὁ Πετρος εἰπεν αὐτω· ει παντες σκανδαλισθησονται ἐν σοι, ἐγω οὐδεποτε σκανδαλισθησομαι· ἐφη αὐτω ὁ Ἰησους· ἀμην λεγω σοι ὁτι ἐν ταυτη τη νυκτι πριν ἀλεκτορα φωνησαι, τρις με ἀπαρνηση· λεγει αὐτω ὁ Πετρος· και ἐαν δεη με συν σοι ἀποθανειν, οὐ μη σε ἀπαρνησομαι· ὁμοιως δε και παντες οι μαθηται ἐλεγον· τοτε ἐρχεται μετ αὐτων ὁ Ἰησους εἰς χωριον λεγομενον Γεθσημανι· και λεγει τοις μαθηταις· καθισατε ὧδε ἕως ἀπελθων προσευξωμαι ἐκει· και παραλαβων τον Πετρον και τους δυο υἱους Ζεβεδαιου, ἠρξατο λυπεισθαι και ἀδημονειν· τοτε λεγει αὐτοις· περιλυπος ἐστιν ἡ ψυχη μου ἕως θανατου· μεινατε ὧδε και γρηγορειτε μετ ἐμου· και προελθων μικρον, ἐπεσεν ἐπι προσωπον αὐτου προσευχομενος και λεγων· πατερ μου· εἰ δυνατον ἐστιν, παρελθατω ἀπ ἐμου το ποτηριον τουτο· πλην οὐχ ὡς ἐγω θελω ἀλλ ὡς συ· και ἐρχεται προς τους μαθητας και ευρισκει αὐτους καθευδοντας· και λεγει τω Πετρω· οὕτως οὐκ ἰσχυσατε μιαν ὡραν γρηγορησαι μετ ἐμου· γρηγορειτε και προσευχεσθε ἵνα μη ἐλθητε εἰς πειρασμον· το μεν πνευμα προθυμον, ἡ δε σαρξ ἀσθενης· πανιν ἐκ δευτερου ἀπελθων προσηυξατο λεγων· πατερ μου· εἰ οὐ δυναται το ποτηριον τουτο ἐαν μη αὐτο πιω, γενηθητω το θελημα σου· και ἐλθων πανιν ευρεν αὐτους καθευδοντας· ἠσαν γαρ αὐτων οι ὀφθαλμοι βεβαρημενοι· και ἀφεις αὐτους πανιν ἀπελθων προσηυξατο ἐκ τριτου τον αὐτον λογον εἰπων· τοτε ἐρχεται προς τους μαθητας αὐτου και λεγει αὐτοις· καθευδετε το λοιπον και ἀναπαυεσθε· ἰδου ἠγγικεν ἡ ὡρα και ὁ υἱος του ἀνθρωπου παραδιδοται εἰς χειρας ἁμαρτωλων· ἐγειρεσθε ἀγωμεν· ἰδου ἠγγικεν ὁ παραδιδους με· ἔτι αὐτου λαλουντος, ἰδου Ἰουδας εἷς των δωδεκα ἠλθεν· και μετ αὐτου ὀχλος πολυς μετα μαχαιρων και ξυλων· ἀπο των ἀρχιερεων και πρεσβυτερων του λαου· ὁ δε παραδιδους αὐτον ἐδωκεν αὐτοις σημειον λεγων· ὁν ἐαν φιλησω, αὐτος ἐστιν· κρατησατε αὐτον· και εὐθεως προσελθων τω Ἰησου, εἰπεν· χαιρε ῥαββι· και κατεφιλησεν αὐτον· ὁ δε Ἰησους εἰπεν αὐτω· ἑταιρε ἐφ ὁ παρει· τοτε προσελθοντες ἐπεβαλον τας χειρας ἐπι τον Ἰησουν και ἐκρατησαν αὐτον· και ἰδου εἷς των μετα Ἰησου ἐκτεινας την χειρα ἀπεσπασε την μαχαιραν αὐτου· και πατ[αξας] τον δουλον του ἀρχιερεως ἀφειλεν αὐτου το ὠτιον· τοτε λεγει αὐτω ὁ Ἰησους· ἀπελθε την μαχαιραν σου εἰς τον τοπον αὐτης· παντες γαρ οι λαβοντες μαχαιραν ἐν μαχαιρᾳ ἀπολουνται· ἢ δοκεις ὁτι οὐ δυναμαι παρακαλεσαι τον πατερα μου, και παραστησει μοι ἀρτι πλειους δωδεκα λεγιωνας ἀγγελων· πως οὖν πληρωθωσιν αἱ γραφαι ὁτι οὕτως δει γενεσθαι· ἐν ἐκεινη τη ὡρᾳ εἰπεν ὁ Ἰησους τοις ὀχλοις· ὡς ἐπι λῃστην ἐξηλθατε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με· καθ ἡμεραν προς ὑμας ἐκαθεζομην ἐν τω ἱερω διδασκων· και οὐκ ἐκρατησατε με· τουτο δε ὁλον γεγονεν ἱνα πληρωθωσιν αἱ γραφαι των προφητων· τοτε οἱ μαθηται παντες ἀφεντες αὐτον ἐφυγον· οἱ δε κρατησαντες τον Ἰησουν ἀπηγαγον προς Καιαφαν τον ἀρχιερεα, ὅπου οἱ γραμματεις και οἱ πρεσβυτεροι συνηχθησαν· ὁ δε Πετρος ἠκολουθει αὐτω ἀπο μακροθεν ἕως της αὐλης του ἀρχιερεως· και εἰσελθων ἔσω ἐκαθητο μετα των ὑπηρετων ἰδειν το τελος· οἱ δε ἀρχιερεις και οἱ πρεσβυτεροι και ὁλον το συνεδριον ἐζητουν ψευδομαρτυριαν κατα του Ἰησου ὅπως αὐτον θανατωσωσιν· και οὐχ εὑρον· πολλων προσελθοντων ψευδομαρτυρων· ὑστερον δε προσελθοντες δυο ψευδομαρτυρες, εἰπον· οὗτος ἐφη δυναμαι καταλυσαι τον ναον του θεου και διὰ τριων ἡμερων οἰκοδομησαι αὐτον· και ἀναστας ὁ ἀρχιερευς εἰπεν αὐτω· οὐκ ἀποκρινη οὐδεν τι οὗτοι σου καταμαρτυρουσιν· ὁ δε Ἰησους ἐσιωπα· και ἀποκριθεις ὁ ἀρχιερευς εἰπεν αὐτω· ἐξορκιζω σε κατα του θεου του ζωντος ἵνα ἡμιν εἰπης εἰ σὺ ει ὁ χριστος ὁ υἱος του θεου· λεγει αὐτω ὁ Ἰησους· σὺ εἰπας· πλην λεγω ὑμιν· ἀπ ἀρτι ὄψεσθε τον υἱον του ἀνθρωπου καθημενον ἐκ δεξιων της δυναμεως και ἐρχομενον ἐπι των νεφελων του οὐρανου· τοτε ὁ ἀρχιερευς διερρηξε τα ἱματια αὐτου λεγων· ἐβλασφημησεν· τι ἔτι χρειαν ἐχομεν μαρτυρων· ἰδε νυν ἠκουσατε την βλασφημιαν· τι ὑμιν δοκει· οἱ δε ἀποκριθεντες εἰπον· ἔνοχος θανατου ἐστιν· τοτε ἐνεπτυσαν εἰς το προσωπον αὐτου και ἐκολαφισαν αὐτον· οἱ δε ἐραπισαν λεγοντες· προφητευσον ἡμιν χριστε τις ἐστιν ὁ παισας σε· ὁ δε Πετρος ἐξω ἐκαθητο ἐν τη αὐλη· και προσηλθεν αὐτω μια παιδισκη λεγουσα· και σὺ ἠσθα μετα του Γαλιλαιου· ὁ δε ἠρνησατο ἔμπροσθεν παντων λεγων· οὐκ οἶδα τι λεγεις· ἐξελθοντα δε αὐτον εἰς τον πυλωνα ἐτερα ἰδουσα αὐτον παιδισκη, εἰπεν τοις ἐκει· και οὗτος ἠν μετα Ἰησου του Ναζωραιου· και πανιν ἠρνησατο μετα ὁρκου· ὁτι οὐκ οἶδα τον ἀνθρωπον· μετα μικρον δε προσελθοντες οἱ ἑστωτες ἐλεγον τω Πετρω· ἀληθως και σὺ ἐξ αὐτων ει· και γαρ ἡ λαλια σου δηλον σε ποιει· τοτε ἠρξατο καταθεματιζειν και ὀμνυειν ὁτι οὐκ οἶδα τον ἀνθρωπον· και ἐκ δευτερου ἀλεκτωρ ἐφωνησεν· και ἐμνησθη ὁ Πετρος του ῥηματος του Ἰησου εἰρηκοτος αὐτω· πριν ἀλεκτορα φωνησαι, τρις με ἀπαρνηση· και ἐξελθων ἔξω ἐκλαυσεν πικρως· πρωι δε γενομενου, συμβουλιον ἐλαβον παντες οἱ ἀρχιερεις και οἱ πρεσβυτεροι του λαου κατα του Ἰησου ὥστε θανατωσαι αὐτον· και δησαντες αὐτον ἀπηγαγον και παρεδωκαν Ποντιῳ Πιλατῳ τῳ ἡγεμονι· τοτε ἰδων Ἰουδας ὁ παραδους αὐτον ὁτι κατεκριθη, μεταμεληθεις ἀπεστρεψε τα τριακοντα ἀργυρια τοις ἀρχιερευσι και τοις πρεσβυτερις· λεγων· ἡμαρτον παραδους αἱμα ἀθωον· οἱ δε εἰπον· τι προς ἡμας· συ ὄψει· και ῥιψας τα ἀργυρια ἐν τω ναω ἀνεχωρησεν· και ἀπελθων ἀπηγξατο· οἱ δε ἀρχιερεις λαβοντες τα ἀργυρια εἰπον· οὐκ ἔξεστιν βαλειν αὐτα εἰς τον κορβαναν· ἐπει τιμη αἱματος ἐστιν· συμβουλιον δε λαβοντες ἠγορασαν ἐξ αὐτων τον ἀγρον του κεραμεως εἰς ταφην τοις ξενοις· διο ἐκληθη ὁ ἀγρος ἐκεινος ἀγρος αἱματος ἕως της σημερον· τοτε ἐπληρωθη το ῥηθεν διὰ Ἰερεμιου του προφητου λεγοντος· και ἐλαβον τα τριακοντα ἀργυρια, την τιμην του τετιμημενου ὃν ἐτιμησαντο ἀπο των υἱων Ἰσραηλ· και ἐδωκαν αὐτα εἰς τον ἀγρον του κεραμεως καθα συνεταξεν μοι κυριος· ὁ δε Ἰησους ἐστη ἐμπροσθεν του ἡγεμονος· και ἐπηρωτησεν αὐτον ὁ ἡγεμων λεγων· σὺ ει ὁ βασιλευς των Ἰουδαιων· ὁ δε Ἰησους ἐφη αὐτω· σὺ λεγεις· και ἐν τω κατηγορεισθαι αὐτον ὑπο των ἀρχιερεων και πρεσβυτερων, οὐδεν ἀπεκρινατο· τοτε λεγει αὐτω ὁ Πιλατος· οὐκ ἀκουεις πολλα σου καταμαρτυρουσιν· και οὐκ ἀπεκριθη αὐτω οὐδε ἑνι ῥηματι· ὥστε θαυμαζειν τον ἡγεμονα λιαν· κατα δε ἑορτην εἰωθει ὁ ἡγεμων ἑνα δεσμιον ἀπολυειν τῳ ὀχλῳ ὃν ἠθελον· ἐσχε δε τοτε δεσμιον ἐπισημον λεγομενον Βαραββαν· συνηγμενων οὖν αὐτων, εἰπεν αὐτοις ὁ Πιλατος· τινα θελετε ἀπολυσω ὑμιν· Βαραββαν ἢ Ἰησουν τον λεγομενον χριστον· ἠδει γαρ ὁτι διὰ φθονον παρεδωκαν αὐτον· καθημενου δε αὐτου ἐπι του βηματος, ἀπεστειλεν προς αὐτον ἡ γυνη αὐτου λεγουσα· μηδεν σοι και τῳ δικαιῳ ἐκεινῳ· πολλα γαρ ἐπαθον σημερον κατ ὄναρ δι αὐτον· οἱ δε ἀρχιερεις και οἱ πρεσβυτεροι ἐπεισαν τους ὀχλους ἵνα αἰτησωνται τον Βαραββαν, τον δε Ἰησουν ἀπολεσωσιν· ἀποκριθεις δε ὁ ἡγεμων εἰπεν αὐτοις· τινα θελετε ἀπο των δυο ἀπολυσω ὑμιν· οἱ δε εἰπον· τον Βαραββαν· λεγει αὐτοις ὁ Πιλατος· τι οὖν ποιησω Ἰησουν τον λεγομενον χριστον· λεγουσιν παντες· σταυρωθητω· ὁ δε ἡγεμων εἰπεν· τι γαρ κακον ἐποιησεν· οἱ δε περισσως ἐκραζον λεγοντες· σταυρωθητω· ἰδων δε ὁ Πιλατος ὁτι οὐδεν ὠφελει ἀλλα μαλλον θορυβος γινεται, λαβων ὕδωρ ἀπενιψατο τας χειρας ἀπεναντι του ὀχλου λεγων· ἀθωος ἐγω ἀπο του αἱματος του δικαιου τουτου· ὑμεις ὄψεσθε· και ἀποκριθεις πας ὁ λαος εἰπεν· το αἱμα αὐτου ἐφ ἡμας και ἐπι τα τεκνα ἡμων· τοτε ἀπελυσεν αὐτοις τον Βαραββαν· τον δε Ἰησουν φραγελλωσας παρεδωκεν ἵνα σταυρωθη· τοτε οἱ στρατιωται του ἡγεμονος παραλαβοντες τον Ἰησουν εἰς το πραιτωριον, συνηγαγον ἐπ αὐτον ὁλην την σπειραν· και ἐκδυσαντες αὐτον, περιεθηκαν αὐτῳ χλαμυδα κοκκινην· και πλεξαντες στεφανον ἐξ ἀκανθων, ἐπεθηκαν ἐπι την κεφαλην αὐτου· και καλαμον ἐν τη δεξια αὐτου· και γονυπετησαντες ἔμπροσθεν αὐτου ἐνεπαιζον αὐτῳ λεγοντες· χαιρε ὁ βασιλευς των Ἰουδαιων· και ἐμπτυσαντες εἰς αὐτον, ἐλαβον τον καλαμον και ἐτυπτον εἰς την κεφαλην αὐτου· και ὁτε ἐνεπαιξαν αὐτῳ, ἐξεδυσαν αὐτον την χλαμυδα και ἐνεδυσαν αὐτον τα ἱματια αὐτου· και ἀπηγαγον αὐτον εἰς το σταυρωσαι· ἐξερχομενοι δε εὑρον ἀνθρωπον Κυρηναιον ὀνοματι Σιμωνα· τοτε ἀπελυσεν αὐτοις τον Βαραββαν· τον δε Ἰησουν φραγελλωσας παρεδωκεν ἵνα σταυρωθη· τοτε οἱ στρατιωται του ἡγεμονος παραλαβοντες τον Ἰησουν εἰς το πραιτωριον, συνηγαγον ἐπ αὐτον ὁλην την σπειραν· και ἐκδυσαντες αὐτον, περιεθηκαν αὐτῳ χλαμυδα κοκκινην· και πλεξαντες στεφανον ἐξ ἀκανθων, ἐπεθηκαν ἐπι την κεφαλην αὐτου· και καλαμον ἐν τη δεξια αὐτου· και γονυπετησαντες ἔμπροσθεν αὐτου ἐνεπαιζον αὐτῳ λεγοντες· χαιρε ὁ βασιλευς των Ἰουδαιων· και ἐμπτυσαντες εἰς αὐτον, ἐλαβον τον καλαμον και ἐτυπτον εἰς την κεφαλην αὐτου· και ὁτε ἐνεπαιξαν αὐτῳ, ἐξεδυσαν αὐτον την χλαμυδα και ἐνεδυσαν αὐτον τα ἱματια αὐτου· και ἀπηγαγον αὐτον εἰς το σταυρωσαι· ἐξερχομενοι δε εὑρον ἀνθρωπον Κυρηναιον ὀνοματι Σιμωνα·

παράμπαν· τῶν γὰρ ὄχλων τὴν σωτηρίαν δοθῆναι καὶ περιποιηθῆναι· αὐτὸν δὲ τοῦ μὴ ὄχλου εἶναι, ἀρθῆναι ἀπ' αὐτοῦ· καὶ τὸν μὲν χρῆναι δοῦλον, δικαίαν εἶναι τὴν σκότος τὸ ἔξω τόπον· ὅκ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· τῶν τελωνῶν ἐφάνη ἡ ὄχλων ὠτα ἀκούειν, ἀκούσαντες δὲ ἡ ὁπαν δὲ ὅλθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ· καὶ τὰ μὲν οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσῃ ὅσοι θρόνους δέξησθε αὐτοῦ· καὶ σωνάχθησαν ὁμοῦ πρὸ σθεν αὐτοῦ τὰ μὲν τὸν ὄθνην· καὶ ἀφορίσῃ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων· ὡς τὰ ποιμὴν ἀφορίζῃ τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων· καὶ στήσῃ τὰ μὲν πρόβατα ὅκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἔρίφια ἀριστερῶν· τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ὅκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην καὶ συνηγάγετέ με· γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με· ἠσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἤλθετε πρός με· τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κε· πότε σε εἴδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν· ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν· πότε δέ σε εἴδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν· ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν· πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρὸς σε· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων· ἐμοὶ ἐποιήσατε· τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ ἀριστερῶν· πο

ρεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπείνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με· τότε ἀποκριθήσονται καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κε· πότε σε εἴδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα· ἢ ξένον· ἢ γυμνόν· ἢ ἀσθενῆ· ἢ ἐν φυλακῇ· καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι· τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε· καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι· τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα· καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν κρατήσωσι καὶ ἀποκτείνωσιν· ἔλεγον δὲ· μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ· ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ· ἐν τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ· ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα νάρδου πιστικῆς· καὶ κατέχεεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀνακειμένου· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠγανάκτησαν λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη· ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον

παρ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ λοιποῦ· καὶ δοθήσεται αὐτοῖς σημεῖον· ἐγὼ οὖν δώσω
ιε̄ ἑαυτὸν αὐτοῖς· σὺ δὲ πόσον με παρέξεις τῷ γεωργικῷ· ὁ γὰρ
καλὸν ἐργάσατο ἐν ἐμοί· παρ᾽ ὅτου γὰρ ἂν λάβω· μισθὸν οὐ παρ᾽ ὅτου
ἔλαβον· μισθὸν δὲ οὐ παρ᾽ ὅτου ἔλαβον· μαρὶ σαὶ γὰρ
αὐτὴ τὸ μῦρον τοῦ ἐνταφιασμοῦ τοῦ σώματός μου, παρὸ τὸ δεῖν αὐ-
φι ἀσαι με ὅσοι ἐσμέν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ
τὸ ἀγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὃ
ὅσοι ἐσμὲν αὐτὴ ἐν μνημοσύνῳ αὐτῆς· τότε παρελθὼν εἷς
τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης πρὸς
τοὺς ἀρχιερεῖς· τί θέλετέ μοι δοῦναι· καὶ ἐγὼ ὑμῖν
παραδώσω αὐτόν· οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια·
καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει καιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ· τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ
λέγοντες αὐτῷ· ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ
πάσχα· ὁ δὲ ἔφη· ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα·
καὶ ἔφατε αὐτῷ· ὁ διδάσκαλος λέγει· ὁ καιρός μου ἐγγύς
ἐστι· παρὰ σοὶ ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου·
καὶ ὅσοι ἐσμὲν οἱ μαθηταὶ ὡς συνῆλθον αὐτοῖς ὁ Ἰ̄ς̄· καὶ
ἡτοίμασαν τὸ πάσχα· ὀψίας δὲ γενομένης κατέκλιθη
μετὰ τῶν δώδεκα· ιγ̄· ἐν καὶ ὅθεν ὁ παρ αὐτῶν· ἔφη καὶ
ἐμὲν λέγω ὑμῖν· ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με· καὶ λυπού-
μενοι σφόδρα, ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν· μήτι
ἐγώ ἐμί κύ; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἔφη· ὁ ἐμβάψας μετ᾽
ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα· οὗτός με παραδώσει·
ὁμὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ·
οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ· δι᾽ οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδο-
ται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος· ἀποκριθεὶς

ιε̄ ἐγὼ ἐν κῷ ἰῷ μαρὶ σαὶ γὰρ αὐτὴ τὸ μῦρον τοῦ ἐνταφιασμοῦ τοῦ σώματός μου ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ ἐν μνημοσύνῳ αὐτῆς ιγ̄ ἐν καὶ ὅθεν ὁ παρ αὐτῶν ἔφη καὶ ἐμὲν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με

Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν ἔφη· μήτι ἐγώ ἐμί ῥαββί;
ξδ̄ λέγει αὐτῷ· σὺ ἔφησας· ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰ̄ς̄
τὸν ἄρτον καὶ εὐλογήσας, ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μα-
θηταῖς· καὶ ἔφη· λάβετε φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου·
καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον· καὶ εὐχαριστήσας, ἔδωκεν
αὐτοῖς λέγων· πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ
αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης· τὸ περὶ πολλῶν
ἐκχυνόμενον ἐς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· λέγω δὲ ὑμῖν·
ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γενήματος τῆς
ἀμπέλου· ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ᾽
ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου· καὶ ὑμνήσαν-
τες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· τότε λέγει αὐτοῖς
ὁ Ἰ̄ς̄· πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ
νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γὰρ πατάξω τὸν ποιμένα·
καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης·
μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γαλι-
λαίαν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος ἔφη αὐτῷ· εἰ καὶ
πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί· ἐγὼ οὐδέποτε
σκανδαλισθήσομαι· ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰ̄ς̄· ἀμὴν λέγω σοι· ὅτι
ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρίς
ἀπαρνήσῃ με· λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος· κἂν δέῃ με συναπο-
θανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι· ὁμοίως δὲ καὶ
πάντες οἱ μαθηταὶ ἔφησαν· τότε ἔρχεται μετ᾽ αὐτῶν
ὁ Ἰ̄ς̄ εἰς χωρίον λεγόμενον γεθσημανῆ· καὶ λέγει τοῖς
μαθηταῖς· καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθὼν, προσ-
εύξωμαι ἐκεῖ· καὶ παραλαβὼν τὸν πέτρον καὶ τοὺς
δύο υἱοὺς ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν·

Μιᾷ οὖν ὁκτάμασι τὴν μάχην ἐποιήσαντο, ἀπὸ πασῶν τὴν μάχην ἔλαβον. καὶ παυσάμενοι τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, ἀφῆλθεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον· τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰ̅ς̅· ἀπόστρεψον τὴν μάχαιράν σου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν, ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται· ἢ δοκεῖς ὅτι οὐδύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου· καὶ παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων· πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαί· ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι· ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰ̅ς̅ τοῖς ὄχλοις· ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με· τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. τότε οἱ μαθηταὶ πάντες, ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον. οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰ̅ν̅, ἀπήγαγον πρὸς καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα· ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. ὁ δὲ πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον, ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰ̅υ̅· ὅπως θανατώσωσιν αὐτόν· καὶ οὐχ εὗρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὗρον· ὑστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες εἶπον· οὗτος ἔφη· δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ θῦ· καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν· καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· οὐδὲν ἀποκρίνῃ; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν· ὁ δὲ Ἰ̅ς̅ ἐσιώπα· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ θῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χ̅ς̅ ὁ υἱὸς

ρθ

Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰ̅ς̅· πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ· πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης· μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος εἶπεν αὐτῷ· εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι· καὶ ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰ̅ς̅· ἀμὴν λέγω σοι ὅτι σὺ σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρὶς ἀπαρνήσῃ με· ὁ δὲ πέτρος ἔφη αὐτῷ· κἂν δέῃ με συναποθανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι· ὁμοίως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον· τότε ἔρχεται μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς χωρίον λεγόμενον γεθσημανί· καὶ λέγει αὐτοῖς· καθίσατε ὧδε ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ· καὶ παραλαβὼν τὸν πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν· τότε λέγει αὐτοῖς· περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ· καὶ προελθὼν μικρόν, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων· πάτερ μου· εἰ δυνατόν ἐστι παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σύ· καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας· καὶ λέγει τῷ πέτρῳ· οὕτως; οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ; γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε ἵνα μὴ ἔλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον· ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής· καὶ μὲν δεύτερον ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων· πάτερ μου· εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ ἐὰν μὴ αὐτὸ ποιήσω· γενηθήτω τὸ θέλημά σου· καὶ ἐλθὼν εὗρεν αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι· καὶ ἀφεὶς αὐτούς, ἀπελθὼν πάλιν προσηύξατο τὸν τρίτον τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών· τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ λέγει αὐτοῖς· καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν· ἐγείρεσθε ἄγωμεν· ἰδοὺ ὁ παραδιδούς με ἤγγικεν· καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα ἦλθε· καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ· ὁ δὲ παραδιδοὺς αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον λέγων· ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι κρατήσατε αὐτόν· καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰ̅ῦ̅ εἶπε· χαῖρε ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· ὁ δὲ Ἰ̅ς̅ εἶπεν αὐτῷ· ἑταῖρε ἐφ' ὃ πάρει· τότε προσελθόντες, ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰ̅ν̅ καὶ ἐκράτησαν αὐτόν· καὶ ἰδοὺ εἷς τ̅ῶ̅ν̅

τοῦ θῦ· λέγει αὐτῷ ὁ Ἰ̄ς· σὺ εἶπας· πολλὴν μέλαιναν ἐμοὶ καὶ
ψεύδη τὴν μὲν ὁμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καθ' ἡμᾶς οὐκ ὀδυνᾶται ὁ θ̄ς
καὶ ἐρχόμενον ὁρᾷ πρὸς τὸν μετανοοῦντα τοῦ ὁσίου· τότε ὁ ἀρχιερεὺς
διέρρηξε τοὺς ἱματισμοὺς αὐτοῦ λέγων ὅτι βλασφημίαν
χρείαν ἔχομεν μαρτύρων· ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν
αὐτοῦ· τί ὑμῖν δοκεῖ· οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· ἔνοχος θανάτου
ἐστί· τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ ἐκολάφισαν
αὐτόν· οἱ δὲ ἔρραπισαν λέγοντες· προφήτευσον ἡμῖν χ̄ε
τίς ἐστιν ὁ παίσας σε· ὁ δὲ πέτρος ἔξω ἐκαθηστο ἐν τῇ αὐλῇ·
καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα· καὶ σὺ ἦσθα μετὰ
Ἰ̄ σ τοῦ γαλιλαίου· ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων
λέγων· οὐκ οἶδα τί λέγεις· ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα
εἶδεν αὐτὸν ἄλλη· καὶ λέγει αὐτοῖς· ὁ κ̄ς καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰ̄ τοῦ
ναζωραίου· καὶ πάλιν ἠρνήσατο μετὰ ὅρκου ὅτι οὐ κοῖδα
τὸν ἄνθρωπον· καὶ μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες,
τῷ πέτρῳ· ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου
δῆλόν σε ποιεῖ· τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν
ὅτι οὐ κοῖδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἀμέσως ἀλέκτωρ ἐφώνησε· ξ ε μιν
ὑπεμίμνησε δὲ τὸ ῥῆμα τοῦ Ἰ̄ εἰπόντος αὐτῷ· ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φω
μῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρ· τ
ρωϊ δὲ γενομένης, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ρ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι κατὰ τοῦ Ἰ̄ ὥστε θανατῶσαι αὐ
αὐτόν· καὶ δήσαντες αὐτόν, ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτὸν
πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι· τότε ἰδὼν ὁ Ἰ̄ ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπήγξε ψ
ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυ ρια
τέροις λέγων· ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῷον· οἱ δὲ εἶπον· ξ ζ
τί πρὸς ἡμᾶς· σὺ ὄψει· καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώ
ρησε· καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες
τὰ ἀργύρια, εἶπον· οὐκ ἔξεστιν βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν·
ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι· συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν
ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· διὸ
ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον·
τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου
λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια τὴν τιμὴν τοῦ
τιμηθέντος ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰ̄λ· καὶ ἔδωκαν αὐτὰ
εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως· καθὼς συνέταξέ μοι κ̄ς· ὁ δὲ Ἰ̄ς
ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν
λέγων· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ Ἰ̄ς ἔφη αὐτ·
σὺ λέγεις· καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων
καὶ πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο· τότε λέγει αὐτῷ ὁ πιλ
λᾶτος· οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι· καὶ οὐκ ἀπε
κρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα· ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα
λίαν· κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα αὐτοῖς ὃν
ἐθέλουσιν ὁ ἦν δὲ τότε δέσμιον ὁποῖον ἐμισοῦν λέγόμενον
βαραββᾶν· συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ πιλᾶτος·
τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν· βαραββᾶν· ἢ Ἰ̄ν τὸν λεγόμενον χ̄ν·
ἤδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν· καθημένου δὲ
αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ
λέγουσα· μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ τούτῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον
σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν βαραββᾶν· τὸν δὲ
Ἰ̄ν ἀπολέσωσιν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· τί μ
θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν· οἱ δὲ εἶπον· βαραββᾶν·

ιθ λ΄ εἰς τ̀ πρ̀ ος κ΄ γ΄ τῶν κ̀ πὰ ξν̀ · τ̀ κ΄ δ΄ οἱ φρ̀ πορ̀ ελαβ̀ ον̀ τ̀ ·

Λ έγ̀ αὐτ̀ ὸ ις̀ ὁ πὰ λαὒ τ̀ ὸ · πὰ ῖ ὣ ν πατ̀ ρ̀ ὶ ἣ μ̀ ῶν κ̀ αὶ ξ̀ ν̀ · τ̀ κ΄ δ΄ οἱ φρ̀ πορ̀ ελαβ̀ ὸν τ̀ ·

Τ ὸν ἣ γ̀ ουμ̀ ένος παραλαβὸν τὸν τὸν ἳ ᾶς τὸ παραπόριον, συν̀ ὴ γαγ̀ ὸν σ̀ ὸν αὐτὸν ὅλην τὴν ασ̀ ὺ ρ̀ αν · καὶ ὁ κδ΄ νόσαντος αὐτὸν, πατ̀ ρ̀ ὶ ὁθὴν καμ̀ αὐτὸν χλαμύδα κοκκίνην · καὶ πὰ λὸ̀ ξ̀ αντος φ̀ ὲ̀ ρ̀ αν ὸν ὂ ξ̀ ὰ κ̀ αλ̀ ὴ θ̀ ὸν, ὃ σ̀ ὸθὴ κ̀ αμ̀ ὃ σ̀ ὶ τὴν κ̀ ὲ φ̀ αλὴν αὐτοῦ · καὶ κ̀ άμαμ̀ ὸν ὃ σ̀ ὶ τὴν δ̀ ὸ̀ ξ̀ ὰ ἂ ὒ τ̀ ὸ ῦ · καὶ ἣ γ̀ ὸν ὺ σ̀ τ̀ ὴ̀ σαν τὸν ὃ μ̀ πρ̀ οσθὸν αὐτ̀ ὸν ὃ μ̀ ὃ σαι Ζ̀ ὸν αὐτὸν λ̀ ὰ̀ μ̀ ὸν τ̀ · χ̀ αῖ̀ ρ̀ ε ὃ ναισλάστ̀ ὸν ἲ ὸυδ̀ αί̀ ὸν ·

Κ αὶ ὃ μ̀ πλ̀ ὸ̀ ὰ̀ ν τὸν ἂ ς̀ αὐτὸν, ὅ̀ λ̀ αβ̀ ὸν τὸν κ̀ άμαμ̀ ὸν καὶ ἔ̀ ν̀ ὺ σ̀ ὰ̀ ν ἂ ς̀ τὴν κ̀ ὲ φ̀ αλὴν αὐτοῦ · καὶ ὅ̀ τ̀ ὲ̀ ὃ μ̀ ὃ σαι ξ̀ αν αὐτὸν, ὅ̀ ξ̀ ὸ̀ δ̀ ὸν ὃ σ̀ ὲ̀ αὐτὸν τὴν χλαμύδα · καὶ ὃ μ̀ ὃ δ̀ ὸν ὃ σ̀ ὲ̀ αὐτὸν τὰ̀ ἳ μ̀ άτ̀ ὶ ὰ αὐτοῦ · καὶ ἂ π̀ ὴ̀ γ̀ αγ̀ ὸν αὐτὸν ἂ ς̀ τὸ φ̀ ρ̀ ὸ̀ ν̀ ησαι · ὅ̀ ξ̀ ὲ̀ ρ̀ χ̀ ὸμ̀ ενοι δὲ, ἄ̀ ρ̀ ὸμ̀ εν αὐτὸν κ̀ ὺ ρ̀ ὶ ὸν μ̀ ὸν ὃ μ̀ ὃ μ̀ αστί σ̀ ὶ μ̀ ὸν ὰ ὒ τ̀ ὸν · τ̀ ὸ ῦ̀ τ̀ ὸν γ̀ ὰ̀ ρ̀ ἣ γ̀ ὸν ἂ ς̀ ὸ̀ ν̀ ησαν ἣ μ̀ ᾶ̀ ς̀ ἂ π̀ ὸ̀ τ̀ ὴ̀ ς̀ ἂ ρ̀ ρ̀ ώ̀ στ̀ ὶ ὰ ς̀ τὸν φ̀ ρ̀ ὸ̀ ν̀ ον αὐτ̀ ὸν ·

Κ αὶ ὃ λ̀ ὸθὴ μ̀ ὸν τὸν ἂ ς̀ τὸ πόν̀ ον λ̀ ὰ̀ μ̀ ὸν ὃ μ̀ ὃ λ̀ ογ̀ ὸθὴ · ὃ ἂ π̀ ὸ̀ λ̀ ὰ̀ μ̀ ὸν ὃ μ̀ ὸν κ̀ ρ̀ αμ̀ ί̀ ου τ̀ ὸ̀ π̀ ὸ̀ ν̀ ος, ὃ δ̀ ὸν καμ̀ αὐτὸν σ̀ ὶ ἒ μ̀ ὲ̀ ὃ ξ̀ ος μ̀ ὲ̀ ὢ χ̀ ολ̀ ῆ̀ σ̀ ε μ̀ ὲ̀ μ̀ ὶ̀ μ̀ ὸν ὃ μ̀ ὸν · καὶ ἣ γ̀ ὰ̀ σ̀ ὰ̀ μ̀ ὸν ὃ ς̀ · ὅ̀ κ̀ ἣ θ̀ ὲ̀ λ̀ ὸ̀ σ̀ ὶ τ̀ ὲ̀ ἒ μ̀ ὲ̀ φ̀ ρ̀ ὸ̀ ν̀ ησαν τὸν δ̀ ὲ̀ αὐτ̀ ὸν, ἂ λ̀ ὰ̀ μ̀ ὲ̀ ρ̀ ίσαι τὴν μ̀ αὶ ρ̀ ὶ̀ αν αὐτοῦ μ̀ αμ̀ μ̀ ὰ̀ τ̀ ὸ̀ ν̀ κ̀ λ̀ ῆ̀ ρ̀ ον · καὶ κ̀ αθ̀ ὴ̀ μ̀ ὸν ἣ ρ̀ ὸ̀ ων αὐτ̀ ὸν ὃ κ̀ ᾷ̀ · καὶ ὃ σ̀ ὸθὴ κ̀ αμ̀ ὃ σ̀ ὶ τὴν κ̀ ὲ φ̀ αλὴν αὐτ̀ ὸν τὴν ὰ ὒ τ̀ ὰ̀ μ̀ αὐτοῦ γ̀ ὰ̀ ρ̀ αμμ̀ ὴ̀ ν̀ · ὃ ὗ̀ τ̀ ὸ̀ ς̀ ἒ σ̀ τ̀ ὶ̀ ν̀ ὃ ναισλάστ̀ ὸ̀ ν̀ ἳ ὸ̀ ν̀ ὃ τ̀ ὲ̀ τ̀ ὸ̀ ν̀ ἂ ρ̀ ρ̀ ώ̀ στ̀ ὶ ὰ ν̀ ἒ π̀ ὸ̀ ὶ ησεν ὃ τ̀ ὲ̀ φ̀ ρ̀ ὸ̀ ν̀ ησαν τὸν ἂ ς̀ τὸ φ̀ ρ̀ ὸ̀ ν̀ ησαι ·

ἒ ν̀ τ̀ ῶ̀ ν̀ κ̀ ἂ π̀ ὰ θ̀ ὼ̀ ν̀ τ̀ ῶ̀ ν̀ κ̀ ᾷ̀ ἒ λ̀ θ̀ ὸ̀ ν̀ τ̀ ὰ̀ φ̀ ρ̀ ὰ̀ ἒ ἲ σ̀ τ̀ ὸ̀ λ̀ ὲ̀ γ̀ ὸ̀ μ̀ ενον

ριγ΄

ἒ ν̀ τ̀ τ̀ ὲ̀ κ̀ ὶ τ̀ προσκ΄ γ΄ ἀρ̀ κ̀

Ὁ ἲ δ̀ ὲ̀ τ̀ ὸ̀ παραπορ̀ εὺ ό̀ μ̀ ενοι ἒ μ̀ ὰ̀ ασφ̀ ή̀ μ̀ ουν αὐτ̀ ὸ̀ ν̀ κ̀ ὶ μ̀ ῶ̀ ν̀ τ̀ ὸν κ̀ ὲ φ̀ αλὰς αὐτ̀ ὸ̀ ν̀ κ̀ αὶ λ̀ ά̀ μ̀ π̀ ὰ̀ ς̀ · ὃ κ̀ ατ̀ αλ̀ ύ̀ σ̀ ὰ̀ ν τὸν μ̀ αὸν καὶ ὃ μ̀ π̀ ρ̀ ὶ̀ ὸ̀ ν̀ ἣ μ̀ έ̀ ρ̀ αὶ ς̀ οἱ κ̀ ὸ δ̀ ὸ μ̀ ῶ̀ ν̀ · σ̀ ῶ̀ σ̀ ὸν σ̀ ὸ̀ ν̀ αὐτ̀ ὸ̀ ν̀ μ̀ ὸν · ἃ μ̀ ὲ̀ ὃ ς̀ ἃ π̀ ὸ̀ τ̀ ὸ ῦ̀ θ̀ ὺ̀ , κ̀ αὶ ἂ β̀ ὴ̀ θ̀ ὶ ἂ π̀ ὸ̀ τ̀ ὸ ῦ̀ τ̀ ρ̀ ὸ ῦ̀ · ὃ μ̀ οί̀ ὼ ς̀ δ̀ ὲ̀ κ̀ αὶ οἱ ἂ ρ̀ χ̀ ιὲ ρ̀ ὲ ῖ̀ ς̀ ὃ μ̀ ὼ σ̀ ί̀ Ζ̀ ὸμ̀ εν τ̀ μ̀ ὴ̀ τ̀ ὸν γ̀ ραμματὲ ῖ̀ ν̀ · κ̀ αὶ π̀ ρ̀ ὸ̀ σ̀ β̀ ὰ̀ τ̀ ὴ̀ ρ̀ ον · κ̀ αὶ φ̀ ὰ̀ ρ̀ ισαί̀ ὸν ὅ̀ λ̀ ὸν · ἂ λ̀ λ̀ ὸ̀ σ̀ ὶ ἓ σ̀ τ̀ ὼ̀ σ̀ ὸν · ὃ ὒ δ̀ ὲ̀ ὶ̀ ὼ̀ σ̀ ὰ̀ τ̀ ὸν σ̀ ὸ̀ ν̀ · ἣ μ̀ ὰ̀ σ̀ ὶ λ̀ ὰ̀ σ̀ ὶ ἣ λ̀ ὰ̀ σ̀ ὶ, κ̀ αὶ λ̀ ὰ β̀ ὰ̀ σ̀ τ̀ ὸν μ̀ ὼ̀ ν̀ ἂ π̀ ὸ̀ τ̀ ὸ̀ ν̀ τ̀ ρ̀ ὸ̀ χ̀ ὸν · κ̀ αὶ τ̀ ὸ̀ ἃ μ̀ ά̀ ξ̀ ὶ ὸν ὃ μ̀ ὸ̀ ν̀ ἁ

τῷ μγ΄ (α΄) εἰς ὄρθρ: κ(υρ)ιακὴ πρωΐ, ιβ: τῆ ἑπταγρίου κ(υρ)ιακ(ῆ):

Ἰωσὴφ. ὃς καὶ αὐτὸ ἐμαθήτευσε τῷ Ἰ(ησο)ῦ· οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ,
ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰ(ησο)ῦ· τότε ὁ Πιλᾶτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι
τὸ σῶμα· καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσὴφ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι
καθαρᾷ· καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ· ὃ ἐλατόμησεν
ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου,
ἀπῆλθεν· ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία· καθή-
μεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου· ἐν δὲ τῇ αὐρίῳ ἡ πρώτη τῶν σαββάτων,
ἦλθον πρὸς τὸν τάφον, σὺν ἄλλαις γυναιξί· καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ κυ(ρίο)υ καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ,
προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας· καὶ ἐκάθητο
ἐπάνω αὐτοῦ· ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπή· καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ
λευκὸν ὡσεὶ χιών· ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες
καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπε ταῖς
γυναιξί· μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰ(ησοῦ)ν τὸν ἐσταυρωμένον
ζητεῖτε· οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπε· δεῦτε ἴδητε
τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο κε(ύριο)ς· καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἴπατε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδοὺ προάγει

τῷ μγ΄ (α΄) εἰς ἑσπ: ὀψὲ σαββάτων τῇ ἐπιφωσκ(ούσῃ):

ἐωθινὸν α΄: τῇ κ(υριακ)ῇ· οἱ ἐν Δε(κα)μαθίᾳ·

ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν.
Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς
μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ὡς δὲ ἐπο-
ρεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ Ἰ(ησοῦ)ς ἀπήντησεν
αὐταῖς λέγων· χαίρετε· αἱ δὲ προσελθοῦσαι, ἐκράτησαν αὐτοῦ
τοὺς πόδας· καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ· τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς·
μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα
ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· κἀκεῖ με ὄψονται· πορευ-
θέντων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ τινὲς τῆς κουστωδίας ἐλθόντες
εἰς τὴν πόλιν, ἀπεκάλεσαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα·
καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων· συμβούλιόν τε
λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις λέγοντες·
εἴπατε ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἔκλεψαν αὐτὸν
ἡμῶν κοιμωμένων· καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος,
ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν· καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν·
οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν· καὶ
διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον. P15
ἰδοὺ ἐγὼ δώδεκα μαθηταὶ ὅσον ἔτη ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· ἐν τῷ
ὄρει οὗ ἔθετο αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· καὶ ἰδόντες αὐτόν, προσεκύνησαν
αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν· καὶ προσελθὼν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐλάλησεν αὐτοῖς
λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς· πορευ-
θέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη· βαπτίζοντες αὐτοὺς
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύ(μα)τος· διδά-
κοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ
γὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας· ἕως τῆς συντελείας
τοῦ αἰῶνος· ἀμήν· Τ : ἐν τῇ κ(υριακ)ῇ μετ' ἐν: ἐωθ(ινὸν) β΄:
ἐξεδόθη ἐν πάσῃ τῇ γῆ τὸ τοῦτο τῷ χρόνῳ ἡ τῇ χῇ δημοσ(ίᾳ):

ἐν τῇ κ(υριακ)ῇ πρωΐ ἑωθ(ινὸν) α΄

α΄ Π τοῦ δαιμονιζομένου: ιθ΄ λγ΄ θ΄
γ΄ Π τῆς πενθερᾶς πέτρου: ιη΄ λγ΄ θ΄
ε΄ Π τοῦ παραλυτικοῦ: ιε΄ λγ΄ ιῶ γ΄
ζ΄ Π τῆς ξηρᾶς ἐχούσης τὴν χεῖρα: ιζ΄ λγ΄ ιε΄
θ΄ Π τοῦ σπόρου βολή: ιβ΄ λγ΄ κβ΄
ια΄ Π τοῦ λεπροῦ: ιβ΄ λγ΄ κα΄
ιγ΄ Π τοῦ μογιλάλου: ιε΄ λγ΄ κε΄
ιε΄ Π ὥρα ἕκτη: ιε΄
ιζ΄ Π τῶν ἑξακοσίων: ιζ΄ ιῶ θ΄
ιθ΄ Π τῆς φοινικίσσης: ιε΄ κθ΄
κα΄ Π τῶν ζ΄ ἄρτων: ιε΄ λα΄
κγ΄ Π τοῦ τυφλοῦ:
κε΄ Π τῆς μορφῆς: ιε΄ λα΄ λ΄
κζ΄ Π τοῦ λογίου: ιζ΄ λγ΄ λβ΄
κθ΄ Π τοῦ ἀλλογενοῦς: ιε΄ λγ΄ ξ΄
λα΄ Π τοῦ βαρτιμαίου: ιε΄ λγ΄ ξα΄
λγ΄ Π τῆς ξηρανθείσης συκῆς: ιε΄ λγ΄
λε΄ Π τοῦ ἐφφαθᾶ: ιε΄ λγ΄ ξθ΄
λζ΄ Π τῆς ἐκκλησίας τῶν ἐθνῶν: ιε΄ λγ΄ οα΄
λθ΄ Π τοῦ γραμματέως: ιε΄ λγ΄ λε΄
μα΄ Π τοῦ ἀπολειφθέντος νεανίσκου: ιε΄ λγ΄ οδ΄
μγ΄ Π τοῦ ἀνομήματος: ιε΄ λγ΄ μη΄
με΄ Π τοῦ παραλύτου: ιε΄ λγ΄ ος΄
μζ΄ Π τοῦ δρόμου πέτρου: ιε΄ λγ΄ οη΄

Π τοῦ πενθερὸς πέτρου: ιη΄ λγ΄ θ΄
Π τοῦ λεπροῦ: ιε΄ λγ΄ ιβ΄
Π τοῦ παραλυτικοῦ: ιε΄ λγ΄ ιβ΄
Π τοῦ ἀποξηραμένου: ιε΄ λγ΄ ιθ΄
Π τῆς αἱμορροούσης: ιε΄ λγ΄ κα΄
Π τῆς θυγατρὸς ἀρχισυνα: ιε΄ λγ΄ κε΄
Π τοῦ ἀπὸ τῆς ιβ΄: ιε΄ λγ΄ κγ΄
Π τῶν ἐξορκιστῶν: ιε΄ λγ΄ κη΄ ἰῶ η΄
Π τοῦ βαπτίσματος τοῦ θυ: ιε΄ κη΄
Π τοῦ μογιλάλου κωφοῦ: κ΄
Π τῆς μὴ φαρισαϊκῆς ὠφ: ιε΄ λβ΄ λγ΄
Π τῆς ἐκκλησίας τῶν ἐθνῶν: ιε΄ λγ΄ κθ΄
Π τῆς ἐλληνιδος: ιε΄ λθ΄ λγ΄
Π τῆς ἐρωτήσεως φαρισ: ιε΄ μ΄
Π τῶν ἡ ὠνῆς ιβ΄: ιε΄ μ΄
Π τοῦ τυφλοῦ: ιε΄ λγ΄ ξ΄
Π τοῦ παραλ: ιε΄ μα΄ λγ΄ ξα΄
Π ἀμυνησικακίας:
Π τοῦ ἀμπελῶνος: ιε΄ μ΄ λγ΄ ο΄
Π τῆς ἐκκλ: ιε΄ μγ΄ λγ΄ οβ΄
Π τῆς κυ προσ: ιε΄ με΄ λγ΄ ος΄
Π τῆς ἀναλ: ιε΄ μζ΄ λγ΄ οη΄
Π τῆς συνελεί: ιε΄ μη΄ λγ΄ οε΄
Π τῆς ἀλειψ τῆς μυ: ιε΄ ξβ΄ λγ΄ κα΄ ἰῶ β΄
Π τῆς προφ: ιε΄ ξγ΄ λγ΄ ος΄
Π τῆς ἀναπ τοῦ κυ: ιε΄ ξη΄ λγ΄ οβ΄ ἰῶ η΄

※ ἰστέον ὅτι τὰ κατὰ μέρος ἐν, ἃ παρεγράφη ἀπὸ προσώπου ἐρωμένη
ἐποιήσαμεν δὲ τὴν ἀρχήν, ἀπὸ τῶν προφητικῶν λογίων τοὺς ἐξ
ὧν ἤρξατο ἐποιήσατο τῶν ἁγίων τὴν περιτομὴν εἰς τοῦ ἐν ἁγίοις

τὸ δὲ πλήρωμα τῶν θνῶν εἰσῆλθεν τὸν θν
ἐν θλίψει μαρκ λαρ ἐν ὑμῖν ἔχετε ἐν θν

κηρύσσων ἐν ἀληθείᾳ ἀπὸ τοῦ ματ ἐρῶ μου:

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΑΠΟΝ ΕΥΑΓΕΛΙΟΝ

Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ θεοῦ. ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προφήταις· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου· ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου· φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· ἐγένετο ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ ἰουδαία χώρα· καὶ οἱ ἱεροσολυμῖται· καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ· ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· ἦν δὲ ὁ ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου· καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον· καὶ ἐκήρυσσεν λέγων· ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου· οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ· καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἦλθεν ἰησοῦς ἀπὸ ναζαρὲτ τῆς γαλιλαίας· καὶ ἐβαπτίσθη εἰς τὸν ἰορδάνην ὑπὸ ἰωάννου· καὶ εὐθὺς ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς· καὶ τὸ πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός· ἐν σοὶ εὐδόκησα.

τ ε ϛ τ κ΄ β

※ τῇ ὀρθρ τῶν ἁγ θεοφανίων: τῷ κδ΄ ἦλθε ἰς ἀπὸ μα:

φορᾶ καταβαίνομεν ἀπ' αὐτόν. καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ ὄρους
ὠνείδισεν. οὗτος ὁ γόης μου ὁ ἀγαπητὸς ἐστὶν ὃν ἐγὼ ἐδόκησα. τοῦτον
Καὶ ἀνθ' ὧν τὸν ἀπ' αὐτοῦ ὄχλον ταῖς ἐκ τῆς θέρμης μου. καὶ ἡμῖν
ὄχλῳ ἐν τῇ ἐρήμῳ διημέρευσε τὰ ἀναγκαῖα τοῦ σώματος
ἀπὸ τοῦ σωτῆρος· καὶ ἦν μεθ' ἡμῶν θηρίον. καὶ οἱ ἄγγελοι
διηκόνουν αὐτῷ· μεθ' ὃ δὲ τὸ ἀναγκαῖον ἐδόθη ἡμῖν τὸ ἐσόδημα,
ἦλθον οἱ ἐκ τῆς γαμηλαίας· κηρύσσομεν τὸ εὐαγγέλιον τῆς
βασιλείας τοῦ θῦ καὶ λέγομεν· ὅτι πεπλήρωται ὁ καιρός·
καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε
ἐν τῷ εὐαγγελίῳ· περὶ δὲ τοῦ ἀναβῆναι τὴν θάλασσαν
τῆς γαμηλαίας, ἐν δὲ σίμωνα καὶ ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
τοῦ σίμωνος. ἁλιεῖς ἦσαν ἀμφοτέρους ἐν τῇ θαλάσσῃ· ἦσαν
γὰρ ἁλιεῖς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰ̄ς· δεῦτε ὀπίσω μου. καὶ
ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἁλιεῖς ἀνθρώπων. καὶ ἀνθέως ἀφέντες
τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ προβὰς ἐκεῖθεν
ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας
τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ ἀνθέως ἐκάλεσεν
τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μισθωτοὺς
τοὺς, ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ· καὶ εἰς τὸν ὄρος ταῦτα
κατεβημαίνομεν· καὶ ἀνθέως τοῖς σὰββασιν εἰσῆλθον εἰς τὴν
συναγωγὴν ἐδίδασκε· καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ
αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ
ὡς οἱ γραμματεῖς· καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄν-
θρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ· καὶ ἀνέκραξε λέγων· ἔα· τί ἡμῖν
καὶ σοί Ἰ̄ε Ναζαρηνέ· ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς· οἶδά σε τίς
εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θῦ· καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰ̄ς λέγων· φιμώθητι

τῇ δ' τ ιβ εβ· τῶν κδ. διήλθεν τὴν εἰς τὴν γαλιλαίαν τ ιγ·

Καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς αὐτῶν τὸν οἶκον μετὰ τῶν
ἀκαθάρτων· καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῶν·
καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες· ὥστε συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς
λέγοντας· τί ἐστι τοῦτο· τίς ἡ διδαχὴ καινὴ αὕτη· ὅτι
καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει
καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ· ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς
εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς γαμηλαίας· καὶ ἀνθέως ἐκ
τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες. ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν
σίμωνος καὶ ἀνδρέου μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου· ἡ δὲ
πενθερὰ τοῦ σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα· καὶ ἀνθέως
λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς· καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτὴν
κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυ-
ρετὸς εὐθέως· καὶ διηκόνει αὐτοῖς· ὀψίας δὲ γενομένης
ὅτε ἔδυ ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς
ἔχοντας· καὶ τοὺς δαιμονιζομένους· καὶ ἦν πόλις ὅλη ἐπι-
συνηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐθεράπευσεν πολλοὺς
κακῶς ἔχοντας νόσοις ποικίλαις πόσοις· καὶ δαιμόνια πολλὰ
ἐξέβαλε· καὶ οὐκ ἤφιει λαλεῖν τὰ δαιμόνια· ὅτι ἤδεισαν
αὐτὸν χῦ εἶναι· καὶ πρωῒ ἔννυχον λίαν ἀναστὰς ἐξῆλθ
καὶ ἀνεχώρησεν εἰς ἔρημον τόπον κἀκεῖ προσηύχετο·
καὶ κατεδίωξεν αὐτὸν σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· καὶ εὗρον
αὐτὸν λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι πάντες σε ζητοῦσι· καὶ λέγει
αὐτοῖς· ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις ἵνα καὶ
ἐκεῖ κηρύξω· εἰς τοῦτο γὰρ ἐξῆλθον· καὶ ἦν κηρύσσων ἐν
ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν γαμηλαίαν· καὶ τὸν δαι-
μόνιον ἐκ μέρους· καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς παρα-
καλῶν αὐτόν· καὶ γονυπετῶν αὐτὸν· καὶ λέγων αὐτῷ· ὅτι ἐὰν

(α' β' τῶν ημερῶν· τῶν κδ. διῆλθεν εἰς ἔρημον·

φθραν καταβαίνομεν δισσῶς τόπον. καὶ φανήσεται ὁ τόκος τῶν
ὠφελουμένων. σὺ δὲ ὁ γέρων μου ὁ ἁγνοήσας τὸ σῶμα ἐδόκησας. τ΄ τοπ
Καὶ ἀνθρώπος τὸ πρῶτον αὐτὸν τόκον ἁμαρτίας ἐστὶν μέθρημον. καὶ ἡμ
τόκος δὲ τῆς ἑρήμου λιμὸς ἀσεβείας καὶ ἀκαθαρσίαν τοῦ πορεύεσθαι
ἀπὸ τοῦ σωτῆρος. καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων. καὶ οἱ ἄγγελοι
διηκόνουν αὐτῷ. μηδὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην,
ἦλθεν ὁ Ἰ̅ς̅ εἰς τὴν Γαλιλαίαν. κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς
βασιλείας τοῦ θῦ καὶ λέγων. ὅτι πεπλήρωται ὁ καιρός.
καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θῦ. μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε
τῷ εὐαγγελίῳ τῆς Τῆς γαμαλαίας, εἶδε σίμωνα καὶ ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτ
τοῦ σίμωνος. ἀμφιβάλλοντας ἀμφίβληστρον ἐν τῇ θαλάσσῃ. ἦσαν
γὰρ ἁλιεῖς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰ̅ς̅. δεῦτε ὀπίσω μου. καὶ
ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἁλιεῖς ἀνθρώπων. καὶ ἀνθέως ἀφέντες
τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ προβὰς ἐκεῖθεν
ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας
τὰ δίκτυα. καὶ ἀνθέως ἐκάλεσεν αὐτούς. καὶ ἀφέντες
τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μισθωτῶν μετὰ
τῶν, ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ εἰσπορεύονται εἰς
Καπερναούμ. καὶ ἀνθέως τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν
συναγωγὴν ἐδίδασκε. καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ
αὐτοῦ. ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ
ὡς οἱ γραμματεῖς. καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄν
πνεύματι ἀκαθάρτῳ. καὶ ἀνέκραξεν λέγων. ἐᾶν τί ἡμῖν
καὶ σοί Ἰ̅ν̅ Ναζαρηνέ. ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς. οἶδά σε τίς
εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θῦ. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰ̅ς̅ λέγων. φιμώθητι

τῆς λ΄ τ. ΙΒ εΒ. τῶν κϑ΄. ΔΙΟΤΙ ΤΗΝ ΕΝΤΟΛΗΝ ΤΟΥ Θ̅Υ̅ ΤΗΡΗΣΑΝ:

Καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ. καὶ ποιήσας αὐτὸν τὸν μισθὸν τὸ
ἀκάθαρτον. καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτ.
καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες. ὥστε συζητεῖν πρὸς ἑαυτούς
λέγοντας. τί ἐστι τοῦτο. τίς ἡ διδαχὴ καινὴ αὕτη. ὅτι
κατ᾽ ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσ
καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ. ἐξῆλθεν δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθύς
εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας. καὶ ἀνθέως C
ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες. ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν
σίμωνος καὶ ἀνδρέου μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. ἡ δὲ
πενθερὰ τοῦ σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα. καὶ ἀνθέως
λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς. καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτὴν
κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς. καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυ
ρετὸς ἀνθέως. καὶ διηκόνει αὐτοῖς. ὀψίας δὲ γενομένης
ὅτε ἔδυ ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κα
κῶς ἔχοντας. καὶ τοὺς δαιμονιζομένους. καὶ ἦν ὅλη ἡ πό
λις συνηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν. καὶ ἐθεράπευσεν πολλοὺς
κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις. καὶ δαιμόνια πολλὰ
ἐξέβαλεν. καὶ οὐκ ἤφιεν λαλεῖν τὰ δαιμόνια. ὅτι ἤδεισαν
αὐτὸν χριστὸν εἶναι. καὶ πρωΐ ἔννυχον λίαν ἀναστὰς ἐξῆλθ
καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον κἀκεῖ προσηύχετο. Ε΄ τ΄ τε΄
καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν ὁ σίμων καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ εὗρον
αὐτὸν λέγουσιν αὐτῷ. ὅτι πάντες σε ζητοῦσι. καὶ λέγει
αὐτοῖς. ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις ἵνα καὶ
ἐκεῖ κηρύξω. εἰς τοῦτο γὰρ ἐλήλυθα. καὶ ἦν κηρύσσων ἐν
ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν. καὶ τὸν δαι
μόνια ἐκβάλλων. καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς παρα
καλῶν αὐτὸν. καὶ γονυπετῶν αὐτὸν. καὶ λέγων αὐτῷ. ὅτι ἐὰν

(α΄ Β΄ τῶν ΝΗ ΝΗ φειῶν: τῶν κϑ΄. ΔΙΑΠΗΛΘΟΣ ΕΙΣ ΕΡΗΜΟΝ:

θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι. ὁ δὲ Ἰ̅ς̅ σπλαγχνισθείς, ἐκ
τείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ λέγει αὐτῷ· θέλω καθαρί
σθητι· καὶ εὐθέως ἀπ' αὐτοῦ ἀπῆλθεν ἡ λέ
πρα καὶ ἐκαθαρίσθη· καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ, εὐθέως
ἐξέβαλεν αὐτόν· καὶ λέγει αὐτῷ· ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἴπῃς·
ἀλλὰ ἀπελθὲ σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ· καὶ προσένεγκε περὶ
τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξε Μωσῆς· εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
ὁ δὲ ἐξελθών, ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ διαφημίζειν
τὸν λόγον· ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς εἰς πό
λιν εἰσελθεῖν· ἀλλ' ἔξω ἐν ἐρήμοις τόποις ἦν· καὶ ἤρχοντο
πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν. καὶ πάλιν εἰσῆλθε Καφαρναοὺμ δι' ἡμε
ρῶν· καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι· καὶ
εὐθέως συνήχθησαν πολλοί· ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ
πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον· καὶ ἔρχονται
πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες· αἰρόμενον ὑπὸ τεσ
σάρων· καὶ μὴ δυνάμενοι προσενεγκεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον,
ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν· καὶ ὀρύξαντες χαλῶσι
τὸν κράββατον ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο· Ἰ̅ς̅ ἰδὼν
δὲ τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ· τέκνον,
ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· ἦσαν δέ τινες τῶν γραμ
ματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν· τί οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας· τίς
δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας· εἰ μὴ εἷς ὁ θεός· καὶ εὐθέως
ἐπιγνοὺς ὁ Ἰ̅ς̅ τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως αὐτοὶ διαλογίζον
ται ἐν ἑαυτοῖς, λέγει αὐτοῖς· τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν· τί ἐστιν εὐκοπώτερον· εἰπεῖν τῷ παρα
λυτικῷ ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν ἔγειρε

καὶ ἆρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει· ἵνα δὲ
εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς,
ἀφιέναι ἁμαρτίας, λέγει τῷ παραλυτικῷ· σοὶ λέγω· ἔγειρε
καὶ ἆρον τὸν κράββατόν σου καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου·
καὶ ἠγέρθη εὐθέως· καὶ ἆρας τὸν κράββατον· ἐξῆλθεν
ἔμπροσθεν πάντων· ὥστε ἐξίστασθαι πάντας· καὶ δο
ξάζειν τὸν θεὸν λέγοντας· ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἴδομεν·
καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
ἤρχετο πρὸς αὐτὸν καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς· καὶ παράγων
εἶδε Λευὶν τὸν τοῦ Ἁλφαίου καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον·
καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι· καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν
αὐτῷ· καὶ ἐγένετο αὐτὸν κατακεῖσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ,
καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰ̅ῃ̅
καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοὶ· καὶ ἠκολούθη
σαν αὐτῷ· καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἰδόντες
αὐτὸν ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· τί ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρ
τωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει· καὶ ἀκούσας ὁ Ἰ̅ς̅ λέγει αὐτοῖς·
οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ· ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες·
οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους· ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν·
καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύοντες·
ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ· διατί οἱ μαθη
ταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσι· οἱ δὲ σοὶ
μαθηταὶ οὐ νηστεύουσι· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰ̅ς̅· μὴ δύνανται
οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος· ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστι νη
στεύειν; ὅσον χρόνον μεθ' ἑαυτῶν ἔχουσι τὸν νυμφίον,
οὐ δύνανται νηστεύειν· ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ

δὲ παῦτῶμ ὁ μ μφίος. καὶ τότε μ νηστεύσουσιμ ὁμ ὐκ ἐμ αὐ
ταῖς ἡμ μέραις. καὶ οὐδεὶς βάλλει μμ μάλακομ σμ μὲ ἐπὶ μ
ράπτῃ βάλλει ἐμ ματίῳ ῥακμ μοῦ· ἄλλο μμ, αἴρῃ τὸ πλήρωμ μα
αὐτοῦ τὸ καιμ νὸμ τοῦ ῥακμ μοῦ. καὶ χεῖρομ χεῖς ματίμ ῳαι·
καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶμομ μέομ μ εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· ἄλλο μμὲ
ῥηγνῦῃ οἶμος τοὺς ἀσκούς. καὶ ὁ οἶμος ὁμ ὐκ χεῖται·
καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ οἶμομ μὸμ μ εἰς ἀσκοὺς καιμ
νοὺς βλητέομ. καὶ ἐμ μηνεῦσέμ ἐπ αὐτῷ τινα ῥαββὶ ῥαββὶ σὺ τί
ἀβ βατ δι ὰ τοὺμ μ παῤῥίμμομ. καὶ ἤρξατο οἶμ μαθηταὶ αὐτ
ὸ δὸμ πονεῖμ μ· πίλλομ τες τοὺς στάχυας. καὶ οἱ φαρισαῖοι
ὅλῳ μ αὐτῷ· ἴδε τί ποιοῦσιμ μ τοῖς σαββασιμ. ὃ γ ὐκ ἔξεστι
καὶ αὐτὸς ὅλῳ μ αὐτοῖς· οὐδέποτε ἀμ μ ἐμ ῳτε πίπτοισιμ οἱ
λαὸς ὅταν χρείαμ ἔχῃ αὐτὸς καὶ οἱ μ μ ὄντες· πῶς εἰσῆλθ
εἰς τὸμ οἶκομ τοῦ θῦ ἐπὶ Ἀβιαθὰρ ἀρχιερέως. καὶ τοὺς
ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεμ. οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖμ εἰ μὴ
τοῖς ἱερεῦσι· καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺμ αὐτῷ οὖσι; καὶ ἔλεγεμ
αὐτοῖς· τὸ σάββατομ διὰ τὸμ ἄμ ῳμ ἐγέμ ετο· οὐχ ὁ ἄμ ῳς διὰ
τὸ σάββατομ· ὥστε κύριός ἐστιμ ὁ υἱὸς τοῦ ἀμ ῳοῦ καὶ τοῦ
σαββάτου· καὶ εἰσῆλθεμ πάλιμ εἰς τὴμ συναγωγήμ· καὶ
ἦμ ἐκεῖ ἄμ ῳος ἔχωμ τὴμ χεῖραμ· καὶ παρετήρουμ
αὐτὸμ εἰ τοῖς σάββασι θεραπεύσει αὐτόμ· ἵμα κατηγορή
σωσιμ αὐτοῦ· καὶ λέγει τῷ ἀμ ῳῷ τῷ ἔχοντι τὴμ χεῖραμ ξηρὰμ
τὴμ χεῖραμ. ἔγειρε εἰς τὸ μέσομ. καὶ λέγει αὐτοῖς· ἔξεστι
τοῖς σάββασι μ ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι· ψυχὴμ
σῶσαι, ἢ ἀπολέσαι; οἱ δὲ ἐσιώπωμ. καὶ περιμ μβλεψάμ ε
αὐτοὺς μ μετ ὀργῆς· συλλυπούμ ενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς
καρδίας αὐτῶμ, λέγει τῷ ἀμ ῳῷ· ἔκτεμ μον τὴμ χεῖραμ σου·

καὶ ἐξέτεμ ε· καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτ ῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.
ἐξελθόμ τες οἱ φαρισαῖοι εὐθέως μ μετὰ τῶμ ἡ ρῳδιαμῶμ.
συμβούλιομ ἐποίουμ κατ αὐτοῦ. ὅπως αὐτὸμ ἀπολέσωσι.
καὶ ὁ Ἰ ς ἀμ ε χώρησε μ μετὰ τῶμ μαθητῶμ αὐτοῦ πρὸς τὴμ
θάλασσαμ· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκο
λούθησεμ αὐτῷ· καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας· καὶ ἀπὸ Ἰερο σο
λύμωμ· καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας· καὶ πέραμ τοῦ Ἰορδάμου·
καὶ οἱ περὶ Τύρομ καὶ Σιδῶμα πολὺ πλῆθος ποιοῦμ ἀκούοντες
ὅσα ἐποίει, ἦλθομ πρὸς αὐτόμ· καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ ἵμα πλοιάριομ προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸμ ὄχλ
ἵμα μὴ θλίβωσιμ αὐτόμ· πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσε μ
ὥστε πίπτειμ αὐτῷ ἵμα αὐτοῦ ἅψωμται ὅσοι εἶχομ
μάστιγας· καὶ τὰ πμ ἀκάθαρτα τὰ θεωροῦμτα αὐτόμ
ἐβόων λέγομτα, ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θῦ· καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς· ἵμα μὴ
φαμερὸμ αὐτὸμ ποιήσωσι. καὶ ἀμ ἀβαίμ ει εἰς τὸ ὄρος
καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤθελεμ αὐτὸς· καὶ ἀπῆλθομ πρὸς αὐτόμ·
καὶ ἐποίησε δώδεκα ἵμα ὦσι μετ αὐτοῦ· καὶ ἵμα ἀποστέλλῃ
αὐτοὺς κηρύσσειμ· καὶ ἔχειμ ἐξουσίαμ θεραπεύειμ τὰς
μόσους· καὶ ἐκβάλλειμ τὰ δαιμόμια· καὶ ἐποίησε τοὺς
δώδεκα· καὶ ἐπέθηκε ὄμομα τῷ Σίμωμι ὄμομα Πέτρομ· καὶ Ἰάκωβομ τὸμ τοῦ Ζεβεδαῖ·
καὶ Ἰωάμμημ τὸμ ἀδελφὸμ τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἐποίησεμ αὐτοῖς ὀμόματα, Βοαμεργές· ὅ ἐστιμ υἱοὶ βροντῆς· καὶ
Ἀμδρέαμ· καὶ Φίλιππομ· καὶ Βαρθολομαῖομ· καὶ Μαθθαῖομ·
καὶ Θωμᾶμ· καὶ Ἰάκωβομ τὸμ τοῦ Ἀλφαίου· καὶ Θαδδαῖομ·
καὶ Σίμωμα τὸμ Καμαμίτημ· καὶ Ἰούδαμ Ἰσκαριώτηλ·
ὃς καὶ παρέδωκε μ αὐτόμ· καὶ ἔρχομται εἰς οἶκομ· καὶ

Ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ συνήχθη
πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολύς. ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα εἰς τὸ
πλοῖον, καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς
τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν. καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν
παραβολαῖς πολλά. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·
ἀκούετε· ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν. καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ σπείρειν. ὃ μὲν, ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν. καὶ ἦλθε
τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτό. ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ
πετρῶδες. ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν. καὶ ἀνέτειλε διὰ τὸ
μὴ ἔχειν βάθος γῆς. ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος
ἐκαυματίσθη. καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. καὶ
ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας. καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι
καὶ συνέπνιξαν αὐτό. καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε. καὶ ἄλλο
ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν. καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα
καὶ αὐξανόμενα. καὶ ἐφερεν ἓν τριάκοντα.
καὶ ἓν ἑξήκοντα. καὶ ἓν ἑκατόν. καὶ ἔλεγεν· ὁ ἔχων ὦτα
ἀκούειν, ἀκουέτω. ὅτε δὲ ἐγένετο κατὰ μόνας, ἠρώτησαν
αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολήν.
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὸ μυστήριον τῆς
βασιλείας τοῦ θεοῦ. ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς
τὰ πάντα γίνεται· ἵνα βλέποντες βλέπωσι. καὶ μὴ ἴδωσι.
καὶ ἀκούοντες, ἀκούωσι. καὶ μὴ συνιῶσι. μήποτε ἐπι
στρέψωσι. καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα. καὶ λέγει
αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην; καὶ πῶς
πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε. ὁ σπείρων, τὸν λόγον
σπείρει. οὗτοι δέ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν ὅπου σπείρεται
ὁ λόγος. καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθέως ἔρχεται ὁ σατανᾶς.

καὶ ἐπαίρεται παρὰ μικρὸν ὄχλος· ὥστε τὸν μὲν δῶσαι αὐτοῖς μὴ δὲ
ἀρτον φαγεῖν· καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ᾽ αὐτοῦ, ἐξῆλθον κρατῆ
σαι αὐτόν· ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη. καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ
ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες, ἔλεγον· ὅτι Βεελζεβοὺλ
ἔχει· καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ
δαιμόνια. καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, ἐν παραβολαῖς
ἔλεγεν αὐτοῖς· πῶς δύναται σατανᾶς σατανᾶν ἐκβάλλειν.
καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ᾽ ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι
ἡ βασιλεία ἐκείνη. καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ᾽ ἑαυτὴν μερισθῇ,
οὐ δύναται σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη. καὶ εἰ ὁ σατανᾶς ἐφ᾽
ἑαυτὸν καὶ μεμέρισται, οὐ δύναται σταθῆναι ἀλλὰ τέλος
ἔχει. οὐδεὶς δύναται τὰ σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν εἰς τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσαι· ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δήσῃ·
καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις τὰ ἁμαρτήματα καὶ
τοὺς ἀμφοτέρους· καὶ ὑβρισμοὶ ὅσους ἂν ὑβρίσωσιν. ὃς
δ᾽ ἂν ὑβρίσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς
τὸν αἰῶνα. ἀλλὰ ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου κρίσεως· ὅτι ἔλεγον
πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει· ἔρχονται οὖν οἱ ἀδελφοὶ καὶ
ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ ἔξω στάντες, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν φω
νοῦντες αὐτόν· καὶ ἐκάθητο ὄχλος περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ
αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ αἱ ἀδελ
φαί σου ἔξω ζητοῦσί σε· καὶ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγων
τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου· καὶ περιβλεψάμε
νος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν καθημένους, λέγει· ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου
καὶ οἱ ἀδελφοί μου· ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ,
οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ μού καὶ μήτηρ μού ἐστι.

καὶ αἴρῃ τὸν λόγον τὸν σπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν.
Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ὅμοιοι τοῖς παρὰ τὴν ὁδὸν σπειρομένοις·
οἵτινες ἐὰν ἀκούσωσι τὸν λόγον, εὐθέως μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν· καὶ οὐκ ἔχουσι ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς· ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν· εἶτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθέως σκανδαλίζονται. καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι· οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες
καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου· καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου· καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι, συμπνίγουσι τὸν λόγον καὶ ἄκαρπος γίνεται.
Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες· οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον καὶ παραδέχονται· καὶ καρποφοροῦσιν ἓν τριάκοντα· καὶ ἓν ἑξήκοντα· καὶ ἓν ἑκατόν.
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· μήτι ὁ λύχνος ἔρχεται ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ· ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; οὐχὶ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῇ; οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν ὃ οὐ μὴ φανερωθῇ· οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον· ἀλλ' ἵνα ἔλθῃ εἰς φανερόν.
εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.
Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· βλέπετε τί ἀκούετε· ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν· καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν. ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
καὶ ἔλεγεν· οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· ὡς ἐὰν ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ καθεύδῃ καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ὁ σπόρος βλαστᾷ καὶ μηκύνηται· ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός· αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ· πρῶτον χόρτον· εἶτα στάχυν· εἶτα πλήρη σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ· ὅταν δὲ παραδῷ ὁ καρπός,

τὸ δρέπανον· ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός· καὶ ἔλεγε·
Τίνι ὁμοιώσομεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· ἢ ἐν ποίᾳ αὐτὴν παραβολῇ παραβάλωμεν αὐτήν· ὡς κόκκῳ σινάπεως·
ὃς ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερος ὢν πάντων τῶν σπερμάτων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβαίνει καὶ γίνεται πάντων τῶν λαχάνων μείζων· καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους· ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τοὺς πετεινοὺς κατασκηνοῦν·
καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον· καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν· χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυε πάντα·
καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀψίας γενομένης·
Διέλθωμεν ἐπὶ τὸ πέραν· καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον, παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ πλοῖα ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ γίνεται λαῖλαψ ἀνέμου μεγάλη· τὰ δὲ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον· ὥστε αὐτὸν ἤδη γεμίζεσθαι· καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ διεγείρουσιν αὐτὸν· καὶ λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε· οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα; καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ· καὶ εἶπε τῇ θαλάσσῃ· σιώπα· πεφίμωσο· καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί δειλοί ἐστε οὕτως· πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν· καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· τίς ἄρα οὗτός ἐστιν· ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ·
Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης· εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν· καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου,

Α πὸ τὴν σὴν αὐτοῦ ἐκ τῶν μνημείων ἀφ' ὧν. ὃν τὸν δαιμονιζόμενον
ἀκάθαρτον. ὃς τὴν οἴκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασι. καὶ
οὐτε ἁλύσει οὐδεὶς ἠδύνατο αὐτὸν δῆσαι. διὰ τὸ αὐτὸν
πολλάκις πόδαις καὶ ἁλύσεσι δεδέσθαι. καὶ διεσπάσθαι
ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἁλύσεις. καὶ τὰς πόδας συντετρίφθαι. καὶ
οὐδεὶς αὐτὸν ἴσχυεν δαμάσαι. καὶ διαπαντὸς μυκτὸς καὶ
ὑμέρας ἐν τοῖς μνήμασι καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἦν. κράζων
καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. ἰδὼν δὲ τὸν Ἰ ἀπὸ μακρόθεν
Γ δραμὼν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ
εἶπεν. τί ἐμοὶ καὶ σοί Ἰ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου. ὁρκίζω
σε τὸν θεὸν μή με βασανίσῃς. ἔλεγε γὰρ αὐτῷ. ἔξελθε τὸ
πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ ἐπηρώτα αὐτόν.
τί σοί ὄνομα. καὶ ἀπεκρίθη λέγων. λεγεὼν ὄνομά μοι
ὅτι πολλοί ἐσμεν. καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ
αὐτοὺς ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας. ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ
ὄρει ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη. καὶ παρεκάλεσαν
αὐτὸν πάντες οἱ δαιμονιζόμενοι. πέμψον ἡμᾶς εἰς
τοὺς χοίρους. ἵνα εἰς αὐτοὺς ἀπέλθωμεν. καὶ ἐπετρεψεν
αὐτοῖς εὐθέως ὁ Ἰ. καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ
ἀκάθαρτα. εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους. καὶ ὥρμησεν ἡ
ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν. ἦσαν δὲ ὡς
δισχίλιοι. καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ. οἱ δὲ βοσκοντες
τοὺς χοίρους ἔφυγον. καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν
εἰς τοὺς ἀγρούς. καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστι τὸ γεγονός. καὶ
ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰ. καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον
καθήμενον. καὶ ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα.
τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα. καὶ ἐφοβήθησαν. διηγήσαν-

Δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ.
καὶ περὶ τῶν χοίρων. καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν
ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. καὶ ἐμβαίνοντος αὐτοῦ
εἰς τὸ πλοῖον. παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα μετ'
αὐτοῦ ᾖ. ὁ δὲ Ἰ οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν. ἀλλὰ λέγει αὐτῷ.
ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σούς. καὶ ἀπάγγειλον αὐτοῖς
ὅσα σοι ὁ Κ πεποίηκε καὶ ἠλέησέ σε. καὶ ἀπῆλθε
καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα αὐτῷ ἐποίησεν
αὐτὸν ὁ Ἰ. καὶ πάντες ἐθαύμαζον. καὶ διαπεράσαντος
τοῦ Ἰ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν. συνήχθη ὄχλος
πολὺς ἐπ' αὐτόν. καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ ἰδοὺ
ἔρχεται εἷς τῶν ἀρχισυναγώγων ὀνόματι Ἰάϊρος. καὶ
ἰδὼν αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ. καὶ παρα-
καλεῖ αὐτὸν πολλὰ λέγων. ὅτι τὸ θυγάτριόν μου
ἐσχάτως ἔχει. ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς αὐτῇ τὰς χεῖρας.
ὅπως σωθῇ καὶ ζήσεται. καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ. καὶ
ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολύς. καὶ συνέθλιβον αὐτόν.
καὶ γυνὴ τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα. καὶ
πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν. καὶ δαπανήσασα
τὰ παρ' αὐτῆς πάντα. καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα. ἀλλὰ
μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα. ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰ,
ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν. ἥψατο τοῦ ἱματίου
αὐτοῦ. ἔλεγε γὰρ ὅτι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἅψωμαι,
σωθήσομαι. καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος
αὐτῆς. καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος.
καὶ εὐθέως ὁ Ἰ ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν
ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε. τίς μου

τῆ β τ ιε ἐβ: ᾧ κγ. ἠκολούθησε τῷ Ἰ ὁ ὄχλος πολὺς καὶ συνέθλιβον αὐτ

ἤψαστο τῶν ἱματίων μ· καὶ ὅλ ὅχλ μ αὐτῶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
λόσας τὸν ὄχλον σωθλίβομ παὶ αὐ καὶ λέγεις πὶς μου
ἤψαστο; καὶ ωσερι ἐμβλέπε ἰδῆμ τὴν τοῦτο τοιήσασαν.
ἡ δὲ γυνὴ φοιηθῆσα καὶ τρέμουσα εἰδῆα ὃ γέγον ἐμ αὐτῆ,
ἦλθε καὶ ωσροσέπεσεν αὐτῶ· καὶ εἶπεν αὐτῶ πᾶσαν τὴμ
ἀλήθειαν· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῆ· θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ
σε· ὕπαγε εἰς εἰρήμην· καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.
ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος· ἔρχον ται ἀπὸ τοῦ ἀρχισωναγώγου
λέγον τες· ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· τί ἔτι σκύλλεις τὸν
διδάσκαλον· ὁ δὲ ἰς ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμενον,
λέγει τῶ ἀρχισωναγώγω· μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε· καὶ οὐκ
ἀφῆκε μηδένα αὐτῶ συνακολουθῆσαι· εἰ μὴ τὸν πέτρον καὶ
ἰάκωβον· καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν ἰακώβου· καὶ ἔρ
χον ται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισωναγώγου· καὶ θεωρεῖ θόρυβον
κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλούς· καὶ εἰσελθὼν λέγει
αὐτοῖς· τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε· τὸ παιδίον οὐκ ἀπέ
θανεν· ἀλλὰ καθεύδει· καὶ κατεγέλων αὐτοῦ· ὁ δὲ ὀκβαλὼν
πάντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μη-
τέρα· καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον
ἦν δὲ κρατῶν τὴν χεῖρα τοῦ παιδίου, λέγει
αὐτῆ· ταλιθὰ κοῦμι· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον· τὸ κοράσιον
σοὶ λέγω· ἔγειραι· καὶ ἀνεβόησε μᾶλλον τὸ κοράσιον· καὶ περι-
επάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα· καὶ ἐξέστησαν ὀκφόβῳ μεγάλῳ·
καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μηδεὶς γνῶ τοῦτο· καὶ
εἶπε δοθῆναι αὐτῆ φαγεῖν· καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν· καὶ
ἔρχεται εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῶ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ· καὶ γενομένου σαββάτου, ἤρξατο ἐν τῆ

συναγωγῆ διδάσκειν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο
λέγοντες· πόθεν τούτω ταῦτα· καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα
αὐτῶ· καὶ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γίνονται·
οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων ὁ υἱὸς μαρίας· ἀδελφὸς δὲ ἰα-
κώβου· καὶ ἰωσῆ· καὶ ἰούδα· καὶ σίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ
ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; καὶ ὠκανδαλίζοντο
ἐν αὐτῶ· ἔλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ ἰς· ὅτι οὐκ ἔστι προφήτης
ἄτιμος· εἰ μὴ ἐν τῆ πατρίδι αὐτοῦ· καὶ ἐν τοῖς συγγενέσι· καὶ
ἐν τῆ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύνα-
μιν ποιῆσαι· εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας ἐθε-
ράπευσε· καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν· καὶ
περιῆγε τὰς κώμας κύκλω διδάσκων· καὶ προσκα-
λεῖται τοὺς δώδεκα· καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο·
καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων·
καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδόν·
εἰ μὴ ῥάβδον μόνον· μὴ πήραν· μὴ ἄρτον· μὴ εἰς τὴν ζώ-
νην χαλκόν· ἀλλὰ ὑποδεδεμένους σανδάλια· καὶ μὴ ἐνδύση-
σθε δύο χιτῶνας· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε
εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν· καὶ
ὅσοι ἐὰν μὴ δέξωνται ὑμᾶς· μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκ-
πορευόμενοι ἐκεῖθεν· ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑπο-
κάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν· εἰς μαρτύριον αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ἀνεκτότερον ἔσται σοδόμοις ἢ γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον
ἵνα μετανοήσωσι· καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον· καὶ
ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους· καὶ ἐθεράπευον· Ὁ
κοσμῶν ὁ μακαριώτατος πρόδρομος· φαγεῖν γὰρ ἐμέλλετο τὸ μὲ

αὐτοῦ· καὶ ὅλος ὁμ· ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων, ἐκ μ ἐκ ρ ὧν
Ἠγέρθη· καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσι μὰ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.
ἄλλοι δέ φασιν· ὅτι Ἠλίας εἶ. ἄλλοι δὲ ἔλεγον· ὅτι προφήτης εἶ ὡς εἷς τῶν προφητῶν. ἀκούσας δὲ Ἡρῴδης
εἶπεν· ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτος ἐγήγ.
αὐτὸς γὰρ Ἡρῴδης ἐκ μ ἐκ ρ ὧν. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρῴδης ἀποστείλ.
κρατήσας τὸν Ἰωάννην. καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ· διὰ
Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν· ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρῴδῃ· ὅτι
οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου· ἡ δὲ Ἡρῳ
διὰς εἶχεν αὐτῷ· καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι καὶ οὐκ
ἠδύνατο· ὁ γὰρ Ἡρῴδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην· εἰδὼς
αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον· καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ
ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἠπόρει· καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουε. Σ
Γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου· ὅτε Ἡρῴδης τοῖς γενεσίοις
αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλι-
άρχοις· καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας· καὶ εἰσελθούσης
τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρῳδιάδος· καὶ ὀρχησαμένης·
καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρῴδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν
ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς καὶ δώ
σω σοι· καὶ ὤμοσεν αὐτῇ· ὅτι ὃ ἐάν με αἰτήσῃς, δώσω σοι
ἕως μερίσους τῆς βασιλείας μου· ἣ δὲ ἐξελθοῦσα, εἶπε
τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰτήσωμαι· ἡ δὲ εἶπε· τὴν κεφαλὴν
Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· καὶ εἰσελθοῦσα αὐθωρεὶ μετὰ
σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ᾔτησατο λέγουσα· θέλω
ἵνα μοι δῷς ἐξ αὐτῆς ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου
τοῦ βαπτιστοῦ· καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεύς,

διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους, οὐκ ἠθέλησεν
αὐτὴν ἀθετῆσαι· καὶ ἀναθέως ἀποστείλας σπεκουλάτορα, ἐπέταξε δοθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· ὃς δὲ
ἀπελθών, ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἤνεγκε
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι· καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κο-
ρασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς· καὶ
ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτ.
καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ· καὶ ἀπαγγείλαντες τῷ Ἰησοῦ
πρὸς τὸ ιβ΄. καὶ ἀναχωρήσαντες ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ· καὶ ὅσοι ἐσθίουσιν
Καὶ ὅσοι ἐδίδοσαν· καὶ ἐποίησαν δεῖπνον αὐτοῖς· δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ
ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον· καὶ ἀναστὰς ἀπῆλθεν ὀλίγον· ἦσαν γὰρ
οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί· καὶ οὐδὲ φαγεῖν
καιρὸν· καὶ ἀναπλεύσαντες εἰς ἔρημον τόπον πολλοί καὶ ἰδόντες
καὶ ἐδραμον αὐτοὺς ὑπάγοντας· καὶ ἐπεγνώσθησαν αὐτοὺς πολλοί·
καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ· Σ
προῆλθον αὐτούς· καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτόν· καὶ ἐξελθὼν
εἶδεν ὀ ι̅ς̅ πολὺν ὄχλον· καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ᾽ αὐτοῖς· ὅτι
ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ ἤρξατο διδά
σκειν αὐτοὺς πολλά· καὶ ἦν ὥρας πολλῆς γενομένης, προ
σελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγουσιν· ὅτι ἔρημός ἐστιν
ὁ τόπος· καὶ ἤδη ὥρα πολλή· ἀπόλυσον αὐτούς· ἵνα ἀπελ
θόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς καὶ κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς
ἄρτους· τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν· καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἀπελ
θόντες ἀγοράσωμεν δηναρίων διακοσίων ἄρτους· καὶ δώ
σουσιν αὐτοῖς φαγεῖν· ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· πόσους ἔχετε ἄρτους· ὑπά
γετε καὶ ἴδετε· καὶ γνόντες, λέγουσι· πέντε· καὶ δύο ἰχθῦς·

Καὶ ἐπεβίβασεν αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν. ἕως οὗ ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον. καὶ ἀπολύσας τὸν ὄχλον ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. καὶ ὀψίας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἰδὼν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς. καὶ περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς, ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. καὶ ἤθελε παρελθεῖν αὐτούς. οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἔδοξαν φάντασμα εἶναι. καὶ ἀνέκραξαν· πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον καὶ ἐταράχθησαν. καὶ εὐθέως ἐλάλησε μετ᾽ αὐτῶν. καὶ λέγει αὐτοῖς· θαρσεῖτε. ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε· καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον. καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο καὶ ἐθαύμαζον· οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις· ἦν γὰρ αὐτῶν ἡ καρδία πεπωρωμένη. καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν Γεννησαρέτ. καὶ προσωρμίσθησαν· καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου

64

7

Πλοίου. ἀνθρώπους ὄντας γνόντες τὸν αὐτὸν. περιέδραμον ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάττοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν. ὅπου ἤκουον ὅτι ἐστί. καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας ἢ εἰς πόλεις ἢ ἀγροὺς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν τοὺς ἀσθενοῦντας. καὶ παρεκάλουν αὐτὸν. ἵνα καν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἅψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἥπτοντο αὐτοῦ, διεσώζοντο. καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι. καὶ τινες τῶν γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων. καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ὅτι κοιναῖς χερσὶ τουτέστιν ἀνίπτοις ἐσθίουσι τοὺς ἄρτους, ἐμέμψαντο· οἱ γὰρ Φαρισαῖοι. καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι. ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐσθίουσι. κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων. καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσι. καὶ ἄλλα πολλά ἐστιν ἃ παρέλαβον κρατεῖν· βαπτισμοὺς ποτηρίων. καὶ ξεστῶν. καὶ χαλκίων. καὶ κλινῶν· ὅθεν καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· διατί οἱ μαθηταί σου οὐ περιπατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων· ἀλλὰ κοιναῖς χερσὶν ἐσθίουσι τὸν ἄρτον· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι καλῶς προεφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν· ὡς γέγραπται· οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χείλεσί με τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ᾽ ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβονταί με· διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων. ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων. βαπτισμοὺς ξεστῶν καὶ ποτηρίων. καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ἐστὶν οἷς προσέχετε τῷ

τολὴμ τοῦ θῦ· ἵμα τὴμ παραδόσιμ ὑμῶμ τηρήσητε·
Μ ωσῆς γὰρ εἶπε· τίμα τὸμ πατέρα σου καὶ τὴμ μητέρα σου· καὶ
ὁ κακολογῶμ πατέρα ἢ μητέρα, θαμάτῳ τελευτάτω· ὑμεῖς δὲ
λέγετε· ὃς ἂμ εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί, κορβᾶμ· ὅ ἐστι δῶρο
ὃ ἐὰμ ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῆσ· καὶ οὐκ ἔτι ἀφίετε αὐτὸμ οὐδὲμ
ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ· ἀκυροῦντες τὸμ λόγο
τοῦ θῦ τῇ παραδόσει ὑμῶμ ἣ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια
κθ τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε· καὶ προσκαλεσάμενος πάλι
Τ αὐτὸμ ὁ ὄχλομ, ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀκούετέ μου πάντες καὶ σωνίετε· οὐδέμ ἔστιμ ἔξωθεμ τοῦ ἀμθρώπου εἰσπορευόμενόμ εἰς αὐτὸμ
ὃ δύναται αὐτὸμ κοιμῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκ τοῦ ἀμθρώπου ἐκπορευόμενά ἐστι
ε' τ' ς' τ' γ' ἀκούετε· καὶ ὅτε εἰσῆλθεμ εἰς οἶκομ ἀπὸ τοῦ
ὄχλου, ἐπηρώτωμ αὐτὸμ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς παραβ
Βολῆς· καὶ λέγει αὐτοῖς· οὕτως καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶμ τὸ ἔξωθεμ εἰσπορευόμεμόμ εἰς τὸμ ἄμθρωπομ
οὐ δύναται αὐτὸμ κοιμῶσαι; ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ
εἰς τὴμ καρδίαμ· ἀλλ' εἰς τὴμ κοιλίαμ· καὶ εἰς τὸμ ἀφεδρῶμα
ἐκπορεύεται· καθαρίζομ πάμτα τὰ βρώματα· ἔλεγε δὲ
ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀμθρώπου ἐκπορευόμεμόμ, ἐκεῖμο κοιμοῖ τὸμ ἄμθρωπομ·
ἔσωθεμ γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶμ ἀμθρώπωμ, οἱ διαλογισμοὶ
οἱ κακοὶ ἐκπορεύομται· μοιχεῖαι· πορμεῖαι· φόμοι· κλοπαὶ
πλεομεξίαι· πομηρίαι· δόλος· ἀσέλγεια· ὀφθαλμὸς
πομηρός· ὑπερηφαμία· ἀφροσύμη· πάμτα
ταῦτα τὰ πομηρὰ ἔσωθεμ ἐκπορεύεται· καὶ κοιμοῖ τὸμ
ἄμθρωπομ· καὶ ἐκεῖθεμ ἀμαστὰς, εἰς τὰ μεθόρια
λ' ε' τ' ς' τ' γ' Τύρου καὶ Σιδῶμος· τ' καὶ εἰσελθὼμ εἰς οἰκίαμ, ἤθελε

ιθ' τ' ε' τ' ιε' εβ': ὡ κ'. προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητάς.

Γ ωμὴ περὶ αὐτοῦ· ἦς δὲ τὸ θυγάτριομ αὐτῆς πνεύματι ἀκα-
θάρτῳ, ἀκούσασα περὶ αὐτοῦ· ἦλθοῦσα προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ·
ἡμ δὲ ἡ γυμὴ Ἕλλημὶς, συροφοιμίκισσα τῷ γέμει· καὶ ἠρώ-
τα αὐτόμ· ἵμα τὸ δαιμόμιομ ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτ-
ἐκ δὲ εἶπε πρὸς αὐτήμ· ἄφες πρῶτομ χορτασθῆμαι τὰ τέκμα·
οὐ γὰρ καλόμ ἐστι λαβεῖμ τὸμ ἄρτομ τῶμ τέκμωμ· καὶ βαλεῖμ
τοῖς κυναρίοις· ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ· μαὶ κύ· καὶ
γὰρ τὰ κυνάρια, ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶμ
ψιχίωμ τῶμ παιδίωμ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτήμ· διὰ τοῦτομ τὸμ λόγομ
ὕπαγε ἐξελήλυθε τὸ δαιμόμιομ ἐκ τῆς θυγατρός σου· καὶ
ἀπελθοῦσα εἰς τὸμ οἶκομ αὐτῆς, εὗρε τὸ δαιμόμιομ ἐξελη
λυθός· καὶ τὴμ θυγατέρα αὐτῆς βεβλημέμημ ἐπὶ τῆς κλίμης· τ' ε' τ' ε'
Κ αὶ πάλιμ ἐξελθὼμ ὁ ἰς ἐκ τῶμ ὁρίωμ Τύρου καὶ Σιδῶμος, λα'
ἦλθε πρὸς τὴμ θάλασσαμ τῆς Γαλιλαίας· ἀμὰ μέσον τῶμ
Κ. ὁρίωμ Δεκαπόλεως· καὶ φέρουσιμ αὐτῷ κωφὸμ μογιλάλ-
ομ καὶ παρακαλοῦσιμ αὐτόμ· ἵμα αὐτοῦ θῇ αὐτῷ τὴμ χεῖρα· καὶ
ἀπολαβόμεμος αὐτὸμ ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαμ, ἔβαλε τοὺς
δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ· καὶ πτύσας, ἥψατο τῆς
γλώσσης αὐτοῦ· καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸμ οὐρμόμ, ἐστέναξε· καὶ
λέγει αὐτῷ· ἐφφαθά· ὅ ἐστι διαμοίχθητι· καὶ ἀμεῴχθησαν αἱ ἀκοαί
χθησαμ αὐτοῦ αἱ ἀκοαί· καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτ·
καὶ ἐλάλει ὀρθῶς· καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵμα μηδεμὶ εἴπωσιμ
ὅσομ δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο, μᾶλλομ περισσότερομ ἐκη
ρυσσομ· καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσομτο λέγομτες· καλ
πάμτα πεποίηκε· καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειμ· καὶ
Τ οὺς ἀλάλους λαλεῖμ· τ' ἐμ ἐκείμαις ταῖς ἡμέραις πολλοῦ λβ'
ε' τ' γ' Cα'

ιθ' τ' πδ' ε' τ' ιε' εβ': ὡ κ'. πάλιμ ὄχλου ὄντος πολλοῦ· καὶ μὴ ἐχόν-

Ὀχλου ὄμ τος · καὶ μη ἐχόμ των τί φάγω σι · προσκαλεσάμε νος
κα' οἱ ς τοὺς μαθη τὰς αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς · σπλαγχνί ζομαι
ἐπὶ τὸν ὄχλον · ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσί μοι ·
καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγω σι · καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς
οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθή σονται ἐν τῆ ὁδῷ · τινὲς γὰρ αὐτῶν
μακρόθεν ἥκουσι · καὶ ἀπεκρίθη σαν αὐτῷ οἱ μαθη ταὶ
αὐτοῦ · πόθεν τούτους δυνή σεταί τις ὧδε χορτάσαι
ἄρτων ἐπ' ἐρημίας · καὶ ἐπη ρώτα αὐτούς · πόσους ἔχε τε
ἄρτους · οἱ δὲ εἶπον · ἑπτά · καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ
ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς · καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους · καὶ
εὐχαριστήσας, ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθη ταῖς αὐτοῦ
ἵνα παραθῶσι · καὶ παρέθη καν τῷ ὄχλῳ · καὶ εἶχον ἰχθύ
δια ὀλίγα · καὶ εὐλογήσας εἶπε καὶ ταῦτα παραθεῖναι καὶ αὐτά ·
ἔφαγον δὲ καὶ ἐχορτάσθη σαν · καὶ ἦραν περισσεύματα
κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας · ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες ὡς τετρα
κισχίλιοι · καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς · καὶ εὐθέως ἐμβὰς εἰς τὸ
πλοῖον μετὰ τῶν μαθη τῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη
Δελμανουθά · καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι · καὶ ἤρξαντο
συζη τεῖν αὐτῷ · ζη τοῦντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ
οὐρανοῦ πειράζοντες αὐτόν · καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι
λέγει · τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ζη τεῖ · ἀμὴν λέγω ὑμῖν
εἰ δοθή σεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον · καὶ ἀφεὶς αὐτούς, ἐμ
βὰς πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν · καὶ ἐπε
λάθοντο οἱ μαθη ταὶ αὐτοῦ λαβεῖν ἄρτους · καὶ εἰ μὴ ἕνα
ἄρτον, οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ · καὶ διεστέλλε
αὐτοῖς λέγων · ὁρᾶτε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρι
κβ' σαίων · καὶ τῆς ζύμης Ἡρῴδου · καὶ διελογίζοντο πρὸς

ἀπὸ τ πρ β' · ἀρ χ πληρ γ τ ἐν τῇ ιβ εβ : ἤτοι
πρὸ ε εβ τ ἀπὸ κρ ε : τ ϛ βαββατο κ χη ἐν τ κε τ λγ.

Ἀμὴ λοσι λέγου σι · ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν · καὶ γινώσκων ὁ ἰς
λέγει αὐτοῖς · τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχε τε · οὔπω
νοεῖτε οὐδὲ συνίετε; ἔτι πεπωρωμένην ἔχε τε τὴν καρ
δίαν ὑμῶν; ὀφθαλμοὺς ἔχον τες οὐ βλέπε τε · καὶ ὦτα ἔχον
τες οὐκ ἀκούε τε · καὶ οὐ μνη μονεύε τε ὅτε τοὺς πέντε ἄρ τ
ἔκλασα τοὺς πεντακισχιλίους · πόσους κοφίνους
πλήρεις κλασμάτων ἤρατε · λέγουσι μοι · δώδεκα · ὅτε
δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσους σπυρίδας πλη
ρώματος κλασμάτων ἤρατε · οἱ δὲ εἶπον · ἑπτά · καὶ λέγει
αὐτοῖς · πῶς οὔπω συνίετε · τ καὶ ἤρξατο εἰς βηθσαϊδάν. ε τ τ β' λβ
Καὶ φέρουσι τυφλὸν αὐτῷ · καὶ παρακαλοῦσι αὐτόν, ἵνα
αὐτοῦ ἅψη ται · καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ,
κγ' ἐξήνεγκεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης · καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα
αὐτοῦ · ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπη ρώτα αὐτόν · εἴ τι βλέπει ·
καὶ ἀναβλέψας ἔλεγε · βλέπω τοὺς ἀνθρώ
πους · ὅτι ὡς δένδρα ὁρῶ περιπατοῦντας · εἶτα πάλιν ἐπέθη κε τὰς χεῖρας
ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ · καὶ ἐποίη σεν αὐτὸν ἀνα βλέψαι ·
καὶ ἀπεκατεστάθη καὶ ἐνέβλε ψε τηλαυγῶς ἅπαντας ·
Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ · λέγων · μηδὲ εἰς
τὴν κώμην εἰσέλθη ς · μηδὲ εἴπη ς τινὶ ἐν τῇ κώμῃ · ε τ τ γ (α' ε ην: λε
κα' Καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἰς καὶ οἱ μαθη ταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισ τῶ κθ. ἐξ-
σαρείας τῆς Φιλίππου · καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπη ρώτα τοὺς ἤλθε ὁ ἰς
μαθη τὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς · τίνα με λέγουσιν οἱ ἄν θ ρω ποι εἶ μι.
οἱ δὲ ἀπεκρίθη σαν · Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν · καὶ ἄλλοι
Ἠλίαν · ἄλλοι δὲ ὅτι εἷς τῶν προφη τῶν · καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς ·
ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγε τε εἶναι · ἀπο κρι θεὶς δὲ ὁ πέτρος
λ λέγει αὐτῷ · σὺ εἶ ὁ χς · καὶ ἐπε τίμη σεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λς'

τῇ λ τ ιε εβ : τῶ κθ · ἔπε τί μη σεν ὁ ἰς τοῖς μαθη ταῖς αὐ τ δεῖ :

λάβοσι περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτούς· ὅτι δεῖ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν· καὶ ἀποδοκιμασθῆναι
ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ τῶν ἀρχιερέων· καὶ τῶν γραμ-
ματέων· καὶ ἀποκτανθῆναι· καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας
ἀναστῆναι· καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει· καὶ προσ-
λαβόμενος αὐτὸν ὁ πατήρ, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ· ὁ δὲ
ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπετίμησε
τῷ πατρὶ λέγων· ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ· ὅτι οὐ φρο-
νεῖς τὰ τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. καὶ προσκαλεσάμενος τὸν
ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· ἄρ' ὅστις
θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν· καὶ
ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι· ὃς γὰρ ἂν θέλῃ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσει
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος
σώσει αὐτήν· τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον κερδήσαντα τὸν κόσ-
μον ὅλον· καὶ ζημιωθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ἢ τί δώσει ἄνθρω-
πος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ
τοὺς ἐμοὺς λόγους· ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ
ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν·
ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἁγίων ἀγγέλων. καὶ
ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι εἰσί τινες
τῶν ὧδε ἑστηκότων· οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου
ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.
καὶ μεθ' ἡμέρας ἓξ παραλαμβάνει ὁ Ἰ̄ς τὸν πατέρα. καὶ τὸν
Ἰάκωβον. καὶ τὸν Ἰωάννην. καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος
ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους. καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν
αὐτῶν. καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα λευκὰ λίαν

ὡς χιὼν· οἷα γνάφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται λευκᾶναι·
καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἠλίας σὺν Μωϋσῆ· καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες
τῷ Ἰ̄ῳ· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ πέτρος λέγει τῷ Ἰ̄ῳ· ῥαββί· καλόν
ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς· σοὶ μίαν·
καὶ Μωσεῖ μίαν· καὶ Ἠλίᾳ μίαν· οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσει· ἦσαν
γὰρ ἔκφοβοι· καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς·
καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ
ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε· καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι
οὐκέτι οὐδένα εἶδον· ἀλλὰ τὸν Ἰ̄ν μόνον μεθ' ἑαυτῶν· καται-
βαινόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα
μηδενὶ διηγήσωνται ἃ εἶδον· εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ
νεκρῶν ἀναστῇ· καὶ λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτούς.
συζητοῦντες· τί ἐστι τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι· καὶ ἐπηρώτων
αὐτὸν λέγοντες· ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι Ἠλίαν δεῖ
ἐλθεῖν πρῶτον· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ἠλίας
μὲν ἐλθὼν πρῶτον· ἀποκαθιστᾷ πάντα· καὶ πῶς γέ-
γραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ
ἐξουδενωθῇ· ἀλλὰ λέγω ὑμῖν· ὅτι καὶ Ἠλίας ἐλήλυθε· καὶ
ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.
καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς· εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ
αὐτούς· καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς· καὶ εὐθέως
πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη· καὶ προστρέχοντες
ἠσπάζοντο αὐτόν· καὶ ἐπηρώτησε τοὺς γραμματεῖς· τί
συζητεῖτε πρὸς αὐτούς· καὶ ἀποκριθεὶς εἷς ἐκ τοῦ ὄχλου
εἶπε· διδάσκαλε· ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σέ· ἔχοντα
πνεῦμα ἄλαλον· καὶ ὅπου ἐὰν αὐτὸν καταλάβῃ· ῥήσσει αὐτόν·
καὶ ἀφρίζει· καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ· καὶ ξηραίνεται·

κγ λ πῶν ηη: τῷ κλ. ἀκος τ προσηλ τῶι ἰν. γον πν ἀν κ λε. ηη λ:

Καὶ ἔφασαν τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ δήκωσι καὶ οὐκ
ἴσχυσαν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει· ὦ γενεὰ τοῦ ἀπίστου
ὅσον χρόνον πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι· ὅσον χρόνον ἀνέξομαι ὑμῶν·
φέρετέ μοι αὐτὸν πρός με. καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν·
καὶ ἰδὼν αὐτὸν εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν·
καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων. καὶ ἐπηρώτησε
τὸν πατέρα αὐτοῦ· πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγο-
νεν αὐτῷ· ὁ δὲ ἔφη· παιδιόθεν· καὶ πολλάκις αὐτὸν
καὶ εἰς πῦρ ἔβαλεν καὶ εἰς ὕδατα ἵνα αὐτὸν ἀπολέσῃ
ἀλλ' εἴ τι δύνασαι βοήθησον ἡμῖν. σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.
Ὁ δὲ Ἰ̅ς̅ εἶπεν αὐτῷ· τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι· πάντα δυνατὰ
τῷ πιστεύοντι. καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου
μετὰ δακρύων ἔλεγε· πιστεύω κύ· Βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ.
ἰδὼν δὲ ὁ Ἰ̅ς̅ ὅτι ἐπισυντρέχει ὁ ὄχλος, ἐπετίμησε
τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ· τὸ πνεῦμα τὸ
ἄλαλον καὶ κωφόν· ἐγώ σοι ἐπιτάσσω· ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ·
καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν· καὶ κράξαν καὶ πολλὰ
σπαράξαν αὐτόν, ἐξῆλθε καὶ ἐγένηθη ὡσεὶ νεκρός·
ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν· ὁ δὲ Ἰ̅ς̅ κρατήσας
αὐτὸν τῆς χειρὸς· ἤγειρεν αὐτόν· καὶ ἀνέστη· καὶ εἰσελ-
θόντα αὐτὸν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων
αὐτὸν κατ' ἰδίαν· ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν βαλεῖν
αὐτό· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται
ἐξελθεῖν· εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ· καὶ ἐκεῖθεν
ἐξελθόντες, παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ
οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῷ· ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδο-

ται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ ἀποκτα-
νθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται· οἱ δὲ ἠγνόουν
τὸ ῥῆμα· καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι· καὶ ἐλθὼν
εἰς Καπερναοὺμ· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος
ἐπηρώτα αὐτούς· τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς διελογί-
ζεσθε· οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέ-
χθησαν ἐν τῇ ὁδῷ· τίς μείζων· καὶ καθίσας ἐφώνη-
σε τοὺς δώδεκα· καὶ λέγει αὐτοῖς· εἴ τις θέλει πρῶτος
εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχατος· καὶ πάντων διάκονος·
καὶ λαβὼν παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ
ἐναγκαλισάμενος αὐτό· εἶπεν αὐτοῖς· ὃς ἐὰν ἓν τῶν
τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ
δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται· ἀλλὰ
τὸν ἀποστείλαντά με· ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ Ἰ̅ω̅ν̅ λέ-
γων· διδάσκαλε· εἴδομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ὃς
οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν· καὶ ἐκωλύ-
σαμεν αὐτόν· ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν· ὁ δὲ Ἰ̅ς̅ εἶπεν· μὴ
κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὃς ποιήσει δύναμιν
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου· καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί
με· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν· ὃς γὰρ
ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν ὀνόματί μου,
ὅτι χριστοῦ ἐστε, ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν
αὐτοῦ· καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων
τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, καλόν ἐστιν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περί-
κειται λίθος μυλικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ· καὶ
βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐὰν σκανδαλίζῃ σε ἡ
χείρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλόν σοί ἐστι κυλλὸν εἰς

τὴν βασιλείαν· ἢ πᾶσα διαίρεσις καθ' ἑαυτῆς
ἐρημοῦται· καὶ οἰκία ἐπὶ οἰκίαν πίπτει· εἰ δὲ καὶ
ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται
ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε ἐν Βεελζεβοὺλ ἔχειν
με τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον· καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ
ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν;
διὰ τοῦτο αὐτοὶ κριταὶ ὑμῶν ἔσονται· εἰ δὲ ἐν πνεύματι
θεοῦ ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος
φυλάσσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶν τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ· ἐὰν δὲ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν,
τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἴρει ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει καὶ τὰ
σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσιν· ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ
ἐστίν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει· ὅταν
τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου,
διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν καὶ
μὴ εὑρίσκον λέγει· ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν
ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον·
τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ
ἕτερα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ
ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου
χείρονα τῶν πρώτων· οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ
τῇ πονηρᾷ· ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν ταῦτα
τινὰ γυναῖκα ἐπάρασαν φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν
αὐτῷ· μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ
οὓς ἐθήλασας· αὐτὸς δὲ εἶπεν· μενοῦνγε μακάριοι
οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσοντες·
ὄχλων δὲ ἐπαθροιζομένων ἤρξατο λέγειν· ἡ γενεὰ
αὕτη γενεὰ πονηρά ἐστιν· σημεῖον ζητεῖ καὶ σημεῖον
οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου·
καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς τοῖς Νινευίταις σημεῖον,
οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ·
βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν
ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτούς·
ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν
Σολομῶνος, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶνος ὧδε· ἄνδρες
Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς
ταύτης καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς
τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε· οὐδεὶς
λύχνον ἅψας εἰς κρύπτην τίθησιν οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον,
ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φῶς
βλέπωσιν· ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός σου·
ὅταν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου
φωτεινόν ἐστιν· ἐὰν δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου
σκοτεινόν ἐστιν· σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ
σκότος ἐστίν· εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινόν,
μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινόν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον,
ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε· ἐν δὲ τῷ
λαλῆσαι ἐρωτᾷ αὐτὸν Φαρισαῖος ὅπως ἀριστήσῃ παρ'
αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν· ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν
ἐθαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου·
εἶπεν δὲ ὁ κύριος πρὸς αὐτόν· νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι
τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καθαρίζετε, τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν
γέμει ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας· ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας
τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησεν; πλὴν τὰ ἐνόντα
δότε ἐλεημοσύνην, καὶ ἰδοὺ πάντα καθαρὰ ὑμῖν ἐστιν·
ἀλλὰ οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε
τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πήγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ
παρέρχεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ·
ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι κἀκεῖνα μὴ παρεῖναι· οὐαὶ
ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν
ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς
ἀγοραῖς· οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ
ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ
οἴδασιν· ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν νομικῶν λέγει αὐτῷ·
διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις· ὁ δὲ εἶπεν·
καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαί, ὅτι φορτίζετε τοὺς
ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τῶν
δακτύλων ὑμῶν οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις· οὐαὶ
ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν,
οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς· ἄρα μάρτυρές
ἐστε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν·
ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε·
διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν· ἀποστελῶ εἰς
αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν
ἀποκτενοῦσιν καὶ διώξουσιν· ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα
πάντων τῶν προφητῶν τὸ ἐκκεχυμένον ἀπὸ καταβολῆς
κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης· ἀπὸ αἵματος Ἅβελ
ἕως αἵματος Ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ
θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου· ναί, λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται
ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης· οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς,
ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθατε
καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε· ταῦτα δὲ αὐτοῦ
πρὸς αὐτοὺς λέγοντος ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν
περὶ πλειόνων, ἐνεδρεύοντες αὐτὸν θηρεῦσαί τι ἐκ
τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ· ἐν οἷς
ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου ὥστε
καταπατεῖν ἀλλήλους ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ· προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων,
ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις· οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν
ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται·
ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται,
καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις κηρυχθήσεται
ἐπὶ τῶν δωμάτων· λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου,
μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα καὶ
μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι·
ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ
τὸ ἀποκτεῖναι ἔχοντα ἐξουσίαν βαλεῖν εἰς τὴν γέενναν·
ναί, λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε· οὐχὶ πέντε στρουθία
πωλοῦνται ἀσσαρίων δύο; καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν
ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες
τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσίν· μὴ οὖν
φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς· λέγω
δὲ ὑμῖν, πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει
ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ
ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται
ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ· καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον
εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ
εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται·
ὅταν δὲ εἰσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς
ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί
ἀπολογήσησθε ἢ τί εἴπητε· τὸ γὰρ πνεῦμα τὸ ἅγιον
διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν· εἶπεν δέ
τις ἐκ τοῦ ὄχλου αὐτῷ· διδάσκαλε, εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ
μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῷ· ἄνθρωπε, τίς με κατέστησε κριτὴν ἢ μεριστὴν
ἐφ' ὑμᾶς; εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε
ἀπὸ πάσης πλεονεξίας, ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν
τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ·
εἶπεν δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς λέγων· ἀνθρώπου
τινὸς πλουσίου εὐφορησάσης χώρας τὰ ἑαυτοῦ ἐλογίζετο
λέγων· τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς
καρπούς μου; καὶ εἶπεν· τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου
τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω
ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθά μου, καὶ
ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα
εἰς ἔτη πολλά· ἀνάπαυου, φάγε, πίε, εὐφραίνου·
εἶπεν δὲ ὁ θεὸς αὐτῷ· ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν
ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας τίνι
ἔσται; οὕτως ὁ θησαυρίζων αὐτῷ καὶ μὴ εἰς θεὸν
πλουτῶν· λέγει δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· διὰ τοῦτο
ὑμῖν λέγω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ τί φάγητε μηδὲ τῷ
σώματι τί ἐνδύσησθε· ἡ γὰρ ψυχὴ πλεῖόν ἐστιν τῆς
τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος· κατανοήσατε τοὺς
κόρακας ὅτι οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν, οἷς οὐκ
ἔστιν ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτούς·
πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν; τίς δὲ
ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν
αὐτοῦ πῆχυν ἕνα; εἰ οὖν οὐδὲ ἐλάχιστον δύνασθε,
τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε; κατανοήσατε τὰ κρίνα
πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν,
οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο
ὡς ἓν τούτων· εἰ δὲ τὸν χόρτον τὸν σήμερον ὄντα
καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως
ἀμφιέννυσιν, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; καὶ
ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε καὶ τί πίητε, καὶ μὴ
μετεωρίζεσθε· ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου
ἐπιζητοῦσιν· ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῄζετε τούτων·
πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ταῦτα προστεθήσεται
ὑμῖν· μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμνιον, ὅτι εὐδόκησεν
ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν· πωλήσατε
τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε ἐλεημοσύνην· ποιήσατε
ἑαυτοῖς βαλλάντια μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον
ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλέπτης οὐκ ἐγγίζει οὐδὲ σὴς
διαφθείρει· ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ
ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται· ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες
περιεζωσμέναι καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι· καὶ ὑμεῖς
ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν
πότε ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γάμων, ἵνα ἐλθόντος καὶ
κρούσαντος εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ· μακάριοι οἱ δοῦλοι
ἐκεῖνοι οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος εὑρήσει γρηγοροῦντας·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς
καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς· κἂν ἐν τῇ δευτέρᾳ
κἂν ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ καὶ οὕτως εὑρήσει,
μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι· τοῦτο δὲ γινώσκετε
ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται,
οὐκ ἂν ἀφῆκεν διορυχθῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ὑμεῖς
γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ᾗ οὐ δοκεῖτε ὥρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἔρχεται· εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος· κύριε, πρὸς
ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις ἢ καὶ πρὸς πάντας;
εἶπεν δὲ ὁ κύριος· τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος
ὁ φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας
αὐτοῦ τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον; μακάριος
ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει
ποιοῦντα οὕτως· ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν
τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν· ἐὰν δὲ εἴπῃ
ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· χρονίζει μου
ὁ κύριος ἐλθεῖν, καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ
τὰς παιδίσκας καὶ ἐσθίειν καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι,
ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ
προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει, καὶ διχοτομήσει
αὐτὸν καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει·
ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου
ἑαυτοῦ καὶ μὴ ἑτοιμάσας μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα
αὐτοῦ δαρήσεται πολλάς· ὁ δὲ μὴ γνοὺς καὶ ποιήσας
ἄξια πληγῶν δαρήσεται ὀλίγας· παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη
πολύ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ, καὶ ᾧ παρέθεντο
πολύ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν· πῦρ ἦλθον
βαλεῖν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη;
βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέχομαι
ἕως ὅτου τελεσθῇ; δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην
δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ διαμερισμόν·
ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν ἑνὶ οἴκῳ διαμεμερισμένοι,
τρεῖς ἐπὶ δυσὶν καὶ δύο ἐπὶ τρισίν· διαμερισθήσεται
πατὴρ ἐπὶ υἱῷ καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί, μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ
καὶ θυγάτηρ ἐπὶ τῇ μητρί, πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην
αὐτῆς καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς· ἔλεγεν δὲ
καὶ τοῖς ὄχλοις· ὅταν ἴδητε νεφέλην ἀνατέλλουσαν
ἀπὸ δυσμῶν, εὐθέως λέγετε ὅτι ὄμβρος ἔρχεται, καὶ
γίνεται οὕτως· καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε ὅτι
καύσων ἔσται, καὶ γίνεται· ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον
τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν, τὸν δὲ
καιρὸν τοῦτον πῶς οὐκ οἴδατε δοκιμάζειν; τί δὲ καὶ
ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; ὡς γὰρ ὑπάγεις
μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ δὸς
ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ, μήποτε κατασύρῃ
σε πρὸς τὸν κριτήν, καὶ ὁ κριτής σε παραδώσει τῷ
πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ σε βαλεῖ εἰς φυλακήν· λέγω
σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν
ἀποδῷς· ἐν δὲ τῷ καιρῷ τούτῳ παρῆσάν τινες ἀπαγγέλλοντες
αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων ὧν τὸ αἷμα Πιλᾶτος
ἔμιξεν μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν· καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ
παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι ταῦτα
πεπόνθασιν; οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε
πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε· ἢ ἐκεῖνοι οἱ δεκαοκτὼ
ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ καὶ ἀπέκτεινεν
αὐτούς, δοκεῖτε ὅτι αὐτοὶ ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ
πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἰερουσαλήμ;
οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε πάντες
ὁμοίως ἀπολεῖσθε· εἶπεν δὲ ταύτην τὴν παραβολήν·
συκῆν εἶχέν τις πεφυτευμένην ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ,
καὶ ἦλθεν καρπὸν ζητῶν ἐν αὐτῇ καὶ οὐχ εὗρεν· εἶπεν
δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· ἰδοὺ τρία ἔτη ἀφ' οὗ ἔρχομαι
ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ καὶ οὐχ εὑρίσκω·
ἔκκοψον οὖν αὐτήν· ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ;
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ· κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ
τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν καὶ βάλω
κόπρια· κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν, εἰ δὲ μή γε, ἐκκόψεις
αὐτήν· ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν
τοῖς σάββασιν· καὶ ἰδοὺ γυνὴ πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας
ἔτη δεκαοκτώ, καὶ ἦν συγκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη
ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές· ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς
προσεφώνησεν καὶ εἶπεν αὐτῇ· γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς
ἀσθενείας σου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας, καὶ
παραχρῆμα ἀνορθώθη καὶ ἐδόξαζεν τὸν θεόν· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ
ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγεν τῷ ὄχλῳ· ἓξ ἡμέραι
εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι
θεραπεύεσθε καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου· ἀπεκρίθη
δὲ αὐτῷ ὁ κύριος καὶ εἶπεν· ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν
τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ
τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύτην δὲ θυγατέρα
Ἀβραὰμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ
ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου
τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ
κατῃσχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς
ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις
ὑπ' αὐτοῦ· ἔλεγεν οὖν· τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία
τοῦ θεοῦ καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν; ὁμοία ἐστὶν κόκκῳ
σινάπεως ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ,
καὶ ηὐξήθη καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, καὶ τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις
αὐτοῦ· καὶ πάλιν εἶπεν· τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ; ὁμοία ἐστὶν ζύμῃ ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν
εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον· καὶ
διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων καὶ
πορείαν ποιούμενος εἰς Ἰερουσαλήμ· εἶπεν δέ τις
αὐτῷ· κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σῳζόμενοι; ὁ δὲ εἶπεν πρὸς
αὐτούς· ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς θύρας,
ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν καὶ οὐκ
ἰσχύσουσιν· ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ
ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξησθε ἔξω ἑστάναι καὶ
κρούειν τὴν θύραν λέγοντες· κύριε, κύριε, ἄνοιξον
ἡμῖν, καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν· οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν
ἐστέ· τότε ἄρξεσθε λέγειν· ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ
ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας· καὶ
ἐρεῖ· λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα πόθεν ἐστέ· ἀπόστητε ἀπ'
ἐμοῦ πάντες ἐργάται ἀδικίας· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὄψεσθε Ἀβραὰμ καὶ
Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ καὶ πάντας τοὺς προφήτας ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω· καὶ
ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ ἀπὸ βορρᾶ
καὶ νότου καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
θεοῦ· καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἔσχατοι οἳ ἔσονται πρῶτοι καὶ
εἰσὶν πρῶτοι οἳ ἔσονται ἔσχατοι· ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
προσῆλθάν τινες Φαρισαῖοι λέγοντες αὐτῷ· ἔξελθε
καὶ πορεύου ἐντεῦθεν, ὅτι Ἡρῴδης θέλει σε ἀποκτεῖναι·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώπεκι
ταύτῃ· ἰδοὺ ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰάσεις ἀποτελῶ
σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι· πλὴν
δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι,
ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἰερουσαλήμ·
Ἰερουσαλὴμ Ἰερουσαλήμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας
καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν,
ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ὃν
τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας,
καὶ οὐκ ἠθελήσατε· ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν·
λέγω δὲ ὑμῖν, οὐ μὴ ἴδητέ με ἕως ἥξει ὅτε εἴπητε·
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου· καὶ
εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν
Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον καὶ αὐτοὶ ἦσαν
παρατηρούμενοι αὐτόν· καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ἦν
ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους λέγων·
εἰ ἔξεστιν τῷ σαββάτῳ θεραπεῦσαι; οἱ δὲ ἡσύχασαν·
ὁ δὲ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν καὶ ἀπέλυσεν· καὶ
πρὸς αὐτοὺς εἶπεν· τίνος ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς εἰς φρέαρ
πεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ
τοῦ σαββάτου; καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι πρὸς
ταῦτα· ἔλεγεν δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολήν,
ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων
πρὸς αὐτούς· ὅταν κληθῇς ὑπό τινος εἰς γάμους,
μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, μήποτε ἐντιμότερός
σου ᾖ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ
αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ σοι· δὸς τούτῳ τόπον· καὶ τότε
ἄρξῃ μετὰ αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν·
ἀλλ' ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσε εἰς τὸν ἔσχατον
τόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκώς σε εἴπῃ σοι· φίλε,
προσανάβηθι ἀνώτερον· τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον
πάντων τῶν συνανακειμένων σοι· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν
ἑαυτὸν ταπειν

Τὴν μασιλέαν τοῦ θῦ ἀσπλάσομαι· οἱ δὲ μαθηταὶ ἔθαμ
βοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ· ὁ δὲ ἰ̄ς̄ πάλιν ἀποκρι
θεὶς λέγει αὐτοῖς· τέκνα. πῶς δύσκολόν ἐστι τοὺς πέποι
θότας ἐπὶ χρήμασιν. εἰς τὴν μασιλέαν τοῦ θῦ εἰσπλη
θεῖν· εὐκοπώτερόν γάρ ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς τῆς
βελόνης εἰσελθεῖν· ἢ πλούσιον εἰς τὴν μασιλέαν
τοῦ θῦ εἰσπλεῦσαι· οἱ δὲ περισσῶς ἐξεθαμβοῦντο
λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· καὶ τίς δύναται σωθῆναι· ἐμ
βλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ ἰ̄ς̄ λέγει· παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον· ἀλλ΄
οὐ παρὰ θεῷ· πάντα γὰρ δυνατά ἐστι παρὰ τῷ θεῷ· ε΄ τ ε΄
Ἤρξατο δὲ ὁ πέτρος λέγειν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν
πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰ̄ς̄
εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν
ἢ ἀδελφοὺς· ἢ ἀδελφάς· ἢ πατέρα· ἢ μητέρα· ἢ τέκνα· ἢ ἀγροὺς· ἕνεκεν ἐμοῦ· καὶ ἕνεκεν τοῦ ἀγγελίου·
ὃς οὐ μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ·
οἰκίας· καὶ ἀδελφοὺς· καὶ ἀδελφάς· καὶ πατέρα· καὶ μητέρα·
καὶ τέκνα· καὶ ἀγροὺς μετὰ διωγμῶν· καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ
ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον· πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι
ἔσχατοι· καὶ ἔσχατοι πρῶτοι· ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαί
νοντες εἰς ἱεροσόλυμα· καὶ ἦν πορευόμενος αὐτοὺς ὁ ἰ̄ς̄ ε΄ τ ε΄ πρὸ
καὶ ἐθαμβοῦντο· καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο· τ
καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα, ἤρξατο αὐτοῖς κ
λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν· ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρα
δοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς γραμματεῦσι· καὶ
κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ· καὶ παραδώσουσιν

αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι· καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ· καὶ μαστιγώσουσιν
αὐτόν· καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ· καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν·
καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται· καὶ πορευόμενοι
λ΄ Αὐτῷ ἰάκωβος καὶ ἰωάννης οἱ υἱοὶ ζεβεδαίου λέγουσιν
διδάσκαλε· θέλομέν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμέν σε,
ποιήσῃς ἡμῖν· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τί θέλετε ποιῆσαι ὑμῖν·
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς σου ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς
ἐξ εὐωνύμων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου· ὁ δὲ ἰ̄ς̄
εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν
τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω· καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι
βαπτισθῆναι; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δυνάμεθα· ὁ δὲ ἰ̄ς̄ εἶπεν
αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, πίεσθε· καὶ τὸ βά
πτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι
ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι·
ἀλλοῖς ἡτοίμασται· καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἤρξαντο
ἀγανακτεῖν περὶ ἰακώβου καὶ ἰωάννου· ὁ δὲ ἰ̄ς̄ προσ
καλεσάμενος αὐτοὺς· λέγει αὐτοῖς· οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἐθ
ἄρχειν τῶν ἐθνῶν, κατακυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ μεγάλοι οι
αὐτῶν, κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτως δέ ἐστιν ἐν
ὑμῖν· ἀλλ΄ ὃς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν
διάκονος· καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται
πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι· ἀλλὰ διακονῆσαι· καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ιθ
λύτρον ἀντὶ πολλῶν· ε΄ τ ε΄ καὶ ἔρχονται εἰς ἱεριχώ· καὶ ε΄ τ ε΄ κ ν̄
κπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ ἱεριχὼ· καὶ τῶν μαθητῶν κ
αὐτοῦ· καὶ ὄχλου ἱκανοῦ· υἱὸς τιμαίου βαρτιμαῖος λα΄
ὁ τυφλὸς, ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν· καὶ

Ἀκούσασ ὁ πι ἰ̅ς̅ ὁμαϐ ϖορᾶιος ἄρξ ατο κραζ ειν καὶ λέγ ειν·
ὁ υἱὸς Δαυὶδ ἐλέησόν με· καὶ ὅσοι ἐμ μοῦ αὐτὸν ἐπ ετίμων ἵνα
σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζ εν· υἱὲ Δαυὶδ ἐλέησόν
με· καὶ στὰς ὁ ἰ̅ς̅ ἐφώνησεν αὐτόν· καὶ φωνοῦσι
τὸν τυφλὸν λέγοντες αὐτῷ· θάρσει· ἔγειρε· φωνεῖ σε· ὁ δὲ
ἀποϐαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν ἰ̅ν̅·
καὶ ἀπεκριθεὶς λέγει αὐτῷ ὁ ἰ̅ς̅· τί θέλεις ποιήσω σοι· ὁ δὲ
τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· ῥαϐϐονί· ἵνα ἀναϐλέψω· ὁ δὲ ἰ̅ς̅
εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· καὶ παραχρῆμα ἀνε-
ϐλεψε· καὶ ἠκολούθησε τῷ ἰ̅ν̅ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ἀφ' οὗ ἐγ-

Γ ίϐωσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· καὶ λέγει
αὐτοῖς· ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν· καὶ
εὐθέως εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν, εὑρήσετε πῶλον δεδε-
μένον· ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων κεκάθικε· λύσαντες αὐτὸν ἀγά-
γετε· καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τί ποιεῖτε τοῦτο· εἴπατε ὅτι
ὁ κ̅ς̅ αὐτοῦ χρείαν ἔχει· καὶ εὐθέως αὐτὸν ἀποστέλλει ὧδε·

Δ πᾶν δὲ τοῦτο γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου τὸ
λέγοντος· εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται
σοι πραΰς ἐπιϐεϐηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου·
πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν
αὐτοῖς ὁ ἰ̅ς̅· ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν ἰ̅ν̅· καὶ
ἐπέϐαλον αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ ἐκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν·
οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν ἱματίων αὐτῶν ἔστρωσαν ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ
ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων· καὶ ἔστρωννον ἐν τῇ
ὁδῷ· καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον
λέγοντες· ὡσαννὰ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυ-

ἀλογημένη ἡ ἐρχομένη ἐν ὀνόματι κυ τοῦ πατρ̅ς̅
ἡμῶν Δαυὶδ· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· καὶ εἰσελθὼν εἰς
Ἱερουσόλυμα ὁ ἰ̅ς̅· καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιϐλεψάμενος πάντα·

Ι ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν
δώδεκα· καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας,
ἐπείνασε· καὶ ἰδὼν συκῆν μακρόθεν ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν
εἰ ἄρα εὑρήσει τι ἐν αὐτῇ· καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν, οὐδὲν εὗρεν
εἰ μὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰ̅ς̅
εἶπεν αὐτῇ· μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν φάγοι·
καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἔρχονται εἰς Ἱερουσόλυμα·

Κ καὶ εἰσελθὼν ὁ ἰ̅ς̅ εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκϐάλλειν τοὺς πωλοῦντας
καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυϐιστῶν·
καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστερὰς κατέστρεψε· καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τις διενέγκῃ
σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐδίδασκε λέγων αὐτοῖς· οὐγὰρ γέ-
γραπται ὅτι ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς
ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν σπήλαιον λῃστῶν·
Κ καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς· καὶ ἐζήτουν
πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτόν· ὅτι πᾶς
ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· καὶ ὅτε ὀψὲ
ἐγένετο, ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως· καὶ πορεῖαι παρα-
πορευόμενοι, εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν·
καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ πέτρος λέγει αὐτῷ· ῥαϐϐί· ἴδε ἡ συκῆ
ἣν κατηράσω ἐξήρανται· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰ̅ς̅ λέγει αὐτοῖς·
χθ πίστιν θεοῦ· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει
τούτῳ ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ μὴ δια-
κριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἃ λέγει γένηται

Η

Προς αυτους αλλην παραβολην εθηκεν λεγων· ανθρωπος τις εφυτευσεν αμπελωνα, και περιεθηκεν φραγμον, και ωρυξεν υπολήνιον, και ωκοδομησεν πυργον, και εξεδετο αυτον γεωργοις, και απεδημησεν. και οτε ηγγισεν ο καιρος των καρπων, απεστειλεν τους δουλους προς τους γεωργους, λαβειν τους καρπους του αμπελωνος. και λαβοντες τους δουλους αυτου, ον μεν δειραντες, ον δε αποκτειναντες, ον δε λιθοβολησαντες, παλιν απεστειλεν αλλους δουλους πλειονας των πρωτων, και εποιησαν αυτοις ωσαυτως. υστερον δε απεστειλεν προς αυτους τον υιον αυτου, λεγων· εντραπησονται τον υιον μου. οι δε γεωργοι ιδοντες τον υιον, ειπον προς εαυτους· ουτος εστιν ο κληρονομος· δευτε αποκτειναντες αυτον, και την κληρονομιαν αυτου σχωμεν. και λαβοντες αυτον απεκτειναν, και εξεβαλον εξω του αμπελωνος. τι ουν ποιησει ο κυριος του αμπελωνος; ολεσει και απολεσει τους γεωργους. και αποδωσει τον αμπελωνα αλλοις. ου δε την γραφην ταυτην εδεμιαν εγνωτε· λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες, ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας· παρα κυριου εγενετο αυτη· και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων; και δια τουτο λεγω υμιν, οτι αρθησεται αφ υμων η βασιλεια του θεου, και δοθησεται εθνει ποιουντι τους καρπους αυτης. και ο πεσων επι τον λιθον τουτον συνθλασθησεται· εφ ον δ' αν πεση, λικμησει αυτον. και ακουσαντες οι αρχιερεις και οι Φαρισαιοι τας παραβολας αυτου, εγνωσαν οτι περι αυτων λεγει. και ζητουντες αυτον κρατησαι, εφοβηθησαν τον οχλον, επει ως προφητην αυτον ειχον.

Και αποκριθεις ο Ιησους παλιν ειπεν εν παραβολαις αυτοις λεγων· ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει, οστις εποιησεν γαμους τω υιω αυτου. και απεστειλεν τους δουλους αυτου καλεσαι τους κεκλημενους εις τους γαμους, και ουκ ηθελον ελθειν. παλιν απεστειλεν αλλους δουλους, λεγων· ειπατε τοις κεκλημενοις· ιδου το αριστον μου ητοιμασα, οι ταυροι μου και τα σιτιστα τεθυμενα, και παντα ετοιμα· δευτε εις τους γαμους. οι δε αμελησαντες απηλθον, ος μεν εις τον ιδιον αγρον, ος δε επι την εμποριαν αυτου· οι δε λοιποι κρατησαντες τους δουλους αυτου, ενυβρισαν και απεκτειναν. ο δε βασιλευς ακουσας ωργισθη, και πεμψας τα στρατευματα αυτου απωλεσεν τους φονεις εκεινους, και την πολιν αυτων ενεπρησεν. τοτε λεγει τοις δουλοις αυτου· ο μεν γαμος ετοιμος εστιν, οι δε κεκλημενοι ουκ ησαν αξιοι· πορευεσθε ουν επι τας διεξοδους των οδων, και οσους εαν ευρητε καλεσατε εις τους γαμους. και εξελθοντες οι δουλοι εκεινοι εις τας οδους, συνηγαγον παντας ους ευρον, πονηρους τε και αγαθους· και επλησθη ο γαμος ανακειμενων. εισελθων δε ο βασιλευς θεασασθαι τους ανακειμενους, ειδεν εκει ανθρωπον ουκ ενδεδυμενον ενδυμα γαμου· και λεγει αυτω· εταιρε, πως εισηλθες ωδε μη εχων ενδυμα γαμου; ο δε εφιμωθη. τοτε ειπεν ο βασιλευς τοις διακονοις· δησαντες αυτου χειρας και ποδας, αρατε αυτον και εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερον· εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων. πολλοι γαρ εισιν κλητοι, ολιγοι δε εκλεκτοι.

Τοτε πορευθεντες οι Φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον, οπως παγιδευσωσιν αυτον εν λογω. και αποστελλουσιν αυτω τους μαθητας αυτων μετα των Ηρωδιανων, λεγοντες· διδασκαλε, οιδαμεν οτι αληθης ει, και την οδον του θεου εν αληθειᾳ διδασκεις, και ου μελει σοι περι ουδενος· ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων. ειπον ουν ημιν, τι σοι δοκει; εξεστιν κηνσον καισαρι δουναι, η ου; δωμεν, η μη δωμεν; ο δε δους αυτων την υποκρισιν, ειπεν αυτοις· τι με πειραζετε, υποκριται; επιδειξατε μοι το νομισμα του κηνσου. οι δε προσηνεγκαν αυτω δηναριον. και λεγει αυτοις· τινος η εικων αυτη και η επιγραφη; λεγουσιν αυτω· καισαρος. τοτε λεγει αυτοις· αποδοτε ουν τα καισαρος καισαρι, και τα του θεου τω θεω. και ακουσαντες εθαυμασαν, και αφεντες αυτον απηλθον.

ὁ ἰς εἶ φησὶν αὐτοῖς· ἀπὸ δοτε τὴ καὶ σαρξ καὶ σαρκι· καὶ τὸ
τοῦθ' ὑπὸ τοῦ θῦ. καὶ θαυμασον ὅσον αὐτῷ· καὶ ἀφ' ἑτέρου μ τοὺς
ιε' τ β' ουκαὶ οἱ παρὰ αὐτοῦ· οἱ πλησίον ἀμαρτάσιν μὴ ἁμαρ-
τάνωμεν· καὶ ὅσων ἀφορμὴν λάβωμεν· διδάσκαλε· μὴ σῶσον
λη' ἡμᾶς ἁμαρτάνομεν· ὁ πλησίον ἁμαρτάνει ἡμῖν· ὁ ἀδελφὸς ἁμαρτάνει
ἡμῖν· ὁ ἀδελφὸς ἁμαρτάνει εἰς ἡμᾶς· καὶ κατ-
λείπωμεν καὶ· καὶ πάντα μὴ ἀφῶ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ τὴν γνώμην καὶ αὐτοῦ· καὶ ὅξ ἁμαρτήσῃ σε ἑπτάκις τῶν ἀδελ-
φῶν αὐτοῦ· ὅπου ἀδελφοί ἦσαν· καὶ ὁ παρρῶν τὸς ὅλας βε
γνώμας καὶ· καὶ ἀπὸ θυμήσκω, οὐκ ἀφῆκε τὰ ἑπτάκις· καὶ ὁ
δεύτερος ὅλας βν αὐτὴν· καὶ ἀπὸ θανε· καὶ οὐδὲ αὐτὸς
ἀφῆκε ἑπτάκις· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως· καὶ ὅλας ον αὐτὴν
οὐδέποτε· καὶ οὐκ ἀφῆκε ἑπτάκις· ἐφάπτομαι τοῦ ἀπὸ
θανε· καὶ ἡγωνί· ὑπὲρ τῶν ἁμαρτάνοντί σοι, τέλειος
αὐτῶν ἄρα γνώμη· οἱ γὰρ ὅπου ἔχουν αὐτὴν γνώμας καὶ· καὶ
Α' παρακριθεὶς ὁ ἰς εἶ φησὶν αὐτοῖς· οὐ διαπαύσεται παρακαλοῦσθε·
μὴν ἀφῶ τὸν ἀδελφόν μου ἁμαρτάνοντα εἰς ἐμέ· μὴ δὲ τὴν δύναμιν τοῦθ';
ὅταν γὰρ ὀκνῶ κρῶν ἁμαρτῶσιν, οὐτε γαμοῦσιν· οὐτε γα-
μίσκονται· ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι ὑπὸ τοῖς οὐρανοῖς· παρὰ δὲ
τῶν μικρῶν ὅπου ἀφείρονται, οὐκ ἀμάρτησε τὴν βίβλ
μωσέως ὁ ὅσοι τοὺς μαθητάς· ὡς ἔφησεν αὐτῷ ὁ θς λέγων· ἐγώ
ὁ θς ἄβρααμ· καὶ ὁ θς ἰσαακ· καὶ ὁ θς ἰακώβ; οὐκ ἔστιν
ιε' τ γ' ὁ θς νεκρῶν· ἀλλὰ θς ζώντων· ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾶσθε
ηε' ἀφ' Κ καὶ παρακληθεὶς ἔφησεν τῶν γραμματέων· ἀκούσας αὐτῶν συ
ζητούντων· ἐγνω ὅτι καλῶς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, ὑπῆρξε
τὰς ἡμῶν· ποιῶ αὐτὴν παρόντα ἐσόμενον ὑμῖν· ὁ δὲ ἰς
ἀπεκρίθη αὐτῷ· ὅτι παρόντα ἐσόμενον τῶν ὑμῖν λῶν.
ἄκουε ἰηλ· κε ὁ θς ἡμῶν· κε ἐστί· καὶ ἀγαπήσεις κν τὸν

θν σου ὅξ ὅλης τῆς καρδίας σου· καὶ ὅξ ὅλης τ ψυχῆς σου·
καὶ ὅξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ ὅξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου·
Α'' αὕτη παρρόντα ὁμοίαν αὐτῇ· ἀγαπήσεις
τὸν πλησίον σου ὡς σαυτόν· μείζω ταύτας, ἄλλην ὁμοίαν
λην οὐκ ἔστι· καὶ εἶφησεν αὐτῷ ὁ γραμματεύς· καλῶς διδάσκαλ·
ἐπ' ἀληθείας εἶφησας ὅτι εἷς ἐστι· καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτ·
καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ὅξ ὅλης τῆς καρδίας· καὶ ὅξ ὅλης τῆς
συνέσεως· καὶ ὅξ ὅλης τῆς ψυχῆς· καὶ ὅξ ὅλης τῆς ἰσχύος·
καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς σαυτόν, πλείω ἐστὶ πάν-
των ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυσιῶν· καὶ ὁ ἰς ἰδὼν αὐτὸν
ὅτι μου μετὰ σοφίας ἀπεκρίθη, εἶφησεν αὐτῷ· οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ
τῆς βασιλείας τοῦ θῦ· καὶ οὐδεὶς ἔτι ἐτόλμα αὐτὸν
ἐπερωτῆσαι· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς ἔλεγεν διδάσκων ἐν τῷ
ιε' ἱερῷ· πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ χς υἱός ἐστι δαυὶδ·
Α' αὐτὸς γὰρ δαυὶδ εἶφησεν ἐν πνεύματι ἁγίῳ· λέγει ὁ κς τῷ κῶ μου·
κάθου ἐκ δεξιῶν μου· ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑπο-
πόδιον τῶν ποδῶν σου· αὐτὸς οὖν δαυὶδ λέγει αὐτὸν κν· πῶς
πόθεν υἱὸς αὐτοῦ ἐστι· καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδ· ιε' τ β'
καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· βλέπετε ἀπὸ ιη'
Τ τῶν γραμματέων· τῶν θελόντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν·
καὶ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς· καὶ πρωτοκαθεδρίας
ἐν ταῖς συναγωγαῖς· καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις·
οἱ κατεσθίοντες τὰς τῶν χηρῶν· καὶ προφάσει
μακρὰ προσευχόμενοι· οὗτοι λήμψονται περισσότερον
κρίμα· καὶ καθίσας ὁ ἰς κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου,
θεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον·
μα' Γ καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά· καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα

πτοχεῖα, ὅτι αὐτὰ λεπτὰ δύο. ὁ δὲ ἰς κοδράντης. καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ, πλεῖον πάντων βέβληκε τῶν βαλλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον· αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν ὅλον τὸν βίον αὐτῆς. ιθ κ καὶ τινων λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασιν κεκόσμηται, εἶπεν· ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ. ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα συντελεῖσθαι; ὁ δὲ εἶπεν· βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες· ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικεν· μὴ πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. ἀκούσητε δὲ πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον· ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους· καὶ λιμοὶ καὶ ταραχαὶ· ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα. βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτούς· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια· καὶ εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε· καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ· εἰς μαρτύριον αὐτοῖς· καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον· ὅταν δὲ

ἄγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε· μηδὲ μελετᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε· οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες· ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον· καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται· ιγ ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέ λυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἑστὼς ὅπου οὐ δεῖ, ὁ ἀναγινώσκων νοείτω· τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν· μηδὲ εἰσελθέτω ἆραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὢν, μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος· ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλῖψις, οἵα οὐ γέγονε τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἣν ἔκτισεν ὁ θεὸς ἕως τοῦ νῦν· καὶ οὐ μὴ γένηται· καὶ εἰ μὴ κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο, ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας. τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· ἰδοὺ ὧδε ὁ χς· ἰδοὺ ἐκεῖ, μὴ πιστεύσητε· ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται· καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ τέρατα· πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν εἰ δυνατὸν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. ὑμεῖς δὲ βλέπετε· ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν πάντα. ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις μετὰ τὴν θλῖψιν ἐκείνην, ὁ ἥλι-

κοπιάσωσι· καὶ ἡ σβλήμη οὐδὲ σὰρξ τὸ φάγος αὐτῆς· ὃ
οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ δόμενται ὅκ ποιήσωμεν τῶ· καὶ αἱ δωδεκάφυλοι
αἱ δόμ τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσομται· καὶ τότε ὄψομται τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον δόμ μεφίλαις μετὰ δυνάμεως
πολλῆς καὶ δόξης· καὶ τότε ἀποστελῶ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ·
καὶ δόσουσιν ἀπὸ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ᾽ ἄκρου γῆς ἕως
ἄκρου οὐρανοῦ· ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς
ἁπαλὸς γένηται καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι
ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· οὕτως καὶ ὑμεῖς· ὅταν ταῦτα ἴδητε γινό
μενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν θύραις· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, μέχρις οὗ πάντα
ταῦτα γένηται· ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ
λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι· περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης
ἢ ὥρας, οὐδεὶς οἶδεν· οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν τῷ οὐρανῷ· οὐδὲ
ὁ υἱός· εἰ μὴ ὁ πατήρ· βλέπετε· ἀγρυπνεῖτε· προσεύχεσθε·
οὐ γὰρ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρός ἐστιν· ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος
ἀφεὶς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ· καὶ δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξου
σίαν· καὶ ἑκάστῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ· καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο
ἵνα γρηγορῇ· γρηγορεῖτε οὖν· οὐ γὰρ οἴδατε γὰρ πότε ὁ
κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται· ὀψὲ· ἢ μεσονυκτίου· ἢ ἀλεκτο
ροφωνίας· ἢ πρωΐ· μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης, εὕρῃ ὑμᾶς
καθεύδοντας· ἃ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσιν λέγω· γρηγορεῖτε·

Ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας· καὶ ἐζήτουν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρα
τήσαντες ἀποκτείνωσιν· ἔλεγον δέ· μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ·
μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ· καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν

Ἡ θαμίαν ἐν τῇ οἰκίᾳ σίμωνος τοῦ λεπροῦ· καὶ κατακειμένου
αὐτοῦ, ἦλθε γυνὴ· ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς
πολυτελοῦς· καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον, κατέχεεν αὐτοῦ
κατὰ τῆς κεφαλῆς· ἦσαν δέ τινες ἐν ἑαυτοῖς ἀγανακτοῦντες καὶ
ἑαυτοὺς καὶ λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονε·
ἠδύνατο γὰρ τοῦτο πραθῆναι ἐπάνω τριακοσίων δηναρίων·
καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ· ὁ δὲ Ἰη
σοῦς· ἄφετε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε· καλὸν ἔργον
ἠργάσατο ἐν ἐμοί· πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ᾽
ἑαυτῶν· καὶ ὅταν θέλητε, δύνασθε αὐτοῖς εὖ ποιῆσαι·
ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε· ὃ εἶχεν αὕτη, ἐποίησε· προέλαβε
μυρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ ἐναγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον,
καὶ ὃ ἐποίησε αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς·

Καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης εἷς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθε πρὸς
τοὺς ἀρχιερεῖς· ἵνα παραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς· οἱ δὲ ἀκούσαν
τες, ἐχάρησαν· καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι·
καὶ ἐζήτει πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῷ· καὶ τῇ πρώτῃ τῶν ἀζύμων ὅτε τὸ πάσχα ἔθυον, λέγουσιν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἑτοιμάσωμέν
ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα· καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ·
καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀπαντήσει
ὑμῖν ἄνθρωπος· κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε
αὐτῷ· καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ·
ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει· ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα
μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω· καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνώγεον
μέγα ἐστρωμένον ἕτοιμον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε ἡμῖν· καὶ ἐξῆλθον

μ΄ς ι μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἦλθομ ἐς τὴμ πόλιμ· καὶ εὗρομ καθὼς
εἶπεμ αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαμ τὸ πάσχα· καὶ ὀψὲ ἀναπιπτομένου,
ἔρχεται μετὰ τῶμ δώδεκα· καὶ ἀμακειμένωμ αὐτῶμ καὶ ἐσθιόμτωμ,
εἶπεμ ὁ Ἰ̄ς̄· ἀμὴμ λέγω ὑμῖμ· ὅτι εἷς ὑμῶμ παραδώσει με·
ὁ ἐσθίωμ μετ ἐμοῦ· οἱ δὲ ἤρξαμτο λυπεῖσθαι· καὶ
λέγειμ αὐτῷ εἷς καθ εἷς· μήτι ἐγώ; καὶ ἄλλος μήτι ἐγώ; ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεμ αὐτοῖς· εἷς ἐκ τῶμ δώδεκα· ὁ ἐμβαπτόμε-
μός μετ ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίομ· ὁτι μὲμ ὁ υἱὸς τοῦ ἀμθρώπου, ὑπάγει
καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀμθρώπῳ ἐκείμῳ δι οὗ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀμθρώπου παραδίδοται· καλὸμ ἦμ αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεμμήθη
ὁ ἄμθρωπος ἐκεῖμος· καὶ ἐσθιόμτωμ αὐτῶμ, λαβὼμ ὁ Ἰ̄ς̄ ἄρτομ
Καὶ εὐλογήσας, ἔκλασε καὶ ἔδωκε αὐτοῖς καὶ εἶπε· λάβετε
φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου· καὶ λαβὼμ τὸ ποτήριομ, εὐ
χαριστήσας ἔδωκε αὐτοῖς· καὶ ἔπομ ἐξ αὐτοῦ πάμτες·
καὶ εἶπεμ αὐτοῖς· τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καιμῆς δια
θήκης· τὸ περὶ πολλῶμ ἐκχυμόμεμομ· ἀμὴμ λέγω ὑμῖμ·
ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γεμήματος τῆς ἀμπέλου
ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείμης· ὅταμ αὐτὸ πίμω καιμὸμ ἐμ τῇ
βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ· καὶ ὑμμήσαμτες· ἐξῆλθομ εἰς τὸ ὄρος
τῶμ ἐλαιῶμ· καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰ̄ς̄· ὅτι πάμτες σκαμδα-
λισθήσεσθε ἐμ ἐμοὶ ἐμ τῇ μυκτὶ ταύτῃ· ὅτι γέγραπται·
Παταξω τὸμ ποιμέμα· καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρό
βατα· μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆμαί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴμ
Γαλιλαίαμ· ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· καὶ εἰ πάμτες σκαμ
δαλισθήσομται, ἀλλ οὐκ ἐγώ· καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰ̄ς̄· ἀμὴμ λέγω σοί·
ὅτι σὺ σήμερομ ἐμ τῇ μυκτὶ ταύτῃ· πρὶμ ἢ δὶς ἀλέκτορα
φωμῆσαι, τρίς ἀπαρνήσῃ με· ὁ δὲ ἐκπερισσοῦ ἔλεγε

μᾶλλομ· ἐὰμ μέ δέῃ σὺμ σοὶ ἀποθαμεῖμ οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι·
ὡσαύτως δὲ καὶ πάμτες ἔλεγομ· καὶ ἔρχομται εἰς χωρίομ·
οὗ τὸ ὄμομα γεθσημαμή· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· καθί
σατε ὧδε ἕως προσεύξωμαι· καὶ παραλαμβάμει τὸμ Πέτρομ
καὶ Ἰάκωβομ καὶ Ἰωάμμημ μεθ ἑαυτοῦ· καὶ ἤρξατο ἐκθαμ
βεῖσθαι καὶ ἀδημομεῖμ· καὶ λέγει αὐτοῖς· περίλυπός ἐστιμ ἡ
ψυχή μου ἕως θαμάτου· μείματε ὧδε· καὶ γρηγορεῖτε· Καὶ
προελθὼμ μικρὸμ, ἔπεσεμ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ προσηύχετο
ἵμα εἰ δυματόμ ἐστι, παρέλθῃ ἀπ αὐτοῦ ἡ ὥρα· καὶ ἔλεγεμ·
Ἀββᾶ ὁ πατήρ· πάμτα δυματά σοι· παρένεγκε τὸ ποτήριομ
τοῦτο ἀπ ἐμοῦ· πλὴμ οὐ τί ἐγὼ θέλω· ἀλλὰ τί σύ· καὶ ἔρχεται καὶ
εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδομτας· καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμωμ,
καθεύδεις; οὐκ ἰσχυσας μίαμ ὥραμ γρηγορῆσαι· γρηγορεῖτε
καὶ προσεύχεσθε· ἵμα μὴ ἔλθῃτε εἰς πειρασμόμ· τὸ μὲμ
πμεῦμα πρόθυμομ· ἡ δὲ σὰρξ ἀσθεμής· καὶ πάλιμ ἀπελθὼμ
προσηύξατο τὸμ αὐτὸμ λόγομ εἰπώμ· καὶ ὑποστρέψας, εὗρε
αὐτοὺς πάλιμ καθεύδομτας· ἦσαμ γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶμ
καταβαρυμόμμοι· καὶ οὐκ ἤδεισαμ τί αὐτῷ ἀποκριθῶσι.
Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτομ· καὶ λέγει αὐτοῖς· καθεύδετε λοιπὸμ καὶ
ἀμαπαύεσθε· ἀπέχει· ἦλθεμ ἡ ὥρα· ἰδοὺ παραδίδοται
ὁ υἱὸς τοῦ ἀμθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶμ ἁμαρτωλῶμ· ἐγείρεσθε
ἄπωμεμ· ἰδοὺ ὁ παραδιδούς με ἤγγικε· Καὶ εὐθέως ἔτι αὐτοῦ
λαλοῦμτος, παραγίμεται Ἰούδας εἷς τῶμ δώδεκα· καὶ μετ αὐτοῦ
ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶμ καὶ ξύλωμ· παρὰ τῶμ ἀρχι
ερέωμ· καὶ τῶμ γραμματέωμ· καὶ τῶμ πρεσβυτέρωμ· ὁ δὲ
δοὺς αὐτῷ τὸ παράδοσιμ αὐτοῖς λέγωμ·
ὃμ ἂμ φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόμ· καὶ ἀπαγάγετε

ἀφαιρῶ. καὶ ὁλη θῶμ ὑθῶ. παρο ὁλη θῶμ αὐτῶ. λέγει αὐτῶ.
ραββί. ραββί. καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. οἱ δὲ ἐπέβαλον χεῖρας αὐτῶν. καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. εἷς δέ τις τῶν παρε-
στηκότων σπασάμενος τὴν μάχαιραν, ἔπαισε τὸν δοῦλον τοῦ
ἀρχιερέως. καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτάριον. καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν
καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; καθ ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ
ἱερῷ διδάσκων. καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. ἀλλ ἵνα πληρωθῶσιν
αἱ γραφαί. καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον. καὶ εἷς τις
νεανίσκος, ἠκολούθει αὐτῷ περιβεβλημένος σινδόνα
ἐπὶ γυμνοῦ. καὶ κρατοῦσιν αὐτὸν οἱ νεανίσκοι. ὁ δὲ κατα-
λιπὼν τὴν σινδόνα, γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ αὐτῶν. καὶ ἀπήγαγον
τὸν Ἰν πρὸς τὸν ἀρχιερέα. καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντες
οἱ ἀρχιερεῖς. καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς. καὶ ὁ πέτρος
ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ. ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ
ἀρχιερέως. καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν. καὶ
θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ
συνέδριον, ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰ μαρτυρίαν εἰς τὸ θανατῶσαι
αὐτόν. καὶ οὐχ ἵσκυον. πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ αὐτ
καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν. καί τινες ἀναστάντες, ἐψευ
δομαρτύρουν κατ αὐτοῦ λέγοντες. ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτ
λέγοντος. ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποί
ητον. καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν, ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκο
δομήσω. καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν. καὶ
ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον, ἐπηρώτησε τὸν Ἰν λέγων. οὐκ
ἀποκρίνῃ οὐδέν; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν. ὁ δὲ ἐσι
ώπων καὶ οὐδὲν ἀπεκρίνατο. πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα

αὐτὸν. καὶ λέγει αὐτῷ. σὺ εἶ ὁ χς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; ὁ δὲ Ἰς εἶ
πεν. ἐγώ εἰμι. καὶ ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθ̄ῡ, ἐκ δεξιῶν
καθήμενον τῆς δυνάμεως. καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν
τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ,
λέγει. τί ἔτι χρῄζομεν μαρτύρων. ἠκούσατε τῆς βλασφη
μίας. τί ὑμῖν φαίνεται. οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτόν
εἶναι ἔνοχον θανάτου. καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ.
καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. καὶ κολαφίζειν
αὐτόν. καὶ λέγειν αὐτῷ. προφήτευσον. καὶ οἱ ὑπηρέται ῥαπί
σμασιν αὐτὸν ἔλαβον. καὶ ὄντος τοῦ πέτρου ἐν τῇ αὐλῇ
κάτω, ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως. καὶ ἰδοῦσα
τὸν πέτρον θερμαινόμενον, ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει. καὶ σὺ
μετὰ τοῦ ναζαρηνοῦ ἦσθα τοῦ Ἰ. ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων. οὐκ
οἶδα οὐδὲ ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις. καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ
προαύλιον. καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησε. καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα
αὐτὸν πάλιν, ἤρξατο λέγειν τοῖς παρεστηκόσιν. ὅτι οὗτος
ἐξ αὐτῶν ἐστιν. ὁ δὲ πάλιν ἠρνήσατο. καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν,
οἱ παρεστῶτες τὸν πέτρον ἔλεγον τῇ παιδίσκῃ. ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ. καὶ γὰρ
γαλιλαῖος εἶ. καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει. ὁ δὲ ἤρξατο ἀνα θε
ματίζειν καὶ ὀμνύειν. ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν
λέγετε. καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησε. καὶ ἀνεμνήσθη
ὁ πέτρος τὸ ῥῆμα ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰς. ὅτι πρὶν ἀλέκτορα
φωνῆσαι δὶς, ἀπαρνήσῃ με τρίς. καὶ ἐπιβαλὼν, ἔκλαιε.
καὶ ἀνθρώπους ὅσοι τῶν παρόντων ἐν συμβουλίῳ ποιήσαντες οἱ ἐξ
ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων. καὶ
ὅλον τὸ συνέδριον. δήσαντες τὸν Ἰν, ἀπήνεγκάν καὶ
παρέδωκαν τῷ Πιλάτῳ. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πι

κὲ τῆ ϛ ὡ.

Λάβετε· σὺ εἶ ὁ μαθητὴς ἐκείνου; ὁ δὲ ἀπεκρίθη ἐκεῖνος εἶπεν αὐτῷ· σὺ λέγεις· καὶ καταπηδήσαντες αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλοί· ὁ δὲ τυφλὸς πάλιν ἔκραζεν αὐτῷ· οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; ἴδε πόσοι σου κατηγοροῦσιν· ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη· ὥστε θαυμάζειν τὸν τυφλόν· κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπολύειν αὐτοῖς ἕνα δέσμιον ὃν ἤθελεν ὁ ὄχλος·

Ἦν δὲ ὁ λῃστὴς μετὰ βαρραβᾶν μιᾷ τῶν συστασιαστῶν δεδεμένος· οἵτινες ἐν τῇ στάσει φόνον τινὰ εἰργάσαντο· καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος, ἤρξατο αἰτεῖσθαι καθὼς ἀεὶ ἐποίει αὐτοῖς· ὁ δὲ τυφλὸς ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων· τί θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν τυφλὸν τῶν Ἰουδαίων; ἐμίσησε γὰρ ὅτι διὰ βῆματος παρέβλεπε κύσας αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς· οἱ δὲ ὄχλος ἐβόησαν τὸν τυφλὸν ἵνα μᾶλλον τὸν μετὰ μιᾶς ἀπολύσῃ αὐτοῖς· ὁ δὲ τυφλὸς ἀπεκρίθη πάλιν αὐτοῖς· τί οὖν θέλετε ποιήσω ὑμῖν λέγει τὸν τυφλὸν τῶν Ἰουδαίων· οἱ δὲ πάλιν ἔκραζαν· φώρασον αὐτόν· ὁ δὲ πάλιν ὄχλος αὐτοῖς· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν· οἱ δὲ περισσοτέρως ἔκραζαν· φώρασον αὐτόν· ὁ δὲ πιλᾶτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀπολύσῃ αὐτοῖς τὸν βαρραβᾶν· καὶ παραδίδωσι τὸν ἰησοῦν φραγελλώσας ἵνα σταυρωθῇ· ἀφ' οὗ δὲ σταυρωθῆναι αὐτὸν ἤγαγον αὐτὸν ὅπου ἦν τὸ ἀνάληψις· ὁ ἐστι πραιτώριον· καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν· καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλόξαντες ἀκάνθινον στέφανον· καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτὸν καὶ λέγειν· χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ· καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ· καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ· καὶ

τὸ ἀγ· τὸ κῆ τῆς γ ὥρ· τῆς μ παρ· ἀ· λ· ἀ· κ· ο· π· ο· ν·

ὅτε ἐβάπτισεν αὐτὸν, ἔξ ὅδατος αὐτὸν τὴν πορφύραν· καὶ ἐβάδισαν αὐτὸν τὴν μαστίγωσιν τοῦ ἰδίου· καὶ ἔξ ἄρασι μαύτὸν μαστίγωσον αὐτὸν· γ· καὶ ἄμφιάζουσι παράμ τὴν σίμωσιν αὐτὸν· γ· καὶ ἐβάδισαν αὐτὸν τὸν σταυρὸν ἔξ ἀμφιθεάτρου· τὸν παρωάμβδ ἀμφιθεάτρου καὶ ὁδοῦ· ἵνα ἀπὸ τὸν τρόπον αὐτοῦ· ἔξ καὶ ἔφερον αὐτὸν ἐβδομηκοντάλογον· ὃ ἐστι μύθερ μὴν μόνον κράνιον τόπος· γ· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μεμυρνισμένον ὄινον· ὃ δὲ οὐκ ἔλαβε· καὶ τροπωσάμενοι αὐτὸν ἐμάνθανον τὸν κλῆρον ὅσα αὐτοῦ ἔσονται τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· μάλλον τὸν κλῆρον ὅσα αὐτοῦ· τί ἐστὶ ἄρη· ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐτροπώσαντο αὐτόν· γ· καὶ ἦν ἡ ὑπογραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ὅσα ἐγράφη μένη· ὁ μασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ σὺν αὐτῷ τροῦσι δύο λῃσταί· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν· καὶ ὃν μὲν ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ· καὶ ὅσοι παρεπορεύοντο ἐβλασφήμουν αὐτόν· καὶ ὅσοι παρεπορεύοντο ἐβλασφήμουν αὐτόν· κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· οὐαί· ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ σταυροῦ· ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες τῶν γραμματέων ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσε; ὁ χς ὁ μασιλεὺς τοῦ ἰηλ· καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ· ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ· τ· καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν· ξ· καὶ ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν ἐκρέμαστο κακουργῶν· ὃς καὶ ἐβλασφήμει αὐτόν· λέγων· εἰ σὺ εἶ ὁ χς σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς· ὁ δὲ ἕτερος ἐπιτιμῶν αὐτῷ ἔλεγεν· οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν θν ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ· καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξεν· καὶ ἔλεγε τῷ ἰησοῦ· μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ· ἦν δὲ περὶ ὥραν ἕκτην καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν μέχρις ὥρας ἐνάτης· καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἐβόησεν ὁ ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· ὄλωι ὄλωι· λιμὰ σαβαχθανί· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον· ὁ θς ὁ θς μου· ἵνα τί με ἐγκατέλιπες· καί τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες τὸν ὄλωι·

ἐωθινὸν Γ: κ, τοῦ τ̄ ἁγ̄ λ̄ν̄: ἀνάστα ὁ ἰ̄ς̄ πρωΐ:

Καὶ ὅλη ἡ πόλις συνήχθη ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· ἄνδρες ἀδελφοί, τί ποιήσωμεν τῷ λαῷ τούτῳ; ἔτι γὰρ μικρὸν καὶ λιθοβολήσουσιν ἡμᾶς· καὶ ἐκεῖνος ἀναστὰς εἶπεν· ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατε μου· ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτως, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν· καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος· καὶ εἷς τις ἐξ αὐτῶν, Καϊάφας ὀνόματι, ὢν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν· οὐδὲ διανοεῖσθε ὅτι συμφέρει ὑμῖν ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται· τοῦτο δὲ οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου ἐπροφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν Ἰησοῦς ἀποθνῄσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους· καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἕν· ἀπὸ τῆς ἡμέρας οὖν ἐκείνης ἐβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν· ὁ οὖν Ἰησοῦς οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραὶμ λεγομένην πόλιν, κἀκεῖ διέτριβεν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσχα ἵνα ἁγνίσωσιν ἑαυτούς· ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἑστηκότες· τί δοκεῖ ὑμῖν; ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν; δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολὴν ἵνα ἐάν τις γνῷ ποῦ ἐστιν μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν· ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν Ἰησοῦς· ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει, ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ· ἡ οὖν Μαριὰμ λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου ἤλειψεν τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξεν ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου· λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; εἶπεν δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν· εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· ἄφες αὐτήν, ἵνα εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τηρήσῃ αὐτό· τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε· ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστιν, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν· ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν· τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ καὶ ἔκραζον· ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ· καὶ εὑρὼν Ἰησοῦς ὀνάριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστὶν γεγραμμένον· μὴ φοβοῦ θυγάτηρ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου· ταῦτα οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη Ἰησοῦς τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ· ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον· οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπαν πρὸς ἑαυτούς· θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν; ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν· ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ· οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν· ἔρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων· ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει· ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολλύει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν· ἐὰν ἐμοί τις διακονῇ, ἐμοὶ ἀκολουθείτω, καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ· νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται· καὶ τί εἴπω; πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης; ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην· πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα· ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω· ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγεν βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον· ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν· ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· οὐ δι' ἐμὲ ἡ φωνὴ αὕτη γέγονεν ἀλλὰ δι' ὑμᾶς· νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν· τοῦτο δὲ ἔλεγεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνῄσκειν· ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἐν ὑμῖν ἐστιν· περιπατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει· ὡς τὸ φῶς ἔχετε πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε· ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν· τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν· ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπεν· κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίων κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας· τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐπώρωσεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσιν τῇ καρδίᾳ καὶ στραφῶσιν, καὶ ἰάσομαι αὐτούς· ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτι εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ· ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται· ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἤπερ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ· ἰησοῦς δὲ ἔκραξεν καὶ εἶπεν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ ἀλλὰ εἰς τὸν πέμψαντά με· καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με· ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ· καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ φυλάξῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον· ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ' ὁ πέμψας με πατὴρ αὐτός μοι ἐντολὴν δέδωκεν τί εἴπω καὶ τί λαλήσω· καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιός ἐστιν· ἃ οὖν ἐγὼ λαλῶ, καθὼς εἴρηκέν μοι ὁ πατήρ, οὕτως λαλῶ· πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς· καὶ δείπνου γινομένου, τοῦ διαβόλου ἤδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδῷ αὐτὸν Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, εἰδὼς ὅτι πάντα ἔδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθεν καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ τίθησιν τὰ ἱμάτια καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν· εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος· ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὃ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα· λέγει αὐτῷ Πέτρος· οὐ μὴ νίψῃς μου τοὺς πόδας εἰς τὸν αἰῶνα· ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς· ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ· λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν· λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς· ὁ λελουμένος οὐκ ἔχει χρείαν εἰ μὴ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστιν καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες· ἤδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν ὅτι οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε· ὅτε οὖν ἔνιψεν τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀναπεσὼν πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; ὑμεῖς φωνεῖτέ με ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ κύριος, καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ· εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας· ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ποιῆτε· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν· εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά· οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα τίνας ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· ὁ τρώγων μου τὸν ἄρτον ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ· ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα πιστεύσητε ὅταν γένηται ὅτι ἐγώ εἰμι· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ λαμβάνων ἐάν τινα πέμψω ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμβάνει τὸν πέμψαντά με· εἰπὼν ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ εἶπεν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με· ἔβλεπον εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει· ἦν δὲ ἀνακείμενος εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς· νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος καὶ εἶπεν αὐτῷ· τίς ἐστιν περὶ οὗ λέγει; ἀποκρίνεται οὖν ἐκεῖνος ὁ Ἰησοῦς· ἐστὶν ὁ ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον καὶ δώσω αὐτῷ· βάψας οὖν τὸ ψωμίον δίδωσιν Ἰούδᾳ Σίμωνος Ἰσκαριώτῃ· καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ σατανᾶς· λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὃ ποιεῖς ποίησον τάχιον· τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ· τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς· ἀγόρασον ὧν χρείαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῷ· λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος εὐθέως ἐξῆλθεν· ἦν δὲ νύξ· ὅτε οὖν ἐξῆλθεν λέγει Ἰησοῦς· νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ· εἰ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν· τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι· ζητήσετέ με καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι ὅπου ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι· ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις· λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· κύριε, ποῦ ὑπάγεις; ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς· ὅπου ὑπάγω οὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι· λέγει αὐτῷ Πέτρος· διὰ τί οὐ δύναμαί σοι νῦν ἀκολουθῆσαι; τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω· ἀποκρίνεται Ἰησοῦς· τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ ἀρνήσῃ με τρίς· μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν θεὸν καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε· ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαί εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἑτοιμάσω τόπον ὑμῖν, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήμψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἦτε· καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε τὴν ὁδόν· λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· κύριε, οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ· εἰ ἐγνώκατέ με καὶ τὸν πατέρα μου γνώσεσθε· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν καὶ ἑωράκατε αὐτόν· λέγει αὐτῷ Φίλιππος· κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν· λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς· τοσούτῳ χρόνῳ μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακεν τὸν πατέρα· πῶς σὺ λέγεις δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ἐν ἐμοὶ μένων ποιεῖ τὰ ἔργα αὐτοῦ· πιστεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κἀκεῖνος ποιήσει καὶ μείζονα τούτων ποιήσει, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα πορεύομαι· καὶ ὅ τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ· ἐάν τι αἰτήσητέ με ἐν τῷ ὀνόματί μου ἐγὼ ποιήσω· ἐὰν ἀγαπᾶτέ με τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσετε· καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν ἵνα μένῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται· οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσετε· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑμεῖς γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν ὑμῖν· ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου, κἀγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν· λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· κύριε, τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐάν τις ἀγαπᾷ με τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν· ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός· ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων· ὁ δὲ παράκλητος, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν ἐγώ· εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν· μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδὲ δειλιάτω· ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγαπᾶτέ με ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον· πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα, ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μού ἐστιν· καὶ νῦν εἰρηκα ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε· οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατὴρ οὕτως ποιῶ· ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν· ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστιν· πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν αἴρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ· ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν· μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν· καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐὰν μὴ μένῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε· ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν αὐτῷ οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν· ἐάν τις μὴ μένῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσιν καὶ καίεται· ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε καὶ γενήσεται ὑμῖν· ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε καὶ γένησθε ἐμοὶ μαθηταί· καθὼς ἠγάπησέν με ὁ πατήρ κἀγὼ ὑμᾶς ἠγάπησα· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ· ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τοῦ πατρός μου τὰς ἐντολὰς πεπλήρωκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ· ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν ᾖ καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ· αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς· μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ· ὑμεῖς φίλοι μού ἐστε ἐὰν ποιῆτε ἃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν· οὐκέτι λέγω ὑμᾶς δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν· οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ· ἵνα ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δῷ ὑμῖν· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος· μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτο

Παρακολουθήσῃ· ἐν τῷ ὀμόματί μου δυναμώσει οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ·
ἡμῶν ἀσθενείαις λαμβάνοντες καὶ μᾶς· ὄφις ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ θανάσιμόν
τι πιοῦσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας
ἐπιθήσουσι· καὶ καλῶς ἕξουσιν· ὁ μὲν οὖν κς μετὰ τὸ
λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἐκάθισεν
ἐκ δεξιῶν τοῦ θυ· ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες, ἐκήρυξαν
πανταχοῦ· τοῦ κυ συνεργοῦντος· καὶ τὸν λόγον βεβαι-
οῦντος· διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων· ἀμήν· τ ε

※ τέλος τοῦ κατὰ μᾶρκον· ιϛ· κϛ·
※ ἐξεδόθη διὰ χρόνου εἰ· τῆς τοῦ χν ἀναλ η ς·

α᾽ Περὶ τῆς ἀπογραφῆς:
β᾽ Περὶ τῶν ἀγραυλούντων ποιμένων:
γ᾽ Περὶ τοῦ συμεών:
δ᾽ Περὶ ἀννης τῆς προφήτιδος
ε᾽ Περὶ τοῦ γενομένου ῥήματος πρὸς ἰω: ιε᾽ γ:
ς᾽ Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν ἰω:
ζ᾽ Περὶ τοῦ πειρασμοῦ τοῦ σ̄ρ̄ς̄:
η᾽ Περὶ τοῦ ἔχοντος πνεῦμα δαιμόνιον: ρ̄ε᾽ α:
θ᾽ Περὶ τῆς πενθερᾶς πέτρου: ιε᾽ η᾽ ρ̄᾽ β᾽:
ι᾽ Περὶ τῶν ἠθέντων ἀπὸ ποικίλων νόσων. ιε᾽ θ᾽. ρ̄᾽ γ:
ια᾽ Περὶ τῆς ἁγρας τῶν ἰχθύων:
ιβ᾽ Περὶ τοῦ λεπροῦ: ιε᾽ ς᾽ ρ̄᾽ ζ᾽:
ιγ᾽ Περὶ τοῦ παραλυτικοῦ: ιε᾽ ιγ᾽. ρ̄᾽ ε᾽. ἰω ζ᾽:
ιδ᾽ Περὶ λευὶ τοῦ τελώνου: ιε᾽ ιδ᾽. ρ̄᾽ ς᾽:
ιε᾽ Περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντα τὴν χεῖρα: ιε᾽ κα᾽. ρ̄᾽ ζ᾽:
ις᾽ Περὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἐκλογῆς: ιε᾽ ιθ᾽. ρ̄᾽ η᾽:
ιζ᾽ Περὶ τῶν μακαρισμῶν: ιε᾽ ε᾽:
ιη᾽ Περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου. ιε᾽ ζ᾽. ἰω ς᾽:
ιθ᾽ κ᾽ Περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας: Περὶ τῶν ἀποστόλων ἐν πίω: ιε᾽ κ:
κα᾽ Περὶ τῆς ἁλιψάσης τὴν μύρῳ: ιε᾽ ξβ᾽. ρ̄᾽ μδ᾽. ἰω ιβ᾽:
κβ᾽ Περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ σπόρου: ιε᾽ κδ᾽. ρ̄᾽ θ᾽:
κγ᾽ Περὶ τῆς ἐπὶ τὴν θάλασσαν: ιε᾽ ιδ᾽. ρ̄᾽ ι᾽:
κδ᾽ Περὶ τοῦ ἔχοντος τὸν λεγεῶνα: ιε᾽ ιβ᾽. ρ̄᾽ ια᾽:
κε᾽ Περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου: ιε᾽ ιε᾽. ρ̄᾽ ιβ᾽:
κς᾽ Περὶ τῆς αἱμορροούσης: ιε᾽ ις᾽. ρ̄᾽ ιγ᾽:
κζ᾽ Περὶ τῆς ἀποφολῆς τῶν ιβ᾽: ιε᾽ ιθ᾽. ρ̄᾽ κ᾽:
κη᾽ Περὶ τῶν ε᾽ ἄρτων καὶ τῶν β᾽ ἰχθύων: ιε᾽ κς᾽. ρ̄᾽ ις᾽. ἰω η᾽:

κθ᾽ Περὶ τῆς τῶν μαθητῶν ἐπερωτήσεως: ιε᾽ λγ᾽. ρ̄᾽ κδ᾽:
λ᾽ Περὶ τῆς μεταμορφώσεως τοῦ ἰ̄ν̄: ιε᾽ λδ᾽. ρ̄᾽ κε᾽:
λα᾽ Περὶ τοῦ σελήνιαζομένου: ιε᾽ λθ᾽. ρ̄᾽ κς᾽:
λβ᾽ Περὶ τῶν διαλογιζομένων τίς μείζων: ιε᾽ λζ᾽. ρ̄᾽ κζ᾽:
λγ᾽ Περὶ τοῦ μὴ ἐπιτρεπομένου ἀκολουθεῖν: ιε᾽ ε᾽:
λδ᾽ Περὶ τῶν ἀναδειχθέντων ο̄:
λε᾽ Περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος νομικοῦ: ιε᾽ μδ᾽. ρ̄᾽ λθ᾽:
λς Περὶ τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς:
λζ Περὶ μάρθας καὶ μαρίας:
λη᾽ Περὶ προσευχῆς:
λθ᾽ Περὶ τοῦ ἔχοντος δαιμόνιον κωφόν: ιε᾽ κβ᾽:
μ᾽ Περὶ τῆς ἐν τῷ ὄχλῳ ἐπαράσης φωνῆς:
μα᾽ Περὶ τῶν αὐτουμένων σημεῖον: ιε᾽ κγ᾽:
μβ᾽ Περὶ τοῦ καλέσαντος φαρισαῖον τὸν ἰ̄ν̄:
μγ᾽ Περὶ τῶν πολιτικοῦ τῶν νομικῶν:
μδ᾽ Περὶ τῆς ζητήσεως τῶν φαρισαίων: ιε᾽ λβ᾽. ρ̄᾽ κβ᾽:
με᾽ Περὶ τοῦ θέλοντος μερίσασθαι τὴν κληρονομίαν:
μς᾽ Περὶ οὗ ἐνφόρησεν ἡ χώρα πλουσίου:
μζ᾽ Περὶ τῶν γαλιλαίων καὶ τῶν ἐν τῷ σιλωάμ:
μη᾽ Περὶ τῆς ἐχούσης πνεῦμα ἀσθενείας:
μθ᾽ Περὶ τῶν παραβολῶν: ιε᾽ κδ᾽. ρ̄᾽ θ᾽:
ν᾽ Περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος ἐὰν ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι:
να᾽ Περὶ τῶν εἰπόντων τῷ ἰ̄ν̄ διὰ ἠρῴδην:
νβ᾽ Περὶ τοῦ ὑδρωπικοῦ:
νγ᾽ Περὶ τοῦ μὴ ἀγαπᾶν τὰς πρωτοκλισίας:
νδ᾽ Περὶ τῶν καλούντων εἰς τὸ δεῖπνον: ιε᾽ να᾽.
νε᾽ Περὶ οἰκοδομῆς πύργου παραβολή:

νς΄ Περὶ τῶν ἑκατὸν προβάτων παραβολή:
νζ΄ Περὶ τοῦ ἀποδημήσαντος εἰς χώραν μακράν:
νη΄ Περὶ τοῦ οἰκονόμου τῆς ἀδικίας:
νθ΄ Περὶ τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ Λαζάρου:
ξ΄ Περὶ τῶν δέκα λεπρῶν:
ξα΄ Περὶ τοῦ κριτοῦ τῆς ἀδικίας:
ξβ΄ Περὶ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου:
ξγ΄ Περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος πλησίον τὸν ἴδιον: τίτλοι ιβ΄
ξδ΄ Περὶ τοῦ τυφλοῦ. τίτλοι δ΄:
ξε΄ Περὶ τοῦ Ζακχαίου:
ξς΄ Περὶ τοῦ πορευθέντος λαβεῖν ἐπὶ βασιλείαν:
ξζ΄ Περὶ τῶν λαβόντων τὰς δέκα μνᾶς:
ξη΄ Περὶ τοῦ πώλου: τίτλοι δ΄: μέρη λβ΄: ἑώλα α΄:
ξθ΄ Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων ἀρχιερέα καὶ πρεσβυτέρους: τίτλοι ιη΄: μέρη λε΄:
ο΄ Περὶ τοῦ ἀμπελῶνος παραβολή: τίτλοι ι΄: μέρη λς΄:
οα΄ Περὶ τῶν ἐγκαθέτων ἃ τὸν κύριον: τίτλοι ιβ΄: μέρη λξ΄
οβ΄ Περὶ τῶν σαλλουκαίων: τίτλοι ε΄: μέρη λ΄:
ογ΄ Περὶ τοῦ πῶς τοὺς φαρισαίους τοῦ κυρίου ἐπερωτήσαι: τίτλοι ιε΄: μέρη μ
οδ΄ Περὶ τῆς χήρας τῆς τὰ δύο λεπτὰ: τίτλοι δ΄: μέρη μα΄:
οε΄ Περὶ τῆς συναγωγῆς ἐπερωτήσεως: τίτλοι ιδ΄ μέρη μβ΄:
ος΄ Περὶ τοῦ παραλυτικοῦ: τίτλοι ξ΄: μέρη με΄:
οζ΄ Περὶ τῶν φιλονεικησάντων τίς μείζων: τίτλοι ε΄
οη΄ Περὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Ἰησοῦ: τίτλοι ξς΄: μέρη μζ΄:
οθ΄ Περὶ τῆς παρθένου ἐξουθενήσεως:
π΄ Περὶ τῶν κοπτομένων γυναικῶν:
πα΄ Περὶ τοῦ μετανοήσαντος λῃστοῦ:
πβ΄ Περὶ τῆς ἁγίας τοῦ κυρίου σώματος: τίτλοι ιζ΄: μέρη μη΄: ἑώλα η΄:

π΄ Περὶ τοῦ κλέοπα:

Ἰστέον ὅτι τὸ καλούμενον ἐν, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ χ΄ ἱερωμένη: ἀντὶ τοῦ ἱερατικοῦ χαρακτῆρος ὑπάρχον, ἀπὸ τοῦ χαρίσματος τοῦ ἱερέως θυμιῶντος ἤρξατο:

ΤΟ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

α΄ Ἐπειδὴ πέρ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων· καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου· ἔδοξε κἀμοὶ παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι κράτιστε θεόφιλε· ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. β΄ Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Ἡρῴδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρών· καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. γ΄ ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασι τοῦ κυρίου ἀμέμπτοι· καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον· καθότι ἦν ἡ Ἐλισάβετ στεῖρα. δ΄ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. ε΄ Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ κυρίου· καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος. ζ΄ ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. η΄ καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδών· καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. θ΄ εἰσῆλθεν δὲ ἐπ' αὐτὸν

τλγ καὶ ἡ πόθεν σὲ κτίσω ἡ ἀπὸ τίνος.
λπ εἰκὼν σοῦ κατὶ λιξε. κ ὡς θεὸν λμὴ σεαυτοῦ.
ιν θ ζῶσιν ἡμῖν ὑπὲρ λν πτα περὶ φλαν θκ:-
λθ λν ἀπὸ χμ φῶς γίνοσκ ηθ φκε λα ἔρχ.
κ πδλ κ τῷ βολοβορ μὸ πτ ας ε λχθη.

μ̄ρ κέ· εἰς τ̄ὴν εὐαγγελισμ̄ὸν· ἐν τ̄ῇ ἡμ· συνέλ· ἐλισ· ἡ·

ὁ ἄγγελος· μὴ φοβοῦ Ζαχαρία· διότι ἐσεισακούσθη ἡ δέησίς σου· καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει σοι υἱόν· καὶ
Κ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην· καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις· καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χαρήσονται·
ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυ· καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ· καὶ πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας
μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ
κν̄ τὸν θν̄ αὐτῶν· καὶ αὐτὸς προπορεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ
ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἠλιού· ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ
τέκνα· καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων· ἑτοιμάσαι κῡ
λαὸν κατεσκευασμένον· καὶ εἶπεν Ζαχαρίας πρὸς τὸν
Λ ἄγγελον· κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο· ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης·
καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς· καὶ
δοὺς κριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ ὁ
παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ θῡ· καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι
πρὸς σὲ· καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα· καὶ ἰδοὺ ἔσῃ σιωπῶν
καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρις ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα·
ἀνθ᾽ ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου· οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν· καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν
Τ τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν ἐν τῷ ναῷ
ἐν τῷ αὐτόν· ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἐδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ
ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς
ἦν διανεύων αὐτοῖς· καὶ διέμενεν κωφός· καὶ ἐγένετο ὡς
ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν
Λ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας, συνε-
λαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν
μῆνας πέντε λέγουσα· ὅτι οὕτως μοι πεποίηκεν κς̄

κ̄, εἰς ὄρθρον τετ· ἐν τῷ προ·

ἐπ̄ κᾱ δ̄ εἰσ· εἰς τ̄ὸν ναὸν· ἐν τ̄ῇ ἡμ· ἐπ̄ ἐ̄ ἀναβάσ· μ·

ὁμ ἡμέρας εἰς ἑαυτὴν δόξαν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις· τ̄ὸ συνε·
Ε μὲν τοῦ μὴ γενέσθαι τέκνον· αὐτοκράτωρ ὁ ἄγγελος γαβριὴλ λέγει
τοῦτο· ἐξ ἱστορίας τῆς παλαιᾶς ἡ ὁμοίωσις παραβάλλεται· πρὸς
παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ· ὡς ὁμοίως ἐν σκηνῇ· ἐξ
οἰκουδεσπ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ· καὶ
εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν, εἶπεν· χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ κς̄ μετά σου· ἀλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν· ἰδοὺ
ἰδοὺ σύ, διὰ φαρμάκων ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ διελογίζετο
ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος· καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ·
Μ μὴ φοβοῦ Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θ̄ῳ· καὶ ἰδοὺ
συλλήψῃ ἐν γαστρί· καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰησοῦν· οὗτος ἔσται μέγας· καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται· Ϛ
δώσει αὐτῷ κς̄ ὁ θ̄ς̄ τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ
βασιλεύσει τοῦ οἴκου Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας· καὶ τῆς
βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος· εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς
τὸν ἄγγελον· πῶς ἔσται τοῦτο· ὅτι ἄνδρα οὐ γινώσκω·
Κ καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται
ἐπὶ σέ· καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς θεοῦ· καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβετ Ϛ
ἡ συγγενίς σου· καὶ αὐτὴ συνείληφεν υἱὸν ἐν γήρᾳ αὐτῆς·
καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ· ὅτι
οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τοῦ θεοῦ πᾶν ῥῆμα· εἶπεν δὲ Μαριάμ·
ἰδοὺ ἡ δούλη κῡ· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου· καὶ ἀπῆλθεν ἀπ᾽ αὐτῆς ὁ ἄγγελος· ἐ̄ κ̄ ἀρ· ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἀναστᾶσα δὲ Μαριὰμ ἐπ̄ τ̄ε· γαλ· β̄·
ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ
σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
Ζαχαρίου· καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ· καὶ ἐγένετο ὡς

τὸ ἀγ· δ· κ, εἰς ὀρ· τ̄ε· ἐορ· τ̄ῶν θ̄ κ̄· τῶν ἁγ· ἑ· τ̄ὸ ὀρθ·
ἀλλαλλί· ἐνδε· τῇ· ἀπὸ τ̄ῆς κ̄

Ἠκουσεν ἡ ἐλισαβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς μαρι, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου ἡ ἐλισαβετ· καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί· καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου· καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου μου πρός με· ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτα μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου· καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ κυ· καὶ εἶπε μαρι ἀμ· μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κν· καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θῷ τῷ σωτῆρί μου· ὅτι ἐπεβλεψε πρὸς τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός· καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισε ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν· καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων· καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησε καλῶν· καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς· ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους· καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν· τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος· ἔμεινε δὲ μαρι ἀμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς· καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς· Τῇ δὲ ἐλισαβὲτ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησε υἱόν· καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς· ὅτι ἐμεγάλωσε κς τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ· καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἦλθον

Περιτεμεῖν τὸ παιδίον· καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ζαχαρίαν· καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται ἰωάννης· καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· ὅτι οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ· ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν· καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε λέγων· ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐθαυμάσαμεν πάντες· Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραυτίκα καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν θν· καὶ ἐγένετο φόβος ἐπὶ πάντας τοὺς περιοίκους αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν λέγοντες· τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται· καὶ χεὶρ κυ ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου· καὶ προεφήτευσε λέγων· εὐλογητὸς κς ὁ θς τοῦ ἰηλ· ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ· σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν· καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς· ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν· καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ· ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν· τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας· λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· καὶ σὺ παιδίον προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· πορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυ ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ· τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ

αὐτοῦ. ὑμᾶς δὲ τοὺς ἁμαρτιῶν αὐτῶν. διὰ τοῦ ὀνόματος
αὐτοῦ. ὑμῖν ἀφέσεως ἁμαρτιῶν. διὰ τὸ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ
ἡμῶν. ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους.
ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου κατημένοις.
τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.
ὁδὸν τοῦ δικαίου ἡνύξαμεν καὶ ὄκραταιοῦτο πνεύματι· καὶ ἦμεν
ταῖς ἐρήμοις· ὅως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς
τὸν Ἰσραήλ. ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις.
ἐξῆλθεν δόγμα παρὰ καίσαρος αὐγούστου ἀπογράφεσθαι
πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. αὕτη ἀπογραφὴ πρώτη
ἐγένετο. ἡγεμονεύοντος τῆς συρίας. κυρηνίου. καὶ
ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι ἕκαστος εἰς τὴν
ἰδίαν πατρίδα. ἀνέβη δὲ καὶ ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας
ἐκ πόλεως ναζαρὲθ. εἰς τὴν ἰουδαίαν εἰς πόλιν δαυὶδ
ἥτις καλεῖται βηθλεέμ. διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ
πατριᾶς δαυίδ. ἀπογράψασθαι σὺν μαριὰμ τῇ μεμνη-
στευμένῃ αὐτῷ γυναικὶ οὔσῃ ἐγκύῳ. ἐγένετο δὲ τῶν ἡμερῶν
αὐτὸν ἐκεῖ. ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν.
καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον. καὶ ἐσπαργά-
νωσεν αὐτὸν. καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ. διότι
οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. καὶ ποιμένες
ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες. καὶ φυλάσσοντες
φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. καὶ
ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς. καὶ δόξα κυρίου περιέλαμψεν
αὐτούς. καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ὁ ἄγγελος. μὴ φοβεῖσθε. ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν
μεγάλην. ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ. ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν
σήμερον σωτήρ. ὅς ἐστιν χριστὸς κύριος. ἐν πόλει δαυίδ. καὶ τοῦτο ὑμῖν

τὸ σημεῖον. ἄρα οὐκ ἔστιν εὑρεῖν ἐναντίωσιν ἐν τῷ
μυστηρίῳ καὶ ἐν τῇ
φάτνῃ. καὶ δεξαίμην ἂν τὸν ἐμὸν λαὸν τὸν ἅγιον τὸν ἐκλεκτὸν
ἐν φάτνῃ ἐσθίοντα καὶ ἀναπαυόμενον μετὰ τοῦ ὄνου καὶ τοῦ
μόσχου ἢ μετὰ τῶν ἀλόγων ἐν τῇ γνώσει αὐτῶν κρατούμενον.
ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι
ἴσα θεῷ. ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου λαβών.
ἐν ὁμοιώματι γὰρ ἀνθρώπων γενόμενος καὶ σχήματι
εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος. ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος
ὑπήκοος μέχρι θανάτου. θανάτου δὲ σταυροῦ. διὸ καὶ
ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσεν καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα
τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα. ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἰησοῦ πᾶν
γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων.
καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται ὅτι κύριος ἰησοῦς
χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ πατρός. ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ. ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἰησοῦ
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἰησ

παρακλησιν τοῦ ιηλ· καὶ προσωνημαι αὐτόν· καὶ ἡμ
υτὸ κεχρημασι σμένον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἁγίου, μὴ δεῖμ
θαι αὐτον πορευ θῆναι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ὅτι ἐλθὼν ὁτι τὸ πατρίδι ἐς
τὸ ἱερόν· καὶ ὅτι τῶ ἐσφραγίσμενον τὸν ἀριθμὸν ἡμῶν ἐς τὸ παιδίον ἡμῶν.
τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ ἔθος τοῦ νόμου περὶ
αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὑποδέξασθαι αὐτὸ ἐς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ· καὶ εὐ
λόγησαι τὸν θν καὶ εἰπεῖν· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου
δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμα σου ὅτι ἑώρακαν
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου· ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάν
των τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκαλυψμὸν ἐθνῶν· καὶ δόξαν
λαοῦ σου ιηλ· καὶ ἦν ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες
ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ· καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς
συμεών· καὶ εἶπεν πρὸς μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· ἰδοὺ οὗτος
κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ ιηλ· καὶ εἰς
σημεῖον ἀντιλεγόμενον· καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν
διελεύσεται ῥομφαία· ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ
πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί· καὶ ἦν ἄννα προφῆτις·
θυγάτηρ φανουηλ· ἐκ φυλῆς ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν
ἡμέραις πολλαῖς· ζήσασα μετὰ ἀνδρὸς ἔτη ἀπὸ
τῆς παρθενίας αὐτῆς· καὶ αὐτὴ χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα
τεσσάρων· ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ· νηστείαις καὶ
δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ αὕτη αὐτῇ
τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα, ἀνθωμολογεῖτο τῷ κῷ· καὶ ἐλάλει
περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν
ἰλημ· καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον κυ,
ὑπέστρεψαν εἰς τὴν γαλιλαίαν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν ναζαρέτ· ναζαρὲτ δὲ παιδίον ηὔξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνί·

πληρούμενον σοφίαν· καὶ χάρις θῦ ἦν ἐπ' αὐτό· καὶ
πορευόμενοι οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς ἰλημ, τὴν ἑορτὴν τοῦ
πάσχα· καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν
εἰς ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς· καὶ τελειωσάντων
τὰς ἡμέρας· ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτούς, ὑπέμεινεν ἐν ἰ ὁ παῖς
ἐν ἰλημ· καὶ γνόντες ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· μονάζειν τὸν
δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ ἦναι, ἦλθον ἡμέρας ὁδόν· καὶ ἀνέ
βαινον αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς· καὶ
μὴ εὑρόντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς ἰλημ ζητοῦντες αὐτόν·
καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας τρεῖς, εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθε
ζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων· καὶ ἀκούοντα αὐτῶν· καὶ
ἐπερωτῶντα αὐτούς· ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες
αὐτοῦ· ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ· καὶ ἰδόν
τες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἔφη
πρός μοι· τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως· ἰδοὺ ὁ πατήρ σου κἀγώ,
ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε· καὶ ἔφη πρὸς αὐτούς· τί ὅτι
ἐζητεῖτέ με· οὐκ ἤδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί με;
καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς· καὶ κατέβη
μετ' αὐτῶν· καὶ ἦλθεν εἰς ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος
αὐτοῖς· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς· καὶ ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ· καὶ ἡλικί·
ᾳ καὶ χάριτι παρὰ θῷ καὶ ἀνθρώποις· ἐν ἔτει δὲ πεντεκαι
δεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας τιβερίου καίσαρος· ἡγεμονεύοντος
ποντίου πιλάτου τῆς ἰουδαίας· καὶ τετραρχοῦντος τῆς
γαλιλαίας ἡρῴδου· φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετρα
ρχοῦντος τῆς ἰτουραίας καὶ τραχωνίτιδος χώρας· καὶ
λυσανίου τῆς ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος· ἐπὶ ἀρχιερέως

παρεμβολῶν φώτων· ἐνενήκοντα καὶ ἑπτά·

δμμω καὶ καὶ αβ᾽ ἀμμ τοῦ ἰωδμμ τὸμ ζ δχ δ᾽
ὸμ ὁμ τῆ ἐρήμω· καὶ ἦλθομ ἐς τὸ ἀδομμ τὴμ τὸ περίχωρομ
τοῦ ἰορδμμου. κηρύσσομ μαστὶς μαμμδμοίασ ἐς ἄφεσιμ
ἁμαρτιῶμ· ὡς γέγραπται ἐμ μίβλω λόγωμ ἡσαΐου τοῦ
προφήτου· λέγομτος· φωμὴ μοῶμτος ἐμ τῆ ἐρήμω· ἑτοι
μάσατε τὴμ ὁδὸμ κῦ· εὐθείασ ποιεῖτε τὰς τρίβουσ αὐτοῦ·
πᾶσα φάραγξ πολη πωθήσεται· καὶ πᾶσ ὄροσ καὶ βουνὸσ
ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαμ· καὶ αἱ
τραχεῖαι εἰς ὁδοὺσ λείασ· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σῴομ
τοῦ θῦ· ὅλ ἐβμόωμ τοῖσ ἐκπορευομέμοισ ὄχλοισ μαστὶ
σθῆμαι ὑπ᾽ αὐτοῦ· ἐλεγμήματα χάλδαίωμ· τίσ ὑπέδειξεμ ὑμῖμ
φυγεῖμ ἀπὸ τῆσ μελλούσησ ὀργῆσ· ποιήσατε οὖμ καρπὸσ
ἄξιοσ τῆσ μετάμοίασ· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειμ ἐμ ἑαυτοῖσ·
πατέρα ἔχομεμ τὸμ ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖμ· ὅτι δύναται ὁ θσ
ἐκ τῶμ λίθωμ τούτωμ ἐγεῖραι τέκμα τῷ ἀβραάμ· ἤδη δὲ
καὶ ἡ ἀξίμη πρὸσ τὴμ ῥίζαμ τῶμ δέμδρωμ κεῖται· πᾶσ
οὖμ δέμδρομ μὴ ποιοῦμ καρπὸμ καλὸμ, ἐκκόπτεται καὶ
εἰσ πῦρ βάλλεται· καὶ ἐπηρώτωμ αὐτὸμ οἱ ὄχλοι λέγομτεσ·
τί οὖμ ποιήσομεμ· ἀποκριθεὶσ δὲ λέγει αὐτοῖσ· ὁ ἔχωμ
δύο χιτῶμασ, μεταδότω τῷ μὴ ἔχομτι· καὶ ὁ ἔχωμ βρώματα
ὁμοίωσ ποιείτω· ἦλθομ δὲ καὶ τελῶμαι βαπτισθῆμαι
ὑπ᾽ αὐτοῦ· καὶ εἶπομ πρὸσ αὐτόμ· διδάσκαλε· τί ποιήσομ
ὁδὲ εἶπεμ πρὸσ αὐτούσ· μηδὲμ πλέομ παρὰ τὸ διατε
ταγμέμομ ὑμῖμ πράσσετε· ἐπηρώτωμ δὲ αὐτὸμ καὶ στρα
τευόμεμοι λέγομτεσ· καὶ ἡμεῖσ τί ποιήσομεμ· καὶ εἶπε
πρὸσ αὐτούσ· μηδέμα διασείσητε· μηδὲ συκοφαμτήσητε·
καὶ ἀρκεῖσθε τοῖσ ὀψωμίοισ ὑμῶμ· πρόσδοκῶμτοσ δὲ

τοῦ λαοῦ· καὶ διαλογιζομένωμ πάμτωμ ἐμ ταῖσ καρδίαισ
αὐτῶμ περὶ τοῦ ἰωάμμου· μήποτε αὐτὸσ εἴη ὁ χσ,
κρίματο ὁ ἰωάμμησ ἅπασιμ λέγωμ· ἐγὼ μὲμ ὕδατι βαπτίζω
ὑμᾶσ· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερόσ μου· οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκαμὸσ
λῦσαι τὸ ἱμάμτιμ τῶμ ὑποδημάτωμ αὐτοῦ· αὐτὸσ ὑμᾶσ
βαπτίσει ἐμ πμί ἁγίῳ καὶ πυρί· οὗ τὸ πτύομ ἐμ τῇ χειρὶ
αὐτοῦ· καὶ διακαθαριεῖ τὴμ ἅλωα αὐτοῦ· καὶ συμάξει
τὸμ σῖτομ εἰσ τὴμ ἀποθήκημ αὐτοῦ· τὸ δὲ ἄχυρομ κατα
καύσει πυρὶ ἀσβέστῳ· πολλὰ μὲμ οὖμ καὶ ἕτερα παρα
καλῶμ ἐυηγγελίζετο τὸμ λαόμ· ὁ δὲ ἡρῴδησ ὁ τετρ
τῶμ πρὸσ αὐτόμ· ἐλεγχόμεμοσ ὑπ᾽ αὐτοῦ περὶ ἡρῳδιάδοσ τῆσ γυμαικὸσ
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· καὶ περὶ πάμτωμ ὧμ ἐποίησε πο
μηρὸμ ὁ ἡρῴδησ, προσέθηκε καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσι·
καὶ κατέκλεισε τὸμ ἰωάμμημ ἐμ τῇ φυλακῇ· ἐγέμε
δὲ ἐμ τῷ βαπτισθῆμαι ἅπαμτα τὸμ λαόμ· καὶ ἰησῦ βα
πτισθέμτοσ καὶ προσευχομέμου, ἀμεῳχθῆμαι τὸμ
οὐμόμ· καὶ καταβῆμαι τὸ πμ ἅγιομ σωματικῷ εἴδει
ὡσεὶ περιστερὰμ ἐπ᾽ αὐτόμ· καὶ φωμὴμ ἐξ οὐμοῦ γεμέσθαι
λόγομ· σὺ εἶ ὁ υἱόσ μου ὁ ἀγαπητόσ· ἐμ σοὶ εὐδόκησα·

καὶ αὐτὸσ ἦμ ὁ ἰησοῦσ ὡσεὶ ἐτῶμ τριάκομτα· ἀρχόμεμοσ ὢμ
ὡσ ἐμομίζετο, υἱὸσ ἰωσήφ· τοῦ ἡλεί· τοῦ ματθάτ· τοῦ
λευί· τοῦ μελχί· τοῦ ἰαμναί· τοῦ ἰωσήφ· τοῦ ματταθίου·
τοῦ ἀμώς· τοῦ ναούμ· τοῦ ἑσλί· τοῦ ναγγαί· τοῦ μααθ· τοῦ
ματταθίου· τοῦ σεμεΐ· τοῦ ἰωσήφ· τοῦ ἰούδα· τοῦ ἰωαμ·
τοῦ ῥησά· τοῦ ζοροβάβελ· τοῦ σαλαθιήλ· τοῦ μηρί·
μελχί· τοῦ ἀδδί· τοῦ κωσάμ· τοῦ ἐλμωδάμ· τοῦ ἤρ·
ωσῆ· τοῦ ἐλιέζερ· τοῦ ἰωρείμ· τοῦ ματθάτ· τοῦ λευί·

τμε ἔτουσ·
τῆ β τ α ἐβ· τῶ κῃ· ἐλεγχόμε ἡ ἡρῴδου τετράρχου τοῦ ιω· 19

ι

ε τ τ περὶ ὧ· ι

ιβ

τῇ λ ϛ α εβ· ϖ κϑ· ν πρφητ οἱ ις· ἀπο χ ϡ αν· κ ἠγ ετο·

σμεβρών· τοῦ ἰούδαν· τοῦ ἰωσηφ· τοῦ ἰωσαμάν· τοῦ ἐλιακείμ·
Τοῦ μελεά· τοῦ μαϊμάν· τοῦ ματτατά· τοῦ νάθαμ· τοῦ δαυὶδ·
τοῦ ἰεσσαί· τοῦ ὠβήδ· τοῦ ιωάζ· τοῦ σαλμών· τοῦ ναασσών·
τοῦ ἀμιναδάβ· τοῦ ἀράμ· τοῦ ἐσρώμ· τοῦ φαρές·
τοῦ ἰούδα· τοῦ ἰακώβ· τοῦ ἰσαάκ· τοῦ ἀβραάμ· τοῦ θάρρα·
τοῦ ναχώρ· τοῦ σερούχ· τοῦ ῥαγάβ· τοῦ φαλέκ· τοῦ ἔβερ·
σαλά· τοῦ καϊνάμ· τοῦ ἀρφαξάδ· τοῦ σήμ· τοῦ νῶε· τοῦ
λάμεχ· τοῦ μαθουσάλα· τοῦ ἐνώχ· τοῦ ἰάρεδ· τοῦ μαλε-
λεήλ· τοῦ καϊνάμ· τοῦ ἐνώς· τοῦ σήθ· τοῦ ἀδάμ· τοῦ θῦ·
λθ ιη λ· τοῦ καϊνάμ· τοῦ ἐνώς· τοῦ σήθ· τοῦ ἀδάμ· τοῦ θῦ·
ιβ΄ κγ΄ Ἰ ς δὲ τοῦ κ̅υ̅ ἡμῶν, ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου
ιε΄ ιγ΄ ζ΄ καὶ ἠγέτο ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον. τ ὑμεῖς δὲ στε ἀναπαύ-
κομαι τῷ πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου. καὶ οὐκ ἔφαγεν
οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν,
ὕστερον ἐπείνασε. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· εἰ υἱὸς
εἶ τοῦ θ̅υ̅, εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος. καὶ
ἀπεκρίθη ὁ ἰ̅ς̅ πρὸς αὐτὸν λέγων· γέγραπται· ὅτι οὐκ ἐπ᾽
ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος· ἀλλ᾽ ἐπὶ παντὶ ῥήματι θ̅υ̅· καὶ
Λ ἀγαγὼν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλόν, ἔδειξεν αὐτῷ
πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης, ἐν στιγμῇ χρόνου·
καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην
ἅπασαν· καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται
καὶ ᾧ ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτήν· σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς
ἐνώπιόν μου, ἔσται σοι πᾶσα· καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ
ὁ ἰ̅ς̅· ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ· γέγραπται· προσ-
κυνήσεις κ̅υ̅ τὸν θ̅ν̅ σου· καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις· καὶ
Η ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἰερουσαλήμ· καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον
τοῦ ἱεροῦ· καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θ̅υ̅, βάλε σεαυτὸν

τῇ ε τ α εβ· κ τ α ϛε· τῶν κδ· ἦλθον οἱ ις εἰς πηδάλιον· ϡ τιν·

ὅμοιόν ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωΐ
τὸ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. συμφωνήσας
δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν
Κ αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην
ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς· καὶ
ἐκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ
ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον δώσω ὑμῖν. οἱ δὲ ἀπῆλθον. πάλιν ἐξελθὼν
περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως. περὶ δὲ
τὴν ἑνδεκάτην ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας· καὶ λέγει
αὐτοῖς· τί ὧδε ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; λέγουσιν
αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε
Μ καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον λήψεσθε.
ὀψίας δὲ γενομένης, λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ
ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐτοῖς
τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων.
καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον.
ἐλθόντες δὲ καὶ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται·
καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ τὸ ἀνὰ δηνάριον. λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον
κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου λέγοντες· ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν
ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βα-
στάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα. ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς ἑνὶ αὐτῶν εἶπεν· ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου
συνεφώνησάς μοι; ἆρον τὸ σὸν καὶ ὕπαγε· θέλω δὲ καὶ τῷ
ἐσχάτῳ τούτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί· ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι
ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν,
ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ
οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

τῇ παρ τ α εβ· κ τ α ϛ· ἡλι κ· ϖ κϑ· ἐθῶν οἱ ὀχλ ἐπὶ τ λο τ·

ἐν τῷ ἀκούειν αὐτὸν καὶ ὁρᾶν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τοῖς
ἀσθενοῦσι τοῦ λαοῦ· ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ προφήτης ὁ
ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον. ὁ δὲ ἰησοῦς γνοὺς ὅτι μέλλουσιν
ἔρχεσθαι καὶ ἁρπάζειν αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα,
ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος. ὀψίας δὲ γενομένης,
κατέβη ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον ἦρχετο πέραν
τῆς θαλάσσης εἰς καπερναούμ. καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει καὶ
οὔπω ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ ἰησοῦς· ἡ δὲ θάλασσα ἀνέμου
μεγάλου πνέοντος διεγείρετο. ἐληλακότες οὖν ὡς σταδίους
κε΄ ἢ λ΄, θεωροῦσι τὸν ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης
καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον· καὶ ἐφοβήθησαν. ὁ δὲ λέγει
αὐτοῖς· ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς
τὸ πλοῖον· καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν
ὑπῆγον.

ἦ κοίσαμεν γὰρ ὁ μὲν αὐτῆ τῆ καπερναοὺμ, τοὶ ἦ σομ δὲ
ὧδε δὲ ὅμ τῆ τοῦ δίσου. ἦ τοῦ δὲ ἀμὲν μ λάβ ὑμῖν. ὅ τι
δὲ ἦ ς τοῦ προφήτης δ θ κ τ ὁ ς ἀφ ὑμῖν ὅμ τῆ τοῦ δι αὐτοῦ. ὅσα λ κ
θῆ ασ δὲ λάβ ὑμῖν. τοὶ λλὰ ι χῆρ αι ἡ σὰ ὅμ ταῖς ἡ μέρ αις
ἡ λιοῦ ὅμ τοῦ ἰ̄ηλ̄. ὅ τι δ ὅκ λῆ σθη ὁ ὡ̄ς ὅσοι ἔχ τρί αν. καὶ
μῆ μασ δέ. ὡς ἀφ ὑμῖν ὁ λι μὸς μέγ ας ὅσοι τοῦ σὰ δ μ τὴν γῆν. ὃ
πρὸς οὐδ μί αν αὐτῶν ὅσοι μ ἐφ θη ἡ λί ασ. ἦ μὲν ἦ ς σάρ ξ πᾶ
τῆς σι δῶ μος τοῦ πρὸς ἐ μω ὰς κα χῆρ αν. καὶ τοὶ λλοὶ λ σοῦ οἱ
τῆς σι δῶ μος τοῦ πρὸς ἐ μω ὰς κα χῆρ αν. καὶ τοὶ λλοὶ λ σοῦ οἱ
ἦ σαν ὅσοι ὅλ ι αὶ αὐτοῦ τοῦ προφήτου ὅμ τῶ ἰ̄ηλ̄. καὶ οὐδ ἦ ς
αὐτῶν ὅκ αθ αρ ί σθη ἦ μὴ ν ὑθ μὸν ὁ σύρ ος. καὶ ὅσα λ κ σθη σ αὐ
τοῦ μ τοῦ τ θ μοῦ ὅμ τῆ σω φα γῆ ἀκού ο μ τοῦ τ αῦτα. καὶ ἀφ
ἦ μῶν ὃ ἐ ὑ αμ ο μ αὐτὸ μ ἔξ ω τῆς τοὶ λ ω ς. καὶ ἦ γα γ ο μ
αὐτὸ μ ὅ ω ς ὁ φρύ ος τοῦ ὄ ρ ου σ. ἐφ οὗ ἦ τοὶ λις αὐτῶν ᾠ κο
δό μη το. ἦ ς τὸ κατ α κ ρη μ ί σαι αὐτό μ. αὐτὸ ς δὲ δι ὁ λ θοῦ μ
δι α μέ σου αὐτῶν ὅ σο ρ ά το. ἔρ χ καὶ κατ ῆ λ θ ο μ ἦ ς κ α π ε ρ
ναοὺμ. τοῖς σά β β α σι. καὶ ὃ ἐ κ α λ ή σα ν το ὅσοι τῆ δι δα χῆ αὐτοῦ.
ὅ τι ὅμ ἐ ξ ο υ σί α ἦ μὸ λό γ ος αὐτοῦ. καὶ ὅμ τῆ σω φα γῆ ἦ μ
ἀμῶς ἔχ ο μ τοῦ ἀ μα δ α μ ο μ ί ου ἀ κα θ ά ρ του. καὶ ἀ μ ὁ κ ρ α ξ ὸ ς
φ ω μῆ μ ε γ ά λ η λ ά β ο μ. ὅ α υ. τί λ ι μ ῖ μ καὶ σοὶ ἐ ὖ μ α β α ρ ῆ μ ὁ.
ἦ λ θ ὡ ἀ π ο λ έ σ αι ἦ μ ᾶ ς. οἶ δ α σ ὅ τ ι τ ί ς ἦ. ὁ ἅ γ ι ο ς τοῦ θ ῦ. ὃ
ὅ σ α φ ί μ ο σ ὰ μ αὐτῶ ὁ ἰ̄ς̄ λέ γ ο μ. φ ι μ ώ θ η τ ι. καὶ ὅξ ὁ λ θ ὡ ὅξ
αὐτοῦ. καὶ ῥ ί ψ α μ αὐτὸ μ τὸ δ α ι μ ό ν ι ο μ ἦ ς μ έ σ ο υ, ὅξ ἦ λ θ ὲ μ
δ ι α π ὰ ν τ ῶ ν. μ η δ ὲ μ ι ᾶ λ α β α ν αὐτό μ. καὶ ἀ φ ὁ μ ὲ θ α μ β ο ς ὅ σ ο ι
τοῦ τ α σ. καὶ συ ν ε λ ά λ ο υ ν τ ο ὸ ς ἀ λ λ ή λ ο υ σ λ έ γ ο μ τ ω ν. τί ς
λ ό γ ο ς ὁ ῦ τ ο ς ὅ τ ι ὲ ν ἐ ξ ο υ σί α καὶ δ υ ν ά μ ε ὅ σ ο ι τ α ῖ ς τ ε ι τ ο ῖ ς
ἀ κ α θ ά ρ τ ο ι ς τ ο ῖ ς π ν μ α σ ι καὶ ὅξ ε ρ χ ο μ τ α ι. καὶ ὅξ ὅ σ ο ρ ά σ ῆ

ἦ χ ο ς τοῦ περὶ αὐτοῦ ἦ ς τοῦ δ μ τοῦ τ ό που τῆς τοῦ περὶ χ ώ ρ ου.
μ α φ α ὶ δὲ ὅκ τῆς σω α γω γῆς. ἐφ ἦ σὰ λ θ ὁ μ ἦ ς τὴν οἰ κί αν
σί μω ν ο ς. τοῦ δ μ θ ε ρ ὰ δὲ τοῦ σί μω ν ο σ. ἦ μ συ ν ε χ ό μ ε θ ὰ μ η
σου ρ ῶ μ ε γ ά λ ω. καὶ ἦ ρ ώ τη σὰ μ αὐτὸ μ τοῦ περὶ αὐτῆς. καὶ
ὅσοι φ α ὶ ὅσὰ μ ῶ αὐτῆς, ὅσοκί μη σ α τοῦ σου ρ ῶ. καὶ ἀ φ ῆ κ
αὐτή μ. τοῦ π α ρ α χ ρ ῆ μ α δὲ ἀ μ α φ α ὶ σω δ η κό μ ῆ αὐτοῖς. δ ὼ ν ο μ
λὲ τοῦ ἡ λ ί ου, τοῦ δ μ τοῦ ὁ σοι ἦ χ ο μ ἀ σθ ε ν ο ῦ ν τ α σ μ ό σ ο ι ς π ο ι
κί λ α ι ς, ἤ γ α γ ο μ αὐτοὶ σ τοῦ πρὸς αὐτό μ. ὁ δὲ ὅμ ὶ ὁ κ ά σ τῶ αὐτῶ μ
τοὶ χ ε ῖ ρ α σ ὅσοι θ ῆ ς, ὅθ ε ρ ά π ε υ σ ὲ ν αὐτοὶ σ. ὅξ ἦ ρ χ ε τ ο δὲ ὲ
λα μ ό μ ι α ὰ π ὸ τοῦ πολλῶ μ. κ ρ ά ζ ο μ τα καὶ λ έ γ ο μ τα. ὅ τι σὺ ἦ
ὁ ἅ γ ι ο ς τοῦ θ ῦ. καὶ ὅσοι τι μῶ μ, οὐ κ ἦ ᾶ αὐτοὶ λ α μ ε ῖ ν. ὅ τι
ἤ δ ε ι σὰ μ τὸ μ χ ῖ αὐτὸ μ ἦ μ α. γ ὰ μ ο μ ὲ μ ῆ ς δὲ ἤ μ έ ρ α σ, ὅξ ὁ λ ὼ μ
τοῦ ρ έ σθη ἦ ς ἑ ῆ μ ο μ τό που. καὶ οἱ ὅ χ λ ο ι ὅλ ή τ ω σ αὐτό μ.
καὶ ἦ λ θ ο μ ὅσ ὰ αὐτοῦ. καὶ κ α τ ῆ χ ο μ αὐτὸ μ. τοῦ μὴ τοῦ ρ έ σθ αι
ὲ π ' αὐτῶ μ. ὁ δὲ ἦ ς τοῦ πρὸς αὐτοὶ σ. ὅ τι καὶ ταῖς ἑ τ έ ρ α ι ς τοῦ
λ ώ μ ε ν κ η ρ ύ ξ α ι μ ὲ δ ἦ τὴν μ α σ ι λ ε ί α ν τοῦ θ ῦ. ὅ τι ἦ ς τ ο ῦ τ ο
ἀ π ὲ σ τ α λ μ α ι. καὶ ἦ ν κ η ρ ύ σ σ ω ν ὅμ ταῖς συ ν α γ ω γ α ῖ ς τῆς γ α λ ι
λ α ί α σ. τ ἦ λ θ ὲ δὲ ὅμ τοῦ τοῦ μ ὁ χ λ ο μ ὅσοι κ ἦ σθαι αὐτῶ τοῦ ἀ κ ο υ
τὸ μ λ ό γ ο μ τοῦ θ ῦ. καὶ αὐτὸ ς ἦ μ ὲ ρ ἔξω ὸ ς ἐ π ὶ τ ὴ μ λ ί μ μ η μ
ὅ μ κ σ α ρ ῆ τ. καὶ ἦ δ ὲ δύ ο τοὶ λ οῖ α ἔξω τῶ τοῦ π α ρ α τ ὴ μ λ ί μ μ η μ.
οἱ δὲ ἀ μ ἦ ς ἀ π ὸ σω μ α τ ὼ ν αὐτῶ μ, ἀ π ὸ σ τ ὸ λ ω σ ὰ μ τοὶ δ ί κ τ υ λ.
ὅμ β ὰ ὲ δὲ ἦ ς ὅμ τοῦ μ τοῦ πολλοί ου τοῦ ὁ χ λ ο υ σ. ὡ ς δὲ ὅσω σ α υ τ ὸ λ ὰ λ.
ἦ ς τοῦ πρὸς τὸ μ σί μ ω ν α. ὅσὰ μ ἀ μ ῆ ς ἦ ς τοὶ ὰ λ θ ο ς. καὶ χ α λ ά
σ α τ ὸ τοὶ δ ί κ τ υ α ὶ μ ὰ μ ῆ ς ἐ ς ἀ μ ῆ ν. καὶ ἀ π ὸ κ ρ ι θ ῆ ς ὁ σί μ ω ν,
ε π ὰ σ τ ὰ ὰ ὐ τῶ. ὅσοι φ α ὺ τ α ν. δ ι ὁ λ ή ς τῆς μ υ κ τὸ ς κ ο π ο ι ά σ ὰ μ τ ε ς,

κῆ α: τῶ κῆ. ἑ ὡ ς ὁ ἰ̄ς̄ περὶ τὴν λί μ μ η ν η:

οὐδὲν ὁλάβομεν. ὁσοὶ δὲ τῶ ῥ᾽ ἡματί σου χαράσσω τὸ δίκτυ.
Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων
πολύ. διεῤῥήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. καὶ κατένευσαν
τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῶ ἑτέρω πλοίω. τοῦ ἐλθόντας
συλλαβέσθαι αὐτοῖς. καὶ ἦλθον καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα
τὰ πλοῖα. ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. ἰδὼν δὲ σίμων πέτρος
προσέπεσε τοῖς γόνασιν ἰ̅υ̅ λέγων. ἔξελθε ἀπ᾽ ἐμοῦ. ὅτι
ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι κύριε. θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτόν. καὶ
πάντας τοὺς σὺν αὐτῶ ἐπὶ τῆ ἄγρα τῶν ἰχθύων ἣν συνέλαβον.
ὁμοίως δὲ καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάννην υἱοὺς ζεβεδαίου. οἳ
ἦσαν κοινωνοὶ τοῦ σίμωνος. καὶ εἶπε πρὸς τὸν σίμωνα ὁ
ἰ̅ς̅. μὴ φοβοῦ. ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν. καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες πάντα ἠκο
λούθησαν αὐτῶ. ε̅ κ̅ς̅:

Πόλεσιν. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πλήρης λέπρας. καὶ ἰδὼν τὸν ἰ̅ν̅,
πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ἐδεήθη αὐτοῦ λέγων. κ̅ε̅. ἐὰν θέλῃς
δύνασαί με καθαρίσαι. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο
αὐτοῦ. λέγων. θέλω. καθαρίσθητι. καὶ εὐθέως ἡ λέπρα
ἀπῆλθεν ἀπ᾽ αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῶ μηδενὶ
εἰπεῖν. ἀλλὰ ἀπελθὼν, δεῖξον σεαυτὸν τῶ ἱερεῖ. καὶ
προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου καθὼς προσέταξε
Μωσῆς. εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ
αὐτοῦ. καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν καὶ θερα
πεύεσθαι ὑπ᾽ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν. αὐτὸς δὲ ἦν
ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ προσευχόμενος. καὶ ἐγέ
νετο ἐν μιᾶ τῶν ἡμερῶν. καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων. καὶ ἦσαν
Καθήμενοι φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι. οἳ ἦσαν ἐληλυ

ιβ΄ ιη΄ ιθ΄ κ̅ς̅

θότων ἐκ πασῶν κωμῶν τῆς γαλιλαίας. καὶ ἰουδαίας. καὶ ἱερου
σαλήμ. καὶ δύναμις κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς. καὶ ἰδοὺ ἄνδρες
φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον. ὃς ἦν παραλελυμένος. καὶ ἐζή
τουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν. καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ μὴ
ἄλλο πόθεν εἰσενέγκωσιν αὐτὸν διὰ τὸν ὄχλον. ἀνα
βάντες ἐπὶ τὸ δῶμα. διὰ τῶν κεράμων. καθῆκαν αὐτὸν
σὺν τῶ κλινιδίω εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ ἰ̅υ̅. καὶ ἰδὼν
τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν αὐτῶ. ἄνθρωπε ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρ
τίαι σου. καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ φαρισαῖοι λέγοντες. τίς ἐστιν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας;
τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας. εἰ μὴ μόνος ὁ θεός. ὁσοὶ δὲ
ὁ ἰ̅ς̅ τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς
αὐτούς. τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. τί ἐστιν
εὐκοπώτερον. εἰπεῖν ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. ἢ
εἰπεῖν ἔγειραι καὶ περιπάτει. ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν
ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας. εἶπε
τῶ παραλελυμένω. σοὶ λέγω. ἔγειραι. καὶ ἆρας τὸ κλινί-
διόν σου πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ παραχρῆμα
ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν. ἆρας ἐφ᾽ ὃ κατέκειτο. ἀπῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξάζων τὸν θν̅. καὶ ἔκστασις ἔλαβεν
ἅπαντας. καὶ ἐδόξαζον τὸν θν̅. καὶ ἐπλήσθησαν φόβου
λέγοντες. ὅτι εἴδομεν παράδοξα σήμερον. καὶ μετὰ ταῦτα
ἐξῆλθε καὶ ἐθεάσατο τελώνην. ὀνόματι λευὶν. καθήμενον
ἐπὶ τὸ τελώνιον. καὶ εἶπεν αὐτῶ. ἀκολούθει μοι. καὶ κατα
λιπὼν ἅπαντα, ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῶ. καὶ ἐποίησε
δοχὴν μεγάλην λευὶς αὐτῶ ἐν τῆ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ ἦν ὄχλος
πολὺς τελωνῶν καὶ ἄλλων. οἳ ἦσαν μετ᾽ αὐτῶν κατακείμενοι.

ε΄ τ γ΄ κ̅ε̅:
ιε΄ ιζ΄ ιη΄ κ̅ε̅
κ̅ε̅
κ̅ε̅

Καὶ ἀφῆκαν οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς
τοῦτο μὴ καὶ τὰ αὐτοῦ λάβωμεν. διατί μετὰ τῶν τελωνῶν
ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰ̅ς̅
εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες
ἰατροῦ· ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δι-
καίους· ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. οἱ δὲ εἶπαν
πρὸς αὐτόν· διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσι
καὶ δεήσεις ποιοῦνται· ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων·
οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσι καὶ πίνουσιν· ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς·
μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος
μετ' αὐτῶν ἐστι ποιῆσαι νηστεύειν; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι
ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος· τότε νηστεύσουσιν
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔλεγεν δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς
αὐτούς· ὅτι οὐδεὶς ἐπίβλημα ἱματίου καινοῦ ἐπιῤῥάπτει
ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει
καὶ τὸ καινὸν οὐ συμφωνήσει τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ τῷ παλαιῷ·
βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει
ὁ οἶνος τοὺς ἀσκοὺς καὶ οἱ
ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς
βλητέον· καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται· καὶ οὐδεὶς πιὼν
παλαιὸν· θέλει γάρ· ὁ παλαιὸς χρη-
στότερός ἐστιν· ἦν δὲ ἡμέρᾳ σαββάτου διὰ τῶν σπορίμων
καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς
στάχυας καὶ ἤσθιον ψώχοντες ταῖς χερσὶν
τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων ἔλεγον αὐτοῖς· τί ποιεῖτε ὃ οὐκ
ἔξεστι τοῖς σάββασιν· καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς
ὁ ἰ̅ς̅· οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε ὃ ὁποίησεν Δ̅ς̅ ὁπότε

ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ θεοῦ· καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβε καὶ
ἔφαγε· καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ· οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν
εἰ μὴ μόνοις τοῖς ἱερεῦσι; καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅτι κύριός ἐστι
καὶ τοῦ σαββάτου· ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ
σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ διδάσκειν·
καὶ ἦν ἄνθρωπος· καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά· παρε-
τήρουν δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, εἰ τῷ σαββάτ
θεραπεύσει· ἵνα εὕρωσι κατηγορίαν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ
ᾔδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν· καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐχοντι
τὴν χεῖρα· ἔγειραι καὶ στῆθι εἰς τὸ μέσον· ὁ δὲ ἀναστὰς
ἔστη· εἶπεν οὖν ὁ ἰ̅ς̅ πρὸς αὐτούς· ἐπερωτῶ ὑμᾶς· τί
ἔξεστι τοῖς σάββασι· ἀγαθοποιῆσαι· ἢ κακοποιῆσαι·
ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι· καὶ περιβλεψάμενος πάντας
αὐτοὺς, εἶπεν αὐτῷ· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου· ὁ δὲ ἐποίησεν
οὕτως· καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη·
αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας· καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλή-
λους τί ἂν ποιήσαιεν τῷ Ἰ̅ῡ̅· ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις,
ἐξελθεῖν αὐτὸν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι· καὶ ἦν διανυκτερεύων
ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ θεοῦ· καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσ-
εφώνησε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ'
αὐτῶν δώδεκα· οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεν· Σίμωνα·
ὃν καὶ ὠνόμασε Πέτρον· καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτ·
Ἰάκωβον· καὶ Ἰωάννην· Φίλιππον· καὶ Βαρθολομαῖον·
Ματθαῖον· καὶ Θωμᾶν· Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἁλφαίου· καὶ
Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτήν· Ἰούδαν Ἰακώβου·
καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην· ὃς καὶ ἐγένετο προδότης· καὶ

κγ εις α νικο· η τ παρ δ τ β εβ· κ εις ϛ· τῶ κγ· ἐφ ηο ις ἐπὶ τὸ πεζων

κδ Καταβὰς μετ' αὐτῶν, ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ ὄχλος
μαθητῶν αὐτοῦ· καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ· ἀπὸ πάσης
τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἰλλυμ· καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶ·
οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ· καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν·
καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· καὶ ἐθερά-
πευον. καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ· ὅτι δύναμις
παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο· καὶ ἰᾶτο πάντας· καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγε· μακάριοι
πτωχοί· ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θῦ· μακάριοι οἱ
πεινῶντες νῦν· ὅτι χορτασθήσεσθε· μακάριοι οἱ κλαίοντες
νῦν· ὅτι γελάσετε· μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ
ἄνθρωποι· καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς· καὶ ὀνειδίσωσι· καὶ ἐκ
βάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου· χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ
γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ ταῦτα γὰρ
ἐποίουν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν· πλὴν οὐαὶ
ὑμῖν τοῖς πλουσίοις· ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν·
οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι· ὅτι πεινάσετε· οὐαὶ ὑμῖν
οἱ γελῶντες νῦν· ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε· οὐαὶ ὅταν
καλῶς ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν
τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν· ἀλλὰ ὑμῖν λέγω
τοῖς ἀκούουσιν· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε
τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς· εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς·
προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς· τῷ τύ
πτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, παράσχου καὶ τὴν ἄλλην· καὶ
ἀπὸ τοῦ αἴροντός σου τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κω
λύσῃς· παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε δίδου· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴ

τῆ β τ γ εβ: ἐπ ὀ κε· πρ τ ελλην πρ δ γ· καὶ ἐμὲ μὴ

κγ β: ἐπ ὀ κε· καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν 94

ροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει· καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν ε τ τ β: κς
οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως· καὶ
εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί· καὶ
γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι· καὶ ἐὰν
ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί·
καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι· καὶ ἐὰν δανίζητε
παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί· καὶ
γὰρ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανίζουσιν· ἵνα ἀπολάβωσι
τὰ ἴσα· πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· καὶ ἀγαθοποιεῖτε·
καὶ δανίζετε μηδὲν ἀπολπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολύς· καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστι
ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς· γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες· ε τ τ
καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί· καὶ μὴ κρίνητε κς
Καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· μὴ καταδικάζετε· καὶ οὐ μὴ καταδικα
σθῆτε· ἀπολύετε· καὶ ἀπολυθήσεσθε· δίδοτε· καὶ δοθή
σεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν πεπεσμένον σεσαλευμένον· καὶ ὑπερεκχυνόμενον
καὶ ὑπερβεκχυνόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν·
τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν·
εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· μήτι δύναται τυφλὸς
τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται;
Κρείσσων μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· κατηρτι
σμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ· τί δὲ βλέπεις
τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου· τὴν δὲ
δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς· ἢ πῶς
δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· ἀδελφέ· ἄφες ἐκβάλω
τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου· αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλ
μῷ δοκὸν οὐ βλέπων· ὑποκριτά· ἔκβαλε πρῶτον τὴν

πῆ β τ γ εβ: ἐπ ὀ κε· μὴ κρίνετε κ οὐ μὴ κριθῆτε:

Δοκὸμ ὁκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ τό τό δι αβλέψεις ὁκ
μαρξμ τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου· ὁ
γὰρ ἀγαδός ἐρμ καλόμ, τοιοῦτον καρτὸμ σωτῆρόμ· οὐδὲ
δρόμ σωτορόμ, τοιοῦτον καρτὸμ καλόμ· ὁκ αφομ γὰρ
δρόμ, ὁκ τοῦ ἰδίου καρτοῦ νεμώσκεται· οὐ γὰρ ὀξ
ἀκανθῶμ συλλέγουσι σῦκα· οὐδὲ ὁκ ἀπὸ τρυγόσι σταφ
υλξμ· ὁ ἀγαθὸς ἄμος, ὁκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρ
δίας αὐτοῦ, προφέρεται τὸ ἀγαθόμ· καὶ ὁ τοσμηρὸς ἄμος ὁκ
τοῦ τοσμηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ, τοσροφέρει
τὸ τοσμηρόμ· ὁκ γὰρ τοῦ τοσεριασεύματος τῆς καρδίας
λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ· ἐρωτήσω με καλῶς κέ κέ· καὶ οὐ
ποιεῖτε ἃ λέγω· τοιᾶς ὁ ἐρχόμενος τοσρός μέ· καὶ ἀκούει μου
τοὺς λόγους καὶ τοιεῖ αὐτούς, ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν
ὅμοιος· ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν· ὃς ἔσκα
ψε καὶ ἐβάθυνε· καὶ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν·
πλημμύρας δὲ γενομένης, τροσέρηξε τὸ ὀτοταμὸς
τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ· καὶ οὐκ ἴσχυσε σαλεῦσαι αὐτήν· τεθεμε
λίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν· ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ τοιήσας,
ὁμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν
χωρὶς θεμελίου· ᾗ τοροέρηξε τὸ ὀτοταμός· καὶ εὐθέως
ἔπεσε· καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα·
ἐγένετο δὲ ὅτε ἐτέλεσε τοὺς λόγους τούτους τοὺς ῥήματας αὐτοῦ ἐς τοὺς
ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναούμ· ἑκα
τόμταρχος δέ τις ἦν δοῦλος κακῶς ἔχων, ἐμέλλε τελευτᾶν·
ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος· ἀκούσας δὲ τερὶ τοῦ ἰῦ, ἀπέστειλε
πρὸς αὐτὸν τρεσβυτέρους τῶν ἰουδαίων· ἐρωτῶν αὐτὸν
ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ· οἱ δὲ τοραγενό

Καὶ ἐγένετο τῇ ἑξῆς· ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλου-

μενοι τοὸς τὸν ἰῦ, τοσαρεκάλουν αὐτὸν τοῦ διασῶσαι τὸν
δοῦλον αὐτοῦ· οἱ δὲ τοσελθόντες τοσὸς τὸν ἰῦ, τοσῆρ
αντο αὐτὸν σπουδαίως λέγοντες· ὅτι ἄξιός ἐστιν ᾧ τοσαρέξῃ τοῦτο· ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν·
καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ᾠκοδόμησεν ἡμῖν· ὁ δὲ ἰῦς τοσο
ρεύετο σὺν αὐτοῖς· ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπεχόντος
ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπεμψε τοσὸς αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρχος φί
λους λέγων αὐτῷ· κε· μὴ σκύλλου· οὐ γὰρ ἱκανός
εἰμι ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξί
ωσα τοσὸς σὲ ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπὲ λόγῳ καὶ ἰαθήτω ὁ
παῖς μου· καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑποκάτω ἐξουσίαν τασσόμενος·
ἔχων ὑποκάτω ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ τοροεύθητι·
καὶ τοροεύεται· καὶ ἄλλῳ ἔρχου· καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου
ποίησον τοῦτο καὶ τοιεῖ· ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ ἰῦς, ἐθαύμασεν
αὐτόν· καὶ στραφεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπε· λέγω ὑμῖν· οὐδὲ ἐν τῷ ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον· καὶ
ὑποστρέψαντες οἱ τεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον, εὗρον
τὸν ἀσθενοῦντα δοῦλον ὑγιαίνοντα· καὶ ἐγένετο τῇ ἑξῆς,
τοροεύετο εἰς τόλιν καλουμένην ναΐν· καὶ συνεστοροεύοντο
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ· καὶ ὄχλος τολύς· ὡς δὲ
ἤγγισε τῇ τύλῃ τῆς τόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο
τεθνηκὼς· υἱὸς μονογενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ αὐτὴ χήρα·
καὶ ὄχλος τῆς τόλεως ἱκανὸς σὺν αὐτῇ· καὶ ἰδὼν αὐτὴν
ὁ κς, ἐσπλαγχνίσθη ἐπ᾽ αὐτῇ· καὶ εἶπε αὐτῇ· μὴ κλαῖε·
καὶ τροσελθὼν ἥψατο τῆς σοροῦ· οἱ δὲ βαστάζοντες
ἔστησαν· καὶ εἶπε· νεανίσκε· σοὶ λέγω· ἐγέρθητι· καὶ ἀνε
κάθισεν ὁ μονογενὴς· καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν
τῇ μητρὶ αὐτοῦ· ἔλαβε δὲ φόβος τοντας· καὶ ἐδόξαζον
τὸν θν λέγοντες· ὅτι τροφήτης μέγας ἠγέρθη ἐν ἡμῖν·

καὶ ὅτι ἐθαύμαζεν ὅλην τὴν ὀχλοκρατίαν τὴν περὶ αὐτόν· καὶ ἀφεὶς ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ ὅλος ὁ ὄχλος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ ἰουδαίᾳ ἐθεώρει περὶ αὐτοῦ· καὶ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ἐθεώρει περὶ τούτου· καὶ τότε καλοῦνται δύο τυφλοὶ τὸν μαθητὴν αὐτοῦ ὄντες Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἐθαύμαζον πρὸς τὸν Ἰησοῦν· ὁ δὲ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν· χωλοὶ περιπατοῦσιν· λεπροὶ καθαρίζονται· κωφοὶ ἀκούουσιν· νεκροὶ ἐγείρονται· πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί· ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου, ἤρξατο λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· τί ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες, ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν· ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν; προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν καὶ περισσότερον προφήτου· οὗτός ἐστι περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου· ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου· λέγω γὰρ ὑμῖν· μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, μείζων αὐτοῦ ἐστι· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι, ἐδικαίωσαν τὸν θεὸν βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου· οἱ δὲ φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτούς· μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ· τίνι οὖν ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης· καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι· ὁμοιοί εἰσι παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις καὶ λέγουσιν· ηὐλήσαμεν ὑμῖν· καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν· καὶ οὐκ ἐκλαύσατε· ἦλθε γὰρ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς· μήτε ἄρτον ἐσθίων· μήτε οἶνον πίνων· καὶ λέγετε δαιμόνιον ἔχει· ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ λέγετε· ἴδου ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης· φίλος τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν· καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς τοῦ πατρός· τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλείσται δυνάμεις αὐτοῦ ὅτι οὐ μετενόησαν· οὐαί σοι Χοραζείν· οὐαί σοι Βηθσαϊδά· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν· πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν· πλὴν λέγω ὑμῖν· Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ ὑμῖν· καὶ σύ Καπερναούμ· μὴ ἕως οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ· ἕως ἅδου καταβήσῃ· ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί· ἔμεινεν ἂν μέχρι τῆς σήμερον· πλὴν λέγω σοι· ὅτι γῇ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ σοί· ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς· ὅτι ἔκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ πατήρ· ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου· πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ· καὶ τὸν πατέρα τίς ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι· δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι· κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς· καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ· ὅτι πραΰς εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός ἐστι· καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν· ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυας καὶ ἐσθίειν· οἱ δὲ φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον αὐτῷ· ἴδε οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν σαββάτῳ· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαυὶδ ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγον οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ εἰ μὴ μόνοις τοῖς ἱερεῦσιν· ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς σάββασι οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσι καὶ ἀναίτιοί εἰσι· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ μείζων ὧδε ἐστί· εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί ἐστιν· ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους· κύριος γάρ ἐστι τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος χεῖρα ἔχων ξηράν· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἔξεστι τοῖς σάββασι θεραπεύειν· ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃς ἕξει πρόβατον ἓν καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον· οὐχὶ κρατήσει αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ· πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου· ὥστε ἔξεστι τοῖς σάββασι καλῶς ποιεῖν· τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου· καὶ ἐξέτεινε· καὶ ἀπεκατεστάθη ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη· οἱ δὲ φαρισαῖοι ἐξελθόντες συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας· καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· ἰδοὺ ὁ παῖς μου ὃν ἐξελεξάμην· ὁ ἀγαπητός μου εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχή μου· θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν· καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ· οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κραυγάσει· οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ· κάλαμον τεθλασμένον οὐ κατεάξει· καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει· ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νῖκος τὴν κρίσιν· καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν· τότε προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος τυφλὸς καὶ κωφός· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν· ὥστε τὸν κωφὸν λαλῆσαι καὶ βλέπειν· καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαυίδ· οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον· οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων· εἰδὼς δὲ τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται· καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα οὐ σταθήσεται· καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλλει ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ· καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια· οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν· διὰ τοῦτο αὐτοὶ κριταὶ ὑμῶν ἔσονται· εἰ δὲ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια· ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· ἢ πῶς δύναταί τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἁρπάσαι ἐὰν μὴ πρῶτον δήσῃ τὸν ἰσχυρόν· καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει· ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει· διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται· καὶ ὃς ἐὰν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου· οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι· ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον καλὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν· ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται· γεννήματα ἐχιδνῶν· πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ ὄντες· ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ· ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας ἐκβάλλει ἀγαθά· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι· ἀποδώσουσιν περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ· καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ· τότε ἀποκριθέντες τινὲς τῶν γραμματέων καὶ φαρισαίων λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε· θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου· ὥσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε· βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶντος ὧδε· ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ οὐχ εὑρίσκει· τότε λέγει· ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σχολάζοντα σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον· τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ· καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων· οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ· ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις· ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἱστήκεισαν ἔξω· ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι· εἶπε δέ τις αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἑστήκασιν· ζητοῦντές σοι λαλῆσαι· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ λέγοντι αὐτῷ· τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου· καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν· ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου· ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· αὐτός μου ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί· ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἱστήκει· καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς λέγων· ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν· καὶ ἐλθόντα τὰ πετεινὰ κατέφαγεν αὐτά· ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες· ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη· ἄλλα δὲ ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά· ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν· καὶ ἐδίδου καρπὸν ὃ μὲν ἑκατόν· ὃ δὲ ἑξήκοντα· ὃ δὲ τριάκοντα· ὁ ἔχων ὦτα ἀκουέτω· καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπον αὐτῷ· διὰ τί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται· ὅστις γὰρ ἔχει δοθήσεται αὐτῷ καὶ περισσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ· ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσι· καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν οὐδὲ συνιοῦσιν· καὶ ἀναπληροῦται αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐου λέγουσα· ἀκοῇ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐκ ἴδητε· ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου· καὶ τοῖς ὠσὶν βαρέως ἤκουσαν· καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι· καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι· καὶ ἐπιστρέψωσι· καὶ ἰάσομαι αὐτούς· ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ ὅτι βλέπουσι· καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν ὅτι ἀκούουσιν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε καὶ οὐκ εἶδαν· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν· ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείραντος· παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνιέντος· ἔρχεται ὁ πονηρὸς καὶ ἁρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρείς· ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρείς· οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν· οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν· γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθὺς σκανδαλίζεται· ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρείς· οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων· καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει τὸν λόγον· καὶ ἄκαρπος γίνεται· ὁ δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν σπαρείς· οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιείς· ὃς δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ ὃ μὲν ἑκατόν· ὃ δὲ ἑξήκοντα· ὃ δὲ τριάκοντα· ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείραντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἐπέσπειρεν ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου καὶ ἀπῆλθεν· ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ καρπὸν ἐποίησεν· τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια· προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ· κύριε οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ· πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια· ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν· οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον αὐτῷ· θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά· ὁ δὲ φησί· μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον· ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς· συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου· ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ὃ μικρότερόν ἐστι μὲν πάντων τῶν σπερμάτων· ὅταν δὲ αὐξηθῇ μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστὶ καὶ γίνεται δένδρον· ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ· ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία· ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον· ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις· καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου· ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ὁ δὲ ἀγρός ἐστιν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνιά εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ· ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά ἐστιν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια αἰῶνός ἐστιν· οἱ δὲ θερισταί ἄγγελοί εἰσιν· ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ κατακαίεται· οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου· ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ· καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν· καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν· ὁ ἔχων ὦτα ἀκουέτω· πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ· ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε· καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ· καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον· πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· εὑρὼν δὲ ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην ἀπελθὼν πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε· καὶ ἠγόρασεν αὐτόν· πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ· ἣν ὅτε ἐπληρώθη ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγγη· τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον· οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἀφορίσουσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων· καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· συνήκατε ταῦτα πάντα· λέγουσιν αὐτῷ· ναί κύριε· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά· καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας πάσας· μετῆρεν ἐκεῖθεν· καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν· ὥστε ἐκπλήσσεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν· πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός· οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ· καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσὴφ καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας· καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσιν· πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα· καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν· ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρῴδης ὁ τετραάρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ· καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ· ὁ γὰρ Ἡρῴδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδησεν αὐτὸν καὶ ἀπέθετο ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν· καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἐφοβήθη τὸν ὄχλον· ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον· γενεσίοις δὲ ἀγομένοις τοῦ Ἡρῴδου ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρῳδιάδος ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρῴδῃ· ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσηται παρ' αὐτοῦ· ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς φησί· δός μοι ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· καὶ λυπηθεὶς ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσε δοθῆναι· καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἐκομίσθη ἡ κεφαλὴ αὐτ

Δημάριαν τοῦμ Τακόσι· ὁδὲ ἕτερος τοῦμ Τήκοντ· μὲ ἀφέσ τ ωμ
δὲ αὐτὸμ ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο· τίς οὖν
αὐτῶμ ἥττον πολέμιος αὐτῶμ φαίνοιτ· ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ σίμων ἔφη· νομίζω ἐγὼ ὅτι ᾧ τὸ πλέον ἐχαρίσατο·
ὁδὲ ἔφη αὐτῷ· ὀρθῶς ἔκρινας· καὶ παραβὰς πρὸς
τὴμ γυναῖκα, τῷ σίμωνι εἶπε· μέτρησε ταύτην τὴμ γυναῖ
κα· ἣ σῆλθόμ σου εἰς τὴμ οἰκίαμ· ὕδωρ δοὺς τοῖς πόδας
μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δακρύσι μου βρέξασά μου τοὺς
πόδας· καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε
φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλθομ, οὐδὲ
λιπαρ κατεφίλουσά μου τοὺς πόδας· ἐλαίῳ τὴμ κεφα
λήμ μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἠλείψατό μου τοὺς πόδας·
οὗ χάριμ λέγω σοι, ἀφέωμ ται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί
ὅτι ἠγάπησε πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγομ ἀφίεται, ὀλίγομ ἀγα
πᾷ· εἶπε δὲ αὐτῇ· ἀφέωμ ταί σου αἱ ἁμαρτίαι· καὶ ἤρξαντο
οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· τίς οὗτός ἐστιμ· ὃς
καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιμ· εἶπε δὲ πρὸς τὴμ γυναῖκα·
ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνημ· καὶ ἐγέμ
ετο καθεξῆς· καὶ αὐτὸς διώδευε κατὰ πόλιμ καὶ κώ
μημ κηρύσσωμ καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴμ βασιλείαμ τοῦ θυ·
καὶ οἱ δώδεκα σὺμ αὐτῷ· καί τιμες γυναῖκες αἱ ἦσαμ τε
θεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτωμ πονηρῶμ καὶ ἀσθενει
ῶμ· Μαριάμ ἡ καλουμένη Μαγδαληνή· ἀφ' ἧς δαιμόνια ἑπτὰ
ἐξεληλύθει· καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρῴδου·
καὶ Σωσάννη· καὶ ἕτεραι πολλαί· αἵτινες διηκόνουν αὐτοῖς
ἀπὸ τῶμ ὑπαρχόντωμ αὐταῖς· συνιόντος δὲ ὄχλου
πολλοῦ· καὶ τῶμ κατὰ πόλιμ ἐπιπορευομένωμ πρὸς αὐτόμ,

97 ιδ

λε

Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸμ σπόρομ αὐτοῦ· καὶ ἐμ τῷ σπείρειμ αὐτόμ, ὃ μὲμ, ἔπεσε παρὰ τὴμ ὁδόμ καὶ κατεπατήθη· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεμ αὐτό· καὶ ἕτερομ ἔπεσεμ ἐπὶ τὴμ πέτραμ· καὶ φυὲμ ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειμ ἰκμάδα· καὶ ἕτερομ ἔπεσεμ ἐν μέσῳ τῶμ ἀκανθῶμ· καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαμ αὐτό· καὶ ἕτερομ ἔπεσεμ εἰς τὴμ γῆμ τὴμ ἀγαθήμ· καὶ φυὲμ ἐποίησε καρπὸμ ἑκατονταπλασίονα· ταῦτα λέγωμ, ἐφώνει· ὁ ἔχωμ ὦτα ἀκούειμ, ἀκουέτω· ἐπηρώτωμ δὲ αὐτὸμ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· τίς εἴη ἡ παραβολή αὕτη· ὁδὲ ἔφη· ὑμῖμ δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς· ἵμα βλέποντες, μὴ βλέπωσι· καὶ ἀκούοντες, μὴ συνιῶσιμ· ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· ὁ σπόρος ἐστὶμ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ· οἱ δὲ παρὰ τὴμ ὁδόμ εἰσιμ, οἱ ἀκούσαντες· εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος· καὶ αἴρει τὸμ λόγομ ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶμ· ἵμα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιμ· οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἵτινες ὅταμ ἀκούσωσι μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸμ λόγομ· καὶ οὗτοι ῥίζαμ οὐκ ἔχουσιμ· οἱ πρὸς καιρὸμ πιστεύουσι· καὶ ἐμ καιρῷ πει ρασμοῦ ἀφίστανται· τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόμ, οὗτοί εἰσιμ οἱ ἀκούσαντες· καὶ ὑπὸ μεριμνῶμ καὶ πλούτου καὶ ἡδομῶμ τοῦ βίου πορευόμενοι, συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι· τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιμ· οἵτινες ἐμ καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸμ λόγομ, κατέ χουσι· καὶ καρποφοροῦσιμ ἐμ ὑπομονῇ· ταῦτα λέγωμ, ἐφώνει· ὁ ἔχωμ ὦτα ἀκούειμ, ἀκουέτω· οὐδεὶς δὲ λύχνομ ἅψας, καλύπτει αὐτὸμ σκεύει· ἢ ὑποκάτω κλίνης

Δὸ τὸμ ἰῆ καὶ ἀμακράξας. προσεβόησεν αὐτῶ· καὶ φωμὴ
μεγάλη ἦσεν· τί ὄμοι καὶ σοὶ ἰῆ νἱὲ τοῦ θῦ τοῦ ὑψίστου· δέο
μαί σου μή με μασανίσῃς· παρήγγειλε γὰρ τῶ πνεύματι
τῶ ἀκαθάρτω ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοῖς γὰρ χρόνοις
συνήρπασε κὰ αὐτόν· καὶ ἐδέθη μὲ τὰ ἁλύσεσι καὶ πέδαις φυ
λασσόμενος· καὶ διαρήσσων τὰ δεσμά, ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ
δαίμονος εἰς τὰ ὄρη μ̣α· ὅσα μ̣ρ ἀπέστη δὲ αὐτὸν ὀνόματι λε
γεῶνος ἐστί· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν τί ὄνομά σοι· ὁ δὲ ἔφη
λεγόμενος· ὅτι δαιμόνια πολλὰ
εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν· καὶ παρεκάλει αὐτὸν, ἵνα μὴ ἀπο
στείλῃ
αὐτοὺς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν· ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων
ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῶ ὄρει· καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν
ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν
αὐτοῖς· ἐξελθόντα τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλ
θον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ
εἰς τὴν λίμνην· καὶ ἀπεπνίγη· ἰδόντες δὲ οἱ βοσκοντες
τὸ γεγονὸς ἔφυγον· καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ
εἰς τοὺς ἀγρούς· ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός· καὶ ἦλθον
πρὸς τὸν ἰῆν· καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμό
νια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ
τοὺς πόδας τοῦ ἰῦ· καὶ ἐφοβήθησαν· ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς
καὶ οἱ ἰδόντες· πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς· καὶ ἠρώτησεν
αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν,
ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν· ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς
δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψεν· ἐδέετο δὲ αὐτοῦ
ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, ἵνα εἴη σὺν αὐτῶ·
ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν λέγων· ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου·
καὶ διηγοῦ ὅσα σοι ἐποίησεν ὁ θς· καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην

τῆ β΄ τ β΄ ἐβ: τῶ κ̄ᾱͅ. ἐνέβη ὁ ἰ̄ς̄ εἰς πλοῖον κ̣ὶ οἱ

Τίθησιν· ἀμφότεροι λυχνίαν ὅταν τίθησιν· ἵνα οἱ εἰσπο
ρευόμενοι ἐμφάσσωσι τὸ φῶς· οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν ὃ οὐ φανερόν
γενήσεται· οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνωσθῆναι καὶ εἰς φά
νερὸν ἐλθεῖν· βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δο
θήσεται αὐτῶ· καὶ ὃς ἂν μὴ ἔχῃ, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσεται
ἀπ' αὐτοῦ· παραγίνονται δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῶ διὰ τὸν ὄχλον· Σ
ἀπηγγέλη αὐτῶ λέγοντων· ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου
ἑστήκασιν ἔξω ἰδεῖν σε θέλοντες· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
πρὸς αὐτούς· μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν· οἱ τὸν λόγ
τοῦ θῦ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες αὐτόν· Τ καὶ ἐγένετο ἐν
Μιᾷ τῶν ἡμερῶν· καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθη
αὐτοῦ· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς
λίμνης· καὶ ἀνήχθησαν· πλέοντων δὲ αὐτῶν, ἀφύπνωσεν·
καὶ κατέβη λαῖλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην· καὶ συνεπλη
ροῦντο καὶ ἐκινδύνευον· καὶ προσελθόντες διήγειραν
αὐτὸν λέγοντες· ἐπιστάτα· ἐπιστάτα· ἀπολλύμεθα· ὁ δὲ
ἐγερθείς, ἐπετίμησε τῶ ἀνέμῳ καὶ τῶ κλύδωνι τοῦ ὕδατος·
Καὶ ἐπαύσαντο· καὶ ἐγένετο γαλήνη· εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ποῦ
ἐστιν ἡ πίστις ὑμῶν· φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν λέγοντες Τ
πρὸς ἀλλήλους· τίς ἄρα οὗτός ἐστιν· ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις
ἐπιτάσσει· καὶ τῶ ὕδατι· καὶ ὑπακούουσιν αὐτῶ· Τ καὶ
κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν· ὅστις ἐστὶν
ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας· ἐξελθόντι δὲ αὐτῶ ἐπὶ
τὴν γῆν, ὑπήντησεν αὐτῶ ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλεως· ὃς εἶχεν
δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν· καὶ ἱματίῳ οὐκ ἐνεδύσατο
οὐδὲ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν· ἰδὼν

κῆ ς΄: τῶ κ̄ᾱͅ. ἐλθόντι τῶ ἰῶ εἰς τὴν χώρ̣ αν Γαδαρηνῶν

τὴν πολιν. κηριλατομόσαν ὅσοι ἦσαν αὐτῷ οἱς. ε τ τ κγ
δὲ ὃν τὸν ὄχλον τρέψαι τὸν ἵππ, αὐτὸς δὲ αὐτὸς αὐτὸν ὁ ὄχλος.
ἦν γὰρ πολὺς τῷ πλήθει τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ
λθ ἦλθεν ἄγγελος τῷ ὁμοιαΐα ἄρχοντι τῆς συ
γαγῆς τοῦ ἵππ. καὶ πορεύου μετὰ τοῦ δαστρουΐου,
κε καὶ ἀπέκτειναν αὐτὸν ἐν τῷ ὁδῷ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ὅτι ἦθυ
γάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα. καὶ αὐτὴ
ἀπέθνησκεν. ὃν δὲ τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν, οἱ ὄχλοι συνε πνι
γον αὐτόν. καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν
κς δώδεκα. ἥτις ἰατροῖς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον,
οὐκ ἰσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι. προσελθοῦσα
δὲ ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.
καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς. καὶ εἶπ
ὁ ἰς. τίς ὁ ἁψάμενός μου. ἀρνουμένων δὲ πάντων, εἶπ
ὁ πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. ὅτι ἐπιστάτα. οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε
καὶ ἀποθλίβουσι. καὶ λέγεις τίς ὁ ἁψάμενός μου; ὁ δὲ ἰς
ε πεν. ἥψατό μου τις. ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύναμιν ἐξεληλυθυῖαν
ἀπ' ἐμοῦ. ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρόμουσα ἦλθ.
καὶ πρὸς πεσοῦσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ ἀπήγ
γειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ. καὶ ὡς ἰάθη
παραχρῆμα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ. θάρσει θύγατερ. ἡ πί
στις σου σέσωκέ σε. πορεύου εἰς εἰρήνην. ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος,
ἔρχεταί τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγων αὐτῷ. ὅτι
τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου. μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον.
ὁ δὲ ἰς ἀκούσας, ἀπεκρίθη αὐτῷ λέγων. μὴ φοβοῦ. μόνον
πίστευε. καὶ σωθήσεται. ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ
ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα. εἰ μὴ πέτρον καὶ ἰωάννην

καὶ ἰάκωβον. καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα.
κλαιόντων δὲ πάντων καὶ κοπτομένων αὐτήν. ὁ δὲ εἶπε. μὴ
κλαίετε. οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει. καὶ κατεγέλων
αὐτοῦ. εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάν
τας. καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε λέγων. ἡ παῖς.
ἔγειρου. καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς. καὶ ἀνέστη παρα
χρῆμα. καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν. καὶ ἐξέστη
οἱ γονεῖς αὐτῆς. ὃ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν
τὸ γεγονός. ε τ τ κγ συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα, ἔδωκε
κ αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια. ιω
καὶ νόσους θεραπεύειν. καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν
κά τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ. καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας. καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς. μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν. μήτε
ῥάβδους. μήτε πήραν. μήτε ἄρτον. μήτε ἀργύριον.
μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν. καὶ εἰς ἣν οἰκίαν εἰσέλ
θητε. ἐκεῖ μένετε. καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε. καὶ ὅσοι
ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως
ἐκείνης, καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν
ἀποτινάξατε εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς. ἐξερχόμενοι
δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας. εὐαγγελιζόμενοι καὶ
θεραπεύοντες πανταχοῦ. ε τ τ Cά ἤκουσε δὲ Ἡρῴδης ὁ
τετράρχης τὰ γινόμενα πάντα ὑπ' αὐτοῦ. καὶ διηπόρει. κα
διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπό τινων ὅτι Ἰωάννης ἐγήγερται ἐκ
νεκρῶν. ὑπό τινων δὲ ὅτι Ἠλίας ἐφάνη. ἄλλων δὲ ὅτι
προφήτης εἷς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. καὶ εἶπε Ἡρῴδης.
Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα. τίς δέ ἐστιν οὗτος. περὶ οὗ
γὼ ἀκούω τοιαῦτα. καὶ ἐζήτει ἰδεῖν αὐτόν. καὶ ὑποστρέ

πρὸ κς ἐνλο κὸ
ιβ: ἐνλο κὸ

τὴν ε τ τ λ ιβ: κγ εἰς ὄρ κγ ὃ ΙΕΜΕΣΙ ϣ πρὸ τ κγ ηκ γ πρωὸ τε τ ΙΝΩΝ ΙΥ

ψαμ τῶν οἱ ἀποστολοι, δι ἣν ἐποίησαν τὸ αὐτὸ ὃ σωβοποίησαν.

Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς, ὑπεχώρησε κατ ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον πόλεως καλουμένης Βηθσαϊδά. οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ δεξάμενος αὐτοὺς. ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· καὶ τοὺς χρείαν θεραπείας ἐποίησατο, ἰᾶτο· ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα, εἶπον αὐτῷ· ἀπόλυσον τὸν ὄχλον· ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας καὶ τοὺς ἀγροὺς, καταλύσωσι· καὶ εὑρωσιν βρῶσιν· ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν· εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν· οἱ δὲ εἶπον· οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ ἄρτοι πέντε καὶ ἰχθύες δύο· εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς, ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα· ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι· εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ἀνὰ πεντήκοντα· καὶ ὅπερ ἐποίησαν οὕτως· καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας· λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας· ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησεν αὐτοὺς· καὶ κατέκλασε· καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παραθεῖναι τῷ ὄχλῳ· καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες· καὶ ἠρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς, κλασμάτων κόφινοι δώδεκα· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον κατὰ μόνας, συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς λέγων· τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ, Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ, ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη· εἶπε δὲ αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ Πέτρος εἶπε· τὸν χριστὸν τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ

ἐπετίμησεν αὐτοῖς, καὶ παρήγγειλε μηδενὶ λέγειν τοῦτο· εἰπὼν ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν· καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων· καὶ ἀποκτανθῆναι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι· ἔλεγε δὲ πρὸς πάντας· εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν· καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ ἡμέραν καὶ ἀκολουθείτω μοι· ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗτος σώσει αὐτήν· τί γὰρ ὠφεληθήσεται ἄνθρωπος κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον· ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς· ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους, τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ· καὶ τοῦ πατρὸς· καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων· λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστώτων, οἳ οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου· ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους, ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτὼ· καὶ παραλαβὼν

Π

τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον· καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων· καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ· οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἠλίας· οἳ ὀφθέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἣν ἤμελλε πληροῦν ἐν Ἰερουσαλήμ· ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ, εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· διδάσκαλε· καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς· μίαν σοὶ καὶ μίαν

εἰς ὀρθρ τῶν σαββ. ἐπεφάνη ὁ κς τοῖς μαθηταῖς καὶ εἶπεν· πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη· βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· κ' προ. θαβ ὡρ κ' ἐν μιᾷ ν· ϛ' σοὶ εἰς οὐρανοὶ εἰς τὸν οὐρανόν

μωσῆ· καὶ μία αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν· πάντα δὲ τὰ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν ἠριθμημέναι εἰσίν· μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς. λέγω δὲ ὑμῖν, πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσει κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὃς δ' ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι κἀγὼ αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν. ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς· καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ. ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος· καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου οὐκ ἔστιν μου ἄξιος. ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὑρήσει αὐτήν. ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. ὁ γὰρ μικρότερος ὢν ἐν ὑμῖν οὗτος μέγας ἔσται. ὁ δὲ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου λήμψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήμψεται. καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. Ἰωάννης δὲ ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας διὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν καὶ χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· τί ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν. ἀλλὰ τί ἐξήλθατε; προφήτην ἰδεῖν; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου. οὗτός ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστιν. ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἁρπάζουσιν αὐτήν. πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου ἐπροφήτευσαν· καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἠλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; ὁμοία ἐστὶν παιδίοις καθημένοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἃ προσφωνοῦντα τοῖς ἑτέροις λέγει· ηὐλήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε, ἐθρηνήσαμεν καὶ οὐκ ἐκόψασθε. ἦλθεν γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων μήτε πίνων, καὶ λέγουσιν· δαιμόνιον ἔχει. ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν· ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῆς.

Τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν· οὐαί σοι, Χοραζείν, οὐαί σοι, Βηθσαϊδά· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν. πλὴν λέγω ὑμῖν, Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ ὑμῖν. καὶ σύ, Καπερναούμ, μὴ ἕως οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ; ἕως ᾅδου καταβήσῃ· ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμεινεν ἂν μέχρι τῆς σήμερον. πλὴν λέγω ὑμῖν ὅτι γῇ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ σοί.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἔμπροσθέν σου. πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυας καὶ ἐσθίειν. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπαν αὐτῷ· ἴδε οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν ἐν σαββάτῳ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν Δαυὶδ ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγον, οὓς οὐκ ἔξεστιν αὐτῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ εἰ μὴ μόνοις τοῖς ἱερεῦσιν; ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσιν καὶ ἀναίτιοί εἰσιν; λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ μείζων ὧδε ἐστίν. εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί ἐστιν· ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους. κύριος γάρ ἐστιν τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος χεῖρα ἔχων ξηράν. καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἔξεστιν τοῖς σάββασιν θεραπεύειν; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃς ἕξει πρόβατον ἕν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσει καὶ ἐγερεῖ; πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου; ὥστε ἔξεστιν τοῖς σάββασιν καλῶς ποιεῖν. τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. καὶ ἐξέτεινεν καὶ ἀπεκατεστάθη ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη. ἐξελθόντες δὲ οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν. ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· ἰδοὺ ὁ παῖς μου ὃν ἐξελεξάμην, ὁ ἀγαπητός μου εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχή μου· θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ. οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κραυγάσει, οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ. κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει, ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νῖκος τὴν κρίσιν· καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν. τότε προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος τυφλὸς καὶ κωφός, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε τὸν κωφὸν λαλεῖν καὶ βλέπειν. καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαυίδ; οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον· οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων. εἰδὼς δὲ τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται, καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα οὐ σταθήσεται. καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο αὐτοὶ κριταὶ ὑμῶν ἔσονται. εἰ δὲ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἢ πῶς δύναταί τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἁρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον δήσῃ τὸν ἰσχυρόν; καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστιν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει. διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις, ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται. καὶ ὃς ἐὰν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον καλὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται. γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ἀγαθά, καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀποδώσουσιν περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ.

Τότε ἀπεκρίθησάν τινες τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων λέγοντες· διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. ὥσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν, ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε. βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν, ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος· καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶνος ὧδε. ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν καὶ οὐχ εὑρίσκει. τότε λέγει· ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σχολάζοντα σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων. οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ.

Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἱστήκεισαν ἔξω ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι. εἶπεν δέ τις αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἑστήκασιν ζητοῦντές σοι λαλῆσαι. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ εἰπόντι αὐτῷ· τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου; καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν· ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου. ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς τῆς οἰκίας ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἱστήκει. καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς λέγων· ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ἃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτά. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθέως ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη. καὶ ἄλλα ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν καὶ ἐδίδου καρπόν, ὃ μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα. ὁ ἔχων ὦτα ἀκουέτω.

Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπαν αὐτῷ· διὰ τί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται. ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ καὶ περισσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσιν καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν οὐδὲ συνίουσιν· καὶ ἀναπληροῦται αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐου ἡ λέγουσα· ἀκοῇ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε· ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τοῖς ὠσὶν βαρέως ἤκουσαν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσιν καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ ὅτι βλέπουσιν καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν ὅτι ἀκούουσιν. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε καὶ οὐκ εἶδαν, καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν. ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείραντος. παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνιέντος ἔρχεται ὁ πονηρὸς καὶ ἁρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρείς. ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν, οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν· γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθὺς σκανδαλίζεται. ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει τὸν λόγον καὶ ἄκαρπος γίνεται. ὁ δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιείς, ὃς δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ ὃ μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.

Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείραντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἐπέσπειρεν ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου καὶ ἀπῆλθεν. ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ καρπὸν ἐποίησεν, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια. προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπαν αὐτῷ· κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια; ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν. οἱ δὲ δοῦλοι λέγουσιν αὐτῷ· θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά; ὁ δὲ φησίν· οὔ, μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον. ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ, καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς· συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά, τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ὃ μικρότερον μέν ἐστιν πάντων τῶν σπερμάτων, ὅταν δὲ αὐξηθῇ μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστὶν καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

Τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ προσῆλθαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ δὲ ἀγρός ἐστιν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνιά εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ, ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά ἐστιν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμός συντέλεια αἰῶνός ἐστιν· οἱ δὲ θερισταί ἄγγελοί εἰσιν. ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ κατακαίεται, οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου. ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν, καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ὁ ἔχων ὦτα ἀκουέτω.

Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψεν καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.

Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· εὑρὼν δὲ ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην ἀπελθὼν πέπρακεν πάντα ὅσα εἶχεν καὶ ἠγόρασεν αὐτόν.

Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ· ἣν ὅτε ἐπληρώθη ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγγη, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἀφορίσουσιν τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Συνήκατε ταῦτα πάντα; λέγουσιν αὐτῷ· ναί, κύριε. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά.

Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν. καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήσσεσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν· πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις; οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται

κλίμη. ἔφασαν δὲ πρὸς ἕτερον· ἀκολούθει μοι· ὁ δὲ ἔφασεν· κ̄ὲ· ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς ἐν τῷ οἴκῳ μου, θέλω γὰρ τὸν παρ' ἐμοῦ· ἔφασεν δὲ αὐτῷ ὁ ἰ̄ς̄· ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ θ̄ῡ· ἕτερος δὲ καὶ ἕτερος· ἀκολουθήσω σοι κ̄ὲ· πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς ἐν τῷ οἴκῳ μου· ἔφασεν δὲ ὁ ἰ̄ς̄ πρὸς αὐτόν· οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὔθετός ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θ̄ῡ· ἕτερος δὲ τῶν τοιούτων, ἔφη· ἀκολουθήσω σοι κ̄ὲ· ἀλλὰ ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀποτάξασθαι τοῖς ἐν τῷ οἴκῳ μου· ἔφη δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἰ̄ς̄· οὐδεὶς βαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὔθετός ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θ̄ῡ· καὶ ἄλλος δὲ τῶν τοιούτων, ἔφη· ἀκολουθήσω σοι κ̄ὲ· ἀλλὰ ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀποτάξασθαι τοῖς ἐν τῷ οἴκῳ μου· ἔφη δὲ ὁ ἰ̄ς̄ πρὸς αὐτόν· οὐδεὶς ἁπλῶς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὔθετός ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θ̄ῡ· ἦσαν δὲ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐγγίζοντες αὐτῷ ἀκούειν αὐτοῦ· καὶ ἐγόγγυζον οἵ τε φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς· εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγων· τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἑκατὸν πρόβατα ἔχων καὶ ἀπολέσας ἐξ αὐτῶν ἓν οὐ καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς ἕως εὕρῃ αὐτό; καὶ εὑρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ χαίρων· καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας λέγων αὐτοῖς· συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός· λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτως χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίοις οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσι μετανοίας· ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν οὐχὶ ἅπτει λύχνον καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως οὗ εὕρῃ; καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖ τὰς φίλας καὶ γείτονας λέγουσα· συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα· οὕτως λέγω ὑμῖν γίνεται χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θ̄ῡ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι· εἶπεν δέ· ἄνθρωπός τις εἶχεν δύο υἱούς· καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος ἐξ αὐτῶν τῷ πατρί· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας· ὁ δὲ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον· καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως· δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὰ κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι· καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους· καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἐκ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ· εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπεν· πόσοι μισθωτοὶ τοῦ πατρός μου περισσεύονται ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ὧδε ἀπόλλυμαι· ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου· καὶ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ· ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· εἶπεν δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ταχὺ ἐξενέγκατε στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας· καὶ φέρετε τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν· ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν, ἦν ἀπολωλὼς καὶ εὑρέθη· καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι· ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισεν τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσεν συμφωνίας καὶ χορῶν· καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων ἐπυνθάνετο τί ἂν εἴη ταῦτα· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἥκει, καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν· ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν· ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστιν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἔζησεν, ἦν ἀπολωλὼς καὶ εὑρέθη·

τὸ αὐτὸ κ̄ὲ εἰς ἀπο φ̄·

102

ὁ κ̄ς̄ τῷ σῷ λαῷ σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· καὶ ποίμανον αὐτοὺς καὶ ὕψωσον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος· καθ' ἑκάστην ἡμέραν μεγαλύνομέν σε· καὶ αἰνοῦμεν τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καταξίωσον, κ̄ὲ ὁ θ̄ς̄ ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους ἡμᾶς φυλαχθῆναι· εὐλογητὸς εἶ, κ̄ὲ ὁ θ̄ς̄ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν· γενηθήτω, κ̄ὲ, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθὼς ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί· εὐλογητὸς εἶ, κ̄ὲ, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου· κατεύθυνόν με ἐν τῇ ὁδῷ τῶν ἐντολῶν σου· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σὺ εἶ ἡ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν· τῇ πγ̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀνανίου καὶ Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ· καὶ τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀναστασίας τῆς φαρμακολυτρίας· τῇ δ̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει τῷ Χοζηβᾶ· τῇ ε̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου· τῇ ϛ̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνθίμου ἐπισκόπου Νικομηδείας καὶ ὁμολογητοῦ· τῇ ζ̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ ἐν Κρήτῃ· τῇ η̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· τῇ θ̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ ἐν τῇ Μαϊουμᾶ· τῇ ῑ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ Σαλοῦ· τῇ ιᾱ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ· τῇ ιβ̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου τοῦ ἐπισκόπου Κωνσταντίας τῆς νήσου Κύπρου· τῇ ιγ̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ Μελιτηνῇ· τῇ ιδ̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου τοῦ ἐν τῇ Ἔδεσσῃ· τῇ ιε̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ ἐν τῷ Λάτρῳ· τῇ ιϛ̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ ἐν τῷ Σιναΐτῃ· τῇ ιζ̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου· τῇ ιη̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου· τῇ ιθ̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου· τῇ κ̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου· τῇ κᾱ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου τοῦ ἐν τῇ νήσῳ τῇ Λεσβίᾳ· τῇ κβ̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Κολοβοῦ· τῇ κγ̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἡσυχαστοῦ· τῇ κδ̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος καὶ Μαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ Ἰωάννου καὶ Ἀρκαδίου τῶν τέκνων αὐτῶν· τῇ κε̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν τῷ Ἀντινόῃ· τῇ κϛ̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῷ Ἀμορίῳ· τῇ κζ̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου τοῦ ἐν τῷ Ἀμορίῳ· τῇ κη̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀμορίῳ· τῇ κθ̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ ἐν τῷ Ἀμορίῳ· τῇ λ̄ τοῦ αὐτοῦ μηνός· μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῷ Ἀμορίῳ·

τῇ β̄ τ ς̄ εβ̄ · κ̄ὲ εἰς ὀ̄ · εἰ π ὁ κ̄ς̄ · πάντ ὑ μ παρε λ̄ο̄ ·

κλίμη· ᾗ τοῦτο δὲ πρὸς ἕτερον· ἀκολούθησόν μοι· ὁ δὲ ᾗ τοῦτο· κε·
τοῦ τρεψόμενοι ἀποστῆναι τοῦ κόσμου, θέλων τὸν παράκλητον·
ᾗ τοῦτο δὲ αὐτῷ ὁ ἰς· ἐὰν θέλῃς τοὺς μὲν ἀκροβυστίαν, θέλων τοὺς δὲ ἑαυτοῦ μὲν
μὲν ἀκροβυστίαν· σὺ δὲ ἀποστῆναι θέλων διὰ τοῦτο τὴν περιτομὴν αὐτοῦ θῦ·
εἰ τοῦτο δὲ καὶ ἕτερος· ἀκολούθησόν σοι κε· τοῦ τρεψόμενοι δὲ ὅσοι
τρεψόμενοι ἀποστῆναι τοῖς ἔθεσι τοῦ οἴκου μου· ᾗ τοῦτο δὲ
ὁ ἰς πρὸς αὐτόν· οὐδὲ εἷς ὅστις μαλακὸν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὀπίσω τρ·
καὶ βλέπων ἐστὶ τῇ ὁποίᾳ σου, δίκαιός ἐστιν ἐστὶν τῆς περιτομῆς τοῦ θῦ·
Μᾳ δὲ τούτων, ἀφ' ὧν ὁδηγήσῃ ὁ κε καὶ ἕτερος ὁδοιπορήσουσιν·
ἀποστῆναι μὲν αὐτοὺς ἀπὸ δύο τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐστὶν πόλιν
πόλιν καὶ τόπον οὗ ἤμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι· ὅλῃ μόνῃ πρὸς
αὐτούς· ὁ μὲν θερισμὸς πολύς· οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε
οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ· ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας ἐστὶν τὸν
θερισμὸν αὐτοῦ· ὑπάγετε· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἀρνία
ἐν μέσῳ λύκων· μὴ βαστάζετε βαλλάντιον· μὴ πήραν· μὴ ὑπο-
δήματα· καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε· εἰς ἣν δ' ἂν
οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ·
Καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαήσεται ἐπ' αὐτὸν
ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει· ἐν αὐτῇ
δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτ·
ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστί· μὴ μεταβαίνετε
ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν· καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε
καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν· καὶ
θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς· καὶ λέγετε αὐτοῖς, ἤγ-
γικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θῦ· εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰς-
ερχησθε καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας
αὐτῆς, εἴπατε· καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν

τὸ αὐτὸ κγ εἰς λπο·

(α' β· κγ εἰς λπο· εἶπε ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ὁ ἀκούων ὑμῶν: τῆ τ ασω:

ὑμῶν ἀκούει, κἀμοῦ ἀκούει· ὁ δὲ ἐμοῦ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν
ἀποστείλαντά με· ὑποστρεψάντων δὲ τῶν ἑβδομήκοντα μετὰ
χαρᾶς λέγοντες· κε· καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν
τῷ ὀνόματί σου· ᾗ τοῦτο δὲ αὐτοῖς· ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ἐν
ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα· ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τ ἐξ πρώφ
τὴν ἐξουσίαν, τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων·
καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐμὴ
ἀδικήσῃ· πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα
ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγρά-
φη ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνι
ὁ ἰς· καὶ ᾗ τοῦτο· ἐξομολογοῦμαί σοι πατ κε· τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τῆς γῆς· ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν·
καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ πατήρ· ὅτι οὕτως C
ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου· τ καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς ε' γ' (α' καὶ τ' ασω'
μαθητὰς ᾗ τοῦτο· πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πρός μου· ἐξ πρω
καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστιν ὁ υἱός· εἰ μὴ ὁ πατήρ· καὶ τίς ἐστιν
ὁ πατήρ· εἰ μὴ ὁ υἱός· καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι·
καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶπε· μακάριοι

τῆ β τ ς εβ: κγ εἰς (ο': εἰ π ὁ κς· πάντα μοι παρε λο·

κγ΄ η΄: τῇ κᾳ. καὶ ἐκ τοῦ προσηλθεν εἷς· περὶ ζωῆς.

Ὁ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε. λέγω γὰρ ὑμῖν. ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε. καὶ οὐκ εἶδον. καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε. καὶ οὐκ ἤκουσαν.
Καὶ ἰδοὺ νομικός τις ἀνέστη ἐκπειράζων αὐτὸν καὶ λέγων. διδάσκαλε. τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω. ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν. ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται. πῶς ἀναγινώσκεις. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν. ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου. καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου. καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου. καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου. καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. εἶπε δὲ αὐτῷ. ὀρθῶς ἀπεκρίθης. τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ. ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν. εἶπε πρὸς τὸν Ἰν. καὶ τίς ἐστίν μου πλησίον. ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰς. εἶπεν. ἄνθρωπός τις
Κατέβαινεν ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ εἰς Ἰεριχὼ. καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν. οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν. καὶ πληγὰς ἐπιθέντες. ἀπῆλθον ἀφέντες τυγχάνοντα. κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ. καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον. ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθεν. σαμαρίτης δέ τις ὁδεύων. ἦλθεν κατ' αὐτόν. καὶ
Ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη. καὶ προσελθὼν κατέδησεν τὰ τραύματα αὐτοῦ. ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον. ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος. ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον. καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθών. ἐκβαλὼν δύο δηνάρια. ἔδωκεν τῷ πανδοχεῖ. καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἐπιμελήθητι αὐτοῦ. καὶ ὅτι
Ἂν προσδαπανήσῃς. ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀπο

Δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν μέτρον καλὸν σεσαλευμένον ὑπερεκχυνόμενον. ᾧ γὰρ μέτρῳ μετρεῖτε. ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. εἶπεν δὲ παραβολὴν αὐτοῖς. μὴ δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν. οὐχὶ ἀμφότεροι εἰς βόθυνον ἐμπεσοῦνται. οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ. κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου. τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς. πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου. ἀδελφέ. ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου. αὐτὸς τῷ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ βλέπων. ὑποκριτά. ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου. καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου. οὐ γάρ ἐστιν δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρόν. οὐδὲ πάλιν δένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν. ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται. οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσιν σῦκα. οὐδὲ ἐκ βάτου σταφυλὴν τρυγῶσιν. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν. καὶ ὁ πονηρὸς ἐκ τοῦ πονηροῦ προφέρει τὸ πονηρόν. ἐκ γὰρ περισσεύματος καρδίας τὸ στόμα αὐτοῦ λαλεῖ. τί δέ με καλεῖτε. κύριε κύριε. καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω. πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός με καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς. ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος. ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν. ὃς ἔσκαψεν καὶ ἐβάθυνεν καὶ ἔθηκεν θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν. πλημμύρης δὲ γενομένης προσέρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ. καὶ οὐκ ἴσχυσεν σαλεῦσαι αὐτήν. διὰ τὸ καλῶς οἰκοδομῆσθαι αὐτήν. ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας. ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου. ᾗ προσέρηξεν ὁ ποταμός. καὶ εὐθὺς συνέπεσεν. καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον. ὡς ἐπαύσατο. εἶπέν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. κύριε. δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι. καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. εἶπεν δὲ αὐτοῖς. ὅταν προσεύχησθε λέγετε. πάτερ
Ἁγίασθήτω τὸ ὄνομά σου. ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν. καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίομεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς. τίς ἐξ ὑμῶν ἕξει φίλον. καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου καὶ εἴπῃ

κγ΄ η΄: τῇ κᾳ. ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον· τῇ κβ. εἰσῆλθεν εἰς

αὐτῷ· φίλε· χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους· ὅστις δὲ φίλος παρ
γένηται ὁδίτης πρός με· καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ·
κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἴπῃ· μή μοι κόπους πάρεχε·
ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται· καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς
τὴν κοίτην εἰσί· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι· λέγω ὑμῖν·
εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον, διά γε
τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ, ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρῄζει.
Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ
εὑρήσετε· κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν
λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσε-
ται· τίνα δὲ ἐξ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἄρτον· μὴ λίθον
δώσει αὐτῷ; ἢ καὶ ἰχθύν· μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν δώσει
αὐτῷ; ἢ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ὠόν· μὴ δώσει αὐτῷ σκορ-
πίον; εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε δόματα
ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ
οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν.
Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον· καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονί-
ου ἐξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι·
τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπαν· ἐν Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι τῶν
δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια· ἕτεροι δὲ πειράζοντες
σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ· αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν
τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν
διαμερισθεῖσα, ἐρημοῦται· καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει·
εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσε-
ται ἡ βασιλεία αὐτοῦ· ὅτι λέγετε ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν με
τὰ δαιμόνια· εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια,
οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι· διὰ τοῦτο κριταὶ αὐτοὶ ὑμῶν

ἔσονται· ἐγὼ δὲ ἐν δακτύλῳ θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα
ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθω
πλισμένος φυλάσσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῦ· ἐὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν
νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἴρει ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει·
καὶ τὰ σκύλα αὐτοῦ διαδίδωσιν· ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ'
ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει· ὅταν τὸ
ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι'
ἀνύδρων τόπων ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὑρίσκον,
λέγει· ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἐλ
θὸν, εὑρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον· τότε
πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονη
ρότερα ἑαυτοῦ· καὶ ἐλθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ
ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, χείρονα τῶν πρώτων.
Γένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ
φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· μακαρία ἡ κοιλία
ἡ βαστάσασά σε· καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας· αὐτὸς δὲ εἶπε·
μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· καὶ
φυλάσσοντες αὐτόν.
Ἤρξατο λέγειν· ἡ γενεὰ αὕτη, πονηρά ἐστι· σημεῖον ζητεῖ
καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ· εἰ μὴ τὸ σημεῖον
Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου· καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς σημεῖον
τοῖς Νινευίταις, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ
ταύτῃ· βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν
ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης· καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι
ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν
Σολομῶνος· καὶ ἰδοὺ πλεῖόν σου Σολομῶνος ὧδε· ἄνδρες

Νῦν δέ φησι τὴν κρίσιν μὴ γενέσθαι ταύτης
καὶ κατακρίνουσιν αὐτήν. ὅτι μὴ τὸν ἥκοντα ἐπὶ τὸ κηρύγμα
ἰάσασθαι· καὶ ἰδοὺ πολλοὶ ἰάσαντο ὧδε. οὐδὲ ἔδει λύχνον
λῦσαι, ἵνα κρυπτὴν θῶσιν. οὐδὲ ὑποκάτω τὸν μόδιον. ἀλλ'
ἐπὶ τὴν λυχνίαν. ἵνα οἱ ἔξω τοῦ φέγγους τοῦ
ποσὶ μὴ ὦσιν. ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός.
ταν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου
φωτεινὸν ἔσται. ὅσα δὲ τοῦ μηροῦ ἐστι, καὶ τὸ σῶμά σου
σκοτεινόν. σκότος οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ὂν σοί, σκότος
ἔσται. ἐὰν οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινόν. μὴ ἔχον τι μέρος
σκοτεινόν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον. ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ
ἀστραπῇ φωτίζῃ σε. ὅτε δὲ τὸν λαλῆσαι, ἠρώτα αὐτόν
Φ Φαρισαῖος τις ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ. ἐλθὼν δὲ
ἀνέπεσεν. ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν. ὅτι οὐ
πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου. εἶπε δὲ ὁ κς πρὸς
αὐτόν. νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου
καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε. τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέ
μει ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας. ἄφρονες. οὐχὶ ὁ ποιήσας
τὸ ἔξωθεν, καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησε; πλὴν τὰ ἐνόντα
δότε ἐλεημοσύνην. καὶ ἰδοὺ πάντα καθαρὰ ὑμῖν ἔσται.
Ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις. ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ
ἡδύοσμον. καὶ τὸ πήγανον. καὶ πᾶν λάχανον. καὶ παρ
έρχεσθε τὴν κρίσιν. καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θῦ. ταῦτα δὲ ἔδει
ποιῆσαι. κἀκεῖνα μὴ ἀφεῖναι. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις
ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς
καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. οὐαὶ ὑμῖν γραμμα
Τεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί. ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα

τοῦ ᾅδου λ· καὶ οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦντες ὑπὲρ ἀγνοοῦσιν. οὐκ οἴδασιν.
ποκριθεὶς δέ τις τῶν νομικῶν, λέγει αὐτῷ· διδάσκαλε
ταῦτα λέγων, καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις. ὁ δὲ εἶπε· καὶ ὑμῖν τοῖς
νομικοῖς οὐαί· ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβά
στακτα· καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν, οὐ προσψαύετε
τοῖς φορτίοις. οὐαὶ ὑμῖν ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα
Τῶν προφητῶν. οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς· ἄρα
μαρτυρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν·
ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς· ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν
τὰ μνημεῖα· διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν· ἀποστελῶ
εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτε-
νοῦσι καὶ ἐκδιώξουσιν· ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν
προφητῶν· τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου
ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης· ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ, ἕως τοῦ γ
αἵματος Ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστη-
καὶ τοῦ οἴκου· ναὶ λέγω ὑμῖν ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς
ταύτης· οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς· ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς
γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε· καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκω-
λύσατε· λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς αὐτούς, ἤρξαντο
οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν καὶ ἀπο
στοματίζειν αὐτὸν περὶ πλείονων· ἐνεδρεύοντες αὐτὸν
θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· ἵνα κατηγο-
ρήσωσιν αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπισυναχθείσῶν τῶν μυριάδων
ὄχλου ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον· προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τ
ζύμης τῶν Φαρισαίων· ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις· οὐδὲν δὲ
Δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστίν, ὃ οὐ κατακαλυφθήσεται· καὶ

Κρυπτὸν ὁ οὐ γνωσθήσεται· ἀμηθὲς ὅσα δὴ τῆς κοτὲ φανὸν
δὴ τοῦ φωτὸς αἰσθήσεται· καὶ ὁ τοῦρος τὸ ὅσ' ὅλα μήσατο
δὴ τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται δοσὶ τῶν δωμάτων· λέγω
δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀπο
κτεννόντων τὸ σῶμα· καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἔχόντων περισσό
τερόν τι ποιῆσαι· ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε·
φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι, ἐξουσίαν ἔχοντα βαλεῖν
εἰς τὴν γέενναν· ναὶ λέγω ὑμῖν τοῦτον φοβήθητε·
οὐχὶ δύο στρουθία πωλεῖται ἀσσαρίου δύο; καὶ ἓν ἐξ
αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπὶ λελησμένον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ
καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθμηνται· μὴ
οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε· λέγω δὲ ὑμῖν·
Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ, ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων
τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρ
νηθήσεται ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ· καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ
λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ
ἅγιον πνεῦμα βλασφημήσαντι, οὐκ ἀφεθήσεται· ὅταν δὲ προ
φέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς· καὶ τὰς
ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσεσθε· ἢ τί
εἴπητε· τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
ἃ δεῖ εἰπεῖν· εἶπε δέ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου· διδάσκαλε
εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ἄνθρωπε· τίς με κατέστησε δικαστὴν ἢ μεριστὴν
ἐφ' ὑμᾶς· εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε
ἀπὸ τῆς πλεονεξίας· ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινί
ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ· εἶπε δὲ

Παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς λέγων· ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφο
ρησάσης χώρας· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· τί ποι
ήσω ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου· καὶ εἶπε·
τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας
οἰκοδομήσω· καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματά μου καὶ
τὰ ἀγαθά μου· καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχή· ἔχεις πολλὰ
ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀνάπαυου· φάγε· πίε· εὐ
φραίνου· εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ θεός· ἄφρον· ταύτῃ τῇ νυκτὶ
τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας,
τίνι ἔσται· οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ· καὶ μὴ εἰς θεὸν
πλουτῶν· Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· διὰ τοῦ
το λέγω ὑμῖν· μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε·
μηδὲ τῷ σώματι τί ἐνδύσησθε· ἡ ψυχὴ πλείων ἐστὶ τῆς
τροφῆς· καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος· κατανοήσατε
τοὺς κόρακας· ὅτι οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν· οἷς
οὐκ ἔστι ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκη· καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτούς·
πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν· τίς δὲ ἐξ
ὑμῶν μεριμνῶν, δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν
αὐτοῦ πῆχυν ἕνα· εἰ οὖν οὐδὲ ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ
τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε· καταμάθετε τὰ κρίνα πῶς
αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ· οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν· οὐδὲ Σολομὼν
ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων· εἰ δὲ
τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλί
βανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσι, πόσῳ μᾶλλον
ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι· καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε ἢ τί
πίητε· καὶ μὴ μετεωρίζεσθε· ταῦτα γὰρ πάντα τὰ
ἔθνη τοῦ κόσμου ζητεῖ· ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι

χρή Ϛ φησὶ τοῦτο μοι λῆμμα Ϛ τὸ τὴν μασιλέως τοῦ θῦ.
καὶ ταῦτα τοσαῦτα τοῦ τοις τεθήσεται ἡμῖν. ιε' μὴ φοβοῦ
τὸ μικρὸν τὸ ποίμνιον. ὅτι εὐδόκησεν ὁ πὴρ ἡμῶν δοῦναι
ἡμῖν τὴν μασιλέαν. τοσοῦτον τοῦ ὑπερέχομεν ἡμῶν.
δόξῃ τὸ ὕψος τῆς μεσότητος. τοσοῦτον ἑαυτοῖς μαραμένομεν
τοσοῦτον ἡμᾶς ὠφελεῖ τὸ μὴ φοβεῖσθαι τοὺς ὠνοῦντας.
ὅπου κλέπτης οὐκ ἔρχεται. οὐδὲ σὴς διαφθείρει. ὅπου
γὰρ ἔχει ὁ θησαυρὸς ἡμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ἡμῶν ἔσται.
τοσοῦτον ἡμῶν αἱ ὀφρύες περιδεδεμέναι. καὶ οἱ λύχνοι
καιόμενοι. καὶ ἡμεῖς ὅμοιοι αὐτοῖς τοῦ δέχεσθαι τὸν
κύριον ἑαυτῶν. τοσοῦτο ἀφαλισόμεθα τῶν γάμων. ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ νυμφίος
καὶ κρούσαντος, ἀνοίξωσιν αὐτῷ. μακάριοι οἱ δοῦ
λοι ἐκεῖνοι. οὓς ἐλθὼν ὁ κς εὑρήσει γρηγοροῦντας. ἀμὴν
λέγω ὑμῖν. ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς. καὶ
παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς. καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ
φυλακῇ. καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ. καὶ εὑρήσει οὕτως,
μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. τοῦτο δὲ γινώσκετε.
ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται,
οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυχθῆναι τὸν οἶκον
αὐτοῦ. καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι. ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε,
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ πέτρος. κε. πρὸς
ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας.
εἶπε δὲ ὁ κς. τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος
ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ. τοῦ δοῦ
ναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον. μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος
ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει οὕτως ποιοῦντα. ἀμὴν
λέγω ὑμῖν. ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει
αὐτόν. ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

αὐτόν. χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι. καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς
παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας. ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ
μεθύσκεσθαι, ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἐν ἡμέρᾳ
ᾗ οὐ προσδοκᾷ. καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει. καὶ διχοτομή
σει αὐτόν. καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει. ἐκεῖ
νος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ. καὶ μὴ
ἑτοιμάσας. μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρή
σεται πολλάς. ὁ δὲ μὴ γνούς. ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν,
δαρήσεται ὀλίγας. παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολύ, καὶ πολὺ ζη
τηθήσεται παρ' αὐτοῦ. καὶ ᾧ παρέθεντο πολύ, περισσότερον
αἰτήσουσιν αὐτόν. πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ τί
θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη. βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι. καὶ
πῶς συνέχομαι ἕως οὗ τελεσθῇ. δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην
παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐχί λέγω ὑμῖν. ἀλλ' ἢ δια
μερισμόν. ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν, πέντε ἐν οἴκῳ ἑνὶ
διαμεμερισμένοι. τρεῖς ἐπὶ δυσὶ. καὶ δύο ἐπὶ τρισί. δια
μερισθήσεται πατὴρ ἐπὶ υἱῷ. καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί. μήτηρ ἐπὶ
θυγατρί. καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρί. πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην
αὐτῆς. καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς. ὅλῳ δὲ
καὶ τοῖς ὄχλοις. ὅταν ἴδητε τὴν νεφέλην ἀνατέλλουσαν
ἀπὸ δυσμῶν, εὐθέως λέγετε ὄμβρος ἔρχεται. καὶ γίνεται
οὕτως. καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε ὅτι καύσων ἔσται.
καὶ γίνεται. ὑποκριταί. τὸ πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τῆς γῆς οἴδατε δοκιμάζειν. τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον πῶς
οὐ δοκιμάζετε. τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον.
ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ

Δὸς ἐργασίαν αὐτοκλαύχθαι αὐτοῦ· μὴ τοῦ τὸ καὶ αὐσύρηλ
πρὸς τὸν κριτήν· καὶ ὁ κριτὴς ἀπαραδῶ τῶ παρέκτορι
καὶ ὁ παράκτωρ ἀπαμάς ἐς φυλακήν· λέγω σοι οὐμὴ ἐξέλθη-
ς, ἕως ἂν ἀποδῶς τὸ ἔσχατον λεπτὸν αὐτόν· ἐρωτᾶ ὁ
Δὸς τὴν ὥραν ὅν αὐτῶ τῶ καιρῶ αὐτοῦ ἀπεκρίθη μοι τὸν αὐτῶ τὸν περὶ τοῦ μη-
λιλαίων· ὧν τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ ὃν μὲξ ὧν μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν·
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰ̄ς̄ εἶπεν αὐτοῖς· δοκεῖτε ὅτι οἱ γαλιλαῖοι
οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς γαλιλαίους ἐγένοντο·
ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν; οὐχὶ λέγω ὑμῖν· ἀλλὰ ἐὰν μὴ μετα-
νοῆτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε· ἢ δεκαοκτὼ ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῶ σιλωὰμ καὶ ἀπέ-
κτεινεν αὐτοὺς· δοκεῖτε ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ
πάντας ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας ἐν ἰ̄ν̄ῑ; οὐχὶ λέγω ὑμῖν·
ἀλλὰ ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε· ἔλεγε
δὲ ταύτην τὴν παραβολήν· συκῆν εἶχέ τις ἐν τῶ ἀμπε-
λῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην· καὶ ἦλθε ζητῶν καρπὸν ἐν
αὐτῆ καὶ οὐχ εὗρεν· εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν·
ἰδοὺ τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῆ συκῆ ταύτη
καὶ οὐχ εὑρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν· ἱνατί καὶ τὴν γῆν καταρ-
γεῖ· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῶ· κύ̄ ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο
τὸ ἔτος· ἕως ὅτου σκάλψω περὶ αὐτὴν καὶ βάλω κόπρια·
κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν· εἰ δὲ μήγε, ἐκτομεῖς αὐτήν·
Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾶ τῶν συναγωγῶν
ἐν τοῖς σάββασι· καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας
ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἦν συγκύπτουσα· καὶ μὴ δυναμένη
ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές· ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ ἰ̄ς̄, προσε-
φώνησε καὶ εἶπεν αὐτῆ· γύναι· ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείᾳ

κγ ι΄: τῶν κγ. ἦν διδάσκων ἐν μιᾶ τῶν συνα

σου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτῆ τὰς χεῖρας· καὶ παραυτὰ
μωρθώθη· καὶ ἐδόξαζεν τὸν θν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχι
συνάγωγος· ἀγανακτῶν ὅτι τῶ σαββάτω ἐθεράπευσεν ὁ ἰ̄ς̄,
ἔλεγε τῶ ὄχλω· ἓξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι·
ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε· καὶ μὴ τῆ ἡμέρᾳ
τοῦ σαββάτου· ἀπεκρίθη οὖν αὐτῶ ὁ κ̄ς̄ καὶ εἶπεν· ὑπο-
κριταί· ἕκαστος ὑμῶν τῶ σαββάτω οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ
ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης· καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει;
αὐτὴν δὲ θυγατέρα ἀβραὰμ οὖσαν· ἣν ἔδησεν ὁ σατα-
ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ
τούτου τῆ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ,
κατῃσχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῶ· καὶ πᾶς
ὁ ὄχλος ἐχάρη ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις
ὑπ' αὐτοῦ· ἔλεγε δὲ· τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θυ· καὶ
τίνι ὁμοιώσω αὐτήν· ὁμοία ἐστὶ κόκκω σινάπεως·
ὃν λαβὼν ἄνθρωπος, ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ ηὔξησεν καὶ
ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέ-
σκηνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ· καὶ πάλιν ἔφη· τίνι ὁμοιώ-
σω τὴν βασιλείαν τοῦ θυ· ὁμοία ἐστὶ ζύμῃ· ἣν λαβοῦσα γυ-
νὴ ἔκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία· ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον·
καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων· καὶ
πορείαν ποιούμενος εἰς ἰ̄ν̄ῑ· εἶπέ τις αὐτῶ· κύ̄ εἰ
ὀλίγοι οἱ σῳζόμενοι; ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀγωνίζε-
σθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς θύρας· ὅτι πολλοί λέγω
ὑμῖν ζητήσουσιν εἰσελθεῖν· καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν· ἀφ' οὗ ἂν
ἐγερθῆ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν· καὶ
ἄρξησθε ἔξω στῆναι· καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες·

τὸ αὐτὸ κ̄ῳ τ̄ῳ πρὸ τ̄ῃ χ̄υ γεννήσεως (α΄:

Κε κε. ἄφες ἴδωμεν. καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ἡμῖν. οὐκ οἴδαμεν
ἡμᾶς πόθεν ἐσμέν. τότε ἄρξεσθε λέγειν. ἐφάγομεν ἐνώπιόν
σου καὶ ἐπίομεν. καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας.
καὶ ἐρεῖ λέγω ὑμῖν. οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. ἀποστῆτε
ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυ
θμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. ὅταν ὄψεσθε Ἀβραὰμ
καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ. καὶ πάντας τοὺς προφήτας ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω. καὶ ἥξουσι
ἀπὸ ἀνατολῶν. καὶ δυσμῶν. καὶ βορρᾶ. καὶ νότου. καὶ ἀνα
κλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἔσχατοι
οἵτινες ἔσονται πρῶτοι. καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἵτινες ἔσονται ἔσχατοι.
ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, προσῆλθόν τινες λέγοντες αὐτῷ. ἔξελθε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν.
ὅτι Ἡρῴδης θέλει σε ἀποκτεῖναι. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. πορευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ. ἰδοὺ ἐκβάλλω δαιμόνια. καὶ ἰάσεις
ἀποτελῶ σήμερον καὶ αὔριον. καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι.
πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον. καὶ τῇ ἐχομένῃ πο
ρεύεσθαι. ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἰερου
σαλήμ Ἰερουσαλήμ ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας. καὶ λιθοβο
λοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν. ποσάκις ἠθέ
λησα ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου. ὃν τρόπον ὄρνις τὴν
ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας. καὶ οὐκ ἠθελήσατε
ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. λέγω δὲ ὑμῖν.
ὅτι οὐ μή με ἴδητε ἕως ἥξει ὅτε εἴπητε. εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν
αὐτὸν εἰς οἶκον τινὸς τῶν ἀρχόντων τῶν φαρισαίων σαβ
βάτῳ φαγεῖν ἄρτον. καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτ

Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ἦν ἔμπροσθεν αὐτοῦ. καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς. εἶπεν πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ φαρισαίους
λέγων. εἰ ἔξεστι τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν; οἱ δὲ ἡσύχασαν.
καὶ ἐπιλαβόμενος, ἰάσατο αὐτὸν καὶ ἀπέλυσε. καὶ ἀπο
κριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν. τίνος ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς εἰς φρέαρ
ἐμπεσεῖται. καὶ οὐκ ἀναστήσει αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τοῦ σαββάτου. καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ
πρὸς ταῦτα. ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολήν
προσέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο. λέγων πρὸς
αὐτούς. ὅταν κληθῇς ὑπό τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῇς
εἰς τὴν πρωτοκλισίαν. μήποτε ἐντιμότερός σου ᾖ
κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας,
ἐρεῖ σοι. δὸς τούτῳ τόπον. καὶ τότε ἄρξῃ μετὰ αἰσχύνης
τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν. ἀλλ' ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς
ἀνάπεσε εἰς τὸν ἔσχατον τόπον. ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κε
κληκώς σε, ἐρεῖ σοι. φίλε πρόσανάβηθι ἀνώτερον.
τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον πάντων συνανακειμένων σοι.
ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται. καὶ ὁ ταπεινῶν
ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. ἔλεγε δὲ καὶ τῷ κεκληκότι αὐτόν.
ὅταν ποιῇς ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους σου.
μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου. μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου. μηδὲ
γείτονας πλουσίους. μήποτε καὶ αὐτοί σε ἀντικαλέσω
σιν καὶ γένηται σοι ἀνταπόδομα. ἀλλ' ὅταν ποιῇς δοχήν, κάλει
πτωχούς. ἀναπείρους. χωλούς. τυφλούς. καὶ μακάριος
ἔσῃ. ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι. ἀνταποδοθήσεται
γάρ σοι, ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων. ἀκούσας δέ τις τῶν
συνανακειμένων ταῦτα, εἶπεν αὐτῷ. μακάριος ὃς φάγεται

κγ ια': εἰς τὸ κατ' Ματθαῖον: λόγος ἑπτακαιδέκατος περὶ τῆς

ἁρπαγῆς τοῦ θυρεοῦ: ὁδὸν ἀπῆλθεν πρὸς ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. ἀφ' ἑσπέρας δὲ τῆς κυριακῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ ἀνακειμένου αὐτοῦ μετὰ τῶν μαθητῶν, ἦλθεν πρὸς αὐτὸν γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς, καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον ἐπέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἠγανάκτησαν λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη; ἐδύνατο γὰρ τοῦτο πραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι πτωχοῖς. γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικὶ ταύτῃ; καλὸν γὰρ ἔργον ἠργάσατο εἰς ἐμέ. πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. καὶ ἀπελθὼν εἷς τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπεν αὐτοῖς· τί θέλετέ μοι δοῦναι καὶ ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα παραδῷ αὐτόν. τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες· ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμεν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα; ὁ δὲ εἶπεν· ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ εἴπατε αὐτῷ· ὁ διδάσκαλος λέγει· ὁ καιρός μου ἐγγύς ἐστιν· πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. ὀψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα μαθητῶν αὐτοῦ. καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. καὶ λυπηθέντες σφόδρα ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος· μήτι ἐγώ εἰμι, κύριε; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ τὴν χεῖρα ἐν τῷ τρυβλίῳ οὗτός με παραδώσει. ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν εἶπεν· μήτι ἐγώ εἰμι, ῥαββί; λέγει αὐτῷ· σὺ εἶπας. ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς καὶ εἶπεν· λάβετε φάγετε· τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά μου. καὶ λαβὼν ποτήριον εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ τούτου τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου. καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ· πατάξω τὸν ποιμένα καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης. μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι. ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρὶς ἀπαρνήσῃ με. λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· κἂν δέῃ με συναποθανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. ὁμοίως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον. τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανή, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ. καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. τότε λέγει αὐτοῖς· περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ. καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων· πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστιν, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σύ. καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ; γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων· πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου. καὶ ἐλθὼν πάλιν εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών. τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ λέγει αὐτοῖς· καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν. ἐγείρεσθε ἄγωμεν· ἰδοὺ ὁ παραδιδούς με ἤγγικεν.

τῇ γ τῆς θ εβ: τῶν κγ· συνεπορεύοντο τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι

τῇ λ τῆς θ εβ· τῶν κγ· ἦσαν ἐπιζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν οἱ

120

Πρὸς ἀσαρτισμόν· ἵνα μὴ πάντα τὰ θεῖα τοῦ αὐτοῦ θεσμοθετήσιον. Σημειωσάμενος ὅτι ἐχύοντος ὄχλου ἀκολουθεῖν, παραγγέλλει οἷς θεοπρεπῶς ἄρξαντα τοῦ θεσμοθετεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ λέγων. ὅτι ὁ Χριστὸς ὁ αὐτὸς ἤρξατο οἰκονομεῖν. καὶ οὐκ ἐχώρησεν ὄχλον ἀκολουθεῖν· ἢ πῶς ἀσαρτισμὸς πορεύεται ὄχλος συμβαλεῖν ἑτέρῳ βασιλεῖ ἐς πόλεμον, οὐχὶ καθ' ὁπλισμὸν πρῶτον μανθάνεται, ἢ δωρεὰν τὸν ὁμόδοκον χειροτονεῖται, ἢ πεντήκοντα χιλιάσιν, ἢ πλείοσιν ἑαυτὸν ἐρχομένῳ ἀνταγωνίζεται; ἢ δὲ μήγε ἐπὶ πορρωτάτω αὐτοῦ ὄντος, πορεύεται μὲν ἀποστῆναι, ἑρμηνεῖ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ ὑπαρχοῦσι τὸν ἐρημικόν. οὕτως οὖν πάσης ἔξω ἡμῶν ὁσιότητος καὶ τοῦ καθαίρεσθαι πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπαρχούσιν, οὐδὲν αὐταῖς μου ἔμαθητεύσαμεν. Καὶ ὁμοῦ τὸ ἄφασον· ἐὰν δὲ τὸ ἄφασον μορφωθῇ, ὁμοτίμως ἀρτυθήσεται. οὔτε ἐς γῆν· οὔτε ἐς κοπρίαν εὔθετόν ἐστιν· ἔξω ἐκβάλλεται αὐτό· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω· ἐὰν δὲ ἡμάρτομεν ὑπὸ πάντων οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀκούεται αὐτοῦ· καὶ διὰ φόνων ὁμοῦ οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντο· ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται· καὶ σωθήσεται αὐτοῖς· ἵνα δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγων· τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα· καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ πορεύεται ὅσοι τὸ ἀπολωλὸς ὅσος ἄρα ἐστί· καὶ ἄρα ὅσοι τίθησιν ὅσοι τοὺς ὁμοίους αὐτοῦ χαίρειν· καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖται τοὺς φίλους καὶ τοὺς γειτονεύοντας λέγων αὐτοῖς· συνχάρητέ μοι ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός· λέγω ὑμῖν· ὅτι οὕτως χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι· ἢ ὅσοι ἐν ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίοις. οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσι μετανοίας· ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς χουσοδόκας· ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν· οὐχὶ ἅπτει

λύχμον· καὶ σαρὼν τὴν οἰκίαν· καὶ Βηθσαϊμὰ λῶς βοσόρ
δρύν· καὶ ἄρουσαν, συγκαλεῖται τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας
λέγουσα· συγχάρητέ μοι ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώ
λεσα· οὕτως λέγω ὑμῖν χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγ
γέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι· εἶπε δέ·
ΑΝθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς· καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ
πατρί· πάτερ· δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας· καὶ δι
ἔλαβεν αὐτοῖς τὸν βίον· καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συνα
γαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς, ἀπεδήμησεν εἰς χώραν
μακράν· καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ. ζῶν
ἀσώτως· δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς
ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἤρξατο
ὑστερεῖσθαι· καὶ πορευθεὶς, ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν
τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς
αὐτοῦ βόσκειν χοίρους· καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλί
αν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κεράτιων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς
ἐδίδου αὐτῷ· εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθών, ἔφη· πόσοι μί
σθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύονται ἄρτων· ἐγὼ δὲ λιμῷ
ἀπόλλυμαι· ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου·
Καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ· ἥμαρτόν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν
σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίη
σόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου· καὶ ἀναστὰς, ἦλθε
πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ· ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπεχόντος,
εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ δραμὼν
ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ· καὶ κατεφίλησεν
αὐτόν· εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ· ἥμαρτόν εἰς τὸν οὐρανὸν
Καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου·

Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε
τὴν στολὴν τὴν πρώτην· καὶ ἐνδύσατε αὐτόν· καὶ δότε
δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς
πόδας· καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, θύσατε·
καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν· ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου, νεκρὸς
ἦν καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὑρέθη· καὶ ἤρξαντο
εὐφραίνεσθαι· ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ·
καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνί
ας καὶ χορῶν· καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων,
ἐπυνθάνετο τί ἂν εἴη ταῦτα· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι ὁ ἀδελφός
σου ἥκει· καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν·
ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπελάβε· ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ
ἤθελε μεθ' ἑαυτοῦ εἰσελθεῖν· ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρε
κάλει αὐτόν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα
ἔτη δουλεύω σοι· καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον·
καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φί
λων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος ὁ καταφα
γὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ
τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον·
σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ· καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστιν·
εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει· ὅτι ὁ ἀδελφός σου
οὗτος, νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ
εὑρέθη· ἦλθε δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· ἄνθρω
πός τις ἦν πλούσιος· ὃς εἶχε οἰκονόμον· καὶ οὗτος διεβλήθη
αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· καὶ
φωνήσας αὐτὸν εἶπε αὐτῷ· τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ·
ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου· οὐ γὰρ δυνήσῃ

ι δικαιοῦντ ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. οὐδὲ τὴν μνήσκεται καρδίαν αὐτῶν. ὅτι τὸ μὲν ἀμοίρους ὑμᾶς ὑμνολογεῖν, ὡς δίκαιον μὲν ἐνώπιον τοῦ θυ. ὁμοίως καὶ οἱ τῶν προφητῶν, ὡς ε' τ' τ' ἐν ἀνθρώποις ὑμνούμενον. ἀπὸ τότε ἤρξατο λέγειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. ἵνα μὴ ὑπολάβωσιν ὅτι ἀπὸ ἀνθρώπων ἐστὶν ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν. καὶ

ἁμαρτήσεται· ὁ γὰρ θέλων τοῦ διαβῆναι θάλασσαν,
μὴ δῴη αὐτῷ· μὴ δὲ οἱ ὀκτὼ θῆται τοὺς ἡμᾶς διαπερᾶσαι.
ἐρωτῶ δὲ· ἐρωτῶν οὖν αὐτὸν ἔρχεται
οἰκοῦντων τὴν χώραν. ἔχω γὰρ τοῦτο τὸ ἀδελφοί· ὁ γὰρ δι-
μαρτύρηται αὐτοῖς· ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν ἡμᾶς τὸν τό-
πον τοῦτον τῆς μακαρίου· λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· ἔχουσι Μωσῆν
καὶ τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν· ὁ δὲ εἶπεν·
οὐχί πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ
πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν· εἶπεν δὲ αὐτῷ· εἰ Μωσέως καὶ
τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν
ἀναστῇ πεισθήσονται· εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς·
ἀνένδεκτόν ἐστι τοῦ μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· οὐαὶ δὲ δι'
ἐρχεται· λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος ὀνικὸς περίκειται περὶ
τὸν τράχηλον αὐτοῦ· καὶ ἐρριπται εἰς τὴν θάλασσαν· ἢ
ἵνα σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων· προσέχετε
αὐτοῖς· ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον
αὐτῷ· καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ· καὶ ἐὰν ἑπτάκις
τῆς ἡμέρας ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ· καὶ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπι-
στρέψῃ μετανοῶν, ἀφήσεις αὐτῷ· καὶ εἶπον οἱ ἀπό-
στολοι τῷ κῷ· πρόσθες ἡμῖν πίστιν· εἶπεν δὲ ὁ κ̄ς̄· εἰ
ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συ-
καμίνῳ ταύτῃ· ἐκριζώθητι καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ
θαλάσσῃ· καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν· τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον
ἔχων ἀροτριῶντα ἢ ποιμαίνοντα· ὃς εἰσελθόντι ἐκ
τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ εὐθέως· παρελθὼν ἀνάπεσαι· οὐχὶ
ἐρεῖ αὐτῷ· ἑτοίμασον τί δειπνήσω καὶ περιζωσάμενος
διακόνει μοι ἕως φάγω καὶ πίω· καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι

1Β

113 1Γ

καὶ πίεσαι σύ· μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ὅτι ἐποίησε
τὰ διαταχθέντα; οὐ δοκῶ· οὕτως καὶ ὑμεῖς· ὅταν
ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε ὅτι
δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν· ὅτι ὃ ὠφείλομεν ποιῆσαι, πε-
ποιήκαμεν· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς
Ἰερουσαλήμ· καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας·
καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἴς τινα κώμην, ἀπήντησαν
αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες· οἳ ἔστησαν πόρρωθεν· καὶ
αὐτοὶ ἦραν φωνὴν λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς· καὶ ἰδὼν εἶπεν
αὐτοῖς· πορευθέντες δείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν· εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν
ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέ-
στρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν θν· καὶ ἔπεσεν
ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ· εὐχαριστῶν
αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρίτης· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰ̄ς̄
εἶπεν· οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα, ποῦ
οὐχὶ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ θεῷ· εἰ μὴ
ὁ ἀλλογενὴς οὗτος· καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀναστὰς πορεύου·
ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ
τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θυ, ἀπε-
κρίθη αὐτοῖς καὶ εἶπεν· οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θυ
μετὰ παρατηρήσεως· οὐδὲ ἐροῦσιν· ἰδοὺ ὧδε· ἢ ἰδοὺ
ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θυ, ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν·
εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· ἐλεύσονται ἡμέραι,
ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υ̱ οὗ τοῦ ἀν
ἰδεῖν· καὶ οὐκ ὄψεσθε· καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν ἰδοὺ ὧδε· ἢ
ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ ἀπέλθητε· μηδὲ διώξητε· ὥσπερ γὰρ

τῇ Β' τ ὸ ἐΒ· τῷ κῇ· ἐπερωτηθεὶς ὁ ἰ̄ς̄ ὑπὸ τῶν Φ

Ἡ ἁγιασθήσεται ἡ ἁγιασθήσεται ὡσαύτως ὀκτήσει τὸ ὠὸν ὡς τὴν ὠοσύνην
λαμψεῖ, οὕτως ἁγιασθήσεται ὁ νἱὸς τοῦ ἀμοῦ ὀν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ·
πορεύσομαι δὲ δι' αὐτὸν πολλὰ πονηθήσομαι· καὶ ἀποδοκιμα-
σθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. καὶ ἀφ καθὼς ἐγένετο
ἐν ταῖς ἡμέραις Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ
νἱοῦ τοῦ ἀμοῦ· ἤσθιον· ἔπινον· ἐγάμουν· ἐξεγάμιζοντο·
ἄχρι ἧς εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ
ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς· καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας. ὁμοί-
ως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἤσθιον· ἔπινον· ἠγό-
ραζον· ἐπώλουν· ἐφύτευον· ᾠκοδόμουν· ἧ δὲ ἡμέρα
ἐξῆλθεν Λὼτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξεν πῦρ καὶ θεῖον ἀπ'
οὐρανοῦ καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας· κατὰ ταῦτα ἔσται ἧ ἡμέρα
ὀνἱοῦ τοῦ ἀμοῦ ἀποκαλύπτεται· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος· καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ,
μὴ καταβάτω ἆραι αὐτά· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ ὁμοίως, μὴ ἐπι-
στραφήτω εἰς τὰ ὀπίσω· μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ.
ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν·
καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτήν, ζωογονήσει αὐτήν· λέγω ὑμῖν·
ταύτῃ τῇ νυκτὶ δύο ἔσονται ἐπὶ κλίνης μιᾶς· εἷς παρα-
ληφθήσεται καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται· δύο ἔσονται ἀλή-
θουσαι ἐπὶ τὸ αὐτό· μία παραλημφθήσεται καὶ ἡ ἑτέρα
ἀφεθήσεται· καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ· ποῦ κύ-
ριε; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ὅπου τὸ σῶμα ἐκεῖ συναχθήσονται
καὶ οἱ ἀετοί.

Κ ρίτης τις ἦν ἐν τινι πόλει τὸν θεὸν μὴ φοβούμενος καὶ
ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος· χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ

Καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα· ἔκδικήσόν με ἀπὸ τοῦ
ἀντιδίκου μου· καὶ οὐκ ἤθελεν ἐπὶ χρόνον. μετὰ δὲ
ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· εἰ καὶ τὸν θεὸν οὐ φοβοῦμαι· καὶ
ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομαι· διὰ γὰρ τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν
χήραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη
ὑπωπιάζῃ με· εἶπεν δὲ ὁ κς· ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς
ἀδικίας λέγει· ὁ δὲ θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ
νυκτός· καὶ μακροθυμεῖ ἐπ' αὐτοῖς; λέγω ὑμῖν· ὅτι ποιήσει
τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει· πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀμοῦ
ἐλθὼν· ἆρα εὑρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς; εἶπεν δὲ πρός
τινας τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς· ὅτι εἰσὶ δίκαιοι· καὶ
ἐξουθενοῦντας τοὺς λοιποὺς, τὴν παραβολὴν ταύτην·

Δύο ἄνθρωποι ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἷς φαρι-
σαῖος· καὶ ὁ ἕτερος τελώνης· ὁ φαρισαῖος σταθεὶς, πρὸς ἑαυτὸν
ταῦτα προσηύχετο· ὁ θεὸς εὐχαριστῶ σοι· ὅτι οὐκ εἰμὶ ὡς πε-
οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων· ἅρπαγες· ἄδικοι· μοιχοί· ἢ καὶ ὡς οὗτος
ὁ τελώνης· νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου· ἀποδεκατῶ πάντα
ὅσα κτῶμαι· καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς, οὐκ ἤθελεν
οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι· ἀλλ' ἔκυπτεν ἐπὶ
τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων· ὁ θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ·
λέγω ὑμῖν· κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·
ἢ γὰρ ἐκείνου· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται·
ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται· προσέφερον δὲ
αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη· ἵνα αὐτῶν ἅπτηται· οἱ δὲ μαθηταὶ,
ἐπετίμησαν αὐτοῖς· ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτὰ εἶπεν·
ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με· καὶ μὴ κωλύετε αὐτά·

Τ ων γαρ τοιουτων ουκ ην βασιλεια αυτου τω θω· αμην λεγω υμιν·
ος εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θυ ως παιδιον, ου μη
εισελθη εις αυτην· κ και εναγκαλισαμενος αυτα τιθει τας χειρας
Δ ιδιαιτ αλε φαρθ· τι ποιησας ζωην αιωνιον κληρονομησω·
εφη αυτω ο ις· τι με λεγεις αγαθον· ουδεις αγαθος ει μη εις
ο θς· τας εντολας οιδας· μη μοιχευσης· μη φονευσης· μη
κλεψης· μη ψευδομαρτυρησης· τιμα τον πατερα σου και την
μητερα σου· ο δε εφη· ταυτα παντα εφυλαξαμην
εκ νεοτητος μου· ακουσας δε ταυτα ο ις, εφη αυτω· ετι σοι λειπει·
παντα οσα εχεις πωλησον· και διαδος πτωχοις· και εξεις
θησαυρον εν ουρανω· και δευρο ακολουθει μοι· ο δε ακουσας
Τ ταυτα, στερνιλυπος εγενετο· ην γαρ πλουσιος σφοδρα· ιδων δε
αυτον ο ις στερνιλυπον γεγενημενον, εφη· πως δυσκολως
οι τα χρηματα εχοντες εισελευσονται εις την βασιλειαν του
θυ· ευκοπωτερον γαρ εστι καμηλον δια τρυμαλιας ραφιδος
εισελθειν, η πλουσιον εις την βασιλειαν του θυ εισελθειν·
οι δε ακουσαντες παντες· και τις δυναται σωθηναι· ο δε
εφη· τα αδυνατα παρα ανθροις, δυνατα εστι παρα τω θω·
Γ ι πετρος δε εφη· ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκο
λουθηκαμεν σοι· ο δε εφη αυτοις· αμην λεγω υμιν· οτι
ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν· η γονεις· η αδελφους· η γυ
και· η τεκνα· ενεκεν της βασιλειας του θυ· ος ουχι απο
λαβη πολλαπλασιονα εν τω καιρω τουτω· και εν τω αιωνι
τω ερχομενω ζωην αιωνιον· πολλοι δε εσονται
Δ πρωτοι εσχατοι· και εσχατοι πρωτοι· ησαν δε εν τη
οδω αναβαινοντες εις ιλμ· και ην προαγων αυτους ο ις·

τη ε τ ι εβ· των κη· παρελαβ ο ις τ ιβ μα λγ, ειπε

ιζ

Και εγενετο εν τω εγγιζειν αυτον εις ιερειχω· τυφλος τις εκαθητο παρα την οδον προσαιτων· ακουσας
δε οχλου διαπορευομενου, επυνθανετο τι αν η τουτο· απηγ
γειλαν δε αυτω· οτι ις ο ναζωραιος παρερχεται· και εβοησε
λεγων· ις υ δαδ ελεησον με· και οι προαγοντες, επετιμων
αυτω ινα σιωπησηση· αυτος δε πολλω μαλλον εκραζεν· υ
δαδ ελεησον με· σταθεις δε ο ις, εκελευσεν αυτον αχθηναι
προς αυτον· εγγισαντος δε αυτου, επηρωτησεν αυτον
τι σοι θελεις ποιησω· ο δε εφη· κε· ινα αναβλεψω·
και ο ις εφη αυτω· αναβλεψον· η πιστις σου σεσωκε σε·
Και παραχρημα ανεβλεψεν· και ηκολουθει αυτω δο
ξαζων τον θν· και πας ο λαος ιδων, εδωκεν αινον τω θω· ε τ ι κ
Και εισελθων διηρχετο την ιεριχω· και ιδου ανηρ· ονοματι
καλουμενος ζακχαιος· και αυτος ην αρχιτελωνης· και αυτος
ην πλουσιος· και εζητει ιδειν τον ις τις εστι· και ουκ ηδυνα
το απο του οχλου· οτι τη ηλικια μικρος ην· και προδραμων
εμπροσθεν, ανεβη επι συκομοραιαν· ινα ιδη αυτον· οτι
εκεινης ημελλεν διερχεσθαι· και ως ηλθεν επι τον τοπον,
αναβλεψας ο ις εφη προς αυτον· ζακχαιε
κατασον κατελθε· σημερον γαρ εν τω οικω σου δει με
μειναι· και κατασας κατεβη· και υποδεξαμενος αυτον χαιρων·
Και ιδοντες παντες διεγογγυζον λεγοντων· οτι παρα αμαρ
τωλω ανδρι εισηλθε καταλυσαι· σταθεις δε ζακχαιος,

κγ ιε· ϖ κθ· διηρχετο ο ις την ιεριχω· κ ιδου ανηρ·

Εἶπεν πρὸς τὸν κύ· ἰδοὺ τὰ ἡμίσιά τῶν ὑπαρχόντων μου
κύ, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα,
ἀποδίδωμι τετραπλοῦν· εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἰς·
ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο· καθότι καὶ αὐτὸς
υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν· ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθ ζητῆσαι καὶ
σῶσαι τὸ ἀπολωλός· ἀκούοντων δὲ αὐτῶν ταῦτα, προσθεὶς
εἶπεν παραβολήν· διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν εἶναι Ἰερ· καὶ δοκεῖν
αὐτοῖς ὅτι παραχρῆμα μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ θυ ἀναφαί-
νεσθαι· εἶπεν οὖν· ἄνθρωπός τις εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς χώραν
μακρὰν, λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν· καὶ ὑποστρέψαι· καλέσας δὲ
δέκα δούλους ἑαυτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς· καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτούς· πραγματεύσασθε ἕως ἔρχομαι· οἱ δὲ πολῖται
αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτόν· καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτ
λέγοντες· οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ᾽ ἡμᾶς· καὶ ἐγένε-
το ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν· εἶπεν φω-
νηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους· οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύ-
ριον· ἵνα γνῷ τίς τί διεπραγματεύσατο· παρῆλθεν δὲ
πρῶτος λέγων· κύριε· ἡ μνᾶ σου προσηργάσατο δέκα
μνᾶς· καὶ εἶπεν αὐτῷ· εὖ ἀγαθὲ δοῦλε· ὅτι ἐν ὀλιγίστῳ πι-
στὸς ἐφάνης· ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων·
καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος λέγων· κύριε· ἡ μνᾶ σου ἐποίησεν
πέντε μνᾶς· εἶπεν δὲ καὶ τούτῳ· καὶ σὺ γίνου ἐπάνω πέντε
πόλεων· καὶ ἕτερος ἦλθε λέγων· κύριε· ἰδοὺ ἡ μνᾶ σου·
ἣν εἶχον ἀπόκειμένην ἐν σουδαρίῳ· ἐφοβούμην γάρ σε·
ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἴρεις ὃ οὐκ ἔθηκας· καὶ θερίζεις
ὃ οὐκ ἔσπειρας· λέγει δὲ αὐτῷ· ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε
πονηρὲ δοῦλε· ἤδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρός εἰμι· αἴρων ὃ

οὐκ ἔθηκε καὶ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρε· καὶ διατί οὐκ ἔδωκας
τὸ ἀργύριόν μου ἐπὶ τὴν τραπέζαν· καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν
τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτό· καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν· ἄρατε
ἀπ᾽ αὐτοῦ τὴν μνᾶν· καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι· καὶ
εἶπον αὐτῷ· κύριε· ἔχει δέκα μνᾶς· λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι
παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος· καὶ ὃ ἔχει
ἀρθήσεται ἀπ᾽ αὐτοῦ· πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου τούτους τοὺς
μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ᾽ αὐτοὺς, ἀγάγετε ὧδε· καὶ
κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου· καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο
ἔμπροσθεν ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐγένετο ὡς
ἤγγισεν εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλού-
μενον ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ λέγων·
πορεύεσθε εἰς τὴν κατέναντι κώμην· ἐν ᾗ εἰσπορευόμενοι,
εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον· ἐφ᾽ ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώ-
πων ἐκάθισεν· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε· καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἔρωτᾷ
διατί λύετε, οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ· ὅτι ὁ κς αὐτοῦ χρείαν ἔχει·
ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι, εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς·
λύοντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς
αὐτούς· τί λύετε τὸν πῶλον· οἱ δὲ εἶπον· ὁ κς αὐτοῦ χρείαν
ἔχει· καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν ἰν· καὶ ἐπιῤῥίψαντες τὰ ἱμάτια
αὐτῶν ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν τὸν ἰν· πορευο-
μένου δὲ αὐτοῦ, ὑπεστρώννυον τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ·
πλησίον δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν
ἐλαιῶν, ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν· χαίρον-
τες, αἰνεῖν τὸν θν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν ἑώρων δυ-
νάμεων· λέγοντες· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς
ἐν ὀνόματι κυ· ἐν οὐρανῷ εἰρήνη καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις· καί τι

τῆ δ΄ τοῦ αὐ ἐβ· ὡ κθ· εἰσελθὼν ὁ ἰς εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο·

τοὺς ἀφορισαμένους ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἔφασκον πρὸς αὐτόν· διδάσκαλε· οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις· καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις· ἔξεστιν κῆνσον Καίσαρι δοῦναι ἢ οὔ; κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν εἶπεν πρὸς αὐτούς· τί με πειράζετε; ἐπιδείξατέ μοι δηνάριον· τίνα ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν; ἀποκριθέντες δὲ εἶπαν· Καίσαρος. ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ· καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ ἐσίγησαν. προσελθόντες δέ τινες τῶν Σαδδουκαίων, οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν· ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα ἀπέθανεν ἄτεκνος· καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ οὐκ ἀφῆκαν τέκνα καὶ ἀπέθανον· ὕστερον δὲ πάντων καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν· ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. ἔφη δὲ πρὸς αὐτούς· οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσιν καὶ γαμίσκονται· οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίσκονται· οὐδὲ γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται· ἰσάγγελοι γάρ εἰσιν καὶ υἱοί εἰσιν τοῦ θεοῦ τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες· ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί, καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει κύριον τὸν θεὸν Ἀβραὰμ καὶ θεὸν Ἰσαὰκ καὶ θεὸν Ἰακώβ· θεὸς δὲ οὐκ ἔστιν νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. προσελθόντες δέ τινες τῶν γραμματέων εἶπαν· διδάσκαλε, καλῶς εἶπας· καὶ οὐκέτι ἐτόλμων αὐτὸν οὐδὲν ἐπερωτῆσαι. αὐτὸς δὲ πρὸς αὐτοὺς λέγει· πῶς λέγουσιν τὸν χριστὸν εἶναι υἱὸν Δαυίδ; καὶ αὐτὸς Δαυὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Δαυὶδ οὖν κύριον αὐτὸν καλεῖ, καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν; ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς καὶ φιλούντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις, οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· οὗτοι λήμψονται περισσότερον κρίμα.

τῆ δ΄ τοῦ αὐ ἐβ· ὡ κθ· εἰσπορευόμενος αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερὸν προσῆλθον αὐτῷ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην; ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· ἐρωτήσω κἀγὼ ὑμᾶς λόγον ἕνα, καὶ εἴπατέ μοι· τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· ὅτι ἐὰν εἴπωμεν· ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· διὰ τί οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἐὰν δὲ εἴπωμεν· ἐξ ἀνθρώπων, πάντες ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένοι γάρ εἰσιν Ἰωάννην προφήτην εἶναι. καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπαν· οὐκ οἴδαμεν πόθεν. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτούς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. ἤρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα· καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς· καὶ ἀπεδήμησεν χρόνους ἱκανούς· καὶ τῷ καιρῷ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δῶσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ δείραντες αὐτὸν ἐξαπέστειλαν κενόν· καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δοῦλον· οἱ δὲ κἀκεῖνον δείραντες καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν· καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον· εἶπεν δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἐντραπήσονται· ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία· καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος ἀπέκτειναν. τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. ἀκούσαντες δὲ εἶπαν· μὴ γένοιτο. ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπεν· τί οὖν ἐστιν τὸ γεγραμμένον τοῦτο· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας; πᾶς ὁ πεσὼν ἐπὶ ἐκεῖνον τὸν λίθον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν. καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν

τῆ ε΄ τοῦ αὐ ἐβ· τῶ κθ· ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν

Ὁ ἰαρχιερεὺς καὶ οἱ γραμματεῖς ὅσοι βαλεῖν μὲ ὅσωὐτὸν τὸν
χεῖρας ὅν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν· ἔγνωσαν γὰρ
ὁ τὴν πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπεν. καὶ πα ἀ
τηρήσαντες, ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους· ὑποκρινομένους
ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι· ἵνα αὐτοῦ λόγου· ὡς
τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος·
Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε· οἴδαμεν ὅτι
ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις· καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον·
ἀλλ' ἐπ' ἀληθείᾳ τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις· ἔξεστιν ἡμῖν
καίσαρι φόρους δοῦναι, ἢ οὔ· κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν
πανουργίαν, εἶπεν πρὸς αὐτούς· τί με πειράζετε· ἐπιδείξατέ μοι δηνάριον· τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν· ἀπο
κριθέντες δὲ, εἶπον· καίσαρος· ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· ἀπόδοτε
τοίνυν τὰ καίσαρος καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ· καὶ οὐκ
ἴσχυσαν ὅσι λαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος ἐν ἀντίον τοῦ λαοῦ· Σ
θαυμάσαντες τε ὅσι τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ ἐσίγησαν· ἐφ' ἑαυτοῖς
ρβ' Ἐλθόντες δέ τινες τῶν σαδδουκαίων· οἱ ἀντιλέγοντες λέ
οβ' γουσιν μὴ εἶναι, ὅσι ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε·
μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν· ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ· ἔχων
γυναῖκα· καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ λάβῃ τὴν γυναῖκα· καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελ
φῷ αὐτοῦ· ὅπου οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν
γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος· καὶ ὁ δεύτερος
τὴν γυναῖκα· καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος· καὶ ὁ τρίτος
ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ὅπου οὖν κατέλιπον
τέκνα· καὶ ἀπέθανον· ὕστερον δὲ πάντων, ἀπέθανε
Καὶ ἡ γυνή· ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει· τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή·

Ὁ ἱερεὺς ὅπου ἐ ἔχομεν αὐτὴν γυναῖκα· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ τοῦ
αὐτοῖς ὁ ἱ ς· οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου, γαμοῦσι καὶ ἐκ[δί]
δονται· οἱδὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκ νεκρῶν
τυχεῖν· καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν, οὔτε γαμοῦσιν
οὔτε ἐκγαμίζονται· οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται·
ἰσάγγελοι γάρ εἰσι· καὶ υἱοί εἰσι τοῦ θεοῦ· τῆς ἀναστάσεως
υἱοὶ ὄντες· ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί, καὶ μωϋσῆς ἐμ
μυνεν ἐπὶ τῆς βάτου· ὡς λέγει κύριον τὸν θεὸν ἀβραάμ· καὶ τὸν
θεὸν ἰσαάκ· καὶ τὸν θεὸν ἰακώβ· θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν· ἀλλὰ
ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν· ἀποκριθέντες δέ
τινες τῶν γραμματέων εἶπον· διδάσκαλε· καλῶς εἶπας·
οὐκέτι δὲ ἐτόλμων οὐδὲν αὐτὸν οὐδέν· εἶπεν δὲ
Π πρὸς αὐτούς· πῶς λέγουσι τὸν χν υἱὸν δαυὶδ εἶναι· καὶ αὐτὸς
οε' δαυὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· εἶπεν ὁ κς τῷ κῷ μου κάθου
ἐκ δεξιῶν μου· ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου· δαυὶδ οὖν κν αὐτὸν καλεῖ· καὶ πῶς υἱὸς
αὐτοῦ ἐστιν· ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ, εἶπεν τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν
θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς· καὶ φιλοῦντων ἀ
σπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς· καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν τ
συναγωγαῖς· καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις· οἱ
κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν· καὶ προφάσει μακρὰ
προσεύχονται· οὗτοι λήψονται περισσότερον κρῖμα·
μαβλέψασα δὲ ἡ δὲ τοὺς βάλλοντας εἰς τὸ
γαζοφυλάκιον πλουσίους· εἶδε δέ τινα καὶ χήραν
πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά· καὶ εἶπεν· ἀληθῶς
λέγω ὑμῖν· ὅτι ἡ χήρα αὕτη, πλεῖον πάντων

ὀδυνᾶσθαι. ἀσσαν γὰρ ὀδόντες, ὅκ τοῦ τὰ περὶ αὐτὰ μόρια αὐτοῖς ὀδυνᾶσθαι ἀλλὰ τῷ δῶρα τοῦ ὅλου αὐτῆς. ἀσσαν δὲ ὅκ τοῦ ὑπερήματος αὐτῆς. ἀσσαν γὰρ τὸν βίον ὅμ᾽ ἤχθη ὀδυνᾶσθαι. καὶ τὰ μὲν ἄλλα περὶ τοῦ ἱεροῦ. ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασι κοσμούμενα, ἤ τοῦ· πᾶσαν ὠφέλειαν ἔχει. ὁλόκληρα ἦν μέρη ἃ ἐς οὐ καθῃρέθη σταὶ λίθος ἐπὶ λίθον. ὃς γὰρ κατελύθη σταὶ· ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων δὲ αὐτὸν ἐλήφθη τὸν. διὸ καὶ λέγει· τοῦτο τὸ ὃν πᾶσαν ταύτην ἔχει. καὶ τί τὸ σημεῖον ὅτε μὲν ἐλήφθη ταύτην γίνεσθαι. ὅτε δὲ ἤτοι. ἀρνεῖται μὴ πλανηθῆναι ὁλλοὶ γὰρ ὁλόκληρα ἦν ὑπὸ τῶν ὁμοίως τιμούμενα ἐλήφθη τὸν. ὅτι ἐμοὶ ἐμοί. καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε. μὴ ὃν ὑπερορᾶσθε τὸ ὅπερ αὐτῶν. ὅταν δὲ ἀκούσητε πολεμούμενα καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον. ἀλλ᾽ οὐκ ἄνθεως τὸ τέλος. τότε τὸ ὁλόκληρα αὐτοῖς. ἀρ᾽ ἐλεφθήσται ὅθεν ὅθεν ὅπου ὅπου. καὶ βασιλεῖς αὐτοὶ βασιλεῖς ἐμοῦ. σημαίνει μεγάλοι καὶ τὸ τοῦτο. καὶ λιμοὶ· καὶ λοιμοὶ ἔσονται· φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπὸ οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται· πρὸ δὲ τούτων πάντων, ἀρ᾽ ἐπιβαλοῦσιν ἐφ᾽ ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν. καὶ διώξουσι· παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς· ἀπολυομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας. ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν. μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν. ἣν οὐ δυνήσονται ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων. καὶ ἀδελφῶν. καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν. καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.

κγ ἐπὶ κε: τῇ Γ΄ τ΄ ΙΒ΄ ἑβ: ἐπὶ κε τοῖς ἑ: προσέχετε ἀπὸ τ΄ δηνων:

καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπολεσθῇ. ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. ἀρ᾽ ὅταν ἴδητε κυκλούμενην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν Ἰερουσαλήμ, τότε γνῶτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη. καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρείτωσαν. καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις, μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν. ὅτι αἱ ἡμέραι ἐκδικήσεως αὗταί εἰσι τοῦ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ τούτῳ. καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας. καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη. καὶ ἔσται Ἰερουσαλὴμ πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν ἄχρι οὗ πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν. ἀρ᾽ καὶ ἔσται σημεῖα μὴ λίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις. καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν. ἀπορίᾳ. ἠχοῦσης θαλάσσης. καὶ σάλου. ἀποψυχόντων ἀνθρώπων. ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ. αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. ἄρχεσθε δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀρ᾽ ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν. διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν. καὶ ἔφη πρὸς αὐτοὺς παραβολήν· ἴδετε τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα. ὅταν προβάλλωσιν ἤδη. βλέποντες ἀφ᾽ ἑαυτῶν γινώσκετε. ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν. οὕτως καὶ ὑμεῖς. ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη· ἕως ἂν πάντα γένηται· ἀρ᾽ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ

τὴ πρϐ τ ιϐ ἐϐ· τ κ· ἦν δὲ διδάσκων τὸν ὄχλον ἐν τῷ ἱερῷ τὴν ε

παρὰ λάβετε· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. προς
χέτε δὲ ἑαυτοῖς· μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ὑμ
κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς· καὶ αἰφνί
διος ἐφ' ὑμᾶς ἐπέστη ἡ ἡμέρα ἐκείνη· ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύ
σεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ προσώπου πάσης
τῆς γῆς· ἀγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι· ἵνα
κατισχύσητε φυγεῖν πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι
καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ἦν δὲ τὰς
ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων· τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος
ηὐλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ὠρθρίζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ· ἦγγιζε
δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἡ λεγομένη πάσχα· καὶ ἐζήτουν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἂν ἀνέλωσιν αὐτόν·
ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν· εἰσῆλθε δὲ σατανᾶς εἰς ἰούδαν
τὸν ἐπικαλούμενον ἰσκαριώτην· ὄντα τοῦ ἀριθμοῦ
τῶν δώδεκα· καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι
καὶ στρατηγοῖς, τὸ πῶς αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς· καὶ ἐχάρη
καὶ συνέθετο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι· καὶ ἐξωμολόγησε
καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἀτερ
ὄχλου· ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων ἐν ᾗ ἔδει
θύεσθαι τὸ πάσχα· καὶ ἀπέστειλε πέτρον καὶ ἰωάννην· εἰπών·
πορευθέντες ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα φάγωμεν·
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμεν· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσει
ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε
αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται· καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκο
δεσπότῃ τῆς οἰκίας· λέγει σοι ὁ διδάσκαλος· ποῦ ἐστὶ τὸ

κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω·
κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνάγαιον μέγα ἐστρωμένον· ἑτοιμάσατε·
πορευθέντων δὲ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν
τὸ πάσχα· καὶ ὅτε ἐγένετο ὥρα, ἀνέπεσε· καὶ οἱ δώδεκα
ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· ἐπιθυμίᾳ
ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν, πρὸ τοῦ με
παθεῖν· λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ
ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ· καὶ δεξάμε
νος ποτήριον, εὐχαριστήσας εἶπεν· λάβετε τοῦτο· καὶ δια
μερίσατε ἑαυτοῖς· λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ
γενήματος τῆς ἀμπέλου· ἕως οὗ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
ἔλθῃ· καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἔδωκε
αὐτοῖς λέγων· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμε
νον· τοῦτο ποιεῖτε τὴν ἐμὴν εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὡσαύτως καὶ τὸ
ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον,
ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου· τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυν
νόμενον· πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με, μετ'
ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης· καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, πορεύε
ται κατὰ τὸ ὡρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παρ
αδίδοται· καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτούς, τὸ
τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν· ἐγένετο δὲ
καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς· τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν, κυριεύουσιν
αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν, εὐεργέται καλοῦνται·
ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ
νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν· τίς γὰρ μείζων·
ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν· οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ

Δόξαμεν μὲν μόνον ἡμῶν ὡς ὁ διάκονῶν. ἡμῖς δὲ ἀκόμη οἱ δίκαιοι
μεμνημένοι τῶν μεγαλείων σου ἐν τοῖς τοῦ χρασμοῖς μου. καὶ ἀπο
διατίθεμαι ὑμῖν. καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν.
ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ
βασιλείᾳ μου· καὶ καθίσεσθε ἐπὶ θρόνων· κρίνοντες
τὸν δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰ̅η̅λ̅· ἔφη τε δὲ ὁ Κ̅ς̅· σίμων. σίμων!
ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιᾶσαι ὡς τὸν
σῖτον· ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ
πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας, στήριξον τοὺς ἀδελ
φούς σου· ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ· Κ̅ε̅· μετὰ σοῦ ἕτοιμός εἰμι καὶ
εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι· ὁ δὲ ἔφη·
λέγω σοι πέτρε· οὐ μὴ φωνήσῃ σήμερον ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ
τρὶς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με· καὶ ἔφη αὐτοῖς· ὅτε
ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου καὶ πήρας καὶ ὑπο
δημάτων, μή τινος ὑστερήσατε; οἱ δὲ ἔφησαν· οὐδενός·
ἔφη οὖν αὐτοῖς· ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον, ἀράτω ὁμοί
καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· καὶ
ἀγορασάτω μάχαιραν· λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμ
μένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί· τὸ, καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογί
σθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει· οἱ δὲ ἔφησαν· Κ̅ε̅·
ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε δύο· ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· ἱκανόν ἐστι·

Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν
ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· γε
νόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου, ἔφη αὐτοῖς· προσεύ
χεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν· καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη
ἀπ' αὐτῶν, ὡσεὶ λίθου βολήν· καὶ θεὶς τὰ γόνατα, προ
Ηυχετο λέγων· πάτερ· εἰ βούλει παρένεγκε τὸ ποτήριον

τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου· ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω· γ΄ εἰς τ΄:
Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν· καὶ γενόμενος ἐν ἀγ: ἐξ ἀφ τ ιε΄ ἐ:
ὀνίᾳ ἐκτενέστερον προσηύχετο· ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς
αὐτοῦ, ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος· καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν.
καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθη ἐπ' ἐξ ἀφ τ ιε΄ ἐ:
ταὶ, εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης· καὶ εἶπεν ἐν ἐ τρ: ἐ
αὐτοῖς· τί καθεύδετε· ἀναστάντες προσεύχεσθε· ἵνα μὴ ἔ τ μαρτ:
ἔλθητε εἰς πειρασμόν· ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ
ὄχλος· καὶ ὁ λεγόμενος εἷς τῶν δώδεκα προήρ
χετο αὐτούς· καὶ ἤγγισε τοῦ ἰῦ φιλῆσαι αὐτόν· τοῦτο γὰρ
σημεῖον δεδώκει αὐτοῖς· ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστιν· ὁ δὲ
Ἰ̅ς̅ εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα· φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώ
που παραδίδως; ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον, εἶπον
αὐτῷ· Κ̅ε̅· εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ; καὶ ἐπάταξέν τις
τῶν ἐξ αὐτῶν, τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ
τὸ οὖς τὸ δεξιόν· αὐτὸς δὲ ὁ Ἰ̅ς̅ εἶπεν· ἐᾶτε ἕως τούτου· καὶ ἁψάμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ, ἰάσατο αὐτόν·
ἐπὶ δὲ ὁ Ἰ̅ς̅ πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν
ἀρχιερεῖς· καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ· καὶ πρεσβυτέρους·
ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλυθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων;
καθημέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ ἐξετά
σατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμοί· ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστιν ἡ ὥρα·
καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους· συλλαβόντες δὲ αὐτὸν, ἤγαγον
καὶ ἐστήσαμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ πέτρος
ἠκολούθει μακρόθεν· ἁψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς
αὐλῆς· καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν· ἐκάθητο ὁ πέτρος
ἐν μέσῳ αὐτῶν· ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις καθήμε

πρὸς τὸ φῶς· καὶ ἀπεκρίσατο αὐτῷ, ἡ τοῦ· καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν.
δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν λέγων· οὐκ οἶδα αὐτόν· καὶ μετὰ
βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτὸν ἔφη· καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· ὁ δὲ Πέτρος
ἔφη· ἄνθρωπε· οὐκ εἰμί· καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς, ἄλλος
τις διϊσχυρίζετο λέγων· ὄντως καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν·
καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν· ἡ τοῦ δὲ ὁ Πέτρος· ἄνθρωπε· οὐκ οἶδα
ὃ λέγεις· καὶ παραχρῆμα ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν
ἀλέκτωρ· καὶ στραφεὶς ὁ κς, ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ· καὶ
ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ κυ· ὡς εἶπεν αὐτῷ· ὅτι
πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με τρίς· καὶ ἐξελθὼν
ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς· καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν ἰν,
ἐνέπαιζον αὐτῷ δέροντες· καὶ περικαλύψαντες αὐτόν,
ἐπῆρον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον· καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες
προφήτευσον· τίς ἐστιν ὁ παίσας σε· καὶ ἕτερα πολλὰ
βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν· καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα,
συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ· ἀρχιερεῖς τε καὶ
γραμματεῖς· καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν
λέγοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ χς· εἰπὸν ἡμῖν· εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ἐὰν
ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε· ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ
ἀποκριθῆτέ μοι· ἢ ἀπολύσητε· ἀπὸ τοῦ νῦν δὲ ἔσται ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ θυ·
εἶπαν δὲ πάντες· σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θυ; ὁ δὲ πρὸς αὐτ
ἔφη· ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι· οἱ δὲ εἶπαν· τί ἔτι χρείαν
ἔχομεν μαρτυρίας· αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματ
αὐτοῦ· καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγον αὐτὸν
ἐπὶ τὸν πιλάτον· ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντ
τοῦτον εὕρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος· καὶ κωλύοντα

καὶ καίσαρι φόρους διδόναι· λέγοντα ἑαυτὸν χν βασιλέα εἶναι·
δὲ πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν λέγων· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη· σὺ λέγεις· ὁ
δὲ πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους·
οὐδὲν εὑρίσκω αἴτιον ἐν τούτῳ· οἱ δὲ ἐπίσχυον
λέγοντες· ὅτι ἀνασείει τὸν λαόν· διδάσκων καθ' ὅλης τῆς
ἰουδαίας· ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ἕως ὧδε· πι
λάτος δὲ ἀκούσας γαλιλαίαν, ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνος γαλι
λαῖός ἐστι· καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας ἡρῴδου ἐστίν,
ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς ἡρῴδην· ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν
ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις· ὁ δὲ ἡρῴδης ἰδὼν
τὸν ἰν, ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτόν· διὰ
τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤλπιζέ τι σημεῖον
ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γενόμενον· ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις
ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ· εἱστήκεισαν δὲ
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες
αὐτοῦ· ἐξουθένησαν δὲ αὐτὸν ὁ ἡρῴδης σὺν τοῖς στρατεύ
μασιν αὐτοῦ· καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα
λαμπρὰν, ἀπέστειλεν αὐτὸν τῷ πιλάτῳ· ἐγένοντο δὲ
φίλοι ὅ, τε πιλάτος καὶ ὁ ἡρῴδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ·
μετ' ἀλλήλων· προϋπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτ
πιλάτος δὲ συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς
ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν, εἶπε πρὸς αὐτούς· προσηνέγκατέ
μοι τὸν ἄνον τοῦτον ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας, οὐδὲν εὗρον ἐν τῷ ἀνῷ
τούτῳ αἴτιον· ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδὲ ἡρῴδης·
μηδὲν γὰρ πρᾶξαι ἄξιον θανάτου αὐτῷ· δοὺς
οὖν αὐτῷ τὴν παιδείαν ἀπολύσω· ἀνάγκην δὲ εἶχεν

θαμάτου ἀπὸ τοῦ σαρκομένου αὐτῷ. τοὺς δὲ λοιποὺς ἀνθρώπους
ἀπολύσω. ἀφ' ἡμῶν δὲ ἡ χὴ ἀπολύσῃ αὐτοῖς κατὰ τὴν ἑορτὴν
μῶν. ἀφ' ὑμῶν δὲ τοὺς ἁμαρτωλοὺς θέλομεν τοῦ ἀρθῆναι. ἀπό
λυσον δὲ ἡμῖν μαραββᾶν. ὃς ἦν ἡμῖν διὰ φασὶν τὴν ἀγάπο
μεν ἡμῶν τὴν τοῦ λαοῦ καὶ φόνου, ὑπερμισοῦμεν ὡς φυλακήν.
τοῦτον οὖν ὁ ποιλᾶτος προσεφώνησε. θέλω ἀπολῦσαι
τὸν ἰῦ. οἱ δὲ ἀνεφώνουν λέγοντες. σταύρωσον σταύρωσον αὐτ.
ὁ δὲ τρίτον ἐπὶ τοῦτο πρὸς αὐτούς. τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτ.
οὐδὲν ἄξιον θανάτου εὗρον ἐν αὐτῷ. τοὺς δὲ λοιποὺς οὖν αὐτὸν
ἀπολύσω. οἱ δὲ ἐπεκρέμοντο φωναῖς μεγάλαις αἰτούμενοι
αὐτὸν σταυρωθῆναι. καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρ
χιερέων. ὁ δὲ ποιλᾶτος ἐπεκρίνε γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτ.
ἀπέλυσε δὲ τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν
φυλακήν. ὃν ᾐτοῦντο. τὸν δὲ ἰῆν παρέδωκε τῷ θελήματι
αὐτῶν. καὶ ὡς ἀπῆγον αὐτόν. ἐπιλαβόμενοι σίμωνός τι
νος κυρηναίου ἐρχομένου ἀπ' ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ
τὸν σταυρόν. φέρειν ὄπισθεν τοῦ ἰῦ. ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ
λὴν θρος τοῦ λαοῦ. καὶ γυναικῶν. αἱ καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρή
νουν αὐτόν. στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ ἰς ἔλεγεν. θυγατέρες
ἰερουσαλήμ. μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμοί. πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε καὶ ἐπὶ
τὰ τέκνα ὑμῶν. ὅτι ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι. ἐν αἷς ἐροῦσι.
μακάριαι αἱ στεῖραι. καὶ κοιλίαι αἳ οὐκ ἐγέννησαν. καὶ μαστοὶ
οἳ οὐκ ἐθήλασαν. τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι. πέσετε
ἐφ' ἡμᾶς. καὶ τοῖς βουνοῖς, καλύψατε ἡμᾶς. ὅτι εἰ ἐν τῷ
ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται.

Ἦγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι.
καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον κρανίου,

κεῖ ἐσταύρωσαν αὐτόν. καὶ τοὺς κακούργους. ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν.
ὃν δὲ, ἐξ ἀριστερῶν. ὁ δὲ ἰς ἔλεγε. πάτερ ἄφες αὐτοῖς. οὐ
γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι. διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον. καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐξε
μυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς λέγοντες. ἄλλους
ἔσωσε. σωσάτω ἑαυτόν. εἰ οὗτός ἐστιν ὁ χὲ ὁ τοῦ θῦ ἐκλε
κτός. ἐμπαίζοντες δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχό
μενοι. καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ καὶ λέγοντες. εἰ σὺ
εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. ἦν δὲ καὶ
ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ· γράμμασιν ἑλληνικοῖς·
ῥωμαϊκοῖς· καὶ ἑβραϊκοῖς. οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων.
εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων, ἐβλασφήμει αὐτόν
λέγων. εἰ σὺ εἶ ὁ χὲ, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ἕτερος, ἐπετίμα αὐτῷ λέγων. οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν θν.
ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως. ἄξια
γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν. οὗτος δὲ οὐδὲν
ἄτοπον ἔπραξε. καὶ ἔλεγε τῷ ἰῦ. μνήσθητί μου κὲ
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰς.
ἀμὴν λέγω σοι. σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. ἐπὶ τὸ ἐσ τ μ
Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥραν ἕκτην. καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν
ἕως ὥρας ἐνάτης. καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος. καὶ ἐσχίσθη
τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον. καὶ φωνήσας φωνῇ
μεγάλῃ ὁ ἰς, εἶπε. πάτερ εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ
πνεῦμά μου. καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐξέπνευσεν. ἰδὼν δὲ ὁ ἑκα
τόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐδόξασε τὸν θν λέγων. ὄντως
ὁ ἄνθρωπος οὗτος, δίκαιος ἦν. καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι
ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενό

μβμαν. τύαρον τὸν ὄαυτῶμ τὰν φήθην λοαάρ ἔφομ. ᾧ φή
κᾳ σαμ δὲ τοαμ τὸν οἰγμωφοὶ αὐτοῦ μακρόθὸγ. καὶ γμωαὶ
κῶ αὶ σων ακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς γαμ λαίας ὁρῶσαι τὰν
καὶ ἰδοὺ ἀμὴρ ὀμόματι ἰωσὴφ βουλάτὴς ὑπάρχωμ. ἀμὴ
ἀγαθὸς καὶ δίκαιος. οὗτος οὐκ ἦμ συγκαταιτοθήμενος τῇ
βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶμ. ἀπὸ ἀριμαθαίας πόλεως
τῶμ ἰουδαίωμ. ὃς πρωσεδέχετο καὶ αὐτὸς τὴμ μασιλήαμ
τοῦ θῦ. οὗτος προσελθὼμ τῷ ποιλάτῳ, ἠτήσατο τὸ σῶ
μα τοῦ ἰῦ. καὶ καθελὼμ αὐτό, ὠμ φύλιξ ἐμ αὐτὸ σιμδόμι. Σ
ὤθηκεμ αὐτὸ ὠμ μμήματι λαξάτῳ. οὗ οὐκ ἦμ οὐδὲ πώποτε
κεῖμενος. καὶ ἡμέραι ἦμ παρασκευή. σάββατομ ἐπέφω
σκε. κατακολουθήσασαι δὲ γυναῖκες. αἵτιμες ἦσαμ συμ
ληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς γαμ λαίας, ἐθεάσαμτο τὸ μμημεῖομ
καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ. ὑποστρέψασαι δὲ, ἡτοίμασαμ
ἀρώματα. καὶ μύρα. καὶ τὸμ μὲμ σάββατομ, ἡσύχασαμ
κατὰ τὴμ ἐμτολήμ. ἀρ τῇ δὲ μιᾷ τῶμ σαββάτωμ
ρθρου βαθέως, ἦλθομ ἐπὶ τὸ μμῆμα. φέρουσαι ἃ ἡτοί
μασαμ ἀρώματα. καὶ τιμές σὺμ αὐταῖς. εὗρομ δὲ τὸμ λίθ
δὸπο κύκλῳ μέμομ ἀπὸ τοῦ μμημείου. καὶ ἐξελθοῦσαι
οὐχ εὗρομ τὸ σῶμα τοῦ κυ ἰυ. καὶ ἐγέμφοτο ἐμ τῷ διαπορ
εῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου. καὶ ἰδοὺ ἄμδρες δύο ἐπέστησαμ
αὐταῖς ἐμ ἐσθῆσι στίλπούσαις. ἐμφόβωμ δὲ γε
μομ αὐτῶμ. καὶ κλιμούσωμ τὰ πρόσωπα εἰς τὴμ γῆ
ἔφασαμ πρὸς αὐτάς. τί ζῆτεῖτε τὸμ ζῶμτα μετὰ τῶμ
μόκρῶμ. οὐκ ἔστιμ ὧδε. ἀλλὰ ἠγέρθη. μμήσθητε ὡς ἐλά
λησεμ ὑμῖμ ἔτι ὢμ ἐμ τῇ γαλιλαίᾳ. λέγωμ. ὅτι δεῖ τὸμ υἱὸμ
τοῦ ἀμθρώπου παραδοθῆμαι εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶμ

Καὶ ἐτρῶθημαι. καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀμαστῆμαι. καὶ ὄμμη
σθησαμ τῶμ ῥημάτωμ αὐτοῦ. καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ
μμημείου, ἀπήγγειλαμ ταῦτα πάμτα τοῖς ἑνδεκα
καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. ἦσαμ δὲ ἡ μαδαμμὴ μαρία. καὶ
ἰωαμμα. καὶ μαρία ἡ ἰακώβου. καὶ αἱ λοιπαὶ σὺμ αὐταῖς. Ϲ
αἱ ἔλεγομ πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. καὶ ἔφαίμοντο ἐμώ
πιομ αὐτῶμ ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶμ. καὶ ἠπίστουμ
αὐταῖς. ὁ δὲ πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεμ ἐπὶ τὸ μμημεῖομ. ρἰγ
καὶ παρακύψας μόμα τὰ ὀθόμια κεῖμεμα μόμα. καὶ
ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτόμ θαυμάζωμ τὸ γεγομός. Τ καὶ ἰδοὺ Ε΄
δύο ἐξ αὐτῶμ ἦσαμ πορευόμεμοι ἐμ αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, εἰς Τ Τ Δ΄
κώμημ ἀπέχοῦσαμ σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ ἰερ
μα ὀμμαοῦς. καὶ αὐτοὶ ὡμίλουμ πρὸς ἀλλήλους περὶ πάμ
των τῶμ συμβεβηκότωμ τούτωμ. καὶ ἐγέμετο ἐμ τῷ ὁμιλεῖμ
αὐτοὺς καὶ συζητεῖμ, καὶ αὐτὸς ἰ̄ς̄ ἐγγίσας συμπορεύε
αὐτοῖς. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶμ ἐκρατοῦμτο τοῦ μὴ ἐπι
γμῶμαι αὐτόμ. εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς. τίμες οἱ λόγοι οὓς
ὃυς ἀμτιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦμτες. καὶ ἐστά
σκυθρωποί. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς ὠμόματι κλεόπας,
εἶπε πρὸς αὐτόμ. σὺ μόμος παροικεῖς ἰερ̄μ. καὶ οὐκ Κ
ἔγμως τὰ γεγομότα ἐμ αὐτῇ ἐμ ταῖς ἡμέραις ταύταις;
καὶ εἶπεμ αὐτοῖς. ποῖα. οἱ δὲ εἶπομ αὐτῷ. τὰ περὶ ἰ̄ῡ
τοῦ ναζωραίου. ὃς ἐγέμετο ἀμὴρ προφήτης. δυματὸς
ἐμ ἔργῳ καὶ λόγῳ. ἐμώπιομ τοῦ θῦ καὶ παμτὸς τοῦ λα
ὅπως τε παρέδωκαμ αὐτόμ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχο
τῶμ ἡμῶμ εἰς κρίμα θαμάτου. καὶ ἐσταύρωσαμ αὐτόμ. ἡμεῖς
δὲ ἠλπίζομεμ ὅτι αὐτός ἐστιμ ὁ μέλλωμ λυτροῦσθαι τὸμ ἰσ̄ρ̄λ̄.

τὸ ἀμτὸ κῆ στὴ Γ τῆς σαρακοστῆς

Ἀλλὰ σὺν τούτοις, πρὸ τῆς τούτης ἡμέρας ἦλθε
σὺ μέρος. ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. ἀμφὶ καὶ ἡμῶν ἐκ τῶν μέσ-
ὄντων ἡμῶν ὄντων ἐστήκασιν ἡμᾶς. ἡγοῦμαι ὁ ἐρωτῶν αὐτοῖς τὸ
μὴ ἡμέρα. καὶ μὴ ἀληθοῦσα τὸ σῶμα αὐτοῦ. ἦλθον λάβω αι
καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἀπόλωλεν ὅσα ἐκτήσατο. οἱ λάβοντες αὐτὸν ζῆν.
καὶ αὐτοὶ ἦλθον πρὸς τὸν σὺν ἡμῖν ὄντα τὸ μὴ ἡμέρα.
καὶ ἀληθοῦσα καθὼς καὶ αὐτὸς ἐκτήσατο. αὐτὸν
δὲ οὐκ ἔγνω. καὶ αὐτὸς ἔστησε πρὸς αὐτούς. ὡς ἀπὸ ὀπ
καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ. τοῦ πιστεύειν ὅσα πάντα ἐλά-
λησαν οἱ προφῆται. οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν
χν. καὶ ἔξελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; καὶ ἀρξάμενος
ἀπὸ Μωσέως. καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, δι-
ηρμήνευσεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτ.
Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο. καὶ αὐτὸς προ-
σεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. καὶ παρεβιάσαντο
αὐτὸν λέγοντες. μεῖνον μεθ' ἡμῶν. ὅτι πρὸς ἑσπέραν
ἐστὶ. καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι
σὺν αὐτοῖς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτ.
λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε. καὶ κλάσας ἐπεδίδου
αὐτοῖς. αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ. καὶ
ἐπέγνωσαν αὐτόν. καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτ.
Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους. οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιο
μένη ἦν ἐν ἡμῖν. ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ ὡς
διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; καὶ ἀναστάντες αὐτῇ
τῇ ὥρᾳ. ὑπέστρεψαν εἰς Ἰλημ. καὶ εὗρον συνηθροι
σμένους τοὺς ἕνδεκα. καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς. λέγοντας. ὅτι
Ἠγέρθη ὁ κς ὄντως. καὶ ὤφθη Σίμωνι. καὶ αὐτοὶ ἐξη

125
ε' γ'
τ τε'
γοῦντο τοῦ ἄρτου τῇ ὁδῷ. καὶ ὡς ἐφανερώθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλ'
σει τοῦ ἄρτου. Ε' ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων. καὶ αὐτὸς ἔστη
ἐν μέσῳ αὐτῶν. καὶ λέγει αὐτοῖς. εἰρήνη ὑμῖν. πτοηθέν-
τες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν.
καὶ εἶπεν αὐτοῖς. τί τεταραγμένοι ἐστέ. καὶ διατί διαλο
γισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. ἴδετε τὰς
χεῖρας μου καὶ τοὺς πόδας μου. ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι. ψη
λαφήσατέ με καὶ ἴδετε. ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ
ἔχει. καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. καὶ τοῦτο εἰπών,
ἔδειξεν ἐν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. ἔτι δὲ
πιστευόντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων,
εἶπεν αὐτοῖς. ἔχετέ τι βρῶσιμον ἐνθάδε; οἱ δὲ ἐπέ-
δωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος. καὶ ἀπὸ μελισσίου
κηρίου. καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. εἶπε δὲ
αὐτοῖς. οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν
σὺν ὑμῖν. ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμ
μένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως καὶ προφήταις καὶ
ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν
τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ὅτι
οὕτως γέγραπται. καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν χν. Σ
Μαθητὰς αὐτοῦ ὄντας τῆς τρίτης ἡμέρας. καὶ κηρυ
χθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν. εἰς πάντα τὰ ἔθνη. ἀρξάμενον ἀπὸ
Ἰλημ. ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς.
ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἰλημ, ἕως οὗ ἐν
δύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω

ιβ΄ ὡς ἐβαπτίσθη ὁ κύριος καὶ ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εὐλόγησε τὸν Ἰορδάνην ποταμόν· καὶ ἐξῆλθεν ἡ θεία χάρις καὶ ἡ ἐπιφοίτησις τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ ἐπέβη ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπεφοίτησε τὸ ὕδωρ· καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες τῷ κυρίῳ, ὡσαύτως ἐπλήσθησαν μεγάλης χαρᾶς μεγάλης· καὶ ἦσαν διαπαντὸς τὸ σῶμα τοῦ ἱεροῦ αἱμοῦντο καὶ ἁλογοῦντο τὸν θεόν. ἀμήν. ε΄ τ΄ ς΄

※ τέλος τῶν καθ' ἑαυτὸν καὶ ἑνὸς ἐξεδόθη ἐν χρόνοις ιε΄. τῆς τῶν χν΄ ἀνδρῶν ἁγίων.

Περὶ τοῦ ἐν Κανᾷ Γαλιλαίου: α΄
Περὶ τῶν ἐκβληθέντων ἐκ τοῦ ἱεροῦ: β΄
Περὶ Νικοδήμου: γ΄
Περὶ καθαρισμοῦ ζήτησις: δ΄
Περὶ τῆς Σαμαρείτιδος. ε΄
Περὶ τοῦ βασιλικοῦ: ϛ΄
Περὶ τοῦ λεγομένου ἐν τῇ ἀσθενείᾳ: ζ΄
Περὶ τῶν ε΄ ἄρτων καὶ τῶν β΄ ἰχθύων: ͵αφκϛ: βκη: ͵αιϛ: η΄
Περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου: ͵αω, κζ: ͵αι, ξ: θ΄
Περὶ τοῦ ἐκγενεθῆς τυφλοῦ: ι΄
Περὶ τοῦ Λαζάρου: ια΄
Περὶ τῆς ἁλιφάσης τὸν κῆ μύρῳ: ͵αω, σβ: ͵αμα. χδ, κδ: ιβ΄
Περὶ ὧν εἶπε πενίου ἄλλος: ιγ΄
Περὶ τοῦ ὄνου: ͵αω, με: ͵αι, λβ: ͵αχ, ξη: ιδ΄
Περὶ τῶν προσελθόντων Ἑλλήνων: ιε΄
Περὶ τοῦ Νικοδήμου: ις΄
Περὶ τοῦ παρακλήτου: ͵αμ, μη ιζ΄
Περὶ τῆς ἀπὸ τῆς σεως τοῦ κυριακοῦ σώματος: ͵αξη. λδ: ιη΄

Ἰστέον ὅτι τὸ κατὰ Ἰωάννην, ἐν τοῖς χρόνοις πρᾶξαν ἢ πεπραγέναι ἢ ποιῶν ἐν πάσῃ τῇ πράξει· ἀλλὰ γεῖται δὲ τὴν ἐπὶ τοῦ πρὸς ἡγεμονικὴν· καὶ πρακτικὴν· καὶ ἐνδοξον τοῦ χῦ γενεάν:

ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θν· καὶ
θς ἦν ὁ λόγος· οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θν· πάντα
δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν. ὃ γέγονεν·
ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν· καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· καὶ
τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει· καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέ-
λαβεν· ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θυ· ὄνομα
αὐτῷ Ἰωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν ἵνα μαρ-
τυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός· ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι'
αὐτοῦ· οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς· ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ
τοῦ φωτός· ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· ὃ φωτίζει πάντα
ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον· ἐν τῷ κόσμῳ ἦν· καὶ
ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω·
εἰς τὰ ἴδια ἦλθε· καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον· ὅσοι
δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θυ
γενέσθαι· τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· οἳ οὐκ ἐξ
αἱμάτων· οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός· οὐδὲ ἐκ θελή-
ματος ἀνδρός· ἀλλ' ἐκ θυ ἐγεννήθησαν· καὶ ὁ λόγος σὰρξ
ἐγένετο· καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δό-
ξαν αὐτοῦ· δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός· πλήρης
χάριτος καὶ ἀληθείας· Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ·
καὶ κέκραγε λέγων· οὗτος ἦν ὃν εἶπον· ὁ ὀπίσω μου

Ἔρχόμενος, ὁπίσω μου ἐρχόμενος ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν.
καὶ ὅτι ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ, ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν·
καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη·
ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο· θεὸν οὐδεὶς
πώποτε ἑώρακεν· μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον
τοῦ πατρός, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ
μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου· ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι
ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευίτας, ἵνα ἐρωτήσωσιν
αὐτόν· σὺ τίς εἶ· καὶ ὡμολόγησεν καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ
ὡμολόγησεν· ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χς· καὶ ἠρώτησαν αὐτόν·
τί οὖν· Ἠλίας εἶ σύ; καὶ λέγει· οὐκ εἰμί· ὁ προφήτης εἶ σύ;
καὶ ἀπεκρίθη· Οὔ· εἶπον οὖν αὐτῷ· τίς εἶ· ἵνα ἀπόκρισιν
δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ·
ἔφη· ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· εὐθύνατε τὴν
ὁδὸν Κυ· καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης· καὶ οἱ
ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων· καὶ ἠρώτησαν
αὐτὸν· καὶ εἶπον αὐτῷ· τί οὖν βαπτίζεις εἰ σὺ οὐκ εἶ
ὁ Χς· οὔτε Ἠλίας· οὔτε ὁ προφήτης· ἀπεκρίθη αὐτοῖς
Ἰωάννης λέγων· ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν
ἕστηκεν· ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου
ἐρχόμενος· ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ
ἄξιος· ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος·
ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου· ὅπου
ἦν Ἰωάννης βαπτίζων· τῇ ἐπαύριον βλέπει
Ἰωάννης τὸν Ἰν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν· καὶ λέγει· ἴδε
ὁ ἀμνὸς τοῦ θυ· ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· οὗτός
ἐστιν περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον· ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ· ὃς ἔμ

Πρόσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν· κἀγὼ οὐκ ἤδειν
αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσλ· διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν
τῷ ὕδατι βαπτίζων· καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης λέγων·
ὅτι τεθέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρ·
καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν· κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας
με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς
τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βα
πτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ· κἀγὼ ἑώρακα καὶ μεμαρτύρηκα·
ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θυ· τῇ ἐπαύριον πάλιν
εἱστήκει ὁ Ἰω καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο· καὶ
ἐμβλέψας τῷ Ἰῷ περιπατοῦντι, λέγει· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ
θυ· καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος· καὶ ἠκο
λούθησαν τῷ Ἰῷ· στραφεὶς δὲ ὁ Ἰς· καὶ θεασάμενος αὐτοὺς
ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς· τί ζητεῖτε· οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
ῥαββί· ὃ λέγεται ἑρμηνευόμενον, διδάσκαλε· ποῦ μένεις·
λέγει αὐτοῖς· ἔρχεσθε καὶ ἴδετε· ἦλθον καὶ εἶδον ποῦ μένει·
καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς
δεκάτη· ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ
τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου· καὶ ἀκολουθη
σάντων αὐτῷ· εὑρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν
ἴδιον Σίμωνα· καὶ λέγει αὐτῷ· εὑρήκαμεν τὸν Μεσίαν·
ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον Χς· καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν
Ἰν· ἐμβλέψας αὐτῷ ὁ Ἰς, εἶπε· σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ·
σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς· ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος· τῇ ἐπαύριον
ἠθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὑρίσκει Φίλιπ
πον· καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι· ἦν δὲ ὁ Φίλιππος, ἀπὸ
Βηθσαϊδά· ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου· εὑρίσ

κει Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὑρήκαμεν Ἰν υἱὸν Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι· λέγει αὐτῷ Φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε· εἶδεν ὁ Ἰς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν· καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστιν· λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· πόθεν με γινώσκεις· ἀπεκρίθη Ἰς καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε· ἀπεκρίθη αὐτῷ Ναθαναήλ· ῥαββί σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θυ· σὺ βασιλεὺς εἶ τοῦ Ἰσλ· ἀπεκρίθη Ἰς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἶπόν σοι· εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς· πιστεύεις· μείζω τούτων ὄψῃ· καὶ λέγει αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα· καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ θυ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου·

Κεἰ φίλιππος τὸν ναθαναὴλ. καὶ λέγει αὐτῶ· ὃν ἔγραψε μωσῆς ἐν τῶ νόμω καὶ οἱ προφῆται, εὑρήκαμεν ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ ναζαρέτ· καὶ ἔφη αὐτῶ ναθαναὴλ· ἐκ ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῶ φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε· εἶδεν ὁ ἰς τὸν ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν. καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀληθῶς ἰσραηλίτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι· λέγει αὐτῶ ναθαναὴλ· πόθεν με γινώσκεις· ἀπεκρίθη ἰς καὶ εἶπεν αὐτῶ· πρὸ τοῦ σε φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε· ἀπεκρίθη ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῶ· ῥαββί· σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θῦ· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰηλ· ἀπεκρίθη ἰς καὶ εἶπεν αὐτῶ· ὅτι εἶπόν σοι εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς πιστεύεις; μεῖζω τούτων ὄψει· καὶ λέγει αὐτῶ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀπαρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα· καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ θῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου. Τ

Καὶ τῆ ἡμέρα τῆ τρίτη, ἐγένετο γάμος ἐν κανᾶ τῆς γαλιλαίας. καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ ἰῦ ἐκεῖ· ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ ἰς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ ἰῦ πρὸς αὐτόν· οἶνον οὐκ ἔχουσι· λέγει αὐτῆ ὁ ἰς· τί ἐμοὶ καὶ σοί γύναι· οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου· λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· ὅτι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε· ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἓξ κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν ἰουδαίων· χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς· λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς· γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος· καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. Κ

καὶ λέγει αὐτοῖς· ἀντλήσατε νῦν καὶ φέρετε τῶ ἀρχιτρικλίνω· καὶ ἤνεγκαν· ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος

130

Τὸ ὕδωρ οἶνον γεγενημένον· καὶ οὐκ ἤδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ἤδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ· φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος· καὶ λέγει αὐτῶ· πᾶς ἄνος, πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι· καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι· ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ ἰς ἐν κανᾶ τῆς γαλιλαίας· καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς καπερναοὺμ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.

Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν ἰουδαίων· καὶ ἀνέβη εἰς ἱεροσόλυμα ὁ ἰς· καὶ εὗρεν ἐν τῶ ἱερῶ τοὺς πωλοῦντας βόας· καὶ πρόβατα· καὶ περιστερὰς· καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους· καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων, πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ· τά τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας· καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα· καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε· καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπε· ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πρός μου οἶκον ἐμπορίου· ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γέγραπται μου ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατα φάγεταί με· ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῶ· τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν ὅτι ταῦτα ποιεῖς· ἀπεκρίθη ἰς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον· καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν· εἶπον οὖν οἱ ἰουδαῖοι· τεσσαράκοντα καὶ ἓξ ἔτεσιν ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος· καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ· ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι

τοῦτο ὅλῳ. καὶ ὅσοι φλοδρῶ τῇ γραφῇ καὶ τὸ λόγῳ ὦ φ̄π
ὁ ἰ̄ς· τ· ὡς δὲ ἡμῖν ὁμῶς τοῖς ὑγροσολύμοις ὁμῶν τῶν πατέρων
μὴ ἐφορᾶτε. πολλοὶ ὅσοι φλοδρῶ φ̄ς τὸ ὅμοιμα αὐτοῦ· θεω
ροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει· ἔλεγον δὲ ὁ ἰ̄ς οὐκ ἐπὶ
φλοδρῶ ἑαυτὸν αὐτοῖς· διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντα.
καὶ ὅτι οὐ χρείαν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ὁμῶν τῶ ἀνθρώπῳ· ἦν δὲ ἄνθρωπος
ἐκ τῶν φαρισαίων μικόδημος ὅμοιμα αὐτῶ· ἄρχων τῶν
ἰουδαίων· οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν ἰ̄ν̄ νυκτὸς· καὶ εἶπεν αὐτῶ·
ῥαββί· οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ θῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς
γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς· ἐὰν μὴ ἦ
ὁ θ̄ς μετ' αὐτοῦ· ἀπεκρίθη ὁ ἰ̄ς καὶ εἶπεν αὐτῶ· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι· ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν
τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ· λέγει πρὸς αὐτὸν μικόδημος· πῶς
δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὤν· μὴ δύναται εἰς τὴν κοι
λίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι;
ἀπεκρίθη ὁ ἰ̄ς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· ἐὰν μή τις γεννηθῇ
ἐξ ὕδατος καὶ πνεύ̄ς, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θῦ· τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς, σάρξ ἐστι· καὶ τὸ
γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύ̄ς, πνεῦμά ἐστι· μὴ θαυμάσῃς ὅτι
εἶπόν σοι· δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν· τὸ πνεῦμα ὅπου
θέλει πνεῖ· καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις· ἀλλ' οὐκ οἶδας
πόθεν ἔρχεται· καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος
ἐκ τοῦ πνεύ̄ς· ἀπεκρίθη μικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῶ·
πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι· ἀπεκρίθη ὁ ἰ̄ς καὶ εἶπεν αὐτῶ·
σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ ἰ̄ν̄ καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις; ἀμὴν
ἀμὴν λέγω σοι· ὅτι ὃ οἴδαμεν λαλοῦμεν· καὶ ὃ ἑωράκαμεν

μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε·
εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἴπω
ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε· καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν
εἰς τὸν οὐρανὸν· εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ὁ υἱὸς τοῦ ἀ̄ν̄ θ·
ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ καθὼς μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν
τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀ̄νου· ἵνα
πᾶς ὁ πιστεύων ἐν αὐτῷ μὴ ἀπόληται· ἀλλὰ ζωὴν
αἰώνιον· οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ θ̄ς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων
εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται· ἀλλὰ ζωὴν αἰώνιον· οὐ γὰρ
ἀπέστειλεν ὁ θ̄ς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ
τὸν κόσμον· ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ· ὁ πιστεύων
εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων ἤδη κέκριται·
ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ
τοῦ θῦ· αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις· ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς
τὸν κόσμον· καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ
τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα· πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα
πράσσων, μισεῖ τὸ φῶς· καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς· ἵνα
μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν,
ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς· ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα·
ὅτι ἐν θ̄ῶ ἐστιν εἰργασμένα· μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ ἰ̄ς
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἰουδαίαν γῆν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε
μεθ' ἑαυτῶν· καὶ ἐβάπτιζεν· ἦν δὲ καὶ ἰωάννης βαπτίζων
ἐν αἰνών ἐγγὺς τοῦ σαλείμ· ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ·
καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο· οὔπω γὰρ ἦν βεβλημένος
εἰς τὴν φυλακὴν ἰωάννης· ἐγένετο οὖν ζήτησις
ἐκ τῶν μαθητῶν ἰωάννου μετὰ ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ·

κγ' ε' τ σαμαρίτιδ: τ̄ κ̄ δ̄ ἐρχετ̄ οἱ ς̄ εἰς πολ̄ τ̄

Καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ ἔλεγον αὐτῷ· Ῥαββί· ὃς
ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας,
ἴδε οὗτος βαπτίζει· καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.
ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ ἔλεγεν· οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβά-
νειν οὐδέν· ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. αὐτοὶ
ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον· οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ χ̄ς· ἀλλ' ὅτι
ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου· ὁ ἔχων τὴν νύμ-
φην, νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου ὁ ἑστηκὼς καὶ
ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου·
αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται· ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν
ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι· ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων
ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστι καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ·
ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστί· καὶ ὃ ἑώ-
ρακε καὶ ἤκουσε, τοῦτο μαρτυρεῖ· καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ
οὐδεὶς λαμβάνει· ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν, ἐσφρά-
γισεν ὅτι ὁ θ̄ς ἀληθής ἐστιν· ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θ̄ς, τὰ
ῥήματα τοῦ θ̄υ λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσι τὸ
πνεῦμα· ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν· καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ· ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱόν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον·
ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ, οὐκ ὄψεται ζωήν· ἀλλ' ὀργὴ
τοῦ θ̄υ μένει ἐπ' αὐτόν. ὡς οὖν ἔγνω ὁ Ἰ̄ς ὅτι ἤκουσαν οἱ
Φαρισαῖοι· ὅτι Ἰ̄ς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει
ἢ Ἰωάννης· καίτοιγε Ἰ̄ς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν ἀλλ' οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν· καὶ ἀπῆλθεν εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας·
ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχὰρ
πλησίον τοῦ χωρίου· ὃ ἔδωκε Ἰακὼβ Ἰωσὴφ τῷ υἱῷ

αὐτοῦ· ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ· ὁ οὖν Ἰ̄ς κεκοπιακὼς
ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν
ὡσεὶ ἕκτη· ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ·
λέγει αὐτῇ ὁ Ἰ̄ς· δός μοι πεῖν· οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπε-
λήλυθεισαν εἰς τὴν πόλιν· ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι· λέγει
οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν, παρ'
ἐμοῦ πεῖν αἰτεῖς· οὔσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος· οὐ γὰρ
συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις· ἀπεκρίθη Ἰ̄ς καὶ
εἶπεν αὐτῇ· εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν τοῦ θ̄υ· καὶ τίς ἐστιν ὁ
λέγων σοι δός μοι πεῖν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτὸν· καὶ ἔδωκεν ἂν
σοι ὕδωρ ζῶν· λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· κ̄ε· οὔτε ἄντλημα
ἔχεις· καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ
ζῶν· μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ; ὃς ἔδωκεν
ἡμῖν τὸ φρέαρ· καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ·
καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; ἀπεκρίθη Ἰ̄ς καὶ εἶπεν αὐτῇ·
πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πίῃ
ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν
αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ
πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον· λέγει πρὸς
αὐτὸν ἡ γυνή· κ̄ε· δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ ἵνα μὴ διψῶ·
μηδὲ διέρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰ̄ς· ὕπαγε
φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε· ἀπεκρίθη
ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· οὐκ ἔχω ἄνδρα· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰ̄ς· καλῶς
εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες· καὶ
νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἔστι σου ἀνήρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας· λέγει
αὐτῷ ἡ γυνή· κ̄ε· θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ· οἱ πατέρες
ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε

ὅτι ὁμεῖς ἐν ὁσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν.
Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰ̄ς̄· γύναι πίστευέ μοι· ὅτι ὥρα ἔρχεται καὶ
νῦν ἐστὶν ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνή-
σετε τῷ πατρί· ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς προ-
κυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν·
ἀλλ' ἔρχεται ὥρα· καὶ νῦν ἐστὶν· ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνη-
ταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ
τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν· πνεῦμα ὁ θεός·
καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ
προσκυνεῖν· λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· οἶδα ὅτι μεσίας ἔρχε-
ται ὁ λεγόμενος Χ̄ς̄· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀπαγγελεῖ ἡμῖν πάντα.
Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰ̄ς̄· ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι· καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει·
οὐδεὶς μέντοι εἶπεν Τί ζητεῖς ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς·
ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ· καὶ ἀπῆλθεν
εἰς τὴν πόλιν· καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· δεῦτε ἴδετε ἄνθρω-
πον ὃς εἶπέν μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χ̄ς̄;
ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν.
ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες·
ῥαββί· φάγε· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν,
ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλή-
λους· μήτις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰ̄ς̄·
ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαν-
τός με· καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον· οὐχὶ ὑμεῖς λέγε-
τε ὅτι τετράμηνός ἐστι καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; ἰδοὺ λέγω
ὑμῖν· ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν· καὶ θεάσασθε
τὰς χώρας· ὅτι λευκαί εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη· καὶ

τῇ β΄ τ γ΄ εβ· τῷ κα΄ ἁγ τ βασιλικὸς· ϗ ὁμοιος ηοθ΄ ιθ΄

193

ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει· καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν
αἰώνιον· ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων·
ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός· ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ
σπείρων· καὶ ἄλλος ὁ θερίζων· ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς
θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι·
καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε· ἐκ δὲ
τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, τῶν
Σαμαρειτῶν· διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικός· μαρτυρούσης,
ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· ὡς οὖν ἦλθον πρὸς
αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· ϛ
ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας· καὶ πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν
διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ· τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον· ὅτι οὐκέτι
διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν· ϛ
οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ Χ̄ς̄· ε΄ τ ϛ κγ΄
Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας, ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν· καὶ ἀπῆλθεν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν· αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰ̄ς̄ ἐμαρτύρησεν· ὅτι προ-
φήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει· ὅτε οὖν ἦλθεν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι· πάντα
ἑωρακότες ἃ ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ·
καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν· ἦλθεν οὖν πάλιν εἰς ια΄
τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας· ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον·
Καὶ ἦν τις βασιλικὸς· οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν Καπερναούμ·
οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰ̄ς̄ ἥκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν,
ἀπῆλθε πρὸς αὐτόν· καὶ ἠρώτα αὐτὸν· ἵνα καταβῇ ϛ
ἰάσηται αὐτοῦ τὸν υἱόν· ἤμελλε γὰρ ἀποθνήσκειν· εἶπον
οὖν ὁ Ἰ̄ς̄ πρὸς αὐτόν· ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε,
οὐ μὴ πιστεύσητε· λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός· κε· κατ'

Βη θι πορὶμ ἀπο θαμᾶ ἡμ τὸ παιδίο μ. λέγει αὐτῶ ὁ ἰς. Πορεύου. ὁ υἱός σου ζῆ. καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῶ λόγω ὃν εἶπεν αὐτῶ ὁ ἰς. καὶ ἐπορεύετο. ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπήντησαν αὐτῶ καὶ ἀπήγγειλαν λέγοντες. ὅτι ὁ παῖς σου ζῆ. ἐπύθετο οὖν παρ' αὐτῶν τὴν ὥραν ἐν ᾗ κομψότερον ἔσχε. καὶ εἶπον αὐτῶ. ὅτι χθὲς ὥραν ἑβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός. ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῶ ὁ ἰς ὅτι ὁ υἱός σου ζῆ. καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη. τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ ἰς ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. καὶ ἀνέβη ὁ ἰς εἰς Ἱεροσόλυμα. ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθζαθά. πέντε στοὰς ἔχουσα. ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων. τυφλῶν. χωλῶν. ξηρῶν. ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ. καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ. ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγίνετο. ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι. ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ. τοῦτον ἰδὼν ὁ ἰς κατακείμενον. καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῶ. θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; ἀπεκρίθη αὐτῶ ὁ ἀσθενῶν. κύριε. ἄνθρωπον οὐκ ἔχω ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν. ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. λέγει αὐτῶ ὁ ἰς. ἔγειρε. ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὴς ὁ ἄνθρωπος. καὶ ἦρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει. ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

134

Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ. σάββατόν ἐστιν. οὐκ ἔξεστί σοι ἆραι τὸν κράββατόν σου. ἀπεκρίθη αὐτοῖς. ὁ ποιήσας με ὑγιῆ. ἐκεῖνός μοι εἶπεν. ἆρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει. ἠρώτησαν οὖν αὐτόν. τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι. ἆρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει. ὁ δὲ ἰαθείς, οὐκ ἤδει τίς ἐστιν. ὁ γὰρ ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. μετὰ ταῦτα εὑρίσκει αὐτὸν ὁ ἰς ἐν τῷ ἱερῷ. καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἴδε ὑγιὴς γέγονας. μηκέτι ἁμάρτανε. ἵνα μὴ χεῖρόν τί σοι γένηται. ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀπήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις. ὅτι ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ. καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον τὸν ἰν οἱ Ἰουδαῖοι. καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι. ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ. ὁ δὲ ἰς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς. ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται. κἀγὼ ἐργάζομαι. διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι. ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον. ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν θν. ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ θῷ. ἀπεκρίνατο οὖν ὁ ἰς καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδέν. ἐὰν μή τι βλέπῃ τὸν πατέρα ποιοῦντα. ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱόν. καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ. καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα. ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζῳοποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέλει ζῳοποιεῖ. οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα. ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ. ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱόν. καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα. ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱόν, οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων. καὶ πιστεύων

τὴν πρ' τ β' εβ'· εἰ πόκε πρ τοὺς ἑλλ· καθὼς ἀκού·

τὸ τοῦτο μαρτύριον, ἔχει βασανισμὸν αἰώνιον· καὶ ὃς κρίσιν οὐκ
ε' ς' τ τ δ' ὄψεται· ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν βασιλείαν.
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ
πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται· ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν.
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ὥρα ἔρχεται καὶ νῦν ἐστιν· ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσουσι τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ· καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται· ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν· ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστί· μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ·
Καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως· οὐδὲν ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδύναμαι· καθὼς
Ἀκούω κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ
τὸ θέλημα τὸ ἐμόν· ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός
ε' ς' τ τ ε' μου· ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής· ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ·
καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ· ὑμεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην· καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ· ἐγὼ δὲ, οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω, ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε·
Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων· ὑμεῖς δὲ
ἠθελήσατε ἀγαλλιαθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ·
ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ
ἔργα ἃ ἔδωκέ μοι ὁ πατὴρ ἵνα τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ
ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ· ὅτι ὁ πατήρ μου
ἀπέσταλκε· καὶ ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε
Περὶ ἐμοῦ· οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε· οὔτε

τὴν δ' τ ε' εβ'· πῶ κη· ἐπὶ ρὸς τοὺς ὀφθαλμούς·

135

εἶδος αὐτοῦ ἑωράκατε· καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ, οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν· ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ ὑμεῖς
οὐ πιστεύετε· ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς· ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε
ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ· καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρός με ἵνα ζωὴν
ἔχητε· δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω ὑμᾶς ὅτι
τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς· ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν
τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου· καὶ οὐ λαμβάνετέ με· ἐὰν ἄλλος
ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήμψεσθε· πῶς ὑμεῖς
δύνασθε πιστεῦσαι δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες· καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ οὐ ζητεῖτε· μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα; ἔστιν
ὁ κατηγορῶν ὑμῶν Μωσῆς· εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε· εἰ γὰρ
ἐπιστεύετε Μωσεῖ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ ἐμοῦ γὰρ ἐκεῖνος
ἔγραψεν· εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς
τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύσετε· μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς
πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος·
καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολύς· ὅτι ἑώρων αὐτοῦ τὰ
σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων· ε' ἀνῆλθε δὲ εἰς ε' τ τ πδ'
τὸ ὄρος Ἰησοῦς· καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· ἦν δὲ
ἐγγὺς τὸ πάσχα ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων· ιη' ἐπάρας οὖν Ἰησοῦς τοὺς
ὀφθαλμοὺς· καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται
πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· πόθεν ἀγοράσωμεν
ἄρτους· ἵνα φάγωσιν οὗτοι· τοῦτο δὲ ἔλεγε πειράζων
αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ἤδει τί ἤμελλε ποιεῖν· ἀπεκρίθη αὐτῷ
Φίλιππος· διακοσίων δηναρίων ἄρτοι, οὐκ ἀρκοῦσιν
αὐτοῖς· ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ· λέγει αὐτῷ εἷς

Καὶ τῶν μαθητῶν αὐτ. ἀνδρὲς ὡσὶ δὸ χιλιάδες σὺν γυναιξὶ καὶ παιδίοις· ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλος ὄχλος πολὺς μετ' αὐτῶν ἀριθμὸν οὐκ ἔχων· καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀριθμεῖται· ἐστὶ δὲ καὶ ὄχλος πολὺς ἀριθμὸν ἔχων· ἀνδρὲς γὰρ ἀριθμοῦνται πεντακισχίλιοι· ὅλως δὲ τοὺς ἄρτους οἱς· καὶ εὐχαριστήσας, ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς· οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ ὀψαρίων ὅσον ἠθέλησαν· ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα τῶν κλασμάτων· ἵνα μή τι ἀπόληται· συνήγαγον οὖν καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ὀκτὼ μόνων ἃ ἐπερίσσευσαν τοῖς βεβρωκόσιν· οἱ οὖν ἄνδρες ἰδόντες ὃ ἐποίησεν σημεῖον ὁ ἰς, ἔλεγον· ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον· ἰς οὖν γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἁρπάζειν αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα, ἀνεχώρησεν πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος· ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ἐμβάντες εἰς πλοῖον, ἤρχοντο πέραν θαλάσσης εἰς Καπερναούμ· καὶ σκοτία ἦν ἤδη γεγονυῖα· καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ ἰς· ἡ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος διηγείρετο· ἐληλακότες οὖν ὡς σταδίους εἴκοσι πέντε τριάκοντα, θεωροῦσι τὸν ἰν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον· καὶ ἐφοβήθησαν· ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε· ἠθέλησαν οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον· τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἑστηκὼς ἐπὶ τὸν τόπον

ἐκεῖνον ὅτι ἐκεῖνο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἓν πλοιάριον καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ ἰς εἰς τὸ πλοιάριον ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον· ἄλλα δὲ ἦλθεν πλοῖα ἐκ τῆς Τιβεριάδος· ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον εὐχαριστήσαντος τοῦ κυ· ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι ἰς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα καὶ ἦλθον εἰς Καπερναούμ· ζητοῦντες τὸν ἰν· καὶ εὑρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ· ῥαββί· πότε ὧδε γέγονας· ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς καὶ εἶπεν· ἀμὴν ἀμήν λέγω ὑμῖν· ζητεῖτέ με οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα· ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε· ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην· ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ θς· εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· τί ποιῶμεν ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ θυ· ἀπεκρίθη ἰς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτό ἐστι τὸ ἔργον τοῦ θυ· ἵνα πιστεύσητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος· εἶπον οὖν αὐτῷ· τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον· ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι· τί ἐργάζῃ· οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ· καθώς ἐστι γεγραμμένον· ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν· εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλ' ὁ πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν· ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θυ ἐστιν, ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ· εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· κε· πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον· εἶπεν δὲ αὐτοῖς ὁ ἰς· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· καὶ ἐρχόμενος πρός με, οὐ μὴ πεινάσῃ· καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ,

οὐ μὴ διψήσει τοῦτο τὸ. ἀλλ᾽ εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἑωράκατέ
με· καὶ οὐ πιστεύετε· πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ πατήρ, πρὸς ἐμὲ
ἥξει· καὶ τὸν ἐρχόμενον πρός με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω· ὅτι
καταβέβηκα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ· οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ
ἐμόν· ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με· τοῦτο δέ ἐστι
Τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέ μοι,
μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ· ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ·
οὗτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με· ἵνα πᾶς ὁ θεω
ρῶν τὸν υἱὸν· καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· Σ
ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ἐγόγγυζον οὖν οἱ ἰου
δαῖοι περὶ αὐτοῦ· ὅτι εἶπεν ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβὰς ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν Ἰ ς ὁ υἱὸς Ἰω σὴφ· οὗ
ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πῶς οὖν λέγει οὗτος
ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα· ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰ ς καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· μὴ γογγύζετε μεταξὺ ἀλλήλων· οὐδεὶς δύναται
ἐλθεῖν πρός με· ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἑλκύσῃ αὐτόν·
καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ἔστι γὰρ γεγραμ
Νομένον ἐν τοῖς προφήταις· καὶ ἔσονται πάντες διδακτοὶ θεοῦ·
πᾶς οὖν ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθών, ἔρχεται
πρός με· οὐχ ὅτι τὸν πατέρα τις ἑώρακεν· εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ
τοῦ θεοῦ, οὗτος ἑώρακε τὸν πατέρα· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ· ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἄρ
Τος τῆς ζωῆς· οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἀπέθανον· οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων·
ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρ τος
ὁ ζῶν· ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου
τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγώ

δώσω, ἡ σάρξ μού ἐστιν· ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζω·
ωῆς· ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ ἰουδαῖοι λέγοντες· πῶς
δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν· εἶπεν οὖν
αὐτοῖς ὁ Ἰ ς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐὰν μὴ φάγητε τὴν
σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ
ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς· ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ
πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω
αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ἡ γὰρ σάρξ μου ἀληθῶς ἐστι βρῶσις· ε τ τ πρ· κδ
καὶ τὸ αἷμα μου ἀληθῶς ἐστι πόσις· ὁ τρώγων μου τὴν
σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ·
καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν πατήρ· κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα·
Καὶ ὁ τρώγων με, κἀκεῖνος ζήσεται δι᾽ ἐμέ· οὗτός ἐστιν ὁ
ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες
ὑμῶν τὸ μάννα καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων μου τοῦτον τὸν
ἄρτον, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ
διδάσκων ἐν καπερναούμ· πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες τῶν ἐκ
Τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπαν· σκληρός ἐστιν οὗτος ὁ λόγος· τίς
δύναται αὐτοῦ ἀκούειν· εἰδὼς δὲ ὁ Ἰ ς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύ
ζουσιν περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο
ὑμᾶς σκανδαλίζει; ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀν
θρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον· τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ
ζωοποιοῦν· ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα ἃ ε τ τ πρ·
ἐγὼ λελάλημκα ὑμῖν, πνεῦμά ἐστι καὶ ζωή ἐστιν· ἀλλ᾽ εἰσὶν κε
ἐξ ὑμῶν τινες οἳ οὐ πιστεύουσιν· ἤδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰ ς, τίνες
εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες· καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων αὐτόν· καὶ εἶπεν·
Διὰ τοῦτο εἴρηκα ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με,
ἐὰν μὴ ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός μου· ἐκ τούτου πολλοὶ

τῇ γ΄ τ΄ λ΄ εβ: τῶ κγ. περιεπάτει ὁ ἰς ἐν τῇ γαλιλαίᾳ:

Λ΄ ΟΥΚ ἠθέλησεν τὸν μαθητὴν τὸν αὐτοῦ ἵνα τὸν ὁποίσῃ· καὶ οὐκέτι
μεμῶντοῦ περὶ τοσούτου· ἵνα τοῦτο ὦσιν οἱ ἐχθροὶ τοῖς δώδεκα.
μὴ καὶ ὑμᾶς θελήσῃ ἀποστεῖλαι· ἀπεκρίθη οὖν αὐτῶ σίμων
πέτρος· κε· πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα· ῥήματα ζωῆς
αἰωνίου ἔχεις· καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν· καὶ ἐγνώκαμεν,
ὅτι σὺ εἶ ὁ χς ὁ υἱὸς τοῦ θυ τοῦ ζῶντος· ἀπεκρίθη
αὐτοῖς· οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην; καὶ ἐξ ὑμῶν
εἷς διάβολός ἐστιν· ἔλεγε δὲ τὸν ἰούδαν σίμωνος ἰσκαριώ-
την· οὗτος γὰρ ἤμελλεν αὐτὸν παραδιδόναι· εἷς ὢν ἐκ
τῶν δώδεκα· καὶ κε περιεπάτει ὁ ἰς ἐν τῇ
Γ΄ γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ περιπατεῖν· ὅτι
ἐζήτουν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι· ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορ-
τὴ τῶν ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία· εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ· μετάβηθι ἐντεῦθεν· καὶ ὕπαγε εἰς τὴν
ἰουδαίαν· ἵνα καὶ οἱ μαθηταί σου θεωρήσωσιν τὰ ἔργα
ἃ ποιεῖς· οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ τι ποιεῖ· καὶ ζητεῖ αὐτὸς
ἐν παρρησίᾳ εἶναι· εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν
τῷ κόσμῳ· οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν.
Λ΄ εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς· ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω πάρεστιν· ὁ δὲ
καιρὸς ὁ ὑμέτερος, πάντοτέ ἐστιν ἕτοιμος· οὐ δύναται ὁ
κόσμος μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ· ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ
ὅτι πονηρά αὐτοῦ ἐστιν τὰ ἔργα· ὑμεῖς ἀναβήτε εἰς τὴν
ἑορτὴν ταύτην· ἐγὼ οὐκ ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην·
ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω πεπλήρωται· ταῦτα δὲ εἰπὼν
αὐτοῖς, ἔμεινεν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ· ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτήν· οὐ φανερ-
Λ΄ ῶς ἀλλὼς ἐν κρυπτῷ· οἱ οὖν ἰουδαῖοι ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ·

τῇ δ΄ τ΄ μεσο πε: τῆς ἑορ τῆς μεσούσης, ἀνέβη:

137

Καὶ ὁλόφων· πᾶν τὸ ἀπ' ὀκ ἔθνος· καὶ γογγυσμὸς περὶ αὐτ
ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις· οἱ μὲν ὅτι ἀγαθός ἐστιν· ἄλλοι ὅτι
οὔ· ἀλλὰ ναὶ ἀλλὰ τὸν ὄχλον· οὐδεὶς μέντοι παρρησίᾳ ἐλά-
λει περὶ αὐτοῦ· διὰ τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων· ε΄ ἤδη δὲ
τῆς ἑορτῆς μεσούσης, ἀνέβη ὁ ἰς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκ·
καὶ ἐθαύμαζον οἱ ἰουδαῖοι λέγοντες· πῶς οὗτος γράμματα
οἶδεν μὴ μεμαθηκώς· ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς καὶ εἶπ·
ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ· ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με·
ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τ
τῆς διδαχῆς· πότερον ἐκ τοῦ θυ ἐστιν· ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ·
ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν, τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν
τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν, οὗτος ἀληθής ἐστι· καὶ ἀδι-
κία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν· οὐ μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον;
καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον· τί με ζητεῖτε ἀπο-
κτεῖναι· ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπ· δαιμόνιον ἔχεις·
τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι· ἀπεκρίθη ἰς καὶ εἶπ αὐτ·
ἓν ἔργον ἐποίησα καὶ πάντες θαυμάζετε· διὰ τοῦτο μωσ-
Δ έδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομήν· οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ μωσέως ἐστίν·
ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων· καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθ-
ρωπον· εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ ἵνα μὴ λυθῇ ὁ
νόμος μωσέως· ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα
ἐν σαββάτῳ; μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν· ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν
κρίνατε· ἔλεγόν οὖν τινες ἐκ τῶν ἱεροσολυμιτῶν· οὐχ
οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; καὶ ἴδε παρρησίᾳ
λαλεῖ· καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι· μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν
οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ χς; ἀλλὰ τοῦτον οἴ
Δ αμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ χς ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκ

τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ὅτε οὖν ἐν τοῖς ἱεροῖς διδάσκων ὁ Ἰησοῦς καὶ
λέγων. καὶ ἐμὲ οἴδατε. καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί. καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ
οὐκ ἐλήλυθα. ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με. ὃν ὑμεῖς οὐκ
οἴδατε. ἐγὼ οἶδα αὐτόν. ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι. κἀκεῖνός με
ἀπέστειλεν. εἰ ἦσαν οὖν αὐτὸν τηροῦντες ἐκ τοῦ ὄχλου
ἐπιβαλεῖν τὴν χεῖρα. ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. τ
Πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. καὶ ἔλεγον. ὅτι
ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ. μὴ τι πλείονα σημεῖα ποιήσει ὧν οὗτος
ἐποίησεν; ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος
περὶ αὐτοῦ ταῦτα. καὶ ἀπέστειλαν ὑπηρέτας οἱ Φαρισαῖοι
καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα πιάσωσιν αὐτόν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς. ἔτι
μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι. καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά
με. ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὑρήσετε. καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς
ἑαυτούς. ποῦ οὗτος μέλλει πορεύεσθαι. ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὑρήσομεν αὐτόν. μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει
πορεύεσθαι καὶ διδάσκειν τοὺς Ἕλληνας; τίς ἐστιν οὗτος
ὁ λόγος ὃν εἶπεν. ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὑρήσετε. καὶ ὅπου
εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ κε'
Ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς, εἱστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων.
ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. ὁ πιστεύων
εἰς ἐμέ. καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας
αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. τοῦτο δὲ εἶπε περὶ
τοῦ πνεύματος. ὃ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν.
οὔπω γὰρ ἦν πνεῦμα ἅγιον. ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τοῦ λόγου. ἔλεγον. οὗτός
ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης. ἄλλοι ἔλεγον. οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός.

138

Ἄλλοι ἔλεγον. μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; οὐχὶ
ἡ γραφὴ εἶπεν. ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ. καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ
τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαυὶδ ὁ Χριστὸς ἔρχεται; σχίσμα οὖν ἐν
τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι
αὐτόν. ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας. ἦλθον
οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους. καὶ
εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι. διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν. ἀπεκρίθησαν
οἱ ὑπηρέται. οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος
ὁ ἄνθρωπος. ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι. μὴ καὶ
ὑμεῖς πεπλάνησθε; μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν
εἰς αὐτόν. ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπάρατοί εἰσι. λέγει Νικόδημος πρὸς
αὐτούς. ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν. εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν. μὴ
ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον. ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ
πρότερον. καὶ γνῷ τί ποιεῖ; ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον
αὐτῷ. μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον. καὶ ἴδε.
ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται. καὶ
ἀνεπορεύθη ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη
εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. ὄρθρου δὲ πάλιν παρεγένετο
εἰς τὸ ἱερόν. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν. καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς. ἄγουσι δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ κη
Φαρισαῖοι πρὸς αὐτὸν, γυναῖκα ἐπὶ μοιχείᾳ κατειλημμένην. καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ, λέγουσιν αὐτῷ. διδάσκαλε. αὕτη ἡ γυνὴ κατείληπται ἐπὶ μοιχείᾳ. ἐν αὐτῷ δὲ
μοιχεύεται. ἐν δὲ τῷ νόμῳ ἡμῖν Μωσῆς ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας
λιθοβολεῖσθαι. σὺ οὖν τί λέγεις. τοῦτο δὲ ἔλεγον. πειράζοντες αὐτόν. ἵνα ἔχωσι κατηγορεῖν αὐτοῦ. ὁ δὲ

Ἰ̄ς̄ κ̄αὶ τ̄ο̄ κ̄ύ̄ψ̄ᾱς̄, τ̄ῶ̄ δ̄ᾱκ̄τ̄ύ̄λ̄ῳ ἀ̄ρ̄ᾱβ̄ᾶ̄ς̄ τ̄ῆ̄ γ̄ῆ̄ μ̄ή̄ π̄ρ̄ο̄σ̄ε̄ῡξ̄ω̄ μ̄ό̄ν̄ο̄ν̄ ἀ̄λ̄λ̄ὰ̄ κ̄ᾱὶ̄ τ̄ὴ̄ν̄ ἐ̄ν̄ τ̄ῷ̄ ἱ̄ε̄ρ̄ῷ̄ π̄ρ̄ο̄σ̄ε̄ῡχ̄ή̄ν̄ μ̄ο̄ῡ π̄ρ̄ο̄σ̄ε̄ῡχ̄ό̄μ̄ε̄ν̄ο̄ν̄ ἐ̄ν̄ τ̄ῷ̄ ἱ̄ε̄ρ̄ῷ̄ τ̄ῶ̄ν̄ ἁ̄γ̄ί̄ω̄ν̄ μ̄ο̄ῡ ἐ̄π̄ὶ̄ τ̄ῷ̄ ἁ̄γ̄ί̄ῳ̄ τ̄ῆ̄ς̄ ἁ̄γ̄ί̄ᾱς

γὼ μή σε θῶ. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰ̄ς̄. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν.
πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, δοῦλός ἐστι τῆς ἁμαρτίας.
ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα. ὁ υἱὸς μένει
εἰς τὸν αἰῶνα. ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως
ἐλεύθεροι ἔσεσθε. οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε. ἀλλὰ
ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι. ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν.
ἐγὼ ὃ ἑώρακα παρὰ τῷ πατρί μου λαλῶ. καὶ ὑμεῖς οὖν ὃ ἑωρά-
κατε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν ποιεῖτε. ἀπεκρίθησαν καὶ
εἶπον αὐτῷ. ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστι. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰ̄ς̄.
εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ἐποιεῖτε ἂν.
νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι. ἄνθρωπον, ὃς τὴν ἀλήθειαν
ὑμῖν λελάληκα ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ θεοῦ. τοῦτο Ἀβραὰμ
οὐκ ἐποίησεν. ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν.
εἶπον οὖν αὐτῷ. ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα.
ἕνα πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰ̄ς̄. ἐὰν
ἦν ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ. ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον
καὶ ἥκω. οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα. ἀλλ' ἐκεῖνός με
ἀπέστειλε. διατί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε. ὅτι
οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν. ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς
τοῦ διαβόλου ἐστέ. καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέ-
λετε ποιεῖν. ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς. καὶ
ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἕστηκεν. ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ.
τὴν λαλιὰν τὴν ἑαυτοῦ, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ. ὅτι ψεύστης ἐστὶ καὶ ὁ
πατὴρ αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετέ μοι.
τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας. εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω,
διατί ὑμεῖς οὐ πιστεύετέ μοι. ὁ ὢν ἐκ τοῦ θεοῦ, τὰ ῥήματα
τοῦ θεοῦ ἀκούει. διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε. ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ

οὐκ ἐστέ. ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ. οὐ
καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι σαμαρίτης εἶ σὺ καὶ δαιμόνιον
ἔχεις; ἀπεκρίθη ἰ̄ς̄. ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω. ἀλλὰ τιμῶ
τὸν πατέρα μου. καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με. ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ
τὴν δόξαν μου. ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ιγ΄
ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ
θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι. νῦν ε΄ τ τ β΄
ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραὰμ ἀπέθανε. καὶ οἱ
προφῆται. καὶ σὺ λέγεις ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ οὐ μὴ
γεύσηται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα; μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς
ἡμῶν Ἀβραάμ. ὃς ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον.
τίνα σεαυτὸν συνίστεις. ἀπεκρίθη ἰ̄ς̄. ἐὰν ἐγὼ δοξάζω
ἐμαυτόν, ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστιν. ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων
με. ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι θεὸς ἡμῶν ἐστι. καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν.
ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν. καὶ ἐὰν εἴπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι
ὅμοιος ὑμῶν ψεύστης. ἀλλ' οἶδα αὐτὸν. καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τη΄
Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν
ἐμήν. καὶ εἶδε καὶ ἐχάρη. εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν.
πεντήκοντα ἐτῶν οὔπω ἔχεις. καὶ Ἀβραὰμ ἑώρακας; εἶπεν
αὐτοῖς ὁ ἰ̄ς̄. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι,
ἐγὼ εἰμί. ἦραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν. ἰ̄ς̄ δὲ ε΄ τ τ β΄
ἐκρύβη καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ. διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν
καὶ παρῆγεν οὕτως. καὶ ἐν παράγων. εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν
ἐκ γενετῆς. καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες·
ῥαββί. τίς ἥμαρτεν. οὗτος, ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἵνα τυφλὸς
γεννηθῇ. ἀπεκρίθη ἰ̄ς̄. οὔτε οὗτος ἥμαρτεν. οὔτε οἱ
γονεῖς αὐτοῦ. ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ.

κγ΄ ς΄. τῶν τυφλ: τῷ κα΄ παραλύων ὁ ἰ̄ς̄, εἰ ἀλλο

μὸ δὴ ὀργάζεσθαι τ' ἐργαστοῦ τοῦ μαμωνᾶ τοῦ μὸ. ὅσος ἐμεῖς
ἐσμεν. ὀργίλος μὲν ἐξ ὅτου οὐδὲ ς δύναται ὀργάζεσθαι. ὅτε μὲν
ὁ μὲν τοῦ κόσμου ὢν, φῶς ἐστὶ μὴ τοῦ κόσμου. πᾶσα ἡ τοῦτο, ὅ
πλατεῖα χαμαί. καὶ ὅσοι ἀπὸ τοῦ πλοῦ ὄκ τοῦ πτώματος. καὶ
ὅσα χρείαν τὸν μὲν πλοῦν ὅσοι τοῦ ὀφθαλμοῦ στοῦ τυφλοῦ.
καὶ ἡ τοῦτο αὐτῶ. ἔστω μέλλει ἡ σπὴν κολυμβήθρα μὲν τοῦ
σιλωὰμ. ὃ ἑρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. ἀπῆλθεν οὖν Ὁ
ἐνίψατο. καὶ ἦλθε βλέπων. οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεω
ροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον. οὐχ
οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; ἄλλοι ἔλεγον. ὅτι
οὗτός ἐστιν. ἄλλοι δέ, ὅτι ὅμοιος αὐτῶ ἐστιν. ἐκεῖνος ἔλεγεν
τι ἐμί εἰμι. ἔλεγον οὖν αὐτῶ. πῶς ἀνεῴχθησάν σου οἱ
ὀφθαλμοί. ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν. ἄνθρωπος λεγόμενος
Ἰς. πηλὸν ἐποίησε καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμούς.
καὶ εἶπέ μοι. ὕπαγε εἰς τὴν κολυμβήθρα τοῦ σιλωὰμ Ὁ
νίψαι. ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος, ἀνέβλεψα. εἶπον
οὖν αὐτῶ. ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος. λέγει. οὐκ οἶδα. ἄγουσιν αὐτὸν
πρός τοὺς φαρισαίους τὸν ποτὲ τυφλόν. ἦν δὲ σάββατον
ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰς. καὶ ἀνέῳξεν αὐτοῦ τοὺς
ὀφθαλμούς. πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ φαρισαῖοι.
Πῶς ἀνέβλεψεν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. πηλὸν ἐπέθηκέ μου
ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ ἐνιψάμην. καὶ βλέπω. ἔλεγον
οὖν ἐκ τῶν φαρισαίων τινές. οὗτος ὁ ἄνθρωπος, οὐκ ἔστιν παρὰ
τοῦ θῦ. ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. ἄλλοι ἔλεγον. πῶς
δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν. καὶ
σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. λέγουσιν οὖν τῶ τυφλῶ πάλιν. σὺ τί
λέγεις περὶ αὐτοῦ. ὅτι ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς. ὁ δὲ

εἶπεν ὅτι προφήτης ἐστίν. οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι,
περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν. ἕως ὅτου ἐφώ
νησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος. καὶ ἠρώτησαν
αὐτοὺς λέγοντες. οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν. ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι
τυφλὸς ἐγεννήθη. πῶς οὖν ἄρτι βλέπει. ἀπεκρίθησαν
δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον. οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν
ὁ υἱὸς ἡμῶν. καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη. πῶς δὲ νῦν βλέπει.
οὐκ οἴδαμεν. ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. ἡμεῖς
οὐκ οἴδαμεν. αὐτὸν ἡλικίαν ἔχει. αὐτὸν ἐρωτήσατε. αὐτὸς
περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ. ὅτι ἐφο
βοῦντο τοὺς Ἰουδαίους. ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι. ἵνα
ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ χν. ἀποσυνάγωγος γένηται. διὰ
τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον. ὅτι ἡλικίαν ἔχει αὐτὸν ἐρωτήσατε.
Φώνησαν οὖν ὁκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλὸς. καὶ εἶπον
αὐτῶ. δὸς δόξαν τῶ θῶ. ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος
ἁμαρτωλός ἐστιν. ἀπεκρίθη οὖν ὁκεῖνος καὶ εἶπεν. εἰ
ἁμαρτωλός ἐστιν, οὐκ οἶδα. ἓν οἶδα. ὅτι τυφλὸς ὢν, ἄρτι
βλέπω. εἶπον δὲ αὐτῶ πάλιν. τί ἐποίησέ σοι. πῶς ἀ
νέῳξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς. ἀπεκρίθη αὐτοῖς. εἶπον ὑμῖν
ἤδη καὶ οὐκ ἠκούσατε. τί πάλιν θέλετε ἀκούειν. μὴ καὶ
ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; ἐλοιδόρησαν αὐτόν
καὶ εἶπον. σὺ εἶ μαθητὴς ἐκείνου. ἡμεῖς δὲ τοῦ μωσέως
ἐσμὲν μαθηταί. ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι μωσεῖ λελάληκεν ὁ θῦς.
τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν. ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρω
πος καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν. ὅτι ὑμεῖς
οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστί. καὶ ἀνέῳξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς. οἴ
δαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ θὸς οὐκ ἀκούει. ἀλλ' ἐάν τις εὐσε

ϛβ ὃν ἠ. καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ. τούτου ἀκούει. ὃν τοῦ
αἵματος οὐκ ἤκουσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ
γεγεννημένου. εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ θῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν
οὐδέν. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· ἐν ἁμαρτίαις σὺ
ἐγεννήθης ὅλος· καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; καὶ ἐξέβαλον
αὐτὸν ἔξω. ἤκουσεν ὁ ἰς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω· καὶ εὑρὼν
αὐτόν, εἶπεν αὐτῷ· σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θυ; ἀπε-
κρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· καὶ τίς ἐστι κε· ἵνα πιστεύσω εἰς
αὐτόν. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ ἰς· καὶ ἑώρακας αὐτόν· καὶ ὁ λαλῶν
μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν. ὁ δὲ ἔφη· πιστεύω κε· καὶ προσε-
κύνησεν αὐτῷ. καὶ εἶπεν ὁ ἰς· εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον
τοῦτον ἦλθον· ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσι· καὶ οἱ βλέποντες
τυφλοὶ γένωνται· καὶ ἤκουσάν ἐκ τῶν φαρισαίων ταῦτα
οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ· καὶ εἶπον αὐτῷ· μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοί ἐσμεν;
εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰς· εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἴχετε ἁμαρτίαν.
νῦν δὲ λέγετε ὅτι βλέπομεν· ἡ οὖν ἁμαρτία ὑμῶν μένει. ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν
αὐλὴν τῶν προβάτων· ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος
κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας,
ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων. τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει. καὶ
τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει. καὶ τὰ ἴδια πρό-
βατα καλεῖ κατ' ὄνομα· καὶ ἐξάγει αὐτά· καὶ ὅταν τὰ ἴδια
πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ
πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ· ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ·
ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν· ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ·
ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. ταύτην τὴν
παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τί

ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς· εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ ἰς· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων.
πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί· ἀλλ'
οὐκ ἤκουσεν αὐτῶν τὰ πρόβατα· ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ
ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται· καὶ ἐξελεύ-
σεται· καὶ νομὴν εὑρήσει· ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται· εἰ μὴ ἵνα
κλέψῃ· καὶ θύσῃ· καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι·
καὶ περισσὸν ἔχωσιν· ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν
ὁ καλὸς, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων.
ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμήν· οὗ οὐκ ἔστι τὰ πρόβατα
ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον· καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα
καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτά· καὶ σκορπίζει τὰ
πρόβατα· ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει· ὅτι μισθωτός ἐστι· καὶ οὐ
μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός·
καὶ γινώσκω τὰ ἐμά· καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν· καθὼς
γινώσκει με ὁ πρ· κἀγὼ γινώσκω τὸν πρα· καὶ τὴν ψυ-
χήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων· καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ
οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ τῆς
φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία ποίμνη· εἷς ποιμήν.
διὰ τοῦτό με ὁ πρ ἀγαπᾷ· ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχήν μου·
ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν· οὐδεὶς αἴρει αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ· ἀλλ'
ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ· ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν·
καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολὴν
ἔλαβον παρὰ τοῦ πρός μου· σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο
τοῖς ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους· ἔλεγον δὲ πολλοὶ
ἐξ αὐτῶν· δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε·
ἄλλοι ἔλεγον· ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστι δαιμονιζομένου·

142

τὰ μὴ δαιμονιζομένου· μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς
ἀνοῖξαι· ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν τοῖς ἱ· καὶ χειμὼν ἦν·
καὶ περιεπάτει ὁ ἰς ἐν τῷ ἱερῷ· ἐν τῇ στοᾷ τοῦ σολομῶν·
ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι· καὶ ἔλεγον αὐτῷ· ἕως πότε
τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ χς· εἰπὸν ἡμῖν παῤῥησίᾳ·
ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς· εἶπον ὑμῖν· καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα
ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πρός μου· ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ
ἐμοῦ· ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· ὅτι οὐκ ἐστὲ ἐκ τῶν προβάτων
τῶν ἐμῶν· καθὼς εἶπον ὑμῖν· τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς
μου ἀκούει· κἀγὼ γινώσκω αὐτά· καὶ ἀκολουθεῖ μοι· κἀγὼ
δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον· καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν
αἰῶνα· καὶ οὐχ ἁρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου· ὁ πρ μου
ὃς δέδωκέ μοι πάντων μείζων ἐστί· καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάζειν
ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πρός μου· ἐγὼ καὶ ὁ πρ ἕν ἐσμεν· ἐβάστασαν
οὖν πάλιν λίθους οἱ ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν· ἀπεκρίθη
αὐτοῖς ὁ ἰς· πολλὰ ἔργα καλὰ ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πρός μου·
διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον ἐμὲ λιθάζετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ
ἰουδαῖοι· περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε· ἀλλὰ περὶ βλασφη-
μίας· καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν· ἀπεκρίθη
αὐτοῖς ὁ ἰς· οὐκ ἔστι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν· ὅτι ἐγὼ
εἶπα θεοί ἐστε; εἰ ἐκείνους εἶπε θεοὺς πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θυ
ἐγένετο· καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή· ὃν ὁ πρ ἡγίασε καὶ
ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον· ὑμεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς· ὅτι
εἶπον· υἱὸς θυ εἰμι; εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πρός μου· μὴ
πιστεύετέ μοι· εἰ δὲ ποιῶ· κἂν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε· τοῖς ἔργοις
πιστεύσατε· ἵνα γνῶτε καὶ γινώσκητε· ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πρ κἀγὼ
ἐν τῷ πρί· ἐζήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ
τῆς χειρὸς αὐτῶν· καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ ἰορδάνου·

μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν;
γόμφος δὲ τὰ ἁγιάσματα ὅτι ἑρωσολύμοις· καὶ χειμὼν ἦν
καὶ περιεπάτει ὁ ἰς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ σολομῶνος·
ὐκ ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι· καὶ ἔλεγον αὐτῷ· ἕως πότε
τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις· εἰ σὺ εἶ ὁ χς, εἰπὸν ἡμῖν παῤῥησίᾳ·
ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς· εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε·
τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου, ταῦτα
μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ· ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· οὐ γὰρ ἐστε ἐκ
τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν· καθὼς εἶπον ὑμῖν· τὰ πρό
ατα τὰ ἐμά, τῆς φωνῆς μου ἀκούει· κἀγὼ γινώσκω αὐτὰ
ἀκολουθοῦσί μοι· κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς· καὶ
οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ οὐχ ἁρπάσει τις αὐτὰ
ἐκ τῆς χειρός μου· ὁ πατήρ μου ὃς δέδωκέ μοι, μείζων πάντων
ἐστί· καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάσαι ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πα-
τρός μου· ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἓν ἐσμεν· ἐβάστασαν οὖν πάλιν λίθους
οἱ ἰουδαῖοι· ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν· ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς·
πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός μου· διὰ ποῖον
αὐτῶν ἔργον λιθάζετέ με· ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι
λέγοντες· περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε· ἀλλὰ περὶ
βλασφημίας· καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὤν, ποιεῖς σεαυτὸν θεόν·
ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς· οὐκ ἔστι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν·
ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε; εἰ ἐκείνους εἶπε θεοὺς πρὸς οὓς
ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο· καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή·
ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον· ὑμεῖς
λέγετε ὅτι βλασφημεῖς· ὅτι εἶπον υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμι; εἰ
ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου, μὴ ποιεῖτέ μοι· εἰ δὲ ποιῶ
κἂν ἐμοὶ μὴ ποιεῖτε, τοῖς ἔργοις ποιεῖτε· ἵνα

γνῶτε καὶ πιστεύσητε· ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ· κἀγὼ ἐν αὐτῷ·
ζήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν πιάσαι αὐτόν· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς
αὐτῶν· καὶ ἀπῆλθεν πάλιν πέραν τοῦ ἰορδάνου· εἰς τὸν
τόπον ὅπου ἦν ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων· καὶ
ἔμεινεν ἐκεῖ· καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν· καὶ ἔλεγον·
ὅτι ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν· πάντα δὲ
ὅσα εἶπεν ἰωάννης περὶ τούτου, ἀληθῆ ἦν· καὶ ἐπίστευσαν
πολλοὶ εἰς αὐτὸν ἐκεῖ· ἦν δέ τις ἀσθενῶν λάζαρος ἀπὸ
κωμίας· ἐκ τῆς κώμης μαρίας καὶ μάρθας τῆς ἀδελφῆς
αὐτῆς· ἦν δὲ μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν κύριον μύρῳ· καὶ ἐκμάξασα
τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξὶν αὐτῆς· ἧς ὁ ἀδελφὸς λά-
ζαρος ἠσθένει· ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτόν·
λέγουσαι· κύριε ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ· ἀκούσας δὲ ὁ ἰς εἶπεν·
αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον· ἀλλ' ὑπὲρ τῆς
δόξης τοῦ θεοῦ· ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ δι' αὐτῆς· ἠγάπα
δὲ ὁ ἰς τὴν μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν λάζαρον·
ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν
τόπῳ, δύο ἡμέρας· ὅπως τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς·
ἄγωμεν εἰς τὴν ἰουδαίαν πάλιν· λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί·
ῥαββί· νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ ἰουδαῖοι· καὶ πάλιν
ὑπάγεις ἐκεῖ; ἀπεκρίθη ἰς· οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὧραι τῆς
ἡμέρας; ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει
ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει· ἐὰν δέ τις περι-
πατῇ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει· ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν
αὐτῷ· ταῦτα εἶπε· καὶ μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς
λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαί ἵνα
ὀξήσω αὐτόν· εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· κύριε· εἰ κε-

κοίμηται σωθήσεται· ἁρπάζει δὲ ὁ Ἰ̅ς̅ περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ·
ὑμεῖς δὲ δόξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει·
τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰ̅ς̅ παρρησίαν· λάζαρος ἀπέθανε·
καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς· ἵνα πιστεύσητε ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλὰ
ἄγωμεν πρὸς αὐτόν· εἶπεν οὖν θωμᾶς ὁ λεγόμενος δίδυμος
τοῖς συμμαθηταῖς· ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ'
αὐτοῦ· ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰ̅ς̅, εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας
ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ· ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν
Ἱεροσολύμων· ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε· καὶ πολλοὶ
ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ μάρθαν Σ
μαρίαν· ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτῶν· ἡ οὖν μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι Ἰ̅ς̅ ἔρχεται, ὑπήντη
σεν αὐτῷ· μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο· εἶπεν οὖν
Μάρθα πρὸς τὸν Ἰ̅ν̅· κύ̅ε̅ εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν
ἐτεθνήκει· ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν θν̅,
δώσει σοι ὁ θ̅ς̅· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰ̅ς̅· ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου·
λέγει αὐτῷ μάρθα· οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει
ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰ̅ς̅· ἐγώ εἰμι ἡ ἀνά-
στασις καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ, ζήσε-
ται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς
τὸν αἰῶνα· πιστεύεις τοῦτο; λέγει αὐτῷ· ναί κύ̅ε̅· ἐγὼ πε-
πίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ χ̅ς̅ ὁ υἱὸς τοῦ θυ̅· ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρ-
χόμενος· καὶ τοῦτο εἰποῦσα, ἀπῆλθε καὶ ἐφώνησε μα-
ρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρᾳ εἰποῦσα· ὁ διδάσκα-
λος πάρεστι καὶ φωνεῖ σε· ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἠγέρθη
ταχύ· καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτόν· οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰ̅ς̅ εἰς
τὴν κώμην· ἀλλ' ἦν ἔτι τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ

Μάρθα· οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ
παραμυθούμενοι αὐτήν· ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως
ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ· λέγοντες· ὅτι ὑπάγει
εἰς τὸ μνημεῖον· ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ· ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλθεν
ὅπου ἦν ὁ Ἰ̅ς̅, ἰδοῦσα αὐτόν, ἔπεσεν αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας·
λέγουσα αὐτῷ· κύ̅ε̅· εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπεθάνει μου ὁ ἀδελ-
φός· Ἰ̅ς̅ οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν· καὶ τοὺς συνελθόν-
τας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύ-
ματι καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν· καὶ εἶπε· ποῦ τεθείκατε αὐτόν· λέγουσιν
αὐτῷ· κύ̅ε̅· ἔρχου καὶ ἴδε· ἐδάκρυσεν ὁ Ἰ̅ς̅· ἔλεγον οὖν οἱ
Ἰουδαῖοι· ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν· τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν
εἶπον· οὐκ ἐδύνατο οὗτος ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς
τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; Ἰ̅ς̅
οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον·
ἦν δὲ σπήλαιον· καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ· λέγει ὁ Ἰ̅ς̅·
ἄρατε τὸν λίθον· λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος
μάρθα· κύ̅ε̅· ἤδη ὄζει· τετραταῖος γάρ ἐστι· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰ̅ς̅·
οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ὄψῃ τὴν δόξαν τοῦ θυ̅;
ἦραν οὖν τὸν λίθον οὗ ἦν ὁ τεθνηκὼς κείμενος· ὁ δὲ Ἰ̅ς̅
ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω· καὶ εἶπε· πάτερ εὐχαριστῶ σοι·
ὅτι ἤκουσάς μου· ἐγὼ δὲ ἤδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις·
ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον· ἵνα πι-
στεύσωσιν ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ταῦτα εἰπών, φωνῇ
μεγάλῃ ἐκραύγασε· λάζαρε δεῦρο ἔξω· καὶ ἐξῆλθεν ὁ τε-
θνηκὼς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις·
καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο· λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰ̅ς̅·
λύσατε αὐτὸν· καὶ ἄφετε ὑπάγειν· πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαί-

τῆ Β τ S ιΒ· τῶ κϑ· συνηγαγον οἱ ἀρχ, οἱ φ συνε· αρ·

Ι ὁλη θυμ τὸ πορὸς τὴμ μαρίαμ· καὶ θεασαμενοι αὐτοὶ
ναγν ὁ Ἰ̄ς̄, ὁσοι ἀκολουθ ἀ̣ς αὐτόμ· πλμ ὧδ δὲ ἔξ αὐτῶμ
ἀπῆλθομ πορὸς τοὺς Φαρισαίους· καὶ ἔ̣ποιμ αὐτοῖς ὅσ
ὁσοι ναγν ὁ Ἰ̄ς̄· συνήγαγομ οὖμ οἱ ἀρχιερ ἀ̣ς καὶ οἱ
αρισαῖοι συμέδριομ· καὶ ἔλεγομ· τί ποιοῦμεν ὅτι οὗτος
ὁ ἄνθ πολλὰ σημ̄ α ποιεῖ· ἐὰμ ἀφῶμεν αὐτὸμ οὕτως,
πάντες πιστεύσουσιμ ἐ̣ς αὐτόμ· καὶ ἐλεύσονται οἱ ῥω
μαῖοι· καὶ ἀροῦσιμ ἡμῶμ καὶ τὸμ τόπομ καὶ τὸ ἔθνος·
εἷς δέ τις ἐξ αὐτῶμ καϊάφας· ἀρχιερεὺς ὢμ τοῦ ἐνι
αυτ
ὄκτ ἐκ μου, ἔ̣ποεν αὐτοῖς· ὑμεῖς οὐ κοῖδατε οὐδέμ· οὐδὲ διλο
γίζεσθε ὅτι συμφέρ ἐ̣ῖ ὑμῖμ ἵμα εἷς ἄνθ ἀπο θάμ
πὲρ τοῦ λαοῦ· καὶ μὴ ὅλομ τὸ ἔθνος ἀπόλητα· τοῦτο
δὲ ἀφ ἑαυτοῦ οὐκ ἔ̣ποεμ· ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὢμ τοῦ ἐνι
αυτ
ὄκτ ἐκ μου, ἔποεν ἐπροφήτευσεμ· ὅτι ἔμελλεμ Ἰ̄ς̄ ἀποθνή σκ
πὲρ τοῦ ἔθνους· καὶ οὐχὶ πὲρ τοῦ ἔθνους μόμου· ἀλλ ἵμα
Καὶ τὰ τέκν α τοῦ θῦ τὰ διεσκορπισμέν α συναγάγ ἐ̣ῖ εἷς ἕμ·
ἀπὸ δὲ ἐκ ἐκ μ ἐκ ἐ̣ῖ ἐκ ἐκ ἐκ

ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται· καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.

Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνω αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰ̅η̅ς̅, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα· καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ· ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου· καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος· ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.

ιβ΄ ε΄ τ΄ κ΄

Θ Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς· θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν; ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν.

ιε΄ Ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν τῇ ἑορτῇ· οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· κύριε, θέλομεν τὸν Ἰ̅η̅ν̅ ἰδεῖν.

Γ ἔρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος, λέγουσι τῷ Ἰ̅ῳ̅· ὁ δὲ Ἰ̅η̅ς̅ ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων· ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει· Δ ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν· ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθείτω· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ· νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται· Ε καὶ τί εἴπω· πάτερ· σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης; ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην· πάτερ· δόξασόν σου τὸ ὄνομα· ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐδόξασα

εἰς τὸν ὀρθρ τῆς ϛ΄ τῶν ὑφώσεων· ἐπὶ κε· περὶ δοξασθήσονται τὸ·

146

καὶ πάλιν δοξάσω· ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον· ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν· ἀπεκρίθη Ἰ̅η̅ς̅ καὶ εἶπεν· οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν· ἀλλὰ δι' ὑμᾶς· νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν· τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν· ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ Χ̅ς̅ μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· τίς ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·

Ζ εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰ̅η̅ς̅· ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστι· περιπατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε· ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ, οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει· ὡς τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς· ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε· ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰ̅η̅ς̅· καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν· τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν· ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ· ὃν ἔφη· κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν· καὶ ὁ βραχίων κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη· διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν· ὅτι πάλιν ἔφη Ἡσαΐας·

Η τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς· καὶ ἐπώρωσεν αὐτῶν τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς· καὶ μὴ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ· καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ ἰάσωμαι αὐτούς· ταῦτα ἔφη Ἡσαΐας· ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ· ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν· ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται· ἠγάπησαν γὰρ τὴν

δόξαν τὴν ἄνωθεν μᾶλλον. ἵνα οὕτως τὴν δόξαν τοῦ θυ.
Ἰς δὲ ὅτε ἀπῆλθε καὶ ἤκουσεν. ὅτι ταῦτα μέλλουσι, οὐ τοῦτο
ἤκουσε· ἀλλ' ὅτι τὸν τοῦτο μαθητὴν τιμᾷ. καὶ ὁ θεὸς ὁρῶν δικαίους,
ὁρᾷ τὸν τοῦτο μαθητὴν τιμῶντα. ἀλλ' ἵνα φῶς ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον δηλήλυθεν.
ἵνα καὶ αὐτὸς ὁ τοῦτο φέρων ἔλθῃ, ὃν τὴν σκοτίαν μὴ μείνῃ. καὶ
ὅταν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ τοῦτο φύσῃ, ἐγὼ οὐ
κρίνω αὐτόν. οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον· ἀλλ' ἵνα
σώσω τὸν κόσμον. ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά
μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν. ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος
κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐ-
λάλησα· ἀλλ' ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε
τί εἴπω καὶ τί λαλήσω. καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ζωὴ
αἰώνιός ἐστιν. ἃ οὖν λαλῶ ἐγώ, καθὼς εἴρηκέ μοι ὁ πατήρ
οὕτως λαλῶ. Περὶ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ σαββάτου, εἰ δεῖ ὁ Ἰς
τὴν ὁλοκληρίαν αὐτοῦ ἢ οὐ δεῖ ἐν σαββάτῳ τοῦ κόσμου τούτ
πρὸς τὸν πατέρα. ἐφανέρωσε τοῖς ἰδίοις τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς
τέλος ἠγάπησεν αὐτούς. καὶ δείπνου γινομένου. τοῦ διά-
βολου ἤδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδῷ αὐτὸν Ἰούδα σίμωνος
ἰσκαριώτου. εἰδὼς ὅτι πάντα ἔδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας. καὶ ὅτι ἀπὸ θυ ἐξῆλ
θε καὶ πρὸς τὸν θν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου. καὶ
τίθησι τὰ ἱμάτια. καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν.
εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα. καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς
πόδας τῶν μαθητῶν. καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν
διεζωσμένος. ἔρχεται οὖν πρὸς σίμωνα πέτρον. καὶ λέγει
αὐτῷ ἐκεῖνος. κε. σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; ἀπεκρίθη
Ἰς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. ὃ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι. γνώσῃ

147

δὲ μετὰ ταῦτα. λέγει αὐτῷ πέτρος. οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδ
μου εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰς. ἐὰν μὴ νίψω σε,
οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. λέγει αὐτῷ σίμων πέτρος. κε. μὴ τοὺς
πόδας μου μόνον. ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν.
λέγει αὐτῷ ὁ Ἰς. ὁ λελουμένος, οὐ χρείαν ἔχει εἰ μὴ τοὺς πόδας
νίψασθαι. ἀλλ' ἐστὶ καθαρὸς ὅλος. καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε. ἀλλ' οὐ
πάντες. ἤδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν. διὰ τοῦτο
εἶπε· οὐ πάντες καθαροί ἐστε. Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς
πόδας αὐτῶν. καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀνέπεσε πάλιν
εἶπεν αὐτοῖς. γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; ὑμεῖς φω
νεῖτέ με ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ κε. καὶ καλῶς λέγετε. εἰμὶ γάρ.
εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας. ὁ κε καὶ ὁ διδάσκαλος,
καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. ὑπόδειγ
μα γὰρ δέδωκα ὑμῖν. ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς
ποιῆτε. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ
κυρίου αὐτοῦ. οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος
αὐτόν. εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοι ἐστὲ ἐὰν ποιῆτε αὐτά.
περὶ πάντων ὑμῶν λέγω. ἐγὼ οἶδα οὓς ἐξελεξάμην.
ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον,
ἐπῆρε τὴν πτέρναν αὐτοῦ. ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν
πρὸ τοῦ γενέσθαι. ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύσητε ὅτι ἐγώ
εἰμι. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὁ λαμβάνων ἐάν τινα πέμψω,
ἐμὲ λαμβάνει. ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει τὸν πέμ
ψαντά με. ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰς, ἐταράχθη τῷ πνι. καὶ
ἐμαρτύρησε καὶ εἶπεν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι εἷς
ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. ἐνέβλεπον δὲ πρὸς ἀλλήλους
οἱ μαθηταὶ ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει. ἦν δὲ ἀνα

κείμενος ἐστὶν τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ μὴ τῶν κόλπων τοῦ ἰῦ· ὁ μὴ ἠγάπων ὁ ἰς· μάλιστα οὖν τοῦτο σήμερον τὸν πατέρα, τοῦ θάνατον τὸν ἁμαρτίαν ἡ παροιμία λέγει· ὅσοι τοίνυν δὲ ὄχλος ὅσοι τὸ πλῆθος τοῦ ἰῦ, λέγει αὐτῷ· κε· τίς ἐστιν· ἀποκριθεὶς ὁ ἰς· ὄχλος ἐστίν· ὃν ἐγὼ βάλω τὸ ψωμίον ὅσοι δώσουσι· καὶ ὃν βάλω τὸ ψωμίον, δι' δωσιν ἰούδα σίμωνος ἰσκαριώτην· καὶ μετὰ τὸ ψωμίον, τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ σατανᾶς· λέγει οὖν αὐτῷ ὁ ἰς· ὃ ποιεῖς, ποίησον ταχύ· τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ· τινὲς γὰρ ἐδόκουν ὅτι τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ ἰς· ἀγόρασον ὧν χρείαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῷ· λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος, ἀνεθεώρησε τὴν ἡμέραν· ἦν δὲ μὴ νὺξ ὅτε ἐξῆλθε· λέγει ὁ ἰς· νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ὁ θς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ· εἰ ὁ θς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ θς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ· καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν· τεκνία· ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμί· ζητήσετέ με· καὶ καθὼς εἶπον τοῖς ἰουδαίοις ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι· ἐν τολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν· ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς· ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις· λέγει αὐτῷ σίμων πέτρος· κε· ποῦ ὑπάγεις· ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰς· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι· ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι· λέγει αὐτῷ πέτρος· κε· διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι· τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω· ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰς· τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ

148

ἀπαρνήσῃ με τρίς· ἀμὴν παρακαθεσθῶ ὑμῶν ἡ καρδία· μὴ ταραττέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· καὶ ἐστὶν τὸ θῦ· καὶ ἐστὶ τὸ ἐμὸν πρόσωπον· καὶ τὸ τοῦ πατρός μου· καὶ ἐστὶν ἀγάπη· ἐστὶν δὲ μή· ἐστὶν ἀγάπη· ἐστὶν δὲ μή· πορεύομαι ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἑτοιμάσω τόπον ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν· ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ ὑμεῖς ἦτε· καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οἴδατε· καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε· λέγει αὐτῷ θωμᾶς· κε· οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι· λέγει αὐτῷ ὁ ἰς· ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς· καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα· εἰ μὴ δι' ἐμοῦ· εἰ ἐγνώκατέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκατε ἄν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν· καὶ ἑωράκατε αὐτόν· λέγει αὐτῷ φίλιππος· κε· δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα· καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν· λέγει αὐτῷ ὁ ἰς· τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμὶ καὶ οὐκ ἔγνωκάς με φίλιππε; ὁ ἑωρακώς ἐμέ, ἑώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα· οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί· καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; ἃ τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα· πιστεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί· καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μή· διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετέ μοι· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖνος ποιήσει· καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι· καὶ ὅ, τι ἂν αἰτήσητε τὸ ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ· ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω· ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε· καὶ ἐγὼ ἐρω

τὴν σὴν τὸν πρᾶον. καὶ ἄφρον τὸν ἀκλητον δοῦναι ἡμῖν. ἵνα μεθ' ἡμῶν μεθέξωμεν τῆς σῆς ἀγαθότητος. ὁ κόσμος οὐδὲν αὐτὸν λαβεῖν. ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτό. οὐδὲ ἵνα σκέψαι αὐτό. ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό. ὅτι παρ' ὑμῖν μένει. καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς. ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. ἔτι μικρόν. καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ. ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτε με. ὅτι ἐγὼ ζῶ. καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς. ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου. καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ. κἀγὼ ἐν ὑμῖν. ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με. ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου. καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν. καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν. λέγει αὐτῷ Ἰούδας οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης. κύριε. καὶ τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτόν. καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει. καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν. καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα. καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ. καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν ἐμὸς. ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων. ὁ δὲ παράκλητος τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα. καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν. εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν. εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν. οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία. μηδὲ δειλιάτω. ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἄν. ὅτι εἶπον πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. ὅτι

τὴν Β΄ τ΄ μ΄: εἰ πρὸς κε τ΄ ἁγ΄ μα΄. μὴ παρ δ΄ κε΄ σθωσαν΄ ω

ὁ πατήρ μου μείζων μού ἐστι. καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι. ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε. οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν. ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων. καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν. ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα. καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτως ποιῶ. ἐγείρεσθε ἄγωμεν ἐντεῦθεν. ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπόν, αἴρει αὐτό. καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό. ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε. διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. μείνατε ἐν ἐμοὶ. κἀγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ. ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος. ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ. οὗτος φέρει καρπὸν πολύν. ὅτι χωρὶς ἐμοῦ, οὐδὲν δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. ἐάν μή τις μένῃ ἐν ἐμοὶ, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη. καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι καὶ καίεται. ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε καὶ γενήσεται ὑμῖν ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου. ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε. καὶ γένησθε ἐμοὶ μαθηταί. καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς. μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου. καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός μου τετήρηκα. καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν. ἵνα ἡ χαρά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ. καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. καθὼς ἠγά-

καὶ ὠιά: εἰ πρὸς τοῖς ἐδ΄: καθὼς ἠγάπησέ με ὁ

ποιησαι ὑμᾶς· μὴ βουλεσθε ταύτης ἁμαρτάνειν οὐδὲ σκάζειν· ἵνα μὴ πίστιν ψυχὴν αὐτοῦ θῆται τὸ πορευτὸν φίλον αὐτοῦ· ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ· ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ὑμῖν τέλλομαι ὑμῖν· οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους· ὁ γὰρ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους· ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου, ἐγνώρισα ὑμῖν· οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε· ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς· καὶ ἔθηκα ὑμᾶς· ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε· καὶ καρπὸν φέρητε· καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ· ἵνα ὅ, τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δῷ ὑμῖν· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν· ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ· ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος· μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν· ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν, διὰ τὸ ὄνομά μου· ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με· εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν· ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ· εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου· ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν· ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος· ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός· τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας· ὃ παρὰ τοῦ πατρός ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρ

170

τυρήσῃ περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ· ταῦτα λελάληκα ὑμῖν· ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε· ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ· καὶ ταῦτα ποιήσουσιν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ· ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα μνημονεύητε αὐτῶν· ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον· ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην· νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με· καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· ποῦ ὑπάγεις· ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκε τὴν καρδίαν ὑμῶν· ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος, ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας· καὶ περὶ δικαιοσύνης· καὶ περὶ κρίσεως· περὶ ἁμαρτίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω· καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται· ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν· ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι· ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ· ἀλλ' ὅσα ἀκούσει, λαλήσει· καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν· ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει· ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν· πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ, ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν· μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με· ὅτι

Ὑπαγω πρὸς τὸν πρα· ἃ πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
πρὸς ἀλλήλους· τί ἐστι τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν· μικρὸν καὶ οὐθεω
ρεῖτε με· καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με· καὶ ὅτι ἐγὼ
πρὸς τὸν πρα· ἔλεγον οὖν· τοῦτο τί ἐστιν ὃ λέγει τὸ μικρόν·
οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ· ἔγνω οὖν ὁ ις ὅτι ἤθελον αὐτὸν
ἐρωτᾶν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· περὶ τούτου ζητεῖτε μετ
ἀλλήλων· ὅτι εἶπον μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν
καὶ ὄψεσθέ με; ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι κλαύσετε καὶ
θρηνήσετε ὑμεῖς· ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπη
θήσεσθε· ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται· ἡ γυνὴ
ταν τίκτῃ λύπην ἔχει· ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ
γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως
διὰ τὴν χαρὰν· ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον· καὶ
ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς· καὶ
χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία· καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς
αἴρει ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐμὲ οὐκ ἐρωτή
σετε οὐδέν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε

Τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν· ἕως ἄρτι οὐκ
ᾐτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήψεσθε·
ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη· ταῦτα ἐν παροιμί
λοις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμί
λοις λαλήσω ὑμῖν· ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶ
ὑμῖν· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε·
καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν·
αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς· ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε·
καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον· ἐξῆλθον
παρὰ τοῦ πατρὸς· καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι

Τὸν κόσμον· καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· λέγουσιν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς· καὶ παροιμί
ὰν οὐδεμίαν λέγεις· νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα· καὶ οὐ
χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι
ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες· ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ις· ἄρτι πιστεύετε;
ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐλήλυθεν· ἵνα σκορπισθῆτε
ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια· καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ
μόνος· ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι· ταῦτα λελάληκα ὑμῖν· ἵνα
ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔξετε· ἀλλὰ
θαρσεῖτε· ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον· ταῦτα ἐλάλησεν ὁ ις·
καὶ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε· πάτερ·
ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν· ἵνα καὶ ὁ υἱός σου
δοξάσῃ σε· καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός·
ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον·
αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή· ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον
ἀληθινὸν θεὸν· καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν χν· ἐγώ σε ἐδόξασα
ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα
ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ πάτερ παρὰ σεαυτῷ τῇ
δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί· ἐφανέ
ρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις· οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ
κόσμου, σοὶ ἦσαν· καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας· καὶ τὸν λόγον
σου τετηρήκασι· νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς
μοι παρὰ σοῦ εἰσιν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι, δέ
δωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον· καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι
παρὰ σοῦ ἐξῆλθον· καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας·
ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ· ἀλλὰ
περὶ ὧν δέδωκάς μοι· ὅτι σοί εἰσι· καὶ τὰ ἐμὰ πάντα,

σω ἐμέ· καὶ τὸ σὸν δόμα· καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς· καὶ οὐκέτι
εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ· καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί· καὶ ἐγὼ πρὸς
σὲ ἔρχομαι· πάτερ ἅγιε· τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου
ᾧ δέδωκάς μοι· ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς· ὅτε ἤμην μετ'
αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου·
οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα· καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο
εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· νῦν
δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι· καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ· ἵνα
ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς·
ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου· καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν
αὐτούς· ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου· καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ
ἐκ τοῦ κόσμου· οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου·
ἀλλὰ ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ· ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ
εἰσὶ· καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί· ἁγίασον αὐτοὺς ἐν
τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς, ἀλήθειά ἐστι· καθὼς ἐμὲ
ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν
κόσμον· καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτόν· ἵνα ὦσι καὶ
αὐτοὶ ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ· οὐ περὶ τούτων δὲ
ὑπερωτῶ μόνον· ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου
αὐτῶν εἰς ἐμέ· ἵνα πάντες ἓν ὦσι· καθὼς σὺ πάτερ ἐν ἐμοὶ
κἀγὼ ἐν σοί· ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν· ἵνα ὁ κόσμος
πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέ
δωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς
ἓν ἐσμεν· ἐγὼ ἐν αὐτοῖς· καὶ σὺ ἐν ἐμοί· ἵνα ὦσι τετελειω
μένοι εἰς ἕν· καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας
καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς· καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας· πάτερ· οὓς
δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, κἀκεῖνοι ὦσι μετ'

ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς
μοι· ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου· πάτερ
δίκαιε· καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω· ἐγὼ δέ σε ἔγνων· καὶ
οὗτοι ἔγνωσαν· ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς
τὸ ὄνομά σου· καὶ γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με,
ἐν αὐτοῖς ᾖ· κἀγὼ ἐν αὐτοῖς· ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰς, ἐξῆλθε
σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ Κέδρων·
ὅπου ἦν κῆπος· εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
ᾔδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτόν, τὸν τόπον· ὅτι
πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ·
ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν· καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων
καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ
λαμπάδων καὶ ὅπλων· Ἰς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχό
μενα ἐπ' αὐτόν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· τίνα ζητεῖτε·
ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰν τὸν Ναζωραῖον· λέγει αὐτοῖς
Ἰς· ἐγώ εἰμι· εἱστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν
μετ' αὐτῶν· ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον
εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσον χαμαί· πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπη
ρώτησε· τίνα ζητεῖτε· οἱ δὲ εἶπον· Ἰν τὸν Ναζωραῖον·
ἀπεκρίθη Ἰς· εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε ἄφετε
τούτους ὑπάγειν· ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπε·
ὅτι οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα·
σίμων οὖν πέτρος ἔχων μάχαιραν, εἵλκυσεν αὐτήν· καὶ
ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον· καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ
τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ μάλχος·
εἶπεν οὖν ὁ Ἰς τῷ πέτρῳ· βάλε τὴν μάχαιραν σου εἰς τὴν
θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πήρ· οὐ μὴ πίω

αὐτό; ἦσαν γὰρ καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν
Ἰουδαίων, συνέλαβον τὸν Ἰν̄. καὶ ἔδησαν αὐτόν. καὶ ἀπή
γαγον αὐτὸν πρὸς Ἄνναν πρῶτον. ἦν γὰρ πενθερὸς
τοῦ καϊάφα. ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. ἦν
δὲ καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις. ὅτι συμφέρει
ἕνα ἄνθρωπον ἀποθανεῖν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰῡ
σίμων πέτρος. καὶ ὁ ἄλλος μαθητής. ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος,
ἦν γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως. καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰῡ εἰς τὴν
αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως. ὁ δὲ πέτρος εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ
ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὃς ἦν γνωστὸς τοῦ ἀρχι
ερέως. καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ καὶ εἰσήγαγε τὸν πέτρον. λέγει
οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ πέτρῳ. μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν
μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος. οὐκ εἰμί. εἱστή
κεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιη
κότες. ὅτι ψῦχος ἦν καὶ ἐθερμαίνοντο. ἦν δὲ μετ' αὐτῶν
ὁ πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος. ὁ οὖν ἀρχιερεὺς
ἠρώτησε τὸν Ἰν̄ περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. καὶ περὶ τῆς
διδαχῆς αὐτοῦ. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰς̄. ἐγὼ παρρησίᾳ
λελάληκα τῷ κόσμῳ. ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγω
καὶ ἐν τῷ ἱερῷ. ὅπου πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται.
καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. τί με ἐρωτᾷς. ἐρώτησον
τοὺς ἀκηκοότας. τί ἐλάλησα αὐτοῖς. ἴδε οὗτοι οἶδα
ἃ ἐγὼ εἶπον ἐγώ. ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος. εἷς τῶν ὑπηρε
τῶν παρεστηκώς, ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰῡ. εἰπών. οὕτως ἀπο
κρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖ; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰς̄. εἰ κακῶς ἐλά
λησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ. εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις.
ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς καϊάφαν τὸν

ἀρχιερέα. ἦν δὲ σίμων πέτρος, θερμαινόμενος. εἶπον οὖν
αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; ἠρνήσατο
ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· οὐκ εἰμί. λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ
ἀρχιερέως. συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέκοψε πέτρος τὸ ὠτίον·
οὐκ ἐγώσε σε ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; πάλιν οὖν ἠρνήσατο
πέτρος. καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. ἄγουσιν οὖν
τὸν Ἰν̄ ἀπὸ τοῦ καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον. ἦν δὲ πρωΐ. καὶ
αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον. ἵνα μὴ μιανθῶσιν.
ἀλλὰ φάγωσι τὸ πάσχα. ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλᾶτος πρὸς
αὐτοὺς καὶ εἶπε· τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀν̄ου
τούτου. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· εἰ μὴ ἦν οὗτος κακο-
ποιὸς, οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. εἶπε οὖν αὐτοῖς
Πιλᾶτος. λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς. καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν,
κρίνατε αὐτόν. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμῖν οὐκ ἔξεστι
ἀποκτεῖναι οὐδένα. ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰῡ πληρωθῇ ὃν εἶπε.
σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. εἰσῆλθ
ον οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλᾶτος. καὶ ἐφώνησε
τὸν Ἰν̄. καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;
ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰς̄. ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις. ἢ ἄλλοι σοι
εἶπον περὶ ἐμοῦ. ἀπεκρίθη ὁ Πιλᾶτος. μή τι ἐγὼ Ἰου-
δαῖός εἰμί; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν
σε ἐμοί. τί ἐποίησας. ἀπεκρίθη Ἰς̄. ἡ βασιλεία ἡ ἐμή,
οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν
ἡ βασιλεία ἡ ἐμή, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ. ἠγωνίζοντο
ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις. νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ
ἐμή, οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ πιλάτου. οὐκοῦν βασιλεύς εἶ σύ; ἀπεκρίθη Ἰς̄. σὺ λέγεις ὅτι βασιλεύς

τὸ αὐτὸ κ̄ῃ τῇ ὥρᾳ τῇ πρωΐ. ὅλον:

τῆ ιδ΄ τ ες : ἐις τὴν λ΄ τ΄ τῆς ἀναστάσεως :

ἐμὲ ἐμό· ἐμὸ ἐς τοῦτο γέγόνα καὶ ἐς τοῦτο ἐλήλυθα
ἐς τὸν κόσμον· ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν
ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς· λέγει αὐτῷ ὁ πι
λάτος· τί ἐστιν ἀλήθεια· καὶ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε
πρὸς τοὺς ἰουδαίους· καὶ λέγει αὐτοῖς· ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτί
αν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ· ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἕνα ὑμῖν
ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν
βασιλέα τῶν ἰουδαίων; ἐκραύγασαν οὖν πάλιν λέγοντες·
μὴ τοῦτον· ἀλλὰ τὸν βαραββᾶν· ἦν δὲ ὁ βαραββᾶς λῃστής·
τότε οὖν ἔλαβεν ὁ πιλάτος τὸν ἰν· καὶ ἐμαστίγωσε· καὶ οἱ
στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν
αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ· καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον
αὐτόν· καὶ ἔλεγον· χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων· καὶ ἐ
δίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα· ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ πι
λάτος· καὶ λέγει αὐτοῖς· ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω· ἵνα γνῶτε
ὅτι μίαν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω· ἐξῆλθεν οὖν ὁ ἰς
ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον· καὶ τὸ πορφυροῦν
ἱμάτιον· καὶ λέγει αὐτοῖς· ἴδε ὁ ἄνθρωπος· ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες·
σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν· λέγει αὐτοῖς ὁ πιλάτος· λαμ
βάνετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω
αὐτῷ αἰτίαν· ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι· ἡμεῖς
νόμον ἔχομεν· καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀπο
θανεῖν· ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν θεοῦ ἐποίησεν· ὅτε οὖν ἤκουσεν
ὁ πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη· καὶ εἰς
ἦλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν· καὶ λέγει τῷ ἰῡ· πόθεν
εἶ σύ· ὁ δὲ ἰς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ· λέγει οὖν αὐτῷ

ἐστὶ λείπει τὸ ν΄ ψ΄ ὦ τ κῆ· καὶ συμβαίνει οἱ ἀρχ κῆ οἱ περὶ καϊάφαν ὁ ὅπως ἀπὸ
λύσωσι κῆ παρεγένοντο πρὸς πιλάτον· ἀρ ἀρχιε

154

ὁ πιλάτος· ὑμεῖς οὐκ οἴδατε ὅτι ἐξουσίαν ἔχω
σταυρῶσαί σε· καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; ἀπεκρί
θη ἰς· οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ᾽ ἐμοῦ· εἰ μὴ ἦν
σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς
σοί, μεῖζον ἁμαρτίαν ἔχει· ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ πιλάτος
ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ ἰουδαῖοι ἐκραύγασαν λέγοντες·
ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ καίσαρος· πᾶς
ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ καίσαρι·
ὁ οὖν πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω
τὸν ἰν· καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος ἐις τόπον λε
γόμενον λιθόστρωτον· ἑβραϊστὶ δὲ γαββαθά· ἦν δὲ πα
σκευὴ τοῦ πάσχα· ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς ἰου
δαίοις· ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν· οἱ δὲ ἐκραύγασαν· ἆρον
ἆρον σταύρωσον αὐτόν· λέγει αὐτοῖς ὁ πιλάτος· τὸν
βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς·
οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ καίσαρα· τότε οὖν παρέδω
κεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ· παρέλαβον δὲ τὸν ἰν
καὶ ἦγεν· καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, ἐξῆλθεν εἰς
τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον· ὃς λέγεται ἑβραϊστὶ
γολγοθᾶ· ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν· καὶ μεθ᾽ αὐτοῦ ἄλλους
δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν· μέσον δὲ τὸν ἰν· ἔγραψε
δὲ καὶ τίτλον ὁ πιλάτος· καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ·
ἦν δὲ γεγραμμένον· ἰς ὁ ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων· τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν
τῶν ἰουδαίων· ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως
ὅπου ἐσταυρώθη ὁ ἰς· καὶ ἦν γεγραμμένον· ἑβραϊστί·
ἑλληνιστί· ῥωμαϊστί· ἦν δὲ λοιπὸν οὖν τῶν ἀρχι

ερας τον ιουδαιων. μη γραφε ο μαστιλιον τον ιουδαιων.
Α λλ ο πλουσιος ην των βασιλεων και μετων ιουδαιων. ανεσ
κρινθη ο τοιλατος. ο γ γραφαι. γραφαι. οι ουν γραπτωσ
ο τε αγραφως εσθιον τον ιν, ολαβομεν τα ιματια αυτου. και οποιον
τε ανα αμερη. εκαστος γραπτων την μεριδα. και τον χιτωνα.
ην δε ο χιτων αραφος εκ των ανωθεν υφαντος δι ολου.
ειπον ουν προς αλληλους. μη σχισωμεν αυτον. αλλα λαχωμεν
περι αυτου. τινος εσται. ινα η γραφη πληρωθη η λεγουσα.
διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις. και επι τον ιματι
σμον μου εβαλον κληρον. οι μεν ουν γραπται ταυτα
εποιησαν. ειστηκεισαν δε παρα τω σταυρω του ιυ, η
Μητηρ αυτου. και η αδελφη της μητρος αυτου. μαρια η του κλωπα.
και μαρια η μαγδαληνη. ιν ουν ιδων την μητερα και τον μαθη
την παρεστωτα ον ηγαπα, λεγει τη μητρι αυτου. γυναι. ιδε
ο υιος σου. ειτα λεγει τω μαθητη. ιδου η μητηρ σου. και απ
εκεινης της ωρας, ελαβεν ο μαθητης αυτην εις τα ιδια.
Μετα τουτο ειδως ο ιησ ο τι ηδη παντα τετελεσται, ινα
τελειωθη η γραφη. λεγει. διψω. σκευος ουν εκειτο οξους
μεστον. οι δε γεμισαντες σπογγον οξους. και υσσωπω πε
περιθεντες, προσηνεγκαν αυτου τω στοματι. οτε ουν
ελαβε το οξος ο ιησ, ειπε. τετελεσται. και κλινας την
κεφαλην, παρεδωκε το πνα. οι ουν ιουδαιοι ινα μη
μεινη επι του σταυρου τα σωματα εν τω σαββατω. επει
παρασκευη ην. ην γαρ μεγαλη η ημερα εκεινου του
σαββατου, ηρωτησαν τον πιλατον ινα κατεαγωσιν
αυτων τα σκελη. και αρθωσιν. ηλθον ουν οι στρατιωται.
Και του μεν πρωτου, και του συν αυτω τα σκελη. και του αλλου

του συσταυρωθεντος αυτω. επει δε τον ιν ηλθον. ως
Γ ειδον αυτον ηδη τεθνηκοτα, ου κατεαξαν αυτου τα σκελη.
αλλ εις των στρατιωτων λογχη αυτου την πλευραν ενυξε.
και ευθεως εξηλθεν αιμα και υδωρ. και ο ορακως μεμαρτυρηκε. και αληθινη εστιν η μαρτυρια αυτου. εκεινος οιδεν ο τι αληθη λεγει. ινα υμεις πιστευσητε.
εγενετο γαρ ταυτα ινα η γραφη πληρωθη. οστουν ου συντριβησεται αυτου. και παλιν ετερα γραφη λεγει.
οψονται εις ον εξεκεντησαν. μετα δε ταυτα.
Ηρωτησε τον πιλατον ιωσηφ ο απο αριμαθαιας. ων
μαθητης του ιυ. κεκρυμμενος δε δια τον φοβον των
ιουδαιων. ινα αρη το σωμα του ιυ. και επετρεψεν
πιλατος. ηλθεν ουν και ηρε το σωμα του ιυ. ηλθε
δε και νικοδημος ο ελθων προς τον ιν νυκτος το
πρωτον. φερων μιγμα σμυρνης και αλοης ωσει λιτρας
εκατον. ελαβον ουν το σωμα του ιυ. και εδησαν αυτο
οθονιοις μετα των αρωματων. καθως εθος εστι τοις
ιουδαιοις ενταφιαζειν. ην δε εν τω τοπω ου εσταυρωθη κηπος. και εν τω κηπω. μνημα καινον εν
Γ ω ουδεπω ουδεις ετεθη. εκει ουν δια την παρα
σκευην των ιουδαιων. οτι εγγυς ην το μνημα, εθηκαν
τον ιν. τη δε μια των σαββατων, μαρια η μαγδα
Λ ληνη ερχεται πρωι. σκοτιας ετι ουσης εις το μνημα.
και βλεπει τον λιθον ηρμενον εκ του μνηματος. τρεχει
ουν και ερχεται προς σιμωνα πετρον. και προς τον
αλλον μαθητην ον εφιλει ο ις. και λεγει αυτοις. ηραν
τον κν εκ του μνηματος. και ουκ οιδαμεν που ετεθη αυτον

αὐτόν. ὃς ἦλθεν οὖν ὁ πατήρ καὶ ὁ ἄρρος μαθητὴς καὶ
ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ. καὶ
ὁ ἄρρος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ πατέρος καὶ ἦλθε
πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον. καὶ παρακύψας, βλέπει κεῖμενα
τὰ ὀθόνια. οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. ὅτε ἔρχεται οὖν σίμων πέτρος
ἀκολουθῶν αὐτῷ. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον. καὶ θεωρεῖ
τὰ ὀθόνια κείμενα. καὶ τὸ σουδάριον ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς αὐτοῦ. οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον. ἀλλὰ χωρὶς
ἑνὶ τετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον. τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ
ἄρρος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον. καὶ
εἶδε καὶ ἐπίστευσεν. οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν γραφὴν
ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. ἀπῆλθον οὖν πάλιν
πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί. ΤΤ΄ Ἡ δὲ μαρία εἰστήκει πρὸς τῷ
Μνημείῳ κλαίουσα ἔξω. ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψε εἰς
τὸ μνημεῖον. καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθε-
ζομένους, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ. καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσίν.
ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ ἰῦ. καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἔκλαιες.
γύναι. τί κλαίεις. λέγει αὐτοῖς. ὅτι ἦραν τὸν κύριόν μου. καὶ
οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. καὶ ταῦτα εἰποῦσα, ἐστράφη
εἰς τὰ ὀπίσω. καὶ θεωρεῖ τὸν ἰῆν ἑστῶτα. καὶ οὐκ ᾔδει
ὅτι ἰ̅ς̅ ἐστί. λέγει αὐτῇ ὁ ἰ̅ς̅. γύναι τί κλαίεις. τίνα ζητεῖς.
ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι. λέγει αὐτῷ. κύριε.
εἰ σὺ βεβάστασας αὐτόν. εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν. κἀγὼ
αὐτὸν ἀρῶ. λέγει αὐτῇ ὁ ἰ̅ς̅. μαρία. στραφεῖσα ἐκείνη
λέγει αὐτῷ. ῥαβουνί. ὁ λέγεται διδάσκαλε. λέγει αὐτῇ ὁ ἰ̅ς̅.
μή μου ἅπτου. οὐ πεπόηκα γὰρ ἀναβαίνων πρὸς τὸν πατέρα μου.
Πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου. καὶ εἰπὸν αὐτοῖς.

ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου. καὶ πατέρα ὑμῶν. καὶ θεόν μου.
καὶ θεὸν ὑμῶν. ὅτε ἔρχεται μαρία ἡ μαγδαληνὴ ἀναγγέλλουσα
τοῖς μαθηταῖς. ὅτι ἑώρακε τὸν κύριον. καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐπ΄ τ΄ ἐ΄ θ΄ τ΄ ἐ΄ ω΄
ἔλεγεν αὐτοῖς. ὅτι ἑώρακε τὸν κύριον. καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ. ξε΄
Οὖσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων.
καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταί
συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων. ἦλθεν ὁ ἰ̅ς̅. καὶ
ἔστη εἰς τὸ μέσον. καὶ λέγει αὐτοῖς. εἰρήνη ὑμῖν. καὶ τοῦτο
εἰπών, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ.
ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κύριον. εἶπεν οὖν αὐτοῖς
ὁ ἰ̅ς̅ πάλιν. εἰρήνη ὑμῖν. καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ. κἀγὼ
πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπών, ἐνεφύσησε καὶ λέγει
αὐτοῖς. λάβετε πνεῦμα ἅγιον. ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας,
ἀφίενται αὐτοῖς. ἄν τινων κρατῆτε κεκράτηνται. τ΄ τ΄ ρ΄ τ΄ η΄:
Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος δίδυμος, οὐκ
ἦν μετ΄ αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ ἰ̅ς̅. ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι
μαθηταί. ἑωράκαμεν τὸν κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. ἐὰν
μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων. καὶ
βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων. καὶ
βάλω τὴν χεῖρα μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. ε΄ τ΄ μη΄ κϛ΄
Καὶ μεθ΄ ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
καὶ θωμᾶς μετ΄ αὐτῶν. ἔρχεται ὁ ἰ̅ς̅ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων
καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον. καὶ εἶπε. εἰρήνη ὑμῖν.
εἶτα λέγει τῷ θωμᾷ. φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε. καὶ
ἴδε τὰς χεῖράς μου. καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε
εἰς τὴν πλευράν μου. καὶ μὴ γίνου ἄπιστος. ἀλλὰ πιστός.
καὶ ἀπεκρίθη θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ. ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου.
λέγει αὐτῷ ὁ ἰ̅ς̅. ὅτι ἑώρακάς με πεπίστευκας; μακάριοι

Ὁ μὲν οὖν δόμος καὶ τοῦ φόβου πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἀναπείθοντα ἦν ὅτι ὁ κύριος ὁ μαθητὴς αὐτοῦ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· οὐ γὰρ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν ὁ κύριος πρὶν ἢ τὸν ἄγγελον ἀποστεῖλαι καὶ τὸν λίθον ἀποκυλίσαι καὶ τὸν τάφον ἀνοῖξαι καὶ τὰ ὀθόνια ἐπιδεῖξαι καὶ τὸ σουδάριον ἐπιδεῖξαι· ἵνα μὴ φοβηθῶσιν οἱ μαθηταὶ τὸν κύριον ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα καὶ ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ μὴ ὀφθῶσιν αὐτοῖς. ἐπεὶ οὖν ἐφοβήθησαν οἱ μαθηταὶ τὸν κύριον ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ ὤφθη αὐτοῖς ὁ κύριος καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς κηρύξαι τὸ εὐαγγέλιον καὶ βαπτίσαι τὰ ἔθνη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· καὶ ἀνελήφθη ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐπεμψεν τὸ πανάγιον πνεῦμα ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἐπλήσθησαν πάντες πνεύματος ἁγίου καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑκάστη γλώσσῃ ἃ ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι τὸ πανάγιον πνεῦμα· καὶ ἐπορεύθησαν οἱ μαθηταὶ εἰς τὰ ἔθνη καὶ ἐκήρυξαν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ ἐβάπτισαν τὰ ἔθνη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος

ιωσθ. κε. τίς ἀπὸ τοῦ παραδιδοὺς αὐτ. τοῦτο μὲν δὴ ὁ πατήρ, λέγει τῷ υ. κε. οὗτος δὲ τί. λέγει αὐτῷ ὁ ις. ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολούθει μοι. ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς. ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει. καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ ις ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ.

λ' ξ χ. ἀρ τ θεο γ' ξ τι. λο τ λει:

Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων. καὶ γράψας ταῦτα. καὶ οἴδαμεν ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ ις. ἃ οὐδὲ αὐτὰ οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. ἀμήν. τ

ε' τ πδκ:

+ τὸ κδ' τὰ ἰωάννηνε ν', ἐξεδόθη μ' χρόνοις λβ' πὸς τοῦ χν' ἀναλήψεως: πβ' τ:

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάν-
των, ὦ θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ
διδάσκειν, ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς
ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη·
οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν
ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις δι' ἡμερῶν τεσ-
σαράκοντα καὶ λέγων τὰ
περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· καὶ συναλιζόμενος
παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἰεροσολύμων μὴ χωρί-
ζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πρς
ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι,
ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε πνεύματι ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς
ταύτας ἡμέρας. οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων
αὐτὸν λέγοντες· κε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθι-
στάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσρ; εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς·
οὐχ ὑμῶν ἐστιν γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πηρ ἔθε-
το ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ· ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελ-
θόντος τοῦ ἁγίου πνς ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθέ μοι μάρ-
τυρες ἔν τε Ἰερουσαλὴμ καὶ πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ
καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. καὶ ταῦτα εἰπὼν βλεπόντων
αὐτῶν ἐπήρθη καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν

κα΄ πας

καὶ μεθ' ἡμέρας κ΄ τοῦ πας· καὶ τῆς ἀναλήψε·
κυ· ἡ πάσχα· ϣμε χν λγ· ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλ·

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάν-
των ὦ θεόφιλε· ὧν ἤρξατο ὁ Ἰ̄ς̄ ποιεῖν τε καὶ
διδάσκειν· ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς
ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη·
οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν
ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις δι' ἡμερῶν τεσ-
σαράκοντα καὶ λέγων τὰ
περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θῦ· καὶ συναλιζόμενος
παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἰ̄ρ̄σ̄ολύμων μὴ χωρί-
ζεσθαι· ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πρ̄ς̄
ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι·
ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε πνεύματι ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς
ταύτας ἡμέρας· οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἠρώτων
αὐτὸν λέγοντες· κ̄ε̄ εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθι-
στάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰ̄ηλ̄; εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς·
οὐχ ὑμῶν ἐστιγνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθε-
το ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ· ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελ-
θόντος τοῦ ἁγίου πνς̄ ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθέ μοι μάρ-
τυρες ἔν τε Ἰ̄ερ̄ουσαλὴμ καὶ πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ
καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· καὶ ταῦτα εἰπὼν βλεπόντων
αὐτῶν ἐπήρθη· καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν

α΄ πρὸς προ πολ: ἀνετειλάμην: φι: ἐξοὗ τῶν κω ο τι χρη φ: τ ἀνδρ: β΄ ὑψωθη ε πε:
λωχ: η χ δ: συνκε ι κτ ειρητην: φι: κς ε ζωγρ ηο νε πτ ην ηην:
φι: ε τοι ειηκλρ
+ : ἀλλ: η χ β:
Πδη τα εθηηκρ:
φι: ἀνεβηοθε ε:

α΄ καὶ με δλη κ̄ν τοῦ πρ̄ς̄: καὶ τῆς ἀνδλήψε:
κ̄ι: η χ πα: σω με χν ειμ λ̄ν: ✠ κ̄ι: ἀνεβηοθε ἐνδλ̄ν:

προς πδ: εις πτην ιηνε: φι: οι ουρανοι διηγουν:
δλχ ηδ: εξομολογησονται οι: ςι: ευθε ενλογια κυ ημ

ὀφθαλμῶν αὐτῶν· καὶ ὡς αὐτὴ ἱστᾶσαν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν καὶ οὐκ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρεφάνησαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ· οἳ καὶ εἶπον· ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἑστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναλημφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου ἐλαιῶνος· ὅ ἐστιν ἐγγὺς Ἰερουσαλὴμ σαββάτου ἔχον ὁδόν. καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῷον οὗ ἦσαν καταμένοντες· ὅ τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτὴς καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει σὺν γυναιξὶ καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν· ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡσεὶ ἑκατὸν εἴκοσι. ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην ἣν προεῖπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν· ὅτι κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας καὶ πρηνὴς γενόμενος ἔραξε μέσος καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ. καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἰερουσαλήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο

β
ἀπὸ φ λοι:

160

τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν διαλέκτῳ, Ἀκελδαμάχ· τοῦτ' ἔστι χωρίον αἵματος. γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ· καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ κύριος Ἰησοῦς, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα τούτων. καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσὴφ τὸν καλούμενον Βαρσαββᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰοῦστος, καὶ Ματθίαν. καὶ προσευξάμενοι εἶπον· σὺ κύριε καρδιογνῶστα πάντων, ἀνάδειξον ὃν ἐξελέξω ἐκ τούτων τῶν δύο ἕνα λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν· καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν· καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων. καὶ ὁ μὲν πρῶτος τῆς κοσμικῆς διακονίας, ὁ δὲ δεύτερος τῆς πνευματικῆς· ὁμοθυμαδὸν πάντες οὗτοι ἦσαν προσκαρτεροῦντες τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει σὺν γυναιξὶ καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν εἶπεν· ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡσεὶ ἑκατὸν εἴκοσι. ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην ἣν προεῖπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν· ὅτι κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας καὶ πρηνὴς γενόμενος ἔραξε μέσος καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ. καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἰερουσαλήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο

ἡ κγ τῆς ν· ἐν τῷ σψπδ ἡ·

προκ ιη χ πε: εις δ την ιηνη: φι: οι ουρανοι διηγουνται:
δλχ ιη χ δ: τω λογιω και οι ου: φκς: εξ ουρανου επεβλεψεν κς:

λασμου· δι᾽ ἃς ἡμέρας ἐκείνας, ὀκχῶ ἀπὸ τοῦ πρεσ-
καὶ προφητεύσουσι. καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω
καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω· αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμὶς
καπνοῦ· ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος· καὶ ἡ σελή-
νη εἰς αἷμα· πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπι-
φανῆ· καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσε-
μβρετ ἰσραηλῖται ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους· ἰησοῦν
ναυβαραῖον· ἄνδρα ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἀπεδειγμένον ὑμῖν δυ-
νάμει καὶ τέρασι καὶ σημείοις οἷς ἐποίησε δι᾽ αὐτοῦ ὁ θεὸς
ἐν μέσῳ ὑμῶν· καθὼς καὶ αὐτοὶ οἴδατε· τοῦτον τῇ ὡρισμένῃ
βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ θεοῦ ἐκδοτον λαβόντες διὰ χει-
ρῶν ἀνόμων, προσπήξαντες ἀνείλετε· ὃν ὁ θεὸς ἀνέστη-
λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου· καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν
κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ᾽ αὐτοῦ· δαυὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν· πρε-
σβύτερος ἤμην καὶ παλαιὸς ἡμερῶν καὶ ὀμώμοκεν ὁ θεός μοι
μου ἐξ ὀσφύος μου καθίσαι ἐπὶ θρόνου μου· διὰ τοῦτο εὐφράνθη καρδία μου·
καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατα-
σκηνώσει ἐπ᾽ ἐλπίδι· ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου
εἰς ᾅδου· οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν·
ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πλησιώσεις με εὐφροσύνης
μετὰ τοῦ προσώπου σου· ἄνδρες ἀδελφοί· ἐξὸν ἐστὶν μετὰ
παῤῥησίας πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν περὶ τοῦ πατριάρχου δα-
ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη· καὶ τὸ μνῆμα αὐτοῦ ἐστὶν
ἐν ὑμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης· προφήτης οὖν ὑπάρ-
χων· καὶ εἰδὼς ὅτι ὅρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ θς· ἐκ καρποῦ
τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὸ κατὰ σάρκα ἀναστήσειν τὸν χν· καθίσαι
ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, προϊδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀνα-

προ· ἡ χ πβ: μνημεῖον αὐτοῦ: ϙα: ἀκουσον θεογνωστε:
δαυ· ἡ χ β: ἐν ἡμέραις ἡμῶν: ϙβ: ἰδων γὰρ ἀπο τοῦ:

ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου ἀπὸ τοῦ νῦν· ἐὰν μετανοήσητε
ἐπὶ τῇ φθορᾷ ταύτῃ, σωθήσεται τὸ πλῆθος καὶ σωθήσεται·
ὅτι ἐν ἡμέραις ταύταις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ
πᾶσαν σάρκα· καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες
ὑμῶν· καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται· καὶ οἱ πρεσβύ-
τεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται· καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους
μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου
καὶ προφητεύσουσι· καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω
καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω· αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμὶς
καπνοῦ· ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος· καὶ ἡ σελή-
νη εἰς αἷμα· πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπι-
φανῆ· καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσε-
ται· ἄνδρες ἰσραηλῖται ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους· ἰησοῦν
ναζωραῖον· ἄνδρα ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἀποδεδειγμένον ὑμῖν δυ-
νάμεσι καὶ τέρασι καὶ σημείοις οἷς ἐποίησε δι᾽ αὐτοῦ ὁ θς
ἐν μέσῳ ὑμῶν· καθὼς καὶ αὐτοὶ οἴδατε· τοῦτον τῇ ὡρισμένῃ
βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ θεοῦ ἔκδοτον λαβόντες διὰ χει-
ρῶν ἀνόμων, προσπήξαντες ἀνείλετε· ὃν ὁ θεὸς ἀνέστη-
σεν λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου· καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν
κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ᾽ αὐτοῦ· δαυὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν· πρε-
σβύτερος ἤμην καὶ παλαιὸς ἡμερῶν καὶ ὀμώμοκεν ὁ θεός μοι
μου ἐξ ὀσφύος μου καθίσαι ἐπὶ θρόνου μου· διὰ τοῦτο εὐφράνθη καρδία μου·
καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατα-
σκηνώσει ἐπ᾽ ἐλπίδι· ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου
εἰς ᾅδου· οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν·
ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πλησιώσεις με εὐφροσύνης
μετὰ τοῦ προσώπου σου· ἄνδρες ἀδελφοί· ἐξὸν ἐστὶν μετὰ
παῤῥησίας πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν περὶ τοῦ πατριάρχου δα-
ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη· καὶ τὸ μνῆμα αὐτοῦ ἐστὶν
ἐν ὑμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης· προφήτης οὖν ὑπάρ-
χων· καὶ εἰδὼς ὅτι ὅρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ θς· ἐκ καρποῦ
τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὸ κατὰ σάρκα ἀναστήσειν τὸν χν· καθίσαι
ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, προϊδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀνα-

προ· ἡ χ γ: ἐπὶ τῇ φθορᾷ: ϙα: ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις:
δαυ· ἡ χ πλ: ἀναστήσει τὸν χν: ϙβ: ὡμοσεν αὐτῷ ὁ θς:

προ· ηχ γ· ψαλατε τω θω ημων ϕ: πανταις εθνεσιν προσ
ωω· ηχ δ· εντιμενεκ καιενδ ϕ: ηγατησε δικαιος

σωσθωσι του χυ· ὁτι ου καιελαφθη ηψυχη αὐτου εις
αδου· ουδε ησαρξ αὐτου ϊδῃ διαφθοραν· τουτο γαρ
μαρτυρει ὁ λογος· ου γαρ ἐφη ὁ θς· ου καταλειψεις την
ψυχην του χυ εις αδου· ουδε δωσεις τον οσιον σου ιδειν
διαφθοραν· ειδως ουν τουτο ὁ μακαριος δαυιδ προ
ειδε την αναστασιν του χυ, ὁτι ουτε ἐγκατελειφθη εις
αδου ουτε ἡ σαρξ αὐτου ειδε διαφθοραν· ουτος ὁ ιη
σους ὁν ὑμεις ἐσταυρωσατε· ὁν ὁ θς ἐστησεν αρχηγον
και σωτηρα τη δεξια αὐτου· ἐαν ουν μετανοησητε και
βαπτισθητε εις την αφεσιν των αμαρτιων ὑμων· λη
ψεσθε την δωρεαν του αγιου πνς· ὑμιν γαρ ἐστιν ἡ
επαγγελια και τοις τεκνοις ὑμων· και πασι τοις εις
μακραν· ὁσους αν προσκαλεσηται κς ὁ θς
ὑμων· ἑτεροις τε λογοις πλειοσι διεμαρτυρατο και
παρεκαλει λεγων· σωθητε απο της γενεας της σκολιας
ταυτης· οι μεν ουν απασμενως αποδεξαμενοι τον λογον
αὐτου, εβαπτισθησαν· και προσετεθησαν τη ημερα
εκεινη, ωσει και ως τρισχιλιαι· ησαν δε προσκαρτε
ρουντες τη διδαχη των αποστολων· και τη κοινωνια·
τη κλασει του αρτου· και ταις προσευχαις· ἐγενετο δε
παση ψυχη φοβος· πολλα τε τερατα και σημεια δια
των αποστολων ἐγινετο· παντες δε οι πιστευσαντες,

προ· ηχ λ· ως ε με γαλυνη: ϕ: ενλοη ψυχη μου τ̅ν·
ωω· ηχ πα· αγαθον τ̅ ἐξομ̅λ̅ν: ϕ: του αναγγειλειν το· 152

ἡσαν ὁμου επι το αυτο· και ειχον απαντα κοινα· και τα κτη
ματα και τας ὑπαρξεις ἐπιπρασκον· και διεμεριζον
αυτα πασι καθοτι αν τις χρειαν ειχε· καθημερον
τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδον τω ἱερω· κλων
τε κατ οικον αρτον, μετελαμβανον τροφης ἐν ἀγαλ
λιασει και αφελοτητι καρδιας· αινουντες τον θν· και
ἐχοντες χαριν προς ὁλον τον λαον· ὁ δε κς προσετιθει
τους σωζομενους καθημεραν τη ἐκκλησια· διεπορευ
ετο δε και ιωαννης, αναβαινων εις το ἱερον δεκατη
ωραν της προσευχης την ἐνατην· και τις ανηρ· χωλος
ἐκ κοιλιας μητρος αὐτου ὑπαρχων, ἐβαστασζετο· ὁν ἐτιθουν
καθημεραν, προς την θυραν του ἱερου την λεγομενην ωραι
αν του αιτειν ἐλεημοσυνην παρα των εισπορευομενων
εις το ἱερον· ὁς ιδων πετρον και ιωαννην μελλοντ
ας εισβαινειν εις το ἱερον, ἠρωτα ἐλεημοσυνην· ἀπε
νισας δε πετρος εις αὐτον συν τω ιωαννη, ειπεν· βλεψον
εις ἡμας· ὁ δε ἐσχεν προσδοκων τι παρ αὐτων
λαβειν· ειπεν δε πετρος· αργυριον και χρυσιον ουχ ὑπ
αρχει μοι· ὁ δε ἐχω, τουτο σοι διδωμι· ἐν τω ὀνοματι ιυ χυ
του ναζωραιου, ἐγειραι και περιπατει· και πιασας
αυτον της δεξιας χειρος, ἠγειρε παραχρημα δε ἐστερε
ωθησαν αὐτου αι βασεις και τα σφυρα· και ἐξαλλομενος
ἐστη και περιεπατει· και εισηλθε συν αυτοις εις το ἱερον·
περιπατων και αλλομενος· και αινων τον θν· και ἐγνω
πας ὁ λαος περι παντων ὡν και αιτων τον θν·
ἐπι τω συμβεβηκοτι αυτω· ὁτι ουτος ην ὁ προς την ὑλην ημοσυ
καθημενος επι τη ωραια του ἱερου· ἐθαμβηθη

προ: ηχ̣ γ̣· κε φωτισει σος μον: ϙ̣ζ̣: κς γυπερας πηκης της:
αλλη: ηχ̣ πα· οκς εβασιλευσεν πρε: ϙ̣ζ̣: κηγαρε φ̣ την οικειαν:

ηχ̣ δ̣ τ̣ κ̣ι̣: ενητηιμ̣ρ· κραζουντο τηι δβι ενητηιμ̣ρ· τηι χωλητπ

θαμβοις· και εκαστος σου των συμβεβηκοτων αυτω. ϙ̣ζ̣

Κραταιωτος δε τ̣ι̣ δβι εμ τ̣ χωλη τον σκοτον σ̣ι̣ω̣, σωσον δραμε
πε̣ αυτοις πασα ο λαος σου των θοα τη καρδια σου λογων
τ̣ε̣ εκθαμβοι· ιδου μ̣δε̣ τοις τρ̣, απεστρεψατο πο̣ τον λα̣ν̣·
ανδρες ισραηλ ιται θαυμαζετε τ̣ο̣ σου του υπο· η̣ η̣ μιμ τι
αυτο μι̣ζ̣ετε· ως ει δια δυναμεως η̣ δοξης βεβαιωσαντος τους
του περιπατειν αυτον· ο θ̣ς̣ αβρααμ· και ισαακ· και
ιακωβ· ο θ̣ς̣ των πατερων ημων, εδοξασε τον παιδα αυτ
ιυ̣· ομ̣ υμεις μεν παρεδοκατε· και ηρνησασθε αυτον κατ
προσωπον πιλατου· κρινοντος εκεινου απολυειν· υμεις
δε τον αγιον και δικαιον ηρνησασθε· και ητησασθε ανδρα
φονεα χαρισθηναι υμιν· τον δε αρχηγον της ζωης απε
κτεινατε· ον ο θ̣ς̣ ηγειρεν εκ νεκρων· ου ημεις μαρτυρες
εσμεν· και δια της πιστεως του ονοματος αυτου· τουτον ον θε
ωρειτε και οιδατε· εστερεωσεν το ονομα αυτου· και η πιστις
η δι αυτου· εδωκεν αυτω την ολοκληριαν ταυτην απεναν
τι παντων υμων· π· και νυν αδελφοι οιδα οτι κατα αγνοιαν
επρ̣ξατε· ως και οι αρχοντες υμων· ο δε θ̣ς̣ α προε
κατηγγειλε δια στοματος παντων των προφητων αυτου
παθειν τον χ̣ν̣· ουτως επλ̣ρωσεν· μ̣ετανοησατε ουν και
επιστρεψατε εις το εξαλειφθηναι υμων τας αμαρτιας·
οπως αν ελθωσι καιροι αναψυξεως απο προσωπου
του κυ· και αποστειλη τον προκεχειρισμενον υμιν χ̣ν̣·
ον δει ο̣υ̣ρ̣α̣νον μεν δεξασθαι αχρι χρονων αποκαταστα
σεως παντων· ων ελαλησεν ο θ̣ς̣ δια στοματος παντων των
αγιων απ αιωνος των προφητων αυτου· μωυσης μεν γαρ
ειπε προς τους πατερας· οτι προφητην υμιν αναστησει

προ: ηχ̣ πβ: μνησθησομαι των· ϙ̣ζ̣: ακουσον θυγατερ·
αλλη: ηχ̣ βδ: με η ψυχη μου τον κυν κ̣ν̣:

ηχ̣ γ̣ τ̣ης β̣ εβ:

κς ο θ̣ς̣ ημων εκ των αδελφων υμων ως εμε· αυτου ακου
σεσθε κατα παντα οσα αν λαλησωσιν προς υμας· εσται δε
πασα ψυχη ητις αν μη ακουση του προφητου εκεινου, εξο
λοθρευθησεται εκ του λαου· και παντες δε οι προφηται,
απο σαμουηλ και των καθεξης· οσοι ελαλησαν και κατηγ
γειλαν τας ημερας ταυτας· υμεις εστε υιοι των προφητων· ς̣
της διαθηκης ης διεθετο ο θ̣ς̣ προς τους πατερας ημων λ̣ν̣
προ αβρααμ· και ειπε προς αβρααμ· και εν τω σπερματι σου ευλογηθησονται πασ
αι αι πατριαι της γης· υμιν πρωτον ο θ̣ς̣ αναστησας τον
παιδα αυτου ιυ̣, απεστειλεν αυτον ευλογουντα υμας· εν
τω αποστρεφειν εκαστον απο των πονηριων υμων· τ̣
αρον δε αυτον προς τον λαον, εστησαν αυτοις οι ιερεις·
ο στρατηγος του ιερου· και οι σαδδουκαιοι· διαπονουμενοι
δια το διδασκειν αυτους τον λαον· και καταγγελλειν εν τω ιυ̣
την αναστασιν την εκ νεκρων· και επεστησαν αυτοις τας χειρ·
και εθεντο εις τηρησιν εις την αυριον· ην γαρ εσπερα ηδη·
πολλοι δε των ακουσαντων τον λογον επιστευσαν· και εγε
νηθη ο αριθμος των ανδρων, ως εισι χιλιαδες πεντε· εγ̣
εγενετο δε επι την αυριον συναχθηναι αυτων τους αρχον τας
ς̣ τους πρεσβυτερους και τους γραμματεις εις ιερ̣ν̣· και αν̣
τον αρχιερεα· και καιαφαν· και ιωαννην· και αλεξανδρον·
και οσοι ησαν συγγενους αρχιερατικου· και ποιησαντες αυτους
μεσον, επυνθανοντο εν ποια δυναμει η εν ποιω ονοματι
εποιησατε τουτο υμεις· τοτε πετρος πλησθεις πν̣ος̣ α̣γ̣ι̣ο̣υ̣
προς αυτους· αρχοντες του λαου· και πρεσβυτεροι του ι̣η̣λ̣·
ημεις σημερον ανακρινομεθα επι ευεργεσια ανθρωπου ασθενους
εν τινι ουτος σεσωσται, γνωστον εστω πασιν υμιν και παντι

ενητηιμ̣ρ· λαλουντων των απ̣ρ̣· του λαου·

τὸ λαὸν ἰσηλ, ὅτι ὃν τρόπον ἐμάστιξεν τοὺς πρωτοτοκους αὐτῶν
ἡμᾶς ἐμάστιξεν· ὁμοίως καὶ ἐγερεῖ ἐκ νεκρῶν, ὃν τρόπον οὗτος
ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν ἡμῖν· οὐ πρὸς ἑτέραν ὁλίθοσο-
βοῦν θυσίαν εἰσὶν ὑφ' ἡμῶν τῶν οἰκοδομούντων· ὁ γὰρ ὁμοί-
ως εἰς κεφαλὴν γωνίας· καὶ οὐκ ἔστιν ὃν ἄλλο οὐδὲ γὰρ
οὐδὲ ἐγὼ ὁμολογῶ ἑτέρου τινὸς τὸν οἶκον τὸν δοθησόμενον
ὃν ἀφ' οἷς ὃν ὧδε εἰσωθήναι ἡμᾶς· θεωροῦσι δὲ τὴν τοῦ
ἑτέρου ἀπαρρησίαν καὶ ἰσοάμμου· καὶ καταλαβόμενοι ὅτι
λίθοι ἀγράμματοί εἰσι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον· ἐπεγίνω-
σκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν· τὸν δὲ ἀνθρωπον
σὺν αὐτοῖς ἑστῶτα τὸν θεραπευθέντα, οὐδὲν εἶχον ἀντι-
πεῖν· κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν,
συνέβαλλον πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· τί ποιήσομεν
τοῖς ἀνθρώποις τούτοις· ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονε
δι' αὐτῶν, πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φανερόν· καὶ οὐ
δυνάμεθα ἀρνήσασθαι· ἀλλ' ἵνα μὴ διανεμηθῇ
εἰς τὸν λαόν, ἀπειλῇ ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς· μηκέτι
λαλεῖν μηδενὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ
τοῦ αὐτοῦ, παρρησίαν αὐτοῖς τοῦ καθόλου μὴ φθέγ-
ξασθαι· μηδὲ διδάσκειν μηδενὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ· οἱ δὲ πρὸς
καὶ ἰωάννης ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπον· εἰ δί-
καιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ θεοῦ
κρίνατε· οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς ἃ εἴδομεν καὶ ἠκούσα-
μεν λαλεῖν· οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι, ἀπέλυσαν αὐτούς·
μηδὲν εὑρίσκοντες τὸ πῶς κολάσωνται αὐτοὺς διὰ τὸν
λαόν· ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι·
τῷ γὰρ ἀνθρώπῳ πλείονων ἦν τεσσαράκοντα ἐτῶν ὁ χρόνος· ἐφ' ὃν γὰρ

154

ΕΝΤΗΣΙΣ ΑΠΟ ΛΥΤ ΟΙ ΑΠΟ

τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰάσεως· ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον
πρὸς τοὺς ἰδίους· καὶ ἃ μὴ ἠδύναντο ἀπειλῆσαι αὐτοῖς οἱ ἀρ-
χιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔφασαν· οἱ δὲ ἀκούσαντες,
ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν θν· καὶ εἶπον· δέσποτα
σὺ ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασ-
σαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὁ διὰ στόματος δαυὶδ παιδός σου εἰπών·
ἵνατί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ὑμνήτησαν κενά· παρέστη-
σαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς· καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ
τὸ αὐτὸ· κατὰ τοῦ κυ καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ· συνήχθησαν γὰρ
ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σου ἰν̄, ὃν ἔχρισας, ἡρώδης τε καὶ πόντιος πιλᾶτος σὺν ἔθνεσι
καὶ λαοῖς ἰσηλ· ποιῆσαι ὅσα ἡ χείρ σου καὶ ἡ βουλή σου προ-
ώρισε γενέσθαι· καὶ τανῦν κύριε ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς
αὐτῶν· καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παρρησίας πάσης
λαλεῖν τὸν λόγον σου· ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν σε εἰς
ἴασιν· καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος
τοῦ ἁγίου παιδός σου ἰῡ· καὶ δεηθέντων αὐτῶν, ἐσαλεύθη
ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες
τοῦ ἁγίου· καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ θυ μετὰ παρρησίας·

Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων, ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ
ψυχὴ μία· καὶ οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν
ἴδιον εἶναι· ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά· καὶ δυνάμει
μεγάλῃ ἀπεδίδουν οἱ ἀπόστολοι τὸ μαρτύριον τῆς ἀνα-
στάσεως τοῦ κυ ἰῡ· χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πᾶσιν
αὐτοῖς· οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ἦν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες
χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τι-
μὰς τῶν πιπρασκομένων καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς

τοῦ δασ τοῦ ἀπο τοῦ λαοῦ. διὸ δίδοτο δὲ ἑκάστου καθ' ἡμέρ-
χρέαν ἐλάχη. ἵνα σῆς δὲ ὅσοι κληθεῖς βαρμάβα ἀπὸ τοῦ
ἀπο τοῦ λαοῦ. ὃ εἰ μὴ θερμηνεύομενον υἱὸς παρακλήσεως C
λεύτης κύριος τοῦ γένει. ἐν ἀρχηγὸς αὐτοῦ ἀγροῦ, πολλὴ
σας ἡμέρας ἐκεῖ τὸ χρῆμα καὶ ἔθηκε παρὰ τοὺς πόδας τοῦ
ἀπο τοῦ λαοῦ. ἀμὴν δὲ τις ἁμαρτίας ὁμόματι σὺν σαυτῷ φέρ
ἡγωναι κὶ αὐτοῦ, ὅσα ὁλητὸ κτῆμα. καὶ ὁμοφίσατο ἀπὸ τῆ
τιμῆς σωφδλίας καὶ τῆς γναικὸς. καὶ ὁμάκας μέρος τῷ
παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἀπο τοῦ λαοῦ ὅθηκεν. εἰ πάσδε τῷ
ἁμαρτία. διατί ἔσωμήρωσεν ὁ σατανᾶς τὴν καρδίαν σου ψεύ-
σασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ νοφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς
τοῦ χωρίου. οὐχὶ μένον σοὶ ὅμενε. καὶ πραθὲν ὑπὸ σῆ ἐξ
σίαν σου ἦν; τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο.
οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις. ἀλλὰ τῷ θεῷ. ἀκούων δὲ ὁ ἁμαρτίας τοὺς
λόγους τούτους, πεσὼν ἐξέψυξε. καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ
πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτε-
ρ[οι]
ωσε σφαλαν αὐτόν. καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν. ἐγένετο δὲ ὡς C
ὡρῶν τριῶν διάστημα. καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γε-
γονὸς εἰσῆλθεν. ἀποκρίθεὶς δὲ αὐτῇ ὁ πέτρ. εἰπὲ μοι εἰ τοσούτου
τὸ χωρίον ἀπεδόσθε; ἡ δὲ εἶπεν. ναὶ τοσούτου. ὁ δὲ πέτρ
εἶπεν πρὸς αὐτήν. τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ
πνεῦμα κυ. ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου
ἐπὶ τῇ θύρᾳ καὶ ἐξοίσουσί σε. ἔπεσεν δὲ παραχρῆμα
παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἐξέψυξεν. εἰσελθόντες δὲ
οἱ μειράκιοι εὗρον αὐτὴν μεκρὰν. καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν
πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς. καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ὅλῃ τῇ
ἐκκλησίᾳ. καὶ ὅσοι ἐὰν ἤκουσαν ταῦτα. διὰ δὲ

Τῶν χειρῶν τῶν ἀπο τοῦ λαοῦ. ἐγένοντο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν
τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ τῇ καλου-
μένῃ σολομῶντος· τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς·
ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πι-
στεύοντες τῷ κῷ· πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· ὥστε
κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι
ὅπως κλίνων καὶ κραββάτων· ἵνα ἐρχομένου πέτρου κἂν
ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν· συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος
τῶν περὶ τὰς πόλεις εἰς ἱερ. φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀ-
χλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· οἵτινες ἐθεραπεύοντο
ἅπαντες· ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ·
ἥ ὄσις αἵρεσις τῶν σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου·
καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους. καὶ
ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ· ἄγγελος δὲ κυ διὰ
τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς· ἐξαγαγών τε
αὐτοὺς, εἶπεν· πορεύεσθε· καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ τῷ
ἱερῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης· ἀκούσαντες
δὲ εἰσῆλθον ἅμα πρωΐ εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκον·
παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, συνεκά
λεσαν τὸ συνέδριον· καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν
Ἰσρ. καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀχθῆναι αὐτ.
οἱ δὲ παραγενόμενοι οὐχ εὗρον αὐτοὺς ἐν τῇ
φυλακῇ· ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν λέγοντες· ὅτι
τὸ μὲν δεσμωτήριον εὕρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ
ἀσφαλείᾳ· καὶ τοὺς φύλακας ἑστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν·
ἀνοίξαντες δὲ ἔσω, οὐδένα εὕρομεν· ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς
λόγους τούτους ὅ, τε ἱερ. καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ

ἐν τῇ μ΄ ἀνάστασις:

κυ β΄ τ. ἀναστ.:

ἐν τῇ μ΄:

ἀπὸ πάσης χλ΄ ῥώσ· πάσης ἀ΄:

προ: ηχ΄: μ΄ τ. ὀκτ. ἡμ. πάσης κ΄: ϙβ΄: ἀπειλεῖτε τὸν κηρύττειν ἐν τῷ ὀν΄ ψαλ:

ἀνα: ηχ΄ π: ἀναστάσεως ἑβδομαδαλλιάσεως: ϙγ΄: προφθάσωμεν τὸ πρόσ: π:

οἱ ἀρχιερεῖς, διὰ τοῦτο περὶ αὐτοῦ τί δῆτα γέγονε τοῦτο.
Παραγενόμενος δέ τις ἀπήγγειλε τοῖς αὐτοῖς· Οὗτοι δὲ
οἱ ἄνδρες οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ
ἑστῶτες καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν. τότε ἀπελθὼν ὁ
στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις, ἤγαγεν αὐτοὺς οὐ μετὰ
βίας· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαὸν μὴ λιθασθῶσιν·
ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς, ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. καὶ ἐπη
ρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεύς λέγων· οὐ παραγγελίᾳ
παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
τούτῳ; καὶ ἰδοὺ πεπληρώκατε τὴν Ἰερουσαλὴμ τῆς διδα
χῆς ὑμῶν. καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ
ἀνθρώπου τούτου. ἀποκριθεὶς δὲ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι
εἶπαν· πειθαρχεῖν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. ὁ θεὸς τῶν
πατέρων ἡμῶν ἤγειρε Ἰησοῦν· ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρε
μάσαντες ἐπὶ ξύλου· τοῦτον ὁ θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆ
ρα ὕψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄ
φεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τῶν
ῥημάτων τούτων· καὶ τὸ πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον ὃ ἔδωκεν ὁ θεὸς
τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ. οἱ δὲ ἀκούσαντες, διεπρίοντο·
καὶ ἐβουλεύοντο ἀνελεῖν αὐτούς. ἀναστὰς δέ τις ἐν τῷ
συνεδρίῳ Φαρισαῖος, ὀνόματι Γαμαλιὴλ νομοδιδάσκα
λος, τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκέλευσε βραχύ τι ποιῆσαι ἔξω τοὺς ἀπο
στόλους· εἶπέ τε πρὸς αὐτούς· ἄνδρες Ἰσραηλῖται, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις τί μέλ
λετε πράσσειν. πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν, ἀνέστη Θευδᾶς· λέγων εἶναί τινα ἑαυτόν· ᾧ προσεκλίθη
ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡς τετρακοσίων· ὃς ἀνῃρέθη· καὶ πάντες

ὅσοι ἐπείσθησαν αὐτῷ διελύθησαν· καὶ ἀχρεῖοι ἐγένοντο.
Μετὰ τοῦτον ἀνέστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς
ἀπογραφῆς· καὶ ἀπέστησε λαὸν ἱκανὸν ὀπίσω αὐτοῦ·
κἀκεῖνος ἀπώλετο· καὶ πάντες ὅσοι ἐπείσθησαν αὐτῷ
διεσκορπίσθησαν. καὶ τανῦν λέγω ὑμῖν, ἀπόστητε ἀπὸ
τῶν ἀνθρώπων τούτων· καὶ ἄφετε αὐτούς· ὅτι ἐὰν ἡ βουλὴ αὕτη
ἢ τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται· εἰ δὲ ἐκ θεοῦ
ἐστίν, οὐ δυνήσεσθε καταλῦσαι αὐτό· μήποτε καὶ θεο
μάχοι εὑρεθῆτε· ἐπείσθησαν δὲ αὐτῷ· καὶ προσκα
λεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους, δείραντες παρήγγειλαν μὴ
λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς·
οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ
συνεδρίου· ὅτι κατηξιώθησαν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ
Χριστοῦ ἀτιμασθῆναι· πᾶσάν τε ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ
κατ' οἶκον, οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελι ζό
μενοι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις, πλη
θυόντων τῶν μαθητῶν, ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλλη νι
στῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους· ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ
διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν· προσκα
λεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπαν·
οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ
θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις· ἐπισκέψασθε οὖν ἀδελ
φοὶ ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτά· πλήρεις
πνεύματος καὶ σοφίας· οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρεί
ας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ
λόγου προσκαρτερήσομεν· καὶ ἤρεσε τὸ λόγος ἐνώπιον
παντὸς τοῦ πλήθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον ἄνδρα

πρὸ· ἡμ· χ· δ· θαν· μα· φ· ὀβ· ἐν· ϙ· ἐνέκκ· ἐυλογεῖτε·
κυ· ἡ· χ· π· δ· ἐν δοκ· κε· τὴν· ϛ· ϙ· ἐλε· κ· ὅλη· ε· υ· ν· η· τ· ν·

1 ις·
ἐν τῇ ε΄ πλήθυ νόντων
ηκ κοιμω, αι μβ΄ τ΄ τῶν· ὁ λαι ϛ΄ ταῖ· κ· τ·

τῆς Β΄ τ. Γ΄ ἐβ΄: κ΄ τοῦ ἁγίου ἀμφιφ. α΄:

πλήρη σταθμοῦ καὶ σπυρίδος καὶ σπυρίδιον· καὶ φιάλιππον· καὶ σπόρχορον· καὶ μικάλαμον σπαροσήλυπον ἀμπελοχόαν· οὐσία ἡμῶν ὁμοούσιον
τῶν ἁγίων ἀποστόλων· καὶ σπαροσκέλεμοι σοὶ σθήκαν αὐτοῖς
ταῖς χεῖρας· καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ηὔξανε· καὶ σοφία πιθώλιζε
ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλήμ σφόδρα· σπολλοὶ τε τῶν
ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει· ἀφέθημος δὲ σπήρης
ἰσχύος καὶ δωδεκάμοιρος, ὅσοι εἰς πέρας παιδείας ἦλθον
ὑπὲρ τοῦ λαοῦ· ἐμέρησαν δὲ πίμες τοῦ σκήπτου σωφρονήσ-
της λαμπρομήνι λιβερτίνων· καὶ κυρηναίων· καὶ ἀλε-
ξανδρέων· καὶ τῶν ἀπὸ κιλικίας· καὶ ἀσίας· συζητοῦντες
τῷ Στεφάνῳ· καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ
πνεύματι ᾧ ἐλάλει· τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας· ὅτι
ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς
μωσῆν καὶ τὸν θεόν· σωσκίνησαν δὲ πάντα τὸν λαόν· καὶ ἐπὶ σ
πρεσβυτέρους· καὶ τοὺς γραμματεῖς· καὶ ὁσιαφάντες,
συνήρπασαν αὐτόν· καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον· ἔφη
σαν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας· ὁ ἄνθρωπος οὗτος, οὐ παύε
ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τουτουαγίο
καὶ τοῦ νόμου· ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος· ὅτι Ἰησοῦ
μαζωραῖος, οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον· καὶ ἀλ
λάξει τὰ ἔθη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν μωσῆς· καὶ αὐτοὶ
καθεζόμενοι ἐν τῷ συνε
δρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγ
γέλου· εἶπεν δὲ ὁ ἀρχιερεύς· ταῦτα οὕτως ἔχει; ὁ δὲ
ἔφη· ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες ἀκούσατε· ὁ θεὸς τῆς δόξ
ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν ἀβραάμ, ὄντι ἐν μεσοποταμ

ιε΄ ἐν τῇ μ΄. ἡ πλήρης:

ιε΄ τῆς ἐν τῇ μ΄.

προ: ηχ ψ: ἐνφράνθησεται κ΄: ἐν τῷ: εἰσαΐ κ΄ ὁ θς φωνήσ:
ψλγ΄: ηχ δικαιοσύνη φοίνιξ: κθ΄: εἰς σωτηρίαν:

α΄

πρὶν κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν χαρράν· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτ: 1:64
ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου· καὶ
δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δείξω· τότε ἐξῆλθεν ἐκ γῆς χαλ-
δαίων, καὶ κατῴκησεν ἐν χαρράν· κἀκεῖθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ, μετῴκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν
ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε· καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ
κληρονομίαν ἐν αὐτῇ· οὐδὲ βῆμα ποδός· καὶ ἐπη- π΄ ἐν τῷ κολο:
γείλατο δοῦναι αὐτὴν εἰς κατάσχεσιν αὐτῷ καὶ τῷ σπερ-
ματι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου· ἐλάλησε
δὲ οὕτως ὁ θς· ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν
ἀλλοτρίᾳ· καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν ἔτη
τετρακόσια· καὶ τὸ ἔθνος ᾧ ἐὰν δουλεύσωσι κρινῶ ἐγὼ
ὁ θς· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται καὶ λα
τρεύσουσί μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
διαθήκην περιτομῆς· καὶ οὕτως ἐγέννησε τὸν ισαὰκ·
καὶ περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ· καὶ ὁ ισαὰκ
τὸν ιακώβ· καὶ ὁ ιακὼβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας·
οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες τὸν ιωσὴφ· ἀπέδοντο εἰς
αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ θς μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐξεῖλατο αὐτὸν ἐκ
πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν
καὶ σοφίαν ἐνώπιον φαραὼ βασιλέως αἰγύπτου· καὶ κατέ-
στησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐπ' αἰγύπτῳ καὶ ὅλῳ τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ· ἦλθε δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν αἰγύπτου καὶ
χαναάν· καὶ θλῖψις μεγάλη· καὶ οὐχ ηὕρισκον χορτάσματα
οἱ πατέρες ἡμῶν· ἀκούσας δὲ ιακὼβ ὄντας σῖτα ἐν αἰγύπτῳ,
ἐξαπέστειλε τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον· καὶ ἐν τῷ δευ
τέρῳ ἀνεγνωρίσθη ιωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· καὶ

φαγεῖν τὸν μόσχον τὸν φαγὼν τὸν γόνος τοῦ Ἰωσήφ· ἀπο-
στείλασα δὲ Ἰωσὴφ ἐκάλεσε τὸν Ἰακὼβ τὸν πατέρα αὐτοῦ·
καὶ ἀσπασάμενος τὸν υἱὸν ἐφάνη αὐτῷ ὅτι ὀκτὼ δεκάδας
τυχεῖν ἐστι· καὶ τότε δὲ Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἰδὼν τὸν
αὐτὸς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν· καὶ ἐπορεύθησαν εἰς συχέμ· καὶ
ἐφάνησαν τῷ πατρὶ αὐτῶν τῷ μὴ μαθεῖν τὸν
Η ΜΖ ὁ χρόνος τῆς διαφωνίας ἐστὶν ὁμοίως τῷ Ἰωσὴφ,
ἡνίκα τὸν λαὸν καὶ ὅσοι ἦλθον σὺν αὐτῷ Αἰγύπτιοι· ἀνέβησαν
ἐκ Βασιλέως ἔθνος ὃ οὐκ ἤδει τὸν Ἰωσήφ· οὗτος δὲ τὴν
σοφίαν μόνος τὸν γόνος ἐμῶν, ἐκ κακοῦ ὅστις ὢν παρὰ σῶν
τοῦ ποιεῖν ὀκθήκοντα τὰ τὰ βρέφη αὐτῶν ἐς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι·
ὃν καὶ ἐφάνη μὴ θνητὸν εἶναι· καὶ ἦν ἀφ' ἑνὸς τῶν θεῶν· ὃς δὲ
τράφη μὴν ἀστρὸς δὲ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός· ὀκτὼ θεὸν τὰ δὲ
αὐτὸν, ἀφεῖλε γὰρ ἡ θυγάτηρ Φαραώ· καὶ ἀνθρώπινα αὐτὸν
ἑαυτῇ εἰς υἱόν· καὶ ἔσται δὲ ἄνθη μὴ εἶναι παῖς σοφίαν αἰγυ-
πτίων· ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἔργοις· ὡς δὲ ἔσται ἦν τὸ
αὐτῷ τεσσαρακονταετὴς χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν
αὐτοῦ ἔσται σκέψασθαι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ἰσρ·
Κ καὶ ἰδὼν τιμωρίαν ἀδικουμένον, ἠμύνατο· καὶ ἔσται ποιήσας δί-
κην ἐπὶ τῷ καταπονουμένῳ· πατάξας τὸν Αἰγύπτιον·
ἐν ᾧ ἐδέξατο αὐτοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· ὁ πόνος δὲ διὰ
χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν· οἱ δὲ οὐ συνῆκαν· τῇ τ
ἔσται ὁμοίως ἡμέραι, ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις· καὶ σωτηρίαν
αὐτοῖς εἰς ἐρήμην· εἶπεν· ἄνδρες ἀδελφοί ἐφ' ἡμᾶς· ἵνα τί
ἀδικεῖτε τὸν πλησίον· ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον, ἀπώσατο
τοῦτον ἐφ' ἑαυτόν· πῶς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν

ἐφ' ἡμᾶς· μὴ ἀποκτεῖναι με σὺ θέλεις ὃν τρόπον ἀνεῖλες
χθὲς τὸν Αἰγύπτιον; ἔφυγε δὲ Μωσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτου·
καὶ ἐγένετο παροικῶν ἐν γῇ Μαδιάμ· οὗ ἐγέννησεν υἱοὺς δύο·
Κ καὶ πληρωθέντων τῶν ἐτῶν τεσσαράκοντα, ὤφθη αὐτῷ ἐν
τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ ἄγγελος κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου·
ὃ δὲ Μωσῆς ἐθαύμασε τὸ ὅραμα· προσερχομένου δὲ
αὐτοῦ κατανοῆσαι, ἐγένετο φωνὴ κυρίου· ἐγὼ ὁ θεὸς τῶν πατέρων
ὁ θεὸς Ἀβραάμ· καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ· καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ· ἐντρομὸς δὲ
γενόμενος Μωσῆς, οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι· εἶπε δὲ αὐτῷ
ὁ κύριος· λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος
ὃν ἑστήκασι, γῆ ἁγία ἐστίν· ἰδὼν εἶδεν τὴν κάκωσιν τοῦ
λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσα·
καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτούς· καὶ νῦν δεῦρο ἀποστείλω σε
εἰς Αἴγυπτον· τοῦτον τὸν Μωσῆν ὃν ἠρνήσαντο εἰπόντες τίς σε κατέ-
στησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν, τοῦτον ὁ θεὸς ἀρχη-
γὸν καὶ λυτρωτὴν ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ·
ὃς ἐξήγαγεν αὐτοὺς ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ
καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη τεσσαράκοντα· ὃς ἐστιν ὁ ἀπὸ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προφήτην
ὑμῶν ἀναστήσει ὑμῖν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· οὗτος ἐστιν ὁ
μόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου
τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ· καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν·
ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα δοῦναι ἡμῖν· ᾧ οὐκ ἠθέλησαν
ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν· ἀλλ' ἀπώσαντο καὶ ἐστρά-
φησαν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον· εἰπόντες τῷ
Ααρὼν ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύσονται ἡμῶν·
οὗτος γὰρ Μωσῆς ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἴδαμεν
τί γέγονεν αὐτῷ· καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις·

φαγερὸμ ἁγίμ λο τῶ φαραὼ τὸ γένος τοῦ ἰωσὴφ· ἀπο
στίλασδὲ ἰωσὴφ καὶ ἐκάλεσατο ἰακὼβ τὸμ πατέρα αὐτ̄.
Ϛ πασὰς δὲ τὰς συγγένειας αὐτοῦ ὀγδοήκοντα ἑπτὰ
ψυχὰς· καὶ τὸν δὲ ἰακὼβ εἰς αἴγυπτομ. καὶ ἐτελεύτησεν
αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν. καὶ μετετέθησαν εἰς συχέμ. Ϛ
ᾧ ὠνήσατο ἀβραὰμ τιμῆ
ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν ἐμμὼρ τοῦ συχέμ· καθὼς δὲ
Η ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ὡμολόγησεν ὁ θ̄ς τῷ ἀβρα-
ὰμ, ηὐξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν αἰγύπτῳ· ἄχρις οὗ
ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος ὃς οὐκ ἤδει τὸν ἰωσήφ· οὗτος κατ-
σοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, ἐκάκωσε τοὺς πατέρας ἡμῶν
τοῦ ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ ζῳογονεῖσθαι·
ὃν καιρὸν ἐγεννήθη μωϋσῆς· καὶ ἦν ἄστειος τῷ θ̄ῳ· ὃς ἀνε-
τράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς· ὑκτεθέντα δὲ
αὐτὸν, ἀνείλατο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ φαραὼ· καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν
ἑαυτῇ εἰς υἱόν· καὶ ἐπαιδεύθη μωϋσῆς πάσῃ σοφίᾳ αἰγυ-
πτίων· ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἔργοις· ὡς δὲ ἐπληροῦτο
αὐτῷ τεσσαρακονταετὴς χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν
αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς ἰσρ̄λ·
Κ καὶ ἰδών τιμ ἀδικούμενον, ἠμύνατο· καὶ ἐποίησεν ἐκδί-
κησιν τῷ καταπονουμένῳ· πατάξας τὸν αἰγύπτιον·
ἐνόμιζε δὲ συνιέναι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· ὁ δὲ θ̄ς διὰ
χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν· οἱ δὲ οὐ συνῆκαν· τῇ τε
ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις· καὶ συνήλασεν
αὐτοὺς εἰς εἰρήνην· εἶπε τε· ἄνδρες ἀδελφοί ἱνατί
ἀδικεῖτε ἀλλήλους· ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον, ἀπωσάμε-
νος εἶπεν· τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν

ἐφ ἡμᾶς· μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις ὃν τρόπον ἀνεῖλες
χθὲς τὸν αἰγύπτιον; ἔφυγε δὲ μωσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ·
Ϛ ἐγένετο πάροικος ἐν γῇ μαδιάμ· οὗ ἐγέννησεν υἱοὺς δύο·
Κ καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαράκοντα, ὤφθη αὐτῷ ἐν
τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους σινᾶ ἄγγελος κ̄υ ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου·
ὁ δὲ μωσῆς ἰδὼν ἐθαύμασε τὸ ὅραμα· προσερχομένου δὲ
αὐτοῦ κατανοῆσαι, ἐγένετο φωνὴ κ̄υ· ἐγὼ ὁ θ̄ς τῶν πατέρων· πρ αυτ.
ὁ θ̄ς Ἀβραὰμ· καὶ ὁ θ̄ς ἰσαὰκ· καὶ ὁ θ̄ς ἰακώβ· ἔντρομος δὲ
γενόμενος μωϋσῆς, οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι· εἶπε δὲ αὐτ
ὁ κ̄ς· λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος
ὃν ἑστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν· ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ
λαοῦ μου τοῦ ἐν αἰγύπτῳ· καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσα·
Ϛ καταβὰς ἐξελέσθαι αὐτούς· καὶ νῦν δεῦρο ἀποστείλω σε
εἰς αἴγυπτον· τοῦτον τὸν μωϋσῆν ὃν ἠρνήσαντο εἰπόντες·
τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν, τοῦτον ὁ θ̄ς ἀρχη-
γὸν καὶ λυτρωτὴν ἀπέστειλε σὺν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ·
οὗτος ἐξήγαγεν αὐτοὺς ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ αἰγύπτου· καὶ ἐν ἐρυθρᾷ θαλ-
Ϛ ἐν ἔτεσιν ὡσεὶ τετρακοσίοις· οὗτός ἐστιν ὁ μωϋσῆς ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς ἰσρ̄λ· προφήτην
ὑμῖν ἀναστήσει ὁ θ̄ς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· οὗτός ἐστιν ὁ γε-
νόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου
τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει σινᾶ· καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν·
Ο ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα δοῦναι ἡμῖν· ᾧ οὐκ ἠθέλησεν
ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν· ἀλλ ἀπώσαντο καὶ ἐστρ
φησαν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς αἴγυπτον· εἰπόντες τῷ
ἀαρὼν ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἳ προπορεύσονται ἡμῶν·
οὗτος γὰρ μωϋσῆς ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου, οὐκ οἴδαμεν
τί ἐγένετο αὐτῷ· καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις·

καὶ ἀμήγαρ μ θυσίαν τῷ θεῷ λογ· καὶ ἀλφαίμου τὸν υἱὸν
ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν· ἄρτι ψδὴ ὀκτ καὶ τὰ ἀρχόντων
αὐτοῦ σλατράλειμ τὴν φρατρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ· καθὼς γέγραπται
ὁμοίωμα τῶν προφητῶν· μὴ ἀφέλαι καὶ θυσίαν προσκ
μάκαι τε μοι ὄρη τὴν ἐρήμου ἐπὶ τὰ ταπεινώματα οἴκου ἰηλ·
Καὶ ἀμβλάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ μολόχ· καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ
ὑμῶν ῥαφφάν· τοὺς τύπους οὓς ἐποιήσατε προσκυνεῖν
αὐτοῖς· καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ὑπὲρ Βαβυλῶνος· ἡ σκηνὴ
τοῦ μαρτυρίου ἡμῶν ἦν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καθὼς
διέταξεν ὁ λαλῶν τῷ μωϋσῆ ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον
ὃν ἑωράκει· ἣν καὶ εἰσήγαγον διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν
μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν· ὧν ἐξαπέ-
στειλεν ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν· ἕως τῶν ἡμερῶν
Δαυίδ· ὃς εὗρε χάριν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· καὶ ἠτήσατο εὑρεῖν
σκήνωμα τῷ θεῷ Ἰακώβ· Σολομὼν δὲ ᾠκοδόμησεν
αὐτῷ οἶκον· ἀλλ' οὐχ ὑψίστος ἐν χειροποιήτοις κατοικεῖ· μα
Καθὼς ὁ προφήτης λέγει· ὁ οὐρανός μοι θρόνος· ἡ δὲ γῆ ὑπο
πόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι
λέγει κς· ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου· οὐχὶ ἡ
χείρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα; σκληροτράχηλοι καὶ
ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσὶν· ὑμεῖς ἀεὶ τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀντιπίπτετε ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς·
τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν· καὶ
ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύ
σεως τοῦ δικαίου οὗ ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς ἐγένη-
σθε· οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων καὶ οὐκ
ἐφυλάξατε· ἀκούοντες δὲ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς καρ

διαις αὐτῶν· καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν· ὁ δὲ
ἐπλήρης πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδε δόξαν θεοῦ·
καὶ Ἰησοῦν ἑστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς
οὐρανοὺς διηνοιγμένους· καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν
τοῦ θεοῦ· κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν·
καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐκβαλόντες ἔξω
τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν· καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ
ἱμάτια παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου σαύλ·
ἐλιθοβόλουν τὸν στέφανον ὄντα καὶ λέγοντα·
Κε Ἰυ δέξαι τὸ πνεῦμά μου· θεὶς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξε
φωνῇ μεγάλῃ· κε μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην·
καὶ τοῦτο εἰπών, ἐκοιμήθη· Ε σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν
τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ· ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, διωγμὸς
μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν ἱεροσολύμοις· πάντες
διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας·
πλὴν τῶν ἀποστόλων· συνέκομισαν δὲ τὸν στέφανον·
ἐποίησαν κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ· σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν· κατὰ τοὺς οἴκους
εἰσπορευόμενος· σύροντες τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας, παρ
ἐδίδουν εἰς φυλακήν· οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες, διῆλθον
εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον· Φ Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς
πόλιν τῆς Σαμαρείας, ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χν· προσεῖχον
δὲ οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδόν
ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει·
πολλῶν γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα, βοῶντα
φωνῇ μεγάλῃ ἐξήρχετο· πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ
χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν· καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ

ἐν δὲ τῇ Σ καὶ Φ. καὶ ἐν θωνεῖς:

τῇ Γ τῆς Γ ἐβ:

τοῦ λόγου ἐκείνου. ἀλλ' ἡδέως τις ὁμολογήσειεν ἂν τοῦτο εἶναι
ἀληθές· καὶ γὰρ καὶ ἐμοὶ καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἔδοξεν οὕτω. μᾶλλον
δὲ καὶ ἐγὼ τοῦτο ἔγνων ἐκ τῶν ἔργων. ὅσον γὰρ χρόνον ἐκεῖνος
ἐπεδήμει, οὐδὲν ἐποίουν ἀξιόλογον· ἐπεὶ δὲ ἀπῆλθε, πολλὰ καὶ
μεγάλα κατώρθωσα. οὐκοῦν ἐκεῖνος μὲν ἐκείνοις ἐδόκει τοῖς
χρόνοις ἀνὴρ εἶναι, ἐγὼ δὲ νῦν μᾶλλον ἀνὴρ εἶναι δοκῶ. καὶ
πρὸς ἐκεῖνον μὲν διὰ τὸ ἰκανὸν χρόνον ταῖς μάχαις ἔξειθισμένους
ἦσαν οἱ στρατιῶται· ὅτε δὲ ἐπὶ Φίλιππον ἤλαυνον, νεωστὶ τὴν
Θρᾴκην κεκτημένοι καὶ γυμνάσιον οὐδὲν ἔχοντες. οὐδὲ σίμων
αὐτὸς ἐπιθέσθαι μοι ἐτόλμησεν· καὶ μάλιστα αἰσθόμενος πρὸς
καρτερὸν ἄνδρα τὸν Φίλιππον ἐσόμενον καὶ πολεμικόν. ἐθαύμαζον
δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ὅτι ἐρῶσι μὲν τοῦ πολεμεῖν, ἐπιθέσθαι δὲ
τοῖς ἐναντίοις οὐκ ἐθέλουσιν· καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ τοῦτο ἔγνων, ἀπὸ
τούτου ἐπεδίδεκτο καὶ ἠσαμάρχου τὸν λόγον τοῦτον, ἀπαράξας
πρὸς αὐτὸν ἀφ' ἑτέρου καὶ ἴσα λάμπων. οἱ μὲν γὰρ ἦσαν ὑπὸ
τοῦ χρόνου ἐκκεκομμένοι καὶ ἀπειρηκότες, ἐγὼ δὲ ἀκμάζων
ἐπεφόρουν καὶ ἐκαθήμην μόνος ἀπὸ τοῦ ἅρματος αὐτῶν.
οὐ πολὺ γὰρ ἦν ἐκεῖνος ἐμοῦ πλείω χρόνον ἐν τῇ ἀρχῇ. ἐγὼ δὲ
τὸν ἴσον τοῦτον ἐπὶ τοῖς ἑπτὰ καὶ δέκα ἔτεσιν ἐν τῇ ἀρχῇ ἐγενόμην.
ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος ἐτελεύτησε, καὶ ἐγὼ τὸν ἐκείνου λόγον ἐπεδίδεκτο
καὶ ἠσαμάρχουν. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος ἐτελεύτησε, καὶ ἐγὼ τὸν ἐκείνου
λόγον ἐπεδίδεκτο καὶ ἠσαμάρχουν. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος ἐτελεύτησε,
καὶ ἐγὼ τὸν ἐκείνου λόγον ἐπεδίδεκτο καὶ ἠσαμάρχουν. ἐπεὶ δὲ
ἐκεῖνος ἐτελεύτησε, καὶ ἐγὼ τὸν ἐκείνου λόγον ἐπεδίδεκτο καὶ

τὴν γραφὴν ταύτην, ἀπηγγελίσαντο αὐτῷ τὸν λόγον. καὶ διῆλθεν
ῥάμ τὸ καθ' ὑπὸ τὴν ὁδόν, ἦλθον ἕως τινὸς ὕδωρ· καὶ εἶπεν Ἰω-
μοὺχος· ἰδοὺ ὕδωρ· τί κωλύει με βαπτισθῆναι; καὶ ἐκέλευσε
ἁρμα τὸ ἅρμα· καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὅ τε
φίλιππος καὶ ὁ μοῦχος· καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. ὅτε δὲ ἀνέ-
βησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, πνεῦμα κυρίου ἥρπασε τὸν φίλιππον. καὶ
οὐκέτι εἶδεν αὐτὸν ὁ εὐνοῦχος· ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ χαίρων. κα' ἐντῇ πε' φιλιππος δὲ εὑρέθη εἰς Ἄζωτον. καὶ δι-
ερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας, ἕως τοῦ ἐλθεῖν
αὐτὸν εἰς καισάρειαν. ὁ δὲ σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς
φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ κυ, προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ,
ᾐτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς δαμασκὸν πρὸς τὰς
συναγωγάς· ὅπως ἐάν τινας εὕρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας, ἄνδρας
τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς ἱερουσαλήμ. ἐν δὲ τῷ πο-
ρεύεσθαι, ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ δαμασκῷ· καὶ ἐξαίφνης
περιήστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ πεσὼν
ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ· σαοὺλ σαοὺλ·
τί με διώκεις; ὁ δὲ εἶπε· τίς εἶ κε; ὁ δὲ κς εἶπεν· ἐγώ εἰμι
ἰς ὃν σὺ διώκεις· ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν·
καὶ λαληθήσεταί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν. οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνο-
δεύοντες αὐτῷ, εἱστήκεισαν ἐνεοί· ἀκούοντες μὲν τῆς
φωνῆς· μηδένα δὲ θεωροῦντες· ἠγέρθη δὲ ὁ σαῦλος
ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνοιγομένων τε τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, οὐδὲν
ἔβλεπεν· χειραγωγοῦντες δὲ αὐτόν, εἰσήγαγον εἰς δαμασκόν·
καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων· καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ ἔπιεν.
Ἦν δέ τις μαθητὴς ἐν δαμασκῷ ὀνόματι ἀνανίας· καὶ
εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ κς ἐν ὁράματι· ἀνανία· ὁ δὲ ἔφη·

κβ

ἰδοὺ ἐγώ κε· ὁ δὲ κς πρὸς αὐτόν· ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν
πλατεῖαν τὴν καλουμένην εὐθεῖαν· καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ
ἰούδα, σαῦλον ὀνόματι ταρσέα· ἰδοὺ γὰρ προσεύχε-
ται. καὶ ἑώρακεν ἄνδρα ἀνανίαν ὀνόματι ἐλθόντα
καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα ὅπως ἀναβλέψῃ· ἀπεκρίθη δὲ
ἀνανίας· κε· ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου
ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σου ἐν ἱερουσαλήμ· καὶ ὧδε ἔχει
ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων, δῆσαι πάντας τοὺς ἐπι-
καλουμένους τὸ ὄνομά σου· εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ κς· πο-
ρεύου· ὅτι σκεῦός ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος· τοῦ βαστάσαι τὸ
ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν τε καὶ βασιλέων καὶ υἱῶν ἰσρ·
ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόμα-
τός μου παθεῖν. ἀπῆλθε δὲ ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς
τὴν οἰκίαν· καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, εἶπεν· σα-
ούλ ἀδελφέ· ὁ κς ἀπέσταλκέ με ὁ ὀφθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ
ᾗ ἤρχου, ὅπως ἀναβλέψῃς καὶ πλησθῇς πνεύματος ἁγίου·
καὶ εὐθέως ἀπέστειλεν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡσεὶ
λεπίδας· ἀνέβλεψέ τε παραχρῆμα· καὶ ἀναστὰς
ἐβαπτίσθη· καὶ λαβὼν τροφὴν ἐνίσχυσεν· ἐγένετο δὲ
ἐμεινε δὲ τοὺς μετὰ τῶν μαθητῶν ἡμέρας τινάς· καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν ἰν· ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θυ· ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν ἱερουσαλὴμ τοὺς ἐπι-
καλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο; καὶ ὧδε ἦλθε τοῦτο ἐπὶ
λυθεὶς ἵνα δεδεμένους ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς.
σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο καὶ συνέχυνε τοὺς ἰου-
δαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν δαμασκῷ· συμβιβάζων

ἐντῇ πε' ἐγένετο δὲ σαῦλον τῶν ἐμῶν

κγ Δ: τῶν παραλήπτων:

ὁ πεῦτος ἀπὸ μ̄ο χ̄ε· ὡς δὲ ὁσαλη ρωσω τὸ λιμέρ αι κλαμαι,
σωσθβουλάσθαμ τοῦ οἱ ἰουδαῖοι ἀμ ὁλῆμ αὐτόμ· ἀμ ωσθη
Δὲ τῶ σαύλω ἡ ὁσσι βουλὴ αὐτοῦμ· ωσαρ ᾳ ήρουν τὸ τὰ ὸ
τοῦ λασ ἡ μέρασ τὸ καὶ μυκτὸς ὁ ωσος αὐτὸμ ἀμ ὁλωσι·
λαβόμ τῶ δὲ αὐτὸμ οἱ μαθη ταὶ, μυκτὸς καθ ἡκλαμ δι ὰ τ̄
τᾶ χοισ χαμάσθαμ τῶ ὸμ ωσυρίδι· ωσαραμ ὁμόμ ος δὲ ὁ
σαῦλος ὁμ ἰλῆμ, ὁσσᾳ ρᾶτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθη ταῖς·
Σ ωσάμ τῶ ἐβρωῶν τὸ αὐτὸμ· μὴ ωσι φάμ ῆτε ὅτι ἐτ ἰμα
θη τήν· βαρμάβασ δὲ ὁσσι λαβόμ ος αὐτὸμ, ἠγαγ ὲ πρὸ
τοὺς ἀπόσ τόλους· καὶ δι η τή σατο αὐτοῖς ωσῶς ὁμ τὸ ὸ δὸ
ᾧ δὸ τὸμ κ̄ὶ· καὶ ὅ τι ὁλάλ μησ αὐτῶ· καὶ ωσῶς ὁμ δαμα
σκῶ ὁσαρ ρη σι άσατο ὁμ τῶ ὸμ ὁμάματι τοῦ κ̄υ ῖῡ· καὶ ἡμ
μ ᾶ αὐτὸμ ᾗς πορ αὸμ ος καὶ ὁκ ωσορ αὸμ ος ὁμ ἰλῆμ·
Σ ωσαρ ρη σι αζ ὸμ ος ὁμ τῶ ὸμ ὁμάματι τοῦ ῖῡ· ὁλαλᾶτὸ
Σ σωσθ ῆ τᾶ ωσρὸς τοὺς ἑλλη μιᾶσ· οἱ δὲ ὁσσ ἐ ίρουν
ἀμ ὁλῆμ αὐτὸμ· ὁσσι γμόμ τῶ δὲ οἱ ἀδ ὁλφοί, κατ ἠγορ μ
αὐτὸμ ᾗς καισαρ ᾶμ· καὶ ὄξ ασσᾶ ᾗλαμ εἰς ταρ σὸμ· ᾗμὲμ
ὁὼ ἐκ κλησί αι καθ ὅλης τῆς ἰουδαί ασ καὶ γαμ λαί ασ Σ
σαμαρ ᾶ ασ, ᾗ χομ ᾗ ρήμην· οἰκοδομ ούμ ην καὶ πορ αόμ ῆ
τῶ φόβῳ τοῦ κ̄υ· καὶ τῆ ωσαρ ακλήσ ῆ τοῦ ἁ ίου πν ὸς ὁσσ ἡ
θώμ ῆτ· ᾧ ρ ᾗ ἡμὲ δὲ τὰ πορ ομ δι ερ χόμ ην ομ δι α πάν τ,
κ αὐτὸλθ ᾗμ καὶ ωσρὸς τοὺς ἁ ίους τοὺς κατ οικ ῶ ντας λυ δδ ᾶ·
ἄρ σ δὲ ἐκεῖ ἀμ ὸ μ̄ τι ναι αὐμ ὸν ὁμ ὁμάματι δ ξ ὲ τὸμ ὁκ̄τ ώ,
κ αὐτὸν κ ᾗμ ην ὸμ ὁσσι κραββάτ τω· ὃς ἦν ωσαραλ ελ υμ ένος·
Σ ᾧ τῶ ὁμ αὐτῶ ὁ πατ ήρ ος· ἀν ά στηθι ἰ ᾶπαί ατ ῖ ς ὁ χ̄ε· ἀν ά στηθι
Σ ᾧ ρῶ σον σεαυτῶ· καὶ ἀν έστη ὁσσ ἀν ά ᾗ· καὶ ᾗ δον αὐτὸν
ἀν ά τῶ οἱ κατ οικ ῶ ντες λυ δδ ᾶν καὶ τὸν ἀσ ᾶρ ωνα·

κ̄ῑ πρὸ· ἡ χ̄ γ̄· ψ ἀλτ ε τῷ θ̄ῳ ἡμ̄ῶ· ϙ̄ῑ· π ᾶν τὰ ἔθνη κρ ο χ̄·
κ̄ῑ ἀλλ η π̄ο ἡ χ̄ πᾶ·· τὰ ἐλεήσου κέ εἰς· ϙ̄ῑ· ὁτι εἰ π εἰς τὸν ἀ ῶν·

οἱ τι μ ες ὁσσ ἀρ ε ψαμ ὁσσι τὸμ κ̄ὶ· ὁμ ὁ ὁπ πὸ δ ὲ τις ἡμ μαθ ἡ
Τρι αὸ μόμ ατι ταυ θη ναῖ· ἡ δι ερ μην ευ ομ ένη κ, λῆ νι σι δορ κασ·
αὐτὴ ἡμ ὰλ ήρ ης ἁμ αθ ὼμ ἔρ γομ καὶ ὅλ θη μο σωσ ὼμ ὰμ ὸσσι·
γόμ ῆ δὲ ὁμ ταῖς ἡμ έραις ἐκ ῖναις ἀσθ ὲν ήσασ ἀμ αὐτὴμ
ἀποθ ᾶν εῖ ν· λοῖσθ μ ες δὲ αὐτὴμ ὑθ η κ ὰμ ὁμ τῶ ὑπ ερῴ ω·
ἐγ γὺς δὲ ὄσης λύδδ ης τῆ ἰόπ πῃ, οἱ μαθ ηταὶ ἀκ οίσθ αμ τες
ὅτι πέτρος ἐστ ὶν ὁμ αὐτῆ, ἀπ έστ ειλ αν πρὸς αὐτὸν πάρ α/
Κ αλ ῶν τῶ μὴ ὀκ μῆ σαι δι ὸλ θεῖν ὁσσ αὐτῶν· ἀν αστ ὰς δὲ
πέτρος σὺν ἦλθ ὲν αὐτοῖς· ὃν πάρ α γε ν όμ ενον, ἀν ήγ αγ ὸν εἰς
τὸ ὑπ ερῷ ον· καὶ πάρ ε στ ησ ὰν αὐτῶ πάσ αι αἱ χήρ αι κλαί
ουσαι· καὶ ὅσ τι ὰ ἐπ οί ει ἡ δορ κασ· ἐκ βαλ ὼν δὲ ἔξ ω πάν τ
ὁ πέτρος, θέσ τὰ τὰ γόν ατα προσ ηύ ξατο· καὶ ἐπ ιστ ρέ ψασ
πρὸς τὸ σῶμ α, εἶπ ε· ταβ η θά· ἡ δὲ ἤν οιξ ε τοὺς ὀ
φθαλ μοὺς αὐτῆς· καὶ ἰ δοῦσ α τὸν πέτρ ον, ἀν έκ αθ ισ ε· δοὺς
δὲ αὐτῆ χεῖ ρα, ἀν έστ ησ εν αὐτήν· φων ήσασ δὲ τοὺς ἁ ίους Σ
τὰς χήρ ας, παρ έστ ησ εν αὐτὴμ ζῶ σαν· γν ωσθ ὲν δὲ ἐγ έν ε Ε
Κ αθ ὅλ ης τῆς ἰόπ πης· καὶ πολ λοὶ ἐπ ίσ τευ σαν ἐπὶ τὸν κ̄ν· Τ
ἐγ έν ε τὸ δὲ αὐτὸ μ ἡμ έρ ας ἱκ ανὰς μ είν αι ἐν ἰόπ πῃ παρ ά
τιν ι σίμ ωνι βυρσεῖ· ᾧ ἀν ὴρ δὲ Σ ἦν καισαρ έα ὁμ όμ ατι Κ
Κορ νήλ ιος ὁ ἑκατ ον τάρ χης ὁ σπ είρ ης τῆς καλ ουμ ένης Ι
τα λικ ῆς· εὐσ εβ ὴς καὶ φοβ ούμ ενος τὸν θ̄ν σὺν πα ντὶ τῶ
οἴκῳ αὐτοῦ· ποι ῶμ ν τε ὀλ ὰς ἐλ εη μοσ ύν ας πολλὰς τῶ λαῶ· Σ
δε όμ ενος τοῦ θ̄υ διαπαν τός· εἶ δε ν ἐν ὁρ άματι φαν ερῶς
ὡσ εὶ περὶ ὥραν ἐν ατ ην τῆς ἡμ έρας, ἄγ γελ ον τοῦ θ̄υ εἰσ ελθ όν τ
πρὸς αὐτὸν· καὶ εἰ π όν τα αὐτῶ· κορ νήλ ιε· ὁ δὲ ἀτ ενίσ ας
αὐτῶ· καὶ ἔμ φοβ ος γεν όμ ενος, εἶ π ε· τί ἐσ τι κ̄ε· εἶ π ε δὲ

τὴ β̄ τῆς Δ̄ ἐβ:

αὐτῶ· ἀπαρός σε χαίρουσι καὶ αἱ θλῖψις σωσαι σου, λέγ
βη σαρεῖς μνημόσυνον μου ἀπὸ τοῦ νῦν· καὶ μὴν πάντ
ἄς ἱππικὰ δένδρας· καὶ μὴ ὑπόστειλαι σίμωσαι. ὃς ὅπ
Καρῆται πάτρος· οὗτος ἐξεμίζηται παραύτη μισίμωσι βυρ
σεῖ· ὧδε ἡμῶν οἰκεῖα παραγὰθα ἀπαστὸν· ὡς δὲ ἀπῆλθον ὁ λό
Γ γλος ὁ λαμὸν τῶ κορμηλίω, φθονήσασ δὲ ὁ τῶν οἰκετῶν
αὐτοῦ· καὶ ἔφη πρὸς ἀλλήλους· βῆτον πρὸς καρτερόν ἐστιν
αὐτῶ· καὶ δεξήγησάμενος αὐτοῖς ἀπόλωνται, ἀπαράξ λθον
αὐτοὶς ἄς τὴν ἰόππην· τῆ δὲ ὑστεραίᾳ ὁ δοιπορούντων
ὄκ ἡμῶν· καὶ τῆ πόλει ἄγγιζόντων, ἀνέβη πάτρος ἐπὶ τὸ
δῶμα προσεύξασθαι περὶ τὸ ὥραν ὄκτην· ἐπείνησε δὲ σφό
δρα· καὶ ἠθέλησε γεύσασθαι· παρασκευαζόντων δὲ
ἐκείνων, ἐπέστη ἐπ' αὐτὸν ὄκστασις· καὶ θεωρεῖ τὸν
οὐρανὸν ἀνεῳγμένον· καὶ καταβαῖνόν τι ὡς ὀθόνην μεγάλην· τέσσαρσιν ἀρχαῖς δεδεμένον· καὶ
καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς· ἐν οἷς ὑπῆρχε πάντα τετρά
ποδα τῆς γῆς· καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἑρπετὰ καὶ τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἦν μία φωνὴ πρὸς αὐτόν· ἀνα
στὰς πέτρε θῦσον καὶ φάγε· ὁ δὲ πάτρος εἶπε· μηδαμῶς κύ·
ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον· καὶ
φωνὴ πάλιν ὄκ δευτέρου πρὸς αὐτόν· ἃ ὁ θεὸς ἐκάθαρι
σε, σὺ μὴ κοίνου· τοῦτο δὲ ἐγένετο τρὶς· καὶ πάλιν
ἀνελήφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν· ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διη
πόρει τὸ πάτρος τί ἂν εἴη τὸ ὅραμα ὃ εἶδε, ἰδοὺ οἱ ἄνδρες
οἱ ἀπεσταλμένοι ὑπὸ τοῦ κορμηλίου διερωτήσαν τες
τὴν οἰκίαν· σίμωνος, ἐπιστάντες ἐπὶ τὸν πυλῶνα·
καὶ φωνήσαντες, ἐπυνθάνοντο εἰ σίμων ὁ ἐπικαλούμε

τῆ Γ τῆς Δ ΕΒ:

νος πάτρος ξενίζεται ἐνταῦθα· τοῦ δὲ πάτρου διαμενόν
τος περὶ τοῦ ὁράματος, εἶπεν αὐτῶ τὸ πνεῦμα· ἰδοὺ ἄνδρες
ζητοῦσί σε· ἀλλὰ ἀναστὰς κατάβηθι καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς
μηδὲν διακρινόμενος· διότι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς.
Κατα βὰς δὲ πάτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ εἰμι
ὃν ζητεῖτε· τίς ἡ αἰτία δι' ἣν πάρεστε· οἱ δὲ εἶπον· κορ
μήλιος ἑκατοντάρχης· ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος
τὸν θν· μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰου
δαίων, ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἁγίου ἀγγέλου μεταπέμψα σθαί
σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρ' αὐτοῦ·
ὡς καλεσάμενος οὖν αὐτοὺς εἰσήγαγεν· τῆ δὲ ὑστεραίᾳ ὁ
πάτρος ἐξῆλθε σὺν αὐτοῖς· καί τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν
ἀπὸ ἰόππης, συνῆλθον αὐτῶ· καὶ τῆ ὑστεραίᾳ εἰσῆλ
θον εἰς τὴν καισάρειαν· ὁ δὲ κορμήλιος ἦν προσδοκῶν
αὐτούς· συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ· καὶ τοὺς
ἀναγκαίους φίλους· ὡς δὲ ἐγένετο τοῦ εἰσελθεῖν τὸν πέ
τρον, συναντήσας αὐτῶ ὁ κορμήλιος· πεσὼν ἐπὶ τοὺς πό
δας προσεκύνησεν· ὁ δὲ πάτρος ἤγειρεν αὐτὸν λέγων· ἀνά
στηθι· κἀγὼ αὐτὸς ἄνθρωπός εἰμι· καὶ συνομιλῶν αὐτῶ εἰσῆλθε·
εὑρίσκει συνηλυθότας πολλούς· ἔφη τε πρὸς αὐτούς·
ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ ἰουδαίῳ κο
λᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἀλλοφύλῳ· καὶ ἐμοὶ ὁ θς ὑπέ
δειξε, μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον· διὸ
ἀνεπιμόμφως ἦλθον μεταπεμφθείς· πυνθάνομαι οὖν
ὑμῶν τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ με· καὶ ὁ κορμήλιος
ἔφη· ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας, μέχρι ταύτης τῆς ὥρας
ἤμην νηστεύων· καὶ τὴν ὀγδόην ὥραν προσηυχόμην

κηρύξαι τοῦ λαοῦ καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ
ὡρισμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ μεκρῶν.
τούτου πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν ἄφεσιν ἁμαρ
τιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πι
στεύοντα εἰς αὐτόν. ἔτι λέγω τοῦτο τοῦ πατρὸς τὸ μυ
στήριον, ὅσοι ἐστὲ τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ
τοῦ ἀκούοντες τὸν λόγον. καὶ ἐξ ἧς ἡμέρας οἱ ὀκτὼ
μῆς τοῦ φωτὸς τοῦ πατρός. ὅτι καὶ βαπτί
σθητε ὕδατι τὸ ὕδωρ τοῦ ἁγίου πνεύματος ὀκκέχυται. ἤκουσεν γὰρ
αὐτοῦ λαμπρότερον ἡλίου καὶ μεγαλωσύνην τοῦ θε
τότε ἀπεκρίθη ὁ πατήρ· μὴ τὸ ὕδωρ κωλύσαι δύ
ναται τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους· οἵτινες τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον ἔλαβον ὡς καὶ ἡμεῖς; προσήκει δὲ καὶ αὐτοὺς βαπτι
σθῆναι ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου. τότε ἠρώτησεν αὐτ
ὸν μίαν ἡμέραν τιμᾶσαι. ἦκον δὲ οἱ ἀπόστολοι
οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν· ὅτι καὶ πά
θημα ἔδει λαβεῖν τὸν λόγον τοῦτο. καὶ ὅτε ἀνέβη πρὸς
ἱεροσόλυμα, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περι
τομῆς λέγοντες· ὅτι εἰσῆλθες πρὸς ἄνδρας ἀκροβυ
στίαν ἔχοντας καὶ συνέφαγες αὐτοῖς· ἄρξάμενος δὲ πατήρ,
ἐξέθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων· ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει
προσεύχόμενος· καὶ ἐν ἐκστάσει εἶδον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καταβαῖνον σκεῦός τι ὡσεὶ σινδόνα μεγάλην· τῇ τε
τραγωνίσει ἀρχαῖς
καθιεμένην ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἦλθεν πρός με ἐξ
ἠρατενισάσης κατανόησα· καὶ εἶδον τὰ τετράποδα
τῆς γῆς· καὶ τὰ θηρία· καὶ τὰ ἑρπετά· καὶ τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ· ἤκουσα δὲ φωνῆς λεγούσης μοι· ἀναστὰς πέτ

ἐν τῷ οἴκῳ μου· καὶ ἰδοὺ ἄνδρες τρεῖς ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν οἶκον ἐν ᾧ
ἦμεν ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Καισαρείας πρός με· καὶ εἶπεν τὸ πνεῦμα
μοι συνελθεῖν αὐτοῖς μηδὲν διακρίνοντα· ἦλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ
ἓξ ἀδελφοὶ οὗτοι· καὶ εἰσήλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός· καὶ
ἐξέθετο ἡμῖν πῶς εἶδεν τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα
καὶ εἰπόντα αὐτῷ· πέμψον εἰς Ἰόππην καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα
τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον· ὃς λαλήσει ῥήματα πρὸς σὲ ἐν οἷς
σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου· ἐν ᾧ δὲ ἤρξατο λαλεῖν ἐπέπεσεν
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς ὡσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ· καὶ
ἐμνήσθην ἐγὼ τοῦ ῥήματος τοῦ κυρίου ὡς ἔλεγεν· ὅτι Ἰωάννης μὲν
ἐβάπτισεν ὕδατι· ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε πνεύματι ἁγίῳ· εἰ οὖν
τὴν ἴσην δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν ἐπὶ τὸν κύριον
Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ τίς ἤμην δυνατὸς κωλῦσαι τὸν θεόν; ἀκού
σαντες δὲ ταῦτα ἡσύχασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν λέγοντες·
ἄρα καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ θεὸς τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωήν.
ἐγένοντο δὲ καὶ οἱ διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης
ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας
λαλοῦντες τὸν λόγον μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον
Ἰουδαίοις. οἵτινες δέ τινες ἦσαν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ
Κυρηναῖοι οἵτινες ἐλθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς
Ἕλληνας εὐαγγελιζόμενοι τὸν κύριον Ἰησοῦν· καὶ ἦν χεὶρ κυρίου
μετ' αὐτῶν· πολύς τε ἀριθμὸς ὁ πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν
κύριον· ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς οὔσης
ἐν Ἱερουσαλὴμ περὶ αὐτῶν· καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν
ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τὴν τοῦ
θεοῦ ἐχάρη καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας
προσμένειν τῷ κυρίῳ· ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης πνεύματος
ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ κυρίῳ· ἐξῆλθεν
δὲ εἰς Ταρσὸν ἀναζητῆσαι Σαῦλον· καὶ εὑρὼν ἤγαγεν εἰς Ἀντιόχειαν·
ἐγένετο δὲ αὐτοῖς καὶ ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν· χρηματίσαι τε πρώτως ἐν Ἀντιοχείᾳ
τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς· ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις κατῆλθον
ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν
ὀνόματι Ἄγαβος ἐσήμανεν διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν μέλλειν ἔσε
σθαι μεγάλην ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅς καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου·
τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτό τις ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς
διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ
ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς
Βαρνάβα καὶ Σαύλου· ἐν ᾧ δὲ καιρῷ ἐπέστησεν Ἡρῴδης ὁ βασιλεὺς
τὰς χεῖρας κακῶσαι τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας· ἀνεῖλεν δὲ Ἰάκωβον
τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρᾳ· ἰδὼν δὲ ὅτι ἀρεστόν ἐστιν τοῖς
Ἰουδαίοις προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν
ἀζύμων· ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακήν παραδοὺς τέσσαρσιν
τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν βουλόμενος μετὰ τὸ
πάσχα προαγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ· ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ
φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς
τὸν θεὸν περὶ αὐτοῦ· ὅτε δὲ ἤμελλεν προάγειν αὐτὸν ὁ Ἡρῴδης
τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν
δεδεμένος ἁλύσεσιν δυσὶν καὶ φύλακες πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν
τὴν φυλακήν· καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη καὶ φῶς ἔλαμψεν
ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν
αὐτὸν λέγων· ἀνάστα ἐν τάχει· καὶ ἐξέπεσαν αἱ ἁλύσεις ἐκ τῶν
χειρῶν αὐτοῦ· εἶπεν δὲ ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· περιζώσαι καὶ
ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου· καὶ ἐποίησεν οὕτως· καὶ λέγει αὐτῷ·
περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει μοι· καὶ ἐξελθὼν ἠκολού
θει καὶ οὐκ ἤδει ὅτι ἀληθές ἐστιν τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου
ἀλλὰ ὅραμα ἐνόμιζεν βλέπειν· διελθόντες δὲ πρώτην καὶ δευτέραν
φυλακὴν ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν
πόλιν· ἥτις αὐτοῖς ἠνοίγη αὐτομάτη· καὶ ἐξελθόντες προῆλθον
ῥύμην μίαν· καὶ εὐθέως ἀπεχώρησεν ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ὁ
Πέτρος ἐν ἑαυτῷ γενόμενος εἶπεν· νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλεν
κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Ἡρῴδου καὶ
πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων· συνιδών τε ἦλθεν
ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου
Μάρκου· οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι· κρού
σαντος δὲ αὐτοῦ τὸν θύραν τοῦ πυλῶνος προσῆλθεν παιδίσκη
ὑπακοῦσαι ὀνόματι Ῥόδη· καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου
ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἤνοιξεν τὸν πυλῶνα· ἀλλὰ εἰσδραμοῦσα ἀπήγ
γειλεν ἑστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος· οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν
εἶπαν· μαίνῃ· ἡ δὲ διϊσχυρίζετο οὕτως ἔχειν· οἱ δὲ ἔλεγον· ὁ ἄγγελος
αὐτοῦ ἐστιν· ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενεν κρούων· ἀνοίξαντες δὲ εἶδον
αὐτὸν καὶ ἐξέστησαν· κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν διη
γήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ κύριος ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐκ τῆς φυλακῆς· εἶπεν
δὲ· ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα· καὶ ἐξελθὼν
ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον· γενομένης δὲ ἡμέρας ἦν τάραχος οὐκ
ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο· ὁ δὲ Ἡρῴδης
ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὑρὼν ἀνακρίνας τοὺς φύλακας ἐκέλευσεν
ἀπαχθῆναι· καὶ κατελθὼν ἀπὸ Ἰουδαίας εἰς Καισάρειαν διέτριβεν·
ἦν δὲ θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· οἱ δὲ ὁμοθυμαδὸν παρῆσαν
πρὸς αὐτόν καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασι
λέως ᾐτοῦντο εἰρήνην διὰ τὸ τρέφεσθαι τὴν χώραν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ
βασιλικοῦ· τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡρῴδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικὴν
καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς· ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώ
νει θεοῦ φωνὴ καὶ οὐκ ἀνθρώπου· παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν
ἄγγελος κυρίου ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκεν τὴν δόξαν τῷ θεῷ· καὶ γενόμενος
σκωληκόβρωτος ἐξέψυξεν· ὁ δὲ λόγος τοῦ θεοῦ ηὔξανεν καὶ ἐπλη
θύνετο· Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλὴμ πληρώ
σαντες τὴν διακονίαν παραλαβόντες Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα
Μάρκον· ἦσαν δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκκλησίαν προφῆται
καὶ διδάσκαλοι· ὡς δὲ λειτουργούντων αὐτῶν τῷ κυρίῳ καὶ νηστευόν
των εἶπεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἀφορίσατε δή μοι τὸν Βαρνάβαν καὶ
τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς· τότε νηστεύσαντες
καὶ προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἀπέλυσαν·
αὐτοὶ μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος κατῆλθον
εἰς Σελεύκειαν· ἐκεῖθεν δὲ ἀπέπλευσαν εἰς Κύπρον· καὶ γενόμενοι
ἐν Σαλαμῖνι κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς
τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην· διελθόντες δὲ ὅλην
τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου εὗρον ἄνδρα τινὰ μάγον ψευδοπροφήτην
Ἰουδαῖον ᾧ ὄνομα Βαριησοῦς· ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ
ἀνδρὶ συνετῷ· οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον ἐπεζή
τησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ
μάγος οὕτως γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ζητῶν διαστρέψαι
τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως· Σαῦλος δὲ ὁ καὶ Παῦλος πλησθεὶς
πνεύματος ἁγίου ἀτενίσας εἰς αὐτὸν εἶπεν· ὦ πλήρης παντὸς δόλου
καὶ πάσης ῥαδιουργίας υἱὲ διαβόλου ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης
οὐ παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς τοῦ κυρίου τὰς εὐθείας· καὶ νῦν
ἰδοὺ χεὶρ κυρίου ἐπὶ σέ· καὶ ἔσῃ τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι
καιροῦ· παραχρῆμα δὲ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος· καὶ
περιάγων ἐζήτει χειραγωγούς· τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονὸς
ἐπίστευσεν ἐκπλησσόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ κυρίου· ἀναχθέντες
δὲ ἀπὸ Πάφου οἱ περὶ Παῦλον ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας·
Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς Ἰερουσαλήμ·
αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ Πέργης παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τὴν
Πισιδίαν· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββά
των ἐκάθισαν· μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν
ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς λέγοντες· ἄνδρες ἀδελφοί
εἴ τις ἔστιν λόγος παρακλήσεως ἐν ὑμῖν πρὸς τὸν λαόν λέγετε·
ἀναστὰς δὲ Παῦλος καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ εἶπεν· ἄνδρες Ἰσραηλῖται
καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν θεόν ἀκούσατε· ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου
Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν καὶ τὸν λαὸν ὑψώσεν ἐν τῇ
παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν
αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου καὶ ὡς τεσσαρακονταετῆ χρόνον
ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ
Χαναὰν κατεκληρονόμησεν τὴν γῆν αὐτῶν ὡς ἔτεσιν τετρακοσίοις
καὶ πεντήκοντα καὶ μετὰ ταῦτα ἔδωκεν κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ
προφήτου· κἀκεῖθεν ᾐτήσαντο βασιλέα καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς
Σαοὺλ τὸν τοῦ Κείς ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμείν ἔτη τεσσαράκοντα·
καὶ μετακινήσας αὐτὸν ἤγειρεν τὸν Δαυὶδ αὐτοῖς εἰς βασιλέα ᾧ καὶ
εἶπεν μαρτυρήσας· εὗρον Δαυὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαί ἄνδρα κατὰ τὴν
καρδίαν μου ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου· τούτου ὁ θεὸς
ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἤγαγεν τῷ Ἰσραὴλ σωτῆρα
Ἰησοῦν· προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ
βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραήλ· ὡς δὲ ἐπλήρου Ἰωάννης
τὸν δρόμον ἔλεγεν· τίνα ἐμὲ ὑπονοεῖτε εἶναι οὐκ εἰμὶ ἐγώ· ἀλλ' ἰδοὺ
ἔρχεται μετ' ἐμὲ οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι·
ἄνδρες ἀδελφοὶ υἱοὶ γένους Ἀβραὰμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν
θεόν ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἐξαπεστάλη· οἱ γὰρ κατοι
κοῦντες ἐν Ἰερουσαλὴμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον ἀγνοήσαντες
καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινω
σκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου
εὑρόντες ἐν αὐτῷ ἠτήσαντο Πιλᾶτον ἀναιρεθῆναι· ὡς δὲ ἐτέλεσαν
πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν
εἰς μνημεῖον· ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν τρίτην ἡμέραν· καὶ ὤφθη
ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς
Ἰερουσαλὴμ οἵτινες νῦν εἰσιν μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν· καὶ
ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν
γενομένην ὅτι ταύτην ὁ θεὸς ἐκπεπλήρωκεν τοῖς τέκνοις αὐτῶν
ἡμῖν ἀναστήσας Ἰησοῦν· ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ γέγραπται τῷ δευτέρῳ·
υἱός μου εἶ σύ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν
ἐκ νεκρῶν μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν οὕτως εἰρηκεν
ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαυὶδ τὰ πιστά· διότι καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει·
οὐ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν· Δαυὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ
ὑπηρετήσας τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ ἐκοιμήθη καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς
πατέρας αὐτοῦ καὶ εἶδεν διαφθοράν· ὃν δὲ ὁ θεὸς ἤγειρεν οὐκ εἶδεν
διαφθοράν· γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ἄνδρες ἀδελφοί ὅτι διὰ τούτου
ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται καὶ ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυ
νήθητε ἐν νόμῳ Μωσέως δικαιωθῆναι ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων
δικαιοῦται· βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις·
ἴδετε οἱ καταφρονηταί καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανίσθητε· ὅτι ἔργον
ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν ἔργον ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε ἐάν
τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν· ἐξιόντων δὲ αὐτῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς παρε
κάλουν εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα·
λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ
τῶν σεβομένων προσηλύτων τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ οἵτινες
προσλαλοῦντες ἔπειθον αὐτοὺς προσμένειν τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ·
τῷ δὲ ἑξῆς σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν
λόγον τοῦ θεοῦ· ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους ἐπλήσθησαν
ζήλου καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ Παύλου λαλουμένοις βλασφημοῦντες·
παρρησιασάμενοι δὲ ὁ τε Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας εἶπαν· ὑμῖν ἦν
ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ἐπειδὴ ἀπωθεῖσθε
αὐτὸν καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς ἰδοὺ στρε
φόμεθα εἰς τὰ ἔθνη· οὕτως γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ κύριος· τέθεικά
σε εἰς φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς·
ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἐχάρησαν καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον· διεφέρετο
δὲ ὁ λόγος τοῦ κυρίου διὰ πάσης τῆς χώρας· οἱ δὲ ἀπειθοῦντες
Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας τὰς εὐσχήμονας καὶ
τοὺς πρώτους τῆς πόλεως καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον
καὶ Βαρνάβαν καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν· οἱ δὲ
ἐκτινάξαντες τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ἐπ' αὐτοὺς ἦλθον εἰς Ἰκόνιον·
οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπλήρουντο χαρᾶς καὶ πνεύματος ἁγίου·

θῦσον καὶ φάγε. ἀπαντᾷ δὲ μηδαμῶς κεῖ· ὅτι τὸν μὴ κοιμώ-
μενον ἀκάθαρτον, οὐδὲ τὸν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ λαοῦ. λέγε
κριθὴν δίμοιρον ἐκ δαπέρου θαμνὸς ἐκ τοῦ ὤμου. εἰ δὲ τὸ καθά-
ρισον, σὺ μὴ κοίμου. τοῦτο δὲ ἡμῖν ὁδοὶ τρεῖς· καὶ πάλιν
ἐμπεσόντα ἀπὸ μὴ παύεις τὸν ὦμον· καὶ ἰδοὺ ἐξ αὐτῆς
τρεῖς ἄνδρες ὁδάκησε μόσοι τὴν οἰκίαν μου ἡμῖν. ἀπάγε λε-
μύοι αὐτὸ καὶ σαρκάσαι τῷ ὄνῳ· ἡμῖν δὲ μὴ οἰκονόμησον
σωθῆναι μηδὲ μὴ διακριμόμενον· ἐλθὸν δὲ
σὺ ὦμοι καὶ οἱ ἐξ ἀδελφοὶ οὗτοι· καὶ ἡ σὴ λθομεν μὲν ἡ ς τὸν
οἶκον τοῦ ἀνδρός· αὐτὸν ἠγγείλαμεν δὲ ἡμῖν τὸν ὁδὸν τὸν ἄ
γγελον· ὃν τὸν οἶκον αὐτοῦ φαθὲν πάλιν καὶ ἡ τὸν πάλιν αὐτὸν·
λάτο φέλομεν εἰς ὀπίσω. καὶ μὴ ὑπάσει μοι αἴσιμον αὐτὸν
ὃν οἰκονομούμενον τὸν ἄρον. ὃς λαμὴν σὴ ρὴ μα πανταχοῦ σοῦ·
ὦμοῖς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκος σου· ὦμὸν δὲ τὸν ἄρξα
σθαι μὲ λαμεῖν, ὅσον σε τὸ πῶ αὐτὸ ἄλον ὃν αὐτὸν ὡς
ὡς περ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ὦμὲν ἀρχῇ· ὦμὴ ἀθῳωθῆναι δὲ τοῦ ῥήματ
τοῦ κυρίου ὃς ὅλαγον· ὅτι ἰσαάμ μὲν ἐμὲ μὲν ὀβαστάσαι ἀλλὰ
μᾶς δὲ μὲ παπτισθήσαθε ὦμὲν ἐμὲ ἰ ἄλλο· ἐὰν τὴν ἰσμὲν
δωρεὰν ὅδωκεν αὐτοῖς οὕτως καὶ ἡμῖν· πλὴν ὅσοι μὴ
ὅσοι τὸν κύριον, ἐὰν τις ἡμῖν δῶ ἀπὸ καὶ λίσαι τὸν θῦ·
λάκουσον πᾶς δὲ ταῦτα, ἠσύχασεν· καὶ ὅδε ἐξ ἔλομεν τὸν θῦ·
λάρμενον· ἆρα γε καὶ τοῖς ὄθνασιν ὁ θεὸς τὴν μετάνοιαν δέδω
κεν ζωήν· ἀφ' οὗ μὲν οὖν διαπαρέμπεσεν ἀπὸ τῆς
λίψεως τῆς γενομένης ὅσοι ἐφάγω, δι' ἣν ἔλομεν ὅσοι
φοινίκης καὶ κύπρου καὶ ἀντιοχείας· μηδενὶ λα
λοῦντες τὸν λόγον· εἰ μὴ μόνον ἰουδαίοις· ἦσαν δέ τινες
ἐξ αὐτῶν ἄνδρες κύπριοι καὶ κυρηναῖοι· οἵτινες

κη΄ ἐν τῇ κ. σαλαμῖνι· ἀπὸ τ. ἀ. ἐν τῇ κ. ἀντιοχείᾳ:

κ΄ πρὸ τοῦ τ. χ.: ἀλλ. ἡ χά.: ἐν τῇ κ. καὶ ἐγὼ: ἀπὸ τ. ἀ. π.:

ἦσαν λθον πρὸς ἡ ς ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τοὺς ἕλλη-
στας εὐαγγελιζόμενοι τὸν κύριον· καὶ ἦν χεὶρ κυρίου μετ' αὐτῶν·
πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας, ἐπέστρε ψαν ἐπὶ τὸν κύ-
ριον. ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος ἐν τοῖς ὠσὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν
ἐροσολύμοις περὶ αὐτῶν· καὶ ἐξαπέστειλαν βαρνάβαν
διελθεῖν ἕως ἀντιοχείας· ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν
τὴν χάριν τοῦ θεοῦ, ἐχάρη· καὶ παρεκάλει πάντας τῇ
προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ κῷ· ὅτι ἦν ἀνὴρ
ἀγαθὸς καὶ πλήρης πνεύματος καὶ πίστεως· καὶ προσε
τέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ κῷ· ἐξῆλθε δὲ εἰς ταρσὸν ὁ βαρ
νάβας ἀναζητῆσαι σαῦλον, καὶ εὑρὼν, ἤγαγεν εἰς ἀντι
όχειαν· ἐγένοντο δὲ αὐτοῖς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν· χρηματίσαι
τε πρώτως ἐν ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς χριστιανούς·
ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις, κατῆλθον ἀπὸ ἐροσολύμων
προφῆται εἰς ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόμα-
τι ἄγαβος, ἐσήμαινε διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην
τὴν οἰκουμένην· ὅς τις καὶ ἐγένετο ἐπὶ κλαυδίου καίσαρ-
ος· τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος
αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ
ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν· ἀποστείλαντες
πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς βαρνάβα καὶ σαύλου·

κθ΄ κατεῖδεν τὸν καιρόν:

καθὸς καὶ ἐποίουν μάλιστα ἡρῴδης ὁ βασιλεὺς
τὰς χεῖρας· κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας·
ἀνεῖλε δὲ ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν ἰωάννου μαχαίρᾳ·
εἰδὼν δὲ ὅτι ἀρέσκει τοῖς ἰουδαίοις, προσέθετο συλ-
λαβεῖν καὶ τοὺς τέτρου. ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων. ὃν

τοῦ ἀ. κ΄ τ΄ τῶν ἀλλ΄ τοῦ ἀ΄ πε: κγ΄ τοῦ ἐ΄ ς΄ ζ΄: κγ΄ τοῦ ἀ΄
ἰακ΄ τοῦ λβ΄ ἀ΄ ἐν ἰω΄ τοῦ θεολ΄:

καὶ ποιήσας, βάλλουσι φυλακὴν. παραδοὺς τοῖς
τηρηταῖς φρουρεῖν αὐτόν. ὡς μὴ λάθωσιν
αὐτὸν ἀφελόμενοι τοῦ λαοῦ. ὅπερ οὖν ἐποίησε
τηρήσουσιν τὴν φυλακήν. προσέρχονται δὲ ἡμέρᾳ
γεγονυίᾳ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν θεὸν περὶ αὐτ.
ὅτε δὲ ἔμελλε προάγειν αὐτὸν ὁ Ἡρῴδης. τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ ἦν ὁ πατὴρ κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτ.
δεδεμένος ἁλύσεσι δυσὶ. φύλακες δὲ πρὸ τῆς θύρας,
ἐτήρουν τὴν φυλακήν. καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη. καὶ
φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι. παταξας δὲ τὴν
πλευρὰν τοῦ πατρὸς, ἤγειρεν αὐτὸν λέγων. ἀνάστα ἐν
τάχει. καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἁλύσεις τῶν χειρῶν.
εἶπε δὲ ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν. περίζωσαι καὶ ὑπόδησαι
τὰ σανδάλιά σου. ἐποίησε δὲ οὕτως. καὶ λέγει αὐτῷ.
περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει μοι. καὶ ἐξελ
θὼν ἠκολούθει αὐτῷ. καὶ οὐκ ἤδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ
γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου. δοκοῦντα δὲ ὅραμα βλέπειν.
διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον
ἐπὶ τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν.
ἥτις αὐτομάτη ἠνοίχθη αὐτοῖς. καὶ ἐξελθόντες προ
ἦλθον ῥύμην μίαν. καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτ.
ὁ πατὴρ συνελθὼν ἑαυτῷ, ἔφη. νῦν οἶδα ἀληθῶς,
ὅτι ἐξαπέστειλε κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ. καὶ ἐξε
λόμενος ἐπὶ τὴν πρόοδον. καὶ πᾶσαν τὴν πρόσδο
κίαν τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων. ἀφεωρᾶτο ἦλθεν
ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπικα
λουμένου Μάρκου. οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι

τῇ Β' τῆς ε' ἐβ

προσεύχόμενοι. κρούσαντος δὲ τοῦ πατρὸς τὴν θύραν
τοῦ πυλῶνος, προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι ὀνό
ματι Ῥόδη. καὶ ὡς ἐγνώρισε τὴν φωνὴν τοῦ πατρὸς, ἀπὸ
τῆς χαρᾶς οὐκ ἤνοιξε τὸν πυλῶνα. ἀλλὰ δραμοῦσα δὲ,
ἀπήγγελε ἑστάναι τὸν πατέρα πρὸ τοῦ πυλῶνος.
οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν ἔφασαν. μαίνῃ. ἡ δὲ διϊσχυρίζε
ὑπὸ τοῦτο ἔχειν. οἱ δὲ ἔλεγον. ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἐστιν. ὁ δὲ πατὴρ
ἐπέμενε κρούων. ἀνοίξαντες δὲ, εἶδον αὐτὸν καὶ ἐξέ
στησαν. κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν, διηγή
σατο αὐτοῖς πῶς ὁ κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς.
εἶπε δὲ. ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς
ταῦτα. καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον.
ἡμέρας δὲ γενομένης, ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς
στρατιώταις τίς ἄρα ὁ τρόπος ἐγένετο. Ἡρῴδης δὲ ἐπι
ζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὑρών, ἀνακρίνας τοὺς φυ
λακας, ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι. καὶ κατελθὼν ἀπὸ
τῆς Ἰουδαίας εἰς Καισάρειαν διέτριβεν. ἦν δὲ πρό
σκηθεν μαχόμενος Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις. ὁμοθυμαδὸν
δὲ παρῆσαν πρὸς αὐτὸν. καὶ πεισάντες Βλάστον τὸν
ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως, ἠτοῦντο εἰρήνην. διὰ
τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς.
ἀκτῆς. τῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁρισθείσῃ ὁ Ἡρῴδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικήν.
Καὶ καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς.
οἱ δὲ δῆμος ἐπεφώνει. θεοῦ φωνὴ καὶ οὐκ ἀνθρώπου. παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν
ἄγγελος κυρίου. ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκε δόξαν τῷ θεῷ. καὶ γενόμενος σκω
ληκόβρωτος ἐξέψυξεν. οἱ δὲ λόγοι τοῦ θεοῦ ηὔξανον καὶ ἐπληθύνετο.
ἀρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑποστρέψαντες εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπλήρωσαν

τῇ Γ' τῆς ε' ἐβ

πληρώσαι τὴν διακονίαν. σὺ μὲν ἀφ' ὧν ἐμαθόντας καὶ ἐπιστώθης
τὸ δόσει κληθῆναι μάρκον· ἦν δὲ τὸ μὲν ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης
κατὰ τὴν ὁσίαν ἐκκλησίαν προσφωνούμενος διὰ δίδασκαλοι· ὁ
δὲ βαρνάβας καὶ συμεὼν ὁ καλούμενος νίγερ καὶ λούκιος
ὁ κυρηναῖος μαναήν τε ἡρώδου τοῦ τετράρχου σύντροφος
καὶ σαῦλος· λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ κῷ καὶ νηστευόντων,
εἶπεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἀφορίσατε δή μοι τὸν βαρνάβαν
καὶ σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς· τότε
νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες τὰς
χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυσαν. οὗτοι μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες
ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, κατῆλθον εἰς τὴν σελεύκειαν·
ἐκεῖθέν τε ἀπέπλευσαν εἰς κύπρον· καὶ γενόμενοι ἐν
σαλαμῖνι, κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς συναγω-
γαῖς τῶν ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ ἰωάννην ὑπηρέτην.
διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι πάφου, εὗρόν
τινα μάγον ψευδοπροφήτην ἰουδαῖον· ᾧ ὄνομα βαρ
ϊησοῦ· ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ σεργίῳ παύλῳ ἀνδρὶ
συνετῷ· οὗτος προσκαλεσάμενος βαρνάβαν καὶ σαῦλον,
ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ἀνθίστατο δὲ
αὐτοῖς ἐλύμας ὁ μάγος· οὕτως γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ
ὄνομα αὐτοῦ· ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ
τῆς πίστεως· σαῦλος δὲ ὁ καὶ παῦλος πλησθεὶς πνεύ-
ματος ἁγίου καὶ ἀτενίσας εἰς αὐτὸν εἶπεν· ὦ πλήρης πάσης
δόλου καὶ πάσης ῥαδιουργίας υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ
πάσης δικαιοσύνης· οὐ παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς
κυρίου τὰς εὐθείας; καὶ νῦν ἰδοὺ χεὶρ κυρίου ἐπὶ σέ· καὶ ἔσῃ
τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ· παραχρῆμα

δὲ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος· καὶ περιάγων, ἰδμ
ἐζήτει χειραγωγούς· τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονὸς,
ἐπίστευσεν ἐκπλησσόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ κυ· τ
λβ
ἐνστημι·
ἀφ' οὗ τ
ἀπὸ τῆς
πάφου·
Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς πάφου οἱ περὶ παῦλον, ἦλθον εἰς
περγὴν τῆς παμφυλίας· ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας
ἀπ' αὐτῶν, ὑπέστρεψεν εἰς ἱεροσόλυμα· αὐτοὶ δὲ διελθόντες
ἀπὸ τῆς περγης, παρεγένοντο εἰς ἀντιόχειαν τῆς πισι-
δίας· καὶ ἐλθόντες τῇ σαββάτου ἡμέρᾳ τῶν
σαββάτων ἐκάθισαν· μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ
τῶν προφητῶν, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχισυνάγωγοι
λέγοντες· ἄνδρες ἀδελφοί· εἴ τις λόγος ἐν ὑμῖν παρακλή-
σεως πρὸς τὸν λαόν, λέγετε· ἀναστὰς δὲ παῦλος καὶ
κατασείσας τῇ χειρὶ εἶπεν· ἄνδρες ἰσραηλῖται καὶ
οἱ φοβούμενοι τὸν θν, ἀκούσατε· ὁ θς τοῦ λαοῦ τούτου
ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν· καὶ τὸν λαὸν ὑψώσεν ἐν τῇ
παροικίᾳ ἐν γῇ αἰγύπτου· καὶ μετὰ βραχίονος ὑψη-
λοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς· καὶ ὡσεὶ τεσσαρακονταετῆ χρόνον
ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ καθελὼν ἔθνη
ἑπτὰ ἐν γῇ χαναάν, κατεκληρονόμησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν·
ὡς ἐπὶ τετρακοσίοις καὶ πεντήκοντα ἔτεσι· καὶ μετὰ ταῦτα ἔδωκε
κριτὰς ἕως σαμουὴλ τοῦ προφήτου· κἀκεῖθεν ἠτή-
σαντο βασιλέα· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θς τὸν σαοὺλ υἱὸν κίς·
ἄνδρα ἐκ φυλῆς βενιαμὶν ἔτη τεσσαράκοντα· καὶ μεταστή-
σας αὐτὸν, ἤγειρεν αὐτοῖς τὸν δαυὶδ εἰς βασιλέα· ᾧ καὶ εἶπεν μαρ-
τυρήσας· εὗρον δαυὶδ τὸν τοῦ ιε ἄνδρα κατὰ τὴν καρ-
δίαν μου· ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου· τούτου ὁ θς
ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἤγαγε τῷ ἰσραὴλ σω-

ἡδὲ διαφθορὰ· ὁ δὲ θεὸς ἠγέιρων, οὐκ ἡδὲ διαφθο-
ρά· ψεσφόμοιωται ὑμῖν ἀδελφοί· ὅτι διὰ τοῦτ
ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται· καὶ ἀπὸ τούτ
ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν νόμῳ μωσέως δικαιωθῆναι· ἐν
τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων δικαιοῦται· βλέπετε οὖν μὴ ἐπὶ
ὑμᾶς τὸ ῥηθὲν ἐν τοῖς προφήταις· ἴδετε οἱ κατα-
φρονηταί· καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανίσθητε·
ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν· ἔργον οὐ μὴ
πιστεύσητε ἐάν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν· ἐξιόντων δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς
ἐκείνων, παρεκαλουν ἐπὶ τὸ μεταξὺ σάββατον λαληθῆναι
αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα· λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς, ἠ-
κολούθησαν πολλοὶ τῶν ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων
προσηλύτων τῷ παύλῳ καὶ τῷ βαρνάβᾳ· οἵτινες προσ-
λαλοῦντες, ἔπειθον αὐτοὺς προσμένειν τῇ χάριτι
τοῦ θεοῦ· τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ, σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις
συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ἰδόντες δὲ οἱ ἰουδαῖοι
τοὺς ὄχλους, ἐπλήσθησαν ζήλου· καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ παύ-
λου λαλουμένοις, βλασφημοῦντες· παρρησιασά-
μενοι δὲ παῦλος καὶ βαρνάβας, εἶπον· ὑμῖν ἦν ἀνάγ-
καιον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἀπωθεῖσθε
αὐτὸν· καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς
αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη· οὕτω γὰρ
ἐντεταλται ἡμῖν ὁ κς· τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν· τοῦ εἶναι σε
εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη, ἐχαι-
ρον καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ κυ· καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι
ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον· διεφέρετο δὲ ὁ λό-
γος τοῦ κυ δι' ὅλης τῆς χώρας· οἱ δὲ ἰουδαῖοι παρώτρυν-

τὸν αὐτοῦ βαπτισμα μηδημοίαν τοῦ ἰηλ· φῶς
ἐθνῶν· ἐγὼ ἐν δικαιοσύνῃ ἐκάλεσά σε καὶ ἐκράτησα τῆς χειρός σου
καὶ ἐφύλαξά σε καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην γένους· εἰς φῶς ἐθνῶν·
ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς τυφλῶν· ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμωτηρίου τοὺς πεπε-
δημένους· καὶ ἐκ οἴκου φυλακῆς καθημένους ἐν σκότει· ἐγὼ κς
τοῦτό μου ὄνομα· καὶ δόξαν μου ἑτέρῳ οὐ δώσω· οὐδὲ τὰς ἀρετάς
μου τοῖς γλυπτοῖς· τὰ πρότερα ἰδοὺ ἐλήλυθεν· καὶ καινὰ ἃ ἐγὼ
ἀναγγέλλω· πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι ὑμῖν ἀκουστὰ ποιῶ· ᾄσατε τῷ κῷ
ᾠδὴν καινήν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων· εὐφρανθήσεται
Ἰσραὴλ ἐν τῷ ποιήσαντι αὐτόν· καὶ οἱ υἱοὶ σιὼν ἀγαλλιάσονται
ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ·
ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ· ὅτι εὐδοκεῖ κς ὁ θεὸς
ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ· καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίῳ· καὶ ἀγαλλιάσονται
ὅσιοι ἐν δόξῃ· καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τὰ κοιτάσματα αὐτῶν· ὑψώσεις
τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν· καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτῶν· τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσι· ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς·
τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις· καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν
ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς· τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα γεγραμμένον·
δόξα αὕτη πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ· ἀλληλουια· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐθνικοὶ πρὸς τὸν κν· καὶ ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐθνικοὶ
πρὸς τὸν θν αὐτῶν· καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἐπιστρέψουσιν

τὰς σβομένας φωνὰς καὶ τὰς ἀλγηδόνας. καὶ
τοὺς παροδίτας τῆς πόλεως, καὶ ὅσοι ἠγείροντο διὰ τὸν
ὄσοι τὸν ταῶν λόγον καὶ βαρμάβα καὶ ὀξόβαλον αὐτόν
λιπόντα τὸν ὁρίσαντα αὐτόν· οἱ δὲ ὅκτω μαζαμόροι τὸν κόμι
ορ τὸν τῶν παροδῶν αὐτῶν ὅσα αὐτοῖς, ἦλθον ἀς ἰκόμιον.
ἰδὼν μαθητὰς ὅσα ληροῦσι τὸ χαρᾶς καὶ πᾶς ἅλιος· ἁμῶς
δὲ ὁμοίκομίσα καὶ πάντα αὐτὸ ἀστλθε μὲν αὐτοῖς ἀς τὴν σωλ
γοχὴν τῶν ἰουδαίων. καὶ λλήσαι οὕτως. ὡς τὰ πάθε
ἰουδαίων τὸ καὶ ὁλλήμων πολὺ πολῆθος. οἱ δὲ ἀπὸ
θοῦσι τὸ ἰουδαῖοι, ὅσοι ἠγείροντο καὶ ὅσα κακὰ ὅσα πάσχε
τῶν ὁθνῶν καὶ πάντα τῶν ἀδελφῶν. ἱκανὸν μὲν ὁμοίχρόν
διάφορα παρρησιαζόμενοι ὅσοι πὸ κῶ. τῶν μαρ τυ
ρῶν τὸ πολόγου τῆς χάριτος αὐτοῦ. διὸ μὲ σκηνὴ σαι
Καὶ πόρα παγίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν. ἀφ' ἑσπέρας δὲ
τὸ πολῆθος τῆς πόλεως· καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς ἰουδαί
οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις· ὡς δὲ ἀφ' ἑσπέρας ὁρμὴ τῶν ὁθνῶν
τὸ καὶ ἰουδαίων σὺν τοῖς ἀρχισιναγώγοις ὕβρισαι
καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς, σωὶ δὲ μὲ τὸ καπέφυγον ἀς τὸ
Πόλις τῆς λυκαονίας λύστραν καὶ δέρβην. καὶ τὴν περί
χωρον· κἀκεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι· καὶ τις ἀνὴρ ἐν
λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσίν, ὑκαθήμενος· χωλὸς ἐκ κοι
λίας μρὸς αὐτοῦ· ὃς οὐδέποτε περιπεπατήκει· οὗτος
ἤκουε τοῦ παύλου λαλοῦντος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ καὶ
ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι, εἶπε μεγάλῃ φωνῇ·
ὀρθὸν ἐπὶ τοὺς πόδας σου. καὶ ἥλατο καὶ περιεπάτει. οἱ δὲ ὄχλοι
ἰδόντες ὃ ἐποίησεν παῦλος, ἐπῆραν τὴν φωνὴν

προ· ἡ χϛ'· μὲ ὀκτ· ἡμ· ἡ κϛ· φι· ἀνεῖπε τὸν κρόπαν
ἀπὸ· ἡ χϛ'· μηνὶ σθ· τῆ τῆς εϛ· κϛ· ἡ ὁρώσα μ· τῆ ἡ εἰ·

αὐτῶν λυκαονιστὶ λέγοντες· οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις,
κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς· ἐκάλουν τε τὸν μὲν βαρ
μάβαν, δία· τὸν δὲ παῦλον ἑρμῆν· ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν
ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου· ὁ τε ἱερεὺς τοῦ διὸς τοῦ ὄντος
πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, ταύροις καὶ στέμμασι παρὰ τοὺς
πυλῶνας ἔθυεν, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν.
κοπάσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι βαρμάβας καὶ παῦλος, διὰ
ῥηξάντων τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ἐξεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλ·
κράζοντες καὶ λέγοντες· ἄνδρες τί ταῦτα ποιεῖτε·
καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι· εὐαγγελιζόμε
θα ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν
θεὸν τὸν ζῶντα· ὃς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὃς ἐν ταῖς παρ
ωχημέναις γενεαῖς εἴασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύ
εσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καίτοιγε οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν
ἀφῆκεν ἀγαθοποιῶν· οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς δι
δοὺς
καὶ καιροὺς καρποφόρους· ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ
εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν· καὶ ταῦτα λέγοντες,
μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.
Διατριβόντων δὲ αὐτῶν καὶ διδασκόντων, ἐπῆλθον ἀπὸ
Ἀντιοχείας καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι· καὶ διαμαρτυρόμενοι
αὐτοῖς παῤῥησιάζ., ὡς ἀφεστήκεισαν τοὺς ὄχλους· καὶ λιθάσαν
τες τὸν παῦλον, ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως· νομίσαντες
αὐτὸν τεθνηκέναι· κυκλωσάντων δὲ τῶν μαθητῶν αὐτ,
ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ τῇ ἐπαύριον
ἐξῆλθε σὺν τῷ βαρμάβᾳ εἰς δέρβην· εὐαγγελισάμενοί τε
τὴν πόλιν ἐκείνην· καὶ μαθητεύσαντες ἱκανοὺς,

τῆ ε' τῆς ε' ἐβ·

τρεπαμένης λύτρα μ. καὶ κόμιον καὶ ἀντίοχείαν. ὅσοι
ἀπρίβομεν τῶν ἀπὸ ψυχῶν τῶν μαθητῶν. τοὺς ἀκαλοῦντ
ὁμμένην τῇ πίστει. καὶ ὅτι διὰ τοῦ λόγου θλίβομεν
δι' ἡμᾶς ἀπελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θυ. χείρονομή
σωσιν δὲ αὐτοῖς τοὺς ὑστέροις καὶ τὴν κλησίαν. τοὺς
ὑξαμένους μὴ ἀμένειν, τοὺς ὑθὺν τοῖς τοῦ κυ
ἐς ὃν τοῦτοις ἐκείνοις. καὶ διὰ θλιθόμενοι τὴν πίστιν,
ἦλθον εἰς τοὺς μφυλίαν. καὶ λαλήσαν τὸν θν τοὺς
λόγους, καὶ πείσαν εἰς ἀπάλειαν. καὶ κείθεν ἀποστολοὺς
εἰς ἀντίοχείαν. ὁ θεὸς ἦσαν τοὺς ἀδόδομένοις τῇ χάριτι
τοῦ θυ εἰς τὸ ὅργον ὃ ἐπλήρωσαν. τοὺς ἀφιγμένοις δὲ
σωναγάγοντον τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγειλαν ὅσα ὁ θς ἐποίησεν
ὁ θς μετ' αὐτῶν. καὶ ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν πίστ
Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς
Καί τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐδίδασκον
τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ἐὰν μὴ περιτέμνησθε τῷ ἔθει Μωϋσέ
οὐ δύνασθε σωθῆναι. γενομένης οὖν στάσεως καὶ ζητή
οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτούς,
ἔταξαν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καί τινας ἄλλ
ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς
Ἰερουσαλὴμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. οἱ μὲν οὖν προ
Ἐμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοι
νίκην καὶ Σαμάρειαν ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν
τῶν ἐθνῶν. καὶ ἔχαρὰν μεγάλην ἐποίουν πᾶσι τοῖς
ἀδελφοῖς. παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἰερουσαλὴμ, ἀπεδέχθησαν
ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσ
βυτέρων. ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ θς ἐποίησεν μετ' αὐτῶν.

τῆς τῆς ἐβ:

180

Ἐξῆλθεν δὲ περὶ τῶν ἀπὸ τῆς αἱρέσεως τῶν Φαρι
σαίων πεπιστευκότων λέγοντες. ὅτι δεῖ περιτέμνειν
αὐτοὺς. παραγγεῖλαι τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωσέως. συν
ήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ
τοῦ λόγου τούτου. πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης,
ἀναστὰς Πέτρος εἶπεν πρὸς αὐτούς. ἄνδρες ἀδελφοί.
ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ θς ἐν ὑμῖν
ἐξελέξατο διὰ τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λό
γον τοῦ εὐαγγελίου καὶ πιστεῦσαι. καὶ ὁ καρδιογνώστης
θς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς. δοὺς αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
καθὼς καὶ ἡμῖν. καὶ οὐδὲν διέκρινεν μεταξὺ ἡμῶν
τε καὶ αὐτῶν. τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν.
Νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν θν ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν
τράχηλον τῶν μαθητῶν. ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε
ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι. ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ
κυ ἰυ πιστεύομεν σωθῆναι καθ' ὃν τρόπον κἀκεῖνοι.
ἐσίγησεν δὲ πᾶν τὸ πλῆθος. καὶ ἤκουον Βαρνάβα καὶ
Παύλου ἐξηγουμένων. ὅσα ἐποίησεν ὁ θς σημεῖα καὶ
τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι' αὐτῶν. μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι
αὐτοὺς, ἀπεκρίθη Ἰάκωβος λέγων. ἄνδρες ἀδελφοί
ἀκούσατέ μου. συμεὼν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ
θς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαὸν τῷ ὀνόματι αὐτ
Σ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν καθώς
γέγραπται. μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω καὶ ἀνοικοδομήσ
τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν. καὶ τὰ κατεσκαμ
μένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω καὶ ἀνορθώσω αὐτήν. ὅπ
Μ ὅκ ζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν κύ. καὶ

ἀδολοθύτων· καὶ αἵματος· καὶ πνικτῶν· καὶ πορνείας·
ἐξ ὧν διατηροῦντες ἑαυτούς, εὖ πράξετε. ῥῶσθε.
μὲν οὖν ἀποστολικὸν ἦν τὸ χρῆμα· ἡλθομέν δὲ ἐπὶ τὸ χεῖλος· καὶ σιω-
πὴ πᾶς ἦν ὁ πολὺς λαός, ἐπακούειν ἐσπουδακὼς τοῦ λεγομένου· ἐπὶ δὲ τῇ
ἐξόδῳ παρεκλήθησαν· ἰούδας τε καὶ σίλας
καὶ αὐτοὶ προφῆται ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλε-
σαν τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἐστήριξαν· ποιήσαντες δὲ
χρόνον, ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν
πρὸς τοὺς ἀποστόλους· ἔδοξε δὲ καὶ βαρνάβᾳ διατρι- ἐν τῇ ἀντιοχείᾳ
βὴν ποιήσασθαι· διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἄλλων πολ-
λῶν τὸν λόγον τοῦ κυ· μετὰ δέ τινας ἡμέρας
εἶπε πρὸς βαρνάβαν· ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκε-
ψώμεθα τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν κατὰ πᾶσαν πόλιν
ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ κυ πῶς ἔχουσι· βαρ-
νάβας δὲ ἐβουλεύσατο συμπαραλαβεῖν καὶ ἰωάννην
τὸν καλούμενον μᾶρκον· παῦλος δὲ ἠξίου τὸν ἀπο-
στάντα αὐτοὺς ἀπὸ παμφυλίας· καὶ μὴ συνελθόν-
τα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον· ἐγέ-
νετο οὖν παροξυσμὸς ὥστε χωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων·
τόν τε βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν μᾶρκον, ἐκπλεῦσαι
εἰς κύπρον· παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος σίλαν, ἐξῆλθε
παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ θυ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν·
διήρχετο δὲ τὴν συρίαν καὶ κιλικίαν ἐπιστηρίζων
τὰς ἐκκλησίας· κατῆντησε δὲ εἰς δέρβην καὶ λύστραν·
καὶ ἰδοὺ μαθητὴς τις ἦν ἐκεῖ ὀνόματι τιμόθεος· υἱὸς
γυναικὸς ἰουδαίας πιστῆς· πατρὸς δὲ ἕλληνος· ὃς ἐμαρ-
τυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν λύστροις καὶ ἰκονίῳ ἀδελφῶν·

ἀδολοθύτου. καὶ αἵματος. καὶ πορνείας. καὶ πνικτοῦ. καὶ τοῦ αἵματος.
ἐξ ὧν διατηροῦντες ἑαυτούς, εὖ πράξετε. ῥῶσθε.
ι μὴν οὖν ἀπολυθέντες, ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν. καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος, ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν. ἧς ἀναγνόντες τὴν παράκλησιν. ἰούδας τε καὶ σίλας καὶ αὐτοὶ προφῆται ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἐστήριξαν. ποιήσαντες δὲ χρόνον, ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους. ιε΄ παῦλος δὲ καὶ βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ. διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἑτέρων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ κυ. μετὰ δὲ τινας ἡμέρας. εἶπε παῦλος πρὸς βαρνάβαν. διελθόντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφοὺς κατὰ πᾶσαν πόλιν. ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ κυ πῶς ἔχουσι. βαρνάβας δὲ ἐβουλεύσατο συμπαραλαβεῖν καὶ ἰωάννην τὸν καλούμενον μᾶρκον. παῦλος δὲ ἠξίου τὸν ἀπο-
στάντα αὐτῶν ἀπὸ παμφυλίας. καὶ μὴ συνελθόντα εἰς τὸ ἔργον. μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον. ἐγένετο οὖν παροξυσμὸς ὥστε χωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων. τόν τε βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν μᾶρκον. ἐκπλεῦσαι εἰς κύπρον. παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος σίλαν, ἐξῆλθε παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ θυ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν. διήρχετο δὲ τὴν συρίαν καὶ κιλικίαν ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας. κατήντησε δὲ εἰς δέρβην καὶ λύστραν.
καὶ ἰδοὺ μαθητὴς τις ἦν ἐκεῖ ὀνόματι τιμόθεος. υἱὸς γυναικὸς ἰουδαίας πιστῆς. πατρὸς δὲ ἕλληνος. ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν λύστροις καὶ ἰκονίῳ ἀδελφῶν.

ἐν τῇ νῦν κ βαρναβᾶ

ὑπὸ τοῦ παύλου. ὡς δὲ ἐμαντιάσθη αὐτὴ καὶ ὁ οἶκος
αὐτῆς, παρακαλέσασα ἐξήλθησαν· ἡ κυρία καὶ τὴν
τῶν κωμῶν, ἡ σὺν ἀληθῶς τῆς τὸν οἶκον μου μείνατε. Καὶ
παρεβιάσατο ἡμᾶς· ἡ δὲ ἄρχισε δὲ παρακολουθεῖν ἡμῖν
ἐις προσευχήν, τοῦ διακονεῖν τὴν ἀρχὴν ἐγένετο
αὐτὴν σαι ἡμῖν· ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε πορείας
τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. αὕτη κατακολουθή-
σασα τῷ παύλῳ καὶ ἡμῖν ἐκραύγασε λέγουσα· οὗτοι οἱ
ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν· οἵτινες καταγγέλ-
λουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας. τοῦτο δὲ ἐποίει ἡμέρας
διαπορευομένης δὲ τοῦ παύλου καὶ ἐπιστρέψασα τῷ κυρίῳ
ἐφη πρὸς αὐτούς· παραγγέλλω σοι ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ'
αὐτῆς· καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τὴν ὥραν. ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι
αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπὶς τῆς ἐργασίας αὐτῶν,
ἐπιλαβόμενοι τὸν παῦλον καὶ τὸν σίλαν, ἕλκουσιν εἰς
τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας· καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς
τοῖς στρατηγοῖς, ἔφασαν· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν
τὴν πόλιν· Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες· καὶ καταγγέλλουσιν
ἔθη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν ῥω-
μαίοις οὖσι· καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν· καὶ οἱ
στρατηγοὶ περιρρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκέλευ-
ον ῥαβδίζειν· πολλὰς τε ἐπιθεῖναι αὐτοῖς πληγάς,
ἔβαλον εἰς φυλακήν· παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι
ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφώς,
ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακήν· καὶ τοὺς πό-
δας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον· κατὰ δὲ τὸ μεσονύ-
κτιον, παῦλος καὶ σίλας προσευχόμενοι, ὑμνουν τὸν θεόν·

ἐν τῇ ἐγένετο πορείᾳ τῶν ἀπ' ἐις προς:

τοῦτον ἠθέλησεν ὁ παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν· καὶ λαβὼν
παρεγένετο αὐτὸν διὰ τοὺς ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν
τοῖς τόποις ἐκείνοις· ᾔδεσαν γὰρ ἅπαντες τὸν πατέρα
αὐτοῦ ὅτι ἕλλην ὑπῆρχεν· ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς
πόλεις, παρέδιδουν αὐτοῖς φυλάττειν τὰ δόγματα τὰ
κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων
τῶν ἐν ἱερουσαλήμ· αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πί-
στει· καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθημέραν· διῆλθον τὰς
δὲ τὴν φρυγίαν καὶ τὴν γαλατικὴν χώραν· κωλυθέντες
ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ ἀσίᾳ, ἐλθόντες
κατὰ τὴν μυσίαν, ἐπείραζον κατὰ τὴν βιθυνίαν πορεύεσθαι·
καὶ οὐκ εἴασεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα· παρελθόντες δὲ τὴν μυσίαν,
κατέβησαν εἰς τρωάδα· καὶ ὅραμα διὰ τῆς νυκτὸς ὤφθη
τῷ παύλῳ· ἀνήρ τις ἦν μακεδὼν ἑστὼς παρακαλῶν αὐτὸν
καὶ λέγων· διαβὰς εἰς μακεδονίαν, βοήθησον ἡμῖν· ὡς δὲ
τὸ ὅραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν εἰς μακε-
δονίαν· συμβιβάζοντες ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς ὁ κς
εὐαγγελίσασθαι αὐτούς· ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ τῆς τρωάδος,
εὐθυδρομήσαμεν εἰς σαμοθράκην· τῇ τε ἐπιούσῃ, εἰς νέα-
πολιν· ἐκεῖθέν τε εἰς φιλίππους· ἥτις ἐστὶ πρώτη τῆς μερί-
δος μακεδονίας πόλις κολωνία· ἦμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει
διατρίβοντες ἡμέρας τινάς· τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων,
ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ ποταμόν· οὗ ἐνομί-
ζετο προσευχὴν εἶναι· καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς
συνελθούσαις γυναιξί· καί τις γυνὴ ὀνόματι λυδία πορ-
φυρόπωλις πόλεως θυατείρων σεβομένη τὸν θεόν, ἤκουεν·
ἧς ὁ κς διήνοιξε τὴν καρδίαν προσέχειν τοῖς λαλουμένοις

λαμδ ε τοῖς φαρισαίοις οἱ ῥαββουνι ἐγὼ ῥῆμα τοῦτο
ἐφοβήθησαν δὲ ἀκοῦσαι μου ὅτι ῥωμαῖοί εἰσι· καὶ ὅλη
θόμην, παρεκάλουν αὐτοῖς· καὶ ἐξαγόμην, ἡρώτων
ἐξ ὅλης τῆς πόλεως· ἐξ ὅλης δὲ αὐτῆς τῆς φυλακῆς,
ἐπὶ σὲ λθομεν πρὸς τὴν λυδίαν· καὶ ἰδόμην αὐτοὺς ἀδελφούς,
παρεκάλεσαν αὐτοὺς καὶ ἐξῆλθον· ἀφ ὁ δοὺς ἀπὸ δὲ
τὴν ἀμφίπολιν καὶ ἀπολλωνίαν, ἦλθομεν εἰς
ὅπου ἦν συναγωγὴ τῶν ἰουδαίων· καὶ κατὰ δὲ τὸ ἔθος
τῶν παύλου, εἰσῆλθε πρὸς αὐτοὺς· καὶ ἐπὶ σάββατα
τρία διελέξατο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν· διανοίγων
παρατιθέμενος ὅτι τὸν χν ἔδει παθεῖν· καὶ ἀναστῆναι
ἐκ νεκρῶν· καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ χς ὁ ἐγὼ καταγγέλλω
ὑμῖν· καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐπείσθησαν· καὶ προσεκλη
ρώθησαν τῷ παύλῳ καὶ τῷ σίλᾳ· τῶν τε σεβομένων
ἑλλήνων πολὺ πλῆθος πολλαὶ γυναῖκες τῶν πρώτων
οὐκ ὀλίγαι· προσλαβόμενοι δὲ οἱ ἰουδαῖοι οἱ ἀπειθοῦν-
τες τῶν ἀγοραίων ἄνδρας τινὰς πονηροὺς· καὶ ὄχλο
ποιήσαντες, ἐθορύβουν τὴν πόλιν· ὅπου
ἐφεστηκὼς τῇ οἰκίᾳ ἰάσονος, ἐζήτουν αὐτοὺς ἀγαγεῖν εἰς τὸν
δῆμον· μὴ εὑρόντες δὲ αὐτούς, ἔσυρον τὸν ἰάσονα καί
τινας ἀδελφοὺς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας βοῶντες· ὅτι
οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες, οὗτοι καὶ ἐνθάδε
πάρεισιν· οὓς ὑποδέδεκται ἰάσων· καὶ οὗτοι πάντες
ἀπέναντι τῶν δογμάτων καίσαρος πράσσουσι· βασιλέα
ἕτερον λέγοντες εἶναι τὸν ἰν· ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς
πολιτάρχας ἀκούοντας ταῦτα· καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν
παρὰ τοῦ ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτούς·

τῇ Β τῆς S ἐβ:

ἐνθάδε· ὁμοίως
οἱ περὶ παύλου
φ'

λθ

οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ νυκτὸς ἐξαπέστειλαν τόν τε παῦλον καὶ
τὸν σίλαν εἰς βέροιαν· οἵτινες παραγενόμενοι εἰς τὴν συναγωγὴν
τῶν ἰουδαίων ἀπῆσαν· οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν θεσσαλο-
νίκῃ, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης προθυμίας· καθ ἡμέραν
ἀνακρίνοντες τὰς γραφάς, εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως· πολλοὶ μὲν οὖν
ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν· καὶ τῶν ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων
καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι· ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἐκ θεσσαλονίκης ἰουδαῖοι
ὅτι καὶ ἐν τῇ βεροίᾳ κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ παύλου τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
καὶ ἐν τῇ βεροίᾳ, ἦλθον κἀκεῖ σαλεύοντες τοὺς ὄχλους· εὐθέως
δὲ τότε τὸν παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ἕως ἐπὶ
τὴν θάλασσαν· ὑπέμενον δὲ ὅ τε σίλας καὶ ὁ τιμόθεος ἐκεῖ· οἱ δὲ
καθιστάνοντες τὸν παῦλον ἤγαγον ἕως ἀθηνῶν· καὶ λαβόντες
ἐντολὴν πρὸς τὸν σίλαν καὶ τὸν τιμόθεον ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσι
πρὸς αὐτὸν ἐξῆλθον· ἐν δὲ ταῖς ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοὺς τοῦ
παύλου τὸ πνεῦμα παρωξύνετο ἐν αὐτῷ θεωροῦντι κατείδωλον
οὖσαν τὴν πόλιν· διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς τε ἰουδαίοις
καὶ τοῖς σεβομένοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς
τοὺς παρατυγχάνοντας· τινὲς δὲ καὶ τῶν ἐπικουρείων καὶ στωϊκῶν
φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ· καί τινες ἔλεγον τί ἂν θέλοι ὁ σπερ-
μολόγος οὗτος λέγειν· οἱ δέ ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι·
ὅτι τὸν ἰν καὶ τὴν ἀνάστασιν εὐηγγελίζετο αὐτοῖς· καὶ ἐπιλαβόμενοι
αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἄρειον πάγον ἤγαγον λέγοντες· δυνάμεθα γνῶναι
τίς ἡ καινὴ αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχή· ξενίζοντα γάρ τινα
εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γνῶναι τίνα θέλει
ταῦτα εἶναι· ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν
ἕτερον εὐκαίρουν ἢ λέγειν τι ἢ ἀκούειν τι καινότερον· σταθεὶς δὲ
ὁ παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ ἀρείου πάγου ἔφη· ἄνδρες ἀθηναῖοι κατὰ
πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ· διερχόμενος γὰρ καὶ
ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν εὗρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο
ἀγνώστῳ θεῷ· ὃν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω
ὑμῖν· ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ· οὗτος
οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχων κύριος οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ·
οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων θεραπεύεται προσδεόμενός τινος· αὐτὸς
διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα· ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος
πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ παντὸς προσώπου τῆς γῆς· ὁρίσας
προστεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν·
ζητεῖν τὸν θεὸν εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὕροιεν· καίτοι
γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα· ἐν αὐτῷ γὰρ
ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν· ὡς καί τινες τῶν καθ ὑμᾶς ποιητῶν
εἰρήκασιν· τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν· γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ θεοῦ
οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ χαράγματι τέχνης
καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον· τοὺς μὲν οὖν χρόνους
τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ θεὸς τὰ νῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις
πάντας πανταχοῦ μετανοεῖν· καθότι ἔστησεν ἡμέραν ἐν ᾗ μέλλει
κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισε πίστιν
παράσχων πᾶσιν ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ἀκούσαντες δὲ
ἀναστάσεως νεκρῶν οἱ μὲν ἐχλεύαζον· οἱ δὲ εἶπον· ἀκουσόμεθά σου
καὶ περὶ τούτου πάλιν· οὕτως ὁ παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν·
τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν· ἐν οἷς καὶ διονύσιος
ὁ ἀρεοπαγίτης καὶ γυνὴ ὀνόματι δάμαρις καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς·

λαμβάνηδιδαχή· ξένοι γὰρ τινὲς ἐφέρεσθε
τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· μουλόμεθα οὖν γνῶναι, τί ἄρα θέλ-
ταῦτα ἄρα· ἀθηναῖοι δὲ πάντα καὶ οἱ σεβόμενοι δημοῦν-
τες ξένοι, εἰς οὐδὲν ἕτερον ἀνάλωνον καιρὸν· ἢ λέγειν τι καὶ
ἀκούειν καινότερον· φαίνεσθε δὲ ὁ παῦλος δημόσιόν
τινα ἀρέσκειν δαίμονα, ἐπεὶ· ἐν δράσι ἀθηναίοις· καὶ γὰρ τὰ
ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ· διερχόμενος
γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὗρον
βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο ἀγνώστῳ θεῷ· ὃν οὖν ἀγνο-
οὖν τοῦτον καταγγέλλω ὑμῖν· ὁ θεὸς
ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ· οὗτος
οὐρανοῦ καὶ γῆς κύριος ὑπάρχων, οὐκ ἐν χειροποιήτοις
κατοικεῖ· οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων θεραπεύεται προσ-
δεόμενός τινος· αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν
καὶ τὰ πάντα· ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώ-
καὶ κεῖνται πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· ὁρίσας
προτεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας
αὐτῶν· ζητεῖν τὸν κύριον· εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ
εὕροιεν· καίτοι οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν
ὑπάρχοντα· ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ
ἐσμέν· ὡς καί τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασι·
τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν· γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ θεοῦ,
οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ
χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι
ὅμοιον· τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν
ὁ θεός· τανῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ
μετανοεῖν· καθότι ἔστησεν ἡμέραν, ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν

Ι. Διὰ ἀδελφοὶ ἀνθρώπους διὰ τῆς μυκτὸς βλέποντες μᾶλλον τὸν
παῦλον καὶ τὸν σίλαν ἐφρόνουν· οἱ μὲν ὡς παραγωγὸν
μόνοι, εἰς τὴν σωφρονικὴν αὐτοῦ ἐπαγωγὴν τοῦ ἰουδαίου· οἱ
δὲ ἦσαν ἀνὴρ ἀγνὴ ἄτροποι τὸν ὄντως θεολογικὴν· οἱ μὲν ὁδὸ-
ξαν τὸν λόγον μὴ ὑπάρχειν σωφροσύνης προθυμίας· καθημέραν
λῶν ἀκριβῶν τὰς γραφὰς ἔχοι ταῦτα οὕτως· τοσοῦτοι
μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν ὑπέστρεψαν· καὶ τῶν ἑλληνίδων γυναικῶν
τῶν ἀρχόντων· καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι· ὡς δὲ ἤμασαν
οἱ ἀπὸ τῆς θεολογικῆς ἰουδαῖοι· ὅτι καὶ ἐν τῇ βέροι
κατηγγέλη· ὑπὸ τοῦ παύλου ὁ λόγος τοῦ θεοῦ· ἦλθον κἀκεῖ
σαλεύοντες τοὺς ὄχλους· ἀνθ' ὧν δὲ τότε τὸν παῦλον ἐξ
αὐτῆς εἶλον οἱ ἀδελφοὶ προπέμψαι ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν·
ὑπέμενον δὲ ὅ, τε σίλας καὶ ὁ τιμόθεος ἐκεῖ· οἱ δὲ
καθιστῶντες τὸν παῦλον, ἦγαγον ἕως ἀθηνῶν· καὶ λα-
βόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν σίλαν καὶ τιμόθεον ἵνα ὡς
ταχέως ἔλθωσι πρὸς αὐτόν, ἐξήεσαν· ἀφ' ὧν δὲ ταῖς
Α ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοὺς τοῦ παύλου, παρωξύνετο
τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ· θεωροῦντι κατείδωλον οὖσαν
τὴν πόλιν· διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς ἰουδαί-
οις· καὶ τοῖς σεβομένοις· καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν
ἡμέραν πρὸς τοὺς παραπυγχάνοντας· τινὲς δὲ καὶ
τῶν ἐπικουρίων καὶ στωϊκῶν φιλοσόφων, συνέβαλ-
αὐτῷ· καί τινες ἔλεγον· τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος
λέγειν· οἱ δέ· ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεύς εἶναι·
ὅτι τὸν Ἰ καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ εὐηγγελίζετο αὐτοῖς·
Γ ἐπιλαβόμενοι τε αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν ἄρειον πάγον ἤγαγον·
λέγοντες· δυνάμεθα γνῶναι, τίς ἡ καινὴ αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ

τῇ Γ τῆς ϛ εβ:

κα

μὴ φθονῶν· ἀλλὰ λάμπει καὶ μὴ σβεννύσθω. διὸ πλάθει με
μὴ ἐν σοὶ καὶ οὐδὲ ἐάσω σοι πεισθῆναι τοῦ κακῶσαί σε.
διὸ πλάθει εἰρήνην ποιῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ· ἐκάθισε
γὰρ ἐνταῦθα καὶ μήνας ἐξ. διδάσκων δὲ αὐτοῖς τὸν λόγον
τοῦ θεοῦ. γραμματεὺς δὲ ἀνθυπάτου πρὸς τῇ αὐλαίᾳ,
Κατασπάσασθε ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τὸν παῦλον καὶ
ἠγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα λέγοντες· ὅτι παρὰ τὸν νόμον
ἀναπείθει οὗτος τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν θεόν· μέλλοντος
δὲ τοῦ παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα, εἶπεν ὁ γαλλίων πρὸς τοὺς
Ἰουδαίους· εἰ μὲν ἦν ἀδίκημά τι ἢ ῥᾳδιούργημα πονηρόν, ὦ Ἰουδαῖοι,
κατὰ λόγον ἂν ἠνεσχόμην ὑμῶν· εἰ δὲ ζητήματά ἐστι περὶ
λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὄψεσθε
αὐτοί· κριτὴς γὰρ ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι. καὶ ἀπήλασεν
αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος. ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες
οἱ Ἕλληνες σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον, ἔτυπτον ἔμ-
προσθεν τοῦ βήματος· καὶ οὐδὲν τούτων ἔμελεν τῷ γαλ-
λίωνι. ὁ δὲ παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἱκανὰς, τοῖς
ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος ἔπλει εἰς συρίαν·
καὶ σὺν αὐτῷ πρίσκιλλα καὶ ἀκύλας· κεφαλὰς τὴν κε-
φαλὴν ἐν κεγχρεαῖς· εἶχε γὰρ εὐχήν· κατῆλθεν δὲ εἰς
ἔφεσον· κἀκείνους κατέλιπεν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν
εἰς τὴν συναγωγὴν, διελέχθη τοῖς ἰουδαίοις· ὁ δὲ αὐτὸν ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναι παρ' αὐτοῖς, οὐκ ἐπένευσεν·
ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς εἶπεν· πάλιν ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς τοῦ θεοῦ θέλοντος· καὶ ἀνήχθη ἀπὸ
τῆς ἐφέσου· καὶ κατελθὼν εἰς καισάρειαν, ἀναβὰς καὶ
ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς ἀντιόχειαν.

ἐν τῇ ε καὶ τῇ ς τῆς β.

τὴν οἰκουμένην ὑμῶν δικαιοσύνην· ὑμῶν δὲ δειλίαν.
τοιαῦτα παραλαβόντα παῦλον. ἀφαρπάσαντα αὐτὸν ὀκ μικρόν.
ἀκοισμὸν δὲ ἀμάρτημα μικρόν, οἱ μὴν, ἐχλέαζον.
οἶδε ἡμῶν. ἀκούσόμεθαί σου παύλου περὶ τούτου· καὶ
οὗτος ὁ παῦλος οὐκ ἦλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν· πλὴν δὲ ἐν
κολλυθοῦντι τῷ αὐτῷ, ὅσοι ἤλασεν· ὑμῖς καὶ διονύσιος ὁ ἀρεο-
παγίτης· καὶ γυνὴ ὀνόματι δάμαρις· καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς·
Μετὰ δὲ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ παῦλος ἀπὸ τῶν ἀθηνῶν, ἦλθεν
εἰς κόρινθον· καὶ εὑρών τινα ἰουδαῖον ὀνόματι ἀκύλαν.
τὸν πόντικὸν τῷ γένει· προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς
ἰταλίας· καὶ πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ· διὰ τὸ διατε-
τάχθαι κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς ἰουδαί-
ους ἀπὸ τῆς ῥώμης, προσῆλθεν αὐτοῖς· καὶ διὰ τὸ ὁμότεχνον
εἶναι, ἔμενεν παρ' αὐτοῖς καὶ εἰργάζετο· ἦσαν γὰρ σκη-
νοποιοὶ τῇ τέχνῃ· διελέγετο δὲ ἐν τῷ σαββάτῳ κατὰ
τὸν σάββατον· ἔπειθέ τε ἰουδαίους καὶ ἕλληνας· ὡς δὲ
κατῆλθον ἀπὸ μακεδονίας ὅ, τε σίλας καὶ ὁ τιμόθεος,
συνήχετο τῷ πνεύματι ὁ παῦλος· διαμαρτυρόμενος τοῖς ἰουδαί-
οις τὸν χν ἰν· ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούν-
των, ἐκτιναξάμενος τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, εἶπεν πρὸς αὐτούς·
Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ὑμῶν· καθαρὸς ἐγώ· ἀπὸ
τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι· καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν,
ἦλθεν εἰς οἰκίαν τιτίου ὀνόματι ἰούστου σεβομένου τὸν θν·
οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ· κρίσπος δὲ ὁ ἀρ-
χισυνάγωγος, ἐπίστευσε τῷ κῷ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ·
πολλοὶ τῶν κορινθίων ἀκούοντες, ἐπίστευον καὶ ἐβαπτί-
ζοντο· εἶπε δὲ ὁ κς δι' ὁράματος ἐν νυκτὶ τῷ παύλῳ·

ἐν τῇ ε τῆς πόλεως· χωρισθεὶς ὁ παῦλος ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε ἀθηναίων·

τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς· ἐλάλουν
τε γλώσσαις καὶ προεφήτευον. ἦσαν δὲ οἱ πάντες
ἄνδρες ὡσεὶ δώδεκα. εἰσῆλθε δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν,
παρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς· διαλεγόμενος καὶ
πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. ὡς δέ τινες
ἐσκληρύνοντο καὶ ἠπείθουν κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν
ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ἀποστὰς ἀπ' αὐτῶν ἀφώρισε
τοὺς μαθητάς· καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ
Τυράννου τινός. τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο· ὥστε
πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν, ἀκοῦσαι τὸν λόγον
τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας. δυνάμεις τε
οὐ τὰς τυχούσας ὁ θεὸς ἐποίει διὰ τῶν χειρῶν Παύλου· ὥστε
καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας, ἐκφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς
αὐτοῦ, σουδάρια ἢ σιμικίνθια· καὶ ἀπαλλάσσεσθαι
ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους· τά τε πνεύματα τὰ πονηρὰ
ἐξέρχεσθαι ἀπ' αὐτῶν. ἐπεχείρησαν δέ τινες καὶ ἀπὸ τῶν περιερ-
χομένων Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν, ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς
ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ, τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου
Ἰησοῦ· λέγοντες· ὁρκίζομεν ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν ὃν Παῦλος κηρύσσει.
ἦσαν δέ τινες υἱοὶ Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἑπτὰ· οἳ
τοῦτο ἐποίουν. ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν,
εἶπεν· τὸν Ἰησοῦν γινώσκω· καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι·
ὑμεῖς δὲ τίνες ἐστέ; καὶ ἐφαλόμενος ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος
ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, καὶ κατακυριεύσας αὐτῶν,
ἰσχυσε κατ' αὐτῶν· ὥστε γυμνοὺς καὶ τραυματισθῆναι ἐκ
φυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου. τοῦτο δὲ ἐγένετο πᾶσι
γνωστὸν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι τοῖς κατοικοῦσι τὴν Ἔφεσον.

καὶ τοσοῦτον χρόνον τιμωρίαν, ὃς ἦλθε διερχόμενος καὶ
θεωρῶν τὴν γραπτικὴν χώραν καὶ φρυγίαν· στηρίζων
πάντας τοὺς μαθητάς· Ἰουδαῖος δέ τις Ἀπολλὼς ὀνόματι
Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει· ἀνὴρ λόγιος, κατῆντησε δὲ εἰς
Ἔφεσον· δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς· οὗτος ἦν κατη
χημένος τὴν ὁδὸν τοῦ κυ· καὶ ζέων τῷ πνεύματι, ἐλάλει καὶ
ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ ἰυ· ἐπιστάμενος
μόνον τὸ βαπτισμα Ἰωάννου· οὗτός τε ἤρξατο παρρη
σιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ· ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Ἀκύλ
λας καὶ Πρίσκιλλα, προσελάβοντο αὐτὸν· καὶ ἀκριβέστερον
αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν τοῦ θυ ὁδόν· βουλομένου δὲ αὐτοῦ
διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ
ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν· ὃς
παραγενόμενος, συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι
διὰ τῆς χάριτος· εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατη
λέγχετο δημοσίᾳ· ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν εἶναι
τὸν Χν Ἰν· ἐγένετο δὲ ἐν τῷ Ἀπολλῶ εἶναι
ἐν Κορίνθῳ, παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη,
ἦλθε εἰς Ἔφεσον· καὶ εὑρών τινας μαθητὰς, εἶπε
πρὸς αὐτούς· εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ
πρὸς αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲ εἰ πνεῦμα ἅγιον ἔστιν ἠκούσαμεν·
εἶπε δέ τις· εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε· οἱ δὲ εἶπον· εἰς τὸ
Ἰωάννου βάπτισμα· εἶπε δὲ παῦλος· Ἰωάννης μὲν
ἐβάπτισε βαπτίσματι μετανοίας τὸν λαὸν λέγων·
εἰς τὸν ὀπίσω αὐτοῦ ἵνα πιστεύσωσι· τουτέστιν
εἰς τὸν Χν Ἰν· ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ
ὄνομα τοῦ κυ Ἰυ· καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ παύλου

ἐπ τῆ μβ ἐγένετο ἐκ τῶν τοῦ ἀπολλῶ:

ἐπὶ τὸ ς τοῦ προ:

καὶ ὅσοι σωθῆναι φόβος ὅσοι τοῦ πρὸς αὐτούς. καὶ ὁμαλαμίμης
τὸ ὅμοιον τοῦ κυ ἰυ. πολλοὶ τῶν τοῦ πατρὸς ἀκούσαντες, ἦλθον
ὁμολογοῦντες καὶ ἀπαγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτοῦ.
Ι καὶ οἱ δὲ τῶν περὶ σέργιον παραβάντων, σωθῆναι τῶν
τὰς βίβλους, καπηκαὶ οὗ ὅσοι τοῦ πατρός. καὶ συνεψήφι
σθησαν τὴν τιμὴν αὐτῶν. καὶ εὗρον ἀργυρίου μυριάδας πεντε.
οὕτως κατὰ κράτος ὁ λόγος τοῦ κυ ηὔξανε καὶ ἴσχυεν. ὡς δὲ
ὁ σλήρωθη ταῦτα, ὥρμησε παῦλος ὅτι τὸν τοῦ ἰδίου θεὸν
τὴν μακεδονίαν καὶ ἀχαΐαν, πορεύεσθαι εἰς ἱεροσόλυμα.
λέγων ὅτι μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ, δεῖ με καὶ ῥώμην ἰδεῖν.
Λ προεστείλασθε εἰς τὴν μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων
αὐτῷ τιμόθεον καὶ ἔραστον, αὐτὸς δὲ ἔσχε χρόνον εἰς τὴν
ἀσίαν. κατὰ δὲ καιρὸν ἐκεῖνον, ταραχὸς οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ. δημήτριος γάρ τις ὀνόματι ἀρ
γυροκόπος, ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς ἀρτέμιδος, παρε
χεν τοῖς τεχνίταις ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην. ὃν συναθροίσ.
καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας, ἔφησεν. ἄνδρες.
ἴστε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῖν
ἐστί. καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε. ὅτι οὐ μόνον ἐφέσ.
ἀλλὰ. σχεδὸν πάσης τῆς ἀσίας ὁ παῦλος οὗτος πείσ
ας μετέστησεν ὄχλον. λέγων. ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ οἱ διὰ
χειρῶν γινόμενοι. οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν
τὸ μέρος ἡμᾶς εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης
θεᾶς ἀρτέμιδος ἱερόν, εἰς οὐδὲν λογισθῆναι. μέλλειν
δὲ καὶ καθαιρεῖσθαι τὴν μεγαλειότητα ταύτης. ἣν ὅλη ἡ
Λ' σία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται. ἀκούσαντες δὲ ταῦτα γενόμε
νοι πλήρεις θυμοῦ, ἔκραζον λέγοντες. μεγάλη ἡ ἄρ

τεμις ἐφεσίων. καὶ ὅλη ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη τῆς συγχύσε
ὡς. ὥρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον. συναρπάσαντες
γαΐον καὶ ἀρίσταρχον μακεδόνας. συνεκδήμους παύλ.
ἄλλα δὲ αὐτοῦ. τοῦ δὲ παύλου βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς
Τ τὸν δῆμον, οὐκ εἴων αὐτὸν οἱ μαθηταί. τινὲς δὲ καὶ τῶν ἀσι
αρχῶν ὄντων αὐτῷ φίλοι. πεμψάντων πρὸς αὐτόν, παρε
καλοῦντες μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ θέατρον. ἄλλοι μὲν οὖν
ἄλλο τι ἔκραζον. ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη. καὶ
οἱ πλείοσι οὐκ ἤδεσαν τίνος ἕνεκα συνεληλύθεσαν.
ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν ἀλέξανδρον. προωθούντων
αὐτὸν τῶν ἰουδαίων. ὁ δὲ ἀλέξανδρος κατασείσας τὴν
χεῖρα, ἤθελεν ἀπολογήσασθαι τῷ δήμῳ. ἐπιγνόντες δὲ
ὅτι ἰουδαῖός ἐστι, φωνὴ ἐγένετο μία ὡσεὶ κυνῶν. ὡς ἐπὶ
ὥρας δύο κράζοντων. μεγάλη ἡ ἄρτεμις ἐφεσίων.
Κ ἀπασφάλασθε δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον, φησίν. ἄνδρες
ἐφέσιοι. τίς γάρ ἐστιν ἀνθρώπων, ὃς οὐ γινώσκει τὴν ἐφεσίων
πόλιν, νεωκόρον οὖσαν τῆς μεγάλης θεᾶς ἀρτέμιδος καὶ
τοῦ διοπετοῦς. ἀναντιῤῥήτων οὖν ὄντων τούτων, δεῖ
ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν. καὶ μηδὲν προ
πετὲς πράσσειν. ἠγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους, οὔτε
ἱεροσύλους. οὔτε βλασφημοῦντας τὴν θεὸν ἡμῶν. εἰ
μὲν οὖν δημήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται, ἔχουσι πρός
τινα λόγον, ἄγραι ἄγονται. καὶ ἀνθύπατοί εἰσιν. ἐγ
καλείτωσαν ἀλλήλοις. ἐὰν δέ τι περὶ ἑτέρου ζητῆτε,
ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται. καὶ γὰρ κιν
δυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον. μη
δενὸς αἰτίου ὑπάρχοντος. περὶ οὗ δυνησόμεθα ἀπο

οὗτος ἐξῆλθεν· ἦγαγεν δὲ τὸν παῖδα ζῶντα· καὶ
παρεκλήθησαν οὐμετρίως. ε τ Ὑμεῖς δὲ προσέλθοντε
τοῖς τοῦ λοιμοῦ, μὴ ἔχθει μᾶς τὴν ἄστοργον ἐκεῖθεν
μέλλομεν ἀφαμβάζειν τὸν παῦλον· οὗτος γὰρ ἡμῖν
διατεθραμμένος μέλλων αὐτὸς τοῖς ζάλειν· ὡς δὲ σωθέ-
ντα μὴ ἡμῖν εἰς τὴν ἄστοργον, ἀφαμαμὸν τοῦ αὐτόν, ἦλθο-
μεν πρὸς μυτυλήνην· κἀκεῖθεν ἀποπλέσαντες,
τῇ δευτεραίᾳ κατηντήσαμεν ἀντικρὺ χίου· τῇ δὲ
ἑξῆς παραβαλόμενοι πρὸς σάμον· καὶ μείναντες ἐν
τρωγυλίῳ, τῇ ἕκτῃ ἦλθομεν εἰς μίλητον· ἔδοξε
γὰρ ὁ παῦλος παραπλέσαι τὴν ἔφεσον· ὅπως
μὴ γένηταί αὐτῷ χρονοτριῖψαι ἐν τῇ ἀσίᾳ· ἔσπευ-
δεν γὰρ εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς πεντη κο-
στῆς γενέσθαι εἰς ἱεροσόλυμα· ἀπὸ δὲ τῆς μιλήτου,
πέμψαντες εἰς ἔφεσον, μετεκαλέσαντο τοὺς πρεσβυτέ-
ρους τῆς ἐκκλησίας· ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν,
εἶπεν πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς ἐπίστασθε ἀπὸ πρώτης ἡμέρ
ης ἐφ' ἧς ἐπέβην τῆς ἀσίας, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα
χρόνον γέγονα· δουλεύων τῷ κῷ μετὰ πάσης ταπει-
νοφροσύνης· καὶ πολλῶν δακρύων· καὶ πει-
ρασμῶν· τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν
ἰουδαίων· ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόν-
των τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν· καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ
καὶ κατ' οἴκους· διαμαρτυρόμενος ἰουδαίοις τε καὶ
Ἕλλησι, τὴν εἰς θν μετάνοιαν· καὶ πίστιν τὴν εἰς τὸν κν
ἡμῶν ἰν χν· καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ δεδεμένος τῷ πνι πο-
ρεύομαι εἰς ἱερ̄μ· τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς·

ἐντῇ ἡμ. ε
ἔκριμο παῦλος παραπλ

πρω. ἦχ α: ἐγλογητὸς εἶ κε ὁ θς: χ: ὁ τὰ λύκα εἰ ἐπὶ πα: τῶν πρώτων:
ἀνω. ἦχ α: θς θεὸν κς ἐλέησόν με: χ: συναλίτα τῶν:

δοῦναι λόγον τῆς συντροφῆς ταύτης· καὶ ταῦτα εἰπὼν,
ἀπέλυσε τὴν ἐκκλησίαν· ἦν δὲ τὸ παύσασθαι τὸν
θ ὄρυβον, πρ̄ κελεύσαντος ὁ παῦλος τοὺς μαθητάς· καὶ
ἀσπασάμενος, ἐξῆλθε πορεύθῆναι εἰς τὴν μακεδονί-
αν· διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα· καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς
λόγῳ πολλῷ, ἦλθεν εἰς τὴν ἑλλάδα· ποιήσας τε μῆνας
τρεῖς· γενομένης σ̄ βουλῆς αὐτῷ ὑπὸ τῶν ἰουδαίων·
μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν συρίαν, ἐγένετο γνώμης τοῦ
ὑποστρέφειν διὰ μακεδονίας· συνείπετο δὲ αὐτῷ ἄχρι
τῆς ἀσίας, σώπατρος υἱὸς πυρρείου θεσσαλονικέων δὲ,
ἀρίσταρχος καὶ σεκοῦνδος· καὶ γάϊος δέρβαῖος· καὶ τιμό-
θεος· ἀσιανοὶ δὲ τυχικὸς καὶ τρόφιμος· οὗτοι προελθόντες,
ἔμενον ἡμᾶς ἐν τρωάδι· ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ
τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ φιλίππων καὶ ἤλθομεν
πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν τρωάδα· ἄχρις ἡμερῶν πέντε· οὗ
διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτά· ἐν ᾗ δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββά-
των συνηγμένων ἡμῶν κλάσαι ἄρτον, ὁ παῦλος διελέγετο
αὐτοῖς· μέλλων ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον· παρέτεινέ τε
τὸν λόγον μέχρι μέσου νυκτός· ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαὶ
ἐν τῷ ὑπερῴῳ οὗ ἦμεν συνηγμένοι· καθήμενος δέ τις
νεανίας ὀνόματι εὔτυχος ἐπὶ τῆς θυρίδος· κατενεχθεὶς
μεγάλῃ ὕπνου βαθεῖ· διαλεγομένου τοῦ παύλου ἐπὶ πλεῖ-
στον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου
κάτω· καὶ ἤρθη νεκρός· καταβὰς δὲ ὁ παῦλος, ἐπέπεσεν
αὐτῷ· καὶ συμπεριλαβών, εἶπεν· μὴ θορυβεῖσθε·
ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστιν· ἀναβὰς δὲ καὶ κλάσας
ἄρτον· καὶ γευσάμενος· ὁμιλήσας τε ἐπὶ πολὺ ἄχρι αὐγῆς,

ἐντῇ ἡμ. ε
ἔννατη πρώτη ἡμ θντκλ

ἀνω. ἦχ α: θς θεὸν κς ἐλέησόν με: χ: συναλίτα τῶν:

κοσμοῦμαι, δεῖ δέ με λαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων.
μνημονεύειν τε τοῦ λόγου τοῦ κυ ἰυ· ὅτι αὐτὸς εἶπε·
μακάριόν ἐστι μᾶλλον· διδόναι ἢ λαμβάνειν· καὶ ταῦτα
ἔφαμεν, θέσπαι γόμενα αὐτοῦ σὺν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ προς
ήνεγκατο· Τί γὰρ ὁ δεῖνα κλαυθμὸς ἐγένετο τῶν πάντων· καὶ ὅτι
Π ἀόμματον ἐποίησε τὸν τραχήλου τοῦ παύλου, καὶ τὸ φίλτρον
αὐτόν· ὁ δὲ ὡς ἀμύητα ἐμαθήσατο τῶν λόγων ὡς ἐρρήκει· ὅτι
οὐκέτι μέλλουσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν· προέ-
πεμψαν δὲ αὐτὸν ἕως τὸ πλοῖον· ὡς δὲ ἐγένετο ἀπ᾽
χθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν τόπων ἐκείνων, ἐνθυδρομή
σαντες, ἠλθομεν εἰς τὴν κῶ· τῇ δὲ ἐξῆς, εἰς ῥόδον· κἀ
κεῖθεν εἰς πάταρα· κἀκεῖ εὑρόντες πλοῖον διαπόρων
ἐφοιτικήν, ἀνήχθημεν· ἀναφανέντες
δὲ τὴν κύπρον· καὶ καταμείναντες αὐτὴν ἐξόμνυμι,
ἀπολιπόντες εὐρίαν· καὶ κατήχθημεν εἰς τύρον·
ἐκεῖ γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γό.
Κ αἰ εὑρόντες μαθητὰς, ἐπεμείναμεν αὐτοῦ
ἡμέρας ἑπτά· οἵτινες τῷ παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνς,
μὴ ἀναβαίνειν εἰς ἱερουσαλήμ· ὅτε δὲ ἐξήλθομεν ἡμᾶς
ἐξαρτίσαντας τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντων ἔξω πάντων
προπεμπόντων ἡμᾶς σὺν γυναιξὶ καὶ
τέκνοις ἕως ἔξω τῆς πόλεως· καὶ θέντες τὰ γόνατα
ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, προσηυξάμεθα· καὶ ἀσπασάμενοι
ἀλλήλους, ἐπιβήμεν εἰς τὸ πλοῖον· ἐκεῖνοι δὲ ὑπε-
στρέψαν εἰς τὰ ἴδια· ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες
Α ἀπὸ τύρου, κατήντησαμεν εἰς πτολεμαΐδα· καὶ ἀσπα-
σάμενοι τοὺς ἀδελφοὺς, ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ᾽ αὐ-

τοῖς· τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες ἦλθομεν ἄχρι καισαρείας·
καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ
ὄντος ἑνὸς τῶν ἑπτὰ, ἐμείναμεν παρ᾽ αὐτῷ· οὗτος δὲ ἦν
τέσσαρας θυγατέρας παρθένους προφητεύουσας· ἐπιμε-
νόντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους, κατῆλθέ τις ἀπὸ τῆς
ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι ἄγαβος· καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς
ἦρε τὴν ζώνην τοῦ παύλου· καὶ δήσας ἑαυτοῦ τοὺς πόδας
καὶ τὰς χεῖρας εἶπε· τάδε λέγει τὸ πνα τὸ ἅγιον· τὸν ἄν-
δρα οὗ ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη οὕτως δήσουσιν ἐν ἱερουσαλὴμ
οἱ ἰουδαῖοι· καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν· ὡς δὲ
ἀκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι
μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς ἱερουσαλήμ· ἀπεκρίθη τε ὁ παῦ-
λος· τί ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν
καρδίαν· ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεδεμένος ἀλλὰ καὶ ἀπο-
θανεῖν ἕτοιμός εἰμι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυ ἰυ· μὴ πεισθέν-
τος δὲ αὐτοῦ ἡμῶν, ἡσυχάσαντες εἴπαμεν· τοῦ κυ τὸ θέλημα
γινέσθω· μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπισκευασάμενοι
ἀνεβαίνομεν εἰς ἱερουσαλήμ· συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μα-
θητῶν ἀπὸ καισαρείας σὺν ἡμῖν, ἄγοντες παρ᾽ ᾧ ξενισθῶμεν
μνάσωνά τινα κύπριον ἀρχαῖον μαθητήν· γενόμενοι δὲ
εἰς ἱερουσαλὴμ, ἀσμένως ἐδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί·
τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσήει ὁ παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς ἰάκωβον·
πάντες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι· καὶ ἀσπασάμενος
αὐτοὺς ἐξηγεῖτο καθ᾽ ἓν ἕκαστον ὧν ἐποίησεν ὁ θς ἐν τοῖς
ἔθνεσι διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ· οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξα-
ζον τὸν θν· εἶπόν τε πρὸς αὐτόν· θεωρεῖς ἀδελφὲ πόσαι
μυριάδες εἰσὶν ἐν τοῖς ἰουδαίοις τῶν πεπιστευκότων·
καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσι· κατηχήθησαν
δὲ περὶ σοῦ ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ μωσέως τοὺς
κατὰ τὰ ἔθνη πάντας ἰουδαίους λέγων μὴ περιτέμνειν
αὐτοὺς τὰ τέκνα μηδὲ τοῖς ἔθεσι περιπατεῖν· τί οὖν ἐστιν;
πάντως ἀκουσθήσεται πλῆθος συνελθεῖν· ἀκούσονται γὰρ
ὅτι ἐλήλυθας· τοῦτο οὖν ποίησον ὃ λέγομέν σοι· εἰσὶν
ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ᾽ ἑαυτοῖς· τού-
τους παραλαβὼν ἁγνίσθητι σὺν αὐτοῖς καὶ δαπάνησον
ἐπ᾽ αὐτοῖς ἵνα ξυρήσωνται τὴν κεφαλήν· καὶ γνῶσι πάν-
τες ὅτι ὧν κατήχηνται περὶ σοῦ οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ περι-
πατεῖς καὶ αὐτὸς φυλάσσων τὸν νόμον· περὶ δὲ τῶν πε-
πιστευκότων ἐθνῶν ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν κρίναντες μη-
δὲν τοιοῦτον τηρεῖν αὐτοὺς εἰ μὴ φυλάσσεσθαι αὐτοὺς
τὸ εἰδωλόθυτον καὶ αἷμα καὶ πνικτὸν καὶ πορνείαν·
τότε ὁ παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας τῇ ἑξῆς ἁγνισθεὶς
σὺν αὐτοῖς εἰσήει εἰς τὸ ἱερόν· διαγγέλλων τὴν ἐκπλή-
ρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγνισμοῦ, ἕως οὗ προσηνέχθη
ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἡ προσφορά· ὡς δὲ ἔμελλον αἱ
ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς ἀσίας ἰουδαῖοι
θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ συνέχεον πάντα ὄχλον
καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπ᾽ αὐτὸν κράζοντες· ἄνδρες
ἰσραηλῖται βοηθεῖτε· οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ
λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου πάντας πανταχῆ
διδάσκων· ἔτι τε καὶ ἕλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερὸν καὶ
κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον τοῦτον· ἦσαν γὰρ προεωρα-
κότες τρόφιμον αὐτοῦ τὸν ἐφέσιον τρόφιμον ἐν τῇ πόλει
τὸν ἕλληνα, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερὸν εἰσήγαγεν ὁ παῦ-
λος· ἐκινήθη τε πᾶσα ἡ πόλις καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ
λαοῦ· καὶ κρατήσαντες τὸν παῦλον εἷλκον αὐτὸν ἔξω
τοῦ ἱεροῦ· καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι· ζητούντων
δὲ αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης
ὅτι ὅλη συγκέχυται ἡ ἱερουσαλήμ· ὃς παραχρῆμα παρα-
λαβὼν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχους κατέδραμεν ἐπ᾽
αὐτούς· οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλίαρχον καὶ τοὺς στρατιώτας
ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν παῦλον· τότε ἐγγίσας ὁ χιλίαρχος
ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ ἐκέλευσε δεθῆναι ἁλύσεσι δυσὶ καὶ
ἐπυνθάνετο τίς εἴη καὶ τί πεποιηκώς· οἱ δὲ ἄλλος ἄλλο
τι ἐβόων ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ δυνάμενος δὲ γνῶναι τὸ ἀσφα-
λὲς διὰ τὸν θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν
παρεμβολήν· ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν, συνέβη
βαστάζεσθαι αὐτὸν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου· ἦν γὰρ ἀκο-
λουθοῦν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ κράζον· αἶρε τὸν ἄθεον·
μέλλων τε εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ παῦλος λέγει
τῷ χιλιάρχῳ· εἰ ἔξεστί μοι εἰπεῖν τι πρὸς σέ· ὁ δὲ ἔφη·
ἑλληνιστὶ γινώσκεις· οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ αἰγύπτιος ὁ πρὸ τού-
των τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν
ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους τοὺς σικαρίους; ἔφη δὲ ὁ
παῦλος· ἐγὼ μέν εἰμι ἀνὴρ ἰουδαῖος ταρσεὺς τῆς κιλικίας
οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης· δέομαι δέ σου ἐπίτρεψόν
μοι λαλῆσαι πρὸς τὸν λαόν· ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ ὁ παῦ-
λος ἑστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ·
πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης προσεφώνησε τῇ ἑβραΐδι διά-
λεκτῳ λέγων· ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες ἀκούσατε τῆς
πρὸς ὑμᾶς νῦν μου ἀπολογίας· ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ ἑβραΐδι
διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς, μᾶλλον παρέσχον ἡσυχίαν·
καὶ φησιν· ἐγώ εἰμι ἀνὴρ ἰουδαῖος γεγεννημένος μὲν ἐν
ταρσῷ τῆς κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύ-
τῃ παρὰ τοὺς πόδας γαμαλιὴλ πεπαιδευμένος κατὰ τὴν
ἀκρίβειαν τοῦ πατρῴου νόμου, ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ θῦ
καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον· ὃς τὴν ὁδὸν ταύτην
ἐδίωξα ἄχρι θανάτου δεσμεύων καὶ παραδιδοὺς εἰς φυλα-
κὰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας· ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ
μοι καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον· παρ᾽ ὧν καὶ ἐπιστολὰς δε-
κόμενος πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς εἰς δαμασκὸν ἐπορευόμην
ἄγων καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὄντας δεδεμένους εἰς ἱερουσαλὴμ
ἵνα τιμωρηθῶσιν· ἐγένετο δέ μοι πορευομένῳ καὶ ἐγγί-
ζοντι τῇ δαμασκῷ περὶ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ περιαστράψαι φῶς ἱκανὸν περὶ ἐμέ· ἔπεσόν τε εἰς
τὸ ἔδαφος καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι· σαοὺλ σαοὺλ
τί με διώκεις; ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· τίς εἶ κύριε; εἶπέ τε
πρός με· ἐγώ εἰμι ἰησοῦς ὁ ναζωραῖος ὃν σὺ διώκεις·
οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ τὸ μὲν φῶς θεασάμενοι ἔμφοβοι ἐγένοντο
καὶ ἔστησαν· τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός
μοι· εἶπόν τε· τί ποιήσω κύριε; ὁ δὲ κύριος εἶπε πρός με·
ἀναστὰς πορεύου εἰς δαμασκὸν καὶ ἐκεῖ σοι λαληθήσεται
περὶ πάντων ὧν τέτακταί σοι ποιῆσαι· ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλε-
πον ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτὸς ἐκείνου, χειραγωγούμενος
ὑπὸ τῶν σὺν ἐμοὶ ἦλθον εἰς δαμασκόν· ἀνανίας δέ τις
ἀνὴρ εὐλαβὴς κατὰ τὸν νόμον μαρτυρούμενος ὑπὸ πάν-
των τῶν κατοικούντων ἰουδαίων ἐλθὼν πρός με καὶ ἐπι-
στὰς εἶπέ μοι· σαοὺλ ἀδελφὲ ἀνάβλεψον· κἀγὼ αὐτῇ τῇ
ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν· ὁ δὲ εἶπεν· ὁ θς τῶν πατέρων
ἡμῶν προεχειρίσατό σε γνῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ἰδεῖν
τὸν δίκαιον καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ·
ὅτι ἔσῃ μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὧν ἑώρακας
καὶ ἤκουσας· καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀναστὰς βάπτισαι καὶ
ἀπόλουσαι τὰς ἁμαρτίας σου ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα
τοῦ κυ ἰυ· ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς ἱερουσαλὴμ
καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ γενέσθαι με ἐν ἐκστά-
σει καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι· σπεῦσον καὶ ἔξελθε ἐν
τάχει ἐξ ἱερουσαλὴμ διότι οὐ παραδέξονταί σου τὴν μαρ-
τυρίαν περὶ ἐμοῦ· κἀγὼ εἶπον· κύριε αὐτοὶ ἐπίστανται
ὅτι ἐγὼ ἤμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς
τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ· καὶ ὅτε ἐξεχεῖτο τὸ αἷμα στε-
φάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ ἐφεστὼς καὶ
συνευδοκῶν καὶ φυλάσσων τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρούντων
αὐτόν· καὶ εἶπέ μοι· πορεύου ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν
ἐξαποστελῶ σε· οἱ δὲ ἤκουον αὐτοῦ ἄχρι τούτου τοῦ λό-
γου καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λέγοντες· αἶρε ἀπὸ τῆς
γῆς τὸν τοιοῦτον· οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν· κραζόντων
δὲ αὐτῶν καὶ ῥιπτούντων τὰ ἱμάτια καὶ κονιορτὸν βαλ-
λόντων εἰς τὸν ἀέρα, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν
παρεμβολὴν ὁ χιλίαρχος εἰπὼν μάστιξιν ἀνετάζεσθαι
αὐτόν· ἵνα ἐπιγνῷ δι᾽ ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν αὐτῷ·
ὡς δὲ προέτειναν αὐτὸν τοῖς ἱμᾶσιν, εἶπε πρὸς τὸν ἑστῶτα
ἑκατοντάρχην ὁ παῦλος· εἰ ἄνθρωπον ῥωμαῖον καὶ ἀκα-
τάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν; ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατον-
τάρχης προσελθὼν τῷ χιλιάρχῳ ἀπήγγειλε λέγων· ὅρα
τί μέλλεις ποιεῖν· ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος ῥωμαῖός ἐστιν·
προσελθὼν δὲ ὁ χιλίαρχος εἶπεν αὐτῷ· λέγε μοι εἰ σὺ ῥω-
μαῖος εἶ; ὁ δὲ ἔφη· ναί· ἀπεκρίθη δὲ ὁ χιλίαρχος· ἐγὼ πολ-
λοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην· ὁ δὲ
παῦλος ἔφη· ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι· εὐθέως οὖν ἀπέ-
στησαν ἀπ᾽ αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν· καὶ ὁ
χιλίαρχος δὲ ἐφοβήθη ἐπιγνοὺς ὅτι ῥωμαῖός ἐστιν καὶ ὅτι
ἦν αὐτὸν δεδεκώς· τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γνῶναι τὸ
ἀσφαλὲς τὸ τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν ἰουδαίων, ἔλυσεν
αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τοὺς ἀρχιε-
ρεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν· καὶ καταγαγὼν τὸν
παῦλον ἔστησεν εἰς αὐτούς· ἀτενίσας δὲ ὁ παῦλος τῷ συ-
νεδρίῳ εἶπε· ἄνδρες ἀδελφοὶ ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ
πεπολίτευμαι τῷ θῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας· ὁ δὲ ἀνα-
νίας ὁ ἀρχιερεὺς ἐπέταξε τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν
αὐτοῦ τὸ στόμα· τότε ὁ παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπε· τύπτειν
μέλλει σε ὁ θς τοῖχε κεκονιαμένε· καὶ σὺ κάθῃ κρίνων
με κατὰ τὸν νόμον καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπτε-
σθαι; οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον· τὸν ἀρχιερέα τοῦ θῦ λοι-
δορεῖς; ἔφη τε ὁ παῦλος· οὐκ ἤδειν ἀδελφοί ὅτι ἐστὶν ἀρ-
χιερεύς· γέγραπται γάρ· ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς
κακῶς· γνοὺς δὲ ὁ παῦλος ὅτι τὸ ἓν μέρος ἐστὶ σαδδου-
καίων καὶ τὸ ἕτερον φαρισαίων, ἔκραζεν ἐν τῷ συνεδρίῳ·
ἄνδρες ἀδελφοὶ ἐγὼ φαρισαῖός εἰμι υἱὸς φαρισαίου· περὶ
ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι· τοῦτο δὲ
αὐτοῦ λαλήσαντος ἐγένετο στάσις τῶν φαρισαίων καὶ
σαδδουκαίων καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος· σαδδουκαῖοι μὲν
γὰρ λέγουσιν μὴ εἶναι ἀνάστασιν μήτε ἄγγελον μήτε πνα·
φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφότερα· ἐγένετο δὲ κραυ-
γὴ μεγάλη· καὶ ἀναστάντες τινὲς τῶν γραμματέων τοῦ
μέρους τῶν φαρισαίων διεμάχοντο λέγοντες· οὐδὲν κακὸν
εὑρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνα ἐλάλησεν
αὐτῷ ἢ ἄγγελος· μὴ θεομαχῶμεν· πολλῆς δὲ γενομένης
στάσεως εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθείη ὁ παῦ-
λος ὑπ᾽ αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ στράτευμα καταβὰν ἁρπάσαι
αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἄγειν εἰς τὴν παρεμβολήν·
τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ κύριος εἶπε· θάρσει
παῦλε· ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς ἱερουσαλὴμ
οὕτως σε δεῖ καὶ εἰς ῥώμην μαρτυρῆσαι· γενομένης δὲ
ἡμέρας ποιήσαντες συστροφὴν τινες τῶν ἰουδαίων ἀνε-
θεμάτισαν ἑαυτοὺς λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως
οὗ ἀποκτείνωσι τὸν παῦλον· ἦσαν δὲ πλείους τεσσαρά-
κοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν πεποιηκότες· οἵτινες
προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπον·
ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς μηδενὸς γεύσασθαι
ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν παῦλον· ὑμεῖς οὖν νῦν ἐπιφα-
νήσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ ὅπως καταγάγῃ
αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς ὡς μέλλοντας διακριβοῦν ἀκριβέστερον
περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσαι αὐτὸν ἑτοῖμοι ἐσμεν
ἀνελεῖν αὐτόν· ἀκούσας δὲ ὁ παῦλος τὴν ἐνέδραν αὐτῶν
παραγενόμενος εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ εἰσελθὼν ἀπήγ-
γειλε τῷ παύλῳ· ὁ δὲ παῦλος προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν
ἑκατοντάρχων ἔφη· τὸν νεανίαν τοῦτον ἀπάγαγε πρὸς τὸν
χιλίαρχον· ἔχει γάρ τι ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ· ὁ μὲν οὖν παρα-
λαβὼν αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον καὶ φησιν· ὁ δέ-
σμιος παῦλος προσκαλεσάμενός με ἠρώτησε τοῦτον τὸν
νεανίαν ἀγαγεῖν πρὸς σέ τι ἔχοντα λαλῆσαί σοι· ἐπιλα-
βόμενος δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλίαρχος καὶ ἀναχωρή-
σας κατ᾽ ἰδίαν ἐπυνθάνετο· τί ἐστιν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί
μοι; ὁ δὲ εἶπεν· ὅτι οἱ ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαί
σε ὅπως αὔριον τὸν παῦλον καταγάγῃς εἰς τὸ συνέδριον
ὡς μέλλοντάς τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ·
σὺ οὖν μὴ πεισθῇς αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσιν γὰρ αὐτὸν ἐξ
αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα οἵτινες ἀνεθεμα-
τίσαντο ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀνέλω-
σιν αὐτόν· καὶ εἰσὶν ἕτοιμοι προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ
ἐπαγγελίαν· ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος ἀπέλυσε τὸν νεανίαν
παραγγείλας μηδενὶ ἐκλαλῆσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας
πρός με· καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν ἑκατον-
τάρχων ἔφη· ἑτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους ὅπως
πορευθῶσιν ἕως καισαρείας καὶ ἱππεῖς ἑβδομήκοντα καὶ
δεξιολάβους διακοσίους ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός·
κτήνη τε παραστῆσαι ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν παῦλον δι-
ασώσωσι πρὸς φήλικα τὸν ἡγεμόνα· φοβηθεὶς γὰρ μὴ
ἁρπασθεὶς ὑπὸ τῶν ἰουδαίων ἀναιρεθείη καὶ αὐτὸς ὕστε-
ρον ἐπισχὼν ἔγραψε διατύπωσιν περιέχουσαν ταῦτα·
κλαύδιος λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι φήλικι χαίρειν·
τὸν ἄνδρα τοῦτον συλλημφθέντα ὑπὸ τῶν ἰουδαίων καὶ
μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ᾽ αὐτῶν ἐπιστὰς σὺν τῷ στρατο-
πέδῳ ἐξειλόμην μαθὼν ὅτι ῥωμαῖός ἐστιν· βουλόμενός τε
ἐπιγνῶναι τὴν αἰτίαν δι᾽ ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ κατήγαγον
αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν· ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον
περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου
ἢ δεσμῶν ἔχοντα ἔγκλημα· μηνυθείσης δέ μοι ἐπιβουλῆς
εἰς τὸν ἄνδρα ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν ἰουδαίων, ἐξαπέστειλα
αὐτὸν πρὸς σέ· παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγόροις λέγειν
τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ· ἔρρωσο· οἱ μὲν οὖν στρατιῶται
κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς ἀναλαβόντες τὸν παῦλον
ἤγαγον διὰ νυκτὸς εἰς ἀντιπατρίδα· τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξι-
ππάρχησαν πορευθέντες σὺν αὐτῷ, ἀνακάμψαντες εἰς τὴν
παρεμβολήν· οἵτινες ἐλθόντες εἰς καισάρειαν καὶ ἀπο-
δόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι παρέστησαν καὶ τὸν
παῦλον αὐτῷ· ἀναγνοὺς δὲ καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρ-
χείας ἐστὶν καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ κιλικίας· διακούσομαί
σου, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται· κε-
λεύσας τε ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ ἡρῴδου φυλάσσεσθαι
αὐτόν· μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς ἀνανίας
μετὰ πρεσβυτέρων τινῶν καὶ τέρτυλλου τινὸς ῥήτορος
οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ παύλου· καὶ
κληθέντος αὐτοῦ ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ τέρτυλλος λέγων·
πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ καὶ κατορθωμάτων
γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας πάντῃ
τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα κράτιστε φήλιξ μετὰ πά-
σης εὐχαριστίας· ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλείονα σε χρόνον ἐγκό-
πτω παρακαλῶ ἀκοῦσαί μου συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ·
εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν καὶ κινοῦντα στά-
σεις πᾶσι τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην ἰουδαίοις πρωτοστά-
την τε τῆς τῶν ναζωραίων αἱρέσεως, ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐπεί-
ρασε βεβηλῶσαι ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν· ἀφ᾽ οὗ δυνήσῃ
αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων τούτων ἐπιγνῶναι ὧν ἡμεῖς
κατηγοροῦμεν αὐτοῦ· συνεπέθεντο δὲ καὶ οἱ ἰουδαῖοι φά-
σκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν· νεύσαντος δὲ αὐτῷ τοῦ ἡγε-
μόνος λέγειν ἀπεκρίνατο ὁ παῦλος· ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα
σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος εὐθύμως τὰ περὶ
ἐμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι· οὐδὲν ἐχούσης μου τὴν ψυχὴν μοι-
σθὸν ὅμαιτο· ὃς τολμήσαι τὸν δρόμον μου μὴ μετὰ χαρᾶς·
τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ κυ ἰυ· διαμαρτύρασθαι
τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ θῦ· καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ οἶδα·
ὅτι οὐκέτι μέλλετε τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες ἐν
οἷς διῆλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ· διὸ μαρ-
τύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι καθαρός εἰμι ἀπὸ
τοῦ αἵματος πάντων· οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ
μὴ ἀπαγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ θῦ· προσέχε-
τε ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ πνα τὸ ἅγιον
ἔθετο ἐπισκόπους ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ κυ
καὶ θυ· ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος· C
ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο· ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφι-
ξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς· μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνί-
ου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστ-
ραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν· διὸ γρηγορεῖτε· μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα
καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν
ἕνα ἕκαστον· καὶ τανῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς ἀδελφοὶ
τῷ θῷ· καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ· τῷ δυναμένῳ
ὑμᾶς οἰκοδομῆσαι· καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν
ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν· ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ
ματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· αὐτοὶ γινώσκετε·
ὅτι ταῖς χρείαις μου καὶ τοῖς οὖσι μετ᾽ ἐμοῦ ὑπηρέτησαν
αἱ χεῖρες αὗται· πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν· ὅτι οὕτω

ἐντῆ ιγ΄ ἐξελθόντων τῶν παλ ἠλθομεν πρὸς

Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἐξελθόντες, ἤλθομεν ἄχρι καὶ σαρδάμ. ἐκ δὲ σαρδάμ, ἤλθομεν πρὸς τὸν οἶκον φιλίππου τοῦ ἀγγελιαφόρου. ὄντος ἀπὸ τῶν ἑπτὰ διακόνων, παρ' αὐτῷ· τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες προφητεύουσαι· ἃς ἐμείναμεν ἡμέρας πλείους, καταλῆθεν τις ἀπὸ τῆς ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι ἄγαβος· καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς· καὶ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ παύλου· δήσας τὸ ἑαυτοῦ τοῖς πόδας καὶ τὰς χεῖρας, ἔφη· τάδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· τὸν ἄνδρα οὗ ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη, οὕτω δήσουσιν ἐν ἱερουσαλὴμ οἱ ἰουδαῖοι· καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν· ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι, τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς ἱερουσαλήμ· ἀπεκρίθη τε ὁ παῦλος· τί ποιοῦντες κλαίετε καὶ συνθρύπτετε τήν μου τὴν καρδίαν· ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι· ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς ἱερουσαλὴμ ἕτοιμός εἰμι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου· μὴ πειθομένου δὲ αὐτῷ, ἡσυχάσαμεν εἰπόντες· τὸ θέλημα τοῦ κυρίου γινέσθω. μ΄

Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας, ἀποσκευασάμενοι ἀνεβαίνομεν εἰς ἱερουσαλήμ· συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ καισαρείας σὺν ἡμῖν· ἄγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶμεν μνάσωνί τινι κυπρίῳ ἀρχαίῳ μαθητῇ· γενομένων δὲ ἡμῶν ἐν ἱεροσολύμοις, ἀσμένως ἐδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί· τῇ δὲ ἐπιούσῃ, εἰσήει ὁ παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς ἰάκωβον· πάντες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι.

Καὶ ἀσπασάμενος αὐτούς, ἐξηγεῖτο καθ' ἓν ἕκαστον· ὧν ἐποίησεν ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσι διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ· οἱ δὲ ἀκούσαντες, ἐδόξαζον τὸν κύριον· εἰπόντες τε αὐτῷ· θεωρεῖς

ἀδελφὲ πόσαι μυριάδες εἰσὶν ἰουδαίων τῶν πεπιστευκότων· καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσι· κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ μωϋσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας ἰουδαίους· λέγων· μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα· μηδὲ τοῖς ἔθεσι περιπατεῖν· τί οὖν ἐστί· πάντως δεῖ πλῆθος συνελθεῖν· ἀκούσονται γὰρ ὅτι ἐλήλυθας· τοῦτο οὖν ποίησον ὃ σοι λέγομεν· ἔστιν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν· τούτοις παραλαβὼν, ἁγνίσθητι σὺν αὐτοῖς· καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς ἵνα ξυρήσωνται τὴν κεφαλήν· καὶ γνῶσι πάντες, ὅτι ὧν κατήχηνται περὶ σοῦ, οὐδέν ἐστιν· ἀλλὰ στοιχεῖς καὶ αὐτὸς φυλάσσων τὸν νόμον· περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν, ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν κρίναντες μηδὲν τοιοῦτον τηρεῖν αὐτούς· εἰ μὴ φυλάσσεσθαι αὐτοὺς τό τε εἰδωλόθυτον· καὶ τὸ αἷμα· καὶ πνικτὸν· καὶ πορνείαν· ἐκ τότε ὁ παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας· τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἁγισθείς, εἰσήει εἰς τὸ ἱερὸν διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγνισμοῦ· ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἡ προσφορά· ὡς δὲ ἤμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς ἀσίας ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον· ἐπέβαλόν τε αὐτῷ τὰς χεῖρας· κράζοντες· ἄνδρες ἰσραηλῖται βοηθεῖτε· οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ· καὶ τοῦ νόμου· καὶ τοῦ τόπου τούτου· πάντας πανταχοῦ διδάσκων· ἔτι τε καὶ Ἕλληνας εἰσήγαγε εἰς τὸ ἱερόν· καὶ κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον τοῦτον· ἦσαν γὰρ

ἐντῆ ιδ΄ ὁ παῦλος παρελαβ:

πῆ εἰραῖ δι διαμόκ τοῦ λάου. ἀνδρᾶ ἀδελφοὶ καὶ
Πρῶ. ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς μι ἀπολογίας.
ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ ἑβραΐδι διαλέκτῳ προσέφω-
νεῖ αὐτοῖς, μᾶλλον παρέσχον ἡσυχίαν. καὶ φησίν. ἐγώ
μέν εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς Ci
κιλικίας. ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ
τοὺς πόδας Γαμαλιὴλ πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρι-
βῆ τοῦ πατρῴου νόμου. ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ
θεοῦ. καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον. ὃς ταύτην τὴν
ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θανάτου. δεσμεύων καὶ παρα
διδοὺς εἰς φυλακὰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας. ὡς καὶ
ἀρχιερεύς μαρτυρεῖ μοι καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον.
παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελ
φοὺς, εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμην. ἄξων καὶ τοὺς ἐκεῖ
ὄντας, δεδεμένους εἰς Ἰερουσαλὴμ ἵνα τιμωρηθῶσιν. ἐγέ-
νετό δέ μοι πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ,
περὶ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιαστρα-
πῆσαι φῶς ἱκανὸν περὶ ἐμέ. ἔπεσόν τε εἰς τὸ ἔδαφος.
καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι. σαοὺλ σαοὺλ τί με διώκ-
εις; ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην. τίς εἶ κύριε; εἶπέ τε πρός με. ἐγώ
εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὃν σὺ διώκεις. οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες, τὸ
μὲν φῶς ἐθεάσαντο καὶ ἐμφοβοι ἐγένοντο. τὴν δὲ φω-
νὴν οὐκ ἤκουσαν μοῦ λαλοῦντος μοι. εἶπόν τε. τί ποιήσω
Κε. ὁ δὲ κς εἶπε πρός με. ἀναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκὸν.
κἀκεῖ σοι λαληθήσεται περὶ πάντων ὧν τέτακταί σοι ποι-
ῆσαι. ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτὸς
ἐκείνου. χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι, ἦλθον

Τὸ ἡ πόλις ὅλη. καὶ ἐγήγερτο σωδρομὴ τοῦ λαοῦ. καὶ ἐπιστα
βόμενοι τοῦ σπαύλου, ἤλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ. καὶ ἐλθὼν
ὁ χλίαρχος ἐκέλευσεν ἀγαγεῖν θύραι. ἵνα τοιούτῳ τρόπῳ ἐπιγνῷ αὐτὸν ἐπὶ
ποίᾳ αἰτίᾳ οὕτως ἐβόων κατ' αὐτοῦ. καὶ ὅτε προέτεινεν αὐτὸν τοῖς
ἱμᾶσιν. εἶπε πρὸς τὸν ἑστῶτα ἑκατόνταρχον. εἰ ἔξεστιν ὑμῖν ἄνθρωπον
Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον μαστιγοῦν; ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος
προσελθὼν τῷ χιλιάρχῳ ἀπήγγειλε λέγων. ὅρα τί μέλλεις ποιεῖν.
οὗτος γὰρ ὁ ἄνθρωπος Ῥωμαῖός ἐστιν. προσελθὼν δὲ ὁ χιλίαρχος εἶπεν
αὐτῷ. λέγε μοι σὺ Ῥωμαῖος εἶ; ὁ δὲ ἔφη. ναί. ἀπεκρίθη δὲ ὁ χιλίαρχος.
ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην. ὁ δὲ παῦλος
ἔφη. ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι οὕτως. εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ
οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν. καὶ ὁ χιλίαρχος δὲ ἐφοβήθη ἐπιγνοὺς
ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν. καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν δεδεκώς. τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος
γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς τὸ παρὰ τῶν Ἰουδαίων κατηγορούμενος παρ' αὐτῶν.
ἔλυσεν ἀπὸ τῶν δεσμῶν αὐτὸν. καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς
καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν. καὶ καταγαγὼν τὸν παῦλον ἔστησεν εἰς
αὐτούς. ἐμβλέψας δὲ ὁ παῦλος τῷ συνεδρίῳ εἶπε. ἄνδρες ἀδελφοὶ
ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς
ἡμέρας. ὁ δὲ ἀνανίας ὁ ἀρχιερεὺς ἐπέταξε τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ
τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα. τότε ὁ παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπε. τύπτειν
μέλλει σε ὁ θεός τοῖχε κεκονιαμένε. καὶ σὺ κάθῃ κρίνων με κατὰ τὸν
νόμον; καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι; οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον.
τὸν ἀρχιερέα τοῦ θεοῦ λοιδορεῖς; ἔφη τε ὁ παῦλος. οὐκ ἤδειν ἀδελφοί
ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεύς. γέγραπται γάρ. ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ
ἐρεῖς κακῶς. γνοὺς δὲ ὁ παῦλος ὅτι τὸ ἓν μέρος ἐστὶ σαδδουκαίων
τὸ δὲ ἕτερον φαρισαίων, ἔκραζεν ἐν τῷ συνεδρίῳ. ἄνδρες ἀδελφοὶ
ἐγὼ φαρισαῖός εἰμι υἱὸς φαρισαίου. περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως
νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλήσαντος ἐγένετο στάσις
τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων. καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. σαδδου-
καῖοι μὲν γὰρ λέγουσιν μὴ εἶναι ἀνάστασιν μήτε ἄγγελον μήτε πνεῦμα.
φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφότερα. ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη.
καὶ ἀναστάντες τινὲς τῶν γραμματέων τοῦ μέρους τῶν φαρισαίων
διεμάχοντο λέγοντες. οὐδὲν κακὸν εὑρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ.
εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἢ ἄγγελος; μὴ θεομαχῶμεν. πολλῆς δὲ
γενομένης στάσεως, εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ παῦλος
ὑπ' αὐτῶν. ἐκέλευσε τὸ στράτευμα καταβὰν ἁρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου
αὐτῶν. καὶ ἀγαγεῖν εἰς τὴν παρεμβολήν. τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς
αὐτῷ ὁ κύριος εἶπε. θάρσει παῦλε. ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ
εἰς Ἰερουσαλὴμ οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι. γενομένης
δὲ ἡμέρας ποιήσαντες συστροφὴν οἱ Ἰουδαῖοι ἀνεθεμάτισαν ἑαυτούς.
λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀποκτείνωσι τὸν παῦλον.
ἦσαν δὲ οἱ τὴν συνωμοσίαν ταύτην ποιησάμενοι πλείους τεσσαρά-
κοντα. οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις
εἶπον. ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς μηδενὸς γεύσασθαι ἕως
οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν παῦλον. νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ
σὺν τῷ συνεδρίῳ ὅπως καταγάγῃ αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. ὡς μέλλοντας
διαγινώσκειν ἀκριβέστερον περὶ αὐτοῦ. ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσαι
αὐτὸν ἕτοιμοι ἐσόμεθα τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν. ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελ-
φῆς παύλου τὴν ἐνέδραν παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμ-
βολὴν ἀπήγγειλε τῷ παύλῳ. προσκαλεσάμενος δὲ ὁ παῦλος ἕνα τῶν
ἑκατοντάρχων εἶπε. τὸν νεανίαν τοῦτον ἀπάγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον.
ἔχει γάρ τι ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ. ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγε πρὸς
τὸν χιλίαρχον. καὶ φησίν. ὁ δέσμιος παῦλος προσκαλεσάμενός με
ἠρώτησε τοῦτον τὸν νεανίαν ἀγαγεῖν πρὸς σέ. ἔχοντά τι λαλῆσαι σοι.
ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλίαρχος καὶ ἀναχωρήσας κατ'
ἰδίαν ἐπυνθάνετο. τί ἐστιν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι; ὁ δὲ εἶπεν. οἱ Ἰου-
δαῖοι συνέθεντό μοι τοῦ ἐρωτῆσαί σε ὅπως αὔριον τὸν παῦλον κατα-
γάγῃς εἰς τὸ συνέδριον. ὡς μέλλοντές τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι
περὶ αὐτοῦ. σὺ οὖν μὴ πεισθῇς αὐτοῖς. ἐνεδρεύουσι γὰρ αὐτὸν ἐξ
αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα. οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς
μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν. καὶ νῦν εἰσὶν ἕτοιμοι
προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν. ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος ἀπέλυσε
τὸν νεανίαν παραγγείλας μηδενὶ ἐκλαλῆσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας
πρός με. καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν ἑκατοντάρχων εἶπε.
ἑτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους ὅπως πορευθῶσιν ἕως Καισαρείας.
καὶ ἱππεῖς ἑβδομήκοντα. καὶ δεξιολάβους διακοσίους. ἀπὸ τρίτης ὥρας
τῆς νυκτός. καὶ κτήνη παραστῆσαι ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν παῦλον δι-
ασώσωσι πρὸς φήλικα τὸν ἡγεμόνα. φοβηθεὶς γὰρ μὴ ἁρπασθεὶς ὑπὸ
τῶν Ἰουδαίων ἀναιρεθῇ. καὶ αὐτὸς ὕστερον ἐγκληθῇ ὡς ἐπὶ τῷ ἰδίῳ
ὀνόματι λαβών. ἔγραψε τὴν ἐπιστολὴν περιέχουσαν τὸν τύπον τοῦτον.

κγ μζ: τῇ δ τῆς ζ ἐβ:

ὡς δὲ παρῆλθεν αὐτὸν τοῖς ἱματίοις, ἤρατο παρὸς τὸν
ἐφώτα εἰ καὶ πάρεστιν ὁ παῦλος· ἦν δὲ ὁμορραῖος καὶ
ἀκαταίκριτον ἔχων τὸν μιαιφόνον· ἀκούσας δὲ ὁ σκὰ
Τόμπαρχος, παρεσκεύητο πᾶν χιλίαρχον αὐτοῦ ἡγήσασθαι λάβον.
ὁρᾶν τί μέλλῃς ποιεῖν· ὁ γὰρ ἄνδρος οὗτος ῥωμαῖός ἐστι· πρὸς
ὃν ἦλθεν δὲ ὁ χιλίαρχος· ἤρατο αὐτοῦ· λάβε μοι ἡ σὺ ῥωμαῖ
ε; ὁ δὲ ἔφη· ναί· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ χιλίαρχος· ἀπόκλου
κόφαλαί οὐ τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην· ὁ δὲ παῦλος
ἔφη· ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι· ἀνθ' ὅσου δ' ἂν ἀποστῇ σε ἀπ' αὐτῆ
οἱ μέλλοντα αὐτὸν ἀνακρίνειν· καὶ ὁ χιλίαρχος δὲ ὅτι ἔφο-
ήθη ὅτι ἡγοῦσ' ὅτι ῥωμαῖός ἐστι· καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν δεδεκώς·
τῇ δὲ ὑστεραίᾳ μουλόμενος γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς· τί
κατηγορεῖται παρὰ τῶν ἰουδαίων, ὑπέσπασεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν·
Ὡ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς· καὶ τὸν τὸ συνέδριον αὐτῶν·
Ὡ καταγαγὼν τὸν παῦλον, ἔστησεν αὐτοῖς· ἀνδρες ἀδελφοί·
ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ χριταύτ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ· ὁ δὲ ἀρχιερεὺς ἁνανίας, ἐνετείλατο τοῖς C
παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα· τότε ὁ παῦλος
πρὸς αὐτὸν εἶπεν· τύπτειν σε μέλλει ὁ θεὸς τοῖχε κεκονιαμένε·
Ὡ σὺ κάθηκρίμενος μοι κατὰ τὸν νόμον· καὶ παρανομῶν
κελεύεις με τύπτεσθαι· οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον· τὸν
ἀρχιερέα τοῦ θεοῦ λοιδορεῖς; ἔφη τε ὁ παῦλος· οὐκ ἤδειν
ἀδελφοί ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεύς· γέγραπται γὰρ ἄρχοντα
τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς· γνοὺς δὲ ὁ παῦλος ὅτι τὸ μὲν
Μέρος ἐστὶ φαρισαίων· τὸ δὲ ἕτερον σαδδουκαίων, ἔκραζεν
ἐν τῷ συνεδρίῳ· ἄνδρες ἀδελφοί· ἐγὼ φαρισαῖος

ἐν τῇ μι-
ᾷ τῆς
ὁ παύλ
τῶν σγνε

ἐς δαμασκόν· ἀναιρέσας δέ τις ἀνήρ ἄνθρωπος κατὰ
τὸν νόμον· μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοι
κούντων ἐν δαμασκῷ ἰουδαίων· ἐλθὼν παρ' ἐμὲ
καὶ ἐπιστὰς, ἔφη μοι· σαοὺλ ἀδελφέ· ἀνάβλεψον·
Κἀγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν· ὁ δὲ ἔφη· ὁ θ̄ς
τῶν πατέρων ἡμῶν προεχείρισατό σε γνῶναι τὸ θέλημα
αὐτοῦ· καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον· καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ
στόματος αὐτοῦ· ὅτι ἔσῃ μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀν
ὧν ἑώρακας καὶ ἤκουσας· καὶ νῦν τί μέλλεις· ἀναστὰς
βάπτισαι· καὶ ἀπόλουσαι τὰς ἁμαρτίας σου ἐπικα-
λεσάμενος τὸ ὄνομα τοῦ κ̄υ· ἐμοὶ δὲ πολλὰ εὐχομένῳ τὰ
Γ ἱερὰ ταῦτα· καὶ προσελθόντος μου τῷ ἱερῷ, γενέσθαι με ἐν
ἐκστάσει· καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι· σπεῦσον καὶ ἔξελθε
ἐν τάχει ἐξ ἰερουσαλήμ· διότι οὐ παραδέξονταί σου τὴν μαρ
τυρίαν περὶ ἐμοῦ· κἀγὼ εἶπον· κ̄ε· αὐτοὶ ἐπίστανται
ὅτι ἐγὼ ἤμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς συναγω
γοὺς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ· καὶ ὅτε ἐξεχεῖτο τὸ αἷμα
τοῦ μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἤμην ἐφεστὼς καὶ
συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ· καὶ φυλάσσων τὰ ἱμάτια
τῶν ἀναιρούντων αὐτόν· καὶ εἶπόν πρός με· πορεύου·
ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ σε· ἤκουον δὲ αὐτοῦ
ἄχρι τούτου τοῦ λόγου· καὶ ὑψάντων τὴν φωνὴν αὐτῶν λέγον
Τ των· αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον· οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν
ζῆν· κραυγαζόντων δὲ αὐτῶν· καὶ ῥιπτούντων τὰ ἱμάτια
S κονιορτὸν μὴ βαλόντων δὲ αὐτῶν· ἐκέλευσεν ὁ χιλί
αρχος, ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν· εἶπεν μαστίζειν
ἀνετάζεσθαι αὐτόν· ἵνα γνῷ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐφώ-
νουν αὐτῷ.

παρος καλαμήσας δὲ ὁ παῦλος ὅμως τὸν δικαστὴν ἄρχ.
ἔφη· τὴν μὲν αἰτίαν τοῦτον, ἀπαλλάττεσθαι πρὸς τὸν χιλίαρχον·
ἕξει γὰρ τι ἀπολογήσασθαι αὐτός· ὁ μὴν οὖν παραχρῆμα αὐτὸν,
ἦγε πρὸς τὸν χιλίαρχον· καὶ φησὶν· ὁ δῆμος παῦλε πρὸς
Κ αἰτιᾶταί σε, ἠρώτησας τοῦτον τὴν αἰτίαν ἀφεῖναι πρῶτ.
ἔχει τι λαλῆσαί σοι· ὁ δὲ λαβόμενος τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ
χιλίαρχος· καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν, ἐπύθ-
ετο· τίνα ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι· ἔφασκε δὲ· ὅτι οἱ ἰουδαῖοι συνέθεντο
τοῦ ἐρωτῆσαί σε· ὅπως αὔριον τὸν παῦλον καταγάγῃς εἰς
τὸ συνέδριον· ὡς μέλλοντάς τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι
περὶ αὐτοῦ· σὺ οὖν μὴ πεισθῇς αὐτοῖς· ἐνεδρεύσουσι γὰρ αὐτὸν
ἐξ αὐτῶν, ἀνδρες πλείους τεσσαράκοντα· οἵτινες ἀνάθε-
ματι ἔδησαν ἑαυτοὺς, μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν,
ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν· καὶ νῦν εἰσὶν ἕτοιμοι προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ὑπα-
Γ γελίαν· ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος, ἀπέλυσε τὸν νεανίαν· παρα-
γγείλας μηδενὶ ἐκλαλῆσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας περὶ
ἐμοῦ· καλεσάμενος δύο τινὰς τῶν ἑκατοντάρχων, ἔφη·
ἑτοιμάσατε στρατιὰν ἵππεις ἑβδομήκοντα· καὶ δεξιολάβους
διακοσίους ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός· καὶ κτήνη παρα-
σῆσαι ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν παῦλον, διασώσωσι πρὸς
φήλικα τὸν ἡγεμόνα· γράψας ἐπιστολὴν περιέχουσαν τὸν
τύπον τοῦτον· κλαύδιος λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι φήλικι
χαίρειν· τὸν ἄνδρα τοῦτον συλληφθέντα ὑπὸ τῶν ἰου-
Δ δαίων· καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιστὰς σὺν
στρατεύματι, ἐξειλόμην αὐτὸν· μαθὼν ὅτι ῥωμαῖός ἐστι· καὶ
ἀγαγὼν αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν, καὶ

ἐστὸ σωσόδριον αὐτῶν· ὃν εὗρον ἐκαθίσαμεν καὶ ἐστησαν
μαὶ τὸν κύριόν αὐτῶν· μηδὲν ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν
ἐγκλήματα ἔχοντα· μηνυθήσεσθαι δὲ αὐτοῖς ὑπὸ τῆς τοῦ
μέλλειν ἀκούεσθαι παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἐξ αὐτῆς ἐπάναγκες πρὸ
σὸν παραγίνεσθαι καὶ τοῖς κατηγόροις λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν
ὑπὸ σοῦ· ἔφη σοι· οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατε-
ταγμένον αὐτοῖς ἀπαγαγόντες τὸν παῦλον, ἐν ἀγορᾷ διὰ τῆς
νυκτὸς ἐστὴσαν τριῶν τριῶν· τῇ δὲ ἐπαύριον ἐάσαντες
τοὺς ἱππέας πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεφαν εἰς τὴν πα-
ρεμβολήν· οἵτινες ἐλθόντες εἰς τὴν καισάρειαν. καὶ
ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ
τὸν παῦλον αὐτῷ· ἀναγνοὺς δὲ ὁ ἡγεμὼν καὶ ἐπερω-
τήσας κατὰ ποίαν ἐπαρχείας εἴη· καὶ συνθόμενος ὅτι ἀπὸ κιλι-
κίας, διακούσομαί σου φησὶν καὶ οἱ κατήγοροί σου
παραγένωνται· ἐκέλευσε τε αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ
τοῦ ἡρῴδου φυλάσσεσθαι· μετὰ δὲ τινας ἡμέρας, κατέ
βη ὁ ἀρχιερεὺς ἀνανίας μετὰ πρεσβυτέρων· καὶ ῥήτορος
τερτύλλου τινός· οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ
τοῦ παύλου· κληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἤρξατο κατηγορεῖν
ὁ τέρτυλλος λέγων· πολλῆς εἰρήνης τυγχάνομεν διὰ σὲ·
καὶ κατορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς
προμοίας πάντη τε καὶ πανταχοῦ, ἀποδεχόμεθα
κράτιστε φήλιξ μετὰ πάσης εὐχαριστίας· ἵνα δὲ μὴ ὀπί
πολύν σε ἔγκοπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντό
μως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ· εὕρομεν γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν· καὶ
κινοῦντα στάσιν πᾶσι τοῖς ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰ
κουμένην· πρωτοστάτην τε τῆς τῶν ναζωραίων αἱρέσε-

ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐπείρασε βεβηλῶσαι· ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν·
καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἠθέλησαμεν κρίνειν· παρὰ λυ
σίου δὲ χιλιάρχου, μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χει
ρῶν ἡμῶν ἀπαγαγόντος· κελεύσας τοὺς κατηγόρους αὐτοῦ ἔρ
χεσθαι ἐπὶ σέ· παρ' οὗ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πά
ντων τούτων ἐπιγνῶναι ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ·
συνεπέθεντο δὲ καὶ οἱ ἰουδαῖοι φάσκοντες ταῦτα οὕτως
ἔχειν· ἀνένευσε δὲ ὁ παῦλος πάσης αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος
λέγειν· ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τού
τῳ ἐπιστάμενος, εὐθυμότερον τὰ περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολο
γοῦμαι· δυναμένου σου γνῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσί μοι ἡμέρ
δεκαδύο· ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνήσων ἐν ἱερουσαλήμ· καὶ οὔτε
ἐν τῷ ἱερῷ εὗρόν με πρός τινα διαλεγόμενον· ἢ ἐπί
στασιν ποιοῦντα τοῦ ὄχλου· οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς· οὔτε κατὰ
τὴν πόλιν· οὔτε παρασχεῖν δύνανται περὶ ὧν νῦν
κατηγοροῦσί μου· ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι· ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν
ἣν λέγουσιν αἵρεσιν, οὕτω λατρεύω τῷ πατρῴῳ θεῷ· πιστεύ
ων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς προφήταις γεγραμ
μένοις· ἔλπίδα ἔχων εἰς τὸν θεόν· ἣν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέ
χονται· ἀναστασιν μέλλειν ἔσεσθαι νεκρῶν· δικαίων τε
καὶ ἀδίκων· ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ· ἀπρόσκοπον συνείδη
σιν ἔχειν πρός τε τὸν θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διὰ παντός· δι'
ἐτῶν δὲ πλειόνων παραγενόμην, ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς
τὸ ἔθνος μου καὶ προσφοράς· ἐν οἷς εὗρόν με ἡγνι
σμένον ἐν τῷ ἱερῷ· οὐ μετὰ ὄχλου· οὐδὲ μετὰ θορύβου· τινῶν
ἀπὸ τῆς ἀσίας ἰουδαίων· οὓς ἔδει ἐπὶ σοῦ παρεῖναι
καὶ κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν πρός με· ἢ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν

ὁμ· μὴ μὲν φησὶ συγκαταβαίνων, ἢ πάλιν ὁμ· τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν,
καὶ τὴν γραφὴν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ. διαιρίνασθε δὲ ὁμ· αὐτοῖς τὸ μὲν
πολλοῦ σπουδαίου καὶ καταβαίνοντος καὶ σαρκὸς λαμβάνοντος· τῶν δὲ
θείας σοφίας τοῦ μυστηρίου, ὃ κρύπτεσθαι τὸν παῦλον οὐχ οἷόν τε ἦν.
Παραγνωμονῶν δὲ αὐτοῦ, τοῦτο ἀπαιτῶν ὁμ· οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων
καταμώμενοι τοὺς Ἰουδαίους· τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα πάσχοντα
φέρειν τοὺς καταὶ τοῦ παῦλου· οὐ γὰρ οἷόν τε ἀπολογουμένου αὐτοῦ, ὅτι οὔτε ὡς τὸν μόνον τῶν Ἰουδαίων· οὔτε
εἰς τὸ ἱερὸν· οὔτε ὡς καὶ σαρκὸς ἡμαρτον· ὁ φῆστος δὲ τοῖς
Ἰουδαίοις θέλων χάριν καταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ παύλῳ
εἶπεν· θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς ἐκεῖ περὶ τούτων
κριθῆναι ἐπ' ἐμοῦ; ὁ δὲ παῦλος· ἀπὸ τοῦ βήματος
καίσαρος ἑστῶς οὗ με δεῖ κριθῆναι· Ἰουδαίους οὐδὲν
ἠδίκησα· ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις· εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ
καὶ ἄξιόν μου θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδέν ἐστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδείς
με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι· καίσαρα ἐπικαλοῦμαι· τότε
ὁ φῆστος συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου, ἀπεκρίθη· καίσαρα
ἐπικέκλησαι· ἐπὶ καίσαρα πορεύσῃ· ὑμῖν δὲ διαγορευομένων τιμῶν, ἡ ἀγρίππα ὑπάρχει καὶ βερνίκη,
καὶ τὴν τῆς ἐκείνων ἀδελφὴν φῆστον ἀσπασόμενοι τὸν φῆστον· ὡς
πολλῶν ἡμερῶν διαγενομένων ὁ φῆστος τῷ βασιλεῖ
ἀνεθέτο καὶ τὰ καὶ τὸν παῦλον· λέγων· ἀνήρ τίς ἐστι καταλελειμμένος ὑπὸ φήλικος δεδεσμώτης· περὶ οὗ γενομένης μου
εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐνεφάνισάν μοι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων· αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην· παρ' οἷς
ἀπεκρίθην· ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαί τινα

ΕΝΤΗΛΕ· ἀγρίππα ὁ βασιλεὺς κγ Β: ρνε:

πρὸ τοῦ τὸν κατηγορούμενον κατὰ πρόσωπον ἔχοντα τοὺς κατηγόρους
ἔχειν τόπον ἀπολογίας περὶ τοῦ ἐγκλήματος· λαβεῖν τε ἄδειαν
ὑπὲρ ἑαυτοῦ· ἀπολογήσασθαι· ἐλθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε
μηδεμίαν ποιησάμενος ἐπιβολὴν τῇ ἑξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσε τὸν παῦλον ἀχθῆναι· παραγενομένου δὲ αὐτοῦ, περιέστησαν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων
καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι· πολλὰς καὶ βαρείας αἰτιάματα
φέροντες κατὰ τοῦ παύλου· ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι· ἀπολογουμένου αὐτοῦ, ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων· οὔτε
εἰς τὸ ἱερὸν· οὔτε εἰς καίσαρά τι ἥμαρτον· ὁ φῆστος δὲ τοῖς
Ἰουδαίοις θέλων χάριν καταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ παύλῳ
εἶπεν· θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς ἐκεῖ περὶ τούτων
κριθῆναι ἐπ' ἐμοῦ; εἶπε δὲ ὁ παῦλος· ἐπὶ τοῦ βήματος καίσαρός εἰμι οὗ με δεῖ κριθῆναι· Ἰουδαίους οὐδὲν
ἠδίκησα· ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις· εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ
καὶ ἄξιόν μου θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδέν ἐστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδείς
με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι· καίσαρα ἐπικαλοῦμαι· τότε
ὁ φῆστος συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου, ἀπεκρίθη· καίσαρα
ἐπικέκλησαι· ἐπὶ καίσαρα πορεύσῃ· ὑμῖν δὲ διαγορευομένων τιμῶν, ἡ ἀγρίππα ὑπάρχει καὶ βερνίκη,
καὶ τὴν τῆς ἐκείνων ἀδελφὴν φῆστον ἀσπασόμενοι τὸν φῆστον· ὡς
πολλῶν ἡμερῶν διαγενομένων ὁ φῆστος τῷ βασιλεῖ
ἀνεθέτο καὶ τὰ καὶ τὸν παῦλον· λέγων· ἀνήρ τίς ἐστι καταλελειμμένος ὑπὸ φήλικος δεδεσμώτης· περὶ οὗ γενομένης μου
εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐνεφάνισάν μοι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων· αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην· παρ' οἷς
ἀπεκρίθην· ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαί τινα πρὸ

πρὸ τοῦ τὸν κατηγορούμενον κατὰ πρόσωπον ἔχοντα τοὺς κατηγόρους
ἔχειν τόπον ἀπολογίας περὶ τοῦ ἐγκλήματος· λαβεῖν τε ἄδειαν
ὑπὲρ ἑαυτοῦ· ἀπολογήσασθαι· ἐλθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε
μηδεμίαν ποιησάμενος ἐπιβολὴν τῇ ἑξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσε τὸν παῦλον ἀχθῆναι· παραγενομένου δὲ αὐτοῦ, περιέστησαν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων
καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι· πολλὰς καὶ βαρείας αἰτιάματα
φέροντες κατὰ τοῦ παύλου· ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι· ἀπολογουμένου αὐτοῦ, ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων· οὔτε
εἰς τὸ ἱερὸν· οὔτε εἰς καίσαρά τι ἥμαρτον· ὁ φῆστος δὲ τοῖς
Ἰουδαίοις θέλων χάριν καταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ παύλῳ
εἶπεν· θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς ἐκεῖ περὶ τούτων
κριθῆναι ἐπ' ἐμοῦ; ὁ δὲ παῦλος· ἀπὸ τοῦ βήματος
καίσαρός εἰμι οὗ με δεῖ κριθῆναι· Ἰουδαίους οὐδὲν
ἠδίκησα· ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις· εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ
καὶ ἄξιόν μου θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδέν ἐστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδείς
με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι· καίσαρα ἐπικαλοῦμαι· τότε
ὁ φῆστος συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου, ἀπεκρίθη· καίσαρα
ἐπικέκλησαι· ἐπὶ καίσαρα πορεύσῃ· ὑμῖν δὲ διαγορευομένων τιμῶν, ἡ ἀγρίππα ὑπάρχει καὶ βερνίκη,
καὶ τὴν τῆς ἐκείνων ἀδελφὴν φῆστον ἀσπασόμενοι τὸν φῆστον· ὡς
πολλῶν ἡμερῶν διαγενομένων ὁ φῆστος τῷ βασιλεῖ
ἀνεθέτο καὶ τὰ καὶ τὸν παῦλον· λέγων· ἀνήρ τίς ἐστι καταλελειμμένος ὑπὸ φήλικος δεδεσμώτης· περὶ οὗ γενομένης μου
εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐνεφάνισάν μοι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων· αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην· παρ' οἷς
ἀπεκρίθην· ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαί τινα πρὸ

πρὸ τοῦ τὸν κατηγορούμενον κατὰ πρόσωπον ἔχοντα τοὺς κατηγόρους
ἔχειν τόπον ἀπολογίας περὶ τοῦ ἐγκλήματος· λαβεῖν τε ἄδειαν
ὑπὲρ ἑαυτοῦ· ἀπολογήσασθαι· ἐλθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε
μηδεμίαν ποιησάμενος ἐπιβολὴν τῇ ἑξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσε τὸν παῦλον ἀχθῆναι· παραγενομένου δὲ αὐτοῦ, περιέστησαν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων
καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι· πολλὰς καὶ βαρείας αἰτιάματα
φέροντες κατὰ τοῦ παύλου· ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι· ἀπολογουμένου αὐτοῦ, ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων· οὔτε
εἰς τὸ ἱερὸν· οὔτε εἰς καίσαρά τι ἥμαρτον· ὁ φῆστος δὲ τοῖς
Ἰουδαίοις θέλων χάριν καταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ παύλῳ
εἶπεν· θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς ἐκεῖ περὶ τούτων
κριθῆναι ἐπ' ἐμοῦ; ὁ δὲ παῦλος· ἀπὸ τοῦ βήματος
καίσαρός εἰμι οὗ με δεῖ κριθῆναι· Ἰουδαίους οὐδὲν
ἠδίκησα· ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις· εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ
καὶ ἄξιόν μου θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδέν ἐστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδείς
με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι· καίσαρα ἐπικαλοῦμαι· τότε
ὁ φῆστος συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου, ἀπεκρίθη· καίσαρα
ἐπικέκλησαι· ἐπὶ καίσαρα πορεύσῃ· ὑμῖν δὲ διαγορευομένων τιμῶν, ἡ ἀγρίππα ὑπάρχει καὶ βερνίκη,
καὶ τὴν τῆς ἐκείνων ἀδελφὴν φῆστον ἀσπασόμενοι τὸν φῆστον· ὡς
πολλῶν ἡμερῶν διαγενομένων ὁ φῆστος τῷ βασιλεῖ
ἀνεθέτο καὶ τὰ καὶ τὸν παῦλον· λέγων· ἀνήρ τίς ἐστι καταλελειμμένος ὑπὸ φήλικος δεδεσμώτης· περὶ οὗ γενομένης μου
εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐνεφάνισάν μοι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων· αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην· παρ' οἷς
ἀπεκρίθην· ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαί τινα πρὸ

δημόφις ἀπαστόλφαμ· παρ ἡμῖν ὁ καταήγορος καὶ ὁ πρό
σωπον μόχοι τοῖς κατηγόροις· τὸ δὲ μὴ τὸ ἀπολογήσασθαι
τοῦ ῥήματος· σωθῆναι θέμιτον μόνω αὐτὸν δηθῆναι δ·
Ἀμαθὼν ἡμῖν δὲ μία μὲν τοῖς ἁγίοις σάμισμος, τὴν δεῖσιν καθίσασι ἀπὸ
τοῦ ἱματίου, ὅκ ὀλίγοι αἰχθῆναι τὸν ἄνδρα· παρ ἰοῦδαι
θάνατον τοῖς κατηγόροις, οὐδὲ μίαν αἰτίαν ἀποδόφορον ὧν
ἔπαθον ὁ ὠνθρω· ζητήματα δὲ τίμαν παρ ἡμῖν τῆς ἰδίας
λῆσι δαιμονίας ἔχον παρὸ ἑαυτόν· καὶ παρ ἡμῖν ὁ ἱερεὺς
τοῦθ ἡ κόπος ὃν ὀνόφασκον ὁ παῦλος ζημιοῦσθαι ἀποροίμενος
λὸ ἔχον παρ ἡμῖν τοῦτον ζήτησιν, ὅλλον· ἢ μοῦλοιτο
πορεύεσθαι εἰς ἱερουσαλήμ· κἀκεῖ κρίνεσθαι παρ ἡμῖν τοῦτον· τοῦ
Δὲ παύλου ὁσίοις καθαιρεθέντος τὴν κοῦθημαι αὐτὸν ἐς τὴν τοῦ
σεβαστοῦ διάνοιαν, ὅκ ὀλίγοι αὐτὸν ὁρᾶσθαι αὐτὸν ὅσοι οὐ
κ ἐθέλουσι αὐτὸν πορεύεσθαι καὶ σαρα· ἀγρίππα δὲ παρὸς τὸν
φῆστον φῆστε· ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι· ὁ δὲ
αὔριον φησὶν ἀκούσῃ αὐτοῦ· τῇ οὖν ἐπαύριον ὀλθόντος
Τοῦ ἀγρίππα καὶ τῆς μεγάλης μετ ἀσολλῆς φαντασίας·
καὶ ἐλθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον σύν τε τοῖς χιλιάρ
χοις καὶ ἄνδρασι τοῖς κατ ἐξοχὴν οὖσι τῆς πόλεως·
καὶ κελεύσαντος τοῦ φήστου ἤχθη ὁ παῦλος· καὶ φησὶν ὁ
φῆστος· ἀγρίππα βασιλεῦ· καὶ πάντες οἱ συμπαρόντες
ἡμῖν ἄνδρες· θεωρεῖτε τοῦτον περὶ οὗ πᾶν τὸ πλῆθος
τῶν ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι, ἔν τε ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε·
βοῶντες μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μηκέτι· ἐγὼ δὲ κατα
Λαβόμενος μηδὲν ἄξιον θανάτου αὐτὸν πεπραχέναι·
καὶ αὐτοῦ δὲ τούτου βουλομένου τὸν σεβαστόν, ἔκρι
νὰ πέμψαι αὐτόν· περὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι τῷ κυρίῳ

κγ μθ μαΐ κα· τῶν α βασι κῶ κ ἐλεννης

οὐκ ἔχω· διὸ παρήγαγον αὐτὸν ὑφ ὑμᾶς· καὶ μάλιστα σοὶ 196
σὺ βασιλεῦ ἀγρίππα· ὀνάνησις ἔσται μοι ἀκρίσεως γενομέ
νης, ἐπὶ σοῦ μάλιστα ἀνακρῖναι· ἀλογον γάρ μοι δοκεῖ πεμπόμενον
λάβειν, μὴ καὶ τὰς κατ αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι· ἀγρίππ
Πᾶσα δὲ παρὸς τὸν παῦλον ὁδὸς ἦν πρόσφατοι τοῖς
σεβαστοῦ λόγεσιν· τότε δὲ ὁ παῦλος ἀπολογήσατο ὅκ τῇ μας
τὴν χεῖρα· παρ ἰουδαίοις μόνοις ὧν ἔγκαρπόμαι ἀπολογεῖσθαι
βασιλεῦ ἀγρίππα, ἡγημαι ἐμαυτὸν μακάριον· ὅσα σοῦ
μέλλοντος ἀπολογήσεσθαι σήμερον· μάλιστα γινώσκοντος
σε τὰ μὲν παρ ἰουδαίοις ἔθη τε καὶ ζητη
μάτων· διὸ δέομαί σου μακροθύμως ἀκοῦσαί μου· τὴν
Μὲν οὖν βίωσίν μου τὴν ἐκ νεότητος· τὴν ἀπ ἀρχῆς
γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν ἱεροσολύμοις, ἴσασι
πάντες οἱ ἰουδαῖοι· προεγίνωσκον μὲ ἄνωθεν
ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν· ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην
αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας, ἔζησα φαρισαῖος·
ὑμῶν δὲ νῦν διὰ τῆς παρ ἐλπίδα τοῦ θεοῦ ἐπαγγελίας
γενομένης εἰς τοὺς πατέρας ἑστηκὼς κρίνομαι· ἣν τὸ
δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενείᾳ νύκτα καὶ ἡμέραν
λατρεῦον, ἐλπίζει καταντῆσαι· περὶ ἧς ἐλπίδος
ἔγκαλοῦμαι ὑπὸ ἰουδαίων· τί ἄπιστον
κρίνεται παρ ὑμῖν· ἐγὼ μὲν οὖν ἐκρουσάμην εἰπών· ἐγὼ μὲν οὖν
δοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα ἰησοῦ τοῦ ναζωραίου, δεῖν
πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι· ὃ καὶ ἐποίησα ἐν ἱεροσολύμοις·
καὶ πολλοὺς τῶν ἁγίων ἐγὼ φυλακαῖς κατέκλεισα· τὴν
παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβών· ἀναιρουμένων
τε αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον· καὶ κατὰ πάσας τὰς συνα

πρό· ἡ χ πλ· εἰς π τὴν γῆν ε· φι· οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται·
ἀνν· ἡ χ α· ὑπωσα ἐκλεκτόν· κγ· εἰς πι τὴν γῆν ἐξῆλ

ὁ χε· ἁπάντων δὲ ἁμαρτάνουσι μὲν πολλῷ καὶ
μάλλον τῶν τε λαῶν καὶ τῶν ἄθλων· ταῦτα δὲ αὐτοῦ αὐτοσχο-
διάζοντος, ὃ φησὶ μάλιστα μὴ δεῖν φωνὴν ὄφη· μαίνεται γὰρ τὰ
πολλὰ τῶν γραμμάτων, ἃς μαίαν ποιεῖται τρόπῳ· ὃ δὲ οὐμαι-
νόμενος φησὶ κράτιστα φῆναι· ἀμαθίᾳ καὶ σωφροσύνῃ
ῥήματα αὐτοῦ φθέγγομαι· ὅσοι γάρ περὶ τούτων ἐβου-
λεύσαντο· πρὸς ὃν καὶ παρρησιαζόμενος λαμβάνω· λαμβάνω γὰρ
αὐτὸν μὴ τοῦτον οὐ νοοῦντα οὐδέν· οὐ γὰρ ὅμοια
τοσοῦδε ἁμαρτήματος τοῦτο· τί φέλει ἀσπασίῳ ἀφρίσαντας τοῖς προ-
φήταις; οἱ δὲ οὐ πάντες φέλει· ὃ δὲ ἀφρίσας πρὸς τὸν παῦλον
ἔφη· ὀλίγον με πείθεις χριστιανὸν γενέσθαι· ὃ δὲ παῦλος
ἔφη· ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ καὶ ὀλίγον καὶ πολλοὺς· οὐμὸν
δὲ· ἀλλὰ καὶ παρὸν τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον, γενέσθαι
τοιούτους, οἵους καὶ ἐγὼ εἰμὶ παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων· ἢ παῦλος,
ἀλλὰ ὀνασίλαος καὶ οἱ ἡγεμόνες· ἢ τὸ βορμίκη· καὶ οἱ συγκα-
θήμενοι αὐτοῖς· καὶ ἅμα χορησάντων, ὁλάκρουν πρὸς ἄλλη-
λους· οὔτε οὐδὲν θαυμάσιον ἀξιοῦμεν δεσμῶν παρασχεῖν ὁ
δεῦρος οὗτος· ἀφρίσας δὲ τῷ φήσαντι φῆναι· ἀπολέσθαι σὺ
λίων αὐτὸς ἀφρίσας οὗτος, εἰ μὴ ὅσον σκόκλην τοῦ καίσαρος· ἐφ' ὧς δὲ
κρίθην ἐν ἀσπασμῷ πολλῷ μᾶς ἐστὶν ἰταμίαν, παρὸν δεῖ δοῦναι
τὸν τοσοῦτον παῦλον καὶ τὸν μασταβήρουσδον δεσμώτην, ὃν κατὰ τὰς
χιλιομάρτυρίους λίας· ἀσπάρασσε σὺν αὐτῆς· ὃν δὲ βαπτισθῆναι δὲ
πολλοὶ ὡς γράμματι μῶν μέλλοντες· πολλῷ μᾶλλον τοὺς καὶ παῦλον τὸν
τοσοῦτον, ἀμήχανον· ὃν τοσοῦτον ἡμῖν ἀρίστας φέρουσα μακεδόνος
θεσσαλονικόσος· τῆς τοσούτου καὶ τηλικούτου πόλεως εἶναι δεσπόται·
φιλαπόστολος τὸ ὀνύλιος τοσοῦτον παῦλον χρησάμενος, ὅστε τρὶς
πρὸς τοὺς φίλους προσρηθῆναι, ὅσοι μόλις ἀσπάσαντο τυχεῖν· κακῶς

ΜΕΣΗΣ, κατὰ τὴν ὁδόν, ἣ δορυφοροῦσι λαὸς ὁ πολὺς τὴν
λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμπουσαν φῶς καὶ τοὺς
σὺν ἡμῖν ὁρῶντας· τὸν δὲ καὶ παρόντα τῶν ἡμε-
τέρων ἐπὶ τὴν ἡμῖν, ἵνα κοινωνὸν ἡμῶν παρόντα καὶ λόγου
τῆς ἐμαυτοῦ διδασκάλου· σοὶ λέγω σοὶ λέγω· τιμῶ διδάσκας· σκληρόν
σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν· ὁ δὲ
ἐπάνω· ἀλλ' ἡμεῖς ὁμοῦ διδάσκας· ἀλλ' ἀναγκάσθητι καὶ αὖ-
θις τοῖς σοῖς δόγμασιν· ἃς τοῦτο γὰρ ὠφέλησε παροχείρισα
σθαί σε τὴν ἐμὴν καὶ μαρτυραι· ὧν τὸ ἁδὸν ὧν τὸ ὀφθήσο
μαί σοι· ὃν αἱρούμενός σε ὄκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἄθλων· ἃς οὐσ
ἁδὸν ἀνόσφολλα· δυοῖν ἀδέλφοιν ὀφθαλμοῖν αὐτῶν· τοῦ δὲ ἁπαρέ
ψαι ἀπὸ σκότους ἁς φῶς· καὶ τῆς ὁδουσίας τοῦ σατανᾶ δοῦναι
τὸν θῦ· τοῦ λαβεῖν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ κλῆρον ἐν
τοῖς ἡγιασμένοις· τοῖς ἐν τῇ ἁδὶ· ὃν θέμις ἐστὶ λαὸν ἁρίστας,
οὐκ ἐν ὁμοίᾳ μὲν ἀποφθίσι τῇ ὠϊδίῳ ὀνόματος ἀλλὰ τοῖς ἐν δυ-
νάσκωσι πρὸς τὸν καὶ ἰόρδανον καὶ ὄρος ὁλύμπιος· ἃς ἐστὶ δὲ τὴν χώ-
τῆς ἰουδαίας· καὶ τοῖς ὄθνεσι· ἀναπαύλῃ· μῶν ἁμαρτῆ· καὶ ὅτι
ἁρὸν ἐφ' ἁμῖν τὸν θῦ· ἄξιαν τῆς μῶν ἁμαρτίας ἔργα πρασσόμενα· τῶν καίσαρος.
ὃν ὄκ αὐτοῦ τὸν μὲν ἰουδαίοις συλλαβόμενοι ὃν τῷ ἰόρδανι,
ὃν σφᾶς τὸ δίωχε ἰσχυρίσασθαι· ὃν τι κουρίασ' ὁ ὠτυχὼν τῆς
παρὰ τοῦ θῦ ἀχρίτης λιμόρασ' παύσης· ἃν καὶ μαρτυρόμε-
νον μικρῷ τὸ καὶ μάλλω· οὐδὲν ὄκ τοῦ λάβον, ὃν πὸ οἱ προφῆ-
ται ὁράν ἡμᾶς μόλλοντας γίνασθαι· καὶ μοι ἐσῆς· ἐπάσθητε

μόλις ἐχόσαμεν πορρικρατῆς γενέσθαι τῆς σκάφης·
ἡμάρτανον, μοι νθέαις ἔχρῶντο. ὡς ἔπος εἰπεῖν τὸ
πολλοῖον· φοιμώδεις τε καὶ ἄτης σύριγγες ἦσαν,
χαράσσοντες τὸ σκάφος ἀφθόρως τὸ· ἀφόδρως δὲ χείμαι
ζομένων ἡμῶν, τὴν ἔξησιν ἐκ μολὴν ἔσεσθαι οἴων τε· καὶ τῆς πρύ
μνης αὐτοῖς χερσὶν τὴν σκάλην τοῦ πολοίου ὀρρίψαμεν· μήτε
γὰρ ἡλίου· μήτε ἄστρων ὄντων φανερῶν ὄντων πολλάς
ἡμέρας· χείμωνος τε οὐκολίγου ὄντος καθ' ἡμᾶς· πορ
ρωτέρω τῆς ἀσίας ὅλως τοῖς τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς· πολλὴν
ἐλπίδα εἶχον. τότε φανεὶς ὁ παῦλος ἐν μέσῳ
αὐτῶν ἔφη· ὦ ἄνδρες πολῖται, ἔδει μὲν ὦ ἄνδρες πολῖται πειθαρχῆσαί μοι,
μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς κρήτης· κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν
ταύτην καὶ τὴν ζημίαν· καὶ νῦν παραινῶ παρακελεύομαι ὑμᾶς εὐ
θυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ὑμῖν·
πλὴν τοῦ πλοίου· παρέστη γάρ μοι ταύτην τὴν νύκτα ἄγ
γελος τοῦ θεοῦ οὗ εἰμὶ· ὢν καὶ λατρεύω· λέγων· μὴ φοβοῦ παῦλε·
καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι· καὶ ἰδοὺ κεχάρισταί σοι ὁ θεὸς
πάντας τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ· διὸ εὐθυμεῖτε ἄνδρες·
πιστεύω γὰρ τῷ θεῷ· ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λε
λάληταί μοι· δεῖ με σοφιστὴν ἔσεσθαι ἡμᾶς ὄκτακοσίων·
ὡς δὲ τεταρτεύοντες καὶ δεκάτην νύκτα διαφερόμεθα
ἐν τῷ ἀδρίᾳ, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς, ὑπενόμιζόν
οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν· καὶ ὁλίσθημεν,
εὗρον ὀργυιὰς εἴκοσι· μικρὸν δὲ διαστήσαντες· καὶ πάλιν
ὁλίσθημεν, εὗρον ὀργυιὰς δεκαπέντε· φοβούμενοί τε
μὴ που εἰς τραχεῖς τόπους ὄκ πορίμως ὄκ πορίμως
ῥιφῶσι τὰ κύρια τῶν σαρσῶν, νύχιοι τὴν ἡμέραν ἐγένοντο.

κίαν καὶ πανσυμφυλίαν διαπολλάσαντες, καὶ πρὸς
τῆς λυκίας· κἀκεῖθεν ὁμοπαρόντος πολοίου ἀμβᾶ
λριμον πολὺν ἐξίσταμεν, ὑπενιόμασθεν λιμαίξεσθαι· ὑπ
ὶ καμαῖς δὲ ἡμέραις ἐμβάντες πολοῦωντες· καὶ μόλις γενόμε
καπὰ τὴν κνίδον· μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου,
ὑποπαλάσαμεν τὴν κρήτην κατὰ σαλμώνην· καὶ μόλις πα
ραμένομεν αὐτὴν, ἤλθομεν ἐπὶ τόπον τινὰ καλούμε
καλοὺς λιμένας· ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις λασαία· ἱκανοῦ δὲ χρόνου
διαγενομένου· καὶ ὄντος ἐπιφόβου ἤδη τοῖς πολλοῖς· διὰ
τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι· παρῄνει ὁ παῦλος
λέγων αὐτοῖς· ἄνδρες· θεωροῦντες τιμῶν ὕβρισός καὶ πολ
λὴν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν· ὃ δὲ ὅκαὶ
τὸν παρεστῶτα τοῦ κυρίου μου καὶ τοῦ οὗ εἰμὶ καὶ λατρεύω θεοῦ
μάρτυρόν τε καὶ τοῦ παύλου λεγομένου· ἀμελήθεύδε
τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχείμασίαν, οἱ
πολλοὶ σωθῆναι ἐκ βουλὴν ἔθεντο· ἐὰν πως δύνω
το καταντήσαντες εἰς φοίνικα, παραχείμασαι λιμένα
τῆς κρήτης· ἀποβλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον· ὑπο
πτεύσαντος δέ τινος· δόξαν τῶν προθάσεως κρά
τησαι, ἄραντες ἀσσον παρελέγομεν τὴν κρήτην· μὴ
πολὺ δὲ, ὑπαὶ καπὰ τῆς ἀπόπους τυφωνικὸς ὁ καλούμε
εὖρος ἐπέβαλεν· συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου· καὶ μὴ
δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, ἐπιδόντες ἐφερό
μεθα· μήσιον δέ τινα ὑποδραμόντες καλούμενον λαύδαν,

κ̣ε̣ ν α̣ ζ̄ προ κ̣ δ̣ν̣ν̣, νεκρ̣

δ̣ο̣μ̣ο̣ π̣α̣σ̣ α̣π̣ο̣ κ̣ λ̣ή̣μ̣ο̣σ̣ι̣ μ̣η̣τ̣ι̣ ὀ̣κ̣ κ̣ο̣λ̣ υ̣μ̣β̣ή̣σ̣α̣σ̣ δ̣ι̣α̣φ̣ύ̣γ̣.

ὁ δὲ ὄκα πόπ̣α̣ρ̣χ̣ε̣ πω̣υ̣λ̣ό̣μ̣ο̣υ̣ς̣ δ̣ι̣α̣σ̣ῶ̣σ̣α̣ι τὸν πα̣ῶ̣λ̣ο̣ν̣, ε̣-
κώλυσεν αὐτοὺς πῶυ μυλήματος· ὀκόλασέ τε τοὺς δωμα-
τίους κολυμβᾶν, ἀποῤῥίψαντας πρῶτους ὅσοι τὴν ἡλι-
κίην· καὶ τοὺς λοιποὺς ὁμοίως μέν, ὅσοι σαρίσι ὀνοδόκοι,
τὴν αὐτὴν τοῦ ἀσσυρίου· καὶ οὕτως ἁρμόζοντας πρὸς
ἀλλήλους διασωθῆναι ὅσοι τὴν ἡλικίην. οἱ δὲ βάρβαροι,
ἐπεὶ ἐπὶ μόλις τὴν ἡσυχίην καθῆκε, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς
πρώτης, προσέβαινον τοῖσι πεζοῖσι διὰ τοῦ ὕδατος
ἐφ' ἁρπαγῇ· καὶ διὰ τὸ ψῦχος συμβαίνει τοῖσι πολλοῖσι
φλυγμαίνειν τὸν πόδα καὶ ὅσοι τὴν πυρρὴν, ἐξ-
αμαυροῦσθαι τὴν ὄψιν, καθήψατο τῆς χειρὸς αὐτῶν,
ὡς δὲ ἑώρων οἱ βάρβαροι κρημάμενόν τὸ θηρίον ὀκ τῆς χειρὸς
αὐτοῦ, ὅλῳ πρὸς ἅμιλλον· πολὺ πρῶτος φορέσας ἁπὶ ὁ δῆμος
οὗτος· ὁμοῦ διασωθέντα ὀκ τῆς θαλάσσης, ἠδίκησε μούνους
ἑπτὰ ἄνδρας· ὁμοίως δὲ καὶ ἄλλος ἐπιβὰς ἐπὶ τὸ θηρίον ἐκ τοῦ πύρ,
ὑπὸ θεοῦ οὐδὲν κακόν. οἱ δὲ προσέβαλον αὐτῷ μάλιστα
τοῖσι πρώτοισι ἡκοντίσαντες ἀκρωμάχῃ· ὅσοι πολὺ
δὲ αὐτῶν προσέβαλον καὶ θᾶσσον ἐφ' ὁρμῆς τῆς ἐπ' αὐτῷ
ἐγένοντο, ἐξέφυγον τὸν κίνδυνον. καὶ πάντα ἀκύρως ἐποίησε
λόμενος, ἐς τὴν θάλασσαν. ἅμα δὲ ὁμοῦ πάντων ἐπὶ τὸ
πῶυ ὁρμησάντων· καὶ ὅσοι μὲν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἦσαν,
κατὰ χώρην ἐς τὸν ἀγκῶνα· ὅσοι δὲ ἐς τὸν μυ-
χὸν τῆς θαλάσσης, ἐς τὸ ἔσω ὕδωρ· καὶ ἡ μὲν πρώτη ὁρμὴ
ὁμοίως ἀσάλευτος· ἠδὲ πρὶν μιῇ ὁλύγῳ ὕστερον τῆς βίης τῶν
κυμάτων· τῶν δὲ ἁρπαστῶν τῶν μὲν ἁλόντων ἐν τοῖσι

Τούτου οὖν γενομένου, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἄχρι τῶν ἀσθενούντων τὴν νῆσον, προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο· οἳ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς· καὶ ἀναγομένοις ἐπεθέντο τὰ πρὸς τὴν χρείαν· μιᾷ δὲ τρίς μὴν, ἀπὴλθομεν ὅπου πολλοὶ ἦσαν παρακείμενοι πόλιν τὴν νῆσον ἀμφιλαφῆ μὲν πάρυδρον δὲ καὶ σκούροις· καὶ κατηχθέντες ἐκ τρίς συνακούσας, ὅσον μέν ἀμφὶ ἡμέρας τρεῖς· ὅθεν προσωρίσθημεν, καὶ ἡμέραν ἐκ ἡμέρας ἐρήμην· καὶ μεταμιᾶς ἡμέρας ὅσοι ἠγούμενοι μόνου, δι' αὐτοῦ ἀναι οἱ ἥλθομεν ἐς τὸ πόλισμα· οὐ δὲ ὁμοῦ τῶν ἀδελφοῖς, παρ' οἷς κληθέντες ἐπ' αὐτοῖς ἐπεμείναμεν ἡμέρας ἑπτά· καὶ οὕτως ἐς τὴν Ῥώμην ἤλθομεν· κἀκεῖθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ τοῦ ἡμῶν, ἐξῆλθόν ἀπαντῆσαι ἡμῖν ἄχρις Ἀππίου φόρου καὶ τριῶν ταβερνῶν.

Ὁρῶν δὲ ὁ Παῦλος εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, ἐλάβετο θάρσος. ὅτε δὲ ἤλθομεν ἐς Ῥώμην, ὁ μὲν ἑκατόνταρχος παρέδωκε τοὺς δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχῃ· τῷ δὲ Παύλῳ ἐπετράπη μένειν καθ' ἑαυτὸν σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ· ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι τοὺς πρώτους τῶν Ἰουδαίων αὐτόν· συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοὶ γὼ οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ· ἢ τοῖς ἔθεσι τοῖς πατρῴοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων· οἵτινες ἀνακρίναντες, ἐβουλήθησαν ἀπολῦσαι διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί· ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων, ἠναγκάσθην καίσαρα ἐπικαλέσασθαι· οὐχ ὡς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι κατηγορῆσαι· διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν, παρὸ

καλέσαι ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλῆσαι· ἕνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ, τὴν ἀλυσιν ταύτην περίκειμαι· οἱ δὲ πρὸς αὐτόν· ἡμεῖς οὔτε γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας· οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν, ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέ τι περὶ σοῦ πονηρὸν· ἀξιοῦμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι φρονεῖς· περὶ μὲν γὰρ τῆς αἱρέσεως ταύτης, γνωστὸν ἔχομεν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται· ἦσαν οὖν αὐτῷ ἡμέραν, ἧκον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες· οἷς ἐξετίθετο διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· πείθων τε αὐτοὺς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ· ἀπό τε τοῦ νόμου Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρωΐ ἕως ἑσπέρας· καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις· οἱ δὲ ἠπίστουν· ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους, ἀπελύοντο· εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἕν· ὅτι καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησε διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου· πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν λέγον· πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἰπόν· ἀκοῇ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε· ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου· καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν· καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς· καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι· καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι· καὶ ἐπιστρέψωσι· καὶ ἰάσωμαι αὐτούς· γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ· αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται· καὶ ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ ῥήματος, ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι πολλὴν ἔχοντες τὴν ἐν ἑαυτοῖς συζήτησιν· ἔμεινε δὲ ὁ Παῦλος διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι· καὶ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν· κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάσης παρρησίας ἀκωλύτως· τέλος

Γραῦτην γράφει αὐτὸς ἰάκωβος τοῖς ἀπὸ τῶν δώδεκα φυλῶν
τὰ ἀσσαρᾶ ὅτι καὶ τοῦ φόβου μὲν τὴν κύριον μου ἰησοῦν χν̄ πρόφῃ δὲ
δίδωσι καμικὴν τὴν ὁσπιφολήν· διδάσκων τοὺς περὶ διαφορᾶς πί
ρασμῶν· τοὺς μὲν ἀπ' αὐτοῦ θῡ· τοὺς δὲ ὅκ τῆς ἰδίας κακο
λίας τοῦ ἀνθρ̄ου· καὶ ὅτι οὐ λόγοις μόνον· ἀλλὰ καὶ ἔργοις δεῖ κρῖναι
τὴν πίστιν δεῖ· καὶ ὅτι οὐ χρὴ ἀκροατὰς τοῦ νόμου· ἀλλὰ ποιητὰς
λέγει καὶ οὐ τοὺς πλουσίους μᾶλλον ἐπαινεῖ· ἢ μᾶλλον προ
κρίνων τοὺς τῶν πενήτων χῶν οἱ πλούσιοι ὄντες τοὺς ὁσίους ἐκκλησίας· ἀλλὰ
μᾶλλον καὶ ὅσοι πολὺ πλοῦτον ἔχουσι καταδυναστεύοντες· καὶ τέλος παρ
αινεῖ σαμένους τοὺς ἀδικουμένους· καὶ προτρεψάμενος αὐτοὺς
μακροθυμῆσαι μέχρις τῆς παρουσίας τοῦ χῦ· καὶ διδάξας ὅκ τοῦ
ἰὼβ τὸ χρήσιμον τῆς ὑπομονῆς· παραμύθιον ἔλεγε καὶ προς καμᾶ
σθαι τοὺς παραβυτέρους ὅσοι τοὺς ἀσθενοῦντας· καὶ ἀπουδάζ"
ὅσοι φρόφῃ μοὺς τοὺς πολλαπλῆ πτας ὅσοι τὴν ἁμαρτίαν. ἡμαι γὰρ
τοῦτο μισθὸν παραιτοῦ κῡ ἀφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ οὕτω τελοῦσι
τὴν ὁσπιφολήν: ⁘ καθολικὴ ἐπιφολὴ ἰακώβου:

κ' α' ψ' ἰακωβος θῡ κ αὶ κῡ ἰῡ χῡ δοῦλος· ταῖς δώδεκ φυλαῖς
ταῖς ὁμ τὴν διασπορᾶν χαίρειν· πασὰν χαρὰν ἡγήσασθε ἀδελ
φοί μου ὅταν πέρασμοῖς ποικίλοις γένησθε
κομ τῶν ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται
ὑπομονήν· ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω· ἵνα ἦτε τέ
λειοι καὶ ὁλόκληροι ὑμ μηδενὶ λείπόμενοι· εἰ δέ τις ὑμῶν
λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος θῡ πᾶσιν
ἁπλῶς καὶ οὐ κονείδίζοντος· καὶ δοθήσεται αὐτῷ· αἰτείτω
δὲ ἐν πίστει μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος,
ἔοικε κλύδωνι θαλάσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ
μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅτι λήψεταί τι παρὰ τοῦ κῡ·

Ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτ· καυ
χάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὑψει αὐτοῦ· ὁ δὲ πλού
σιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ· ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρ
ελεύσεται· ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι· καὶ ἐξήρανε
τὸν χόρτον· καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε· καὶ ἡ εὐπρέπεια
τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος ἐν
ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται· μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπο
μένει πειρασμόν· ὅτι δόκιμος γενόμενος, λήψεται τὸν στέ
φανον τῆς ζωῆς ὃν ἐπηγγείλατο ὁ κς̄ τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.
Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι ἀπὸ θῡ πειράζομαι· ὁ
γὰρ θεὸς ἀπείραστός ἐστι κακῶν· πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα·
ἕκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκό
μενος καὶ δελεαζόμενος· εἶτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα,
τίκτει ἁμαρτίαν· ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα, ἀποκύ
εῖ θάνατον· μὴ πλανᾶσθε ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· πᾶσα
δόσις ἀγαθὴ· καὶ πᾶν δώρημα τέλειον, ἄνωθέν ἐστι· κατα
βαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων· παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλ
λαγὴ· ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα· βουληθεὶς ἀπεκύησεν
ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας· εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν
αὐτοῦ κτισμάτων· ἄρ' ὥστε τοῦτο ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔστω
πᾶς ἄνθρωπος, ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι· βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι· βραδὺς
εἰς ὀργήν· ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς, δικαιοσύνην θῡ οὐκ ἐργά
ζεται· διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσείαν
κακίας, ἐν πραΰτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον· τὸν
δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν· γίνεσθε δὲ ποιηταὶ
λόγου· καὶ μὴ μόνον ἀκροαταὶ· παραλογιζόμενοι ἑαυτούς·
ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶ καὶ οὐ ποιητὴς, οὗτος ἔοικε ἀνδρὶ

καταμοῶν τι τὸ παροσσον τῆς γῆς αὐτοῦ ὅμοιος αὐτοῦ ὁμόσ-
παρσω. καὶ τὸ μόνος γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀνασόλη λυθῶ. καὶ ἀνθῶ
ὁσσολάνθηλο ὁ παοιος ἦν. ὁ δὲ παρακύψας ἐμόμον τὸ λόγον
τὸν τῆς ὁλαθρίας. καὶ παραμένας, οὗτος οὐ κακροα ἦς
τὸ λησμονῆς γὴ ὁμόμος. ἀμφὶ ποιη τῆς ὄργου, οὗτος μαν
καίριος ὁμ τῇ ποιήσ αὐτοῦ ἄραι. ἢ τίς δοκᾷ θρήσκος ἐμαι
ὁμ ὑμῖν. μὴ χαμμαγαο γὰρ γλῶσταμ αὐτοῦ. ἀμφὶ ἑαυτῶν καρ
λίαν αὐτοῦ, τοῦτο μάταιος ἡ θρησκέαι. θρησκέα καθαρὰ
καὶ ἀμίαντος παρὰ θῶ καὶ πρὶ, αὕτη ἐστίν. ἐποισκόψῳ
σθαι ὀρφανοῖσ καὶ χήρας ὁμ τῇ θλίψει αὐτῶν. ἄσπιλον
ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου. ἐπ' ἀδελφοί μου. μὴ ὀμ

Προσωποληψίαν ἔχετε τὴν ποίησιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
δόξης. ἐὰν γὰρ ἡ συναγωγὴ ὑμῶν εἰς συναγωγὴν χρυ
σοδακτύλιος ἐν ἀνθρὶ λαμπρᾷ. ἡ δὲ πτωχὸς
ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι. καὶ ἐπιβλέψητε ἐπὶ τὸν φοροῦντα
τὴν λαμπρὰν ἐσθῆτα. καὶ εἴπητε αὐτῷ. σὺ κάθου ὧδε
καλῶς. καὶ τῷ πτωχῷ εἴπητε. σὺ στῆθι ἐκεῖ. ἢ κάθου ὧδε
ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου. οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς. καὶ ἐγέ
νεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν; ἀκούσατε ἀδελφοί
μου ἀγαπητοί. οὐχὶ ὁ θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου
πλουσίους ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπη
γγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν; ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν
πτωχόν. οὐχὶ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν καὶ αὐτοὶ
ἕλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι τὸ
καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; εἰ μέντοι νόμον
τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν γραφήν. ἀγαπήσεις τὸν πλη
σίον σου ὡς σεαυτόν, καλῶς ποιεῖτε. εἰ δὲ προσωποληπ

αἰτῆτε, καὶ οὐ λαμβάνετε διότι κακῶς αἰτεῖσθε. ὁ λέγομεν οἱ ὑπὸ τοῦ νόμου
μου ὡς παραβάται. ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσει
πταίσῃ δὲ ἐν ἑνί, γέγονε πάντων ἔνοχος. ὁ γὰρ εἰπὼν
Μὴ μοιχεύσῃς, εἶπεν καὶ μὴ φονεύσῃς. εἰ δὲ οὐ μοιχεύσῃς φονεύ
σῃς δέ, γέγονας παράβατης νόμου. οὕτως λαλεῖτε καὶ οὕτω
ποιεῖτε. ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι.
ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος. κατακαυ
χᾶται ἔλεος κρίσεως. τί τὸ ὄφελος ἀδελφοί μου ἐὰν πί
Π στιν λέγῃ τις ἔχειν. ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ. μὴ δύναται ἡ πίστις C
σῶσαι αὐτόν; ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχω-
σιν καὶ λειπόμενοι ὦσι τῆς ἐφημέρου τροφῆς. εἴπῃ δέ τις αὐ-
τοῖς ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε.
μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ὄ
φελος. οὕτως καὶ ἡ πίστις ἐὰν μὴ ἔργα ἔχῃ, νέκρα ἐστὶ καθ'
ἑαυτήν. ἀλλ' ἐρεῖ τις σὺ πίστιν ἔχεις κἀγὼ ἔργα ἔχω. δεῖξόν
μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου. κἀγώ σοι δείξω ἐκ τῶν
ἔργων μου τὴν πίστιν μου. σὺ πιστεύεις ὅτι εἷς ἐστὶ θεός. καλῶς
ποιεῖς. καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι καὶ φρίσσουσι. θέλεις
δὲ γνῶναι ὦ ἄνθρωπε, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νέ
κρα ἐστίν; Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη.
ἀνήνεγκε Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον; ὁρᾷς
ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. καὶ ἐκ τῶν ἔργων
ἡ πίστις ἐτελειώθη; καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα.
πίστευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ θεῷ. καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιο
σύνην. καὶ φίλος θεοῦ ἐκλήθη. ὁρᾶτε τοίνυν ὅτι ἐξ ἔργων
Δικαιοῦται ἄνθρωπος. καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον. ὁμοίως δὲ S
Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη ὑποδεξαμένη

τοὶς ἀμόλοις· καὶ ἑτέραι ὁ δοὺς ἀκιαρῶσαι; ὡς τοῦτο γὰρ τὸ
σῶμα χωρὶς τοῦ ἐμὲ μικρόμ ἄτιμ, οὕτως καὶ ἡ τοῦ ἁγίου χωρὶς τοῦ
ὀργανίμου μικραὶ ἀτί. ἆρ μὴ τοὺς πολλοὶ διδάσκαλοι μὴ μάθῃ ἀδόλ
φοὶ μου· ἑνὸς τοῦ ὀνόματος μὴ βουλόμεθα· τοὺς πολλοὺς γὰρ
ταῦτα ὁμοῦ ἀτίμους τοῦ· ἡνίκα δὲ τὸ λόγου τοῦ ταῦτα, οὗτος τὸ λέγος
ἀνήρ· δῶν ἀμόνος χαμηλοτέρους εἶναι καὶ ὅλου τὸ σῶμα· ἴδε
τοῦ ἐστὶν ὅμοιον τοὶς χαμηλοὶς ἁγίοις ταῦτα μὲν πάσχομεν· πρὸς
τὸ τοῦ σθῆναι αὐτοὶς ἰσόμεν· καὶ ὅλου τὸ σῶμα αὐτῶν μιᾷ ἁρμ·
ἴδε οὖν καὶ τοὺς πολλοὶ αὐτοὺς καὶ ταῦτα ὅμοια· καὶ ὑπὸ ἀμόμου
σκληρὸν ὅλα μόμενα, μιᾷ μίᾳ αἱ ὑπὸ ὅλα χίου τοῦ δαμάζ·
ὅπου δ' ἂν ἡ ὁρμὴ τοῦ ἐθέλοντος βούλη ται· οὕτω καὶ ἡ γῆ ἀσ·
μικρὸν μέλος ἀτί· καὶ μεγάλα ἀχεῖ· ἴδε οὖν ὁλίγον τοῦ ῥ. ἡλίκ
ὕλην ἁμαύτῃ· καὶ ἡ γῆ ἀσα τοῦ ῥ. ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας·
τοὺς ἡ γῆ ἀσα καθίσαι ταὶ ὅμ τοὶς μέλεσι μόμ· ἡ δὲ πολλὴ
ὅλον τὸ σῶμα· καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως
ὑφλογίζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης· πᾶσα γὰρ φύσις
θηρίων τε καὶ πετεινῶν· ἑρπετῶν τε καὶ ἁλιέων, δαμά
ζεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνίμ· τὴν δὲ γλῶσσαν,
οὐδεὶς δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι; ἀκατάσχετον κακόν· μεστὴ
ἰοῦ θανατηφόρου· ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν θν καὶ πατέρα·
καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους· τοὺς καθ' ὁμοίωσιν θεοῦ
γεγονότας· ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος, ἐξέρχεται εὐλογία καὶ
κατάρα· οὐ χρὴ ἀδελφοί μου ταῦτα οὕτως γίνεσθαι·

Μήτι ἡ πηγὴ ὀκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ
πικρόν; μὴ δύναται ἀδελφοί μου συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι·
ἢ ἄμπελος σύκα; οὕτως οὐδὲ μία πηγὴ ἁλυκὸν καὶ γλυκὺ
ποιῆσαι ὕδωρ· πῖς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν· δειξάτω

ὀκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραΰτητι
σοφίας· εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρ
δίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας·
οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἀνωθεν κατερχομένη· ἀλλ' ἐπίγειος·
ψυχικὴ· δαιμονιώδης· ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία,
ἐκεῖ ἀκαταστασία· καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα· ἡ δὲ ἄνωθεν
σοφία, πρῶτον μὲν ἁγνή ἐστιν· ἔπειτα εἰρηνική· ἐπιεικὴς
εὐπειθὴς· μεστὴ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν· ἀδιάκριτος
ἀνυπόκριτος· καρπὸς δὲ δικαιοσύνης, ἐν εἰρήνῃ σπείρε
ται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην· πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι
ἐν ὑμῖν· οὐκ ἐν τοὐτοῖς ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευο
μένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν; ἐπιθυμεῖτε καὶ οὐκ ἔχετε·
φονεύετε καὶ ζηλοῦτε· καὶ οὐδὲν ἀνύετε ἐπιμαχεῖτε καὶ πολεμεῖτε οὐκ ἔχετε διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς·
αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε· διότι κακῶς αἰτεῖσθε· ἵνα ἐν
ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε· μοιχοὶ καὶ μοιχάδες·
οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ θῦ ἐστίν; ὃς
ἐὰν οὖν βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ θῦ καθί
σταται· ἢ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει πρὸς φθόνον·
ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ κατῴκησεν ἐν ἡμῖν· μείζονα δὲ
δίδωσι χάριν· διὸ λέγει· ὁ θς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται·
ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν· ὑποτάγητε οὖν τῷ θῷ·
ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν· ἐγγίσατε
τῷ θῷ καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν· καθαρίσατε χεῖρας ἁμαρτωλοί· καὶ
ἁγνίσατε καρδίας δίψυχοι· ταλαιπωρήσατε· καὶ πενθή
σατε· καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν, εἰς πένθος μετα
τραφήτω· καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν· ταπεινώθητε

ἀλλ. καὶ πολλοί διδάσκαλοι:

ἀλλ. μὴ πῶς ἐκπέσῃ:

ἀλλ. ὑ ποτάγητε τῷ θῷ· ἀντίστητε:

ὁμοίωσιν κυ καὶ ὑφοσείλωμεν· μὴ καταμαρτήσωμεν ἀλλήλων
ἀδελφοί· ὁ γὰρ καταμαρτῶν ἀδελφοῦ· καὶ κρίνων τὸν ἀδελ
φὸν αὐτοῦ· καταμαρτύρει νόμου· καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον
Κ ρίνεις, οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου· ἀλλὰ κριτής· εἷς ἐστὶν νομο
θέτης καὶ κριτής· ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ
δὲ τίς εἶ ὃς κρίνεις τὸν ἕτερον· ἄφρονες οἱ λέγοντες· ὅτι μέγα
καὶ ἄριστον προσδοκᾶσθαι εἰς τὴν δόξαν τὴν πολλήν· καὶ ποι
ήσωμεν ὀκτώ ἡμέρας αὐτόν ὅμοια· καὶ ὅμοια προσδοκᾶσθαι καὶ κυ
ριακὴν ποιῆσαι· οἱ τιμῶντες οὐκ οἴδασιν τὸ τῆς ἀξίας μέγα· ποία
γὰρ ἡ ζωὴ ἡμῶν· ἀτμὶς γάρ ἐστιν· ἢ πρὸς ὀλίγον φαινομένη·
ὅσα τοῦ ἀφανιζομένη· ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς δεῖ ὅτι κς
θελήσῃ καὶ ζήσωμεν· καὶ ποιήσωμεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο·
μᾶλλον δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν· πᾶσα καυ
χησις τοιαύτη πονηρά ἐστιν· ἕξ δὲ πλοῦν καλὸν ποιεῖν
Σ μὴ ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐτῷ ἐστιν· ἄφρονες οἱ πολλοί οἱ
Κ λαύσαντες ὁλολύζοντες δεῖ ταῖς ταραις πορείαις ὑμῶν
ταῖς ἐπερχομέναις· ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπεν· καὶ τὰ
ἱμάτια ὑμῶν, σκώληκβρωτα γέγονεν· ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ
ἄργυρος κατίωται· καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν, εἰς μαρτύριον ὑμῖν
ἔσται· καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν, ὡς πῦρ· ἐθησαυρίσατε
ἐν ἐσχάταις ἡμέραις· ἰδοὺ ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν
ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν· ὁ ἀπεστερημένος ἀφ' ὑμῶν
κράζει· καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων, εἰς τὰ ὦτα κυ
σαβαὼθ εἰσεληλύθασιν· ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ
ἀπεταμήσατε· ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέρᾳ
φαγῆς· κατεδικάσατε· ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· οὐκ
ἀντιτάσσεται ὑμῖν· μακροθυμήσατε οὖν ἀδελφοὶ ἕως

τῆς παρουσίας τοῦ κυ· ἰδοὺ ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τί
μιον καρπὸν τῆς γῆς· μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ ἕως λάβῃ ὑετὸν
πρώϊμον καὶ ὄψιμον· μακροθυμήσατε καὶ
Υ ὑμεῖς· στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι ἡ παρουσία τοῦ κυ
ἤγγικε· μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων ἀδελφοί· ἵνα μὴ κρι
θῆτε· ἰδοὺ ὁ κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκεν· ἀρχὴν κακώσεως
Η Μ αλάβητε ἀδελφοὶ τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυ ἐξ. ἀρχ. τῆς κακώσεως μαλλ.
μίας τοὺς προφήτας· οἳ ἐλάλησαν ἐν τῷ ὀνόματι κυ· ἰδοὺ
μακαρίζομεν τοὺς ὑπομείναντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ
ἠκούσατε· καὶ τὸ τέλος κυ εἴδετε· ὅτι πολύσπλαγχνός ἐστι
Σ οἰκτίρμων· πρὸ πάντων δὲ ἀδελφοί μου μὴ ὀμνύετε·
μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν· μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον·
ἤτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ ναί· καὶ τὸ οὒ· οὔ· ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν
πέσητε· κακοπαθεῖ τίς ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ
τις; ψαλλέτω· ἀσθενεῖ τίς ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω
τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας· καὶ προσευξάσθωσαν
ἐπ' αὐτόν· ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυ·
Κ καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα· καὶ ἐγερεῖ
αὐτὸν ὁ κς· κἂν ἁμαρτίας ᾖ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ·
ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα· καὶ εὔχε
σθε ὑπὲρ ἀλλήλων· ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις
Δ ικαίου ἐνεργουμένη· Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν· ἐξ ἀνθρ
Κ καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ ὑσαι· καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ ἐπὶ γῆς ἀλλ
ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύξατο· καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν
ἔδωκε· καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν
καρπὸν αὐτῆς· ἀδελφοί· ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ
ἀπὸ τῆς ἀληθείας· καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, γινωσκέτω

προ· ἡ χα· συνέρ ἐστὶν ἀφῶν· ϛ· ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ κωμου· κ· ἐξ ἀνομ
ἀλλ· ἡ χα· μωσῆς κγ ἀδρωνέν· ϛ· ἐπὶ καλουνται τὸν κν·

+ ὑποθεσις επιστολης προς τιτον, πρωτης :+: +: +: +:

ὁτι ὁ θεσπεσιος παυλος ουκ ολιγαις ὁ δαυτ, σοσεσ
ψυχην ὁκ θαμαπου· και καλυψει πολιθος αμαρτιων· τ +
αυτην γραφει ὁ τοσφρος την θεσπεσιαν πολιν, διδασκαλικην τοις
θην τη διαστορα ουσιν ιουδαιοις και ηθημενοις χριστιανοις.
ουδεν γαρ αυτοις ουδαιομου θεσπεσιον, θεσπεσιον δε ιησουν χν
τον θν ημων μονον δεσποτην και αυτοσωτηρα· ὁτι ηλθεν τους
πους, ουκ απο των προφητων και ηρξατο· και δι αυτων ημων
μυθη δι αιματος αυτου αυτοσωτηριας· και ὁτι παυτοις
και τοις εθνεσιν ηλπισθη παντων· ὁς εν θεσπεσιω
ηλθοι παρακυψαι· ὁταν συμβουλευσασ αξιος του καιρου
ημας ριζωθωμεν, παρ ου τροπος και παυλος ημων αξιοι
σ αμβροσιαν, ὁμοθροσυνην παραβολην· και ὁς ταυτην εθηκε παρ
κυ, τον κηρυγματος ορισασ και αμαραντους· ιμας και οι προ αυ
θαμον των, αμαρτωσι· και κριθωσι μεν του σωματ· την δε χαρι
της αμαραντους διαμενωσι· και ὁτι τον τολμον λοιπ
ηγιον· και ὁ θελοισι παντων ζωιμοι γενεσθαι ως λογον απο
δωσομεν τω κριτη· και ουτω τελεσι την θεσπεσιαν πολιν:

πρ ξ πρ τρον επιστολη προς τιτον πρωτη : κε

κγ α ΠΡος αυτον θεσπεσιος ιυ χυ· ὁκλοκληροις παρθενοις διδασκα
ρας· τον μου γαρ ειδας· και παθους· και αναστασεως· και μυ
θων ὁ δι αιματος αυτου απολυτρωσις· και ὁτι αυτοις
και τοις εθνεσιν ηλπισθη παντων· ὁς εν θεσπεσιω
πολοι παρακυψαι· ὁταν συμβουλευσασ αξιος του καιρου
ημας ριζωθωμεν, παρ ου τροπος και παυλος ημων αξιοι
Σ αμβροσιαν, ὁμοθροσυνην παραβολην· και ὁς ταυτην εθηκε παρ
κυ, τον κηρυγματος ορισασ και αμαραντους· ιμας και οι προ αυ
θαμον των, αμαρτωσι· και κριθωσι μεν του σωματ· την δε χαρι
της αμαραντους διαμενωσι· και ὁτι τον τολμον λοιπ
ηγιον· και ὁ θελοισι παντων ζωιμοι γενεσθαι ως λογον απο
δωσομεν τω κριτη· και ουτω τελεσι την θεσπεσιαν πολιν:

πρ ξ πρ τρον επιστολη προς τιτον πρωτη : κε

κγ α ΠΡος αυτον θεσπεσιος ιυ χυ· ὁκλοκληροις παρθενοις διδασκα
ρας· τον μου γαρ ειδας· και παθους· και αναστασεως· και μυ
Σ θων ὁ δι αιματος αυτου απολυτρωσις· και ὁτι αυτοις
και τοις εθνεσιν ηλπισθη παντων· ὁς εν θεσπεσιω
πολοι παρακυψαι· ὁταν συμβουλευσασ αξιος του καιρου
ημας ριζωθωμεν, παρ ου τροπος και παυλος ημων αξιοι
Σ αμβροσιαν, ὁμοθροσυνην παραβολην· και ὁς ταυτην εθηκε παρ
κυ, τον κηρυγματος ορισασ και αμαραντους· ιμας και οι προ αυ
θαμον των, αμαρτωσι· και κριθωσι μεν του σωματ· την δε χαρι
της αμαραντους διαμενωσι· και ὁτι τον τολμον λοιπ
ηγιον· και ὁ θελοισι παντων ζωιμοι γενεσθαι ως λογον απο
δωσομεν τω κριτη· και ουτω τελεσι την θεσπεσιαν πολιν:

πρ ξ πρ τρον επιστολη προς τιτον πρωτη : κε

κγ α ΠΡος αυτον θεσπεσιος ιυ χυ· ὁκλοκληροις παρθενοις διδασκα
ρας· τον μου γαρ ειδας· και παθους· και αναστασεως· και μυ

πασαν τροπαραδοτον· αλλα τιμιω αιματι· ως αμνου αμωμ
του Χυ· προεγνωσμενου μεν προ καταβολης κοσμ·
φανερωθεντος δε επ εσχατου των χρονων· δι ημας τους
δι αυτου πιστους θεον· τον εγειραντα αυτον εκ νεκρων·
και δοξαντα αυτον· ωστε την πιστιν ημων και ελπιδα εις
θν· παν ψυχων ημων ηγνικοτων την υπακοην της αληθ·
εις φιλαδελφιαν ανυποκριτον· εκ καθαρας καρδ·
αλληλους αγαπησατε εκτενως· αναγεγεννημενοι ουκ εκ σπ
φθαρτης· αλλα αφθαρτου· δια λογου ζωντος θυ και μενοντ
εις τους αιωνας· διοτι πασα σαρξ ως χορτος· και πασα
δοξα ανθρ ως ανθος χορτου· εξηρανθη ο χορτος· και το
ανθος αυτου εξεπεσεν· το δε ρημα κυ μενει εις τον αιωνα·
τουτο δε εστι το ρημα το ευαγγελισθεν εις υμας· αποθεμενοι
ουν πασαν κακιαν και παντα δολον· και υποκρισεις και
φθονους· και πασας καταλαλιας· ως αρτιγεννητα βρεφη
το λογικον αδολον γαλα επιποθησατε· ινα εν αυτω αυξηθ
τε εις σωτ·ιαν· ει εγευσασθε οτι χρηστος ο κς· προς ον
προσερχομενοι λιθον ζωντα· υπο μεν ανθρ μεν αποδεδο
κιμασμενον· παρα δε θω εκλεκτον ενδοξον, και αυτοι
ως λιθοι ζωντες οικοδομεισθε· οικος πνικος· ιεραπευ
μα αγιον· προσενεγκαι πνικας θυσιας ευπροσδεκτους τω
θω· δια Ιυ Χυ· διοτι περιεχει γραφη· ιδου τιθημι εν
Σιων λιθον ακρογωνιαιον εκλεκτον ενδοξον· και ο πι
στευων επ αυτω ου μη καταισχυνθη· υμιν ουν η τιμη τοις
πιστευουσιν· απιστουσι δε· λιθον ον απεδοκιμασαν οι
οικοδομουντες· ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας· και
λιθος προσκομματος· και πετρα σκανδαλου· οι προς

του β' της λ' εβ:

κοπτοντες τω λογω απειθουντες· εις ο και εταθησαν·
Υμεις δε γενος εκλεκτον· βασιλειον ιερατευμα· εθνος αγι·
λαος εις περιποιησιν· οπως τας αρετας εξαγγειλητε
του εκ σκοτους υμας καλεσαντος εις το θαυμαστον αυτου
φως· οι ποτε ου λαος· νυν δε λαος θυ· οι ουκ ηλεημενοι·
νυν δε ελεηθεντες· αγαπητοι παροικους και παροι
κους απεχεσθαι των σαρκικων επιθυμιων· αιτινες στρα
τευονται κατα της ψυχης· την αναστροφην υμων εχοντες
καλην εν τοις εθνεσιν· ινα εν ω καταλαλουσιν υμων ως κακοποιων· εκ των καλων εργων
δοξασωσιν τον θν εν ημερα επισκο
πης· υποταγητε ουν παση ανθρ κτισει δια τον κν·
ειτε βασιλει ως υπερεχοντι· ειτε ηγεμοσιν ως δι αυτου
πεμπομενοις εις εκδικησιν μεν κακοποιων· επαι
νον δε αγαθοποιων· οτι ουτως εστι το θελημα του θυ· ινα
θοποιουντας, φιμουν την των αφρονων ανθρ
ως ελευθεροι· και μη ως εχοντες την επικαλυ
μμα της κακι
την ελευθερ[illegible]αν· αλλ ως δουλοι θυ· παντας τιμησατε·
την αδελφοτητα αγαπατε· τον θν φοβεισθε· τον
βασιλεα τιματε· οι οικεται υποτασσομενοι εν παντι
φοβω τοις δεσποταις· ου μονον τοις αγαθοις και επι
εικεσιν· αλλα και τοις σκολιοις· τουτο γαρ χαρις· ει δια συνει
δησιν θυ υποφερει τις λυπας πασχων αδικως· ποιον
γαρ κλεος, ει αμαρτανοντες και κολαφιζομενοι υπο
μενετε· αλλ ει αγαθοποιουντες και πασχοντες υπομενετε,
τουτο χαρις παρα τω θω· εις τουτο γαρ και εκλητε·
οτι και Χς επαθεν υπερ ημων· υμιν υπολιμπανων

του β' της λ' εβ:

ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τοὐναντίον δὲ εὐλογοῦντες.
ἐδόθητε ἵνα εὐλογίαν κληρονο-
μήσητε· ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν· καὶ ἡμέρας ἰδεῖν
ἀγαθάς, παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ· καὶ
χείλη αὐτοῦ τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον· ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ
καὶ ποιησάτω ἀγαθόν· ζητησάτω εἰρήνην· καὶ διωξάτω
αὐτήν· ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους· καὶ ὦτα αὐτοῦ
εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας
κακά· καὶ τίς ὁ κακώσων ὑμᾶς ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταὶ
γένησθε· ἀλλὰ καὶ εἰ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι·
τὸν δὲ φόβον αὐτῶν, μὴ φοβηθῆτε μηδὲ ταραχθῆτε·
κύριον δὲ τὸν θεὸν ἁγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· ἕτοιμοι δὲ
ἀεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον
περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος μετὰ πραΰτητος καὶ φόβου
συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθήν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν
ὡς κακοποιῶν, καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες
ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν χριστῷ ἀναστροφήν· κρεῖττον γὰρ ἀγαθο-
ποιοῦντας, εἰ θέλοι τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ πάσχειν ἢ κακο-
ποιοῦντας· ὅτι καὶ χριστὸς ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθεν
δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων· ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ θεῷ·
θανατωθεὶς μὲν σαρκί· ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύματι· ἐν
ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς ἐκήρυξεν·
ἀπειθήσασί ποτε· ὅτε ἀπεξεδέχετο ἡ τοῦ θεοῦ μακρο-
θυμία ἐν ἡμέραις νῶε κατασκευαζομένης κιβωτοῦ·
εἰς ἣν ὀλίγοι τουτέστιν ὀκτὼ ψυχαὶ διεσώθησαν δι' ὕδατος·
ὃ καὶ ὑμᾶς νῦν καὶ ἡμᾶς σώζει ἀντίτυπον βάπτισμα· οὐ σαρκὸς
ἀπόθεσις ῥύπου· ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα

ἀγαπᾶν ζωὴν
ἰδεῖν ἡμέρας

ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν· οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στό-
ματι αὐτοῦ· ὃς λοιδορούμενος, οὐκ ἀντελοιδόρει· πάσχων
οὐκ ἠπείλει· παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· ὃς
τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι
αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον· ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι
τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μώλωπι ἰάθητε·
ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενοι· ἀλλὰ ἐπεστράφητε
νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
οἱ ἄνδρες, ὁμοίως ὑποτασσόμενοι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν·
ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν
ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται· ἐποπτεύσαντες
τὴν ἐν φόβῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν· ὧν ἔστω, οὐχ ὁ
ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν· καὶ περιθέσεως χρυσίων·
ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος· ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας
ἄνθρωπος· ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέως καὶ ἡσυχίου πνεύ-
ματος· ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πολυτελές· οὕτω γάρ ποτε καὶ
αἱ ἅγιαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι εἰς θεόν, ἐκόσμουν
ἑαυτὰς· ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν· ὡς Σάρρα
ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ· κύριον αὐτὸν καλοῦσα· ἧς ἐγε-
νήθητε τέκνα· ἀγαθοποιοῦσαι· καὶ μὴ φοβούμεναι μηδε-
μίαν πτόησιν· οἱ ἄνδρες, ὁμοίως συνοικοῦντες κατὰ
γνῶσιν· ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέ-
μοντες τιμήν· ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς· εἰς
τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν· τὸ δὲ τέλος,
πάντες ὁμόφρονες· συμπαθεῖς· φιλάδελφοι· εὔσπλαγχνοι·
φιλόφρονες· μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ·

ἐις θν̄. δι' ἀν ἀσταύσθωσι ἰῦ χῦ. ὁς ἀγιάσμ ὑμᾶς δι' ἀξίαν τοῦ θῡ. πορεύθητε ἐις οὐρανόν. ἵνα τα μὴ τῶν αὐτοῦ ἀγγέλων. καὶ δόξαν αὐτοῦ καὶ δωρεὰν αὐτοῦ. ἀρχὴν οὖν τα θόμπους ἵνα ἀρχὴ, καὶ ὑμῆς τὴν αὐτὴν δόμμοι αν ὁ πολίσασθε. ὅτι ὁ πολλὸν σαρκὶ. πεπόνασται ἁμαρτίας. ἐις τὸ μὴ κέτι λῶμ ὁσὶ θυμίαις. ἀμμὰ θελήματι τοῦ θῡ. τὸν ὁσὶ λοιπὸν ὁμ σαρκὶ βιῶσαι χρόνον. ἀρκὸς γὰρ ὑμῖν ὁ παρελθὼν χρόνος, τὸ θέλημα τῶν ὀθνῶν κατεργάσασθαι. πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις. ὁσὶ θυμίαις. οἰνοφλυγίαις. κώμοις. πότοις. καὶ ἀθεμίτοις ἰδωλολατρίαις. ἐν ὧ ξενίζονται μὴ συντρέχοντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν. βλασφημοῦντες. οἱ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη. ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ μὲν ἀνθρώπους σαρκὶ ζῶσι δὲ κατὰ θν̄ πνεύματι. πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε. σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς προσευχάς. πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες. ὅτι ἡ ἀγάπη καλύπτει πλῆθος ἁμαρτιῶν. φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμοῦ. ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες. ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος θῡ. εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια θῡ. εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος. ὡς χορηγεῖ ὁ θς̄. ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ θς̄ διὰ ἰῦ χῦ. ᾧ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. ἀγαπητοί. μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει. πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένῃ. ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος. ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ χῦ παθήμασι, χαίρετε. ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτ

208

χαρᾶ τὸ ἀγαλλιᾶσθαι οἱ. ἐν ὁμοιότητι χῦ, μακάριοι. ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ θῡ πνεῦμα, ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται. κατὰ μὲν αὐτοὺς, βλασφημεῖται. κατὰ δὲ ὑμᾶς, δοξάζεται. μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεύς. ἢ κλέπτης. ἢ κακοποιὸς. ἢ ὡς ἀλλοτριοεπίσκοπος. εἰ δὲ ὡς χριστιανὸς, μὴ αἰσχυνέσθω. δοξαζέτω δὲ τὸν θν̄ ὀν τούτῳ μέρει τούτου. ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρῖμα, ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ θῡ. εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ὑμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ θῡ εὐαγγελίῳ. καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται. ὥστε καὶ οἱ πασχόντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θῡ, ὡς πιστῷ κτίστῃ παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἀγαθοποιΐᾳ. παρακαλῶ οὖν τοὺς ἐν ὑμῖν πρεσβυτέρους ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ χῦ παθημάτων. ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός, ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν τοῦ θῡ ποίμνιον. ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς. ἀλλὰ ἑκουσίως. μηδὲ αἰσχροκερδῶς. ἀλλὰ προθύμως. μηδὲ ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων. ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου. καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος, κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον. ὁμοίως νεώτεροι ὑποτάγητε πρεσβυτέροις. πάντες δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε. ὅτι ὁ θς̄ ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται. ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ θῡ. ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ. πᾶσαν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρίψαντες ἐπ' αὐτόν. ὅτι αὐτῷ μέλει ὑπὲρ ὑμῶν.

προ. ἡ χῦ πρᾶ: εἰς πᾶ τὴν ἡῆν: ϛ΄: οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται
ἀλλ ἡ χῦ αἱ ἐξομολογήσονται: ϛ΄: ὁ θς ἐν δοξαζόμενος ἐν:

κ΄: εἰς τὴν ἡῆν:

Νήφατε· γρηγορήσατε· ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβο-
λος, ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα
καταπιεῖν. ὧ ἀντίσχετε στερεοὶ τῇ πίστει· εἰδότες τὰ
αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι
ἐπιτελεῖσθαι· ὁ δὲ θεὸς πάσης χάριτος· ὁ καλέσας ὑμᾶς
εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν χῷ ἰῷ· ὀλίγον παθόντας,
αὐτὸς καταρτίσαι· στηρίξαι· σθενώσαι· θεμελιώσαι·
αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν·
Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι
ὀλίγα ἔγραψα· παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν, ταύτην
εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ θῦ· εἰς ἣν στῆκατε· ἀσπάζεται
ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ· καὶ Μᾶρκος ὁ υἱός μου·
ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης· εἰρήνη ὑμῖν
πᾶσι τοῖς ἐν χῷ ἰῷ ὑμῶν· ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης· διὰ Σιλ·

ὑποθεσις τῆς πέτρου δευτέρας ἐπιστολῆς·

Αὕτην πάλιν αὐτὸς ὁ πατὴρ ὅσοις φθάνει τοῖς ἐν δικαιο-
σύνῃ τοῦ θῦ ἡμῶν καὶ σῦ ἰῦ χῦ· τοῖς ἰσότιμον
λαχοῦσι τῇ ἡμῶν διὰ καὶ ὁσίων τοῦ θῦ ἡμῶν· καὶ
σῦ ἰῦ χῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη· ἐν ὅσοις
γνώσει τοῦ θῦ καὶ ἰῦ τοῦ κῦ ἡμῶν· ὡς πάντα ἡμῖν τῆς
θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δε-
δωρημένης· διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς
διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς· δι' ὧν τὰ τίμια ἡμῖν καὶ μέγιστα
ἐπαγγέλματα δεδώρηται· ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας
κοινωνοὶ φύσεως· ἀποφυγόντες τὴν τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπι-
θυμίᾳ φθορᾶς· καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτο σπουδὴν πᾶσαν παρεί-
σενέγκαντες· ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρε-
τήν· ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ· τὴν γνῶσιν· ἐν δὲ τῇ γνώσει· τὴν ἐγ-
κράτειαν· ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ· τὴν ὑπομονήν· ἐν δὲ τῇ

ὑπομονῇ λάβωμεν παρ' ἡμῶν τὴν παρουσίαν τοῦ σῦ ἰῦ χῦ· διὸ καὶ
ἀεὶ μέλλειν καὶ μὴ ἀμελεῖν παρ' ἡμῶν ὑπομιμνήσκειν περὶ τούτων ὑμᾶς
καίπερ εἰδότας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ· δίκαιον δὲ
ἡγοῦμαι ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι ἐγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει·
εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου· καθὼς καὶ ὁ κύριος
ἡμῶν ἰῆς χῆς ἐδήλωσεν μοι· σπουδάσω δὲ καὶ ἑκάστοτε ὑμᾶς μετὰ τὴν
ἐμὴν ἔξοδον τούτων μνήμην ποιεῖσθαι· ἐσπούδασα δὲ καὶ ἐγὼ ἑαυτῷ
γραφὰς ἐποιήσασθαι τῶν ἀναγκαίων ὑμῖν· ὑπομιμνήσκων καὶ
διεγείρων τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν ὑμῶν· ἵνα μνήμην ποιῆσθε τῆς τοῦ
κυρίου καὶ σωτῆρος ἐξόδου· ἣν προεῖπεν οὐ μόνον ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ πᾶσιν
ὑμῖν· ἐσπουδάσατε δὲ καὶ τὴν τῶν προφητῶν προφητείαν ἔχειν καὶ τὴν
τῶν ἀποστόλων ἐντολὴν ὑμῶν τῶν μετὰ τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος·
τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες· ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτου τοῦ χρόνου
ἐν ἐμπαιγμονῇ ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι·
καὶ λέγοντες· ποῦ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ· ἀφ' ἧς γὰρ
οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν· πάντα οὕτως διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως·
ἐκουσίως γὰρ τοῦτο αὐτοῖς λανθάνει· ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἔκπαλαι καὶ γῆ
ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συνεστῶσα τῷ τοῦ θεοῦ λόγῳ· δι' ὧν ὁ τότε
κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο· οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ
αὐτῷ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶ πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως
καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων· ἓν δὲ τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς
ἀγαπητοί· ὅτι μία ἡμέρα παρὰ κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη καὶ χίλια ἔτη ὡς
ἡμέρα μία· οὐ βραδύνει κύριος περὶ τῆς ἐπαγγελίας ὡς τινες βραδυτῆτα
ἡγοῦνται· ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ὑμᾶς· μὴ βουλόμενος τινὰς ἀπολέσθαι·
ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι· ἥξει δὲ ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτης·
ἐν ᾗ οἱ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται· στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθή-
σονται· καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα εὑρεθήσεται· ταῦτα οὖν πάντων
λυομένων ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἁγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσε-
βείαις· προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ θεοῦ
ἡμέρας· δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται· καὶ στοιχεῖα καυσούμενα
τήκεται· καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσ-
δοκῶμεν· ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ· διὸ ἀγαπητοί· ταῦτα προσδοκῶντες
σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὑρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ· καὶ τὴν
τοῦ κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἡγεῖσθε· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς
ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν·
ὡς καὶ ἐν πάσαις ἐπιστολαῖς λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων· ἐν αἷς ἐστιν
δυσνόητά τινα· ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν ὡς καὶ τὰς
λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν· ὑμεῖς οὖν προγινώσκοντες

ἀνχμηρὸ τὸ σσο· ὅσος οὖν ἡμῶν ἀφ᾽ ἑαυτῶν διανγάσῃ· καὶ φανερ
ἁμαρτήλη ὂν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· ἀρ τοῦτο σημεῖον γίνεται
κομτᾶν· ὅτι πᾶσαν προφητείαν γραφῆς, ἰδίας σοῦ λύσεως
οὐ γίνεται· οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτὲ προφητεία·
ἀλλ᾽ ὑπὸ τοῦ ἁγίου φερόμενοι, ἐλάλησαν ἅγιοι θεοῦ ἄνθρ-
ωποι δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐγένοντο ἐν τῷ λαῷ· ὡς καὶ ἐν ὑμῖν
ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι· οἵτινες παρεισάξουσιν αἱ
ρέσεις ἀπωλείας· καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς δεσπότην ἀρ
νούμενοι· ἐπάγοντες ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν·
καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀσελγείαις C·
δι᾽ οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας βλασφημηθήσεται· καὶ ἐν
πλεονεξίᾳ πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται·
οἷς τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ· καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν
οὐ νυστάζει· εἰ γὰρ ὁ θεὸς ἀγγέλων ἁμαρτησάντων οὐκ
ἐφείσατο· ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας παρέδω
κεν εἰς κρίσιν τηρουμένους· καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ
ἐφείσατο· ἀλλὰ ὄγδοον Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύ-
λαξε· κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας· καὶ
πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας τεφρώσας κατατροφῇ
κατακρίνων· ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβεῖν τεθεί-
κως· καὶ δίκαιον Λώτ, καταπονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν
ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐῤῥύσατο· ἐν γὰρ
γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ δίκαιος ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, ἡμέραν ἐξ ἡμέραν
ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζε· οἶδε κύριος εὐσεβεῖς
ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι· ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν· μάλιστα
δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μιασμοῦ πορευο

τῆς Β΄ τῆς λδ΄ ἐΒ:

τῆς Γ΄ τῆς λδ΄ ἐΒ:

πρὸ: ἡ χ λδ΄: ὡς ἐμεγαλύνη: ϙϛ΄: ἐνλόγει ἡ ψυχή μ᾽:
ἀνγ΄: ἡ χ πδ΄: σοὶ ἐστὶν οἱ οὐρ᾽: ϙϛ΄: μδκϛ΄ ὅλοι οἱ ἐν ἡ ὡσ καλ

πρὸ ἡ χ΄ πε καὶ Β΄:

τῆς ἁγ. Τεκλ. πρώτων τοκ πτ ἡ νικῶσκε δ΄ τῆς πεντ:

τῆς ἁγ. ἀποστ. κε ἑνγ ἐΒ εἰς:

τῆς ἁγ. μαρτ. προσωκ: ἐν τῷ φωτὶ ἐν τῷ γ πεντ: ἀνατολίαῖο: μθ΄:

τῆς ἁγ. μαρτ. ἀδάλλης: ἐΒ εἰς τὴν μεταμόρφ τοῦ χῦ

μὴ οἱ σὺν καὶ κυριότητος καταφρονοῦντας· τολμηταὶ
αὐθάδεις· δοξασοὺς τρόμου σιμαφημοῦντες· οἱ τοὺς ἀγγέλ
Ι χνῆ καὶ δωναμένης μὴ ζομάτων, οὐ φέρουσι κατ' αὐτῶν
παρὰ κύριος βλασφημοῦντες· οὗτοι δὲ ὡς ἄλογα ζῶα
γεγενημένα φύσει καὶ ἁλώσιμα καὶ φθοράν· ἐν οἷς ἀγνοοῦσι
βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρήσονται·
κομιούμενοι μισθὸν ἀδικίας· ἡδονὴν ἡγούμενοι τὴν ἐν
ἡμέρᾳ τρυφήν· σπίλοι καὶ μῶμοι· ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς
ἀγάπαις αὐτῶν· συνευωχούμενοι ὑμῖν· ὀφθαλμοὺς ἔχον
τες, μεστοὺς μοιχαλίδος· καὶ ἀκαταπαύστους ἁμαρτίας·
δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους· καρδίαν γεγυμνασμέ
νην πλεονεξίας ἔχοντες· κατάραστοι τέκνα· καταλιπόν
τες εὐθεῖαν ὁδὸν ἐπλανήθησαν ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ
τοῦ Βαλαὰμ τοῦ Βοσόρ· ὃς ἐμισθώσατο ἀδικίας μισθὸν
Φ λάξιμον δὲ ἔσχεν ἰδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωνον
ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον, ἐκώλυσε τὴν τοῦ προφήτ
παραφρονίαν· οὗτοί εἰσιν πηγαὶ ἄνυδροι· καὶ ὁμίχλαι ὑπὸ
λαίλαπος ἐλαυνόμεναι· οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς
αἰῶνα τετήρηται· ὑπέρογκα γὰρ ματαιότητος φθεγ
γόμενοι, δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς ἀσελγ.
τοὺς ὀλίγως ἀποφυγόντας· τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφο
μένους· ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι· αὐτοὶ δοῦλοι
ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ᾧ γάρ τις ἥττηται, τούτῳ καὶ
δεδούλωται· εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ
Κ όσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ κυ καὶ σρ Ἰυ χυ· τούτοις δὲ πάλιν
ἐμπλακέντες ἡττῶνται, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα
χείρονα τῶν πρώτων· κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς, μὴ ἐπε

ἐπιγνῶναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης· ἢ ἐπιγνοῦσιν,
ἐπιστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἁγίας ἐντολ
συμβέβηκεν δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας· κύων
ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον βδέλυγμα· καὶ ὗς λουσαμένη
εἰς κυλισμὸν βορβόρου· ἀγαπητοί
ταύτην ἤδη ἀγαπητοὶ δευτέραν
ὑμῖν γράφω ἐπιστολήν· ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνή
σει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν· μνησθῆναι τῶν προφήτ
μάτων τῶν ἁγίων προφητῶν· καὶ τῆς
τῶν ἀποστόλων ὑμῶν ἐντολῆς τοῦ κυ καὶ σρ· τοῦτο
πρῶτον γινώσκοντες· ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτου τῶν
ἡμερῶν ἐμπαῖκται· κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας
αὐτῶν πορευόμενοι· καὶ λέγοντες· ποῦ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία
τῆς παρουσίας αὐτοῦ· ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν,
πάντα οὕτως διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως· λανθάνει γὰρ
αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας· ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἔκπαλαι· καὶ γῆ·
ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συνεστῶσα τῷ τοῦ θυ λόγῳ· δι' ὧν
τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο· οἱ δὲ νῦν
οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, τῷ αὐτοῦ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶ πυρὶ
τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσε
βῶν ἀνθρώπων· ἓν δὲ τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς ἀγαπητοί·
ὅτι μία ἡμέρα παρὰ κῷ ὡς χίλια ἔτη· καὶ χίλια ἔτη,
ὡς ἡμέρα μία· οὐ βραδύνει ὁ κς τῆς ἐπαγγελίας ὡς τι
νες βραδύτητα ἡγοῦνται· ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς·
μὴ βουλόμενός τινας ἀπολέσθαι· ἀλλὰ πάντας εἰς μετ
Ν οιαν χωρῆσαι· ἥξει δὲ ἡ ἡμέρα κυ ὡς κλέπτης ἐν νυ
κτί· ἐν ᾗ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται· στοιχεῖα δὲ
καυσούμενα λυθήσονται· καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα

καταγκαλύσθαι· τούτου οὖν τοῦ λυομένου, τοῦ ταπεί-
νωσαι ἡμᾶς ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίας ἀφαιρουμένου καὶ ἀσθενείας ἐ-
πιφερούσης κάμνοντας, τὴν παρουσίαν τῆς τοῦθ' ὑ-
λικῆς ἐνεργείας· διὰ τοῦτο οὐκ οἶδεν ὁ κύριος τὴν ἡμέραν
καὶ τὴν ὥραν τῆς ἐκβάσεως· καὶ μὴ εἰδὼς ἐκ τοῦ μὴ
κατὰ τὸ ἀνθρώπινον αὐτὸν προσδοκᾶν· ἐν οἷς δικαιοσύνη
κατοικεῖ· διὸ ἀγαπᾶν τοὺς τοιούτους προσδοκᾶν, ἀπουδάσαι
ἀσπίλους καὶ ἀμώμητους αὐτῷ εὑρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ· καὶ τὴν
τοῦ κυρίου μακροθυμίαν σωτηρίαν ἡγεῖσθε· καθὼς καὶ ὁ
ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς παῦλος· κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖ-
σαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν· ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστο-
λαῖς λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτου· ἐν οἷς ἐστὶ δυσνόητά τινα·
ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν ὡς καὶ τὰς λοιπὰς
γραφὰς· πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν· ὑμεῖς οὖν ἀγα-
πητοὶ προγινώσκοντες, φυλάσσεσθε· ἵνα μὴ τῇ τῶν
ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες, ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου
στηριγμοῦ· αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ κυρίου ἡμῶν
καὶ σωτῆρος ἰησοῦ χριστοῦ· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος
ἀμήν· ε΄· ϛ΄· ζ΄· τῆς πέτρου β΄ καθολικῆς ἐπιστολῆς·

ΓΝΩΣΤΟΝ ΕΣΤΩ ΣΟΙ ΤΟ Α΄ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ·

Ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ ἰωάννης τὸ εὐαγγέλιον γράψας, αὐτὸς καὶ τὴν ἐπι-
στολὴν ταύτην ἐστὶ φησί· τὸ μὲν μὴ σκανδαλίζεσθαι τοὺς ἤδη πεπι-
στευκότας τῷ ἐκβάσει τῶν κεφαλαίων· καὶ πρῶτον μὲν ὡς πατὴρ τοῦ
υἱοῦ τοῦ μονογενοῦς· οὕτω καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ· θεολογῶν περὶ τοῦ λόγου·
ἀποδείκνυσιν αὐτὸν ἀληθῆ καὶ ἐν τῷ θεῷ· καὶ διδάσκων τὸ
πρωτεῦον ἔφη· θεολογῶν δὲ δεῖ ἡγεῖται, μηδὲν ἐπὶ τὸν
ἔφη καὶ ὁ κύριος ἡμῶν μωσῆς· ἀλλὰ δεῖ ἀρχῆς μὲν καὶ ἀεὶ τὸν

χάριν αὐτὸ· μὴ δὲ τοσοῦτον ἀφορᾶσθαι ἐν κόσμῳ· ὅσον τις ἀρίζοι
ἀόριστος· καὶ ἐπ' ἀριθμοῦ δὲ τῆς παρουσίας
καὶ ὅσοι φασὶν αὐτοῦ τὴν σὺν ἁγίοις τοῦτο, δεῖν τὸ
καταμυθῆσαι τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου· καὶ ἡμᾶς ὁλοθρόνως
μαι ἀπὸ τοῦ θανάτου· καὶ γεγράφηκεν ἡμᾶς τὸν παῖδα· καὶ αὐτὸν
τὸν ὃν τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦ χριστόν· γράφει γοῦν πρὸς τοὺς ἐν μηλι-
κίᾳ· πρὸς τοὺς παιδίας· πρὸς μεμαμίσκοντας· πρὸς γεγηρακότας·
ὅτι ὁμὲν ἐπ' ἀρχῆς ἦν δὲ διαβολικὴν ἐνέργειαν λοιπὸν μὲν
μίκην καταργηθέντος τοῦ θανάτου· ἢ τοὺς λοιποὺς διόλης
τῆς ὅσης φολῆς, τοσοῦτον διδάσκει· θέλομεν ἡμᾶς ἀμφι-
λογίαν ἐνταῦθα ἡγεῖσθαι τὸν ἀπ' ἀρχῆς ἁμαρτάνοντα· ἢ τοὺς ἐν τῷ
κόσμῳ τοῦτον· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ ἐστὶν ἡ ἁμαρτία· καὶ ἐν τῷ
ἐν τῷ

ὁ πλοῦ χὴ μαρτήκαμεν, ψάλτην ποιοῦμεν αὐτόν· καὶ ὁ
λόγος αὐτοῦ οὐκάτιν ὑμῖν· τὸκρίνομου· παῦται γραφῶ
μῖν· ἵνα μὴ ἁμαρτήτε· καὶ ἐάν τις ἁμάρτη, παράκλη
τον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, ἰν χν δίκαιον· καὶ αὐτὸς
ἱλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· οὐ περὶ τῶν
ἡμετέρων δὲ μόνον· ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου·
καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν· ἐὰν τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· ὁ λόγος ἁπλοῦς καὶ αὐτός·
καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν, ψάλτης ἐστί· καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθ
οὐκάτιν· ὃς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ
ἡ ἀγάπη τοῦ θῦ τετελείωται· ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν
αὐτῷ ἐσμέν· ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν, ὀφείλει καθὼς ἐκεῖ
νος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτως περιπατεῖν· ἀγαπητοί·
κὸν τολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν· ἀλλὰν τολὴν παλαιὰν· ἣν
εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά ἐστιν, ὁ λόγος ὃν
ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς· πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω
ὑμῖν· ὅ ἐστιν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ σκο
τία παρά
γεται· καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει· ὁ λέγων ἐν τῷ
φωτὶ εἶναι· καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ
ἐστὶν ἕως ἄρτι· ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φῶ
τί μένει· καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκάτιν· ὁ δὲ μισῶν τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶ· καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περι
πατεῖ· καὶ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει· ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλω
σε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· γράφω ὑμῖν τεκνία· ὅτι ἀφέων
ται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· γράφω ὑμῖν πατέρες·
ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς· γράφω ὑμῖν νεανίσκοι ὅτι
νενικήκατε τὸν πονηρόν· γράφω ὑμῖν παιδία· ὅτι

ἐξ. ἐκ ἐν τῷ λήνῃ:

τοῦ φόβου τοῦ θῦ· μιᾷ βουλῇ κόπτεται ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ κόσμου· καὶ ἐν
λοιπὸν τῆς σωτηρίου τοῦ λιτάνου· καὶ ὅτι τὸ τέλος δὲ τῆς σοφί
ας ἐστίν, τὸ μὴ ἐν τοῖς μεμψιμοιρήσκειν λόγοις· ὅτι ὁ τοῦ θῦ υἱός, σοφὸς
ἀνὴρ ὁμοίως ἐστί· καὶ θεοσεβὴς ἄμεθυμος· καὶ ἵνα τοῦτο δουλεύομεν
καὶ φυλάττωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ τοῦ κόσμου· + +

κε δ' κς' προ: ἑις πτ ἡ λλη: ἐξ ου ὀ γρᾱ:

καθολικὴ πρωτὴ ἐπιστολὴ ἰω: + +

Ὃ ἦν ἀπ' ἀρχῆς· ὃ ἀκηκόαμεν· ὃ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς
ἡμῶν· ὃ ἐθεασάμεθα· καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν
περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς· καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη· καὶ
ἑωράκαμεν· καὶ μαρτυροῦμεν· καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν
ζωὴν τὴν αἰώνιον· ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα· καὶ ἐφανερώ
θη ἡμῖν· ὃ ἑωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν
ὑμῖν· ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοι
νωνία δὲ ἡ ἡμετέρα, μετὰ τοῦ πρς· καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
ἰυ χυ· καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν· ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πε
πληρωμένη· καὶ ἔστιν αὕτη ἀγγελία ἣν ἀκηκόαμεν
ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν· ὅτι ὁ θὸς φῶς ἐστι· καὶ σκο
τία ἐν αὐτῷ οὐκάτιν οὐδεμία· ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινω
νίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν,
ψευδόμεθα· καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· ἐὰν δὲ ἐν τῷ
φωτὶ περιπατῶμεν ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνί
ὰν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων· καὶ τὸ αἷμα ἰυ χυ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καθα
ρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας· ἐὰν εἴπωμεν ὅτι
ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν· καὶ ἡ ἀλήθεια
οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν· ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν,
πιστός ἐστι καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας· καὶ
καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας· ἐὰν εἴπωμεν

β' ἁγ· ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτ·

τῆ ε' τῆς λᾶ ἐΒ:

ἁγιάσῃ αὐτούς· ἁγίασον ἡμᾶς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστιν· καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον· καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτόν, ἵνα ὦσιν καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ· οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ· ἵνα πάντες ἓν ὦσιν· καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί· ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὦσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστεύῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς· ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς ἓν· ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί· ἵνα ὦσιν τετελειωμένοι εἰς ἕν· ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας· πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦσιν μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι· ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου· πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω· ἐγὼ δέ σε ἔγνων· καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ Κεδρών, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἤδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ἰούδας οὖν λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν ἐξῆλθεν καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνα ζητεῖτε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι. εἱστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν μετ' αὐτῶν. ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσαν χαμαί. πάλιν οὖν ἐπηρώτησεν αὐτούς· τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπαν· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἀφετε τούτους ὑπάγειν· ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν ὅτι οὓς δέδωκάς μοι οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἵλκυσεν αὐτὴν καὶ ἔπαισεν τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτάριον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· βάλε τὴν μάχαιραν σου εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέν μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πίω αὐτό;

οὐχ ἁμαρτίαν ἔχετε ἵνα τί με δέρετε; ἀπεκρίθησαν οἱ ὄχλοι καὶ εἶπαν αὐτῷ· οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι Σαμαρίτης εἶ σὺ καὶ δαιμόνιον ἔχεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με· ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν ἐμὸν λόγον τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. εἶπαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις· Ἀβραὰμ ἀπέθανεν καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ γεύσηται εἰς τὸν αἰῶνα· μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὃς ἀπέθανεν; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν ποιεῖς; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἐὰν ἐγὼ δοξάσω ἐμαυτόν, ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστιν· ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι θεὸς ὑμῶν ἐστιν, καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· κἂν εἴπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῖν ψεύστης· ἀλλ' οἶδα αὐτὸν καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ· Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμήν, καὶ εἶδεν καὶ ἐχάρη· εἶπαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· πεντήκοντα ἔτη οὔπω ἔχεις καὶ Ἀβραὰμ ἑώρακας; εἶπεν αὐτοῖς Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι ἐγὼ εἰμί· ἦραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν καὶ παρῆγεν οὕτως. καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· ῥαββί, τίς ἥμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὔτε οὗτος ἥμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ· ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νὺξ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι· ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ὦ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου· ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησεν πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος καὶ ἐπέχρισεν αὐτοῦ τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ (ὃ ἑρμηνεύεται ἀπεσταλμένος). ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο καὶ ἦλθεν βλέπων. οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι προσαίτης ἦν ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαίτης; ἄλλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· οὐχί, ἀλλὰ ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν· ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι ἐγώ εἰμι. ἔλεγον οὖν αὐτῷ· πῶς ἠνεῴχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; ἀπεκρίθη ἐκεῖνος· ὁ ἄνθρωπος ὁ λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησεν καὶ ἐπέχρισέν μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶπέν μοι ὅτι ὕπαγε εἰς τὸν Σιλωὰμ καὶ νίψαι· ἀπελθὼν οὖν καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. καὶ εἶπαν αὐτῷ· ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; λέγει· οὐκ οἶδα.

ὁμ τοῦ λὸ αὐτοῦ· ἵ μα πάντες ἓν ὦμεν καθὼς σὺ πάτερ ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί ἵ ἓν ὦσιν· καὶ ἐγὼ δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς καθὼς ἡμεῖς ἓν ἐσμεν· ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἕν· καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας· πάτερ οὓς δέδωκάς μοι θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου· πάτερ δίκαιε καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω ἐγὼ δέ σε ἔγνων καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

Καὶ ὅτε ἐξῆλθε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ τὸν χειμάρρουν τοῦ Κεδρὼν ὅπου ἦν κῆπος εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ᾔδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν τὸν τόπον ὅτι πολλάκις συνήχθη Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· Ἰούδας οὖν λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων· Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν ἐξῆλθε καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνα ζητεῖτε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον· λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι· εἱστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν μετ' αὐτῶν· ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι ἐγώ εἰμι ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσον χαμαί· πάλιν οὖν ἐπηρώτησεν αὐτούς· τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον· ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε ἐμοῦ ἄφετε τούτους ὑπάγειν· ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν ὅτι οὓς δέδωκάς μοι οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα· Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἵλκυσεν αὐτὴν καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον καὶ ἀπέκοψε τὸ δεξιὸν ὠτάριον· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος· εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέν μοι ὁ πατὴρ οὐ μὴ πίω αὐτό; ἡ δὲ σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτὸν καὶ ἀπήγαγον πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου· ἦσαν δὲ Σίμων Πέτρος καὶ ἄλλος μαθητής· ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω· ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὁ γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον· λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος· οὐκ εἰμί· εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες ὅτι ψῦχος ἦν καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ καὶ ὁ Πέτρος μετ' αὐτῶν ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος· ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ· ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς· ἐγὼ παρρησίᾳ λελάληκα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ ὅπου πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν· τί με ἐρωτᾷς; ἐρώτησον τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ· ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἷς παρεστηκὼς τῶν ὑπηρετῶν ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ λέγων· οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖ; ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς· εἰ κακῶς ἐλάλησα μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς τί με δέρεις; καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα· ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος· εἶπον οὖν αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; ἠρνήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· οὐκ εἰμί· λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον· οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; πάλιν οὖν ἠρνήσατο Πέτρος· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε· καὶ ἤγαγον τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον ἵνα μὴ μιανθῶσιν ἀλλὰ φάγωσι τὸ πάσχα· ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλᾶτος πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπε· τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν· εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν· εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν· εἰσῆλθεν οὖν πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον ὁ Πιλᾶτος καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἀπὸ σεαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις ἢ ἄλλοι εἶπόν σοι περὶ ἐμοῦ; ἀπεκρίθη Πιλᾶτος· μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμή οἱ ὑπηρέται οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν· εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· οὐκοῦν βασιλεύς εἶ σύ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· σὺ λέγεις ὅτι βασιλεύς εἰμι· ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς· λέγει αὐτῷ Πιλᾶτος· τί ἐστιν ἀλήθεια; καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ λέγει αὐτοῖς· ἐγὼ οὐδεμίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν· ἔστιν δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἕνα ἀπολύσω ὑμῖν ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; ἐκραύγασαν οὖν πάλιν λέγοντες· μὴ τοῦτον ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν· ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς λῃστής· τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλᾶτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσεν· καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν· καὶ ἔλεγον· χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ῥαπίσματα· ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ὁ Πιλᾶτος ἔξω καὶ λέγει αὐτοῖς· ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω ἵνα γνῶτε ὅτι οὐδεμίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν· ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον· καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· ἴδε ὁ ἄνθρωπος· ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται ἐκραύγασαν λέγοντες· σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν· λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν· ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμεῖς νόμον ἔχομεν καὶ κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει ἀποθανεῖν ὅτι υἱὸν θεοῦ ἑαυτὸν ἐποίησε· ὅτε οὖν ἤκουσε τοῦτον τὸν λόγον ὁ Πιλᾶτος μᾶλλον ἐφοβήθη· καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· πόθεν εἶ σύ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ· λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδούς με σοὶ μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει· ἐκ τούτου ὁ Πιλᾶτος ἐζήτει ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες· ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι· ὁ οὖν Πιλᾶτος ἀκούσας τοὺς λόγους τούτους ἤγαγε ἔξω τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθά· ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα ὥρα ἦν ὡς ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν· οἱ δὲ ἐκραύγασαν· ἆρον ἆρον σταύρωσον αὐτόν· λέγει ὁ Πιλᾶτος· τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα· τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ· παρέλαβον οὖν τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον· καὶ βαστάζων ἑαυτῷ τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ· ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν· ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλᾶτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστὶ Ἑλληνιστὶ Ῥωμαϊστί· εἶπον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· μὴ γράφε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν· βασιλεύς εἰμι τῶν Ἰουδαίων· ἀπεκρίθη Πιλᾶτος· ὃ γέγραφα γέγραφα· οἱ οὖν στρατιῶται ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη ἑκάστῳ στρατιώτῃ μέρος καὶ τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄρραφος ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου· εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· μὴ σχίσωμεν αὐτόν ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα· διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον· καὶ οἱ μὲν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν· εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή· ὅτε οὖν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· γύναι ἴδε ὁ υἱός σου· εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· ἴδε ἡ μήτηρ σου· καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια· μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤδη πάντα τετέλεσται ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ λέγει· διψῶ· σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· σπόγγον οὖν μεστὸν τοῦ ὄξους ὑσσῷ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι· ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς εἶπε· τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα· οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου ἠρώτησαν τὸν Πιλᾶτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν· ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον ἤδη αὐτὸν τεθνηκότα οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη· ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε καὶ ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ· καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία· κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε· ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ· καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν· μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησε τὸν Πιλᾶτον Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ κρυπτὸς δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλᾶτος· ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς λίτρας ἑκατόν· ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδησαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων καθὼς ἔθος ἐστὶν τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν· ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινὸν ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη· ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν· τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωΐ σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου· τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει αὐτοῖς· ἦραν τὸν κύριον ἐκ τοῦ μνημείου καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν· ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον· ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια οὐ μέντοι εἰσῆλθεν· ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα καὶ τὸ σουδάριον ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον· τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσε· οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι· ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί· Μαρία δὲ εἱστήκει πρὸς τῷ μνημείῳ κλαίουσα ἔξω· ὡς οὖν ἔκλαιεν παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσὶν ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· γύναι τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς ὅτι ἦραν τὸν κύριόν μου καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν· ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· γύναι τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστιν λέγει αὐτῷ· κύριε εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτὸν εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαριάμ· στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνί ὃ λέγεται διδάσκαλε· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· μή μου ἅπτου· οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν καὶ θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν· ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώρακε τὸν κύριον καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ· οὖσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν· καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ· ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κύριον· εἶπεν οὖν αὐτοῖς πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέν με ὁ πατήρ κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς· καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε πνεῦμα ἅγιον· ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας ἀφέωνται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε κεκράτηνται· Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος Δίδυμος οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν Ἰησοῦς· ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· ἑωράκαμεν τὸν κύριον· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ οὐ μὴ πιστεύσω· καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν· ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπε· εἰρήνη ὑμῖν· εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖρές μου καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός· ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου· λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἑώρακάς με πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες· πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἃ οὐκ ἔστιν γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· μετὰ ταῦτα ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσε δὲ οὕτως· ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο· λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· ὑπάγω ἁλιεύειν· λέγουσιν αὐτῷ· ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί· ἐξῆλθον καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς· καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν· πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν· λέγει οὖν αὐτοῖς Ἰησοῦς· παιδία μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· οὔ· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον καὶ εὑρήσετε· ἔβαλον οὖν καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἑλκύσαι ἴσχυον ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων· λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· ὁ κύριός ἐστιν· Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ κύριός ἐστιν τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο ἦν γὰρ γυμνός καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς ἀλλὰ ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων· ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον· λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν· ἀνέβη οὖν Σίμων Πέτρος καὶ εἵλκυσε τὸ δίκτυον εἰς τὴν γῆν μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον· λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· δεῦτε ἀριστήσατε· οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν· σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ κύριός ἐστιν· ἔρχεται Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως· τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν· ὅτε οὖν ἠρίστησαν λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με πλέον τούτων; λέγει αὐτῷ· ναί κύριε σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε· λέγει αὐτῷ· βόσκε τὰ ἀρνία μου· λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ· ναί κύριε σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε· λέγει αὐτῷ· ποίμαινε τὰ πρόβατά μου· λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ φιλεῖς με; ἐλυπήθη Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ· κύριε πάντα σὺ οἶδας σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε· λέγει αὐτῷ· βόσκε τὰ πρόβατά μου· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτε ἦς νεώτερος ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου καὶ

θκ κδ ss ζ πω πο:

ἀμνὸς ὁ ἀγαπῶν· ἀρ θῦ οὐδὲ ς ποιῶ ποτε τὸ θέλειν· ἀγαπῶ μὲν ἀμνὸς, ὁ θς δὲ ὀργίλιμμι μέν ἐ· καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ, τὸ θέλειν μὲν ἡ ἀγάπη ὀργίλιμμι· ὀργὴ οὖν ποιοῦμεν ὅ τι ὀργὴ αὐτῶ μέν ὁμεν· καὶ αὐτὸς ὀργίλιμμι· ὅτι ὁκ τοῦ πάσχειν αὐτοῦ δέδωκεν ὀργίλιμμι· καὶ ἡμᾶς τοῦθ' ἁμάθαι καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ πὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου· ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι ἰς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θῦ, ὁ θς ὀργὴ αὐτῶ μένει· καὶ αὐτὸς ὀργὴ τῶ θῶ· καὶ λιμᾶς ἐγένοντο καὶ πεπόνθαμεν καὶ πεπόνθαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θς ὀργίλιμμι· ὁ νῦ ἀγάπη ἐστί· καὶ ὁ μένων ὀργὴ τῇ ἀγάπῃ, ὀργὴ τῶ θῶ μένει· καὶ ὁ θς ὀργὴ αὐτῶ· ὀργὴ τοῦτο τετέλεσται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν·

ἵνα παῤῥησίαν ἔχωμεν ὀργὴ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ λιμᾶς ἐσμὲν ὀργὴ τῷ κόσμῳ τούτῳ· φόβος οὐκ ἔστιν ὀργὴ τῇ ἀγάπῃ· ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον· ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος, οὐ τετελείωται ὀργὴ τῇ ἀγάπῃ· λιμᾶς ἀγαπῶμεν ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ὀργὴ λιμᾶς· ἐὰν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν θῦ· καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τὸν θῦ ὃν οὐχ ἑώρακε πῶς δύναται ἀγαπᾶν· καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ· ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν θῦ· ἀγαπᾶ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι ἰς ἐστὶν ὁ χς, ὁκ τοῦ θῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾶ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ· ὀργὴ τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θῦ· ὅταν τὸν θν ἀγαπῶμεν· καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν· αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ θῦ·

τῇ ε΄ τῆς λε΄ εβ΄:

ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν· ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θῦ, νικᾶ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν· τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον· εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι ἰς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θῦ· οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος ἰς χς· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον· ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι· καὶ τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν· ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια· ὅτι τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες· τὸ πνεῦμα· καὶ τὸ ὕδωρ· καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσίν· εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ θῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θῦ· ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ θῷ, ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν· ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ·

καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία· ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ὁ θς ἡμῖν· καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν· ὁ ἔχων τὸν υἱόν, ἔχει τὴν ζωήν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θῦ, τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει· ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θῦ· ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔχετε· καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θῦ· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παῤῥησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν· ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν· καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν· ὃ ἐὰν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἐσχήκαμεν τὰ αἰτήματα ἃ ᾐτήκαμεν παρ' αὐτοῦ·

ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν

μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν τοῖς
ἁμαρτάνουσι μὴ πρὸς θάνατον· ἔστι ἁμαρτία πρὸς
θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ πᾶσα
Α δικία, ἁμαρτία ἐστί· καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον·
οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ, οὐχ ἁμαρτάνει
ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ, τηρεῖ ἑαυτόν· καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ
ἅπτεται αὐτοῦ· οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμέν· καὶ ὁ κόσμος
ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται· οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ
ἥκει· καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν
ἀληθινόν· καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ
Χριστῷ· οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος· τεκνία
φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων· ἀμήν· ἐγράφη πρὸς Παρθους·

ὑποθεσις τῆς ἐπιστολῆς Ἰωάννου δευτέρας·

Τ αύτην ὁ αὐτὸς πρεσβύτερος γράφει κυρίᾳ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς·
ἣν δὲ προφάσεις τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς· ὁρῶν τὰ τέκνα αὐτῆς
καλῶς ἀναστρεφόμενα ἐν τῇ πίστει· καὶ πολλοὺς πλάνους
παρεισερχομένους καὶ λέγοντας μὴ εἶναι τὴν σάρκωσιν
τοῦ Χριστοῦ ἐν σαρκί, γράφει τὴν ἐπιστολήν· καὶ παραινεῖ μὴ
ἀποδέχεσθαι αὐτῆς τὰ τέκνα· ἢ τὰ διδάσκοντα μὴ ἐκτρέ-
χειν τὸ καθήκοντας μυστήριον, πεπεῖσθαι μὴ παρεισεῖναι
τοὺς· καὶ ἵνα μὴ μόνον ἵνα τὴν διδαχὴν τὴν παραδοθεῖσαν
αὐτοῖς· καὶ λοιπὸν διδάσκει, ἀντὶ χρεῖον ἔχειν τὸν λέγοντα
μὴ ἐν σαρκὶ ἐληλυθέναι τὸν Χριστόν· παραφυλάττει δὲ ὡς τοιού-
τοις οὕτως, μὴ δέχεσθαι τιμᾶσθαι εἰς οἰκίαν· μηδὲ λέγειν τοῖς τοι-
οὗτοις, χαίρειν· καὶ οὕτως τελεῖ τὴν ἐπιστολήν·

κεφ. α' ἰωάννου ἐπιστολὴ δευτέρα·

πρεσβύτερος ἐκλεκτῇ κυρίᾳ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς·

※ τὴν παρὰ τῆς λε' εβ· ※

οὐ λόγῳ ἀγαπῶμεν ἀλλὰ ἀληθείᾳ· καὶ οὐκ ἀγνωμόνως· ἀλλὰ καὶ περὶ
τῶν οἰκείων κόπων τὴν ἀληθείαν· διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μέ-
νουσαν ἐν ἡμῖν· καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα· ἔσται
Μ μεθ' ἡμῶν· χάρις ἔλεος εἰρήνη παρὰ θεοῦ πατρὸς· καὶ παρὰ κυ-
ἰυ χυ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ· ἐχάρην λί-
ὅτι εὗρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν
ἀληθείᾳ· καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πρς· ς
μῶν ὁρῶ σε κυρία· οὐχ ὡς ἐντολὴν γράφων σοι καινὴν
ἀλλὰ ἣν εἴχομεν ἀπαρχῆς· ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους·
αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη· ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐν
τολὰς αὐτοῦ· αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολή· καθὼς ἠκούσατε ἀπαρ-
χῆς· ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε· ὅτι πολλοὶ πλάνοι
ἐξῆλθον εἰς τὸν κόσμον· οἱ μὴ ὁμολογοῦντες ἰν χν ἐρ
- χόμενον ἐν σαρκί· οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχρι
- στος· βλέπετε ἑαυτούς· ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν ἃ εἰργα-
σάμεθα· ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν· πᾶς ὁ παρα
βαίνων· καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ χυ· θν οὐκ ἔχει·
ὁ δὲ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ χυ· οὗτος καὶ τὸν πρα ς
τὸν καὶ υἱὸν ἔχει· εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς· καὶ ταύτην τὴν
διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν· καὶ
χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε· ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν, κοινω
- νεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς· πολλὰ ἔχων ὑμῖν
Γ γράφειν, οὐκ ἔβουλήθην διὰ χάρτου καὶ μέλανος· ἀλλὰ
- πείζω ὀλπίζω παρὰ ὑμᾶς· καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι·
ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη· ἀσπάζεται σε
τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς· ἀμήν· ἐπιστ·
Π ρὸς τὸν μὲν ἀποδέχεται τὸν γαΐον· μαρτυρούμενον ὑπὸ

※ ※ ὑποθεσις τῆς ἐπιστολῆς Ἰωάννου τρίτης ἐπιστ·

κα΄

πατρὸς ὁσοὶ φιλοχριστίαν· καὶ πατρὸς τρόπος τῆς αὐτῆς πατρο-
θεσίας ὁμοῦ μᾶς· καὶ πατρὸς πάσης καὶ δεξιοῦσθαι τοὺς
ἀδελφούς· πατὰ μητρὸς αὐτοῦ μὴν τὴν προσφορὰν ἀποδέ-
χεται· αἰτίαι δὲ δι' ὃ τροφῆς ὡς μήτε αὐτὸν πατρέχοντα
τοῖς πατρῴοις· ἀλλὰ καὶ κωλύοντα τοὺς ἄλλους· καὶ πολλὰ
φλυαροῦντα· τοὺς δὲ τοιούτους λάβε, ἄμωμος ἵνα
τῆς ἁμαρτίας· καὶ μὴ ᾖ δι' αὐτὸν θεῷ· διὰ μέντοι τὸν
σωφρονιστὴν· μαρτυρῶν αὐτῶν τὰ κάμματα·

κγ΄ ἀπρ΄ ✠ ✠ ἰωάννου ἐπιστολὴ τρίτη· ✠ ✠

Ὁ πρεσβύτερος γαΐῳ τῷ ἀγαπητῷ· ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀλη-
θείᾳ· ἀγαπητέ· πεπερὶ πάντων εὔχομαί σε εὐοδοῦσθαι
καὶ ὑγιαίνειν· καθὼς εὐοδοῦταί σου ἡ ψυχή· χάριν γὰρ
λίαν· ἤρχομένων ἀδελφῶν καὶ μαρτυρούντων σου
τῇ ἀληθείᾳ· καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς· μείζο-
τέραν τούτων· οὐκ ἔχω χαράν· ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέ-
κνα ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦντα· ἀγαπητέ· πιστὸν
ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ εἰς τοῦτο ξένους·
οἳ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας·
οὓς καλῶς ποιήσεις προπεμψας ἀξίως τοῦ θεοῦ· ὑπὲρ
γὰρ τοῦ ὀνόματος ἐξῆλθον· μηδὲν λαμβάνοντα ἀπὸ
τῶν ἐθνῶν· ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπολαμβάνειν τοὺς
τοιούτους· ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ· ἔγρα-
ψα τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διο-
τρέφης, οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς· διὰ τοῦτο ἐὰν ἔλθω,
ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ· λόγοις πονηροῖς
φλυαρῶν ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις· οὔτε
αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφοὺς· καὶ τοὺς βουλομένους

καὶ κωλύει· καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει· ἀγαπητέ· μὴ
μιμοῦ τὸ κακὸν· ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν· ὁ ἀγαθοποιῶν, ἐκ τοῦ θεοῦ
ἐστίν· ὁ δὲ κακοποιῶν, οὐχ ἑώρακε τὸν θεόν· Δημητρίῳ
μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων· καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας·
καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν· καὶ οἶδας ὅτι ἡ μαρτυρία
ἡμῶν ἀληθής ἐστι· πολλὰ εἶχον γράψαι σοι· ἀλλ' οὐ θέλω
διὰ μέλανος καὶ καλάμου σοι γράψαι· ἐλπίζω δὲ
ἐν τάχει σε ἰδεῖν· καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν· εἰ-
ρήνη σοι· ἀσπάζονταί σε οἱ φίλοι· ἀσπάζου τοὺς φίλους
κατ' ὄνομα· ιε΄

ιε΄ ἀπρ΄ ✠ ✠ ἐκ τῆς ιου΄ δ καθολικῆς ἐπιστ: ✠ ✠

Ταύτην τὴν ὁποίαν ποτε γράφει τοῖς ἑαυτῆς παισὶν ἡ
πρόφασις, αὕτη· πάρεσμεν τὸν τῶν ὅλων καὶ διδάσκον
ἡμᾶς διαφόρους ἔχειν τὰς ἁμαρτίας· καὶ ἁρμοζόμενον τὸν κύ-
ριον ἡμῶν ἐκ γράψαι καὶ ἀσφαλίσασθαι τοὺς ἀδελφούς·
ἃ πάντες ἐσπουδάκαμεν ἐκ τοῦ κοινοῦ σωτηρίου ἡμᾶς γρά-
ψαι τοῦτο τοῖς οὕτως ὡς πολλάκις· καὶ πάρεστιν ἀνάγκην μοι γρά-
ψαι αὐτοῖς παρακαλοῦντα ἀγωνίζεσθαι καὶ ὅλως
μὴ τὴν πάρεσιν αὐτοῖς ποιεῖσθαι· ὅσοι τινὲς ἀποκεκρύπτα-
ται τοιοῦτοι ὡς πολλάκις· καὶ πάρεστιν ἀναγκάζομαι δὲ μίαν
αὐτοῖς ἔχειν κοινωνίαν πρὸς τοιούτους· ἃ δείκνυσιν ὅτι
οὐκ ἀρκεῖ τὸ κληθῆναι μόνον· δεῖ μὴ ἀξίως πολιτεύ-
εσθαι τῆς κλήσεως· καὶ γὰρ καὶ τὸν πρόπαππον λαόν
ἐξαγαγὼν ἐξ αἰγύπτου ὁ κς΄, μὴ ὅλους σώζει τῇ πίστει, ἀπεσ-
λεσε· καὶ ἄγγελον δὲ μὴ τηρήσαντα τὴν ἰδίαν ἀρχὴν,
οὐκ ἔφεισατο· δεῖ οὖν ἀπὸ τῶν τοιούτων ἀφορᾶν· καὶ
γὰρ καὶ μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, οὐχ ὑπομένει κατενεγκεῖν
τοῦ διαβόλου· ἀλλὰ θεὸς οὖν τὴν ἀπόλεσιν αὐτοῦ ὡς σοδόμων
καὶ δείκνυ· ἃ πάντα πάρεστι τὰ νῦν· καὶ ὅσα ἐξ ἁμάρτους αὐτοῖς
ὑπάρχει ὑπὸ τῆς πίστεως πάρεστι τοῦ κυ, τοῖς οἰκείοις ἐπιστ:

κε΄ α΄ ιουδας ἰησοῦ χριστοῦ δοῦλος· ἀδελφὸς δὲ ἰακώβου· τοῖς ἐν θεῷ πατρὶ ἡγιασμένοις· καὶ ἰησοῦ χριστῷ τετηρημένοις· κλητοῖς· ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη· ἀγαπητοί· πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας· ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν· παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει· παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα ἀσεβεῖς· τὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν· καὶ τὸν μόνον δεσπότην θεὸν καὶ κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστὸν ἀρνούμενοι· ὑπομνῆσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι· εἰδότας ὑμᾶς ἅπαξ τοῦτο· ὅτι ὁ κύριος λαὸν ἐκ γῆς αἰγύπτου σώσας· τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν· ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν· ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον· εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς ἀϊδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν· ὡς σόδομα καὶ γόμορρα· καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις· τὸν ὅμοιον τρόπον τούτοις ἐκπορνεύσασαι· καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἑτέρας· πρόκεινται δεῖγμα πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι· ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι· σάρκα μὲν μιαίνουσι· κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι· δόξας δὲ βλασφημοῦσι· ὁ δὲ μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος· ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ μωσέως σώματος· οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας· ἀλλὰ εἶπεν· ἐπιτιμήσαι σοι κύριος· οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἴδασι βλασφημοῦσιν· ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῷα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται· οὐαὶ αὐτοῖς· ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ κάϊν ἐπορεύθησαν· καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ μισθοῦ ἐξεχύθησαν· καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ κορὲ ἀπώλοντο· οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες συνευωχούμενοι· ἀφόβως ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες· νεφέλαι ἄνυδροι· ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι· δένδρα φθινοπωρινὰ ἄκαρπα· δὶς ἀποθανόντα· ἐκριζωθέντα· κύματα ἄγρια θαλάσσης· ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας· ἀστέρες πλανῆται· οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται· προεφήτευσε δὲ καὶ τούτοις ἕβδομος ἀπὸ ἀδὰμ ἐνὼχ λέγων· ἰδοὺ ἦλθε κύριος ἐν ἁγίαις μυριάσιν αὐτοῦ· ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων· καὶ ἐλέγξαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν· καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ· ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς· οὗτοί εἰσιν γογγυσταί· μεμψίμοιροι· κατὰ τὰς ἐπιθυμίας ἑαυτῶν πορευόμενοι· καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπερογκα· θαυμάζοντες πρόσωπα ὠφελείας χάριν· ὑμεῖς δέ ἀγαπητοί μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ· ὅτι ἔλεγον ὑμῖν· ὅτι ἐπ' ἐσχάτου χρόνου, ἔσονται ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἰδίας ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν· οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ἑαυτοὺς· ψυχικοί· πνεῦμα μὴ ἔχοντες· ὑμεῖς δέ ἀγαπητοί· τῇ ἁγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτούς· ἐν πνεύματι ἁγίῳ προσευχόμενοι· ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ θεοῦ τηρήσατε· προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον· καὶ οὓς μὲν ἐλεᾶτε διακρινόμενοι· οὓς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε· ἐκ πυρὸς ἁρπάζοντες· μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα·

β΄ κε΄ α΄ καὶ τοῖς λοιποῖς ἁγίοις τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ:

διακρινόμενοι· ἐκ πυρὸς ἁρπάζοντες· μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα·

τοῦ δὲ δωρεαμένου φυλάξαι αὐτοὺς ἀπαραίτητος· καὶ ἡ σ
κατηγορία τοῦ τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμαύρου σὺν ἁμαρτίᾳ στέλ·
Μόνῳ σοφῷ θεῷ σωτῆρι ἡμῶν, δόξα καὶ μεγαλωσύνη, κράτ ος
καὶ ἐξουσία, καὶ νῦν καὶ εἰς τοὺς ἀπείρους τοὺς αἰῶνας ἀμήν· ε
χ πρὸ τῆς προρρωμαϊκῆς πολιτείας τὸν δ΄ ἀποφθεγγόμενος·
αὐτὴν ὅσοι φόλλις ἀπὸ κορίμβου· μὴ τοσοῦτον ὄφρα κούσ,
ρωμαίους· ἀκούσομαι δὲ τοῦ περὶ αὐτῶν· καὶ ὅσοι τοσοῦτον αὖτ χε
ἴδῃ· καὶ τοῦτο τοῦ μὲν, ἀπόδοχμα τὴν τοσήδε αὐτοῦ·
καταγελῶ μὴν ὁρῶν τοσαυταχοῦ· ὅσῳ ταῦτα σημαίνει
πολλάκις ἑαυτὸν προτιθέμενον ὅλῃ θήμῃ διὰ τὸ ἁγιαστὸν
πόθον· καὶ τοσοῦτον μὴ δοθῆναι· καὶ λοιπὸν διδασκαλικ
τὴν ὅσοι φόλιν ποιῆται· τοῦ περὶ κλήσεως ὄθμου· καὶ ὅτι
ἡ τοῦ περιτομὴ ὅσος καιρὸν ἦν· καὶ ὧν τοσοῦτον ταῦτα· καὶ ὅτι
διὰ τοῦ χῦ λέλυται τὸ παραίτητον τοῦ ἀδαμ· καὶ ἡ σκιὰ
τοῦ νόμου τοῦ παρῆλθε· τὴν μὲν οὖν κλῆσιν τοῦ ὄθμου
ἀκολούθως γεγονῆσθαι κατασκευάζει οὕτως· ἀποδείκ
νυσι μὲν οἱ ὁμαῦτον ἔρημον τὸν νόμον· καὶ τοῦτο πᾶσι δι
άκτον τὸ πᾶφύσι· καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς κτίσεως, δύνασθαι
γνῶσκειν τὸν θεόν· διὸ καὶ ἔθνεσι αἰτίαται παρὼν τὸν
ὅλον ἡμᾶς· ὡς τοῦ μὲν θεοῦ φανερώσαντος αὐτοῖς ἀκ τῶν
ποιημάτων τοῦ κόσμου τὴν περὶ ἑαυτοῦ γνῶσιν· καὶ τ ης
ἀϊδίου δυνάμεως αὐτοῦ· καὶ τῆς ἀϊδίου λόγος αὐτοῦ· ὄθμου καὶ
θεότητος αὐτοῦ παντοίαν κόσμου· αὐτοὺς δὲ μὴ ἐγνωκόναι
μὲν ἀκ τῶν κτισμάτων ἔργα τὸν τούτων δημιουργόν·
τὰ δὲ ποιήματα θεὸν ποιήσαντας· καὶ τῇ κτίσει μᾶλλον
ἢ αὐτῷ λατρεύσαντ ας· αἰτίαται δὲ καὶ Ἰουδαίους· ὡς μηδὲν
ὑπὲρ τὸν νόμον· ἀλλὰ καὶ μᾶλλον διὰ τῆς παραβάσεως

τοῦ νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάσαντ ας· καὶ οὕτως ἐς ἀμφότερα ταῦ
μέλλοντα Ἰουδαίοις τε καὶ ὅλῃ μασ συγκλήει· καὶ ὅλῃ χει
ὅσοι παραμοιάν· ἵνα δὲ ἐξ ὧν ὅτι ἴσοι γνόμενοι οἱ πάντ ες,
ὅσοι σὺς ὡς ἐσόμεθα οἱ τοῦ λυτρουμένου δόμα τα· τῆς δὲ
χάριτος καὶ λυτρώσεως ὅσοι σὺς τοῖς Ἰουδαίοις γνόμενοι ες
ὅσοι τοῦ ὄθμου, ἐκόντος καὶ ἡ κλῆσις γνόμενος τοῦ ὄθμου·
Τῆς δὲ κλήσεως τοῦ ὄθμου γνομένης, δεῖ ἀνάγκης τοσοῦτον αι
ἡ τοῦ περιτομή· καὶ ἡ ὄρτος τοῦ νόμου σκιά· ὁ γὰρ Ἀβραὰμ μεθήκεν,
οὐκ ὄν τοῦ περιτομῆ· ἀλλὰ τοῦ πρὸ τῆς τοῦ περιτομῆς δι καιωθείς,
ἐμιμήσατο μὲν Ἀβραὰμ ὅτι τοῦ πρὸ τοῦ ὄθμου ὄθμος
λόγῳ γὰρ ἐκαινοτόμησε τὴν ὄρτην ἀκροβυστίαν τοῦ πίστ ει· ὁ δὲ
ἐμιμήσατο δι καιωθῆναι καὶ τὴν περιτομὴν ὄρτος σαρκί· ἵνα
σημεῖον ἦ τοῖς κατὰ σάρκα γόνος μόνοις ἐξ αὐτοῦ· τοσοῦ
τοσοῦτον τὴν περιτομήν, ὅταν τοῦ ὄθμου γόνος ται
τέκνα τοῦ Ἀβραάμ· ἀρξάμενα τοσοῦτα ὦσι κατὰ τὴν
πίστιν τοῦ Ἀβραάμ· ὃν ἔδει καιωθῆναι τὸν ἀκροβυστί·
τοῦτον γὰρ χάριν καὶ μιμοῦμαι Ἀβραάμ· ἀνάγκη δὲ ὅλ
θοῦτον τοῦ σημειοῦσθαι, τοσοῦτον τὸ σημεῖον· ἐμὲν
ὧν τοῦ ὄθμου ἀνάγκαζον τοσοῦτον ὦσι περιτέμνεσθαι, τοσοῦτος δὲ καὶ
τὸ ὅμοια τοῦ Ἀβραάμ καὶ καμήσθω Ἀβραάμ· ἐδὲ Ἀβραάμ
τοσοῦ μιμοῦμαι, οὐδὲ περιτέμνεσθαι τοῦ ὄθμου·
ἀλλ' οὐδὲ αὐτοῖς ἐστὶ τοῖς κατὰ σάρκα Ἰουδαίοις· ἵνα μὴ τὸ
ὅμοια βάθαι ον· καὶ τοσοῦτον πολλοῦ ὄθμου καμῆται· καὶ γὰρ
οὐχρεία ἀφέλει οἱ τοσοῦτος περιτέμνεσθαι, ἀρκοῦμός ς
τῇ τοῦ πίστει τοῦ Ἀβραάμ· οὐδὲ τῆς ἀλλοτρίας τῆς ὄντος ὁμοίως σκι·
οὐ γὰρ ὄκ τούτου· ἀλλ' ὄκ τοῦ πίστεως δι καὶ οὗται τῆς καθάπερ
καὶ ὁ Ἀβραάμ· ταῦτα οὕτως κατασκευάσας, ἀποδείκνυσι

κγ΄ α΄

※ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου παύλ. ἐπιστολὴ πρὸς ρωμαίους:

Παῦλος δοῦλος ἰῡ χῡ. κλητὸς ἀπόστολος. ἀφωρισμένος
εἰς εὐαγγέλιον θῡ. ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προ
φητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἁγίαις περὶ τοῦ υ̱ἱοῦ αὐτοῦ·
τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος δαυὶδ κατὰ σάρκα· τοῦ
ὁρισθέντος υ̱ἱοῦ θῡ ἐν δυνάμει· κατὰ πνεῦμα ἁγιωσύνης·
ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν· ἰῡ χῡ τοῦ κῡ ἡμῶν· δι' οὗ ἐλά
βομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν
πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐστὲ
καὶ ὑμεῖς κλητοὶ ἰῡ χῡ· πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν ῥώμῃ ἀγα
τοῖς θῡ κλητοῖς ἁγίοις· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
θῡ πρὸς ἡμῶν· καὶ κῡ ἰῡ χῡ· πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ
τῷ θεῷ μου διὰ ἰῡ χῡ ὑπὲρ πάντων ὑμῶν· ὅτι ἡ πί
στις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ· μάρτυς γάρ
μού ἐστιν ὁ θεὸς ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου· ἐν τῷ εὐαγγε
λίῳ
τοῦ υ̱ἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνείαν ὑμῶν ποιοῦμαι
πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου· δεόμενος, εἴπως
ἤδη ποτὲ εὐοδωθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ θῡ ἐλ
θεῖν πρὸς ὑμᾶς· ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μετα
δῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικὸν εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς·
τοῦτο δέ ἐστι, συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλ
λήλοις πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ· οὐ θέλω δὲ
ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί· ὅτι πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐκωλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο· ἵνα τινὰ καρ
πὸν σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν· καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνε
σιν· Ἕλλησί τε καὶ βαρβάροις· σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφει
λέτης εἰμί· οὕτω τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς

ὡτ (α΄τα΄ ἑβ: α΄ε΄ χάριςνῦ:

ε΄τ΄ κ΄τ΄ (α΄

ὁμῆρ ὁμὲ ἀμβλίσασθαι· οὐγὰρ ὅσσαι χώομαι τὸ ἀλγ
ὸλιομ τοῦ χῦ· δώαμες γὰρ θῦ ἀπὸ ἡς ορίαμ τασαμ πί
τῶ τασι φέρομ τι· ἰουδαίω τε πορῶτομ καὶ ἕλλημι· δικαι
οσύνη γὰρ θῦ ὁμ αὐτῶ ἀποκαλύπτεται ὀκ πίστεως εἰς
πίστιμ· καθὼς γέγραπται· ὁδὲ δίκαιος ὀκ πίστεως
ζήσεται· ἀρ ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ θῦ ἀπ᾽ οὐρ
πὶ πᾶσαν ἀσέβειαμ καὶ ἀδικίαμ ἀνθρ τῶμ τὴμ ἀλήθ
ὁμ ἀδικίαι κατεχόντων· διότι τὸ γνωστὸμ τοῦ θῦ, φαμε
ρόμ ἐστιμ ὁμ αὐτοῖς· ὁ γὰρ θς αὐτοῖς ἐφαμέρωσε· τὰ γὰρ
ἀόρατα αὐτοῦ, ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι
νοούμενα καθορᾶται· ἥ, τε ἀΐδιος αὐτοῦ δύαμις καὶ
θεότης· εἰς τὸ εἶμαι αὐτοὺς ἀναπολογήτους· διότι γ
νόντες τὸμ θῦ, οὐχ ὡς θῦ ἐδόξασαμ ἢ ηὐχαρίστησαμ·
ἀλλ᾽ ἐματαιώθησαμ ἐμ τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶμ· καὶ
ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶμ καρδία· φάσκοντες εἶ
σοφοί, ἐμωράνθησαμ· καὶ ἤλλαξαμ τὴμ δόξαμ τοῦ
ἀφθάρτου θῦ, ἐν ὁμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθ
ρώπου· καὶ πετεινῶμ· καὶ τετραπόδωμ· καὶ ἑρπετῶμ· διὸ καὶ
παρέδωκεμ αὐτοὺς ὁ θς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶμ καρδιῶμ
αὐτῶμ εἰς ἀκαθαρσίαμ· τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα
αὐτῶμ ἐν ἑαυτοῖς· οἵτινες μετήλλαξαμ τὴμ ἀλήθει
τοῦ θῦ ἐν τῷ ψεύδει· καὶ ἐσεβάσθησαμ· καὶ ἐλάτρευσαμ
τῇ κτίσει παρὰ τὸμ κτίσαντα· ὅς ἐστιμ εὐλογητὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας ἀμήμ· διὰ τοῦτο παρέδωκεμ αὐτοὺς ὁ θς
εἰς πάθη ἀτιμίας· αἵ, τε γὰρ θήλειαι αὐτῶμ, μετήλλαξαμ
τὴμ φυσικὴμ χρῆσιμ, εἰς τὴμ παρὰ φύσιμ· ὁμοίως δ
καὶ οἱ ἄῤῥενες ἀφέντες τὴμ φυσικὴμ χρῆσιμ τῆς θηλείας,

ἀπὸ κλίνωσι ὀργισθῆ

ἐξεκαύθησαν ἐν τῆ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους· ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι· καὶ τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν, ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες· καθὼς καὶ κατὰ τὸ οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν θὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θς εἰς ἀδόκιμον νοῦν· ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα· πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ· πορνείᾳ· πονηρίᾳ· πλεονεξίᾳ· κακίᾳ· μεστοὺς φθόνου· φόνου· ἔριδος· δόλου· κακοηθείας· ψιθυριστάς· καταλάλους· θεοστυγεῖς· ὑβριστάς· ὑπερηφάνους· ἀλαζόνας· ἐφευρετὰς κακῶν· γονεῦσιν ἀπειθεῖς· ἀσυνέτους· ἀσυνθέτους· ἀστόργους· ἀνελεήμονας· οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ θῦ ἐπιγνόντες· ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσίν, οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν· ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσι· διὸ ἀναπολόγητος εἶ ὦ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων· ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων· οἴδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα τοῦ θῦ ἐστι κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας· λογίζῃ δὲ τοῦτο ὦ ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας καὶ ποιῶν αὐτά, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ θῦ; ἢ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς· ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ θῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει· κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως καὶ δικαιοκρισίας τοῦ θῦ· ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· τοῖς μὲν καθ᾽ ὑπομονὴν ἔργου

ἀπὸ κλίνωσι ὀργισθῆ

ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσι, ζωὴν
αἰώνιον· τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας καὶ ἀπειθοῦσι μὲν τῇ
ἀληθείᾳ· πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, θυμὸς καὶ ὀργὴ
θλῖψις καὶ στενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ
κατεργαζομένου τὸ κακόν· Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἕλληνος·
δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ
τὸ ἀγαθόν· Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι· οὐ γάρ ἐστι
προσωποληψία παρὰ τῷ θεῷ· ὅσοι γὰρ ἀνόμως C
ἥμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ
ἥμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται· οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ
τοῦ νόμου, δίκαιοι παρὰ τῷ θεῷ· ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ
νόμου δικαιωθήσονται· ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον
ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ· οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες
ἑαυτοῖς εἰσὶ νόμος· οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ
νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· συμμαρτυρούσης
αὐτῶν τῆς συνειδήσεως· καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λο
γισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων· ἐν
ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ
ἀγαθόν μου διὰ Ἰ̅ Χ̅ Υ̅ τοῦ Δ̅ Ε̅ Σ̅ Π̅ Ο̅ Υ̅ Ἰδοὺ σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ
καὶ ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ· καὶ καυχᾶσαι ἐν θεῷ· καὶ
γινώσκεις τὸ θέλημα· καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα·
κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου· πέποιθάς τε σεαυτὸν
ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν· φῶς τῶν ἐν σκότει· διδάσκαλον
νηπίων· ἔχοντα τὴν μόρφωσιν
τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ· ὁ οὖν διδά
σκων ἕτερον, σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν,
κλέπτεις; ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμενος

τὰ εἴδωλα, ἱεροσυλεῖς; ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς
παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάζεις; τὸ γὰρ ὄνο-
μα τοῦ θεοῦ, δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι· καθὼς C
γέγραπται· περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ, ἐὰν νόμον πρᾶσ-
σῃς· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ἦς, ἡ περιτομή σου ἀκροβυ-
στία γέγονεν· ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα τοῦ
νόμου φυλάσσῃ, οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν
λογισθήσεται; καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν
νόμον τελοῦσα, σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτο-
μῆς παραβάτην νόμου· οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ Ἰου-
δαῖος ἐστίν· οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομή· ἀλλ'
ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος· καὶ περιτομὴ καρδίας ἐν
πνεύματι οὐ γράμματι· οὗ ὁ ἔπαινος, οὐκ ἐξ ἀνθρώ-
των· ἀλλὰ ἐκ τοῦ θεοῦ· τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου· ἢ τίς ἡ ὠ-
φέλεια τῆς περιτομῆς· πολὺ κατὰ τρόπον πα-
ντά· πρῶτον μέν γάρ, ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ·
τί γάρ εἰ ἠπίστησάν τινες· μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν
πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσει; μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ
ὁ θεὸς ἀληθής· πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης· καθὼς γέγραπται·
ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου· καὶ νικήσεις C
ἐν τῷ κρίνεσθαί σε· εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαιο-
σύνην συνίστησι, τί ἐροῦμεν· μὴ ἄδικος ὁ θεὸς ὁ ἐπι-
φέρων τὴν ὀργήν; κατὰ ἄνθρωπον λέγω· μὴ γένοιτο· ἐπεὶ
πῶς κρινεῖ ὁ θεὸς τὸν κόσμον· εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ θεοῦ ἐν
τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ,
τί ἔτι κἀγὼ ὡς ἁμαρτωλὸς κρίνομαι· καὶ μὴ καθὼς C
βλασφημοῦμεν καὶ καθὼς φασί τινες ἡμᾶς λέγειν·

ὅτι τοῖς ἡσσομένοις τὸ κακὸν ἴσον ὅλῳ τῷ θανάτῳ. ὧν τὸ κρίμα ὀφθὲν δικόμορφον. τί οὖν προσθῶμεν; οὐ τοσούτου δεῖ· προεκτιθέμεθα γὰρ ἰουδαίοις τε καὶ ἕλλησιν, τοσούτου ἐφ' ἁμαρτίᾳ ἅπαντας καθὼς γέγραπται· οὐκ ἔστι δίκαιος οὐδὲ εἷς· οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν· οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν θεόν· τοσούτου ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρεώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα· οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός· τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν· ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει· ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα· σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν· οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. οἴδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ· ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ· καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ θεῷ· διότι ἐξ ἔργων νόμου, οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας· νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου, δικαιοσύνη θεοῦ πεφανέρωται· μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν· δικαιοσύνη δὲ θεοῦ, διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύοντας· οὐ γάρ ἐστι διαστολή· πάντες γὰρ ἥμαρτον· καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ· δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι· διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὃν προέθετο ὁ θεὸς ἱλαστήριον διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι· εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ· διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ θεοῦ· πρὸς

ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν καιρῷ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον· καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ· Ⓒ

ἀλλ. λογιζόμεθα πίστει

Ποῦ οὖν ἡ καύχησις; ἐξεκλείσθη· διὰ ποίου νόμου; τῶν ἔργων; οὐχί· ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως· λογιζόμεθα οὖν πίστει δικαιοῦσθαι ἄνθρωπον χωρὶς ἔργων νόμου· ἢ Ἰουδαίων ὁ θεὸς μόνον· οὐχὶ δὲ καὶ ἐθνῶν; ναὶ καὶ ἐθνῶν· ἐπείπερ εἷς ὁ θεός· ὃς δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πίστεως καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ νόμον ἱστῶμεν· τί οὖν ἐροῦμεν εὑρηκέναι Ἀβραὰμ τὸν προπάτορα ἡμῶν κατὰ σάρκα· ἐὰν γὰρ Ἀβραὰμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα ἀλλ' οὐ πρὸς θεόν· τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει· ἐπίστευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ θεῷ· καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην· Τ Ⓒ

ἀλλ. τῷ ἐργαζομένῳ ὀφείλεται

τῷ δὲ ἐργαζομένῳ, ὀφείλεται οὐ λογίζεται κατὰ χάριν· ἀλλὰ κατὰ ὀφείλημα· τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ· πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην· καθάπερ καὶ Δαβὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ᾧ ὁ θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων· μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι· καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι· μακάριος ἀνὴρ οὗ οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἁμαρτίαν· ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομὴν ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν· λέγομεν γὰρ ὅτι ἐλογίσθη τῷ Ἀβραὰμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην· πῶς οὖν ἐλογίσθη· ἐν περιτομῇ ὄντι, ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ· οὐκ ἐν περιτομῇ· ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ· Κ καὶ σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς, σφραγῖδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας·

ὡς τὸ λουσθῆναι καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην. καὶ
τὰ πρόσωπα τρίτομῆς· τοῖς οὐκόκτω τρίτομῆς μόνον· ἀλλὰ
καὶ τοῖς φοινίκοις τοῖς ἐκ χυσοῦ τῆς τῆς φάσεως τῆς σὺν ἄκρο-
βυστίᾳ τοῦ τῶν ἐξ Αἰγύπτου Ἀβραάμ· ἀφ΄ οὗ γὰρ δικαιώθη ὁ μοῦ ἡ
πατρολοιπία τοῦ Ἀβραὰμ ἢ τοῦ αὐτὸ μαστὶ αὐτοῦ· τὸ κληρονό-
μον αὐτὸν ἅπαντος κόσμου· ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης τοῦ φάσεως·
εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι, κέκένωται ἡ πίστις· καὶ
κατήργηται ἡ ἐπαγγελία· ὁ γὰρ νόμος, ὀργὴν κατεργάζεται·
οὗ γὰρ οὐκ ἔστι νόμος, οὐδὲ παράβασις· διὰ τοῦτο ἐκ πί-
στεως ἵνα κατὰ χάριν· εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγε-
λίαν παντὶ τῷ σπέρματι· οὐ τῷ ἐκ νόμου μόνον· ἀλλὰ καὶ
τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ· ὅς ἐστι πατὴρ πάντων ἡμῶν· καθ
γέγραπται· ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε· κατέ-
ναντι οὗ ἐπίστευσε θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τοὺς νεκρούς·
καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα· ὃς παρ΄ ἐλπίδα ἐπ΄
ἐλπίδι ἐπίστευσεν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν
ἐθνῶν· κατὰ τὸ ῥηθέν· οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου· καὶ
μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει, οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα
ἤδη νεκρωμένον· ἑκατονταετὴς περίπου ὑπάρχων· καὶ
τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας Σάρρας· εἰς δὲ τὴν ἐπαγγε-
λίαν τοῦ θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ· ἀλλ΄ ἐνεδυναμώθη τῇ
πίστει· δοὺς δόξαν τῷ θεῷ· καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὃ
ἐπήγγελται, δυνατὸς ἐστι καὶ ποιῆσαι· διὸ καὶ ἐλογίσθη
αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην· οὐκ ἐγράφη δὲ δι΄ αὐτὸν μόνον
ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ· ἀλλὰ καὶ δι΄ ἡμᾶς οἷς μέλλει λογίζε-
σθαι τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ
νεκρῶν· ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν·

καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν· 22ν
Τῶν οὖν ἐκ πίστεως, δικαιωθέντες εἰρήνην ἔχωμεν πρὸς τὸν θν· διὰ δικαιωθέντες ἐκ πίστεως
τοῦ κυ ἡμῶν Ἰυ Χυ· δι΄ οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν
τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην· ἐν ᾗ ἑστήκαμεν καὶ καυ-
χώμεθα ἐπ΄ ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ θῦ· οὐ μόνον δὲ· ἀλλὰ
καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν· εἰδότες ὅτι ἡ θλῖψις,
ὑπομονὴν κατεργάζεται· ἡ δὲ ὑπομονή, δοκιμήν· ἡ
δὲ δοκιμή, ἐλπίδα· ἡ δὲ ἐλπὶς, οὐ καταισχύνει· ὅτι
ἡ ἀγάπη τοῦ θῦ, ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν· διὰ
πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν· ἔτι γὰρ Χς ὄντων ἡμῶν
ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε· μόλις
γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγα-
θοῦ, τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν· συνίστησι δὲ τὴν
ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θς· ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων
ἡμῶν, Χς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε· πολλῷ οὖν μᾶλλον
δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα
δι΄ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς· εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατη-
λλάγημεν τῷ θῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ
μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ· οὐ μόνον δὲ·
ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ θῷ διὰ τοῦ
κυ ἡμῶν Ἰυ Χυ· δι΄ οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν· διὰ τοῦτο ὥσπερ
διὰ ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσ-
μον εἰσῆλθε, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος· καὶ
οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν ἐφ΄ ᾧ
πάντες ἥμαρτον· ἄχρι γὰρ νόμου, ἁμαρτία ἦν ἐν
κόσμῳ· ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογᾶται μὴ ὄντος νόμου·
ἀλλ΄ ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωϊσέως

καὶ ὅσοι τοῖς μὴ ἁμαρτήσασι τὸν ὅμοιον θάνατον
τῆς παραβάσεως ἀδάμ· ὃς ἐστὶν τύπος τοῦ μέλλοντος·
Ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτως καὶ τὸ χάρισμα· εἰ
γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον,
πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι
τῇ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν·
καὶ οὐχ ὡς δι' ἑνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δώρημα· τὸ μὲν
γὰρ κρίμα, ἐξ ἑνὸς εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα, ἐκ
πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. εἰ γὰρ τῷ
τοῦ ἑνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν διὰ τοῦ
ἑνός, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ
τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ
βασιλεύσουσιν διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἄρα οὖν ὡς δι' ἑνὸς
παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα,
οὕτως καὶ δι' ἑνὸς δικαιώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς
δικαίωσιν ζωῆς. ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς
τοῦ ἑνὸς ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί,
οὕτως καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς, δίκαιοι κατα-
σταθήσονται οἱ πολλοί· νόμος δὲ παρεισῆλθεν ἵνα
πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ
ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις· ἵνα ὥσπερ
ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτως καὶ ἡ
χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. τί οὖν ἐροῦμεν· ἐποῦμεν
τῇ ἁμαρτίᾳ ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; μὴ γένοιτο· οἵτινες
ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν
ἐν αὐτῇ; ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χν

226

Ἰησοῦ εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν· συνετάφημεν
οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα
ὡς ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ
πατρός, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περι-
πατήσωμεν· εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι
τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα·
τοῦτο γινώσκοντες· ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυ-
ρώθη· ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας· τοῦ μη-
κέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ· ὁ γὰρ ἀποθανών,
δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· εἰ δὲ ἀπεθάνομεν
σὺν Χῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· εἰδότες
ὅτι Χὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει·
θάνατος, αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει· ὃ γὰρ ἀπέθανεν, τῇ
ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ θεῷ·
οὕτως καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι
τῇ ἁμαρτίᾳ· ζῶντας δὲ τῷ θεῷ ἐν Χῷ Ἰῷ τῷ κῷ ἡμῶν·
μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι·
εἰς τὸ ὑπακούειν ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ· μηδὲ
παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρ-
τίᾳ· ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ, ὡς ἐκ νεκρῶν
ζῶντας· καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ
θεῷ· ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ
νόμον· ἀλλ' ὑπὸ χάριν· τί οὖν· ἁμαρτήσομεν ὅτι οὐκ
ἐσμὲν ὑπὸ νόμον ἀλλ' ὑπὸ χάριν; μὴ γένοιτο· οὐκ οἴ-
δατε ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν,
δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακούετε· ἤτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον·
ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην; χάρις δὲ τῷ θεῷ· ὅτι ἦτε

λοῦλοι τῆς ἁμαρτίας. ζ̄ωὴν κοίσατο δὲ ὁ κς̄ καρδίας, ἃς
ὁμοίως ἀρδεδόθη τὸ τύπον διδαχῆς· ἀρ' ὁλοθύρως ὁθόμως
Δ ὁ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δεδουλῶθη τῷ τῆ δικαιοσύνη· ἀμφί
μομ λέγω δὲ διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν· ὥσπερ γὰρ
παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῆ ἀκαθαρσίᾳ· καὶ τῆ
ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη
ὑμῶν, δοῦλα τῆ δικαιοσύνη εἰς ἁγιασμόν· ὅτε γὰρ δοῦλοι
ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῆ δικαιοσύνη· τίν
ὁμοιν καρπὸν εἴχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν αἰσχύνεσθε· τὸ
γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος· νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· δουλωθέντες δὲ τῷ θεῷ, ἔχετε τὸν
καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν· τὸ δὲ τέλος, ζ̄ωὴν αἰώνιον·
τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας, θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα
τοῦ θῦ, ζ̄ωὴ αἰώνιος ἐν χ̄ῷ ἰ̄ῷ τῷ κ̄ῷ ἡμῶν. ἢ ἀγνοεῖτε
Α ἀδελφοί· γινώσκουσι γὰρ νόμον λαλῶ· ὅτι ὁ νόμος κυρι-
ἀνθ̄ ἐεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζ̄ῆ· ἡ γὰρ ὑπανδρος γυνὴ
γινώσκει νόμῳ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ,
κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός· ἄρα οὖν ζῶντος
τοῦ ἀνδρὸς, μοιχαλὶς χρηματιεῖ ἐὰν γένηται ἀνδρὶ
ἑτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ
τοῦ νόμου· τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα γενομένην
ἀνδρὶ ἑτέρῳ· ὥστε ἀδελφοί μου καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε
τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ χ̄ῦ· εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς
Β ἑτέρῳ τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι· ἵνα καρποφορήσωμεν
τῷ θ̄ῷ· ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκὶ, τὰ παθήματα τῶν
ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου, ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν
Η ἡμῶν· εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ· νυνὶ δὲ κατ-

ηθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου· ἀποθανόντος ἐν ᾧ κατειχόμεθα· ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος· καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος· τί οὖν ἐροῦμεν· ὁ νόμος ἁμαρτία; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνων· εἰ μὴ διὰ
Γ νόμου· τήν τε γὰρ ἐπιθυμίαν, οὐκ ἤδειν· εἰ μὴ ὁ νόμος
ἐλεγεν· οὐκ ἐπιθυμήσεις· ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς, κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου, ἁμαρτία νεκρά· ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν· ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· καὶ εὑρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν, αὕτη εἰς θάνατον· ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς, ἐξηπάτησέ με· καὶ δι' αὐτῆς
Κ ἀπέκτεινεν· ὥστε ὁ μὲν νόμος, ἅγιος· καὶ ἡ ἐντολὴ ἁγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή· τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ γέγονε θάνατος; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία· ἵνα φανῇ ἁμαρτία· διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον· ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς· οἴδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σαρκινός εἰμι·
Λ πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν· ὃ γὰρ κατεργάζομαι, οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὃ θέλω, τοῦτο πράσσω· ἀλλὰ ὃ μισῶ, τοῦτο ποιῶ· εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω, τοῦτο ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι καλός· νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγώ κατεργάζομαι αὐτό· ἀλλὰ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία· οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοὶ· τουτέστιν ἐν τῇ σαρκί μου ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν, παράκειταί μοι· τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλόν, οὐχ εὑρίσκω· οὐ γὰρ ὃ
Μ θέλω ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλὰ ὃ οὐ θέλω κακόν, τοῦτο πράσσω· εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω ἐγὼ τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγώ κατεργάζομαι αὐτό·

ἀλλ· οἱ· δαμὶ ὅτι ὁ νόμος πνεικός:

ἁμῆ οἱ κοὶ σαὶ ὁμοὶ ἁμαρτὶ· ὑρὶ σκω ἄρ αὐτὸ μ μόμου·
τοῦ θὺ λομ τὶ ὁμοὶ τοὶ σ τὸ κα λὸμ· ὁ τὶ ὁμοὶ τὸ κα κὸμ πα ρ
κὰ τα· σω πὶ δο μαὶ γὰρ τῶ μόμω τοῦ θῦ κα τὰ τὸ μὲ σὸ ἄ μῶμ·
β λέ σσο δὲ ἕ τε ρο μ μόμου ὁ μ τοῖ σ μέ λε σί μου ἀ ντι φρα τε ύ ο μέ μῶ
τῶ μόμω τοῦ νό ὸσ μου· καὶ αἰ χμα λω τὶ ζό με νὰ μὲ τῶ μόμω
τῆ σ ἁμαρ τί ασ τῶ ὁ μ τὶ ὁ μ τοῖ σ μέ λε σί μου· πα ρα ὶ σσω ρο σ ά φ
λῶ ο σ· τὶ σ μὲ ῥύ σε ται ὁ κ τοῦ σώ μα το σ τοῦ θα νά του τού του·
ἡ χά ρι σ τῶ θεῶ· δι ὰ ἰ ῦ χῦ τοῦ κύ ῥί ου ἡ μῶ ν· ἄ ρα οὖ ν αὐ τὸ σ
ἐ γὼ· τῶ μὲ ν νο ὶ δου λε ύ ω νό μῳ θῦ· τῇ δὲ σα ρκὶ, νό μῳ
ἁμαρ τί ασ· οὐ δὲ ν ἄ ρα νῦ ν κα τά κρί μα τοῖ σ ὁ μ χω ἰ ῦ
μὴ κα τὰ σα ρκὰ πε ρι πα τοῦ σι ν· ἀ λλὰ κα τὰ πνῦ μα· ὁ γὰρ
Ν· ὁ μό σα σ τοῦ πνῦ σ τῆ σ ζω ῆ σ ἐ ν χ ω ἰ ῦ, ἠ λε ύ θε ρω σέ μ ἀ πὸ
τοῦ νό μου τῆ σ ἁ μαρ τί ασ κα ὶ τοῦ θα νά του· τὸ γὰρ ἀ δύ ν α
τὸ ν νό μου, ἐ ν ὧ ἠ σθέ νει δι ὰ τῆ σ σα ρκό σ, ὁ θ ὸ σ τὸ ν ἑ αυ τοῦ
υἱ ὸ ν πε μψ α σ ἐ ν ὁ μ οι ώ μα τι σα ρκὸ σ ἁ μαρ τί ασ, κα ὶ πε ρὶ
ἁ μαρ τί ασ, κα τέ κρι ν ε τὴ ν ἁ μαρ τί αν ἐ ν τῇ σα ρκί· ἵ να
τὸ δι κα ί ω μα τοῦ νό μου πλη ρω θῇ ἐ ν ἡ μῖ ν· τοῖ σ μὴ κα τὰ
σα ρκὰ πε ρι πα τοῦ σι ν· ἀ λλὰ κα τὰ πνῦ μα· οἱ γὰρ κα τὰ
σα ρκὰ ὄ ν τε ς, τὰ τῆ σ σα ρκὸ σ φρο νοῦ σι ν· οἱ δὲ κα τὰ πνᾶ,
τὰ τοῦ πνῦ σ· τὸ γὰρ φρό νη μα τῆ σ σα ρκὸ σ, θά να τό σ· τὸ
δὲ φρό νη μα τοῦ πνῦ σ, ζω ὴ κα ὶ ἐ ρή ν η· δι ό τι τὸ φρό νη μ
τῆ σ σα ρκὸ σ, ἔ χθρα εἰ σ θῦ· τῷ γὰρ νό μῳ τοῦ θῦ οὐ χ ὑ πο
τά σσε ται· οὐ δὲ γὰρ δύ ν α ται· ἄ ρ οἱ δὲ ἐ ν σα ρκὶ ὄ ν τε ς,
θ ῷ ἀ ρέ σαι οὐ δύ ν α ν ται· ὑ μεῖ σ δὲ, οὐ κ ἐ στὲ ἐ ν σα ρκὶ· ἀ λλ ἐ ν
πνῦ μα τι· ἐ ἴ περ πνεῦ μα θῦ οἰ κεῖ ἐ ν ὑ μῖ ν· εἰ δέ τι ς πνεῦ μα χῦ ὐ κ
ἔ χει, οὗ τό ς οὐ κ ἔ στι ν αὐ τοῦ· εἰ δὲ χ ρὶ σ ἐ ν ὑ μῖ ν, τὸ μὲ ν σῶ μ
ν ε κρὸ ν δι ὰ ἁ μαρ τί αν· τὸ δὲ πνεῦ μα, ζω ὴ δι ὰ δι κα ι ο σύ ν η ν·

ἡ δὲ τὸ πνεῦ μα τοῦ ἁ γί ου μα τὸ σ ἐ μὲ ν ὀ κνῶ ὀ κρῶ μ οἰ κεῖ ὸ ν ἡ μῖ ν,
ὃ ἁ γί α σ τὸ ν χῦ ὀ κνῶ ὀ κρῶ μ, ζω ο ποι ή σ ει κα ὶ τὰ θ νη τὰ
σώ μα τα ἡ μῶ ν· δι ὰ τὸ ἐ νοι κοῦ ν αὐ τοῦ πνεῦ μα ἐ ν ἡ μῖ ν. ἄ ρα
ὠ ἀ δελ φοὶ ὀ φει λέ ται ἐ σμὲ ν οὐ τῇ σα ρκὶ τοῦ κα τὰ σα ρκὰ ζῆ ν·
εἰ γὰρ κα τὰ σα ρκὰ ζῆ τε, μέ λλε τε ἀ πο θνῄ σκει ν· εἰ δὲ πνεύ
μα τι τὰ πρά ξει σ τοῦ σώ μα το σ θα να τοῦ τε, ζή σε σθε· ὅ σοι
γὰρ πνεύ μα τι θῦ ἄ γο ν ται, οὗ τοί εἰ σι ν υἱ οὶ θῦ· οὐ γὰρ ἐ λά βε τε πνεῦ
μα δου λεί α σ πά λι ν εἰ σ φό βο ν· ἀ λλὰ ἐ λά βε τε πνεῦ μα υἱ ο θε σί α σ·
ἐ ν ᾧ κρά ζο μέ ν ἀ ββᾶ, ὁ πα τή ρ· αὐ τὸ τὸ πνεῦ μα συ μμαρ τυ ρεῖ
τῷ πνεύ μα τι ἡ μῶ ν, ὅ τι ἐ σμὲ ν τέ κνα θῦ· εἰ δὲ τέ κνα, καὶ κλη
ρο νό μοι· κλη ρο νό μοι μὲ ν θῦ· συ γκλη ρο νό μοι δὲ χ ῦ· εἴ πε ρ
συ μπά σχο μέ ν· ἵ να καὶ συ ν δο ξα σθῶ μέ ν· λο γί ζο μαι γὰρ,
ὅ τι οὐ κ ἄ ξι α τὰ πα θή μα τα τοῦ νῦ ν κα ι ροῦ πρὸ ς τὴ ν
μέ λλου σα ν δό ξα ν ἀ πο κα λυ φθῆ ναι εἰ ς ἡ μᾶ σ· ἡ γὰρ ἀ πο
κα ρα δο κί α τῆ σ κτί σε ω σ, τὴ ν ἀ πο κά λυ ψ ι ν τῶ ν υἱ ῶ ν
τοῦ θῦ ἀ πε κδέ χε ται· τῇ γὰρ μα ιό τη τι τῆ σ κτί σε ω σ ὑ πε τά γ
ἡ ν, οὐ χ ἑ κοῦ σα· ἀ λλὰ δι ὰ τὸ ν ὑ πο τά ξα ν τα ἐ φ ἐ λ πί δι· ὅ τι
κ αὐ τὴ ἡ κτί σι σ ἐ λευ θε ρω θή σε ται ἀ πὸ τῆ σ δου λεί α σ τῆ σ
φθο ρᾶ σ· εἰ σ τὴ ν ἐ λευ θε ρί α ν τῆ σ δό ξη σ τῶ ν τέ κνω ν τοῦ θῦ· οἴ
δα μὲ ν γὰρ ὅ τι πᾶ σα ἡ κτί σι σ συ ν ε νε ν κά ζῃ καὶ συ ν ω δί νῃ
ἄ χρι τοῦ νῦ ν· οὐ μό νο ν δὲ· ἀ λλὰ καὶ αὐ τοὶ τὴ ν ἀ πα ρχὴ ν
τοῦ πνεύ μα τ ἔ χο ν τε ς· καὶ ἡ μεῖ σ αὐ τοὶ ἐ ν ἑ αυ τοῖ σ σ τε ν ά ζο μέ ν·
υἱ ο θε σί α ν ἀ πε κδε χό με νο ι τὴ ν ἀ πο λύ τρω σι ν τοῦ σώ
μα το σ ἡ μῶ ν· τῇ γὰρ ἐ λπί δι ἐ σώ θη μέ ν· ἐ λπὶ σ δὲ βλε
πο μέ ν η, οὐ κ ἔ στι ν ἐ λπὶ σ· ὃ γὰρ βλέ πε ι τ ς, τί καὶ ἐ λπί
ζῃ· εἰ δὲ ὃ οὐ βλέ πο μέ ν ἐ λπί ζο μέ ν, δι ὰ ὑ πο μο νῆ σ
Α· ἀ πε κδε χό με θα· ὡ σα ύ τω σ δὲ καὶ τὸ πνεῦ μα συ ν α ντι λα μ

προ· ἡ χλ΄ : τοῖς ξ΄ τοῖς ε΄ ἡ· ϛ΄ : προωρ· μ΄ τ΄ κ΄ : ἀλλ΄ ἐκ ἐκ ρ΄ ς΄ οἱ ζ΄ :

χ΄ ϛ΄ : ποιμ· θλ΄ :
κϛ΄ ἀλλοιωσθε :

βαπτισθῆναι τοῖς ἀσθενήμασιν ἡμῶν· τὸ γὰρ πρόσκομμα ἐξ ὁμοίου
καθ' ὁδὸν οὐκ οἶδα μέν· ἀμέλει τὸ πεσεῖν ὑποπτον τυγχάνει
ὑπὸρ ἡμῶν ἁμαρτημάτων· ὁ δὲ ὀργισθῆναι τῷ καρδίᾳ,
οἶδε πάντως ὁ φρονήσεως τοῦ τοιούτου· ὁ πικρανθῆναι τυγχάνει
ὑπὸρ ἁμαρτωλῶν· ἀρ' οἶδα μὲν ὅτι τοῖς ἁμαρτάνουσι τὸν θεὸν,
ἀλλὰ συμπαρεῖναι ἐμαυτῷ· τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς
οὖσιν· ὁπόταν οὖσι προόμαι, καὶ προορίσῃ· συμμόρφους τῆς
εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν
πολλοῖς ἀδελφοῖς· οἶσθα δὲ προορίσας, τούτους καὶ ἐκάλεσε·
καὶ οὓς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οἶσθα δὲ δικαιώσας,
τούτους καὶ ἐδόξασε· πόθεν οὖν ὁρῶμεν πρὸς ταῦτα· ἐξ
ὑποπτώσεως, πῶς καὶ ἡμῶν· ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ
ἐφείσατο· ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν·
πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται· τίς
ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ· θεὸς ὁ δικαιῶν· τίς ὁ κατα-
κρίνων· χριστὸς ὁ ἀποθανών· μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθείς· ὃς καὶ
ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ· ὃς καὶ ὑπὲρ τυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν· τίς
ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ χυ· θλῖψις· ἢ στε-
νοχωρία· ἢ διωγμός· ἢ λιμός· ἢ γυμνότης· ἢ κίνδυνος· ἢ μάχαιρα·
καθὼς γέγραπται· ὅτι ἕνεκα σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν
ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· ἀλλ' ἐν τούτοις
πᾶσιν, ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς· πέ-
πεισμαι γάρ, ὅτι οὔτε θάνατος· οὔτε ζωή· οὔτε ἄγγελοι·
οὔτε ἀρχαί· οὔτε δυνάμεις· οὔτε ὀνεστῶτα· οὔτε μέλλοντα·
οὔτε ὕψωμα· οὔτε βάθος· οὔτε τις κτίσις ἑτέρα, δυνήσε-
ται ἡμᾶς χωρίσαι· ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς ἐν χῷ ἰῷ τῷ κῷ ἡμῶν.

τ΄ τῶν μερ΄
Α΄ λη· θείαν λέγω ὄντως χῶ οὐ ψεύδομαι· συμμαρτυρούσης μοι τῆς
ἀγ· πν· ἐν
λειτ· ἡμ·
χῶ ὀγ· φ· :

κϛ΄ κΓ΄ Ϛ΄ ς΄

229

σωφρόνισόν μου τὸν νοῦν εἰς τὸ φοβεῖσθαι· ὅτι λύσωμεν ἀπὸ μέρους·
ἀδιάλειπτος ὀδύνη τῇ καρδίᾳ μου· ἠυχόμην γὰρ αὐτὸς
ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ χῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου
τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα· οἵτινές εἰσιν Ἰσραηλῖται·
ὧν ἡ υἱοθεσία· καὶ ἡ δόξα· καὶ αἱ διαθῆκαι· καὶ ἡ νομοθεσία·
καὶ ἡ λατρεία· καὶ αἱ ἐπαγγελίαι· ὧν οἱ πατέρες· καὶ ἐξ ὧν
ὁ χς τὸ κατὰ σάρκα· ὁ ὢν ἐπὶ πάντων θεὸς· εὐλογητὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν· ἀρ' οὐχ οἷόν δὲ ὅτι οὐκ ἐκπέπτωκεν
λόγος τοῦ θυ· οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰηλ, οὗτοι Ἰηλ· οὐδ' ὅτι
εἰσὶ σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα· ἀλλά Ἰσαὰκ κλη-
θήσεταί σοι σπέρμα· τουτέστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκός,
ταῦτα τέκνα τοῦ θυ· ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας, λο-
γίζεται εἰς σπέρμα· ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος· κατὰ
τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι· καὶ ἔσται τῇ Σαρρᾳ υἱός· οὐ
μόνον δὲ· ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα ἐξ ἑνὸς κοίτην ἔχουσα Ἰσαὰκ
τοῦ πατρὸς ἡμῶν· μήπω γὰρ γεννηθέντων· μηδὲ πρᾶ-
ξάντων τι ἀγαθὸν ἢ κακόν· ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις
τοῦ θυ μένῃ· οὐκ ἐξ ἔργων· ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος, ἐρρέθη αὐ-
τῇ ὅτι ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι· καθὼς γέγραπται·
τὸν Ἰακὼβ ἠγάπησα· τὸν δὲ Ἠσαῦ ἐμίσησα· τί οὖν ἐροῦμεν
μὴ ἀδικία παρὰ τῷ θῷ; μὴ γένοιτο· τῷ γὰρ Μωϋσῆ λέγει·
ὃν ἐὰν οἰκτείρω οἰκτείρω· καὶ ὃν ἐὰν οἰκτίρω οἰκτίρω· ἄρα
οὖν οὐ τοῦ θέλοντος· οὐδὲ τοῦ τρέχοντος· ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦν-
τος θυ· λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραώ· ὅτι εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξ
ἤγειρά σε· ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου· ἵ
ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἄρα οὖν
μεθ' ὃν θέλει ἐλεεῖ· ὃν δὲ θέλει σκληρύνει· ἐρεῖς οὖν μοι τί

ἀ ἐπ· οὐχ ἐκ πτ· πίστ· ὁλοέ· τοῦ·

ἐλεεῖ· ἐλέει· σκληρ·

κϛ΄ κε΄ : τῆ Β΄ τῆς Δ΄ ἐβ :

προ. ἡ χ΄ λ΄ : τοῖς δ΄ τοῖς ἑν : ξ΄ : προωρ. μ΄ τ΄ κϛ΄ : ἀλλ. ἐκ ἑκ ρᾳ΄ ὁ αὐ :

βαπτισθεῖσιν αἰσθόμεθα. τὸ γὰρ προσδοξώμενον καθ' ὃ δεῖ, οὐκ οἶδαμεν· ἀμφίβολον τὸ πᾶν· ὑπὸρ ἡμῶν φησὶν ἁμαρτίαις· ὁ δὲ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν καρδιῶν οἶδε τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος· ὅτι κατὰ θεὸν ὑπὲρ ἁγίων. ὑπὲρ οἶδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν θεόν, πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν· τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν· ὅτι οὓς προέγνω, καὶ προώρισε· συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὓς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε· καὶ οὓς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσε· οὓς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε· τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα· εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν· ὃς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο· ἀλλὰ ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν· πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται· τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ· θεὸς ὁ δικαιῶν· τίς ὁ κατακρινῶν· χριστὸς ὁ ἀποθανών· μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθείς· ὃς καὶ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ· ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν· τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ χριστοῦ· θλῖψις· ἢ στενοχωρία· ἢ διωγμός· ἢ λιμός· ἢ γυμνότης· ἢ κίνδυνος· ἢ μάχαιρα· καθὼς γέγραπται· ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς· πέπεισμαι γὰρ· ὅτι οὔτε θάνατος· οὔτε ζωή· οὔτε ἄγγελοι· οὔτε ἀρχαί· οὔτε δυνάμεις· οὔτε ἐνεστῶτα· οὔτε μέλλοντα· οὔτε ὕψωμα· οὔτε βάθος· οὔτε τις κτίσις ἑτέρα, δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν·

Ἀλήθειαν λέγω ἐν χριστῷ οὐ ψεύδομαι· συμμαρτυρούσης μοι τῆς

σωτηρίας μου ὄνομα τῷ ἁγίῳ· ὅτι λύσει με ἀπὸ μιᾶς ἁμαρτίας· ἀδιαλείπτως ὁδύνη τῇ καρδίᾳ μου· ἠυχόμην γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα· οἵτινές εἰσιν ἰσραηλῖται· ὧν ἡ υἱοθεσία καὶ ἡ δόξα· καὶ αἱ διαθῆκαι· καὶ ἡ νομοθεσία· καὶ ἡ λατρεία· καὶ αἱ ἐπαγγελίαι· ὧν οἱ πατέρες· καὶ ἐξ ὧν ὁ χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα· ὁ ὢν ἐπὶ πάντων θεὸς εὐλογητὸς· ἀμήν· οὐχ οἷον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραήλ· οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα· ἀλλ' Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα· τοῦτ' ἔστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς, ταῦτα τέκνα τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται σπέρμα· ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος· κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι· καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός· οὐ μόνον δὲ· ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα ἐξ ἑνὸς κοίτην ἔχουσα Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· μήπω γὰρ γεννηθέντων· μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ κακόν· ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ θεοῦ μένῃ· οὐκ ἐξ ἔργων· ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος, ἐρρέθη αὐτῇ· ὅτι ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι· καθὼς γέγραπται· τὸν Ἰακὼβ ἠγάπησα· τὸν δὲ Ἠσαῦ ἐμίσησα· τί οὖν ἐροῦμεν· μὴ ἀδικία παρὰ τῷ θεῷ; μὴ γένοιτο· τῷ γὰρ Μωϋσῆ λέγει· ὃν ἐὰν οἰκτείρω οἰκτείρω· καὶ ὃν ἐὰν οἰκτίρω οἰκτίρω· ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ τρέχοντος· ἀλλὰ τοῦ ἐλεῶντος θεοῦ· λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραώ· ὅτι εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε· ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου· καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἄρα οὖν ὃν θέλει ἐλεεῖ· ὃν δὲ θέλει σκληρύνει· ἐρεῖς οὖν μοι· τί

κ΄ κς΄: λε κ΄ κθ· μεθεόρ: ἀ ἐ· εἰ μὴ κς΄ ἐβδ ἀπὸ θ΄:

μὴ μιᾶφαι· τὸ γὰρ μου λήμματί αὐτοῦ, τί σε μᾶ θάψη κθ· μίσους ω΄ ὦ ἀγ θ΄· σὺ τίς εἶ ὁ ἀντασσόμενος τῷ θῷ· μὴ ὁρᾷ τὸ
Π λάσμα τῷ πλάσαντί σε τί με ἐποίησας οὕτως; ἢ οὐκ ἔχει
ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ· ὃς τοῦ αὐτοῦ φυράματος
ποιῆσαι ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος· ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν· ἐξὸν θέλ
ὃ θς ἅπαντας σῶσαι τὴν ὀργὴν· καὶ χωρίσαι τὸ δωρεὰ πρὸς αὐτ
ἡμᾶς ὁμοῦ πάντας ἐν μακροθυμίᾳ σκεύη ὀργῆς κατηρτισ
μένα εἰς ἀπώλειαν· καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς
δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύεσιν ἐλέους· ἃ προητοίμασεν εἰς δό-
ξαν· οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς· οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων· ἀλλὰ
καὶ ἐξ ἐθνῶν· ὡς καὶ ἐν τῷ Ὡσηὲ λέγει· καλέσω τὸν οὐ λαόν μ
λαόν μου· καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην, ἠγαπημένην· καὶ
ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐῤῥέθη αὐτοῖς οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐκεῖ
κληθήσονται υἱοὶ θῦ ζῶντος· Ἡσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ
τοῦ Ἰσλ· ἐὰν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλά-
σης, τὸ κατάλειμμα σωθήσεται· λόγον γὰρ συντελῶν καὶ
συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ· ὅτι λόγον συντετμημένον
ποιήσει κς ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ καθὼς προεῖρηκεν Ἡσαΐας·
Γ εἰ μὴ κς σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα
ἂν ἐγενήθημεν· καὶ ὡς Γόμορρα ἂν ὡμοιώθημεν· τί
οὖν ἐροῦμεν· ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην,
κατέλαβε δικαιοσύνην· δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίσ
ως Ἰσλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιο-
σύνης οὐκ ἔφθασε· διατί· ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὡς
ἐξ ἔργων νόμου· προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τοῦ προσκό-
Μ ματος· καθὼς γέγραπται· ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιὼν λίθον
προσκόμματος· καὶ πέτραν σκανδάλου· καὶ πᾶς ὁ πι

κ΄ κζ΄: κ΄ ε΄· ἀ ἐ· ἡ μ ἐγ ἀπὸ τῆς ε΄ μ̄ης:

φ΄ λων ὁ σωσάντων, οὐ καταισχυνθήσεται· ἀδελφοί·
Η μὲν ἀδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας· καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν
θν ὑπὲρ τοῦ Ἰσλ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν· μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι
ζῆλον θῦ ἔχουσιν· ἀλλοὐ κατ' ἐπίγνωσιν· ἀγνοοῦντες γὰρ
τὴν τοῦ θῦ δικαιοσύνην· καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζη-
τοῦντες στῆσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θῦ οὐχ ὑπετάγησαν·
τέλος γὰρ νόμου, χς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύον-
τι· Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου,
ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἐκ πί-
στεως δικαιοσύνη, οὕτω λέγει· μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου·
τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν· τοῦτ' ἔστι χν καταγαγεῖν· ἢ
τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον· τοῦτ' ἔστι χν ἐκ νεκρῶν
ἀναγαγεῖν· ἀλλὰ τί λέγει· ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν· ἐν τῷ στό-
ματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς
πίστεως ὃ κηρύσσομεν· ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ
στόματί σου κῡ Ἰ̄ν· καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι
ὁ θς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ· καρδίᾳ γὰρ
πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην· στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς
σωτηρίαν· λέγει γὰρ ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ
Χ καταισχυνθήσεται· οὐ γάρ ἐστι διαστολὴ Ἰουδαίου τε
καὶ Ἕλληνος· ὁ γὰρ αὐτὸς κς πάντων· πλουτῶν εἰς
πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν· πᾶς γὰρ ὃς
ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα κῡ σωθήσεται· πῶς οὖν
ἐπικαλέσωνται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν· πῶς δὲ πιστεύ-
σωσιν οὗ οὐκ ἤκουσαν· πῶς δὲ ἀκούσωσι, χωρὶς κηρύ-
σσοντος· πῶς δὲ κηρύξωσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι·
Κ καθὼς γέγραπται· ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζο-

κ΄ κη΄: τῇ τ΄ τῆς Δ΄ ἐβ΄:

μὴ σωμ ἁρμήμην · τοῦ ἀλλόλι ζομὴ σωμ τὰ ἀμθαί · ἀμφοῦ
τοδὴ τῶ ὑσσὴ κοισδμ τοῦ ἀλλόλίω · ἢ σαΐ ασ γὰρ λάλ κό
Τις δσσὶ ἁλσδ τῆ ἀκοῆ λιμῶμ · ἆρα ἢ ποί ἁ ισ δξ ἀκοῆς · ἢ
δδ ἀκοὴ δι αἰρήματος θῦ · ἀμφὶ λάλω · μὴ οὐκ ἢ κοισδμ ·
μὴ οὖ ωμ ηδ ἁς τασασ τὴμ ηλῶ δξ ἢ λθ ομ ὁ φθόλγος αὐτ
καὶ ἁς τὰ τοῦ ρ αὐτα τῆς οἱ κοιμήσ τὰ ῥήματα αὐτοῦ ·
ἀμφὶ λάλω · μὴ οὐκ ἁμφὶ ἢ λ ; τοῦ ρῶ τος μασῶς λάλ · ἁμὸ
ἢ ἆρ α ζ ἢ λω σο ὑμᾶς σοῦ οὐ κόθη ἁ · δσὶ δθη ἁ σωὶ ἁ τω
τοῦ ρο ργι ῶ ὑμᾶς · ἢ σαΐ ασ δὲ αὐτο τολμᾶ καὶ λάλ · ἀ ρόθ
τοῖς δμὸ μὴ ζ ἢ τοῦσ ἰμ · δμ φ ἀμ ἢ σ ἁ ρμόμην τοῖς δμὸ ιλὶ
δσσ φ ῶ τῶ σ ἰ · τοῦ ρὸς δὲ τὸν ἰ ἢ λ λάλ · ὁ λην τὴν ἰμ ὑ φ ἀμ
δξ δσσ ἁ σα ν τὰς χεῖ ρασ μου τοῦ ρὸς λαὸν αὐτοῦ θῶ ν τα ιλμαὶ
ἀμ τὶ λάλ ομ τα · λάλ ω οὖ ω · μὴ ἀ τοῦ σα το ὁ θῦ τὸν λαὸν αὐτ ;
μὴ γὰ ρ οἱ το · καὶ γὰρ ἁ λω ὶ σρα ηλὶ τὴ σ ἁ μὲ · ὃ κ αὐτ ὑ ρ μα τος
ἀλ ρ αα μὲ · φυλῆ σ ιωσὴ φ ὶ α μὶμ · οὐ κ ἀ τοῦ σα το ὁ θῦ τὸν λαὸν
αὐτοῦ ὁ μ τοῦ ρο ἁ μῶ ἐ ἆρ ἢ οὐ κ οἶ δα τὸ σὴ φ ὶ α τὶ λάλ ει ἢ
γρα φὴ · ὡς ὁ μ τυγ χά ἁ τοῦ θῦ κα τὰ τοῦ ἰ ἢ λ λάλ ομ · κε ·
τοὺς τοῦ ρο φή τασ σου ἀπ ὸ κτ ἁ μ αν · καὶ τὰ θυ σι α τή ρι ά
σου κα τὰ σκα ψαν · κἀ μὲ ὑπ ὸ σλ ἁ φθ ὴ μ μόν ος · καὶ ζ ἢ τοῦσ
τὴν ψυ χήν μου · ἀμφὶ τὶ λάλ ει αὐτῶ ὁ χρη μα τι σμός ·
Κα τὰ λι τοῦ ρ ὁ μα τῶ ὄσ φ α κισ χι λίους ἀν δρασ · οἱ τι μῶ
οὐ κ ὀ κα μ λαμ γόμ υ τὴ ω ἀά λ · οὕτως οὖ ω καὶ ὁ μ τῶ μ ῶ
καὶ ρῶ · λῆ μμα σι κα τὸ κλο γλὼν χά ρι τος γ ἁ ρ μ ὁ μ · ἁ δὲ
χά ρι τι, οὐ κ ἁ ἰ δξ ὀ ρ γων · ὁ σὰ ἢ χά ρις, οὐ κ ἰ τι μή σ ἁ ι
χά ρις · ἁ δὲ δξ ὀ ρ γων, οὐ κ ἁ ἰ ἁ ἰ χά ρις · ὁ σὰ τὸ ὀ ρ γο μ
δκ ἁ ἰ ἁ ἰ μ ὀ ρ γων · τί οὖ ω · ὃ σοι ζ ἢ τῆ ἰ ἢ λ τοῦ τὸ οὐ κ ὅσ ω
Γ τυ χῶ μ · ἢ δὲ ὄκ λο γλὶ ὁ σὰ ἁ ὐ χῶ μ · οἱ δὲ λοι τοὶ ὁ σω ρ ῶ θη σὰ μ

καθ ὼς γὰ ρ αὐτοὶ δ ἴδ ω κ ὸ μ αὐτοῖς ὁ θῦ τοῦ τῶ καὶ κατα μύ-
ξ ω σ ὸ ὀ φθαλμὸς τοῦ μὴ ὁ μ ὁ σ ἁ μ · καὶ ἰ ὼ τα τοῦ ιλὶ
Ἀ κού ἁ μ ὁ ὼ σ τῆς σ ὶ μ ὲ ρ ομ ἢ μ ὲ ρ ας · καὶ δ ἁ ὐ λάλ ει · γό μη-
θή τω ἢ τρ ά πε ζ α αὐτῶ μ ἁ ς τα ἁ ἰ δω · καὶ ἁ ς θή ρ αμ καὶ
ἁ ς σκ ἁ ὐ α μ ον · καὶ ἁ ς ἁ μ τα πό δ ομ α αὐτοῖς · σκο τι σθή-
τω σαμ ὸ ἰ ὁ φθαλμοὶ αὐτῶ μ τοῦ μὴ ὁ μ ὁ σ ἁ μ · καὶ τὸ μ μῶ ὸ μ
αὐτῶ μ δι α σαμ τὸς σύ γκαμ μ ον · λάλ ω οὖ ω · μὴ ὄ τα ι σθ ὲ
ἰ μ α τα πό σω σι ; μὴ γὰ ρ οἱ το · ἀμφὶ τοῦ αὐτῶ μ τα ρ α τα τό-
μα τι ἢ σ ρ ἰ α τοῖς ὄ θμ ὸ ι μ · ἁ ς τὸ τα ρ α ζ ἢ λω σα ι αὐτ ὲ ·
ἑ λ δὲ τὸ τα ρ ά σ ομ α ι αὐτῶ μ τὰ λοῦ τος κ ὸ σ μου · καὶ τὸ
ἢ τ ἢ μα ι αὐτῶ μ τὰ λοῦ τος ὄ θμ ὸ ω μ , τό σ ο μ ᾶ λλ ον τὸ πλή-
ρ ω μα ι αὐτῶ μ · ὄ ρ ι μῶ μ γὰ ρ λάλ ω τοῖς ὄ θμ ὸ ι μ · ὄ φ ὸ σ ομ
Μ ὀ μ ἁ μ ι ἁ μὸ ὄ θμ ὸ ω μ αὐτ ὸ φ ολος , τὴ μ δι α κο μ ί α μ μου δο-
ξ ά ζ ω · ἁ τ ὸ σ ος τα ρ α ζ ἢ λω σο μου τὴ μ σ ἁ ρ κα · καὶ
σ ὸ σ ο τὴ μ ἁ σ ὸ ξ αὐτῶ μ · ἁ γὰ ρ ἢ ἁ τ ὸ σ ο ι ο λὴ αὐτῶ μ κα τ
λὴ κ ὸ σ μου , τί σ ἢ τ ὸ ρ ὸ σ λη ψ ις ἁ μὴ ζ ω ἢ ὁ κ μ ὁ κ ρ ῶ μ ·
ἑ λ δὲ ἢ ἁ τ ὸ σ α ρ χὴ ἁ ἰ α , καὶ τὸ φ ύ ρ α μ α ι · καὶ ἁ ἢ ρ ἰ ζ α ι
ἁ ἰ α , καὶ οἱ κλά δ οι · ἁ δ ἰ τὴ μ ῶ τῶ μ κλά δ ω μ ὸ ξ ὁ κλά σθη-
σ ὰ μ · σὺ δὲ ἁ ρ ι θ λά ι ος ὢ μ ὸ ὁ μ ὁ κ μ τρ ί σθη σ ὸ μ αὐτοῖς ·
καὶ συ γκ οι μ ω μὸς τῆ σ ρ ἰ ζ η σ καὶ τῆς τα λό πη τος τῆ σ
ὁ λαί α σ ἁ ὁ μ ου , μὴ κ α τα κα υ χῶ τῶ μ κλά δ ω μ · ἁ δὲ κα τ
κα υ χῶ σα ι , οὐ σὺ τὴ μ ῥ ἰ ζ α μ μα τα ζ ἁ ς · ἀμφὶ ῥ ἰ ζ α ι σ ὸ ·
ὁ ρ ᾶ ς οὖ ω · ὃ ξ ὁ κλά σθη σ ὰ μ κλά δ οι ἰ μ α ἁ μὼ ἁ κ μ τρ ί σθω ·
Κ α μῶ ς · τὴ ἁ τ ὸ σ α τί α ὃ ξ ὁ κλά σθη σ ὰ μ · σὺ δὲ τὴ τοι φ ἁ ἁ ἢ κ ·
μὴ ὑ μ λο φρό μ ἁ · ἀμφὶ φ ο μοῦ · ἁ γὰ ρ ὁ θῦ τοῦ μ κα τὰ ψ ὶ σ
κλά δ ω μ οὐ κ ὃ φ ἁ σα το , μὴ τ ὸ σ ος οὐ δὲ σοῦ φ ἁ σ ἁ ι · ἰ δὲ
οὖ ω χρη ἁ τό τη τα καὶ ἀ τ ὸ σ το μί α μ θῦ · δσὶ μὲ ν τοὶ σ τοῦ

ἐθνεσιν:

κ΄ λα΄: τῆ ς΄ τῆς αὐ ἐβ΄:

ἀπαρτισμὸν ἀμαρτιῶν· ὅσοι δὲ οὐ χρηστότητα· ἀλλ' ὅσοι μέμνησθε τῆς χρηστότητός μου καὶ οὐκ ἐκκόπτεσθε· καὶ ὅσοι δὲ ἀλλήλοις ὅσοι μέμφεσθε τῆ ἀποστασίᾳ, ἐγκόπτεσθε· δῶ γὰρ ὁ θ̄ς ἀφ' ὑμῶν ἐγκόπτεσθαι· εἰ γὰρ οὐκ ἔστε κατὰ φύσιν ἐξεκόπτεσθε ἀπὸ τῆς ἀγριελαίου· καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθητε εἰς καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν ἐγκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ· ἀρ' οὖν γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοὶ τὸ μυστήριον τοῦτο· ἵνα μὴ ἦτε παρ' ἑαυτοῖς φρόνιμοι· ὅτι πώρωσις ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν· ἄχρις οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ· καὶ οὕτως πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται· καθὼς γέγραπται· ἥξει ἐκ Σιὼν ὁ ῥυόμενος· καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ· καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη· ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον, ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς· κατὰ δὲ τὴν ἐκλογήν, ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας· ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα· καὶ ἡ κλῆσις τοῦ θ̄υ· ὥσπερ γὰρ καὶ ὑμεῖς ποτὲ ἠπειθήσατε τῷ θ̄ῳ· νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ, οὕτως καὶ οὗτοι νῦν ἠπείθησαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει· ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶσι· συνέκλεισε γὰρ ὁ θ̄ς τοὺς πάντας εἰς ἀπείθειαν· ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ· Ὦ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θ̄υ· ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ· καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ· τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κ̄υ· ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο· ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ· καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ· ὅτι ἐξ αὐτοῦ· καὶ δι' αὐτοῦ· καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν· ἀρ' οὖν παρακαλῶ ὑμᾶς ἀδελφοὶ διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ θ̄υ· παρα-

κ΄ λβ΄: α΄ ζ΄:

κ ζ

κ΄ λγ΄: τῆ β΄ τῆς ε΄ ἐβ΄: ἀ ἀ΄· καθ' ἑνδέκατον:

232.

στῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν ἁγίαν· εὐάρεστον τῷ θ̄ῳ· τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν· καὶ μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ· ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοὸς ὑμῶν· εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ θ̄υ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον· λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρὸ δεῖ φρονεῖν· ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν· ἑκάστῳ ὡς ὁ θ̄ς ἐμέρισε μέτρον πίστεως· καθάπερ γὰρ ἐν σώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν· τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν· οὕτως οἱ πολλοὶ ἓν σῶμά ἐσμεν ἐν χ̄ῳ· ὁ δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη· ἔχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα· εἴτε προφητείαν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως· εἴτε διακονίαν ἐν τῇ διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· εἴτε ὁ παρακαλῶν ἐν τῇ παρακλήσει· ὁ μεταδιδοὺς ἐν ἁπλότητι· ὁ προϊστάμενος ἐν σπουδῇ· ὁ ἐλεῶν ἐν ἱλαρότητι· ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος· ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρόν· κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ· τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι· τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι· τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί· τῷ πν̄ι ζέοντες· τῷ κ̄ῳ δουλεύοντες· τῇ ἐλπίδι χαίροντες· τῇ θλίψει ὑπομένοντες· τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες· ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες· τὴν φιλοξενίαν διώκοντες· εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς· εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε· χαίρειν μετὰ χαιρόντων· καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων· τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες· μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες· ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι· μὴ γίνεσθε φρόνιμοι

κ΄ λδ΄: κ΄ ς΄: ἀ ἀ΄· ἔχοντες χαρίσματα:

κ΄ λε΄ : Ϛ΄ ν΄: δ΄ ϗ΄ · πῆ ψυχὴ ἐξουσία ἐς:

παρ' ἑαυτοῖς · μὴ δῶμεν κακὸν ἀντὶ κακοῦ τοῖς δοῦσιν.
Προσομοιώμεθα καὶ ὡς ὁ πατὴρ ὁ οὐράνιος · παρ' ὃν ἀγαθῶν
τὸ δέχεσθαι, μᾶλλον παρ' ὧν ἀγαθῶν τὸ μὴ δρᾶν · μὴ ὀφειλέτης
ὀκ δικαιωθῶμεν ἁμαρτάνοντες · ἀλλὰ δότε τὸ σῶμα πόρνῃ ·
γὰρ ἁμαρτία μοιχὸς δικαίως · ἀλλὰ ἀφῆτε αὐτὸν ἁμαρ-
κε · ἵνα οὖν πεινάσῃ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν · ἵνα
λῇ, πότιζε αὐτόν · τοῦτο γὰρ ποιοῦν, ἄνθρακας
πυρὸς σωρεύσῃς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ · μὴ μικρὸν
τοῦ κακοῦ · ἀλλὰ μικὸν ἵνα μὴ τῷ μεθῶ τὸ κακόν · ἀρ' οὐ
υχὴν ἔξουσίαις ὑποτασσέσθω · οὐ γάρ ἐστιν
ἔξουσία εἰ μὴ ὑπὸ θῦ · αἱ δὲ οὖσαι ἐξουσίαι, ὑπὸ τοῦ θῦ τέτα
μέναι εἰσίν · ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ
θῦ διατάξει ἀνθέστηκεν · οἱ δὲ ἀνθεστηκότες, ἑαυτοῖς
κρίμα λήψονται · οἱ γὰρ ἄρχοντες, οὐκ εἰσὶ φόβος τῷ
ἀγαθῷ ἔργῳ · ἀλλὰ τῷ κακῷ · θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι
τὴν ἐξουσίαν, τὸ ἀγαθὸν ποίει · καὶ ἕξεις ἔπαινον ἐξ αὐτοῦ
θῦ γὰρ διάκονός ἐστι σοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν · ἐὰν δὲ τὸ κακὸν
ποιῇς, φοβοῦ · οὐ γὰρ εἰκῇ τὴν μάχαιραν φορεῖ · θῦ γὰρ
διάκονός ἐστιν · ἔκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πρασσόντι ·
διὸ ἀνάγκην ὑποτάσσεσθαι · οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν · ἀλλὰ
καὶ διὰ τὴν συνείδησιν · διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τε-
λεῖτε · λειτουργοὶ γὰρ θῦ εἰσιν · εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρ-
τεροῦντες · ἀπόδοτε οὖν πᾶσι τὰς ὀφειλάς · τῷ τὸν
φόρον, τὸν φόρον · τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος · τῷ τὸν φόβον,
τὸν φόβον · τῷ τὴν τιμήν, τὴν τιμήν · μηδὲν μηδενὶ
ὀφείλετε · εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους · ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν
ἕτερον, πεπλήρωκε · τὸ γὰρ οὐ μοιχεύσεις · οὐ

κ΄ λς΄ τυροφ : κ΄ εἰς ἱερ΄ τοῦ πρὸ τῆς κ΄ τοῦ ιδ΄ : προ ἡ χβ΄ :
ἐνφρανθ΄ οὐ καὶ : ϟα΄ εἰς ἀγ΄ θ΄ : : ἀω΄ ἡ χα΄ : εὐλογητὸς εἶ θ΄ : ϟβ΄ κ΄ ἐγ΄ τῶν :
κ΄ ἐπιμην΄ :

295

φονεύσεις · οὐ κλέψεις · οὐ ψευδομαρτυρήσεις · οὐκ ἐπι-
θυμήσεις · καὶ εἴ τις ἑτέρα ἐντολή, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ
ἀνακεφαλαιοῦται · ἐν τῷ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου
ὡς σεαυτόν · ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται ·
πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη · καὶ τοῦτο εἰδότας τὸν
καιρόν · ὅτι ὥρα ἤδη ὑμᾶς ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι · νῦν μᾶλλον
γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία · ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν · ἡ νύξ
προέκοψεν · ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν · ἀποθώμεθα οὖν τὰ
ἔργα τοῦ σκότους · καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός ·
ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν · μὴ κώμοις
καὶ μέθαις · μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις · μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ ·
ἀλλὰ ἐνδύσασθε τὸν κύριον ἰησοῦν χν · καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν
μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας · τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πί-
στει προσλαμβάνεσθε · μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν ·
ὃς μὲν πιστεύει, φαγεῖν πάντα · ὁ δὲ ἀσθενῶν, λάχανα
ἐσθίει · ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα, μὴ ἐξουθενείτω · καὶ
ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα, μὴ κρινέτω · ὁ θς γὰρ αὐτὸν
προσελάβετο · σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην · τῷ
ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει · σταθήσεται δὲ · δυνατὸς γὰρ
ἐστιν ὁ θς στῆσαι αὐτόν · ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν παρὰ
μέραν · ὃς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν · ἕκαστος ἐν τῷ ἰ-
δίῳ νοὶ πληροφορείσθω · ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν,
κῷ φρονεῖ · καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, κῷ οὐ φρονεῖ ·
καὶ ὁ ἐσθίων, κῷ εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ θῷ · καὶ ὁ μὴ
ἐσθίων, κῷ οὐκ ἐσθίει · καὶ εὐχαριστεῖ τῷ θῷ · οὐδεὶς γὰρ
ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ · καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει · ἐάν τε
γὰρ ζῶμεν, τῷ κῷ ζῶμεν · ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν,

κ΄ λζ΄ Ϛ΄ θ΄:

τῶ κῶ ἀπαθῆ σκομεν· ἁμ τὸ ὧν ζῶμεν· ἁμ τὸ ἀπο-
θνήσκομεν, τοῦ κυ ἐσμεν· λέγει γὰρ χς ἀπαθῆ.
καὶ ἀμήν· καὶ ἄλη σον· ἴνα καὶ μὸς ῥῶμεν καὶ ζῶμεν τοῦ κυ-
ριάσητε σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου· ἢ καὶ σὺ τί
ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου· πάντες γὰρ παραστησό-
μεθα τῶ βήματι τοῦ χῦ· γέγραπται γὰρ· ζῶ ἐγὼ λέγει
κς· ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ· καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξο-
μολογήσεται τῶ θῶ· ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑ
ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῶ θῶ· μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνω-
μεν· ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον· τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα
τῶ ἀδελφῶ ἢ σκάνδαλον· οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν κῶ
Ἰῦ· ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' αὐτοῦ· εἰ μὴ τῶ λογιζομένῳ τι
κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν· εἰ δὲ διὰ ῥῶμα ὁ ἀδελφός
σου λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς· μὴ
τῶ βρώματί σου ἐκεῖνον ἀπόλλυε· ὑπὲρ οὗ χς ἀπέθανεν·
μὴ βλασφημείσθω οὖν ἡμῶν τὸ ἀγαθόν· οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασι-
λεία τοῦ θῦ βρῶσις καὶ πόσις· ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ
εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνί ἁγίῳ· ὁ γὰρ ἐν τούτοις δουλεύων
τῶ χῶ, εὐάρεστος τῶ θῶ· καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθ
ρώποις· ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν· καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς
τῆς εἰς ἀλλήλους· μὴ ἕνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ
ἔργον τοῦ θῦ· πάντα μὲν καθαρά· ἀλλὰ κακὸν τῶ ἀν-
θρώπῳ τῶ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι· καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν
κρέας· μηδὲ πιεῖν οἶνον· μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου
προσκόπτει ἢ σκανδαλίζεται· ἢ ἀσθενεῖ· σὺ πίστιν
ἔχεις· κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ θῦ· μακάριος ὁ
μὴ κρίνων ἑαυτόν, ἐν ᾧ δοκιμάζει· ὁ δὲ διακρινόμενος,

κ/ λθ: τῆ στυροφ: ἀπὸ τῆς εἰρηνικῆς:

234

ἐὰν φάγῃ, κατακέκριται· ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ ὃ
οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρτία ἐστί· τῶ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στη-
ρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· καὶ τὸ κήρυγμα Ἰῦ χῦ· κατὰ
ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου·
φανερωθέντος δὲ νῦν διά τε γραφῶν προφητικῶν κατ'
ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου θῦ· εἰς ὑπακοὴν πίστεως· εἰς
πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος· μόνῳ σοφῶ θῶ διὰ Ἰῦ χῦ·
ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν· πρὸς Ῥωμαίους ἐγρά
φη ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς διακόνου τῆς ἐκκλησίας
Κεγχρεῶν· ἐπιστολὴ πρώτη·

Ο Ἰουδαῖοι τὰ σημεῖα αἰτοῦσι καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν·
ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν χν ἐσταυρωμένον· Ἰουδαίοις μὲν
σκάνδαλον· ἔθνεσι δὲ μωρίαν· αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς
Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι χν θυ δύναμιν καὶ θυ σοφίαν·
ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ θῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί·
καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ θῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων·
βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν ἀδελφοί· ὅτι οὐ πολλοὶ
σοφοὶ κατὰ σάρκα· οὐ πολλοὶ δυνατοί· οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς·
ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θς ἵνα τοὺς σοφοὺς
καταισχύνῃ· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θς ἵνα
καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά· καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ
ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ θς καὶ τὰ μὴ ὄντα ἵνα τὰ ὄντα
καταργήσῃ· ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ θῦ·
ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν χῷ Ἰῷ· ὃς ἐγενήθη σοφία ἡμῖν ἀπὸ θῦ·
δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις· ἵνα καθὼς γέγρα
πται· ὁ καυχώμενος ἐν κῷ καυχάσθω· καὶ ἐγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς
ἀδελφοί· ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων
ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θῦ· οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν
εἰ μὴ Ἰν χν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον· καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ
καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς· καὶ ὁ
λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας λόγοις
ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνός καὶ δυνάμεως· ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ
ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων· ἀλλ' ἐν δυνάμει θῦ· σοφίαν δὲ λαλοῦμεν
ἐν τοῖς τελείοις σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ τῶν
ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων· ἀλλὰ λαλοῦ-
μεν θυ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην ἣν προώρισεν
ὁ θς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· ἣν οὐδεὶς ἔγνωκεν τῶν
ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου· εἰ γὰρ ἔγνωσαν οὐκ ἂν τὸν κν τῆς
δόξης ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν
καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη· ἃ ἡτοί-
μασεν ὁ θς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ θς διὰ τοῦ
πνός αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ καὶ τὰ βάθη τοῦ θῦ·
τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ
ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ· οὕτως καὶ τὰ τοῦ θῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ
τὸ πνεῦμα τοῦ θῦ· ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν
ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θῦ· ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θῦ χαρισθέντα
ἡμῖν· ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις
ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνός· πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες·
ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνός τοῦ θῦ· μωρία γὰρ
αὐτῷ ἐστιν· καὶ οὐ δύναται γνῶναι· ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται·
ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν τὰ πάντα· αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς
ἀνακρίνεται· τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυ· ὃς συμβιβάσει αὐτόν· ἡμεῖς
δὲ νοῦν χυ ἔχομεν·

κ/ μα: τῆ δ τῆς ε ἑβ: ἀπὸ προσλαμβάνεσθε ἕως

λάβει. ἵνα μὴ ῥίζαν τοῦ εἶναι· καὶ ὁ ἀριθμὸς ἀρχὴ μὲν
ὀθνείων· ὅσα δὲ αὐτῶν ὀθνεῖα ὅλως τοῖς
πληρῶσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης· ὅτι τοῦτο
φάσκει μὴ εἶναι τὸ πόθεν ἀφίεσθαι ὑμᾶς ὅτι τῇ ὁλότητι δι' ὧν δηλοῖ
τῶν ἐμῶν· τοσοῦτος σημαίνει δὲ ἀδελφοί μου καὶ αὐτὸς ἐγὼ
τοῦτο περὶ ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μαθητὰς ἀφ' ἑαυτῶν σώσης· τοῦ
τοῦ πληρωμένοι πάσης γνώσεως· δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους
μυθεῖσθαι· τολμηρότερον δὲ εἶπεν ὑμῖν ἀδελφοί
ἀποστόλους· ὡς ὅταν αἰτιῶμαι σε διὰ τὴν χάριν
τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ· ἐστὶ δὲ ἁπλοῦν λειτουργόν
ἰοῦ χοῦ ἐστὶ τοῦ ὄθνειον· ἱδρυμένον τὸ ἀναγκαῖον τοῦ θεοῦ·
ὑμᾶς γὰρ ἡ προσφορὰ τῶν ὀθνείων ἀγαπητὸς δόκιμος·
ἡγιασμένη ὄντως ἐν πνεύματι· δεκτὸν ὂν καὶ εὐάρεστον ὄντως χοῦ ἰοῦ
ἀπὸ πρὸς τὸν θν· οὐ γὰρ τολμήσω λαλεῖν τι ὧν οὐ κατήρ
γάσατο χς δι' ἐμοῦ εἰς ὑπακοὴν ὀθνείων λόγῳ καὶ ἔργῳ·
ὄντων ἀμήν σημείων καὶ τεράτων· ὄντων ἁγίου πνς θυ·
ὡς τὸ μὲν ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ,
τοῦ πληρῶσαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χυ· οὕτω δὲ φιλο-τι
μούμενον εὐαγγελίζεσθαι, οὐχ ὅπου ὠνομάσθη χς· ἵνα
μὴ ἀλλοτρίου θεμελίου οἰκοδομῶ· ἀλλὰ καθὼς γέ
γραπται, οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ ὄψονται· καὶ οἱ
ἀκηκόασι συνήσουσι· διὸ καὶ ὄντος κατόμην τοῦ πολ-λ
τοῦ ὀλ-θν πρὸς ὑμᾶς· μωϊσῆς δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ὄντα
τοῖς κλίμασι τούτοις· ὄντι τοιαῦτα δὲ ἔχων τοῦ ὀλθείου
πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ τοσούτων ἔτῶν· ὡς ὅταν πορεύωμαι εἰς τὴν
ἀποστολήν, ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐλπίζω γὰρ διαπο-
ρεύεσθαι ὑμᾶς· καὶ ἐφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι

ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἀπομέρους ὀμπλησθῆναι μωϊ-
σῆν πορεύομαι εἰς ἐλπίδα διακονῆσαι τοῖς ἁγίοις· εὐδόκησαν
γὰρ μακεδονία καὶ ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι
εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων τῶν ὄντων ἐλπίδι· εὐδόκησαν γάρ·
καὶ ὀφειλέται αὐτῶν εἰσιν· εἰ γὰρ τοῖς πνικοῖς αὐτῶν ἐ-
κοινώνησαν τὰ ὀθνεῖα, ὀφείλουσι καὶ ὄντι τοῖς σαρκικοῖς
λειτουργῆσαι αὐτοῖς· τοῦτο οὖν ποιήσας τελέσας καὶ σφρα-
σάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν
εἰς τὴν μακεδονίαν· οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς,
ὄντι πληρώματι εὐλογίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ χῦ ἐλεύσομαι. ε' ς' τ ε'
Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοὶ διὰ τοῦ κυ ἡμῶν ἰοῦ χυ· καὶ διὰ
τῆς ἀγάπης τοῦ πνς, συναγωνίσασθαί μοι ὄντι ταῖς προ-
ευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν θν· ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν
ἀπειθούντων ὄντι τῇ ἰουδαίᾳ· καὶ ἵνα ἡ διακονία μου
ἡ εἰς ἐλπίδα ἅγιος δόκτος τοῖς ἁγίοις γένηται· ἵνα ὄντι
χαρᾷ ὀλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος θυ· καὶ συναγα-
πῶσομαι ὑμῖν· ὁ δὲ θς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων
ὑμῶν· ἀμήν· ὀ' σωσίφανες δὲ ὑμῖν φοίβην τὴν ἀδελφὴν
ἡμῶν· οὖσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ὄντι κγχρέαις·
ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε ὄντι κῳ ἀξίως τῶν ἁγίων· Σ
παραστῆτε αὐτῇ ὄντι ἂν ὑμῶν χρήζῃ πράγματι· καὶ
γὰρ αὐτὴ προστάτις πολλῶν ἐγενήθη· καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ·
ἀσπάσασθε πρίσκαν καὶ ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου ὄντι
χῶ ἰῦ· οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον
ὑπέθηκαν· οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ· ἀλλὰ καὶ πᾶσαι
αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν· καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν
ἐκκλησίαν· ἀσπάσασθε ἐπαινέτον τὸν ἀγαπητόν μου·

ὁς ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀσίας εἰς Χν̄ῳ· ἀσπάσασθε Μαριάμ,
ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς· ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον
Καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συναιχμαλώτους μου·
οἵτινές εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις· οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ
γέγονον ἐν Χῷ· ἀσπάσασθε Ἀμπλίαν τὸν ἀγαπητόν μου
ἐν Κῷ· ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χῷ· Σ
τάχυν τὸν ἀγαπητόν μου· ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν τὸν δόκιμον
ἐν Χῷ· ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου· ἀσπάσασθε
Ἡρῳδίωνα τὸν συγγενῆ μου· ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ναρκί
σσου τοὺς ὄντας ἐν Κῷ· ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν
τὰς κοπιώσας ἐν Κῷ· ἀσπάσασθε Περσίδα τὴν ἀγαπητήν,
ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν Κῷ· ἀσπάσασθε Ῥοῦφον τὸν ἐκ
λεκτὸν ἐν Κῷ· καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ· ἀσπάσασθε Ἀσύγ
Κριτον· Φλέγοντα· Ἑρμᾶν· Πατροβᾶν· Ἑρμῆν· καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς
ἀδελφούς· ἀσπάσασθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν· Νηρέα καὶ
τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ· καὶ Ὀλυμπᾶν· καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάν
τας ἁγίους· ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ· ἀσπάζονται
ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χῡ· ι΄ ιβ΄ Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί· ἀγ. παρὰ κ. γ΄ μὲς σκοπεῖν τοὺς τὰς
Γ κοπὴν ποιοῦντας διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν
διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε ποιοῦντας· καὶ ἐκκλίνατε
ἀπ' αὐτῶν· οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ Κῷ ἡμῶν Ἰῡ Χῷ οὐ δουλεύουσιν·
ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ· καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλο
γίας, ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων· ἡ γὰρ ὑμῶν
ὑπακοὴ, εἰς πάντας ἀφίκετο· χαίρω οὖν ὑπὲρ ὑμῖν· θέλω
δὲ ὑμᾶς σοφοὺς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν· ἀκεραίους δὲ εἶναι εἰς τὸ
κακόν· ὁ δὲ θς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν σατανᾶν ὑπὸ
τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν ταχεῖ· ἡ χάρις τοῦ κυ ἡμῶν Ἰῡ Χῡ μεθ'

ὑμῶν· ἀσπάζονται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργός μου·
καὶ Λούκιος· καὶ Ἰάσων· καὶ Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου·
Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν ἐν
Κῷ· ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάϊος ὁ ξένος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας
ὅλης· ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἔραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως
καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός· ἡ χάρις τοῦ κυ ἡμῶν Ἰῡ Χῡ μετὰ
πάντων ὑμῶν ἀμήν· ἐπιστολὴ πρὸς Κορινθίους πρώτη· ἐγρ. ἀπὸ Κορίνθου· ἔτι
Ὑπόθεσις τῆς πρὸς Κορινθίους πρώτης ἐπιστολῆς·
αὕτη ἐπιστολὴ πολλὰ ἀπὸ διαφόρου τῆς αἱρέσεως ὑπάρχουσα καὶ
ἡδονὴν καὶ διδαχὴν ἔχει· ὑπομιμνήσκων δὲ ὁμοίως διὰ τῆς ἐπιστο
λῆς ταύτης· ἣν δὲ προφάσεις τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς κορινθίοις
ὄκ φιλονεικίας συναρμόσαι, ἐχόντων τὰς ἐγκαλούσας καὶ
λοιπὸν μὴν αὐτοῖς ἐχόντων· καὶ ὁμονοίας, παραβ-
ρόσαν τὸ τὸν λαβόντα τὴν μητέρα αὐ· ἄμοιρον ἡθέλομεν
λιμπάνειν τὰς ἰδίας ἀγωγαῖς καὶ παροφάσεις τῆς ἐγκρατείας·
τὴν δὲ καὶ ὁμόφυλοι ἦσθιον· ὡς ἀδιαφόρων ὁμοίων
τῶν ἀδολοθύτων· ἄμοιρον δὲ τοὺς μὲν ἄμοιρους ἔχουθύοντας· τοὺς
δὲ λαοῦντας τὰς γραφὰς ἀσυνθέτους μαθόντας· καὶ τέλος ἡ τοιαύτη τοῦ
καὶ ἐστὶ τὸ τοῦ ἀρχαιόθεος μυστήριον· λέγω τὸ μὴ ἐγείρεσθαι
τὴν σάρκα τοιαύτην· τούτων παντῶν ὁμοκορίνθιοι μεμ-
γράφονται ὁμοίως τοῖς λαοῖς τοῦ αὐτοῦ τόπου· καὶ λοιπὸν παρὸς τοὺς
ἀπηγράφει· καὶ παρῶ τὸν μὲν μαρτυρῶν αὐτοῖς σάρκα ἀνομ-
καὶ ἡμῶσθαι, οὐκ ἀπεδέχεται αὐτοῖς ποιοῦντας τὰ σχήματ·
ἀλλὰ καὶ συμβουλεύει μὴ ὁμολογεῖν τὴν ἀρχήν· ἀλλ' ὁμόργους καὶ
λιμώσαι ἡγεῖσθαι· ὅσοι τὰ τοιαῦτα τιμήσαντες τὸν μητέρα αὐλαβόν·
καὶ παραιμάσμα ἔχειν κρίματα παρὸς ἑαυτοῖς, λοιπὸν πρίων
γραλλαν ἀπεκρίνεται· παρὸ μὴ τοῦ γάμου διδάσκων ἀρνεῖ

κϛ΄ α΄ τῆ Γ΄ τῆς Ϛ΄ ἑβ: παῦλος κλητὸς ἀπο:

ἆραι τὴν συζυγ. καὶ ὁμοκαιρῶ μόνω χρῆται διὰ τὴν
ἀνάγκην. διὰ δὲ τὸ ἁπαξαπλῶς αὐτοὺς τὴν ἀκρασίαν, γράφει περὶ
παρθενίας. ὁπηλοῦ κατ᾽ ἐπιταγὴν ἀλλὰ κατὰ γνώμην δοθεὶς τοῦτο μὴ ἀθε-
τῶν. περὶ τῶν περὶ τῶν ἀδιαλύτων γάμων μὴ κατ᾽ ἐπιταγὴν χρῶμαι τῇ μισθοῦ
ἀλλὰ τῇ ἀφέσει τοῦ λόγου. καὶ λύεσθαι τοὺς μὴ δυναμένους
σωφρονεῖν. ἵνα μὴ σκανδαλίζωνται οἱ μικροί. ἢ τῶν περὶ τῶν
παρθένων χάρισμα γράφει. ἵνα μὴ διαφέρωνται οἱ μὴ τοῖς
χαρίσμασι. μηδὲ προκρίνωσι τὸν ἄγαμον τὸν χάρισμα τὸ δὲ
τοῦ ἄγαμος τόδε. τῶν γὰρ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος λέγει.
καὶ λοιπὸν περὶ ἀμαθίαν τοῦ διδασκάλου ὁπηλ ἐπαρξάμενος
ἀπὸ θεμέλιον σκοῖσαι μὲν φθαρτὴν ἀγίαν δὲ ἄφθαρτον
κατὰ τὴν τοῦ κυ χάριν. τὴν δὲ ἀμαθίαν. ἀπὸ τοῦ ἡμῖν δὲ θ
τὸν χν σωτῆρα. καὶ τέλος ποιεῖται λόγου ὡς τὰ
ἠθη γράφει. καὶ περὶ λογίας τῆς ἀγάπης παραμυθ
καὶ οὕτω τελεῖ τὴν ἐπιστολήν:

πρὸς κορινθίους ε΄ ἐπιστολὴ πρώτη. ϗ ἀ ἀπο παυ:

Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος ἰῦ χῦ. διὰ θελήματος θῦ. καὶ
Σωσθένης ὁ ἀδελφὸς. τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θῦ τῇ οὔσῃ ἐν κο-
ρίνθῳ. ἡγιασμένοις ἐν χῷ ἰῦ. κλητοῖς ἁγίοις. σὺν πᾶσι
τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ κυ ἡμῶν ἰῦ χῦ. ἐν
παντὶ τόπῳ αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν. χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ θῦ πρὸς ἡμῶν καὶ κυ ἰῦ χῦ. εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου
πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ θῦ τῇ δοθείσῃ
ὑμῖν ἐν χῷ ἰῦ. ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ ἐν
παντὶ λόγῳ καὶ παντὶ γνώσει. καθὼς τὸ μαρτύριον
τοῦ χῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν. ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι
ἐν μηδενὶ χαρίσματι. ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυ

ϗ ἀ ἰα: ἀλλ᾽ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη:

κϛ΄ Β: ἐν τῇ ἐπιφ. εἰς τὴν ὑπ᾽ ὠρᾶν: ἀλλ᾽ παρακαλῶ ὑμᾶς ἀδ:

τοῦ κυ ἡμῶν ἰῦ χῦ. ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους
ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυ ἡμῶν ἰῦ χῦ. πιστὸς ὁ θς
δι᾽ οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ἰῦ χῦ τοῦ κυ
ἡμῶν. παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοὶ διὰ τοῦ ὀνόματος
τοῦ κυ ἡμῶν ἰῦ χῦ. ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες καὶ μὴ ἦ ἐν
ὑμῖν σχίσματα. ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοΐ
καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν ἀδελφοὶ
μου ὑπὸ τῶν χλόης. ὁπηλ ἔριδας ἐν ὑμῖν εἶναι. λέγω δὲ
τοῦτο. ὁπηλ ἕκαστος ὑμῶν λέγει, ἐγὼ μέν εἰμι παύλου. ἐγὼ
δὲ ἀπολλώ. ἐγὼ δὲ κηφᾶ. ἐγὼ δὲ χῦ. μεμέρισται ὁ χς;
μὴ παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; ἢ εἰς τὸ ὄνομα παύλου
ἐβαπτίσθητε; εὐχαριστῶ τῷ θεῷ. ὁπηλ οὐδένα ὑμῶν ἐ-
βάπτισα. εἰ μὴ κρίσπον καὶ γάϊον. ἵνα μή τις εἴπῃ ὁπηλ
εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν
στεφανᾶ οἶκον. λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα.
οὐ γὰρ ἀπέστειλέν με χς βαπτίζειν. ἀλλ᾽ εὐαγγελίζεσθαι.
οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου. ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ χῦ. ὁ
λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ. τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί.
τοῖς δὲ σῳζομένοις ἡμῖν δύναμις θῦ ἐστί. γέγραπται
γὰρ. ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν. καὶ τὴν σύνεσιν
τῶν συνετῶν ἀθετήσω. ποῦ σοφός. ποῦ γραμματεύς.
ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου. οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ
θς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ
σοφίᾳ τοῦ θῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θν,
εὐδόκησεν ὁ θς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι
τοὺς πιστεύοντας. ἐπειδὴ καὶ ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι.
καὶ ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν. ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν χν ἐ

κϛ΄ Γ: ἐπὶ τῆς ἐξ: καὶ τῆ ἁ τῆς ἐνψώσεως τοῦ τιμίου: προ ἡ χβ΄: κϛ΄ ἐκ
ὑψοῦ τε κν: ϗ ὁκε ἐβαπ: ἀλλ᾽ α μὴ ἐσθ τις ἐγ: ϗ ὁ λὲ θς βαπ: ὡσὶ ὠφη:

ρ τ ω μόνον. ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον. ἕλλησι δὲ μωρίαν.
αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς ἰουδαίοις τε καὶ ἕλλησι. χν θν
λώμεν μὲν καὶ θν σοφίαν. ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ θυ. σοφώτερον
τῶν ἀνω μάτ. καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ θυ. ἰσχυρότερον τῶν
ἀνω μάτ. δρ ὑμᾶς ἀδελφοὶ γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν ἀδελφοὶ ὅτι
οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα. οὐ πολλοὶ δυνατοί. οὐ πολ-
λοὶ εὐγενεῖς. ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θς
ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνη. καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου
ἐξελέξατο ὁ θς. ἵνα καταισχύνη τὰ ἰσχυρά. καὶ τὰ ἄγεν
τοῦ κόσμου. καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ θς. καὶ
τὰ μὴ ὄντα. ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ. ὅπως μὴ καυχή-
σηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ θυ. ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς
ἐστὲ ἐν χω ἰυ. ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ θυ. δικαιο-
σύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις. ἵνα καθὼς
γέγραπται. ὁ καυχώμενος ἐν κω καυχάσθω. κἀγὼ ἐλθὼν
πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοί. ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ
σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θυ. οὐ γὰρ
ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν. εἰ μὴ ἰν χν. καὶ τοῦτον
ἐσταυρωμένον. κἀγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν
τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς. καὶ ὁ λόγος μου καὶ
τὸ κήρυγμά μου. οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας λόγοις. ἀλλ'
ἐν ἀποδείξει πνς καὶ δυνάμεως. ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ
ἐν σοφίᾳ ἀνω. ἀλλ' ἐν δυνάμει θυ. σοφίαν δὲ λαλοῦμεν
ἐν τοῖς τελείοις. σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου. οὐδὲ
τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων.
ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν θυ ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυ-
μμένην. ἣν προώρισεν ὁ θς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς

δόξαν ἡμῶν. ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου
ἔγνωκεν. εἰ γὰρ ἔγνωσαν. οὐκ ἂν τὸν κν τῆς δόξης ἐσταύρωσαν.
ἀλλὰ καθὼς γέγραπται. ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε. καὶ οὖς
οὐκ ἤκουσε. καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη. ἃ ἡτοίμασεν
ὁ θς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ θς
διὰ τοῦ πνς αὐτοῦ. τὸ γὰρ πνα πάντα ἐραυνᾷ καὶ τὰ
βάθη τοῦ θυ. τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνου. εἰ μὴ τὸ πνα
τοῦ ἀνου τὸ ἐν αὐτῷ. οὕτως καὶ τὰ τοῦ θυ. οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ
τὸ πνα τοῦ θυ. ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν.
ἀλλὰ τὸ πνα τὸ ἐκ τοῦ θυ. ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θυ
χαρισθέντα ἡμῖν. ἃ καὶ λαλοῦμεν. οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρω-
πίνης σοφίας λόγοις. ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνος. πνικὰ πνικοῖς συγκρίνοντες. ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος. οὐ δέχεται τὰ τοῦ
πνς τοῦ θυ. μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστι. καὶ οὐ δύναται γνῶναι ὅτι
πνικῶς ἀνακρίνεται. ὁ δὲ πνικός. ἀνακρίνει μὲν πάντα.
αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται. τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυ.
ὃς συμβιβάσει αὐτόν. ἡμεῖς δὲ νοῦν χν ἔχομεν. καὶ ἐγὼ
ἀδελφοὶ οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνικοῖς. ἀλλ' ὡς
σαρκικοῖς. ὡς νηπίοις ἐν χω. γάλα ὑμᾶς ἐπότισα καὶ
οὐ βρῶμα. οὔπω γὰρ ἐδύνασθε. ἀλλ' οὐδὲ ἔτι νῦν δύνασθε.
ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε. ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος. καὶ ἔρις.
καὶ διχοστασίαι. οὐχὶ σαρκικοί ἐστε. καὶ κατὰ ἄνον περι-
πατεῖτε; ὅταν γὰρ λέγῃ τις. ἐγὼ μέν εἰμι παύλου. ἕτερος
δὲ ἐγὼ ἀπολλῶ. οὐχὶ σαρκικοί ἐστε; τίς οὖν ἐστι παῦλος.
τίς δὲ ἀπολλῶς. ἀλλὰ διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε. καὶ
ἑκάστῳ ὡς ὁ κς ἔδωκεν. ἐγὼ ἐφύτευσα. ἀπολλῶς ἐπότι-
σεν. ἀλλὰ θς ηὔξανεν. ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστί τι οὔτε

ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς ἀμπελουργός ἐστιν. πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν αἴρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον καθαίρει αὐτὸ ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. μείνατε ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐὰν μὴ μένῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε. ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν αὐτῷ οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. ἐὰν μή τις μένῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς πῦρ βάλλουσιν καὶ καίεται. ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε καὶ γενήσεται ὑμῖν. ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε καὶ γένησθε ἐμοὶ μαθηταί. καθὼς ἠγάπησέν με ὁ πατήρ κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τοῦ πατρός μου τὰς ἐντολὰς πεπλήρωκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν ᾖ καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. ὑμεῖς φίλοι μού ἐστε ἐὰν ποιῆτε ἃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. οὐκέτι λέγω ὑμᾶς δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν. οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ, ἵνα ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δῷ ὑμῖν. ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ οὐκ ἐστὲ ἐκ τοῦ κόσμου ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν εἰς ὑμᾶς διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασιν τὸν πέμψαντά με. εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς ἁμαρτίαν οὐκ εἴχοσαν· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἴχοσαν· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασιν καὶ μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν γεγραμμένος ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. ὅταν ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ. καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην· καὶ νῦν ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· ποῦ ὑπάγεις; ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως· περὶ ἁμαρτίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. ἔτι πολλὰ ἔχω ὑμῖν λέγειν ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁδηγήσει ὑμᾶς ἐν τῇ ἀληθείᾳ πάσῃ· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ ἀλλ' ὅσα ἀκούσει λαλήσει καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήμψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστιν· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με ὅτι ἐγὼ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. εἶπαν οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με καὶ ὅτι ἐγὼ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα; ἔλεγον οὖν τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει τὸ μικρόν; οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ. ἔγνω δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν καὶ εἶπεν αὐτοῖς· περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον· μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς λυπηθήσεσθε ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ λύπην ἔχει ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. καὶ ὑμεῖς οὖν νῦν μὲν λύπην ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δώσει ὑμῖν. ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ λήμψεσθε ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη. ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶ ὑμῖν. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον. ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐλήλυθεν ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια κἀμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστιν. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

κῆ ι΄ α΄: κῆ ι΄: κῆ ιγ΄ λ΄: τῶν ἁ΄ ἀπ΄: πρὸ ἡ΄ κ΄ πα΄: εἰς τὴν νίνην: κῆ οἱ εἰς τὴν: οὐρανοὺς τὴν: δωρ΄: ἁ΄ κ΄ α΄: ἐξομολογήσεσθε: κῆ: ὃς εἴληφεν

239

Λοιμὸς θεοῦ ἀγός, ὃς ὑπηρέτησεν χῷ· καὶ οἰκονόμος μυστηρίου θῦ· ὁ δὲ λοιπὸς τὸν θῆσαι ὑμῖν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ· ὑμῖν δὲ ἐστὸν λάχιστον ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ· ἢ ὑπὸ ἀνίμινος ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω· οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με κύριός ἐστιν· ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος· ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους· καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ θῦ. ταῦτα δὲ ἀδελφοί μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶ δι' ὑμᾶς· ἵνα ἐν ὑμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται φρονεῖν· ἵνα μὴ εἷς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου· τίς γάρ σε διακρίνει· τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες· εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών· ἤδη κεκορεσμένοι ἐστέ· ἤδη ἐπλουτήσατε· χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε· ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν. δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ θὸς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους· ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις· ἡμεῖς μωροὶ διὰ χῦ· ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν χῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς· ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι· ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι· ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας, καὶ πεινῶμεν· καὶ διψῶμεν· καὶ γυμνιτεύομεν· καὶ κολαφιζόμεθα· καὶ ἀστατοῦμεν· καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί· λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα· βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν πάντων περίψημα ἕως ἄρτι. οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα· ἀλλὰ νουθετῶν

κοι εἰς τὴν

ἁμαρτάνοντα μὴ ἐλεγχθῆναι· ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε
ἐν χῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ χῷ ἰῦ διὰ τοῦ εὐαγ-
γελίου ὑμᾶς ἐγέννησα· παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμη-
ταί μου γίνεσθε· διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν τιμόθεον·
ὅς ἐστί τέκνον μου ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κῷ· ὃς ὑμᾶς ἀνα-
μνήσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν χῷ· καθὼς πανταχοῦ ἐν
πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω· ὡς μὴ ἐρχομένου μου πρός
ὑμᾶς, ἐφυσιώθησάν τινες· ἐλεύσομαι δὲ ταχέως
πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κς θελήσῃ· καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον
τῶν πεφυσιωμένων· ἀλλὰ τὴν δύναμιν· οὐ γὰρ ἐν λόγῳ
ἡ βασιλεία τοῦ θῦ· ἀλλ' ἐν δυνάμει· τί θέλετε· ἐν ῥάβδῳ
ἐλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματί τε πραΰτητος·
λως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία; καὶ τοιαύτη πορνεία
ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται· ὥστε τινὰ γυναῖκα
τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν; καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ· καὶ
οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε· ἵνα ἐξαρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν
ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας· ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὼν τῷ
σώματι· παρὼν δὲ τῷ πνί, ἤδη κέκρικα καὶ ὡς παρὼν
τὸν οὕτω τοῦτο κατεργασάμενον· ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κῦ
ἡμῶν ἰῦ χῦ· συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνὸς σὺν
τῇ δυνάμει τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ, παραδοῦναι τὸν
τοιοῦτον τῷ σατανᾷ· εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς· ἵνα τὸ
πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κῦ ἰῦ· οὐ καλὸν τὸ καύ-
χημα ὑμῶν· οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ
φύραμα ζυμοῖ; ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν ζύμην
ἵνα ἦτε νέον φύραμα· καθὼς ἐστὲ ἄζυμοι· καὶ γὰρ
τὸ πάσχα ἡμῶν ἐτύθη χς· ὥστε ἑορτά-

κϛ' 1ν': πρό· ἢ χΒ': ἀπαφηκέ θεμ: ιγ': ἐξομακρύνεν ὅλη·
ἀλλη: ἢ χΔ': ἀπαφήτω θεύ: ιδ': ὡς ἐκλεῖ καὶ πηός·

240

ζωμεν, μὴ ὀργῇ ὑμῖν παραιτῶ· μηδὲ ὀργῇ ὑμῖν κακίαν καὶ
πονηρίαν· ἀλλὰ ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας· ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπ
ἐν τῇ ἐπιστολῇ, μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις· γραψαι ὑμῖν ὀν τῇ ἐπιστολῇ. μὴ συναναμίγνυσθαι πόρ-
καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου· ἢ τοῖς νοις·
πλεονέκταις· ἢ ἅρπαξιν· ἢ εἰδωλολάτραις· ἐπεὶ ὀφεί-
λετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν· νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν,
μὴ συναναμίγνυσθαι, ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος,
ἢ πόρνος· ἢ πλεονέκτης· ἢ εἰδωλολάτρης· ἢ λοίδορος·
ἢ μέθυσος· ἢ ἅρπαξ, τοῦτοι οὐδὲ συνεσθίειν· τί
γάρ μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν· οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε;
τοὺς δὲ ἔξω ὁ θὸς κρινεῖ· καὶ ἐξαρεῖτε τὸν πονηρὸν ἐξ
ὑμῶν αὐτῶν· τολμᾷ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν
ἕτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγί-
ων· οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσι; καὶ εἰ ἐν
ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀναξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχί-
στων· οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν μήτι γε βιω-
τικά; βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς
ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· τούτους καθίζετε·
πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω· οὕτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν σοφὸς
οὐδὲ εἷς· ὃς δυνήσεται διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελ-
φοῦ αὐτοῦ· ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται· καὶ
τοῦτο ἐπὶ ἀπίστοις; ἤδη μὲν οὖν ὅλως ἥττημα ὑμῖν
ἐστί· ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· διατί οὐχὶ μᾶλλον
ἀδικεῖσθε· διατί οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε· ἀλλὰ ὑμεῖς
ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε· καὶ ταῦτα ἀδελφούς· ἢ οὐκ
οἴδατε ὅτι ἄδικοι θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσι;
Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι· οὔτε εἰδωλολάτραι· οὔτε

κϛ΄ ιε΄: κϡ λα΄: τ΄ άς ω: ἀ-λγ΄. πάντα μοι ἔξεστιν.

μοιχοί, οὔτε μαλακοί· οὔτε ἀρσενοκοῖται· οὔτε κλέπται·
οὔτε πλεονέκται· οὔτε μέθυσοι· οὐ λοίδοροι· οὐχ ἅρπαγες,
βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσουσι· καὶ ταῦτά τινες ἦτε.
ἀλλὰ ἀπεθλοίσασθε· ἀλλὰ ἡγιάσθητε· ἀλλὰ ἐδικαιώθητε·
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυ ἡμῶν· καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ θυ ἡμῶν. ϛ΄ τβ΄

Πάντα μοι ἔξεστιν· ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι
ἔξεστιν· ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος· πάντα βρώ-
-ματα τῇ κοιλίᾳ· καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ θς
καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει· τὸ δὲ σῶμα, οὐ τῇ
πορνείᾳ· ἀλλὰ τῷ κῷ· καὶ ὁ κς τῷ σώματι· ὁ δὲ θς καὶ
τὸν κν ἤγειρε· καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως C
αὐτοῦ· οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη χυ ἐστίν; ἆρ
οὖν τὰ μέλη τοῦ χυ ποιήσω πόρνης μέλη; μὴ γένοιτο·
ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἓν σῶμά ἐστιν·
ἔσονται γάρ φησιν οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὁ δὲ κολλώ-
-μενος τῷ κῷ, ἓν πνεῦμά ἐστι· φεύγετε τὴν πορνείαν· πᾶν
ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν·
ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει· ἢ οὐκ οἴδατε
ὅτι τὸ σῶμα ἡμῶν μέλος τοῦ ἐν ἡμῖν ἁγίου πνς ἐστίν· οὗ
ἔχετε ἀπὸ θυ· καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν· ἠγοράσθητε γὰρ
τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν θν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν· καὶ
ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν· ἅτινά ἐστι τοῦ θυ· περὶ δὲ ὧν ἐγρά-
-ψατέ μοι, καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι· διὰ δὲ τὰς
πορνείας, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω· καὶ ἑκάστη
τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω· τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλομένην
εὐνοιαν ἀποδιδότω· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί·
ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει· ἀλλ' ὁ ἀνήρ·

κϛ΄ ιε΄: τῇ δ΄ τῇς ζ΄ ἐβ΄: ἀ-λγ΄. ἐξουσιάσει τῶν θελόντων:

241

ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει· ιε΄ β΄
ἀλλ' ἡ γυνή· μὴ ἀποστερεῖτε τὸ ἀλλήλους εἰ μήτι ἂν ὁκ συμφω-
-νον πρὸς καιρὸν· ἵνα σχολάσητε τῇ τῆς προσευχῆς καὶ τῇ
αὐτῇ· καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχησθε· ἵνα μὴ πει-
-ράσῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν· τοῦτο δὲ
λέγω, κατὰ συγγνώμην· οὐ κατ' ἐπιταγήν· θέλω γὰρ
πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον
χάρισμα ἔχει ἐκ θυ· ὃς μὲν οὕτως, ὃς δὲ οὕτως· λέγω δὲ
τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις· καλὸν αὐτοῖς ἐάν μείνωσιν
ὡς κἀγώ· εἰ δὲ οὐ κρατεύονται, γαμησάτωσαν· κρεῖτ
-τον γὰρ ἐστι γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι· τοῖς δὲ γεγαμηκόσι
παραγγέλλω οὐκ ἐγὼ ἀλλὰ κς, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρι-
-σθῆναι· ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος· ἢ τῷ ἀνδρὶ
καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι· τοῖς δὲ
λοιποῖς, ἐγὼ λέγω οὐχ ὁ κς· εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα
ἔχει ἄπιστον· καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφι-
-έτω αὐτήν· καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον· καὶ αὐτὸς ε΄ τ΄ ς΄ τ΄
συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω ἄνδρα· ἡγίασται
γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί· καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ
ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρί· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀκάθαρ
-τα ἂν ἦν· νῦν δὲ ἅγιά ἐστιν· εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χω-
-ριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς
τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ θς· τί γὰρ
οἶδας γύναι εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις· ἢ τί οἶδας ἄνερ εἰ τὴν
γυναῖκα σώσεις· εἰ μή· ἕκαστος ὡς ἐμέρισεν αὐτῷ ὁ θς· ἕκαστ
ὡς κέκληκεν ὁ κς, οὕτω περιπατείτω· καὶ οὕτως ἐν
ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι· περιτετμημένῳ τις

τίς ὁκλήθη. μὴ ὄντι ασαάσθω· ὄμ ἀκροβυστίαν τίς ὁκλή-
θη. μὴ περιτεμνέσθω· ἢ περιτομὴ οὐδέν ἐστι· καὶ
ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιμ· ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θυ·
καστος ἐν τῆ κλήσει ἢ ὁκλήθη, ἐν ταύτη μενέτω· δοῦλ
ὁκλήθης, μή σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος
γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι· ὁ γὰρ ἐν κῶ κληθεὶς δοῦλος,
ἀπελεύθερος κυ ἐστίμ· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς
δοῦλος ἐστὶ χυ· τιμῆς ἠγορασθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι
ἀνθρώπων· ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω
ἕκαστος ἐν ὧ ἐκλήθη παρὰ θεῶ· περὶ δὲ τῶν παρθένων, ἐντολὴν κυ οὐκ
ἔχω· γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἐλεημένος ὑπὸ κυ πιστὸς
εἶναι· νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν
ἀνάγκην· ὅτι καλὸν ἄνθρωπον τὸ οὕτως εἶναι· δέδεσαι γυναικί·
μὴ ζήτει λύσιν· λέλυσαι ἀπὸ γυναικός· μὴ ζήτει γυναῖκα·
ἐὰν δὲ καὶ γαμήσῃς, οὐχ ἥμαρτες· καὶ ἐὰν γαμήσῃ ἡ παρθένος,
οὐχ ἥμαρτεν· θλῖψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἕξουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ
δὲ ὑμῶν φείδομαι· τοῦτο δέ φημι ἀδελφοί· ὁ καιρὸς συν-
εσταλμένος ἐστίν· τοιγαροῦν· ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς
μὴ ἔχοντες ὦσι· καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ
χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ
κατέχοντες· καὶ οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον τοῦτον, ὡς μὴ κατα-
χρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου· θέλω
δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι· ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυ
πῶς ἀρέσῃ τῷ κῶ· ὁ δὲ γαμήσας, μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου
πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί· καὶ μεμέρισται καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος.
ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυ· ἵνα ᾖ ἁγία καὶ σώματι καὶ πνεύ-
ματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου· πῶς ἀρέσῃ τῷ

ἀνδρί· τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω· οὐχ
ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω· ἀλλὰ πρὸς τὸ εὔσχημον καὶ
εὐπρόσεδρον τῷ κῶ ἀπερισπάστως· εἰ δέ τις ἀσχημο-
νεῖ ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ μὴ ἐθέλειν ἐπὶ ἀκμήν, οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι, ὃ θέλει ποιείτω· οὐχ ἁμαρτάνει·
γαμείτωσαν· ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ μὴ ἔχων
ἀνάγκην· ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος·
καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· τοῦ τηρεῖν τὴν
ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιεῖ· ὥστε καὶ ὁ γαμίζων
καλῶς ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ γαμίζων, κρεῖσσον ποιεῖ· γυνὴ
δέδεται νόμῳ, ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοι-
μηθῇ ὁ ἀνήρ, ἐλεύθερά ἐστιν ᾧ θέλει γαμηθῆναι·
μόνον ἐν κῶ· μακαριωτέρα δέ ἐστιν, ἐὰν οὕτως μείνῃ κατὰ
τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ κἀγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν· τοῦτο
δὲ τοῖς μὲ ἀδελφοῖς, εἰδέναι μέν ὅτι τοῦ ἐμοῦ γνώσεώς
ἐστιν· ἡ γνῶσις φυσιοῖ· ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ· εἴ δέ τις
δοκεῖ ἔγνωκέναι τι, οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκὼς καθὼς δεῖ
γνῶναι· εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν θν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτ·
περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι
οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ· καὶ ὅτι οὐδεὶς θς εἰ μὴ εἷς· καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε
ἐπὶ γῆς· ὥσπερ εἰσὶ θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι
πολλοί, ἀλλ' ἡμῖν εἷς θς ὁ πήρ· ἐξ οὗ τὰ πάντα· καὶ ἡμεῖς
εἰς αὐτόν· καὶ εἷς κς ἰς χς δι' οὗ τὰ πάντα· καὶ ἡμεῖς
δι' αὐτοῦ· ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις· τινὲς δὲ τῇ συνη-
θείᾳ τοῦ εἰδώλου ἕως ἄρτι, ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσι·
καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὖσα μολύνεται· τ ς τ ε'

κ$_{\text{ϛ}}$ ι' κ$_{\text{ϛ}}$ γ' λε τῆς ἀποκρ^{ις}: ἀ^{λ} ἀ^{λ} Βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ συνίστησι τῷ θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν· οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μή πως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη προσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σὲ τὸν ἔχοντα γνῶσιν ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενὴς ὑπάρχουσα οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ καὶ τὰ εἰδωλόθυτα φαγεῖν; καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' ὃν Χ^{ς} ἀπέθανεν. οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Χ^{ς} καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χ^{ν} ἁμαρτάνετε. διὸ οὐ σπερῶ μᾶς σκανδαλίζῃ τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέας εἰς τὸν αἰῶνα· ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐχὶ Ἰ^{ν} Χ^{ν} τὸν κ^{ν} ἡμῶν ἑώρακα; οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν κ^{ῳ}; εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλά γε ὑμῖν εἰμί· ἀ^{λ} ἀ^{λ} ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς

Ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς, ὑμεῖς ἐστε ἐν κ^{ῳ}· Ε^{ν} ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν, αὕτη ἐστί· μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κ^{υ} καὶ Κηφᾶς; ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι· τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ· τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει· ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει· μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; ἢ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται· οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα· μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θ^{ῳ}; ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη· ὀφείλει ἐπ' ἐλπίδι ὁ ἀροτριῶν

κ$_{\text{ϛ}}$ ι' κα': κ$_{\text{ϛ}}$ γ' ια': κ$_{\text{ϛ}}$ τ^{η} κβ τοῦ ι^{ου} τ^{ου} α' μαρ^{ις} τῆς μαλαλαηλ^{ηλ} ις:

κ$_{\text{ϛ}}$ κβ' τῇ β' τῆς η' ἑβ: ἀ^{λ} ἀ^{λ}· οὐκ οἰκοδαλεοπτοι:

ἀροτριᾷ· καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν. εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλὰ οὐ κεχρήσμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μή τινα ἐγκοπὴν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χ^{υ} δῶμεν. Ε^{ν} τ^{ῳ} ἐ^{ν} τ^{ῳ} κ^{ῳ} τ^{ῳ} τ^{ῳ} β' οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσι; οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ παρεδρεύοντες, τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται; οὕτως καὶ ὁ κ^{ς} διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν, ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν· ἐγὼ δὲ οὐδενὶ τούτων κέχρημαι· οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ τὸ καύχημά μου οὐδεὶς κενώσει· ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστί μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ δέ μοί ἐστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι· εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι· τίς οὖν μού ἐστιν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος, ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χ^{υ}· ἐ^{ς} τ^{ὸ} μὴ κατα χρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ· Τ^{ῳ} τ^{ῳ} β' ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα· ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω· καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος· ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον· ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος· μὴ ὢν ἄνομος θ^{ῳ}· ἀλλ' ἔννομος Χ^{ῳ}· ἵνα κερδήσω ἀνόμους· ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ἀσθενής· ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα· ἵνα πάντως τινὰς σώσω· πάντα δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον

ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων: ἀ^{λ} ἀ^{λ} ἐλεύθερων ἐκ πάντων

κ$_{\text{ϛ}}$ ι' κγ': ἡ^{τ} παρ^{ὰ} τῶν ἡ φ^{ω}: προ· ἡ χ^{ε}: κεφ ω τ^{ιε} μαι: χ^{ε}: κε ἑ^{ν} τ^{ερ} ας πη^{ς}: ἀλλ^{ὰ} ἡ χ^{ε} πβ: ἐξηρίνξαλοη κερ: π: περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν:

ἐν τῇ τ' ὁμ: ὁ τὸ λέγειν κλίνῃ τὸν ἀ' ἀρχάτων ε' ἀλλ' ἀθέλητος ἡμᾶς:

Τοῦτο δὲ τοιοῦτόν ἐστι τὸ ἀναβλέψαι μου τοὺς ὀφθαλμούς· ἵνα συγκοιμῶμαι τοῖς
ἁγίοις μου· οὐκ οἶδα τίνα ὁ τρόπος τῆς ἀναβλέψεως τούτου· πάντως μὲν τρόπον τινὰ
ἀναβλέψω· πῶς δὲ λαμβάνει τὸ ῥῆμα; οὐτως ἀναβλέψω ἵνα καταμάθω τὸ
ἀναβλέψαι· πάντως δὲ ὁ ἀναβλέπων ἐκ θανάτου, πάντως καὶ ἀναστήσεται· ὁ γὰρ μὴ ἀναστὰς
οὐδὲ ἀνέβλεψεν· ἵνα μὴ ὀφθαλμοὶ μόνον ὦσιν, ἵνα ὅλον τὸ σῶμα
φῶς ἀπ' αὐτῶν λάβωσιν· ὑμεῖς δὲ ἀφθαρτόν· ἐγὼ τοίνυν
οὐτως τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὐτως πυκτεύω, ὡς οὐκ
ἀέρα δαίρων· ἀλλ' οὐτως καταβαίνω μου τὸ σῶμα καὶ δου-
λαγωγῶ· μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένω-
μαι· ἀδελφοὺς δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν θέλω ἀδελφοί· ὅτι οἱ πατέρες
ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν· καὶ πάντες διὰ
τῆς θαλάσσης διῆλθον· καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν
ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ πάν-
τες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ
πόμα πνευματικὸν ἔπινον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολου-
θούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χ̄ς· ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς
πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ θς· κατεστρώθησαν γὰρ ἐν
τῇ ἐρήμῳ· ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν γεγένηνται· εἰς τὸ
μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν· καθὼς κἀκεῖνοι
ἐπεθύμησαν· μηδὲ εἰδωλολάτραι γένησθε καθὼς τινες
αὐτῶν· ὡς γέγραπται· ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πεῖν·
καὶ ἀνέστησαν παίζειν· μηδὲ πορνεύωμεν καθώς
τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν· καὶ ἔπεσαν μιᾷ ἡμέρᾳ
εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες· μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χ̄ν·
καθὼς καί τινες αὐτῶν ἐπείρασαν· καὶ ὑπὸ τῶν ὀφεων
ἀπωλόμοντο· μηδὲ γογγύζετε· καθὼς καί τινες αὐτῶν
ἐγόγγυσαν· καὶ ἀπωλόμοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ· ταῦτα δὲ

κε' κδ': τῇ γ' τῆς ἐβ': ἀλλ' ἐκ τῶν πλ' τῶν πρώκ:

κε' κε: τῇ δ' τῆς ἐβ': ἀλλ' ὁ δοκῶν εἱστάναι:

πάντα, τύποι συνέβαινεν μου ὄντες εἰμοί· ἐγράφη δὲ πρὸς
νουθέτησιν ἡμῶν· εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν· ὥστε
ὁ δοκῶν ἑστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ· πειρασμὸς ὑμᾶς
οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς ὁ θς ὃς οὐκ ἐάσει
ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε· ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ
πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν· τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν·
διόπερ ἀγαπητοί μου φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας·
ὡς φρονίμοις λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὃ φημί· τὸ ποτήριον
τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν· οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος
τοῦ Χ̄υ ἐστί; τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν· οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώ-
ματος τοῦ Χ̄υ ἐστί; ὅτι εἷς ἄρτος· ἓν σῶμα οἱ πολλοί ἐσμεν·
οἱ γὰρ πάντες, ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν· βλέπετε
τὸν Ἰσ̄λ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθίοντες τὰς θυσίας κοινω-
νοῦν τοῦ θυσιαστηρίου εἰσί; τί οὖν φημί· ὅτι εἰδωλόθυτόν τί ἐστιν·
ἢ ὅτι εἴδωλόν τί ἐστιν; ἀλλ' ὅτι ἃ θύουσι τὰ ἔθνη, δαιμο-
νίοις θύουσι καὶ οὐ θεῷ· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαι-
μονίων γενέσθαι· οὐ δύνασθε ποτήριον κυρίου πίνειν καὶ
ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε τραπέζης κυρίου με-
τέχειν· καὶ τραπέζης δαιμονίων· ἢ παραζηλοῦμεν
τὸν κν· μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμέν; πάντα μοι
ἔξεστιν· ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν·
πάντα οἰκοδομεῖ· μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητείτω· ἀλλὰ
τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος· πᾶν τὸ ὃ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον,
ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν·
τοῦ γὰρ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· εἴ δέ τις καλεῖ
ὑμᾶς τῶν ἀπίστων· καὶ θέλετε πορεύεσθαι· πᾶν τὸ
παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε· μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ

κε' κς: Γαΐου: καὶ Γαΐου τοῦ ἀποκρ': ἀλλ' πάντα παίζεται:

κ΄ κζ΄: ιη΄ επ̄ς ιη΄ εβ΄: α΄ αγ΄· εαν τις γημη εξ ιουδαιων

την σωφρονισμον· αφροσυνη δε τις εστιν η τουτο φρονουσα, μη ωφελειν· διο και μονον τον μεμνησαι και την σωφρονισμον· του γαρ κυ η γνω και το πληρωσαι αυτης εστιν (α΄ ιωη΄ τ΄) σωφρονισμος δε λεγω, ου χιτωνα τινα δωτου· αλλα την του φρονειν αρετην· ειμι γαρ η ολη ανθρωπινως κρινεσθαι υπο αλλης σωφρονιστου· ει δε μοι χαριτι μεγαλη, τι μαλλον η μοιχαι υπο ρου αλλα ριφω· η τον ουρανον η τον κοσμον· η τον τιτανον, η τον τιτυον, η τον ξενοφωντα· η τον τιτυον, η τον ξενοφωντα· ανορεκτικοτεροι γεμωμεν και ιουδαιοις και ελλησι και τη εκκλησια του θυ· καθως καγω παντα πασιν μαρεσκω· μη ζητων το εμαυτου συμφερον· αλλα το των πολλων ινα σωθωσι· μιμηται μου γινωμεθα καθως καγω χυ· επαινω δε υμας αδελφοι οτι αν ταις μνειαις μου μεμνησθε· και καθως παρεδωκα υμιν τας παραδοσεις κατεχετε· θελω δε υμας ειδεναι, οτι παντος ανδρος η κεφαλη, ο χς· εστι· κεφαλη δε γυναικος, ο ανηρ· κεφαλη δε χυ, ο θς· παν ανηρ προσευχομενος η προφητευων, κατα κεφαλης εχων, καταισχυνει την κεφαλην αυτου· πασα δε γυνη προσευχομενη η προφητευουσα ακατακαλυπτω τη κεφαλη, καταισχυνει την κεφαλην· εν γαρ εστι και το αυτο τη εξυρημενη· ει γαρ ου κατακαλυπτεται γυνη, και κειρασθω· ει δε αισχρον γυναικι το κειρεσθαι η ξυρασθαι, κατακαλυπτεσθω· ανηρ μεν γαρ ουκ οφειλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλην· εικων και δοξα θυ υπαρχων· γυνη δε δοξα ανδρος εστιν· ου γαρ εστιν ανηρ εκ γυναικος· αλλα γυνη εξ ανδρος· και γαρ ουκ εκτισθη ανηρ δια την γυναικα· αλλα γυνη δια τον ανδρα· δια τουτο οφειλει η γυνη εξουσιαν εχειν επι της

κ΄ κη΄: ιη΄ ς΄ ιη΄ εβ΄: α΄ αγ΄· ουκ εστιν ανηρ χωρις

κεφαλης διαυτοις αλλοις· ουτε γαρ η γυνη χωρις ανδρος

- κος· ουτε γαρ ανηρ χωρις γυναικος εν κω· ως γαρ η γυνη εκ του ανδρος· ουτως και ο ανηρ δια της γυναικος· τα δε παντα εκ του θυ· κρινατε εν υμιν αυτοις· πρεπον εστιν γυναικα ακατακαλυπτον τω θω προσευχεσθαι; η ουδε αυτη η φυσις διδασκει υμας· οτι ανηρ μεν εαν κομα, ατιμια αυτω εστιν; γυνη δε εαν κομα δοξα αυτη εστιν· οτι η κομη αντι περιβολαιου δεδοται· ει δε τις δοκει φιλονεικος

- κος ειναι, ημεις τοιαυτην συνηθειαν ουκ εχομεν· ουδε αι εκκλησιαι του θυ· τουτο δε παραγγελλων, ουκ επαινω· οτι ουκ εις το κρειττον αλλα εις το ηττον συνερχεσθε· πρω-

τον μεν γαρ συνερχομενων υμων εν εκκλησια, ακουω σχισματα εν υμιν υπαρχειν· και μερος τι πιστευω· δει γαρ και αιρεσεις εν υμιν ειναι· ινα οι δοκιμοι φανεροι γενωνται εν υμιν· συνερχομενων ουν υμων επι το αυτο· ουκ εστι κυριακον δειπνον φαγειν· εκαστος γαρ το ιδιον δειπνον προλαμβανει εν τω φαγειν· και ος μεν, πεινα· ος δε, μεθυει· μη γαρ οικιας ουκ εχετε εις το εσθιειν και πινειν; η της εκκλησιας του θυ καταφρονειτε· και καταισχυνετε τους μη εχοντας· τι ειπω υμιν; επαινεσω υμας επι τουτω; ουκ επαινω· εγω γαρ παρελαβον απο

του κυ, ο και παρεδωκα υμιν· οτι ο κς ις εν τη νυκτι η παρεδιδοτο, ελαβεν αρτον· και ευχαριστησας, εκλασεν και ειπεν· λαβετε φαγετε· τουτο μου εστι το σωμα το υπερ υμων κλωμενον· τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν· ωσαυτως και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων· τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εστιν εν τω εμω αιματι· τουτο ποιειτε οσακις εαν πινητε εις την εμην αναμνησιν· οσακις γαρ εαν εσθιητε τον αρτον τουτον και το ποτηριον πινητε, τον θανατον του κυ καταγγελλετε αχρις ου αν ελθη· ωστε ος αν εσθιη τον αρτον η πινη το ποτηριον του κυ αναξιως, ενοχος εσται του σωματος και του αιματος του κυ· δοκιμαζετω δε ανθρωπος εαυτον, και ουτως εκ του αρτου εσθιετω και εκ του ποτηριου πινετω· ο γαρ εσθιων και πινων κριμα εαυτω εσθιει και πινει, μη διακρινων το σωμα του κυ· δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθενεις και αρρωστοι, και κοιμωνται ικανοι· ει δε εαυτους διεκρινομεν, ουκ αν εκρινομεθα· κρινομενοι δε υπο του κυ παιδευομεθα, ινα μη συν τω κοσμω κατακριθωμεν· ωστε αδελφοι μου, συνερχομενοι εις το φαγειν, αλληλους εκδεχεσθε· ει τις πεινα, εν οικω εσθιετω· ινα μη εις κριμα συνερχησθε· τα δε λοιπα, ως αν ελθω διαταξομαι·

κ΄ κθ΄: ιη΄ α΄ κ΄ ις΄ ε΄: α΄ αγ΄· ειλω παρελαβον απο του κυ·

Τοῦτο ποιῆτε. ὁσάκις ἂν ποιῆτε ἑνὶ τῶν ἐμῶν ἀδελφῶν τού-
ὁσάκις γὰρ ἂν φάγητε τὸν ἄρτον τοῦτον. καὶ τὸ ποτήριον
τοῦτο ποιῆτε, τὸν θάνατον τοῦ κυ καταγγέλλετε. ἄχρις
οὗ ἂν ἔλθῃ. ὥστε ὃς ἂν φάγῃ τὸν ἄρτον τοῦτον. ἢ ποτίμῃ
τὸ ποτήριον τοῦ κυ ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος
καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυ. δοκιμαζέσθω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν.
καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω. καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου
πινέτω· ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρίμα ἑαυτῷ
ἐσθίει καὶ πίνει. μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ κυ· διὰ
τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι. καὶ κοι
μῶνται ἱκανοί· εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν
ἐκρινόμεθα· κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ κυ παιδευόμεθα· ἵνα
μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. ὥστε ἀδελφοί μου
συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους ἐκδέχεσθε· εἴ τις
πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω· ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε.
τὰ δὲ λοιπὰ πὼς ἂν ἔλθω, διατάξομαι· συνερίδων τῶν
τοιχων ἀδελφοί μου· οὐθέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν· οἱ δασκόλοι τῷ
ὀθνείῳ πνεύματι τοῦ ἐσθίειν τὰ ἀφόρητα αὐτῶν ἐν ἡγοῦν
ἀποπνιγόμενοι· διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι θῦ
λαλῶν, λέγει ἀνάθεμα ἰῦ· καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν
κῦ ἰῦ· εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ· διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων
εἰσί· τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα· καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσί· Ϛ
ὁ αὐτὸς κς· καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσίν· ὁ δὲ αὐτὸς
θς· ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν· ἑκάστῳ δὲ δίδοται ἡ
φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον· ᾧ μὲν
γὰρ διὰ τοῦ πνς, δίδοται λόγος σοφίας· ἄλλῳ δὲ λόγος
γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· ἑτέρῳ δὲ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ

κϛ λα: νο ιϛ τοῦ α γρη τοῦ θαυμ: πρ: ἡ χβ: τι μοι ἐν δη:
ϡ: τι δει τα ποιμ: δωϛ: ἡ χ οι ιερεις συγκεν:

πνι· ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰάματος ἐν τῷ αὐτῷ πνι· ἄλ-
λῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων· ἄλλῳ δὲ προφητεία· ἄλλῳ
δὲ διακρίσεις πνῶν· ἑτέρῳ δὲ γένη γλωσσῶν· ἄλλῳ δὲ
ἑρμηνεία γλωσσῶν· πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ
τὸ αὐτὸ πνεῦμα· διαιροῦν ἰδίαν ἑκάστῳ καθὼς βούλεται· Τ τ δ
καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἓν ἐστι· καὶ μέλη ἔχει πολλά· πᾶν
δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἑνὸς πολλὰ ὄντα ἓν ἐστι
σῶμα, οὕτως καὶ ὁ χς· καὶ γὰρ ἐν ἑνὶ πνι ἡμεῖς πάντες
εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν· εἴτε Ἰουδαῖοι· εἴτε Ἕλληνες·
εἴτε δοῦλοι· εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ πάντες εἰς ἓν πνα ἐπο-
τίσθημεν· καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν
ἓν μέλος· ἀλλὰ πολλά· ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς· ὅτι οὐκ εἰμὶ
χεὶρ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος, οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν
ἐκ τοῦ σώματος· καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς ὅτι οὐκ εἰμὶ
ὀφθαλμὸς οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος, οὐ παρὰ τοῦτο
ἐκ τοῦ σώματός ἐστιν· εἰ ὅλον ἀκοή, ποῦ ἡ ὄσφρησις· νυνὶ δὲ
θς ἔθετο τὰ μέλη ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι καθ
ὡς ἠθέλησεν· εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἓν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα·
νυνὶ δὲ πολλὰ μέν μέλη· ἓν δὲ σῶμα· οὐ δύναται δὲ
ὁ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρὶ χρείαν σου οὐκ ἔχω· ἢ πάλιν
ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσὶν χρείαν ὑμῶν οὐκ ἔχω· ἀλλὰ πολλῷ
μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα
ὑπάρχειν, ἀνάγκαιά ἐστι· καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμότερα
εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περι
τίθεμεν· καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν, εὐσχημοσύνην περισ
σοτέραν ἔχει· τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν, οὐ χρείαν ἔχει·

κ΄ λγ΄: τῶν ἁγ΄ ἀναργ΄ρων: προ· ἡ χ̄ δ̄: τοῖς ἁ΄ τοῖς: χ΄: ἀπ΄ ὡρωρώτ΄κη
ἀνν΄: ἡ χ̄ β̄: ἱλασ΄γλη΄τί καλόν:

Ἀλλὰ β̄ σωθ΄κρασθ΄ τὸ σῶμα· πᾶν ὕφρῶωτί πρίασ΄
πρ΄ ἀφ΄δοῖσ΄τί μὴν· ἵμα μὴ ἦ χρί σμα ἐν θ΄ πᾶσ΄ σώμασ΄τί· ἀλλὰ
τὸ αὐτὸ ὕσθ΄ ἀμπέλου μέρι μῶσ΄ τοῖ πᾶν μύλη· καὶ εἴ τ΄
πᾶς χ΄τί ὅλ΄ μύλος, σημασ΄ᾶχ΄ πᾶν ὑμ΄ πᾶν τῶ μύλη· ἐ΄ τ΄ δὲ ὁ
ξ΄ λ΄ζ΄ται ὅλ΄ μύλος, συγχαίρ΄ πᾶν ὑμ΄ πᾶν τῶ μύλη· ἀρ΄ χ΄ τί
Δὲ ἀρ΄ σῶμα ἐν χ̄ῳ· καὶ μύλη ὅκ μέροισ· καὶ οὐσ΄ μὴ ὁ θ΄ θ΄
ὁ θ΄ ὅμ΄ τῆ ὅκ κλησί α· πρῶ τοῖ ἀποσ΄τόλοισ· δ΄ύτ΄ρο μ΄
προφ΄ήτασ· τρί τοῖ διδασκάλοισ· ὑσ΄ τ΄ρα δ΄ωρεαμέ΄σ΄
ἐν τῶ χαρί σματ΄ί αἱμάτ΄ι· ἀμ΄ πλήκτ΄ις· κυβ΄έρνήσ΄ις·
γλῶσ΄σαισ λαλῶσ΄ι· μὴ πᾶσ΄ τῶ ἀποσ΄τόλοι; μὴ πᾶσ΄ τῶ προ
φ΄ήτασ; μὴ πᾶσ΄ τῶ διδάσκαλοι; μὴ πᾶσ΄ τῶ δ΄ωρεαμέ΄σ΄
μὴ πᾶσ΄ τῶ χαρί σματ΄ ἴασ΄ί αμάτ΄ι; μὴ πᾶσ΄ τῶ
γλώσ΄σαισ λαλοῦσ΄ι; μὴ πᾶσ΄ τῶ διέρμηνεύ΄σ΄ι; ζ΄ηλ΄ τ΄ε
δὲ τὰ χαρί σματα τὰ κρ΄ίττ΄ονα; καὶ ἔτ΄ι καθ΄ ὑσ΄ τ΄ρ
βολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι· ἐὰν ταῖσ΄ γλώσ΄σαισ τῶν ἀγ΄γέλων
λαλῶ καὶ τῶν ἀνθ΄ρώπων ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγ΄ονα χαλκὸσ
ἠχῶν· ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον· καὶ ἐὰν ἔχω προφ΄τί
Καὶ εἰ δῶ τὰ μ΄ρία μ΄ου πᾶν· καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου
καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσ΄αν τὴν πίστ΄ιν ὥσ΄τε ὄρη μεθ΄ίστ΄άν· εἰ
ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐθέν εἰμι· καὶ ἐὰν ψωμίσω πάν΄τ΄α
τὰ ὑπάρχ΄οντά μου· καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου
ἵνα καυθ΄ήσ΄ομαι· ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι·
Ἡ ἀγάπη μακροθ΄υμεῖ· χρηστ΄εύ΄ται· ἡ ἀγάπη οὐ ζ΄ηλοῖ· ἡ
ἀγάπη οὐ πέρπ΄ερεύ΄ται· οὐ φ΄υσιοῦται· οὐκ ἀσχ΄ημονεῖ·
οὐ ζ΄ητεῖ τὰ ἑαυτ΄ῆσ΄· οὐ παροξύνεται· οὐ λογί ζ΄εται τὸ
κακόν· οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικί α· συγχαίρει δὲ τῇ ἀλ΄η
θεί α· πάν΄τα στέγει· πάν΄τα πιστεύ΄ει· πάν΄τ΄α ἐλπί ζ΄ει·

κ΄ λδ΄: τῇ δ΄ τῆσ΄ θ΄ εβ̄: ἀ ἀ΄ ἡ ἀγάπη μακροθ΄υμεῖ:

1α΄

κ΄ λε΄: ἡ ιε΄ τ΄ου χ΄ τῶν ἁ΄ κυρι κ΄ ἰκ΄ υ΄: προ· ἡ χ̄ δ̄: θαν μαρτύρ΄ος:
ἀ΄ ἐπ΄ἐκκλη΄σ΄ίας: ἀνν΄ ἡ χ̄ ἐρί α τῶν ἁγ΄ καὶ ὡσ΄ιων π΄κυ·

24

πᾶσ΄αν λ΄ύπ΄ην μὴ ἡ ἁγάπη οὐδ΄ὲν ὄφ΄ελοσ΄ τὸ ὅκ΄ πρ΄ὸσ΄ τ΄ὸν θ΄ν΄· τ΄ῶν ἁ΄:
Εἴπ΄ε δὲ προφ΄ητεί αι καταργηθ΄ήσ΄ον΄ται· εἴτ΄ε γλῶσ΄σαι
παύσ΄ον΄ται· εἴτ΄ε γνῶσ΄ις καταργηθ΄ήσ΄ε΄ται· ὁ΄κ μέροισ
γὰρ γινώ΄σ΄κομεν· καὶ ὁ΄κ μέροισ προφ΄ητεύ΄ομεν· ὅ΄ταν
δὲ ἔλθῃ τὸ τέλ΄ειον, τότ΄ε τὸ ὁ΄κ μέροισ καταργηθ΄ήσ΄ε΄ται·
Ὅτ΄ε ἤμην νήπ΄ιος, ὡσ΄ νήπ΄ιος ἐλάλ΄ουν· ὡσ΄ νήπ΄ιος Δ΄ε΄ὅτι
ἐφρόνουν· ὡσ΄ νήπ΄ιος ἐλογί ζ΄όμην· ὅτ΄ε δὲ γέγ΄ονα ἀνήρ, ἠ΄ν΄ ἠ΄ν΄ ἠ΄ν΄ ἠ΄ν΄
κατήργηκα τὰ τοῦ νήπ΄ιου· Βλέπ΄ομεν γὰρ ἄρ΄τι δι΄
ἐσόπ΄τρου ἐν αἰνί γματ΄ι· τότ΄ε δὲ πρ΄όσ΄ωπον πρ΄ὸσ΄ πρ΄όσ΄ωπον· ἄρ΄τι γινώ΄σ΄κω ὁ΄κ μέροισ· τότ΄ε δὲ
ἐπ΄ιγνώ΄σ΄ομαι καθ΄ὼσ΄ καὶ ἐπ΄εγνώ΄σθην· νυνὶ δὲ μένει
πίσ΄τισ· ἐλπ΄ὶσ· ἀγάπη· τὰ τρί α ταῦτα· μείζ΄ων δὲ
τούτ΄ων, ἡ ἀγάπη· Διώκετ΄ε τὴν ἀγάπην· Ζ΄ηλοῦτ΄ε δὲ τὰ
πνευ΄ικά· μᾶλλον δὲ ἵνα προφ΄ητεύ΄ητ΄ε· ὁ γὰρ λαλῶν
γλώσ΄σῃ, οὐκ ἀνθ΄ρώποισ λαλεῖ· ἀλλὰ τῶ θ΄ῶ· οὐδεὶσ΄ γὰρ ἀκούει·
πνευ΄ι δὲ λαλεῖ μυσ΄τήρια· ὁ δὲ προφ΄ητεύ΄ων, ἀνθ΄ρώποισ λαλεῖ
οἰκοδομὴν· καὶ παράκλησ΄ιν· καὶ παραμυθί αν· ὁ λαλῶν
γλώσ΄σῃ, ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφ΄ητεύ΄ων, ἐκκλησί ἀμ΄
οἰκοδομεῖ· θέλω δὲ πάν΄τα΄σ ὑμᾶσ λαλεῖν γλώσ΄σαισ·
μᾶλλον δὲ ἵνα προφ΄ητεύ΄ητ΄ε· μείζ΄ων γὰρ ὁ προφ΄η
τεύ΄ων· ἢ ὁ λαλῶν γλώσ΄σαισ· ἐκτὸσ΄ εἰ μὴ διέρμηνεύ΄ει·
ἵνα ἡ ἐκκλησί α οἰκοδομὴν λάβ΄η· Ε΄ τ΄ὰ μ΄ια δὲ ἀδελφ΄οί· Ε΄ τ΄ῶν· Δ΄
ἐὰν ἔλθω πρὸσ΄ ὑμᾶσ γλώσ΄σαισ λαλῶν, τί ὑμᾶσ ὠφελήσ΄ω·
Ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσ΄ω ἢ ἐν ἀποκαλύψ΄ει· ἢ ἐν γνώσ΄ει·
ἢ ἐν προφ΄ητεί α· ἢ ἐν διδαχῇ· ὅμωσ΄ τὰ ἄ΄ψυχα
φωνὴν δίδόντα· εἴτ΄ε αὐλὸσ΄· εἴτ΄ε κιθάρα· ἐὰν διά
γολὴν τοῖσ φθόγγοισ μὴ δῶ, πωσ΄ γνωσθήσ΄ε΄ται τὸ

κ΄ λσ΄: τῇ ε΄ τῆσ΄ θ΄ εβ̄: ἀ ἐ΄ ἐὰν ἔλθω πρὸσ΄ ὑμᾶσ:

κ΄ λζ΄: (α΄ ιζ΄: κ΄ εἰς τ΄: δ΄ λζ΄· εἰς τὴν πρὸς Τιμόθεον:

ἀνλοιμένον· ἢ τὸ κιθαριζόμενον· καὶ γὰρ ὁ αὐλητὴς
φωνὴν σαλπιστικὴν δῶ, πῶς παρασκευάσεται εἰς τὸν πόλεμον·
οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης σαφῆ μὴ δῶτε λόγον δῶτε,
πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον· ἔσεσθε γὰρ εἰς ἀέρα
λαλοῦντες· τοσαῦτα ἐστὶν τύχη γένη φωνῶν ἐν τῷ κόσμῳ·
καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἄφωνον· ἐὰν οὖν μὴ δῶ τὴν δύναμιν
τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος· καὶ ὁ λαλῶν
ἐν ἐμοὶ βάρβαρος· οὕτως καὶ ὑμεῖς· ἐπεὶ ζητεῖτε πνευμάτων,
πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητήσατε·
ἵνα περισσεύητε· διὸ ὁ προφητεύων λαλείτω, προσευχέσθω
ἵνα διερμηνεύῃ· ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσσῃ,
τὸ πνεῦμου προσεύχεται· ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστι·
τί οὖν ἐστί· προσεύξομαι τῷ πνεύματι· προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ
νοΐ· ψαλῶ τῷ πνεύματι· ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοΐ· ἐπεὶ ἐὰν εὐλο-
γήσῃς τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου,
πῶς ἐρεῖ τὸ ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ· ἐπεὶ δὲ τί λέγεις
οὐκ οἶδε· σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς· ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰ-
κοδομεῖται· εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου· πάντων ὑμῶν μᾶλλον
γλώσσαις λαλῶν· ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους
διὰ τοῦ νοός μου λαλῆσαι ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ
μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ· ἀδελφοί· μὴ γίνεσθε παι-
ἐν τοῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε· ταῖς
δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε· ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται· ὅτι
ἐν ἑτερογλώσσοις καὶ ἐν χείλεσιν ἑτέροις λαλήσω τῷ λαῷ
τούτῳ· καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονταί μου λέγει κύ· ὥστε τὸ
αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν· οὐ τοῖς πιστεύουσιν· ἀλλὰ τοῖς
ἀπίστοις· ἡ δὲ προφητεία, οὐ τοῖς ἀπίστοις· ἀλλὰ τοῖς

κ΄ λζ΄· πρὸς ἡ χ΄ λ΄: συνιερευσεις τον: χ΄: ει πεπνοις κε τῶ κω μου:
ομ· ἡ χ΄ λ΄: μωσης κ΄ δορωνιμ: χ΄: ε πε καλουν ητο τον κκ΄:

κ΄ λη΄: τῶ ς΄ τ΄ θ΄ εβ΄: δ΄ λζ΄· ὅταν συνέρχησθε:

24 β

πιστεύουσιν· ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτό·
καὶ πάντων γλώσσαις λαλῶσιν· εἰσέλθωσι δὲ ἰδιῶται ἢ
ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε; ἐὰν δὲ πάντες προ-
φητεύωσιν· εἰσέλθῃ δέ τις ἄπιστος ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχε-
ται ὑπὸ πάντων· ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων· τὰ κρυπτὰ
τῆς καρδίας αὐτοῦ, φανερὰ γίνεται· καὶ οὕτως πεσὼν
ἐπὶ πρόσωπον, προσκυνήσει τῷ θεῷ· ἀπαγγέλλων ὅτι
ὄντως ὁ θεὸς ἐν ὑμῖν ἐστί· τί οὖν ἐστίν ἀδελφοί· ὅταν
συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει· διδαχὴν ἔχει·
γλῶσσαν ἔχει· ἀποκάλυψιν ἔχει· ἑρμηνείαν ἔχει· πάντα
πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω· εἴτε γλώσσῃ τις λαλεῖ κατὰ
δύο· ἢ τὸ πολὺ τρεῖς· καὶ ἀνὰ μέρος· καὶ εἷς διερμη-
νευέτω· ἐὰν δὲ μὴ ᾖ διερμηνευτής, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ·
ἑαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ θεῷ· προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς
λαλείτωσαν· καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν· ἐὰν δὲ ἄλλῳ
ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω· δύνασθε
γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν· ἵνα πάντες
μανθάνωσι· καὶ πάντες παρακαλῶνται· καὶ πνεύ-
ματα προφητῶν, προφήταις ὑποτάσσεται· οὐ γάρ ἐστιν
ἀκαταστασίας ὁ θεὸς· ἀλλὰ εἰρήνης· ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκ-
κλησίαις τῶν ἁγίων· αἱ γυναῖκες ὑμῶν, ἐν ταῖς ἐκ-
κλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς λαλεῖν·
ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει· εἰ δέ τι μαθεῖν
θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν·
αἰσχρὸν γάρ ἐστι γυναικὶ ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν· ἢ ἀφ' ὑμῶν
ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐξῆλθεν· ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν·
εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικός, ἐπιγινωσκέτω

ε΄ ϛ΄ ζ΄ (α΄· κ΄ πῶν τῆς:

ἀνήρ ἀφ' ὑμῶν· ὅτι κύριόν μου τὸν λαόν· ἢ δι' τί ἐάμοι εἶ,
ἐμοί φησιν· ὡς τὸν ἀδελφοὶ ζηλοῦντε τὸν τροφητεύειν·
καὶ τὸ λαλεῖν γλῶσσαις μὴ κωλύετε· πάντα δὲ εὐσχημό-
μως καὶ κατὰ τάξιν μὴ μέθοι· ἀρχὴν δὲ ἐποίησεν ὑμῖν
ἀδελφοὶ τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν· ὃ καὶ παρ-
-ελάβετε· ἐν ᾧ καὶ ἑστήκατε· δι' οὗ καὶ σώζεσθε· τίνι
λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν· εἰ κατέχετε· ὅς τὸς εἰμὴ εἰκῆ
ἐπιστεύσατε· παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ
καὶ παρέλαβον· ὅτι Χς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτι
-ῶν ὑμῶν· κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι ἐτάφη· καὶ ὅτι ἐγη
-γερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι
ὤφθη Κηφᾷ· εἶτα τοῖς δώδεκα· ἔπειτα ὤφθη ἐπά-
νω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ· ἐξ ὧν οἱ πλείονες
μένουσιν ἕως ἄρτι· τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· ἔπειτα
ὤφθη Ἰακώβῳ· εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· ἔσχατον
δὲ πάντων ὡς τῷ ἐκτρώματι ὤφθη κἀμοί·
ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων· ὃς οὐκ εἰμὶ
ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος· διότι ἐδίωξα τὴν ἐκ-
-κλησίαν τοῦ θῦ· χάριτι δὲ θῦ εἰμὶ ὃ εἰμί· καὶ ἡ χάρις
αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμέ, οὐκ ἐμὴ ἐγένηθη· ἀλλὰ περισσότερον
αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δὲ· ἀλλὰ χάρις τοῦ
θῦ ἡ σὺν ἐμοί· εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτως κηρύσ-
-σομεν· καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε· εἰ δὲ Χς κηρύσσεται ὅτι
ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσί τινες ἐν ὑμῖν ὅτι
ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν· εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν
οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χς ἐγήγερται· εἰ δὲ Χς οὐκ ἐγήγερται,
κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν· κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις

249

-μῶν· ἀρ ἰσκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ θῦ· ὅτι
ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ θῦ ὅτι ἤγειρε τὸν Χν ὃν οὐκ
ἤγειρεν· εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται· εἰ γὰρ νεκροὶ
οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χς ἐγήγερται· εἰ δὲ Χς οὐκ ἐγήγερται,
ματαία ἡ πίστις ὑμῶν· ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν·
ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χῷ ἀπώλοντο· εἰ ἐν τῇ ζωῇ
ταύτῃ ἠλπικότες ἐσμὲν ἐν Χῷ μόνον, ἐλεεινότεροι
πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν· νυνὶ δὲ Χς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν·
ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο· ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώ-
που θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν· ὥσπερ γὰρ
ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ ἐν τῷ
Χῷ πάντες ζωοποιηθήσονται· ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ
τάγματι· ἀπαρχὴ Χς· ἔπειτα οἱ τοῦ Χῦ· ἐν τῇ παρουσίᾳ
αὐτοῦ· εἶτα τὸ τέλος· ὅταν παραδῷ τὴν βασιλείαν τῷ
θῷ καὶ πατρί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν
ἐξουσίαν καὶ δύναμιν· δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν, ἄχρις
οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ·
ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος· πάντα γὰρ ὑπέ-
-ταξεν ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ· ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα
ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ
τὰ πάντα· ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε
καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ
τὰ πάντα· ἵνα ᾖ ὁ θὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν· ἐπεὶ τί
ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν· εἰ ὅλως
νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται· τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν
νεκρῶν· τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν·
καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω· μὰ τὴν ὑμετέραν καύχησιν

ἢ μᾶλλον ὅτι χῶϊ ὑπὸ τοῦ κῶ λιμῶν· ἢ κατὰ ἀμοῦ σθηριομαί
χασάν· ὑμοῖ τὸ ὄφελος· ἡμόκροι οὐκ ἄλλο μοι τ΄,
Φ ἀλλὰ μὴν καὶ πεινῶμεν· ἀωριοῦ γὰρ ἀπὸ θνήσκομεν· μὴ
πολλαπάσθω· φθέρουσι μὴ ἤθην χρηφὼ ὁ μὲν λίαι κακαί· ὅκ
μὴ ψαστὸ δικαίως· καὶ μὴ ἁμαρτάνῃ· ἀμφοσίαν γὰρ θῦ
τὴν θεὸν ἔχουσι· παρὸς ὁμπροσθὴν ἡμῖν μὲν λέγω· ἀμφοτέρῃ τὶς·
παῦς ἀείρομεν τοὶ μὲν ὀκροί· παῖ ὡς δὲ σώματι ὄρχομεν·
ἄφθορον· σὺ δ΄ ἀσπείρῃς, οὐ ζῳοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ·
Καὶ ὃ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις·
ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον ἐτύχοι σίτου ἢ τινος τῶν λοιπῶν·
ὁ δὲ θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα καθὼς ἠθέλησε· καὶ ὅκαστ΄
ε ξ τ΄: τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα· ἔπ΄ οὐ πᾶσα σὰρξ
Η αὐτὴ σάρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν ἀνθρώπων· ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν·
ἄλλη δὲ ἰχθύων· ἄλλη δὲ πτηνῶν· καὶ σώματα ἐπουρανία·
Καὶ σώματα ἐπιγεία· ἀλλ΄ ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων
δόξα· ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων· ἄλλη δόξα ἡλίου· καὶ
ἄλλη δόξα σελήνης· καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ
ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ· οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν
νεκρῶν· σπείρεται ἐν φθορᾷ· ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ·
σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ· ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν
ἀσθενείᾳ· ἐγείρεται ἐν δυνάμει· σπείρεται σῶμα ψυχικόν·
ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν· ἔστι σῶμα ψυχικόν· καὶ ἔστι
σῶμα πνευματικόν· οὕτω καὶ γέγραπται· ἐγένετο ὁ πρῶτος
ἄνθρωπος Ἀδὰμ, εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ, εἰς πνεῦμα
ζῳοποιοῦν· ἀλλ΄ οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν· ἀλλὰ τὸ ψυχικόν·
ὕστερον τὸ πνευματικόν· ἔπειτα ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός·
δεύτερος ἄνθρωπος, ὁ κύριος ἐξ οὐρανοῦ· οἷος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι

250

καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι·
Κ καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσωμεν
καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου· τοῦτο δέ φημι ἀδελφοί·
ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν θῦ κληρονομῆσαι οὐ δύναται·
οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ· ἰδοὺ μυστήριον
μῖν λέγω· πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα· πάντες δὲ
ἀλλαγησόμεθα· ἐν ἀτόμῳ ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ ἐν τῇ ἐσχάτῃ
σάλπιγγι· σαλπίσει γὰρ καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται
ἄφθαρτοι· καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα· δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν
τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν· καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύ-
σασθαι ἀθανασίαν· ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσηται
ἀφθαρσίαν· καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀθανασίαν,
τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· κατεπόθη ὁ
θάνατος εἰς νῖκος· ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον· ποῦ
σου ᾅδη τὸ νῖκος· τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου, ἡ ἁμαρτία·
ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας, ὁ νόμος· τῷ δὲ θεῷ χάρις·
τῷ διδόντι νῖκος διὰ τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ· τ΄ τῶν κοιμη: φτ
(W C τὸ ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ, ἑδραῖοι γίνεσθε· ἀμέτα
κίνητοι· περισσεύοντες τῷ ἔργῳ τοῦ κυ πάντοτε·
εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν κῶ· περὶ
δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, ὡς περ διέταξα
ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε·
Κατὰ μίαν σαββάτων, ἕκαστος ὑμῶν παρ΄ ἑαυτῷ τιθέτω
θησαυρίζων ὅτι ἂν εὐοδοῦται· ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω, τότε
λογίαι γίνωνται· ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὓς ἐὰν δοκι
μάσητε, διὰ ἐπιστολῶν τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν
χ ἀρετὴν ὑμῶν εἰς Ἰερουσαλήμ· ἐὰν δὲ ἄξιον τοῦ κἀμὲ πο τ΄ τ΄ Γ

κϛ΄ μαΐ· κϛ΄ τε· κϛ΄ ἐστὶν ἡ β΄ πρὸ τοῦ ἱερομ[ά]ρτυ[ρος] Ἰουστίνου·

ρά[σ]θη, σὺν ὑμῖν τοῦ ῥάσαι με· ὀλλύομαι δὲ τοῦ ἴδιον
ὅταν μακρύνομαι αὐτοῦ· μακρύνομαι γὰρ διὰ τοῦτο·

Πρὸς ὑμᾶς δὲ ἦλθον τοῦ ἀμῦναι· ἢ καὶ τοῦ ἀχθέσθαι·
ἵνα ὑμεῖς με τοῦ τιμήσητε· οὐ διὰ τοῦ τοῦτο λέγω· οὐθὲν
γὰρ ὑμᾶς ὄφελός ἐστιν ἐμοῦ τοῦ λαλοῦντος· ὅλως δὲ χρόνον
τινὰ ἐμοὶ ὑστερεῖσθε τοῦ ἐμοῦ· τοῦ χάριν δὲ ὑστερεῖσθε
ὑμεῖς ἐμοῦ· ὅτι οὐκ ἐστὲ ὑγιεῖς· ἐγὼ δὲ ὑμῶν ἀπολαύω
πολλοί· διὰ δὲ τοῦτο ἦλθον τοῦ μόθους, ἵνα ἀφόβως
γένηται τοῦ πρὸς ὑμᾶς· τοῦ γὰρ ὀργὴν κυρίου ὀργὰς ἔχειν ὡς καὶ
φόβου· μήτις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ· τοῦ τοῦτο γὰρ
αὐτὸν ὁ κύριος ἐρρύσατο· ἵνα δὲ λυθῇ τοῦ πρός με· οὐκ ἀνέχομαι γὰρ αὐτῆς
τῆς τοῦ ἀδελφοῦ· τοῦ τοῦ δὲ αὐτοῦ λύσω τοῦ ἀδελφοῦ,
πολλὰ τοῦ ἀπολάβω αὐτὸν ἵνα λυθῇ τοῦ πρὸς ὑμᾶς μὴ
τοῦ ἀδελφοῦ· καὶ τοῦ πάντως οὐκ ἔμελλον ἵνα μὴ ὦσιν
ὅλως· ὅλως δὲ ὅταν ἀκαιρήσῃ· ἀρχιερατικὸν
τὸ κεφάλαιον τοῦτο· ἀμβρίζω αὐτό· κρατεῖ οὖν αὐτό· τοῦ πάντα
ὑμῶν ὑμᾶς τοῦ τοιαῦτα μανθάνειν· τοῦ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοὺς
οἰδαντοῦ τὴν οἰκείαν φθορὰν· ὅτι ἄρα ἀπορεῖ τὴν σ
ωτηρίαν· καὶ ὡς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔδωκαν αὐτόν·
ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις· καὶ τοῦ πάντι
τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι· χαίρω δὲ ὅτι τὴν περὶ
σίαν φθορὰν καὶ φθοῦρ τοῦ μάτου καὶ σύγχυσιν· ὅτι τὸ
ὑμῶν ὑστέρημα, οὗτος ἀνεπλήρωσαν· ἀνέπαυσαν γὰρ
τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν· ὅτι οἱ μὲν οὐ σκέπτουσιν τοιού
τοις οὖσιν· ἀσπάζομαι ὑμᾶς αἱ ὄκκλησίαι τῆς ἀσίας·
ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐν κῶ πολλὰ ἀκύλας καὶ πρίσκιλλα
σὺν τῇ κατ᾽ οἶκον αὐτῶν ὄκκλησίαν· ἀσπάζομαι ὑμᾶς

ἐπὶ μὲν τοῦ ὁρίζοντος ἐστὶν ἡ τοῦ ἥλιου ἀνατολή·

ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ πολλὰ ἀκύλας καὶ πρίσκιλλα σὺν τῇ κατ᾽ οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ

προτρέπεται αὐτὴν μᾶλλον πολλὰ ἀγαθὰ ἐργάζεσθαι· αἰτιᾶται μὲν γὰρ τοὺς δοκοῦντας προέχειν καὶ χαριζομένους, καὶ παραλέγεται πανταχοῦ τὰ ἄπερ πολλάκις ἐμνήσθημεν διὰ τοῦτο κ΄· καὶ πάλιν ὁ παῖς ἀσθενῶν δὲ διηγεῖται αὐτὸν πρὸς ἀκρίβειαν· ἐξ οὗ τὸν πατέρα παραδείσου· καὶ ἐξ οὗ τὸν τρίτον οἰωνὸν ἁρπαγείς· ἐξ οὗ παρεμβέλασιν ἀμαρτάνειν· ἀλλὰ μὴν μόνοις τοῖς ἁμαρτάνουσιν, ὅμως χαρίζεται τὴν μὴ πολλήν· ὅπερ πάσχοι τοίνυν λόγος ἂν ἡμῖν τὴν ὅσα πολλήν, περὶ τοῦ ἑαυτοῦ· καὶ περὶ κορινθίων· καὶ τὸν ψαλτὴν πολὺ πόλεμον· ὃν καὶ τοῦτο ἐξ οὗ ἐξ ἀνθρώπου, περὶ τῆς ἀναστάσεως, περὶ τῆς ἐκ νεκρῶν· καὶ περὶ κορινθίων· καὶ τὸν ψαλτὴν πολὺ πόλεμον ἀναβοήσας καὶ τὸν μισθόν:

πρὸς κορινθίους δευτέρα ἐπιστολή:

Παῦλος ἀπόστολος ἰῦ χῦ διὰ θελήματος θῦ· καὶ τιμόθεος ὁ ἀδελφός· τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θῦ τῇ οὔσῃ ἐν κορίνθῳ· σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ ἀχαΐᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θῦ πρὸς ἡμῶν· καὶ κῦ ἰῦ χῦ· ὁ θλογητὸς ὁ θς· καὶ πατὴρ τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ· ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ θς πάσης παρακλήσεως· ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν· εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ θῦ· ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ χῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ τοῦ χῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν· εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας τῆς ὑμῶν τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν·

εἰς ελεήμ: προ ἡ χδ: τοῖς ἁ΄ τοῖς ἑνῆ: πῑ: προωρώμην τὸν κν:
ὁμω: ἡ χδ: ἐκ οἱ δίκαιοι κῑ: πῑ: πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν

252

καὶ ἡ ὄλη τοῦ σώματος ὑπομονὴ ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα τὸ παρακαλεῖσθαι, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· ἵνα δὲ τὸ οὕτως ὑπὲρ κοιμωμένων ἀγνοεῖν τῶν παθημάτων, οὕτως ὑπὲρ τῆς παρακλήσεως· ἐν οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοὶ ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ ἀσίᾳ· ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ὑπὲρ δύναμιν ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν· ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς· ἀλλὰ ἐπὶ τῷ θῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ῥύεται· εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται· συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει· ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν· ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν, αὕτη ἐστί· τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν· ὅτι ἐν ἁγιότητι καὶ εἰλικρινείᾳ θῦ· οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ· ἀλλὰ ἐν χάριτι θῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ· περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς· οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν· ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε· ἐλπίζω δὲ ὅτι ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε· καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους· ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμὲν καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κῦ ἰῦ· καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν τὸ πρότερον· ἵνα δευτέραν χάριν σχῇτε· καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν· καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν· τοῦτο οὖν βουλόμενος μή τι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην; ἢ ἃ βουλεύομαι κατὰ

κγ΄ γ΄: τῇ ς΄ τῆς ι΄ εβ΄: δ΄ λγ΄: ἡ καύχησις ἡμῶν:

σαρκα βουλόμαι· ἵνα ὑπὲρ ἀμοιβὴν τὴν ἐμὴν καὶ τὸ οὐ γ΄;
Πιστὸς δὲ ὁ θς ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς, οὐκ ἔστιν
μὲν καὶ οὔ· ὁ γὰρ τοῦ θυ υἱὸς Ἰς Χς· ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυ
χθεὶς· δι' ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο ναὶ
καὶ οὔ· ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν· ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι θυ,
ἐν αὐτῷ τὸ ναί· καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμήν· τῷ θῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν·
Ὁ δὲ βεβαιῶν ὑμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χν· καὶ χρίσας ἡμᾶς θν·
ὃς καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς· καὶ δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ
πνς ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν· Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν θν
ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχήν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν
οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον· οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πί
στεως· ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ
πίστει ἑστήκατε· ἔκρινα δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο τὸ μὴ πάλιν ἐν
λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν· εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς
ἐστιν ὁ εὐφραίνων με· εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ· καὶ
ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό· ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω· ἀφ' ὧν
ἔδει με χαίρειν· πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς· ὅτι
Ἡ ἐμὴ χαρά, πάντων ὑμῶν ἐστιν· ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως
καὶ συνοχῆς καρδίας, ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύ-
ων· οὐχ ἵνα λυπηθῆτε· ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν
ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς· Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ
ἐμὲ λελύπηκεν· ἀλλὰ ἀπὸ μέρους ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ
πάντας ὑμᾶς· ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ
ὑπὸ τῶν πολλῶν· ὥστε τοὐναντίον μᾶλλον ὑμᾶς χα
ρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι· μήπως τῇ περισσοτέρᾳ
λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος· διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς,
Κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα· ἵνα

κγ΄ ε΄: τῇ β΄ τῆς ια΄ ἐβ΄: δ΄ Δι΄. ἐ μὴ χρ. πάντων ἡ

γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν· εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε·
Ὃ δέ τι χαρίζεσθε, κἀγὼ καὶ γὰρ ἐγὼ εἴ τι κεχάρισμαι
ᾧ κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς· ἐν προσώπῳ Χυ· ἵνα μὴ πλεο
νεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ σατανᾶ· οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα
ἀγνοοῦμεν· Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
Χυ· καὶ θύρας μοι ἀνεῳγμένης ἐν κῳ· οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ
πνί μου τῷ μὴ εὑρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου· ἀλλὰ
ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν· Τῷ δὲ
θῷ χάρις· τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χῷ·
Καὶ τὴν ὀσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν
ἐν παντὶ τόπῳ· ὅτι Χυ εὐωδία ἐσμὲν τῷ θῷ ἐν τοῖς
σῳζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις· οἷς μέν, ὀσμὴ
θανάτου εἰς θάνατον· οἷς δέ, ὀσμὴ ζωῆς εἰς ζωήν· καὶ
πρὸς ταῦτα, τίς ἱκανός· οὐ γάρ ἐσμεν ὡς οἱ λοιποὶ τοὶ κάπη
λεύοντες τὸν λόγον τοῦ θυ· ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας· ἀλλ' ὡς
ἐκ θυ· κατενώπιον τοῦ θυ ἐν Χῷ λαλοῦμεν· ἀρχόμεθα
πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν· ἢ μὴ χρῄζομεν ὡς τινες,
συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν·
Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν, ὑμεῖς ἐστε· ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν· γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων
ἀνθρώπων· φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χυ· διακονηθεῖσα
ὑφ' ἡμῶν· ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι ἀλλὰ πνί θυ ζῶντος·
οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις· ἀλλ' ἐν πλαξὶ καρδίαις σαρκίναις·
Πεποίθησιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χυ πρὸς τὸν θν·
οὐχ ὅτι ἱκανοί ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαί τι ὡς ἐξ
ἑαυτῶν· ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θυ· ὃς καὶ ἱκάνωσεν
ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης· οὐ γράμματος· ἀλλὰ πνός·

κγ΄ ζ΄: τῇ δ΄ τῆς ια΄ ἐβ΄: δ΄ Δι΄. πεποίθησιν τοι

τὸ γὰρ γεγραμμένον ἀπὸ κτίσεως· τὸ δὲ παρὼν ἀπὸ σήμερον εἰ-
δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐγγεγραμμένη λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ· ὡς τὸ μὴ δύνασθαι ἀτε-
νίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως· διὰ τὴν
δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργουμένην, πῶς
οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ· εἰ γὰρ ἡ
διακονία τῆς κατακρίσεως δόξα, πολλῷ μᾶλλον περισ-
σεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ· καὶ γὰρ οὐ
δεδόξασται τὸ δεδοξασμένον ἐν τούτῳ τῷ μέρει· ἕνεκεν
τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης· εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δό-
ξης, πολλῷ μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ· ἔχοντες οὖν
τοιαύτην ἐλπίδα, πολλῇ παρρησίᾳ χρώμεθα· καὶ οὐ
καθάπερ Μωϋσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον
ἑαυτοῦ πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος
τοῦ καταργουμένου· ἀλλὰ ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν·
ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον, τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώ-
σει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει· μὴ ἀνακαλυπτόμενον
ὅτι ἐν Χριστῷ καταργεῖται· ἀλλ' ἕως σήμερον ἡνίκα ἂν ἀνα-
γινώσκηται Μωϋσῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖ-
ται· ἡνίκα δ' ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα·
ὁ δὲ Κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία·
ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν
δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα μετα-
μορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν· καθάπερ ἀπὸ Κυ-
ρίου Πνεύματος· διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην καθὼς
ἠλεήθημεν, οὐκ ἐκκακοῦμεν· ἀλλὰ ἀπειπάμεθα τὰ
κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης· μὴ περιπατοῦντες τῷ πανουργίᾳ·

κϛ΄ θ΄: τῇ ε΄ τῆς ια΄ εβ΄: λ΄ λγ΄· ἔχοντες τὴν διακο΄:

κϛ΄ εἰς τὸν
μὴ δὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ τῇ φανερώσει
τῆς ἀληθείας συνιστάνοντες ἑαυτοὺς· πρὸς πᾶσαν συνει-
δησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· εἰ δὲ καὶ ἔστιν κεκαλυμμένον
τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἔστιν κεκαλυμμένον·
ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου, ἐτύφλωσεν τὰ νοήματα
τῶν ἀπίστων· εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι αὐτοὺς τὸν φωτισμὸν
τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ· ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ·
οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν· ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν κύριον· ἑαυτοὺς δὲ
δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν· ὅτι ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους
φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν· πρὸς
φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ
Ἰησοῦ Χριστοῦ· θησαυρὸν δὲ τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις
σκεύεσιν· ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾖ τοῦ θεοῦ· καὶ
μὴ ἐξ ἡμῶν· ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι·
ἀπορούμενοι· ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι· διωκόμενοι· ἀλλ'
οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι· καταβαλλόμενοι· ἀλλ' οὐκ ἀπολλύ-
μενοι· πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι
περιφέροντες· ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν
φανερωθῇ· ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες, εἰς θάνατον παρα-
διδόμεθα διὰ Ἰησοῦν· ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν
τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν· ὥστε ὁ μὲν θάνατος, ἐν ἡμῖν
ἐνεργεῖται· ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν· ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦ-
μα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον· ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα·
καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν· διὸ καὶ λαλοῦμεν· εἰδότες ὅτι ὁ ἐγεί-
ρας τὸν κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν
ὑμῖν· τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς· ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα
διὰ τῶν πλειόνων, τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν
δόξαν τοῦ θεοῦ· διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν· ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν

κϛ΄ ια΄: τῇ ς΄ τῆς ια΄ εβ΄: λ΄ λγ΄· ἔχοντες τὸ αὐτὸ πνα΄:

τ' ξ' τ' κϛ' κ/ πων ἀ'.

Ἡ δόξα τοῦ θῦ. τ' διὸ οὐκ ὀκ κακοίμεθα· ἀλλ' ἐ κ. καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσω θεν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέραν· τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν· μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα· ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια. οἴδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ θεοῦ ἔχομεν οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν· τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες· εἴγε καὶ ἐνδυσάμενοι, οὐ γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα· καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν βαρούμενοι· ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι· ἀλλ' ἐπενδύσασθαι· ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, θεός· ὁ καὶ δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος· θαρροῦντες οὖν πάντοτε καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες τοῦ σώματος ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ κυ· διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν οὐ διὰ εἴδους· θαρροῦμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος· καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν κν· διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα εἴτε ἐνδημοῦμεν εἴτε ἐκδημοῦμεν εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι· τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ χυ· ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ἃ ἔπραξεν· εἴτε ἀγαθὸν· εἴτε κακόν. εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυ, ἀνθρώπους πείθομεν· θεῷ δὲ πεφανερώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν

255

ἡμῶν πεφανερῶσθαι· οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν· ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑπὲρ ἡμῶν καυχήματος ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ οὐ καρδίᾳ· εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, θεῷ· εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν· ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ χυ συνέχει ἡμᾶς· κρίναντας τοῦτο· ὅτι εἷς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν· ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι· ὥστε ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἴδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα χν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν· ὥστε εἴ τις ἐν χῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν· ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θῦ· τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ ἰῦ χῦ· καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς· ὡς ὅτι θῦ ἦν ἐν χῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ· μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν· καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς· ὑπὲρ χῦ οὖν πρεσβεύομεν· ὡς τοῦ θῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ χῦ· καταλλάγητε τῷ θεῷ· τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν· ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη θῦ ἐν αὐτῷ· συνεργοῦντες δὲ, καὶ παρακαλοῦμεν· μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ θῦ δέξασθαι ὑμᾶς· λέγει γάρ· καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου· καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος· ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας· μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν· ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία· ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς θῦ διάκονοι· ἐν ὑπομονῇ πολλῇ

κγ ις· τῆ λ τῆ ιβ ἐβ· ἀ σ· ὁ φόβος ἡμῶν δικαίως·

ὁμοθλίψομεν· ὁμαμάκαις· ὁμφόβοις χωρίοις· ὁμπολιορκίαις·
ὁμφυλακαῖς· ὁμἀκαταστασίαις· ὁμκόποις· ὁμάγρυπνίαις·
μνησθέντες· ὁμλιμῷ· ὁμπυρετῷ· ὁμγυμνότητι· ὁμμακροθυμίαις· ὁμ
χρηστότητι· ὁμπνεύματι· ὁμἀνυποκρίτῳ· ὁμλόγῳ
ἀληθείας· ὁμδυνάμει θεοῦ· διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαι ο
- σύνης· τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν· διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας·
διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς· ὡς
ἄγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι· ὡς ἀποθνήσκοντες·
καὶ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι·
ὡς λυπούμενοι, ἀεὶ δὲ χαίροντες· ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ
πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν ἔχοντες· καὶ πάντα κατέχοντες.

Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς Κορίνθιοι· ἡ καρδία
ἡμῶν πεπλάτυνται· οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν· στενο χω
- ρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν· τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμι
σθίαν ὡς τέκνοις λέγω· πλατυνθῆτε καὶ ὑμεῖς· μὴ γίνεσθε
ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνῃ καὶ
ἀνομίᾳ· τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος· τίς δὲ
συμφώνησις χριστοῦ πρὸς βελίαρ· ἢ τίς μερὶς πιστῷ μετὰ
ἀπίστου· τίς δὲ συγκατάθεσις ναῷ θεοῦ μετὰ εἰδώλων·
ὑμεῖς γὰρ ναὸς θεοῦ ζῶντος· καθὼς εἶπεν ὁ θεός· ὅτι
ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω· καὶ ἔσομαι
αὐτῶν θεός· καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός· διὸ ἐξέλθατε ἐκ
μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε λέγει κς· καὶ ἀκαθάρτου
μὴ ἅπτεσθε· κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς· καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς
πατέρα· καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέμοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας· λέγει
κς παντοκράτωρ· ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας
ἀγαπητοί, ἵνα καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μο

κε ιη· τῆ ε τῆς ιβ ἐβ· δ σ· καθαρίσωμεν ἑαυτούς·

λ

λ2

κε ιθ· τῆ ς τῆς ιβ ἐβ· ἀ σ· ἡ καταθλῖψις μ· ε· ς·

256

λυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος· ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ
θῦ· τ χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν· οὐδένα
ἐφθείραμεν· οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν· οὐ πρὸς κατ
- κρισιν λέγω· προείρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν
ἐστὲ εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν· πολλή μοι παρ
- ρησία πρὸς ὑμᾶς· πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν·
πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει· ὑπερπερισσεύομαι
τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν· καὶ γὰρ ὁτε ἐλθόντων ἡμῶν
εἰς Μακεδονίαν, οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν·
ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι· ἔσωθεν φόβοι·
ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς, παρεκάλεσεν ἡμᾶς
ὁ θς· ἐν τῇ παρουσίᾳ τίτου· οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ
αὐτοῦ· ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ᾗ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν·
ἀπαγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν· τὸν ὑμῶν ὀδυρ
μόν· τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ· ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι·
ὅτι ἐν καὶ ὀλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ· οὐ μεταμέλομαι·
εἰ καὶ μετεμελόμην· βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη εἰ
πρὸς ὥραν ἐλύπησεν ὑμᾶς· νῦν χαίρω οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε·
ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ
θν· ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν· ἡ γὰρ κατὰ θν
λύπη, μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται· ε τ ε
ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη, θάνατον κατεργάζεται· ἰδοὺ γὰρ
αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ θν λυπηθῆναι ὑμᾶς, πόσην κατερ
γάσατο ὑμῖν σπουδήν· ἀλλὰ ἀπολογίαν· ἀλλὰ ἀγανάκτησιν·
ἀλλὰ φόβον· ἀλλὰ ἐπιπόθησιν· ἀλλὰ ζῆλον· ἀλλὰ ἐκδίκησιν·
ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς, ἁγνοὺς εἶναι ἐν τῷ πράγματι·
ρυσθῆναι ἡμᾶς, οὐκ εἰς μόκην τοῦ ἀδικήσαντος· οὐ

λὸν ἄμοκλον τοῦ ἀδικηθέντος· ἀλλ' ἐμόκλον τοῦ βαμβρω
θῆναι τὴν ασουδὴν ἡμῶν τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τοῦ ὀφειλέ-
μα τοῦ θῦ· διὰ τοῦτο παρακλῆσθαι δυνατὸν
παρακλήσει ὑμῶν· πολλοὶ γὰρ τρόπος δὲ μᾶλλον ἀφ' ἡμῶν
δυνατὸν τὴν χάριν τοῦ· ὅτι ἀμα ασθάνεται τὸ σῶμα αὐτοῦ
ἀπὸ τοῦ μέλους ὑμῶν· ὅτι εἴ τι αὐτῷ πολὺ ὑμῶν κόκκαι
χημαι, οὐκ αστηχύθην· ἀλλ' ὡς παύλου ἀμηθέως ὅλα
λήσαμεν ὑμῖν, οὕτως καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ δυνατὸν τὸ,
ἀμήθως ἀφ' ἡμῶν ἔθη· καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ πολὺ περισσοτέρως
εἰς ὑμᾶς ἐστιν· ἀναμιμνησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν
τοῦ ακοὴν· ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου δεξάσθε αὐτόν·
χαίρω ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν· ἐγὼ γὰρ ἀδελφοὶ τὴν χάριν τοῦ θῦ τὴν δεδομένην ἐν
ταῖς ἐκκλησίαις τῆς μακεδονίας· ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ
θλίψεως, ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν· καὶ ἡ κατὰ
βάθους πτωχεία αὐτῶν, ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον
τῆς ἁπλότητος αὐτῶν· ὅτι κατὰ δύναμιν μαρτυρῶ
καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐθαίρετοι· μετὰ πολλῆς παρακλή-
σεως δεόμενοι ὑμῶν, τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν
τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους δοξάσθαι ὑμᾶς· καὶ
οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν· ἀλλὰ ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον
τῷ κῷ καὶ ὑμῖν· διὰ θελήματος θῦ· εἰς τὸ παρακα
λέσαι ὑμᾶς τίτον, ἵνα καθὼς προενήρξατο· οὕτως καὶ
ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην· ἀλλ' ὡς
περισσεύετε πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώσει·
καὶ πάσῃ σπουδῇ· καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ὑμῖν ἀγάπῃ, ἵνα
καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε· οὐ κατ' ἐπιταγήν

λέγω· ἀλλὰ διὰ τῆς ἑτέρων σπουδῆς, καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας
ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων· γνώσεσθε γὰρ τὴν χάριν
οὐκύριοῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ· ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσεν πλούσιος ὤν·
ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε· καὶ γνώμην
ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει· οἵτινες οὐ
μόνον τὸ ποιῆσαι· ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε
ἀπὸ πέρυσι· νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε·
ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θέλειν· οὕτως καὶ τὸ
ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν· εἰ γὰρ ἡ προθυμία προκεῖται,
καθὸ ἐὰν ἔχῃ τις εὐπρόσδεκτος· οὐ καθὸ οὐκ ἔχει· οὐ γὰρ
ἵνα ἄλλοις ἄνεσις· ὑμῖν δὲ θλῖψις· ἀλλ' ἐξ ἰσότητος ἐν τῷ
νῦν καιρῷ· τὸ ὑμῶν περίσσευμα, εἰς τὸ ἐκείνων
ὑστέρημα· ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα, γένηται
εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα· ὅπως γένηται ἰσότης· καθὼς
γέγραπται· ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεόνασεν· καὶ ὁ τὸ ὀλίγον,
οὐκ ἠλαττόνησεν· χρ χάρις δὲ τῷ θεῷ τῷ δόντι τὴν αὐτὴν
σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ τίτου· ὅτι τὴν μὲν
παράκλησιν ἐδέξατο· σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων,
αὐθαίρετος ἐξῆλθε πρὸς ὑμᾶς· συνεπέμψαμεν δὲ
μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν· οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ
πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν· οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ χειροτο
νηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνοδεύτης ἡμῶν· σὺν τῇ
χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ὑμῶν· πρὸς τὴν αὐτὴν
τοῦ κῦ δόξαν καὶ προθυμίαν ἡμῶν· στελλόμενοι τοῦτο
μή τις ὑμᾶς μωμήσηται ἐν τῇ ἁδρότητι ταύτῃ τῇ διακο
νουμένῃ ὑφ' ὑμῶν· προνοοῦμεν γὰρ καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον
κῦ· ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων· συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς

τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν· ὃν ὑδοκιμάσαμεν πολλοῖς πο-
λλάκις καὶ σπουδαίον ὄντα· νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον
Πέποιθότι θαρσοῦντες τῇ εἰς ὑμᾶς· εἴτε ὑπὲρ τίτου, κοι-
νωνὸς ἐμὸς· καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν
ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν· δόξα χῦ· τὴν οὖν ἔνδειξιν
τῆς ἀγάπης ὑμῶν· καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν,
εἰς αὐτοὺς ἔνδειξασθε εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν.
Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, περισσόν
μοί ἐστι τὸ γράφειν ὑμῖν· οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν
ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι μακεδόσιν· ὅτι ἀχαΐα πα-
ρασκεύασται ἀπὸ περυσίου· καὶ ὁ ἔνδες ὑμῶν ζῆλος ἐρέ-
θισε τοὺς πλείονας· ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφοὺς· ἵνα μὴ
τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ
μέρει τούτῳ· ἵνα καθὼς ἔλεγον, παρεσκευασμένοι ἦτε·
μήπως σὺν ἐμοὶ μακεδόνες· καὶ εὕρωσιν
ὑμᾶς ἀπαρασκεύαστους, καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς· ἵνα μὴ
λέγωμεν ὑμεῖς ἐν τῇ ὑποστάσῃ ταύτῃ τῆς καυχήσεως·
Ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφούς·
ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς· καὶ προκαταρτίσωσι τὴν
προκατηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν ταύτην ἑτοίμην εἶναι·
οὕτως, ὡς εὐλογίαν καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν· τοῦτο δὲ
Ο αὐτήρων φείδεται μόνος· φείδεται καὶ θερίσει· καὶ ὁ
αὐτήρων ἐπ' εὐλογίαις· ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει· ἕκα-
στος καθὼς προῄρηται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ λύπης· ἢ ἐξ ἀνά-
γκης· ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ θς· δυνατὸς δὲ ὁ θς
πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς· ἵνα ἐν παντὶ
παντὸς πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύητε

εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν· καθὼς γέγραπται· ἐσκόρπισεν
ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα· ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ
Ἄρτον εἰς βρῶσιν, χορηγήσει καὶ πληθύνει τὸν σπόρον
ὑμῶν· καὶ αὐξήσει τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης
ὑμῶν· ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἁπλότητα·
ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ θῷ· ὅτι
Η διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης, οὐ μόνον ἐστὶ προσ-
αναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων· ἀλλὰ καὶ
περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ θῷ· διὰ
τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν θν·
ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ χῦ· καὶ ἁπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς
πάντας· καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν· ἐπὶ πο θοῦντων
ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ θῦ ἐφ' ὑμῖν· χάρι
Θ τῷ θῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ· αὐτὸς δὲ
γὰρ παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραΰτητος
ἐπὶ προσώπου χῦ· ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς
ἐν ὑμῖν· ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς· δέομαι δὲ τὸ μὴ
παρὼν θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ᾗ λογίζομαι τολ-
μῆσαι ἐπί τινας τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ
σάρκα περιπατοῦντας· ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες,
οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα· τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας
ἡμῶν οὐ σαρκικὰ· ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θῷ πρὸς καθαίρεσιν
ὀχυρωμάτων· λογισμοὺς καθαιροῦντες· καὶ πᾶν ὕψωμα
ἐπαῖρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θῦ· καὶ αἰχμαλω-
Ι τίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ χῦ· καὶ

τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν. ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πο-
λλάκις σπουδαῖον ὄντα· νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον
πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς· εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοι-
νωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν
ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν· δόξα Χριστοῦ· τὴν οὖν ἔνδειξιν
τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν,
εἰς αὐτοὺς ἐνδείξασθε εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν.
Περὶ μὲν γάρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, περισσόν
μοί ἐστι τὸ γράφειν ὑμῖν· οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν
ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν· ὅτι Ἀχαΐα
παρεσκεύασται ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέ-
θισε τοὺς πλείονας· ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφοὺς· ἵνα μὴ
τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ
μέρει τούτῳ· ἵνα καθὼς ἔλεγον, παρεσκευασμένοι ἦτε·
μήπως σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εὕρωσιν
ὑμᾶς ἀπαρασκεύους, καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς· ἵνα μὴ
λέγωμεν ὑμεῖς ἐν τῇ ὑποστάσῃ ταύτῃ τῆς καυχήσεως·
Ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφούς·
ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς· καὶ προκαταρτίσωσι τὴν
προκατηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν ταύτην ἑτοίμην εἶναι·
οὕτως, ὡς εὐλογίαν καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν. τοῦτο δὲ
σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει· καὶ ὁ
σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει· ἕκα-
στος καθὼς προῄρηται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ λύπης· ἢ ἐξ ἀνά-
γκης· ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ θεός· δυνατὸς δὲ ὁ θεὸς
πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς· ἵνα ἐν παντὶ
παντὸς πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύητε

εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν· καθὼς γέγραπται· ἐσκόρπισεν
ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα· ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ
ἄρτον εἰς βρῶσιν, χορηγήσαι καὶ πληθύναι τὸν σπόρον
ὑμῶν· καὶ αὐξήσαι τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης
ὑμῶν· ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἁπλότητα
ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ θεῷ· ὅτι
διακονίας τῆς λειτουργίας ταύτης, οὐ μόνον ἐστὶ προ-
σαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων· ἀλλὰ καὶ
περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ θεῷ· διὰ
τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν θεὸν
ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἁπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς
πάντας· καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν· ἐπιποθούντων
ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν· χάρι
τῷ θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ· αὐτὸς δὲ
ὁ θεὸς ὁ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς
ἐν ὑμῖν· ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς· δέομαι δὲ τὸ μὴ
παρὼν θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ᾗ λογίζομαι τολ-
μῆσαι ἐπί τινας τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ
σάρκα περιπατοῦντας· ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες,
οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα· τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας
ἡμῶν οὐ σαρκικὰ· ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θεῷ πρὸς καθαίρεσιν
ὀχυρωμάτων· λογισμοὺς καθαιροῦντες· καὶ πᾶν ὕψωμα
ἐπαῖρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ· καὶ αἰχμαλω-
τίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ· καὶ

ὁμῖν οἱ μὲν ὄχλοι τὰς ὀκδικήσεις τὰς ὅσας τὰ παρακοήν. ὁ τὰν
πλήρωθῆι ἡμῶν ἡ ὑπακοή· τὰ καὶ τὸ πρόσωπον ἡμῶν μὴ πάθε;
Εἰ πὲ πέποιθε τὰν ἑαυτὸν χῦ ἔμαι, τοῦτο λογιζέσθω πὰ ἐμὲ
ἀφ' ἑαυτοῦ· ὃν τρόπον καθὼς ἐκεῖνος χῦ, οὕτως καὶ ἡμεῖς χῦ· ἑάμπερ
γὰρ καὶ περισσότερόν τι καυχήσωμαι περὶ τᾶς ἐξουσίας
ἡμῶν ἃς ὁ κύριος ἔδωκεν ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς
καθαίρεσιν ἡμῶν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι· ἵνα μὴ δόξω ὡσὰν ἐν
ὀκφοβεῖν ἡμᾶς διὰ τᾶν ἐπιστολᾶν· ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαὶ
φασὶ βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί· ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος
ἀσθενὴς· καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος· τοῦτο λογιζέσθω
ὁ τοιοῦτος· ὅτι οἷοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολᾶν ἀπόντες,
τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ· οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναί ἢ
Κρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτοὺς τισὶ τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων·
ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες· καὶ συγκρίνοντες
ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς, οὐ συνιᾶσιν· ἡμεῖς δὲ οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα
καυχησόμεθα· ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέ-
ρισεν ἡμῖν ὁ θς μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν· οὐ
γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκτείνομεν
ἑαυτούς· ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ
τοῦ χῦ· οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις
κόποις· ἐλπίδα δὲ ἔχοντες αὐξανομένης τᾶς πίστεως
ὑμῶν ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς
περισσείαν· εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι·
ὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἕτοιμα καυχήσασθαι· ὁ δὲ
καυχώμενος ἐν κῶ καυχάσθω· οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστῶν
ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος· ἀλλ' ὃν ὁ κς συνίστησιν· ἀρὸ φθόνου
μὴ χαθῶμεν μικρὸν τῆς ἀφροσύνης· ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου·

κϛ΄ κς: Ⓐ κδ: ἀ ἀγ. ὀφειλονἀνείχεσθέμου:

259

Ἐν ἀλῶ γὰρ ἡμᾶς θῦ Ἐν ἀλῶ· ἡρμοσάμην γὰρ ἡμᾶς ἑνὶ
ἀνδρὶ παρθένον ἁγνὴν παραστῆσαι τῶ χῶ· φοβοῦμαι δὲ
μή πως ὡς ὁ ὄφις ἐξήπατησεν εὔαν ἐν τᾶι πανουργίαι
αὐτοῦ, οὕτως φθαρῆι τὰ νοήματα ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἁπλότη-
τος τῆς εἰς τὸν χῦ· εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον ἰῆ κηρύσ-
σει ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν· ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλά-
βετε· ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἠνείχεσθε· Ἐ΄ τ΄ τ΄ (α΄)
Λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπερλίαν ἀπο-
στόλων· εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ'
ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς· ἢ ἁμαρτίαν
ἐποίησα ἐμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε· ὅτι
δωρεὰν τὸ τοῦ θῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν· ἄλλας
ἐκκλησίας ἐσύλησα λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν
διακονίαν· καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθείς, οὐκατε-
μάρκησα οὐδενός· τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσαναπλήρω-
σαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ
ἀβαρῆ ὑμῖν ἐμαυτὸν ἐτήρησα· καὶ τηρήσω· ἐστὶν ἀλήθεια
χῦ ἐν ἐμοὶ· ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἐμὲ
ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας· διατί· ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς;
θῦ οἶδεν· ὃ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω· ἵνα ἀφορμὴν κόψωμαι τῶν
ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμήν· ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται,
εὑρεθῶσι καθὼς καὶ ἡμεῖς· οἱ γὰρ τοιοῦτοι, ψευδαπόστολοι
ἐργάται δόλιοι· μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους χῦ·
Καὶ οὐθαυμαστόν· αὐτὸς γὰρ ὁ σατανᾶς μετασχηματίζε-
ται εἰς ἄγγελον φωτός· οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετα-
σχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης· ὧν τὸ τέλος
ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν· πάλιν λέγω· μή τίς με δόξῃ

κγ' κη: ἰδ' κθ' τῶν ἁ. ἀποφ. πε' κγ' τοῦ λ' προ. ἡ χ. τὰ ἁ. εἰς πε' τὴν ις' ϛ'. οἱ ὀγδοήκοντα οἱ ἀλλ' η' χ' α': ἑξ. μ' οἱ ὀγδοηκοντοι: ϛ': ὁ θ' ς' ἐν δὲ ἑξ. ὁ ἀ' ϛ': κγ' εἰς πε'

Ἀφροσύνη ἁμαρτία· ἡ δὲ μή γε καθ' ὧν ἁ. ἀφροσύνη δὲ ξ. ἀσθενεῖ· ἵνα κἀμὲ μικρόν τι καυχήσωμαι· ὃ λαλῶ, οὐ λαλῶ κατὰ κύριον ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ. ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως ἐὰν καὶ οἱ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, κἀγὼ καυχήσομαι· ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων· φρόνιμοι ὄντες· ἀνέχεσθε γὰρ εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ· ἤ τις κατεσθίει ἤ τις λαμβάνει· ἤ τις ἐπαίρεται· ἤ τις εἰς πρόσωπον ὑμᾶς δέρει· κατὰ ἀτιμίαν λέγω· ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήσαμεν·

Ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνῃ λέγω· τολμῶ κἀγώ· ἑβραῖοί εἰσι; κἀγώ· ἰσραηλῖταί εἰσι, κἀγώ· σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι, κἀγώ· διάκονοι Χριστοῦ εἰσί; παραφρονῶν λαλῶ ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως· ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως· ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως· ἐν θανάτοις πολλάκις· ὑπὸ Ἰουδαίων τεσσαρακοντάκις πλὴν μιᾶς τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἐλάβον· τρὶς ἐρραβδίσθην· ἅπαξ ἐλιθάσθην· τρὶς ἐναυάγησαν· νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· ὁδοιπορίαις πολλάκις· κινδύνοις ποταμῶν· κινδύνοις λῃστῶν· κινδύνοις ἐκ γένους· κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν· κινδύνοις ἐν πόλει· κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ· κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ· κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις· ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ· ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις· ἐν λιμῷ καὶ διψει· ἐν νηστείαις πολλάκις· ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι· χωρὶς τῶν παρεκτός· ἡ ἐπίστασίς μου ἡ καθ' ἡμέραν· ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν· τίς ἀσθενεῖ· καὶ οὐκ ἀσθενῶ· τίς σκανδαλίζεται· καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι· εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι· ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ

κγ' 1θ': ἀ. ἐ. ὁ θ' κγ' πρ. τοῦ γ' κγ' ἰ' χ':

κγ' κθ': τῶν β' τι ἀ. ἐ. ἐγ. δοκῶ ἑαυτῷ ἀπολογεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς.

2. 60

Ἁρέτας ὁ τῶν Ἀράβων ἄρχων ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν πολεμῶν ἐμοί· καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους· καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ· καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις κυρίου· οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα· εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα· ὁ θεὸς οἶδεν· ἁρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ· καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι· εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα· ὁ θεὸς οἶδεν· ἁρπαγέντα τὸν παράδεισον· καὶ ἤκουσεν ἁρρητὰ ῥήματα ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι· ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι· ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι· εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου· ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ· καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων· ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί· ἄγγελος σατανᾶ· ἵνα με κολαφίζῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι· ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἴρηκέν μοι ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελεῖται· ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου· ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ· διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις· ἐν ὕβρεσιν· ἐν ἀνάγκαις· ἐν διωγμοῖς· ἐν στενοχωρίαις ὑπὲρ Χριστοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι· γέγονα ἄφρων καυχώμενος· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε· ἐγὼ γὰρ ὤφειλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων· εἰ καὶ

κ΄ λ: τῆ γ΄ τ΄ ιδ΄ εβ: δ΄ δ΄. φοβοῦμαι μή πως ἐλθὼν

οὐδὲν ὑμᾶς οἷους οὐ θέλω εὕρω, κἀγὼ εὑρεθῶ
ὑμῖν οἷον οὐκ ἀσκῶ. ὑμᾶς μὲν γὰρ οὐκ ἐν μίσει τοῦ ἀποστόλου, κατεργάζεται
Δ ὑμᾶς ἀμᾶ. τί γὰρ ἄρα μὴ ὁ ἡττηθεὶς ὑπὲρ τῶν λοιπῶν ὧν ἐκ-
κλησίασε. εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατεμαρκησα ὑμῶν;
χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην. ἰδοὺ τρίτον
Ἕτοιμος ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. καὶ οὐ καταμαρκήσω
ὑμῶν. οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν. ἀλλ' ὑμᾶς. οὐ γὰρ ὀφείλει
τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν. ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς
τέκνοις. ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανηθή-
σομαι αὐτὸς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. εἰ καὶ περισσοτέρως
ὑμᾶς ἀγαπῶν, ἧττον ἀγαπῶμαι. ἐγὼ δὲ ἐμοὶ οὐ καταβαί-
ρησαν ὑμᾶς. ἀλλ' ὑπάρχων πανοῦργος, δόλῳ ὑμᾶς
ἔλαβον. μή τι ἄρα ὑμῶν ἀπόστολα καὶ πρὸς ὑμᾶς δι' αὐτοῦ
Γ πολλοὶ ἐκπεπόρευνται ὑμᾶς; πάρεκαλεῖ τὸν. καὶ σὺ αὖ
πάλιν λαὸν τὸν ἀδελφόν. μή τι δι' ὅλου ἐκπεπόρευται ὑμᾶς
τίνος; οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεσώσατε σεαυτούς; οὐ τοῖς
αὐτοῖς ἴχνεσι; πάντα μᾶλλον δοκῶ τὸ ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα.
καταμαρτύρομαι τοῦ θεοῦ ὅτι οὐ χολαίνομεν. παῖδες πάλιν
ἁμαρτάνετε περὶ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς. ἀρ' φοβοῦμαι γὰρ
Μ ἦλθον ὄλεθρον, οὐχ οἷον οἶσθα ἄρα ὑμᾶς. κἀγὼ ἄρα βρύσω ὑμῖν
οἷον οὐ θέλετε. μή πως ἔριδες. ζῆλοι. θυμοὶ. ἐριθεῖαι.
Καταλαλιαί. ψιθυρισμοί. φυσιώσεις. ἀκαταστασίαι. μὴ
πάλιν ὄλεθρόν πάντα πατάξω σκότος. ἐπὶ τοὺς πρὸς ὑμᾶς. καὶ
πολλοὺς ἐκ τῶν προημαρτηκότων καὶ μὴ μετα-
νοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγεί-
ᾳ ἧς ἔπραξαν. τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. ἵνα ἐπὶ
Μ στομα δύο μαρτύρων καὶ τριῶν, σταθῇ πᾶν ῥῆμα.

κ΄ λα΄: τῆ δ΄ τ΄ ιδ΄ εβ: δ΄ δ΄. δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ

Προφθάνω καὶ παρολάμπω σε πάρεσιν τὸ δεύτερον. καὶ ἀπόν
μῶν γράφω τοῖς προημαρτηκόσι καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι.
ὅτι ἐὰν ἔλθω ὀλίγας τοὺς πάντας μου. οὐ φείσομαι. τ΄ ἐπεὶ γὰρ δοκι ε΄ τ΄ γ΄
Μὴ μ ζητᾶτε τοῦ ἐμοὶ λαλοῦντος χν. ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ.
ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν. καὶ γὰρ εἰ ἐστρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ
ζῇ ἐκ δυνάμεως θυ. καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ.
ἀλλὰ ζησόμεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως θυ εἰς ὑμᾶς. ἑαυτοὺς
πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει. ἑαυτοὺς δοκιμάζετε. ἢ
οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς ὅτι ἰς χς ἐν ὑμῖν ἐστιν. εἰ μήτι
ἀδόκιμοί ἐστε. ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ
ἐσμὲν ἀδόκιμοι. εὔχομαι δὲ πρὸς τὸν θν μὴ ποιῆσαι
ὑμᾶς κακόν μηδέν. οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν.
ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε. ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι
ὦμεν. οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας. ἀλλ' ὑπὲρ
τῆς ἀληθείας. χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν.
ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε. τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα τὴν ὑμῶν
κατάρτισιν. διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω. ἵνα παρὼν μὴ
ἀποτόμως χρήσωμαι. κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ὁ κς ἔδωκέ μοι
Α εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν. λοιπόν
ἀδελφοί χαίρετε. καταρτίζεσθε. παρακαλεῖσθε. τὸ
αὐτὸ φρονεῖτε. εἰρηνεύετε. καὶ ὁ θς τῆς ἀγάπης καὶ τ΄
εἰρήνης, ἔσται μεθ' ὑμῶν. ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἁγίῳ
φιλήματι. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες. ἡ
Χ χάρις τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ. καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θυ. καὶ ἡ κοι
νωνία τοῦ ἁγίου πνς, μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν: ε΄ τ΄
※ Ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων. διὰ Τίτου. Βαρνάβα. κλόνου κᾶ:
ρκ΄ φξ:

κ̅ὴ πρόθεσις τῆς πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς.

Ταύτην βουλόμενος ἀποστεῖλαι πρὸς αὐτούς, ἤδη καὶ διδάσκειν ἤδη δὲ παρόντος τῆς βουλομένης αὐτὴν διδαχθῆναι καιρὸς οἰκονομεῖται παρὰ τοῦ αὐτοῦ τόπου καὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνου ἀφικέσθαι, αὐτοὺς δὲ μὴ μίαν παρεσκευασμένους τοῦ αὐτοῦ τόπου, ἐφ' ἣν παρεσκευάσθησαν παραίτησιν οὐδὲ τὸ περιτέμνεσθαι· ταῦτα τοίνυν μαθὼν ὁ αὐτὸς τόπος, γράφει πρὸς αὐτούς· καὶ παρὼν τοῖς μὲν μαρτυρεῖ αὐτοῖς περιτέμνεσθαι· καὶ γὰρ ἦσαν ἐν Χριστῷ διὰ βάπτισμα· μεμεμφεῖται δὲ οὐδαμοῦ πέρα ἁπλῶς· καὶ μιᾶς ἀλλοιμόνου σαυτοῦ· ὅσοι γὰρ διὰ νόμου δικαιοῦσθε τοῦ περιτέμνεσθαι· καὶ τῆς κατὰ τὸν εὐαγγελισμὸν χάριτος ἐξεπέσατε· καὶ ἀπόστολος δὲ ἑαυτὸν ἐκ τοῦ νόμου· καὶ τοὺς ἐκ περιτομῆς· καὶ ἀργεῖν αὐτοὺς ἐποίησε τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας· καὶ οὕτως ἀποστὰς ἔξω, παρεγγράπτους αὐτοὺς μὴ κεῖσθαι προσέχειν τοῖς ἀποστατήσασιν· ἀλλὰ μᾶλλον ἔχεσθαι τῆς ὀρθῆς πίστεως· καὶ γνώσκειν ὅτι ἡ δι' ἐμοῦ χάρις, καταργεῖ τὴν κατὰ σάρκα περιτομήν· καὶ ὅτι παρὰ μὲ ἔστιν ἡ θεωρία καὶ δι' ἐμοῦ ἔδοξεν, τοῖς ἔθνεσι τὴν ὁπλ

κ̅ὴ πρὸς Γαλάτας ἐπιστολή· στιχ· ε̅ τι· ἐν Ἐ·

Παῦλος ἀπόστολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων· οὐδὲ δι' ἀνθρώπου· ἀλλὰ διὰ Ἰ̅υ̅ Χ̅υ̅· καὶ θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοὶ· ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς· καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰ̅υ̅ Χ̅υ̅· τοῦ δόντος ἑαυτὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος πονηροῦ· κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν· θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως

ἀ κε· ἀ λ̅ὴ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη·

κ̅ὴ β̅· κ̅ὴ γ̅· κ̅· κ̅ὴ κ̅ὴ μὲ τὴν χ̅ν̅ γ̅· εἰς ἐκκλησίαν τὸν ἀδελφόν·
πρ· κ̅ὴ χ̅ γ̅· φαλαετῶν· π̅· τῶν τὰ ἔθνη· λ̅ὴ· κ̅ὴ χ̅ α̅· μηνὶ θ̅ κε̅ δ̅ ἰνδ·

262

Μέχρι τοῦ δεῦρο ἀπὸ τοῦ καιροῦ τοῦτο ἡμᾶς ὁμοχαριτεῖν ἐφ' ἑτέρου ἐλαμβάνομεν· οὐ κατ' ἄλλο· ἢ μὴ τιμῶντες ἐφ' οἷς παρ' αὐτοῦ τοῦ ἡμᾶς· καὶ θέλοντος μεγαλύνειν τὸ ἐλαμβάνειν τοῦ Χ̅υ̅· ἀμφοτέρους καὶ ἐν ἡμῖν ἐκ· ὃ ὧν οὐ λαμβάνειν ἡμᾶς παρὰ ἄλλων ἐμάθομεν ἡμῖν, ἀμαθεῖς ἀπ' αὐτοῦ· ὡς προειρήκαμεν καὶ ἄρτι πάλιν λέγω· εἴ τις ἡμᾶς ἐλαμβάνειν ἔφασκεν παρὰ τοῦ παρ' ὃ παρελάβομεν, ἀναθεματίζω· ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω· ἢ τὸν θ̅ν̅· ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν· εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χ̅ῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἦν μου· δηλῶ δὲ ὑμῖν ἀδελφοὶ τὸ ἐλαμβάνειν τὸ ἐλαμβάνειν σθένειν τὸ σθένειν· ὃ ἔστιν οὐκ ἀπὸ καιροῦ ἀνθρώπου· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρ' ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό· οὔτε ἐδιδάχθην· ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Χ̅ῦ· ἤκουσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ· ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θ̅υ̅· καὶ ἐπόρθουν αὐτήν· καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου· περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων· ὅτε δὲ ἐδόκησεν ὁ θ̅ς̅· ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου· καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ· ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι· οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους· ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν· καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν· ἔπειτα μετὰ τρία ἔτη, ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Κηφᾶν· καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε· ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον· εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κ̅υ̅· ἃ δὲ γράφω ὑμῖν· ἰδοὺ

κ ε΄ ς΄ τῆ ς΄ τι ἐβ΄ ἀ δ΄ ε΄ ἀπὸ τῶν δοκούντων

ὁμολογοῦμεν τοῦθ' ὅτι οὐ φλυαροῦμαι· ὅσοι γὰρ ἦλθομέν τε καὶ
κλίμακα τῆς συρίας καὶ τῆς κιλικίας· ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τοῖς προσώποις ταῖς ἐκκλησίαις τῆς ἰουδαίας
ταῖς ἐν χῦ· μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς
ποτὲ, νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτὲ ἐπόρθει· καὶ
ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν θν· ὅσοι γὰρ διὰ δόκησιν καὶ τὰ ἀρχαῖα
θν, ταῦτα μὲν ἀγνοοῦντες ἐλείφθησαν μισοῦσι βαρμάβαν· σὺν
τοῖς ἀληθῶς καὶ τῷ τῶν· ἀγνοοῦντες δὲ καὶ ταῦτα καλοῦμεν·
καὶ ἀγνοοῦντες αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι·
καὶ τί δ' ἂν δὲ τοῖς δοκοῦσι· μή ποτε εἰς κενὸν τρέχω ἢ ἔδραμον·
ἀλλὰ οὐδὲ τίτος ὁ σὺν ἐμοὶ ἕλλην ὤν, ἠναγκάσθη περιτμη-
θῆναι· διὰ δὲ τοὺς παρεφθαρμένους ψευδαδέλφους οἵτινες
παρεφθάσαν κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν· ἣν
ἔχομεν ἐν χῦ ἰῦ· ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσουσι· οἷς οὐδὲ
πρὸς ὥραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ· ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐ-
γελίου διαμένῃ πρὸς ὑμᾶς· ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων
εἶναί τί ὁποῖοί ποτέ ἦσαν, οὐδέν μοι διαφέρει· πρόσωπον
θν οὐ λαμβάνει· ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες, οὐδὲν προσ-
ανέθεντο· ἀλλὰ τοὐναντίον ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ
εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας· καθὼς πέτρος τῆς περι-
τομῆς· ὁ γὰρ ἐνεργήσας πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περι-
τομῆς, ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη· καὶ γνόντες
τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ἰάκωβος καὶ κηφᾶς καὶ
ἰωάννης οἱ δοκοῦντες στύλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ
καὶ βαρνάβᾳ κοινωνίας· ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη· αὐτοὶ
δὲ εἰς τὴν περιτομήν· μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημο-
νεύωμεν· ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι· ἐν οἷς

κ ε΄ ς΄ τῆ ς΄ τι ἐβ΄ ἀ δ΄ ὁ τε ἦλθε πρ εἰς ἀντιο

Ἦλθε κηφᾶς εἰς ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπόν αὐτῷ
ἀντέστην· ὅτι κατεγνωσμένος ἦν· πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν
τινας ἀπὸ ἰακώβου, μετὰ τῶν ἐθνῶν συνήσθιεν· ὅτε
δὲ ἦλθον, ὑπέστελλε καὶ ἀφώριζεν ἑαυτόν· φοβούμενος
τοὺς ἐκ περιτομῆς· καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ
λοιποὶ ἰουδαῖοι· ὡς τε καὶ βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν
τῇ ὑποκρίσει· ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς
τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου· εἶπον τῷ κηφᾷ ἔμπροσθεν
πάντων· εἰ σὺ ἰουδαῖος ὑπάρχων ἐθνικῶς ζῇς καὶ οὐκ
ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις ἰουδαΐζειν· ἡμεῖς
φύσει ἰουδαῖοι καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοί· εἰδότες
δὲ ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως
ἰῦ χῦ· καὶ ἡμεῖς εἰς χν ἐπιστεύσαμεν· ἵνα δικαιωθῶμεν
ἐκ πίστεως χῦ· καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου· διότι οὐ δικαι-
ωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ· εἰ δὲ ζητοῦντες
δικαιωθῆναι ἐν χῷ εὑρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί·
ἆρα χς ἁμαρτίας διάκονος· μὴ γένοιτο· εἰ γὰρ ἃ κατέ-
λυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτόν
συνίστημι· ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον· ἵνα θεῷ
ζήσω· χῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ· ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ
χς· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ· ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ
θυ· τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ
ἐμοῦ· οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ θυ· εἰ γὰρ διὰ νόμου
καὶ σύνη, ἄρα χς δωρεὰν ἀπέθανεν· ὦ ἀνόητοι
γαλάται· τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι·
οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς ἰς χς προεγράφη ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος·
τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν· ἐξ ἔργων νόμου τὸ

κ ε΄ ς΄ τῆ ς΄ τι ἐβ΄ ἀ δ΄ οὐ κ ἀθε τῶν τὴν χ΄ τ΄

κγ ζ: (α κς· κγ (α προ τ χυ γ: α δ προϊλουσ η:

τουτῳ ὁλαβῃτε, ἡ δεξάκοις τοῦ φόβου. οὕτως ἀμόητοι ἀφ-
ἐαρξάμενοι τοῦ. μὴ σαρκὶ ὁποῖ τι τολμᾶσθε· τοσαῦτα
ὁσαπάθητε ἀφ ἑαυτῶν καὶ ἀφ ἑαυτῶν· ὁ ἴων ὁποῖ χορηγῶν τῷ μὴ
τοῦτο· καὶ ὁμ ἐργαζόμενων ἀμῖν ἡμῖν, δεξέργαν μόνον,
ἡ δεξάκοις τοῦ φόβου· καθὼς ἔβραασὰμ ὁποῖ φόβον τοῦ θῦ·
καὶ ὁλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. γνῶτε οὖν ἀφ-
ὅτι οἱ ὄντες τοῦ φόβου, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ ἔβραασάμ· δ προϊ
δὲ ἴσως δὲ ἦν ἀφ ἡ ὅτι ὄντες φόβου δικαιοῖ τὸν ὄθνειον θῦ,
προὐνηγγέλισατο τῷ ἔβραασὰμ ὅτι ὁμνύων ὁμνύσομαι
ὁμῖν σοὶ τὸν σπέρμα σου τὸν ὄθνειον· ὃς γὰρ οἱ ὄντες φόβου ὁμνύ-
ουσιν τῷ τοῦ ἔβραασάμ· ὅσοι γὰρ δεξέργαν μόνου εἰσίν,
ὑπὸ κατάραν εἰσί· γέγραπται γὰρ ὅτι κατάρα τοῦ πάν-
τος ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλί-
ῳ τοῦ νόμου τοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτά· ὅτι δὲ ὁμ νόμῳ οὐδεὶς
δικαιοῦται παρὰ τῷ θῷ, δῆλον ὅτι ὁ δίκαιος ὄντος
φόβου ζήσεται· ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ὄντος φόβου· ἀλλ-
ποιήσας αὐτὰ ἄνος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς· ἀλλὰ λύμασ-
χηγόρασεν ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου· γενόμενος
ὑπὲρ λύμασ κατάρα· γέγραπται γὰρ ὅτι κατάρα παν-
τὸς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου· ἵνα εἰς τὰ ὄθνη εὐ-
λογία τοῦ ἔβραασὰμ γένηται ἐν χῷ ἰῦ· ἵνα τὴν ὑπα-
γγελίαν τοῦ πνς λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως· τί τέ φησι·
δηλαδὴ· καὶ τοῖ ἀγίοις λέγω· ὁμοίως ἀγίους κτίσεως
διαθήκην, οὐδεὶς ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται· τοῖς δὲ
ἔβραασὰμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ· οὐ λέγει καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν·
ἀλλ ὡς ἐφ ἑνὸς καὶ τῷ σπέρματί σου· ὅς ἐστι χς· τοῦτο δὲ

κγ η: τῇ α τ ιε εβ· α δ· καὶ δι ὁμολογῶ ὁμῖν:

λέγω· διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θῦ εἰς χν·
ὁμῖν αὐτῇ τετρακοσίοις καὶ τριάκοντα γέγονεν ὁ νόμος,
οὐκ ἀκυροῖ εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν· εἰ γὰρ
ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, οὐκέτι ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ
ἔβραασὰμ δι ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ θς· τί οὖν ὁ νόμος·
τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη· ᾧ χρεῖος οὗ ἐλθῃ
τὸ σπέρμα ᾧ ἐπήγγελται· διαταγεὶς δι ἀγγέλων ἐν χειρὶ
μεσίτου· ὁ δὲ μεσίτης, ἑνὸς οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ θς εἷς ἐστιν·
ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ θῦ; μὴ γένοιτο·
εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, ὄντως
ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη· ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ
τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν· ἵνα ἡ ἐπαγγελία, ἐκ πί-
στεως ἰῦ χῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν· πρὸ δὲ τοῦ ἐλθεῖν
τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι
εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι· ὥστε ὁ
νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς χν· ἵνα ἐκ πί-
στεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκέτι
ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν· πάντες γὰρ υἱοὶ θῦ ἐστε διὰ τῆς
πίστεως ἐν χῷ ἰῦ· ὅσοι γὰρ εἰς χν ἐβαπτίσθητε, χν
ἐνεδύσασθε· οὐκ ἔνι ἰουδαῖος· οὐδὲ ἕλλην· οὐκ ἔνι
δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάν-
τες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν χῷ ἰῦ· εἰ δὲ ὑμεῖς χυ, ἄρα τοῦ ἔβραα-
σπέρμα ἐστέ· καὶ κατ ἐπαγγελίαν κληρονόμοι· λέγω δὲ·
ἐφ ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν δια-
φέρει δούλου· κύριος πάντων ὤν· ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρό-
πους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους· ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ
πρὸς· οὕτω καὶ ἡμεῖς· ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα

κγ θ: τῇ ε τ ιε εβ: κγ τ α βαρβ: κγ τ λα αλ κγ μεθ ιορ: κγ τ α
2 ὑπ μαρτιν:

πρὸ η χλ θαν μαθ ὁθς: τῇ ἐπὶ εκκλ ε ῦ: αλλ η χω: ρι τῶν αλ ιε:

κϛ΄ ιβ΄: τῶν ἁ ἰωὰκειμ κγ΄ δημ: προ ἡ χ΄ π̣α̣: θαγμαδ ὁ ς΄: ϛι΄: ἐνέκκϛ΄:
δηλ· ἡ χ΄ α΄· σρὶα τῶν δικαίων: κϛ΄: εἰς μνημεῖα:

ὅτι αὐτοὶ ἐροῦμαι ὑμῖν· λέγεται οὖν τοῖς μὴ ὁμοθυμοῦσιν
ἁμαρτάνειν μὴ ὁμοθυμοῦσιν καὶ κακοῦσθαι· γέγραπται γὰρ· ὅτι Ἀβραὰμ ἀδ ἀ Βραὰμ
δύο υἱοὺς εἶχεν· ὧν αὐτὸς ἐκ τῆς παιδίσκης· καὶ ὧν αὐτὸς ἐκ τῆς
ἐλευθέρας· ἀλλὰ μὴν ὁ ἐκ τῆς παιδίσκης, κατὰ σάρκα
γεγέννηται· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, διὰ τῆς ἐπαγγελίας·
ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα· αὗται γάρ εἰσιν δύο διαθῆκαι·
μία μὲν, ἀπὸ ὄρους Σινᾶ εἰς δουλείαν γεννῶσα· ἥτις
ἐστὶν Ἁγάρ· τὸ γὰρ Ἁγὰρ, Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ·
συνστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἰερουσαλήμ· δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων
αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω Ἰερουσαλήμ, ἐλευθέρα ἐστίν· ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων
ἡμῶν· γέγραπται γὰρ· εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα·
ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ
τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον· ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα· τ
Ἡμεῖς δὲ ἀδελφοὶ κατὰ Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν·
ἀλλ᾽ ὡς τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε
τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτως καὶ νῦν· ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή·
ἔκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ
κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς
ἐλευθέρας· ἄρα ἀδελφοὶ· οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα·
ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας· τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν ἧ Χ̣ς̣ ἠλευ
θέρωσεν, στήκετε· καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐμπλέκεσθε·
Βλέπε ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν· ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε,
Χ̣ς̣ ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει· μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ
ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νό
μον ποιῆσαι· κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χ̣υ̣· οἵτινες ἐν
νόμῳ δικαιοῦσθε· τῆς χάριτος ἐξεπέσατε· ἡμεῖς γὰρ
πνεύματι ἐκ πίστεως, ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα·

κϛ΄ ιγ΄: τῇ β΄ τ ιϛ΄ εβ΄: ἀδ· ἡ μεῖς κατὰ ἰσαὰκ ἐπαγ:

κϛ΄ ια΄: τῇ τ ς΄ τ ιε΄ εβ΄· κγ΄ εἰς ἀσθενοῦν: ἀδ· ὁ τε ἐκκλεῖ τὸν θν:

κϛ΄ ι΄: εἰς τὴν χ̣υ̣ γ΄: προ ἡ χ΄ π̣α̣: πτ ἡ γ΄ πρ κγ΄ ϛι΄: ἀλλ᾽ ἀξίως τῶν κω:
δηλ· ἡ χ΄ α΄· οἱ οὐρανοὶ δι᾽ ἡ μ΄: ϛι΄: ἡ μέρα τὴν μέραν ἐρεύγεται:

κϛ΄ θ΄: ἀπὸ τ ἡ χ̣ β΄:
λυτρώσεικ
ἀπὸ τ ἐικ΄:
ἀδ· ὁ τε ἐκλ
τὸ πλήρ̣ω:
τ ε΄ τ ε΄:

τοῦ κόσμου ἡ μᾶς δεδουλωμένους· ἀφ᾽ ὅτε δὲ ἦλθε
τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ θ̣ς̣ τὸν υἱὸν
αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικὸς· γενόμενον ὑπὸ νόμον·
ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ· ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολά
βωμεν· τ ὅτι δέ ἐστε υἱοί· ἐξαπέστειλεν ὁ θ̣ς̣ τὸ πνεῦμα
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν· κράζον· ἀββᾶ ὁ πήρ·
τ ε΄ τ ε΄ ὥστε οὐκέτι εἶ δοῦλος· ἀλλὰ υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονό
χ̣ς̣ γ΄ μος θ̣υ̣ διὰ χ̣υ̣· τ· ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θ̣ν̣, ἐδου
λεύσατε τοῖς μὴ φύσει οὖσι θεοῖς· νῦν δὲ γνόντες θ̣ν̣· μᾶλλον
δὲ γνωσθέντες ὑπὸ θ̣υ̣, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ
ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα· οἷς πάλιν ἄνωθεν
δουλεύειν θέλετε· ἡμέρας παρατηρεῖσθε· καὶ μῆνας
καὶ καιροὺς· καὶ ἐνιαυτούς· φοβοῦμαι ὑμᾶς· μήπως εἰκῆ
κοπιάσω εἰς ὑμᾶς· γίνεσθε ὡς ἐγώ· ὅτι κἀγὼ ὡς ὑμεῖς·
ἀδελφοί· δέομαι ὑμῶν· οὐδέν με ἠδικήσατε· οἴδατε
δὲ ὅτι δι᾽ ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν
τὸ πρότερον· καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί μ
τ τ ἀσθενήκ οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ ἐξεπτύσατε· ἀλλ᾽ ὡς ἄγγελον
θ̣υ̣ ἐδέξασθέ με· ὡς Χ̣ν̣ Ἰ̣ν̣ τ· πῦ οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς
ὑμῶν· μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν· ὅτι εἰ δυνατὸν, τοὺς ὀφθαλμοὺς
ὑμῶν ἐξορύξαντες ἐμοὶ ἐδώκατε· ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν
γέγονα, ἀληθεύων ὑμῖν· ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς· ἀλλὰ
ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν· ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε· καλὸν
δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε· καὶ μὴ μόνον ἐν
τῷ παρεῖναί με πρὸς ὑμᾶς· τεκνία μου οὓς πάλιν
ὠδίνω· ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χ̣ς̣ ἐν ὑμῖν· ἤθελον δὲ
παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι· καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου

Ἐν γὰρ χῶ ἰῦ, οὔτε περιτομή τί ἐστιν, οὔτε ἀκροβυστία·
ἀλλὰ καινὴ κτίσις· διὸ ἀφετέον καλῶς·
τί ἐμὲ δεῖ τὴν ἐμὴν διακονίαν ἐμποδίζειν· ἢ τοὺς ἐμοὺς
δι' ὃν καὶ τοῦ κυρίου τοσοῦτον ἐμεμψάμην·
μικρὰ ζύμη, ὅλον τὸ φύραμα
ζυμοῖ· ἀφ' οὗ δ' ἂν ἀποστῶσι θάττον ἐμὲ δι' ἐμὲ δι' ἐμὲ κῶ, ὅτι οὐδὲν ἀλλόφρο-
νῶ σφῶ· οὐδὲ παραιτοῦμαι, βασανίζω τὸ κρίμα ὅστις ἂν ἦ τ ε τ ις β
ἀφ' οὗ δὲ ἀφανδηλοῖ ἢ τί περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώ-
κομαι· ἄρα καταργεῖται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ· ὄφελον
καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς· ὑμεῖς γὰρ
ἐπὶ ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευ-
θερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί· ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δ
δουλεύετε ἀλλήλοις· ὁ γὰρ πᾶς νόμος, ἐν ἑνὶ λόγῳ πλη-
ροῦται· ἐν τῷ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν·
εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ
ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε· λέγω δὲ, περιπατεῖτε πνεύματι ε τ
καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε· ἡ γὰρ σὰρξ ἐπι-
θυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος· τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός·
ταῦτα δὲ ἀντίκειται ἀλλήλοις· ἵνα μὴ ἃ ἂν θέλητε, ταῦτα
ποιῆτε· εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον· φανερὰ
δέ ἐστι τὰ ἔργα τῆς σαρκός· ἅτινά ἐστι, μοιχεία· πορ-
νεία· ἀκαθαρσία· ἀσέλγεια· εἰδωλολατρία· φαρμα-
κεία· ἔχθραι· ἔριδες· ζῆλοι· θυμοί· ἐριθεῖαι· διχοστασίαι·
αἱρέσεις· φθόνοι· φόνοι· μέθαι· κῶμοι· καὶ τὰ ὅμοια τούτοις·
ἃ προλέγω ὑμῖν· καθὼς καὶ προεῖπον· ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα
πράσσοντες βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν· ὁ δὲ ε τ γ
καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐστιν, ἀγάπη· χαρά· εἰρήνη· μακροθυ-
μία· χρηστότης· ἀγαθωσύνη· πίστις· πραότης· ἐγκράτεια·

κ ιε : κα κζ : κ εἰκοσιεξ : προ ιν χβ ϙ : τ μιε ἐναν κγ :
ρν : τ ὁ αν τα πο δωκο : ἀλλ ϙ : πβ : ιωακ ἀνηρ ὁ φο βχ :

κατὰ τῶν τοιούτων, οὐκ ἔστι νόμος· οἱ δὲ τοῦ χῦ, τὴν σάρκα
ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις· εἰ
ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν· μὴ γινώμεθα κενόδοξοι·
ἀλλήλους προκαλούμενοι· ἀλλήλοις φθονοῦντες· ἀδελφοί·
ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς
οἱ πνευματικοὶ κατάρτιζε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραΰτητος·
σκοπῶν σεαυτὸν μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς· ἀλλήλων τὰ βάρη
βάσταζε· καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ χῦ· ε τ γ (α κη τ
εἰ γὰρ δοκεῖ τίς εἶναί τι μηδὲν ὤν, ἑαυτὸν φρενατᾷ· ὅσιων :
τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος· καὶ τότε εἰς
ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἕξει· καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον·
ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει· κοινωνείτω δὲ
ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον, τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν
ἀγαθοῖς· μὴ πλανᾶσθε· θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὃ γὰρ ἐὰν
σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει· ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν
σάρκα ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν· ὁ δὲ
σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον·
τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες, μὴ ἐκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ
ἰδίῳ θερίσομεν· μὴ ἐκλυόμενοι· ἄρα οὖν ὡς καιρὸν
ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας· μάλιστα
δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως· ἴδετε πηλίκοις
ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί· ὅσοι θέλουσιν
εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς
περιτέμνεσθαι· μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ χῦ διώκωνται·
οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν·
ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι· ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ
σαρκὶ καυχήσωνται· ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι

κ ις : κζ κβ : κ κζ πρὸ τ τῶν ϕ : α δ ε ἴδετε πηλίκοις :

α δ ε ἐλευσι
μακρόθυ

τό θησιν ὁμ τῆ ἁγιοπολῆ· καὶ καθόλου πασῶν πασῶν ἀρχῶν καὶ
ἐξουσιῶν καὶ τοῦ διαβόλου καὶ τῶν δαιμόνων αὐτοῦ· λέγων·
πρὸς ὃ καὶ μιμεῖσθαι ἡμᾶς καὶ τὴν πασάν· καὶ ὡς πατὴρ ἀγαθὸς
ἀλλ' ὅτι ἁμάρτωσι τοῖς λόγοις πασῶν τῶν κατὰ τῆς διαβολικῆς
ὁμ ἐντεύξεσι, οὕτω θέλει τὴν ἁγιοπολήν·

πρὸς ἐφεσίους ἐπιστολή·

Παῦλος ἀπόστολος ἰῦ χῦ· διὰ θελήματος θῦ· τοῖς ἁγίοις
τοῖς οὖσιν ὁμ ἐφέσω· καὶ πιστοῖς ὁμ χῶ ἰῦ· χάρις ὑμῖν καὶ
εἰρήνη ἀπὸ θῦ πρὸς ὑμᾶς· καὶ κῦ ἰῦ χῦ· εὐλογητὸς
ὁ θῦ· καὶ πατὴρ τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ· ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ὁμ
πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ὁμ τοῖς ἐπουρανίοις ὁμ χῶ· καθὼς
ἐξελέξατο ἡμᾶς ὁμ αὐτῶ πρὸ καταβολῆς κοσμου· εἶναι
ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ὁμ ἀγάπῃ·
προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ ἰῦ χῦ εἰς αὐτόν· κατὰ
τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ· εἰς ἔπαινον δόξης
τῆς χάριτος αὐτοῦ· ὁμῆ χάριτι ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ὁμ τῶ ἠγαπημ-
μένῳ· ὁμ ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ· τὴν
ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων· κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς
χάριτος αὐτοῦ· ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς· ὁμ πάσῃ σο-
φίᾳ καὶ φρονήσει γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ
θελήματος αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ· ἣν προ
έθετο ὁμ αὐτῶ· εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν
καιρῶν· ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ὁμ τῶ χῶ· τὰ
ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ὁμ αὐτῶ· ὁμῶ καὶ
ἐκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ
πάντα ὁμεργοῦντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος
αὐτοῦ· εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον δόξης αὐτοῦ·

κζ' Β': ἡ Σ τῆς ΙΣ ἐΒ: ἀλλ· ἐγχ τῆ ἀπολυθεῖσα τῆ ἁγιᾳ

εἰ μὴ ὁμ τῶ προσώπῳ τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ· διὸ οὐ δύνομαι κόσμος
προσώπου· καθὼ τοῦ κόσμου· ὁμῆ γὰρ χῶ ἰῦ οὔτε περιτομή
τί ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία· ἀλλὰ καινὴ κτίσις· καὶ ὅσοι
τῶ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος
καὶ ἐπὶ τὸν ἰσραὴλ τοῦ θῦ· τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς
παρέχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ κῦ ἰῦ, ὁμ τῶ σώματί
μου βαστάζω· ἡ χάρις τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ μεθ' ὑμῶν τοῦ πνς
ἡμῶν ἀδελφοὶ ἀμήν· τ· ἐπ' ἀπορώσεις· ςτιχ· ρξβ·

ὑποθεσις τῆς πρὸς ἐφεσίους ἐπιστολῆς·

αὕτη ὁμοίως ἐλλάς ἀποστολὰς ποιεῖ· οὕτω μὲν αὐτοὺς ὁρᾶν ἀκούσας δὲ περὶ αὐτῶν· ἡδὺ προσφωνεῖ τῆς ὁμοπολίτης αὐτῆς
ἐφεσίοις πολεμήσας τῷ ἐκ τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ, γνησίαν ἔχει
εἰς αὐτὸν τὴν διάθεσιν· καὶ ἐξ ὧν πάσχουσι τὴν ἀπόπτησιν
μαίνηται βούλεται παραινῶν τοῦ πάσχειν καλῶς θνητὰ· μαθόντες
ὁ ἀπόστολος, γράφει πρὸς αὐτοὺς ταύτην τὴν ὁμοπολῖτιν· ὡς
περ καὶ τῆς χριστιανικῆς· καὶ πρῶτον μὲν δέκα μυστήρια
εἶναι τὸ καθ' ἡμᾶς μυστήριον· ἀρξάμενος καὶ πρὸ καταβολῆς
κόσμου ἐκλογὴν αὐτῶν θῦ· ὡς τὸ τὸν χὸν ὑπὲρ ἡμῶν
πάσχειν· καὶ ἡμᾶς σωθῆναι· ὅπερ ἐστὶν περὶ κλήσεως τοῦ
ἔθνους διαλέγεται· ἵνα δὲ ἐξ ἡμῶν ἴσως αὐτοῖς πρόσχωσι
καὶ ἀποδέκνυσι· ὅτι ἡ κλῆσις ἡμῶν χάριτι ἐστὶν οὐ δι' ἔργων·
ἀλλὰ διὰ ἰῦ χῦ· ὃς ἄνθρωπος τοῦ θῦ· ἵνα καὶ ὅτι τοῦτο μάθωσι,
ὅτι οὐκ ἀνθρώπου πολίτας χάριν ποιεῖται τοῦ χῶ·
ἀλλὰ ἀληθινοὶ θεοσεβεῖς· σημαίνει δὲ καὶ ὅπως τοῦτο
ἀποσταλθῆναι κηρύσσειν τὸ εὐαγγέλιον· καὶ ὅτι καὶ περὶ
αὐτῶν ἔφρόντισε θῦ· ὅπως πάντα παραινέσει κοινὸς λόγος ἀν-
δράσι καὶ γυναιξὶ· πρεσβύταις καὶ τέκνοις· κυρίοις καὶ δούλ-

κγ΄ γ: Ga κη: α΄ Δη· γ πανσομαι εγω δε

τοις παροικουσι και κοσμου τω χω· δημω και υμεις ακουσαντες
τον λογον της αληθειας· το ευαγγελιον της σωτηριας υμων· δημω
και πιστευσαντες εσφραγισθητε τω πνι της επαγγελιας
τω αγιω· ος εστιν αρραβων της κληρονομιας ημων· εις
απολυτρωσιν της περιποιησεως· εις επαινον της δοξης κγ
αυτου· διο καγω ακουσας την καθ υμας πιστιν την εν τω
κω ιυ· και την αγαπην ην εις παντας τους αγιους,
ου παυομαι ευχαριστων υπερ υμων· μνειαν υμων ποιουμενος
επι των προσευχων μου· ινα ο θς του κυ ημων ιυ χυ·
ο πηρ της δοξης, δωη υμιν πνα σοφιας και αποκαλυψεως εν
επιγνωσει αυτου· πεφωτισμενους τους οφθαλμους της
καρδιας υμων· εις το ειδεναι υμας τις εστιν η ελπις της κλη-
σεως αυτου· και τις ο πλουτος της δοξης της κληρονομιας
αυτου εν τοις αγιοις· και τι το υπερβαλλον μεγεθος της
δυναμεως αυτου εις ημας τους πιστευοντας· κατα την
ενεργειαν του κρατους της ισχυος αυτου· ην ενηργησεν
εν τω χω· εγειρας αυτον εκ των νεκρων· και εκαθισεν εν
δεξια αυτου εν τοις επουρανιοις· υπερανω πασης
αρχης και εξουσιας· και δυναμεως και κυριοτητος· και
παντος ονοματος ονομαζομενου· ου μονον εν τω αιωνι
τουτω· αλλα και εν τω μελλοντι· και παντα υπεταξεν
υπο τους ποδας αυτου· και αυτον εδωκε κεφαλην υπερ
παντα τη εκκλησια· ητις εστιν το σωμα αυτου· το πληρω
του τα παντα εν πασι πληρουμενου· και υμας οντας
νεκρους τοις παραπτωμασι και ταις αμαρτιαις· εν αις
ποτε περιεπατησατε· κατα τον αιωνα του κοσμου
τουτου· κατα τον αρχοντα της εξουσιας του αερος του

κγ΄ δ: Ga κθ· α΄ Δη· γ πανσομαι εγω δε

πνος του νυν ενεργουντος εν τοις υιοις της απειθειας·

εν οις και ημεις παντες ανεστραφημεν ποτε εν ταις επιθυμιαις
της σαρκος ημων· ποιουντες τα θεληματα της σαρκος και των
διανοιων· και ημεθα τεκνα φυσει
οργης ως και οι λοιποι· ο δε θς πλουσιος ων εν ελ' ε' ιβ'
ελεει· δια την πολλην αγαπην αυτου ην ηγαπησεν ημας· και
οντας ημας νεκρους τοις παραπτωμασι, συνεζωοποι-
ησεν τω χω· χαριτι εστε σεσωσμενοι· και συνηγειρεν
και συνεκαθισεν εν τοις επουρανιοις εν χω ιυ· ινα ενδειξηται
εν τοις αιωσιν τοις επερχομενοις, τον υπερβαλλοντα πλουτον
της χαριτος αυτου εν χρηστοτητι εφ
ημας εν χω ιυ· τη γαρ χαριτι εστε σεσωσμενοι δια της
πιστεως· και τουτο ουκ εξ υμων· θυ το δωρον· ουκ εξ εργων
ινα μη τις καυχησηται· αυτου γαρ εσμεν ποιημα κτι-
σθεντες εν χω ιυ επι εργοις αγαθοις· οις προητοιμασεν κγ΄ S'
ο θς· ινα εν αυτοις περιπατησωμεν· διο μνημο- Ga κθ'
νευετε· οτι ποτε υμεις τα τω εθνη εν σαρκι οι λεγομενοι ακρο- α΄ Δη· μνη
βυστια υπο της λεγομενης περιτομης εν σαρκι χειροποι- μονευτε:
ητου, οτι ητε εν τω καιρω εκεινω χωρις χυ· απηλλο-
τριωμενοι της πολιτειας του ισηλ· και ξενοι των διαθηκ
της επαγγελιας· ελπιδα μη εχοντες· και αθεοι εν τω
κοσμω· νυνι δε εν χω ιυ υμεις οι ποτε οντες μακραν,
εγενηθητε εγγυς εν τω αιματι του χυ· αυτος γαρ εστιν η ε΄ τ' Ga
ειρηνη ημων· ο ποιησας τα αμφοτερα εν· και το
μεσοτοιχον του φραγμου λυσας· την εχθραν εν τη σαρκι
αυτου· τον νομον των εντολων εν δογμασιν καταργησ-
ας· ινα τους δυο κτισῃ εν εαυτω εις ενα καινον ανθρω-

κγ΄ ζ: κγ κδ: α΄ Δη· χε ες ειρηνην

κε ι : κγ κε : α δε· παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δ :

πασαν την κτίσιν τῇ διὰ ἰυ χυ· ἵνα γνωρισθῶμεν ταῖς ἀρχαῖς
καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας
πασα λυτοικιλος σοφία τοῦ θυ· κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων
ἣν ἐποίησεν ἐν τῷ χω ἰυ τῷ κω ἡμῶν· ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρ-
ρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πί-
στεως αὐτοῦ· διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου
ὑπὲρ ὑμῶν· ἥτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν· τούτου χάριν κάμπτω τὰ
γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ· ἐξ οὗ πασα
πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὀνομάζεται· ἵνα δῴη ὑμῖν
κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι
διὰ τοῦ πνς αὐτοῦ· εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον κατοικῆσαι τὸν χν· διὰ
τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι
καὶ τεθεμελιωμένοι· ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν
πασι τοῖς ἁγίοις· τί τὸ πλάτος· καὶ μῆκος· καὶ βάθος· καὶ ὕψος·
γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ χυ·
ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ θυ· τῷ δὲ δυ-
νάμενο ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰ
τούμεθα ἢ νοοῦμεν· κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην
ἐν ἡμῖν· αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν χῷ ἰυ· εἰς πάσας
τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων ἀμήν· παρακαλῶ

κε ι : κγ κε : α δε· ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν κῷ· ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλή-
σεως ἧς ἐκλήθητε μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης· καὶ
πραότητος· μετὰ μακροθυμίας· ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν
ἀγάπῃ· σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ πνς ἐν τῷ
συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης· ἓν σῶμα καὶ ἓν πνα· καθὼς καὶ
ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἷς κς·
μία πίς· ἓν βάπτισμα· εἷς θς καὶ πατὴρ πάντων· ὁ ἐπὶ

κε ι : κγ κθ : α δε· ἑνὶ τῷ ἑλαχίστῳ

ειρήνην· καὶ ἵνα καταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ
σώματι τῷ θῷ· διὰ τοῦ σταυροῦ· ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν
ἐν αὐτῷ· καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν
καὶ τοῖς ἐγγύς· ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφό-
τεροι ἐν ἑνὶ πνι πρὸς τὸν πατέρα· ἄρα οὐκέτι ἐστὲ
ξένοι καὶ πάροικοι· ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων· καὶ οἰκεῖοι
τοῦ θῦ· ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστό-
λων καὶ προφητῶν· ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ ἰυ
χῦ· ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη, αὔξει εἰς
ναὸν ἅγιον ἐν κῷ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς
κατοικητήριον τοῦ θῦ ἐν πνι· τούτου χάριν ἐγὼ παῦλος
ὁ δέσμιος τοῦ χῦ ἰυ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν· εἴ γε ἠκούσατε
τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς
ὑμᾶς· ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον·
καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ· πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκο-
κοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ χῦ·
ὃ ἑτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώ-
πων ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ
προφήταις ἐν πνι· εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα
σύσσωμα καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ
χῷ· διὰ τοῦ εὐαγγελίου· οὗ ἐγενόμην διάκονος κατὰ τὴν
δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ θῦ τὴν δοθεῖσάν μοι· κατὰ τὴν
ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέ-
ρῳ ἁγίων πάντων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη ἐν τοῖς ἔθνεσιν
εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ χῦ· καὶ
φωτίσαι πάντας τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ
ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θῷ τῷ τὰ

κγ' ια'. δ' ἀγ. ἐπὶ ἐκ ἀφῶν ἡμῶν.

πατρὸς καὶ διὰ πατρὸς. καὶ ὅμοιος ἁμῶν λιμῶν. ὁρ ὁμοίως δὲ
καὶ ἀφῶμεν ὀφειλήματα τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. ὅτι σοῦ
ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.
καὶ ὅταν προσεύχησθε, οὐκ ἔσεσθε ὡς οἱ ὑποκριταί. ὅτι φιλοῦσιν
ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἑστῶτες
προσεύχεσθαι, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ, εἴσελθε εἰς τὸ
ταμεῖόν σου καὶ κλείσας τὴν θύραν σου προσεύξαι τῷ πατρί σου
τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ. καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ
ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε
ὡς οἱ ἐθνικοί. δοκοῦσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθή-
σονται. μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς. οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὧν
χρείαν ἔχετε πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν. οὕτως οὖν προσεύχεσθε
ὑμεῖς. πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ γῆς. τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν. ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ
δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν. ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς
ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ οὐράνιος. ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα
αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. μὴ
γίνεσθε σκυθρωποὶ ὡς οἱ ὑποκριταί. ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα
αὐτῶν ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες. ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαι σου τὴν
κεφαλὴν καὶ νίψαι σου τὸ πρόσωπον. ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώ-
ποις νηστεύων ἀλλὰ τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ. καὶ ὁ πατήρ
σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. μὴ
θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς. ὅπου σὴς καὶ βρῶσις
ἀφανίζει. καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσιν. θησαυ-
ρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ. ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις
ἀφανίζει. καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν.
ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρός σου, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία σου ἔσται.
ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός. ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου
ἁπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται. ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός
σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς
τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν, τὸ σκότος πόσον;

κγ' ιβ'. τῇ β' τῆς ιη' εβ'. δ' ἀγ. ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος.

οὐδεὶς οἰκέτης δύσι κυρίοις δουλεύειν δύναται. ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει
καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει. ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου κατα-
φρονήσει. οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ. διὰ τοῦτο λέγω
ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε ἢ τί πίητε. μηδὲ τῷ
σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε. οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς
καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.
ὅτι οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας.
καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά. οὐχὶ ὑμεῖς μᾶλλον
διαφέρετε αὐτῶν; τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι
ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα; καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε;
καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνουσιν. οὐ κοπιῶσιν οὐδὲ
νήθουσιν. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ
περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων. εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ σήμερον
ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν,
οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες,
τί φάγωμεν ἢ τί πίωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα; πάντα γὰρ ταῦτα τὰ
ἔθνη ἐπιζητοῦσιν. οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῄζετε
τούτων ἁπάντων. ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ
τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.
μὴ μεριμνήσητε οὖν εἰς τὴν αὔριον. ἡ γὰρ αὔριον μεριμνήσει τὰ
ἑαυτῆς. ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς. μὴ κρίνετε ἵνα μὴ
κριθῆτε. ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε. καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ
μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν. τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ
κατανοεῖς; ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος
ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου;
ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε
διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.
μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσίν, μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν
ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς
ποσὶν αὐτῶν καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς. αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται
ὑμῖν. ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε. κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. πᾶς γὰρ
ὁ αἰτῶν λαμβάνει. καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει. καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγή-
σεται. τίς γὰρ ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃν αἰτήσει ὁ υἱὸς αὐτοῦ
ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; καὶ ἰχθὺν αἰτήσει, μὴ ὄφιν ἐπι-
δώσει αὐτῷ; εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ
διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν οὐρανοῖς
δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν; πάντα οὖν ὅσα ἐὰν θέλητε ἵνα
ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς. οὗτος
γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. εἰσέλθατε διὰ τῆς στενῆς πύλης.
ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν
ἀπώλειαν, καὶ πολλοί εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς. τί στενὴ ἡ
πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν, καὶ ὀλίγοι
εἰσὶν οἱ εὑρίσκοντες αὐτήν. προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν
οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσιν
λύκοι ἅρπαγες. ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. μήτι
συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὰς ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; οὕτως
πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ. τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον
καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ. οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονη-
ροὺς ποιεῖν. οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν. πᾶν δένδρον
μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ἄρα γε
ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι,
κύριε κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ἀλλ' ὁ
ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. πολλοὶ ἐροῦσί μοι
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, κύριε κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι προεφητεύσαμεν
καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις
πολλὰς ἐποιήσαμεν; καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι οὐδέποτε ἔγνων
ὑμᾶς. ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. πᾶς οὖν
ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ αὐτούς, ὁμοιωθήσεται
ἀνδρὶ φρονίμῳ ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν.
καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι
καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσεν. τεθεμελίωτο γὰρ
ἐπὶ τὴν πέτραν. καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους καὶ μὴ
ποιῶν αὐτοὺς ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον. καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ
ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσεν.
καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη. καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς
τοὺς λόγους τούτους, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.
ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς
αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι. καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ
λέγων, κύριε ἐὰν θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι. καὶ ἐκτείνας τὴν
χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ λέγων, θέλω καθαρίσθητι. καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη
αὐτοῦ ἡ λέπρα. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅρα μηδενὶ εἴπῃς. ἀλλὰ
ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέταξε
Μωσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. εἰσελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς Καπερναοὺμ
προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατοντάρχης παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων, κύριε
ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς δεινῶς βασανιζόμενος.
καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ ἑκατοντάρχης ἔφη, κύριε οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν
στέγην εἰσέλθῃς. ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγῳ καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.
καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν
στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ πορεύθητι καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ ἔρχου
καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου ποίησον τοῦτο καὶ ποιεῖ. ἀκούσας δὲ
ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
παρ' οὐδενὶ τοσαύτην πίστιν εὗρον ἐν τῷ Ἰσραήλ. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι
πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσι καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. οἱ δὲ
υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον. ἐκεῖ
ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. καὶ τῷ ἑκατοντάρχῃ
εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, ὕπαγε καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι. καὶ ἰάθη ὁ
παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν
Πέτρου εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν. καὶ
ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός. καὶ ἠγέρθη
καὶ διηκόνει αὐτοῖς. ὀψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονι-
ζομένους πολλούς. καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ καὶ πάντας τοὺς
κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσε. ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ
προφήτου λέγοντος, αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε καὶ τὰς νόσους
ἐβάστασε. ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον περὶ αὐτὸν ἐκέλευσε
διελθεῖν εἰς τὸ πέραν. καὶ προσελθὼν εἷς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ,
διδάσκαλε ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς, αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν
κλίνῃ. ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν εἶπεν αὐτῷ, κύριε ἐπίτρεψόν μοι
ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ,
ἀκολούθει μοι καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς.
καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς πλοῖον ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον
καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων. αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε. καὶ προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες, κύριε σῶσον ἡμᾶς ἀπολ-
λύμεθα. καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, τί δειλοί ἐστε ὀλιγόπιστοι;
τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐγένετο
γαλήνη μεγάλη. οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες, ποταπός ἐστιν
οὗτος ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα αὐτῷ ὑπακούουσιν; καὶ ἐλθόντι
αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν ὑπήντησαν αὐτῷ
δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε
μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν
λέγοντες, τί ἡμῖν καὶ σοί, υἱὲ τοῦ θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασα-
νίσαι ἡμᾶς; ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη.
οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες, εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς ἐνταῦθα,
ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς, ὑπάγετε. οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τοὺς χοίρους. καὶ
ἰδοὺ ὥρμησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν,
καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν. οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον καὶ ἀπελθόντες
εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. καὶ
ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθε εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ. καὶ ἰδόντες
αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. καὶ ἐμβὰς
εἰς πλοῖον διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. καὶ ἰδοὺ προσέ-
φερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς
τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπε τῷ παραλυτικῷ, θάρσει τέκνον ἀφίενταί σου
αἱ ἁμαρτίαι. καὶ ἰδού τινες τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς, οὗτος
βλασφημεῖ. καὶ εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν, ἵνα τί
ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί γάρ ἐστιν εὐκοπώ-
τερον, εἰπεῖν, ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειρε καὶ περιπάτει;
ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς
ἀφιέναι ἁμαρτίας, τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ, ἔγειρε ἆρόν σου τὴν
κλίνην καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ. ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐφοβήθησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν
τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις. καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς
ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον,
καὶ λέγει αὐτῷ, ἀκολούθει μοι. καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.
καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι
καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, διὰ τί
μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; ὁ δὲ Ἰησοῦς
ἀκούσας εἶπεν, οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς
ἔχοντες. πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν, ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν.
οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλούς. τότε προσέρχονται
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου λέγοντες, διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
νηστεύομεν πολλά, οἱ δὲ μαθηταί σου οὐ νηστεύουσιν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς, μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν ἐφ' ὅσον μετ'
αὐτῶν ἐστιν ὁ νυμφίος; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ'
αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν. οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα
ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν. αἴρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ
ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται. οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον
νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς. εἰ δὲ μή γε, ῥήσσονται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος
ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται. ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς
ἀσκοὺς καινούς, καὶ ἀμφότερα συντηροῦνται. ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος
αὐτοῖς ἰδοὺ ἄρχων εἷς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων ὅτι ἡ θυγάτηρ
μου ἄρτι ἐτελεύτησεν, ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτὴν
καὶ ζήσεται. καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱμορροοῦσα δώδεκα ἔτη προσελθοῦσα ὄπισθεν
ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ, ἐὰν
μόνον ἅψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ σωθήσομαι. ὁ δὲ Ἰησοῦς στραφεὶς
καὶ ἰδὼν αὐτὴν εἶπεν, θάρσει θύγατερ ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. καὶ
ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν
οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβού-
μενον ἔλεγεν, ἀναχωρεῖτε οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ κοράσιον ἀλλὰ καθεύδει.
καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος εἰσελθὼν ἐκράτησε
τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον. καὶ ἐξῆλθε φήμη αὕτη εἰς
ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ ἠκολούθησαν
αὐτῷ δύο τυφλοὶ κράζοντες καὶ λέγοντες, ἐλέησον ἡμᾶς υἱὲ Δαυίδ.
ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί. καὶ λέγει αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς, πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ, ναί
κύριε. τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων, κατὰ τὴν πίστιν
ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν. καὶ ἀνεῴχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ ἐνεβρι-
μήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων, ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω. οἱ δὲ ἐξελθόντες
διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ
προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον. καὶ ἐκβληθέντος
τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφός. καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες,
οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον, ἐν τῷ
ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς
τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν
καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον
καὶ πᾶσαν μαλακίαν. ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν
ὅτι ἦσαν ἐσκυλμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.
τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὁ μὲν θερισμὸς πολύς, οἱ δὲ ἐργάται
ὀλίγοι. δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας
εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς
αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν
αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. τῶν δὲ δώδεκα
ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστιν ταῦτα. πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος
καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννης
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος. Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος ὁ
τελώνης. Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος.
Σίμων ὁ Κανανίτης καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν.
τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων,
εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε.
πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ.
πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, νεκροὺς ἐγείρετε, λεπροὺς καθαρίζετε, δαι-
μόνια ἐκβάλλετε. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. μὴ κτήσησθε χρυσὸν
μηδὲ ἄργυρον μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν. μὴ πήραν εἰς ὁδὸν
μὴ δύο χιτῶνας μηδὲ ὑποδήματα μηδὲ ῥάβδον. ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης
τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστιν. εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε
τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστιν, κἀκεῖ μείνατε ἕως ἂν ἐξέλθητε. εἰσερχόμενοι
δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἀσπάσασθε αὐτήν. καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἡ οἰκία ἀξία,
ἐλθάτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ ἀξ

κ῾η ἑωσοσιχς:

κ῾ε ις: κ῾ϛ κϛ κ῾η ἐπαγριον τ῾ν: ἀ῾ω ὡς τε ἐκ φωτ῾ος ἐφ:

ὁμομαζ ὥθωὸμ ἡμῖν. καθὼς τοῖς προέσται φίλοις· καὶ αἰ χρο
καὶ μοι ρολογίαι· ἡ ἀστραποβολίαι· τοὺ οὐ καμήκομεν·
λὰ μὰ μμομάχαρι φίαι· τοῦτο γὰρ ἔφθημὲν ὡς κομτες
ὁτι τοῖς τοῦ ρμος· ἡ ἀκάθαρτος· ἡ τοῦ λόμ ὁκτης· ὁς ἀφ ἡμ
ἑὰ δὲ ὁλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρομομίαμ ὁμ τῆν Βασιλέα
τοῦ χῦ καὶ θῦ· μὴ δὲς ἡμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ
ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπει
θείας· μὴ οὖν γίμ ὥθε συμμέτοχοι αὐτῶμ· ἦτε γὰρ ποτ
σκότος· νῦν δὲ φῶς ἐν κῶ· τ῾ε ὡς τέκμα φωτὸς περι
πατεῖτε· ὀ γὰρ καρπὸς τοῦ πνῦς, ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ· δ
καιοσύνῃ· καὶ ἀληθείᾳ· δοκιμάζομ τί ἐστιμ εὐάρε
στομ τῷ κῶ· καὶ μὴ συγκοιμωμεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρ
ποις τοῦ σκότους· μᾶλλομ δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῆ
γιμόμεμα ὑπ᾽ αὐτῶμ, αἰσχρόμ ἐστι καὶ λέγειμ· τὰ δὲ πάντα
ἐλεγχόμεμα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ
φανερούμεμομ, φῶς ἐστι· διὸ λέγει· ἔγειραι ὁ καθεύδωμ·
καὶ ἀνάστα ἐκ τῶμ μέκρῶμ· καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ χ῾ς· βλέ
πετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε· μὴ ὡς ἄσοφοι·
ἀλλ᾽ ὡς σοφοί· ἐξαγοραζόμενοι τὸμ καιρόμ· ὁτι αἱ ἡμέρ
αι πομηραί εἰσι· διὰ τοῦτο μὴ γίμεσθε ἄφρομες· ἀλλὰ συνι
έντες τί τὸ θέλημα τοῦ κῦ· καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ
ἐν ᾧ ἐστιμ ἀσωτία· ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνῦ· λαλοῦντες
ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνῦς κοῖς· ἄδον
καὶ ψάλλοντες τῇ καρδίᾳ ὑμῶμ τῷ κῷ· εὐχαριστοῦν
τες πάντοτε ὑπὲρ πάντωμ ἐν ὀνόματι τοῦ κῦ ἡμῶν
ἰῦ χῦ· τῷ θῷ καὶ πατρί· ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν
φόβῳ θῦ· αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσ

κ῾η ἑωσοσιχς

κ῾ε ιη: τῆ α῾ τ῾ ιη ἐβ: ἀ῾γ· οἱ ἁγιοι ἀναπαύ

271

ὡς τῷ κῷ· ὁτι ἀνήρ ἐστι κεφαλὴ τῆς γυναικός· ὡς καὶ ὁ χ῾ς
κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας· καὶ αὐτός ἐστι σωτὴρ τοῦ σώματος·
ἀλλ᾽ ὡς μὲν ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ χῷ, οὕτως καὶ
αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιμ ἐμ παμτί· οἱ ἄνδρες,
ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶμ· καθὼς καὶ ὁ χ῾ς ἠγάπη
σε τὴμ ἐκκλησίαμ· καὶ ἑαυτὸμ παρέδωκεμ ὑπὲρ αὐτ· ἵ
να αὐτὴμ ἁγιάσῃ· καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐμ
ῥήματι· ἵμα παραστήσῃ αὐτὴμ ἑαυτῷ ἔμδοξομ τὴμ ἐκ
κλησίαμ· μὴ ἔχουσαμ σπῖλομ ἢ ῥυτίδα· ἢ τι τῶμ τοιούτωμ·
ἀλλ᾽ ἵμα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος· οὕτως ὀφείλουσιμ οἱ ἄνδρες
ἀγαπᾶμ τὰς ἑαυτῶμ γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶμ σώματα·
ἀγαπῶμ τὴμ ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸμ ἀγαπᾷ· οὐδεὶς
γάρ ποτε τὴμ ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεμ· ἀλλὰ ἐκτρέφει
καὶ θάλπει αὐτὴμ· καθὼς καὶ ὁ κ῾ς τὴμ ἐκκλησίαμ· ὁτι
μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ· ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ
ἐκ τῶμ ὀστέωμ αὐτοῦ· ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄμθρωπος τὸμ
πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴμ μητέρα· καὶ προσκολληθήσεται πρὸς
τὴμ γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαμ·
τὸ μυστήριομ τοῦτο μέγα ἐστίμ· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς χ῾ὸμ καὶ εἰς
τὴμ ἐκκλησίαμ· πλὴμ καὶ ὑμεῖς οἱ καθ᾽ ἕμα ἕκαστος
τὴμ ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόμ· ἡ δὲ
γυνὴ ἵμα φοβῆται τὸμ ἄνδρα· τῶν τέκμα ἀκούσατε
τοῖς γονεῦσιμ ὑμῶν ἐμ κῷ· τοῦτο γάρ ἐστι δίκαιομ· τίμα
τὸμ πατέρα σου καὶ τὴμ μητέρα· ἥτις ἐστὶμ ἐντολὴ πρώτη
ἐν ἐπαγγελίᾳ· ἵνα εὖ σοι γένηται· καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος
ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα
ὑμῶν· ἀλλὰ ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ κῦ·

κ῾ε ιθ: τῆ ε῾ τ῾ ιη ἐβ: ἀ῾γ· ἐκαῦ τὴν ἐ῾ἀγ·

κε' κ': κγ κς': κζ (α' μετ φωτ. κ εἰς χμ α': α' ἐν ἐκ χμ α':

Ὁ ι δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα· μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλίαις ὡς ἀνθρωπάρεσκοι· ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ἐκ ψυχῆς· μετὰ εὐνοίας δουλεύοντες τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις· εἰδότες ὅτι ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἕκαστος ἀγαθόν, τοῦτο κομίσεται παρὰ τοῦ κυρίου· εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύθερος. καὶ οἱ κύριοι τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς· ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν· εἰδότες ὅτι καὶ αὐτῶν καὶ ὑμῶν ἐστὶν ἐν οὐρανοῖς καὶ προσωπολημψία οὐκ ἔστιν παρ' αὐτῷ· τ ε' ξ' ο ι πρὸς

Τοῦ λοιποῦ, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ· πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα· ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς· πρὸς τὰς ἐξουσίας· πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου· πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις· διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ· ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ· καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι, στῆναι· στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ· καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης· καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· ἐν πᾶσιν, ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως· ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε· καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος· ὅ ἐστιν ῥῆμα θεοῦ· διὰ πάσης προσευχῆς καὶ

κε' καὶ: ν' ς' ιν' εβ: δ' ε' δ' πρ προσευ κ δ' ε' προσευχ

δεήσεως προσευχόμενοι· ἐν παντὶ καιρῷ ἐν τῷ πνεύματι· καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων· καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ· ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου· ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου· ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἁλύσει· ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι ὡς δεῖ με λαλῆσαι· ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμέ· πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς· καὶ πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ· ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο· ἵνα γνῷ τὰ περὶ ἡμῶν· καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν· σὺν Ὀνησίμῳ τῷ ἀγαπητῷ καὶ πιστῷ ἀδελφῷ· ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωριοῦσιν τὰ ὧδε· ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου· καὶ Μᾶρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα· περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς δέξασθε αὐτόν· καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος· οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς· οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία· Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος Χριστοῦ· πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς· ἵνα στῆτε τέλειοι καὶ πεπληροφορημένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ· μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει πόνον πολὺν ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει· Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς· ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς καὶ Νυμφᾶν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν· καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή· ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ· καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε· καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ· βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν κυρίῳ ἵνα αὐτὴν πληροῖς· ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου· μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν· ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν· ἀμήν· ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολὴ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας· διὰ Τυχικοῦ καὶ Ὀνησίμου· πόθεν τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς·

αὕτη μοι φαίνεται ἀπὸ Ῥώμης εἶναι· ὅτε ἀκούσας αὐτοὺς ἀσθενοῦντας καὶ διδάξας· ἢ δὲ πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς, αὕτη· πεμφθῆναι αὐτὴν Φιλιππησίοις διακονίαν τοῦ πάθους· καὶ τὴν μὲν κατηρτισμένην ἀπεστάλκασιν· ἐπιμένει δὲ ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν ἀκούσαντα τὸν ἀκριβῆ τέρμα προφάσεως τῆς σκιᾶς τοῦ μόχθου καὶ τῆς περιτομῆς· καὶ λόγῳ τοιαύτης μὲν δύνασθαι δικαιοῦσθαι, μαθόντα ὃ ἀπὸ φόβου σταυροῦ ἀφεῖλε φιλανθρωπίοις· καὶ παρῴκησεν μέν, ἀπεστάλκασιν δὲ πάλιν αὐτὸν αὐτοῖς τὴν πρόφασιν· καὶ σημαίνει μεμνημονεύειν αὐτὸν αὐτῶν· ὅταν διηγήσωνται ὡς ἀπέστειλε σωτηρίαν ὑμῖν· καὶ ὅτι τὴν ὑπὸ αὐτοῦ βαρέως γεγονέναι μὲν τοῖς δημοσίοις φθόνον αὐτῷ κινοῦσιν· ὅταν δὲ αὐτοῖς παρῇ τρέπεται ἀμήχανος πάλιν· ἡγούμενος τὴν τοῦ σταυροῦ φιλανθρωπίαν· ὅτι θεὸν ἄνθρωπον

κγ΄ α΄: ηι τ΄ β΄ ις τ΄ ιθ΄ ιβ΄: παῦλος κ΄ τιμ. θ΄:

Δέκμαν· ἡ τ΄ περὶ πίστεως περιτομῆς καὶ τοῦ σαμαιτικοῦ διαλαβεῖν, ἀποδεικνύοντος ἀργὰ μηδὲν ὠφελῆσθαι τὴν περιτομήν· λαμβάνων ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ παράδειγμα καὶ λέγων· ὅτι ταύτην παρὰ τῶν πατέρων παρειλήφαμεν διαθήκην· διὸ καὶ τοὺς διδασκόντας τὴν περιτομὴν· καὶ θέλοντας αὐτοὺς ἀναστατοῦν μεμψάμενος· καὶ ἡ τοῦ νόμου ἀχθος αὐτοὺς ἡμᾶς τοῦ χῦ, ἀπολέσαι φιλοπρωτεύοντας διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν τῆς κοινωνίας δόσιν· καὶ πορευτριψάμενος παραμυθεῖται αὐτούς, πολλοὺς τὴν ὁσιότητα λέγων: ✠ πρὸς φιλιππησίους γ΄ ἐπιστολή

Παῦλος καὶ τιμόθεος δοῦλοι ἰῦ χῦ· πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν χῷ ἰῦ· τοῖς οὖσιν ἐν φιλίπποις· σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θῦ πρὸς ἡμῶν· καὶ κῦ ἰῦ χῦ· ὧν χαριτοῦται τῷ θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν· πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου, ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος· ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν· πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο· ὅτι ὁ ἐν ὑμῖν ἄρξάμενος ἔργον ἀγαθὸν, ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας ἰῦ χῦ· καθώς ἐστι δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν· διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς· ἔν τε τοῖς δεσμοῖς μου· καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου· συγκοινωνοὺς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας· μάρτυς γάρ μού ἐστιν ὁ θς· ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις ἰῦ χῦ· καὶ τοῦτο προσεύχομαι· ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ· ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει· εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα· ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν χῦ· πεπληρωμένοι

κγ΄ β΄: τῇ τ΄ ις τ΄ ιθ΄ ιβ΄: ἀπ. μάρτυς μου ἐστὶν ὁ θς:

κγ΄ γ΄: τῇ α΄ ις τ΄ ιθ΄ ιβ΄: ἀπ. γινώσκειν ὑμᾶς βλ΄:

καρπὸν δικαιοσύνης τὸν διὰ ἰῦ χῦ· εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον θῦ· τ΄ τ΄ γ΄
ἰ΄ μ΄ θέλω δὲ ὑμᾶς βούλομαι ἀδελφοὶ· ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν· ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν χῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ· καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι· καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν κῷ πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου· περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν· τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν· τινὲς δὲ καὶ διὰ εὐδοκίαν τὸν χὸν κηρύσσουσιν· οἱ μὲν ἐξ ἔριθείας τὸν χὸν καταγγέλλουσιν· οὐχ ἁγνῶς· οἰόμενοι θλῖψιν ἐγείρειν τοῖς δεσμοῖς μου· οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης· εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι· τί γάρ· πλὴν παντὶ τρόπῳ· εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ· χὸς καταγγέλλεται· καὶ ἐν τούτῳ χαίρω· ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι· οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν· διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως· καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ πνὸς ἰῦ χῦ· κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου· ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι· ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ ὡς πάντοτε καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται χὸς ἐν τῷ σώματί μου· εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου· ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν χς· καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος· εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκὶ τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου· καὶ τί αἱρήσομαι οὐ γνωρίζω· συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο· τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν χῷ εἶναι· πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον· τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκὶ· ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς· καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα ὅτι μενῶ καὶ συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν· εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως· ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν χῷ ἰῦ ἐν ἐμοὶ διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς·

κγ΄ δ΄: τῇ ε΄ ις τ΄ ιθ΄ ιβ΄: ἀπ. ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι:

κϛ' ε': τῇ ϛ' τοῦ ιθ' εβ': λ' λϛ' δείως τοῦ ρε'.

ε' τοῦ ϛ' τοῦ ε' Τ ωπρὸς ἡμᾶς· μόνομ δρ' ἀξίως τοῦ ἁγγελλίου τοῦ χῦ πολι-
τεύσθε· ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἡμᾶς· εἴτε ἀπὼν, ἀκού-
σω τὰ περὶ ἡμῶν· ὅτι στήκετε ἐν ἑνὶ πνεύ-
ματι· μιᾷ ψυχῇ· συν-
αθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ ἁγγελλίου· καὶ μὴ πτυρόμενοι ὑπ
ἐδενὸς τῶν ἀντικειμένων· ἥτις ἐστὶν αὐτοῖς μὲν ἐνδειξις
ἀπωλείας· ὑμῶν δὲ σωτηρίας· καὶ τοῦτο ἀπὸ θῦ· ὅτι
ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ χῦ· οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν·
ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν· τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες
οἷον εἴδετε ἐν ἐμοὶ· καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί· εἴτις οὖν
παράκλησις ἐν χῷ· εἴτι παραμύθιον ἀγάπης· εἴτις κοι-
νωνία πνς· εἴτινες σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί· πληρώσατέ
μου τὴν χαράν· ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε· τὴν αὐτὴν ἀγάπην
κ' ε' S: εἶς τ' ἔχοντες· σύμψυχοι· τὸ ἓν φρονοῦντες· μηδὲν κατ' ἐριθείαν
ἢ κενοδοξίαν· ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι
δ' δεύτερον τοῦτο ὑπερέχοντας ἑαυτῶν· μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοποῦντες·
φρονείσθω· ω ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων ἕκαστος· τοῦτο γὰρ φρονεῖσθω ἐν
κ' πρὸ· ηχ' γ': ὑμῖν ὃ καὶ ἐν χῷ ἰῦ· ὃς ἐν μορφῇ θῦ ὑπάρχων, οὐχ ἁρπαγ-
ω' η' ψυχῆς: μὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θῷ· ἀλλὰ ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορ-
ιβ' ὅτι ἐπ' ἐπ': φὴν δούλου λαβών· ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· καὶ
ὡ' ιη': σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος· ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος
ἐκ κ' σον θῦ: ὑπήκοος μέχρι θανάτου· θανάτου δὲ σταυροῦ· διὸ καὶ ὁ θς
κ' τὸ πρόσωπ: αὐτὸν ὑπερύψωσεν· καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ
οἱ κ' πρ' ιχ': πᾶν ὄνομα· ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι ἰῦ· πᾶν γόνυ κάμψῃ
ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων· καὶ πᾶσα
ε' τ' ε' ιπ' θκ' γλῶσσα ἐξομολογήσηται ὅτι κς ἰς χς· εἰς δόξαν θῦ πρς
ὡς τὸ ἀμήν· ποίμου δρ' καθὼς παρ' ἐτύχετε ἐν ἡμῖν κοισατέ·

Μ ὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον· ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον

κ' χ': τῇ β' τοῦ κ' εβ': λ' δ' καθὼς παρ' ἐτύχετε ἡμῶν κοισατε:

κ' η': τῇ γ' τοῦ κ' εβ': λ' δ' ὀγκεῖς κενοὶ ἐν δρὰ μου.

ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου· μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν
σῳ ἐργάζεσθε· ὁ θς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν·
Κ καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας· πάν-
τα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν· ἵνα γένησθε
ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι· τέκνα θῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ
γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης· ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς
φωστῆρες ἐν κόσμῳ λόγον ζωῆς ἐπέχοντες· εἰς καύχη-
γ' μά μοι· εἰς ἡμέραν χῦ· ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον·
δ' εἰς κενὸν ἐκοπίασα· ἀλλὰ καὶ ἐὰν σπένδομαι ἐπὶ τῇ ε' τ' β'
θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν· χαίρω καὶ συν-
χαίρω πᾶσιν ὑμῖν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συν-
χαίρετέ μοι· ἐλπίζω δὲ ἐν κῷ ἰῦ· τιμόθεον ταχέως
πέμψαι ὑμῖν· ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν·
οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον· ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν
μεριμνήσῃ· οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν· οὐ τὰ
χῦ ἰῦ· τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε· ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον
σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον· τοῦτον μὲν οὖν ἐλ-
πίζω πέμψαι ὡς ἂν ἀπίδω τὰ περὶ ἐμὲ ἐξαυτῆς· ε' τ' γ'
Π πέποιθα δὲ ἐν κῷ, ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι· ἀλλ-
καὶ ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν· καὶ συν-
εργὸν καὶ συστρατιώτην μου· ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ λει-
τουργὸν τῆς χρείας μου πέμψαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπειδὴ
ποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς καὶ ἀδημονῶν· διότι ἤκουσατε
ὅτι ἠσθένησε· καὶ γὰρ ἠσθένησε παραπλήσιον θα-
νάτου· ἀλλὰ θς αὐτὸν ἠλέησεν· οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον· ἀλλὰ
καὶ ἐμέ· ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπην σχῶ· σπουδαιοτέρως
οὖν ἔπεμψα αὐτόν· ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν χαρῆτε·

κ' θ': τῇ δ' τοῦ κ' εβ': λ' δ' πεποιθέ κῷ· ὅτι κ':

κϛ' ιβ': εἰς ἱερομάρτυρα: πρὸ ιη̄ καλ. δεκεμβρίου: ἐν φρυγίᾳ τῇ μεγάλῃ: ϛ': ἐπὶ δεκίου τοῦ ἡγεμόνος: ἐν ἔτει σκϛ' ἀπὸ διοκλητιανοῦ: ἐν πόλει ἀπαμείᾳ: ϛ': ἐπὶ μαρκιανοῦ τοῦ ἡγεμόνος: ἐν ἔτει σλϛ' ἀπὸ διοκλητιανοῦ: ἐν πόλει κελαινῶν: ϛ': ἐπὶ μαξιμιανοῦ τοῦ ἡγεμόνος: ἐν ἔτει σλϛ' ἀπὸ διοκλητιανοῦ: ἐν πόλει ἀπολλωνιάδι

κγ' ιδ: τὴν β' τ κὲ ἐβ: λαϐ' ἐχάρην ἐν κω μέ:

τοῦθ' ὑπὲρ ὑμῶν, φρουρήσῃ τὰς καρδίας
ὑμῶν· καὶ τὰ μὲν ὀνόματα ὑμῶν ὅμηχ ἰῦ· τὰ λοιπὰ τῶν ἀδελφ'
σαι ἀφ' ἡμῶν ἀμήθη· ὅσαι σὺν ἐμοὶ· ὅσαι δίκαιαι· ὅσαι ἁγνοί·
τορες φιλῶν· ὅσαι ἄδηκμαι· ἧς τὸ ἀρῆτὸ καὶ ἧς τὸ ὄνομα
ταῦτα λογίζεσθε· ὡς καὶ ὑμᾶς ἔφθε· καὶ τὰ παραβλαϐῆτε· καὶ
ἣν κούσατε· καὶ ἔν δῆτε ὅμῖν, ταῦτα τὰ πράσσετε· καὶ ὁ ϑῦ
τῆς ἀρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν· ἐπ ἐχάρην δὲ ὅμ κύμεγάλως·
ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ὑμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ὧι καὶ
ἐφρονεῖτε· ἠκαιρεῖσθε δέ· οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω·
ἐγὼ γὰρ ἔμαθον ὃν οἷς εἰμὶ, αὐτάρκης εἶναι· οἶδα καὶ τα
πεινοῦσθαι· οἶδα καὶ περισσεύειν· ὅν παντὶ καὶ ὅν
παντὶ μεμύημαι· καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν· καὶ περι-
σσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι· πάντα ἰσχύω ὅν τῷ ἐνδυναμοῦν-
τί μὲ χῷ· πλὴν καλῶς ἐποιήσατε· συνκοινωνήσαν-
τές μου τῇ θλίψει· οἶδατε δὲ καὶ ὑμεῖς φιλιππήσιοι
ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ μακεδονί,
οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως
καὶ λήψεως· εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι· ὅτι καὶ ἐν θεσσαλονίκῃ
καὶ ἅπαξ καὶ δὶς εἰς τὴν χρείαν μοι ἐπέμψατε· οὐχ ὅτι
ἐπιζητῶ τὸ δόμα· ἀλλ' ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεο
νάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν· ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περι-
σσεύω· πεπλήρωμαι δεξάμενος παρὰ ἐπαφροδίτου
τὰ παρ' ὑμῶν, ὀσμὴν εὐωδίας· θυσίαν δεκτὴν· εὐάρεστον
τῷ θῷ· ὁ δὲ θς μου πληρώσῃ πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κτ
τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν χῷ ἰῦ· τῷ δὲ θῷ καὶ πρ
ὑμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν·

Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν χῷ ἰῦ· ἀσπάζονται ὑμᾶς

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

246

οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί· ἀσπάζομαι ὑμᾶς πάντας οἱ ἅγιοι·
μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς καίσαρος οἰκίας· ἡ χάρις τοῦ κυ ἰῦ
χῦ μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν· ἐπ ἀπὸ ρώμης ἐπ ἐπαφρο δίτῳ
αὐτὴν ἔσχηκα ἐπιστολὴν ἀποστέλλω καὶ ἀναγνώσεσθε
δὲ τὴν ἐν λαοδικείᾳ καὶ τὴν ἐκ λαοδικείας ἵνα καὶ
κολοσσαεῖς ἐπιλέγωμαι τὸν ἐμὸν ἀποστολῆσαι σοφίσματι μὴ ἑλλη-
νικοῖς καὶ ματαιότητος κενοφωνίας· καὶ πατρικοῖς καὶ οὐ κατὰ Χν ἰν
μιστὸν καὶ οὐ κατὰ τὴν ἀλήθειαν· ἐν οἷς οὐκ οἶδα εἰ καὶ ὑμεῖς
γράφω τὴν ἐπιστολὴν ὡς ἔσχατα καὶ τὴν χρείαν ἐμοὶ ἐν αὐτοῖς ταύτην·
καὶ πάντα τὰ μὲν ἐμὰ γνωρίσει τύχικος
αὐτοῖς μεθ' οὗ ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς τοῦτο ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ
ἐπιστηρίξῃ τὰς καρδίας ὑμῶν· σὺν ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ
ἀδελφῷ ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωριοῦσιν τὰ ὧδε· ἀσπάζεται
ὑμᾶς ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου καὶ μᾶρκος ὁ ἀνεψιὸς
βαρναϐᾶ περὶ οὗ ἐλάϐετε ἐντολάς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς δέξασθε
αὐτὸν καὶ ἰοῦστος ὁ λεγόμενος ἰοῦστος· οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς
οὗτοι μόνοι συνεργοί μου εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θοῦ οἵτινες ἐγενήθησάν
μοι παρηγορία· ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος χοῦ ἰοῦ
πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς ἵνα στῆτε τέλειοι
καὶ πεπληρωμένοι ἐν παντὶ θματι τοῦ θοῦ· μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει
πολὺν πόνον ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν λαοδικείᾳ καὶ ἱεραπόλει· ἀσπάσασθε
τοὺς ἐν λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς καὶ νυμφᾶν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ
ἐκκλησίαν· καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή ποιήσατε ἵνα καὶ
ἐν τῇ λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ καὶ τὴν ἐκ λαοδικείας ἵνα καὶ
ὑμεῖς ἀναγνῶτε· καὶ εἴπατε ἀρχίππῳ βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλα-
βες ἐν κῷ ἵνα αὐτὴν πληροῖς· ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ παύλου
μνημονεύετε μου τῶν δεσμῶν· ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν ἀμήν·

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α

κγ' α': ἡ τ τ καὶ εβ': παῦλος ἀπόστ:

ὁκκλησίαν αὐτὴν ἁγιασθῆναι· καὶ τὴν ὁκλησίαν τὴν κ̄ν̄ καὶ ἐκ
ὑποτασσόμενοι ἁγιασθῆναι: ✻ πρὸς κολοσσαεῖς ἐπιστολή:
Παῦλος ἀπόστολος ἰ̄ū χ̄ū· διὰ θελήματος θ̄ū· καὶ τιμόθεος
ὁ ἀδελφὸς· τοῖς ἁγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς
ἐν χ̄ῶ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θ̄ū πατρὸς ἡμῶν· καὶ κ̄ῡ
ἰ̄ū χ̄ῦ· εὐχαριστοῦμεν τῷ θ̄ῶ· καὶ πατρὶ τοῦ κ̄ῡ ἡμῶν ἰ̄ū χ̄ῦ
πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι· ἀκούσαντες τὴν
πίστιν ὑμῶν ἐν χ̄ῶ ἰ̄ῦ· καὶ τὴν ἀγάπην ἣν ἔχετε πάντας τοὺς
ἁγίους· διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγ-
γελίου τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς· καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ
κόσμῳ· καὶ ἐστὶ καρποφορούμενον· καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν·
ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ θ̄ῦ
ἐν ἀληθείᾳ· καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγα-
πητοῦ συνδούλου ἡμῶν· ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ ἡμῶν διάκο
τοῦ χ̄ῦ· ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνι·
Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ παυόμεθα
ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι· καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρω-
θῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ· ἐν πάσῃ σο-
φίᾳ καὶ συνέσει πνῑκῇ· περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως
τοῦ κ̄ῦ εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν· ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρ-
ποφορούντας· καὶ αὐξανομένους τῇ ἐπιγνώσει τοῦ θ̄ῦ·
ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι· κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξ
αὐτοῦ· εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς
Ευχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ὑμᾶς εἰς τὴν
μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί· ὃς ἐρρύσα
ὑμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους· καὶ μετέστησεν εἰς

κε' β': κγ̄ κη': ἀπ' ἐγ χαριστοῦμεν τῷ θ̄ῶ κ̄ῳ ἰ̄ῡ χ̄ῷ

κε' γ': ἡ τ τ καὶ εβ': κ̄ῳ προεορ β' ἐν ἀνν· ἀπ' χ̄ε ἐφ' ἡ κ̄ῳ τ̄ῳ:

τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ· ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν
Α ἀπολύτρωσιν τὴν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ· τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρ-
τιῶν· ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θ̄ῦ τοῦ ἀοράτου· πρωτότοκος
πάσης κτίσεως· ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα· τὰ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα·
εἴτε θρόνοι· εἴτε κυριότητες· εἴτε ἀρχαὶ· εἴτε ἐξουσίαι·
τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται· καὶ αὐτός ἐστι
πρὸ πάντων· καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε· καὶ αὐτός ἐστι τ̄ τ̄ κ̄ῳ:
ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας· ὅς ἐστιν ἀρχή·
πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν· ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν
αὐτὸς πρωτεύων· ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα
κατοικῆσαι· καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς
αὐτόν· εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ
δι' αὐτοῦ· εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· Καὶ
ὑμᾶς ποτὲ ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διά-
νοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς· νυνὶ δὲ ἀποκατήλ-
λαξεν ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου αὐτ̄
παραστῆσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους· ε τ τ προεορ:
κατενώπιον αὐτοῦ· εἴγε ὄντως μένετε τῇ πίστει τεθεμελι-
ωμένοι· καὶ ἑδραῖοι καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλ-
πίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε· τοῦ κηρυχθέντος ἐν
πάσῃ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν· οὗ ἐγενόμην ἐγὼ παῦλος
διάκονος· ε χ̄ν νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασίν μ̄ ὑπὲρ ὑμῶν· ε τ τ λ̄:
καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ χ̄ῦ ἐν
τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ· ὅ ἐστιν ἡ ἐκκλησία·
ἧς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ θ̄ῦ τὴν
δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς· πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ θ̄ῦ· τὸ μυ

κε' δ': τῇ ε τ καὶ εβ': ἀπ' νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθ': κγ εἰς κδ' δ':

κγ΄ ε΄: τῆς τ̄ κα΄ εβ΄: ἀλλ΄ θέλω ὑμᾶς εἰδέναι

φέρομεν τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ
Τ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾖ τοῦ θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν· πάντοθεν
θλιβόμενοι ἀλλ΄ οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ΄ οὐκ
ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ΄ οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, κατα-
βαλλόμενοι ἀλλ΄ οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ
κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ
Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν· ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες
εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ
φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν· ὥστε ὁ θάνατος ἐν ἡμῖν
ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν· ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς
πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον· ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· καὶ
ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν· εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν
κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει
σὺν ὑμῖν· τὰ γὰρ πάντα δι΄ ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ
τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ
θεοῦ· διὸ οὐκ ἐγκακοῦμεν, ἀλλ΄ εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος
διαφθείρεται, ἀλλ΄ ὁ ἔσω ἡμῶν ἀνακαινοῦται ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρᾳ·
τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ΄ ὑπερβολὴν
εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, μὴ
σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ
γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια· οἴδαμεν
γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ,
οἰκοδομὴν ἐκ θεοῦ ἔχομεν οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ
ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες· εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι
οὐ γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα· καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει
στενάζομεν βαρούμενοι, ἐφ΄ ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι ἀλλ΄
ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς· ὁ δὲ
κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο θεός, ὁ δοὺς ἡμῖν τὸν
ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος· θαρροῦντες οὖν πάντοτε καὶ εἰδότες
ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου·
διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἴδους· θαρροῦμεν δὲ
καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος καὶ ἐνδημῆσαι
πρὸς τὸν κύριον· διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε
ἐκδημοῦντες εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι· τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς
φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα
κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε
ἀγαθὸν εἴτε φαῦλον· εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου ἀν-
θρώπους πείθομεν, θεῷ δὲ πεφανερώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν
ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι· οὐ πάλιν ἑαυτοὺς
συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος
ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ
μὴ ἐν καρδίᾳ· εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, θεῷ· εἴτε σωφρονοῦμεν,
ὑμῖν· ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο,
ὅτι εἷς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· καὶ
ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν
ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι· ὥστε ἡμεῖς
ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἴδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ καὶ ἐγνώκαμεν
κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν· ὥστε εἴ
τις ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε
καινά· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ
διὰ Χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς·
ὡς ὅτι θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ μὴ
λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν καὶ θέμενος ἐν
ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς· ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν
ὡς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι΄ ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ
καταλλάγητε τῷ θεῷ· τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν
ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη θεοῦ ἐν
αὐτῷ· συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν
χάριν τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς· λέγει γάρ· καιρῷ δεκτῷ ἐπή-
κουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδοὺ νῦν
καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας· μηδεμίαν
ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία·
ἀλλ΄ ἐν παντὶ συνιστάντες ἑαυτοὺς ὡς θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπο-
μονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν
πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυ-
πνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἁγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ,
ἐν χρηστότητι, ἐν πνεύματι ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν
λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιο-
σύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ
δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοού-
μενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν,
ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ
χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχον-
τες καὶ πάντα κατέχοντες· τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγεν πρὸς ὑμᾶς,
Κορίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται· οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν
ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν· τὴν δὲ
αὐτὴν ἀντιμισθίαν, ὡς τέκνοις λέγω, πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς·
μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνῃ
καὶ ἀνομίᾳ; τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; τίς δὲ συμφώ-
νησις Χριστοῦ πρὸς Βελιάρ; ἢ τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου;
τίς δὲ συγκατάθεσις ναῷ θεοῦ μετὰ εἰδώλων; ὑμεῖς γὰρ ναὸς
θεοῦ ἐστε ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς
καὶ ἐμπεριπατήσω καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί
μου λαός· διὸ ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει
κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε, κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς,
καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ
θυγατέρας, λέγει κύριος παντοκράτωρ· ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς
ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυ-
σμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ
θεοῦ· χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν,
οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν· πρὸς κατάκρισιν οὐ λέγω· προείρηκα
γάρ, ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ
συζῆν· πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις
ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ
χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν· καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς
Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ΄ ἐν
παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι· ἀλλ΄ ὁ παρα-
καλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐν τῇ παρου-
σίᾳ Τίτου· οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ
παρακλήσει ᾗ παρεκλήθη ἐφ΄ ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν
ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὀδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ,
ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι· ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπι-
στολῇ, οὐ μεταμέλομαι· εἰ καὶ μετεμελόμην, βλέπω ὅτι ἡ ἐπι-
στολὴ ἐκείνη εἰ καὶ πρὸς ὥραν ἐλύπησεν ὑμᾶς, νῦν χαίρω,
οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ΄ ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυ-
πήθητε γὰρ κατὰ θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν·
ἡ γὰρ κατὰ θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον
κατεργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη θάνατον κατεργάζεται·
ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς πόσην
κατειργάσατο ὑμῖν σπουδήν, ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν,
ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλὰ ἐκδίκησιν·
ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἁγνοὺς εἶναι τῷ πράγματι·
ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐκ εἵνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος οὐδὲ
εἵνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλλὰ εἵνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν
σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ·
διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα· ἐπὶ δὲ τῇ παρακλήσει ἡμῶν περισ-
σοτέρως μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέπαυται
τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν· ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν
κεκαύχημαι, οὐ κατῃσχύνθην, ἀλλ΄ ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλα-
λήσαμεν ὑμῖν, οὕτως καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ ἐπὶ Τίτου ἀλήθεια
ἐγένετο· καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστίν,
ἀναμιμνῃσκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν, ὡς μετὰ φόβου
καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν· χαίρω ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν·
γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δεδομένην
ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας, ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως
ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν
ἐπερίσσευσεν εἰς τὸ πλοῦτος τῆς ἁπλότητος αὐτῶν· ὅτι κατὰ
δύναμιν, μαρτυρῶ, καὶ παρὰ δύναμιν αὐθαίρετοι καὶ μετὰ πολλῆς
παρακλήσεως τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς
εἰς τοὺς ἁγίους, καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν ἀλλὰ ἑαυτοὺς ἔδωκαν
πρῶτον τῷ κυρίῳ καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος θεοῦ, εἰς τὸ παρα-
καλέσαι ἡμᾶς Τίτον ἵνα καθὼς προενήρξατο οὕτως καὶ ἐπιτε-
λέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην· ἀλλ΄ ὥσπερ ἐν παντὶ
περισσεύετε πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ πάσῃ σπουδῇ καὶ
τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισ-
σεύητε· οὐ κατ΄ ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἑτέρων σπουδῆς
καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων· γινώσκετε γὰρ
τὴν χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι΄ ὑμᾶς ἐπτώ-
χευσεν πλούσιος ὤν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε·
καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες
οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε ἀπὸ
πέρυσι· νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε, ὅπως καθάπερ ἡ
προθυμία τοῦ θέλειν οὕτως καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν·
εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, καθὸ ἐὰν εὐπρόσδεκτος ᾖ οὐ κατὸ
οὐκ ἔχει· οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις ὑμῖν θλῖψις, ἀλλ΄ ἐξ ἰσότητος·
ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα,
ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα,
ὅπως γένηται ἰσότης· καθὼς γέγραπται· ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεό-
νασεν καὶ ὁ τὸ ὀλίγον οὐκ ἠλαττόνησεν· τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ
δόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου· ὅτι
τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο, σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων αὐθαί-
ρετος ἐξῆλθεν πρὸς ὑμᾶς· συνεπέμψαμεν δὲ μετ΄ αὐτοῦ τὸν
ἀδελφὸν οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλη-
σιῶν· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν
συνέκδημος ἡμῶν σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ΄
ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ τιμὴν τὴν πρὸς τὸν κύριον καὶ προθυμίαν
ἡμῶν, στελλόμενοι τοῦτο μή τις ἡμᾶς μωμήσηται ἐν τῇ ἁδρότητι
ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ΄ ἡμῶν, προνοοῦμεν καλὰ οὐ μόνον
ἐνώπιον κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων· συνεπέμψαμεν δὲ
αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις
σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον πεποιθήσει πολλῇ
τῇ εἰς ὑμᾶς· εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συ-
νεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ·
τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ
ὑμῶν εἰς αὐτοὺς ἐνδεικνύμενοι εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν·
περὶ μὲν γάρ τὴν διακονίαν τὴν εἰς τοὺς ἁγίους περισσόν μοί
ἐστιν τὸ γράφειν ὑμῖν· οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν ἣν ὑπὲρ
ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν ὅτι Ἀχαΐα παρεσκεύασται ἀπὸ πέρυσι·
καὶ ὁ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισεν τοὺς πλείονας· ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελ-
φούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει
τούτῳ, ἵνα καθὼς ἔλεγον παρεσκευασμένοι ἦτε· μὴ πως ἐὰν
ἔλθωσιν σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εὕρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους
καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς, ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς, ἐν τῇ ὑποστάσει
ταύτῃ τῆς καυχήσεως· ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην παρακαλέσαι
τοὺς ἀδελφοὺς ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς καὶ προκαταρτίσωσιν
τὴν προηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν ταύτην εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν
καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν· τοῦτο δέ, ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως
καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ΄ εὐλογίαις ἐπ΄ εὐλογίαις καὶ θερίσει·
ἕκαστος καθὼς προῄρηται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης·
ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ θεός· δυνατὸς δὲ ὁ θεὸς πᾶσαν χάριν
περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν
ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν· καθὼς γέγραπται·
ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς
τὸν αἰῶνα· ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς
βρῶσιν χορηγήσει καὶ πληθυνεῖ τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσει
τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν, ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς
πᾶσαν ἁπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι΄ ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ
θεῷ· ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶν
προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων ἀλλὰ καὶ περισσεύ-
ουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ θεῷ· διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς
διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμο-
λογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ ἁπλότητι τῆς
κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας, καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ
ὑμῶν ἐπιποθούντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ
θεοῦ ἐφ΄ ὑμῖν· ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγήτῳ δωρεᾷ αὐτοῦ· χάρις δὲ τῷ
θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκλαλήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ· αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος
παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραΰτητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χριστοῦ,
ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς
ὑμᾶς· δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ᾗ λογί-
ζομαι τολμῆσαι ἐπί τινας τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα
περιπατοῦντας· ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες οὐ κατὰ σάρκα
στρατευόμεθα· τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικὰ
ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων, λογισμοὺς
καθαιροῦντες καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως
τοῦ θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ
Χριστοῦ, καὶ ἐν ἑτοίμῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν,
ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή· τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε· εἴ
τις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἀφ΄
ἑαυτοῦ ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ οὕτως καὶ ἡμεῖς· ἐάν τε γὰρ
περισσότερόν τι καυχήσωμαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν ἧς ἔδωκεν
ὁ κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυν-
θήσομαι· ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν·
ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαί, φησίν, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί, ἡ δὲ παρου-
σία τοῦ σώματος ἀσθενὴς καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος· τοῦτο
λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος ὅτι οἷοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι΄ ἐπιστολῶν
ἀπόντες τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ· οὐ γὰρ τολμῶμεν
ἐγκρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τισιν τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων·
ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες καὶ συγκρίνοντες
ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς οὐ συνιᾶσιν· ἡμεῖς δὲ οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχη-
σόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ
θεὸς μέτρου ἐφικέσθαι καὶ ὑμᾶς· οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι
εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν ἑαυτούς· ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν
ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ· οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν
ἀλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδας δὲ ἔχοντες αὐξανομένης τῆς πίστεως
ὑμῶν ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσεία
καὶ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι, οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι
εἰς τὰ ἕτοιμα καυχήσασθαι· ὁ δὲ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω·
οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστῶν ἐκεῖνός ἐστιν δόκιμος ἀλλ΄ ὃν ὁ κύριος
συνίστησιν· ὄφελον ἀνείχεσθε μου μικρόν τι ἀφροσύνης· ἀλλὰ
καὶ ἀνέχεσθέ μου· ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς θεοῦ ζήλῳ· ἡρμοσάμην γὰρ
ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἁγνὴν παραστῆσαι τῷ Χριστῷ· φοβοῦμαι
δὲ μή πως ὡς ὁ ὄφις Εὕαν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ,
οὕτως φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἁπλότητος καὶ τῆς
ἁγνότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν· εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον
Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε
ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς
ἀνέχεσθε· λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπερλίαν
ἀποστόλων· εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ΄ οὐ τῇ γνώσει·
ἀλλ΄ ἐν παντὶ φανερώσαντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς· ἢ ἁμαρτίαν
ἐποίησα ἐμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι δωρεὰν τὸ
τοῦ θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν; ἄλλας ἐκκλησίας
ἐσύλησα λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν· καὶ παρὼν
πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶς οὐ κατενάρκησα οὐδενός· τὸ γὰρ
ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ τῆς
Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῆ ὑμῖν ἐμαυτὸν ἐτήρησα καὶ
τηρήσω· ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοὶ ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ
φραγήσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασιν τῆς Ἀχαΐας· διὰ τί; ὅτι
οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; ὁ θεὸς οἶδεν· ὃ δὲ ποιῶ καὶ ποιήσω, ἵνα
ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμήν, ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται
εὑρεθῶσιν καθὼς καὶ ἡμεῖς· οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι
ἐργάται δόλιοι μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ·
καὶ οὐ θαῦμα· αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον
φωτός· οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται
ὡς διάκονοι δικαιοσύνης, ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν·
πάλιν λέγω, μή τίς με δόξῃ ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μή γε, κἂν ὡς
ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα κἀγὼ μικρόν τι καυχήσωμαι· ὃ λαλῶ
οὐ κατὰ κύριον λαλῶ ἀλλ΄ ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστά-
σει τῆς καυχήσεως· ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα,
κἀγὼ καυχήσομαι· ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων φρόνιμοι
ὄντες· ἀνέχεσθε γὰρ εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει,
εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἰς πρόσωπον ὑμᾶς δέρει·
κατὰ τιμὴν λέγω ὡς ἡμεῖς ἠσθενήκαμεν· ἐν ᾧ δ΄ ἄν τις τολμᾷ,
ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ κἀγώ· Ἑβραῖοί εἰσιν, κἀγώ· Ἰσραηλῖταί
εἰσιν, κἀγώ· σπέρμα Ἀβραάμ εἰσιν, κἀγώ· διάκονοι Χριστοῦ
εἰσιν, παραφρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως,
ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανά-
τ

κγ ιθ κγ κθ : κ τῶν κδ προπρ κ : προ : β : καὶ χ ἡ σοκ ο : ϛ : δ δ ιε τ ὁ χ : ἀ ἀ ν ο τ ἀρ : ἀ ἀ ν ο τ ὁ χ φα ηερωθη :

παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. οὐκ ἀρνησόμεθα
τὴν πρὸς τοὺς πολεμοῦντας ἡμῖν σαρκός. ἐὰν οὖν σωθῶμεν ἐν
τῷ χῷ, τὰ ἄνω ζητήσωμεν· οὗ ὁ χς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ θυ καθή-
μενος· τὰ ἄνω φρονήσωμεν· μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. ἀπεθάνομεν
γὰρ· καὶ ἡ ζωὴ ἡμῶν κέκρυπται σὺν τῷ χῷ ἐν τῷ θῷ· ὅταν
δὲ ὁ χς φανερωθῇ ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ
φανερωθησόμεθα ἐν δόξῃ· μὴκρὸν σάτε οὖν τὰ μέλη ἐπὶ
τῶν ὄντων τῆς γῆς· πορνείαν· ἀκαθαρσίαν· πάθος· ἐπιθυ-
κακὴν· καὶ τὴν πλεονεξίαν· ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρία·
δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θυ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας·
ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς ποτε περιεπατήσαμεν ὅτε ἐζῆτε ἐν
αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα· ὀργήν·
θυμόν· κακίαν· βλασφημίαν· αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόμα-
τος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους· ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαι-
όν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ· καὶ ἐνδυσάμενοι
τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα
τοῦ κτίσαντος αὐτόν· ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος
περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία· βάρβαρος· σκύθης· δοῦλος·
ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν χς· ἐνδύσασθε
οὖν ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ θυ ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα
οἰκτιρμοῦ· χρηστότητα· ταπεινοφροσύνην· πραότητα·
μακροθυμίαν· ἀνεχόμενοι ἀλλήλων· καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς
ἐάν τις πρός τινα ἔχῃ μομφήν, καθὼς καὶ ὁ χς ἐχαρίσατο
ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς· ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις, τὴν ἀγάπην· ἥτις
ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θυ βρα-
βευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν
ἑνὶ σώματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε· ὁ λόγος τοῦ χυ ἐνοι-

κγ ι : κγ λ : καὶ εἰς ϑ ϑ : προ · β : τιμ ος ἐπιστ : γ : τιτ ἀπο δ ω ος : ἀ ἀ ν ο τ : ἐπιστ πρὸς κο : μακ ἀνηρ ὀφ β χ : γ : σχ ν α ὁ ν ἐν τῇ πε γ :

κγ ια : τῇ δ τ κβ ἐβ : ἀ ἀ ν ο τ : πρὸ ὁ τι ἀ ν ο ποιῆτε ἐν λ ο :

κδ τοῦ ὄν μὴ μολυσμοῦ σαρκὸς ἀλλὰ δι δάσκοντος ἡ
μοῦ θεοῦ τοὺς ἑαυτοῦ, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευ κὰς
ὄν χάριτι· ἀδόντων τῶν ὄντων καρδίαις ὑμῶν τῷ κῷ· ε τ καὶ ἀρ τοῦ
Πᾶν ὅτι ἂν ποιῆτε ὄν λόγῳ ἢ ὄν ἔργῳ, πάντα τοῦ ὄν ὀνόματι ἰησοῦ κυ
ἰυ· εὐχαριστοῦντες τῷ θῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ· αἱ γυναῖκες,
ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὡς ἀνῆκεν ὄν κῷ· οἱ
ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας· καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς
αὐτάς· τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν κατὰ πάντα·
τοῦτο γάρ ἐστιν εὐάρεστον ὄν κῷ· οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ
τέκνα ὑμῶν· ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν· οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ
πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις· μὴ ὄν ὀφθαλμοδουλίαις
ὡς ἀνθρωπάρεσκοι· ἁπλότητι καρδίας, φοβούμενοι
τὸν θν· καὶ πᾶν ὅ τι ἐὰν ποιῆτε, ὄν ψυχῇ ἐργάζεσθε· ὡς
τῷ κῷ καὶ οὐκ ἀνθρώποις· εἰδότες ὅτι ἀπὸ κυρίου λήψεσθε τὴν ἀπο-
δοσίαν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ κῷ χῷ δουλεύετε· ὁ δὲ
ἀδικῶν, κομιεῖται ὃ ἠδίκησε· καὶ οὐκ ἔστι προσωποληψία·
οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρ-
έχεσθε· εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε κύριον ἐν οὐρανοῖς· ἀρ τῆς πρ
υχὶ πάροικος καὶ παρεπίδημος· χρηματίσατε ὄν αὐτῇ ὄν ὑμῖν χάριτι·
προσλόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν· ἵνα ὁ θς ἀνοίξῃ ἡμῖν
θύραν τοῦ λόγου λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ χυ· δι' ὃ καὶ δέδε-
μαι ἵνα φανερώσω αὐτὸ ὡς δεῖ με λαλῆσαι· ἐν σοφίᾳ
περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω· τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι·
ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι ἅλατι ἠρτυμένος· εἰ-
δέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι· τὰ κατ' ἐμὲ
πάντα, γνωρίσει ὑμῖν τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς ς
πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν κῷ· ὃν ἔπεμψα πρὸς

ἀ ἀ ν ο τ πρὸ : ἐπιστ τὴν Γ ἡν ἐ : γ : οἱ οὐρανοὶ ἀ τ ἡ γ : ἀ ἀ ν ο τ : ἐξουσιοὶ οἱ οὐρανοί : γ : ὁ θς ἐν δοξαζ ο μ :

κγ : ἐπιστ τὴν τὴν

κγ' ιουν. ᾱ τ. ς' τ. κβ' εβ': α' αγ. απο τ. ιδ' τ. μαϊου αρι:

ὑμᾶς ἐς αὐτὸ τοῦτο· ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ὑμῶν· καὶ παρα-
καλῶ πάσῃ καρδίᾳ ὑμῶν· σὺν ὑμῖν οὖσιν τοῖς τοιούτοις καὶ
ἁρμόττει τὸν ἀδελφὸν ὃς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· παρ' οὗ τὴν ὑμῶν μνημο-
ριοῦσι τὴν ἀδολ τ. ἀπο τ. ἀρ ἀσπάζεται ὑμᾶς ἀρίσταρχος ὁ σύμαιχ
μάρτυς μου· καὶ μάρκος ὁ ἀνεψιὸς βαρνάβα· περὶ οὗ
ἐλάβετε ἐντολάς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν·
καὶ ἰησοῦς ὁ λεγόμενος ἰοῦστος· οἱ ὄντες ὑπὸ περιτομῆς·
οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ· οἵτινες
ἐγενήθησάν μοι παρηγορία· ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐπαφρᾶς
ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος χῦ· πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ
ὑμῶν ἐν ταῖς προσεύχαις· ἵνα σταθῆτε τέλειοι καὶ πεπλη-
ρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ θῦ· μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ
ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν ὑπὲρ ὑμῶν· καὶ τῶν ἐν λαοδικείᾳ
καὶ τῶν ἐν ἱεραπόλει· ἀσπάζεται ὑμᾶς λουκᾶς ὁ ἰατρὸς
ὁ ἀγαπητὸς· καὶ δημᾶς· ἀσπάσασθε τοὺς ἐν λαοδικείᾳ ἀδελ-
φούς· καὶ νυμφᾶν· καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν·
καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε
ἵνα καὶ ἐν τῇ λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ· καὶ
τὴν ἐκ λαοδικείας, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε· καὶ εἴπατε
ἀρχίππῳ· βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν
κῶ· ἵνα αὐτὴν πληροῖς· ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ παύ-
λου· μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν· ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν
ἀμήν: τ. ἐ. ἐγ. ἀπο. ρω. μης. διὰ τυχικοῦ κ' ὀνησίμ.

πρὸς θεσσαλονικεῖς ἐπιστολὴ πρώτη:

αὐλος καὶ σιλουανὸς· καὶ τιμόθεος· τῇ ἐκκλησίᾳ θεσ-
σαλονικέων ἐν θῷ πατρὶ· καὶ κῷ ἰῦ χῷ· χάρις ὑμῖν καὶ

κγ' α': τῇ β' τ. κγ' εβ': παῦλος κ, σιλουανὸς:

λίπποις τῆς μακεδονίας· καὶ ὃν κοπίθω· γραφὸς κωμ. ἐπ' ἀ-
ποστόλω θ· καὶ ὃν θεσσαλονίκη· φοβούμενος μὴ ἀκούσῃ τῷ
θεσσαλονικῆς ἃ ἐποστόλω θ· ὑμῶν τῶν προφητῶν μάλι-
στα ἐφ' ἁσθῶσιν μὴ ἐπὸ τοῦ παφλάζοντος· καὶ σκανδαλι-
σθῶσι· μαθὼν δὲ ὅτι καὶ ἐπὶ τοῖς ἀποθνήσκουσι κατὰ δὼ
ἡμέρας, ἀποφθέγγεται μέθεν· πρὸς αὐτοὺς· μισῶ τὰς ὑπο-
φολὴς ταύτας· καὶ παρῶν τὸν μὲν δυσὶ φησὶν ἐπὶ αὐτοὺς ὀμ τὴ
ποίᾳ· ὡς ἐπὶ μὴ σαφῶς εἰδέναι διὰ τὸ θλίβεσθαι· καὶ μηδὲν ὑμᾶς
αὐτοὺς πάσχειν θλίβεσθαι ἐπὶ τοῦτοις οὐδαίων· τῶν καὶ τὸν κῦ
ἀποκτάναντων· χρῆσθαι γὰρ ἴδιον τὸ θλίβεσθαι ὑπὸ τῶν
βίων τούτων ὅλῳ· πολλοὺς δὲ παραμένοντας αὐτοῖς· οὕτως ὡς
ἁρπάσαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ ἁρπαγῆναι, ἡρᾴδῃ περὶ τῶν πολλῶν
τῶν· παραμυθούμενος αὐτοὺς καὶ διδάσκων μὴ βαρύσε
σθαι· οὐ γὰρ ἔμαθεν τὸν θάνατον ἀποστολῶν· ἀλλὰ δὸν ἁμαρτί-
σεως· ὅσῳ πλέον καὶ περὶ τῶν χρόνων αὐτοὺς διδάσκῃ· ἵνα
ἀδηλον τὴν ἡμέραν ἡμῶν κομίσωνται, ἀφ' ἑαυτοὺς μὴ μεν-
δὲν ἐπροσδοκῶσιν μὴ ἐπιφωνούμενον περὶ αὐτῆς· ὅταν γὰρ
ᾖ τὴν παρουσίαν οὗτος, ὃς τὸ ποιὸν περιλῃστουμένοις καὶ
ἁρπαζομένοις ὑπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, μὴ θαμβῇ ὑμᾶς ὡς κλέ-
πτης· ἀμαυγὰ γὰρ γίνεσθαι τὴν παρουσίαν ἀμμὴν διδάσκ:
πρὸς τούτοις παροτρύνων αὐτοὺς βλέπειν ὑμᾶς ἐν τοῖς ἐνθέσι·
καὶ χαίρειν τῇ ὀλιγοστίᾳ· καὶ παρακαλεῖσθαι· καὶ ἀλλαχοῦ
ἀφ' ὧν κῶ· ὑμᾶς ἐνορκίζω ὑμῖν ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πάν-
τας τοῖς ἀδελφοῖς, οὕτως τὰ λοιπὰ τὴν ἐπιστολήν:

πρὸς θεσσαλονικεῖς ἐπιστολὴ πρώτη:

αὐλος καὶ σιλουανὸς· καὶ τιμόθεος· τῇ ἐκκλησίᾳ θεσ-
σαλονικέων ἐν θῷ πατρὶ· καὶ κῷ ἰῦ χῷ· χάρις ὑμῖν καὶ

Εἰρήνη ἀπὸ τοῦ θῦ πατρὸς ἡμῶν· καὶ κυ΄ ἰυ΄ χυ΄· ὁ χαριτοῦμενος τοῦ θῦ
πατρὶ τοῦτο πατέρι πατρὶ τῶν ἡμῶν· μιᾷ ἀγάπῃ πάντοτε ὁμοῦντες οἱ
ὄντως τῶν παροσῶν λόγων ἡμῶν· ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες
ἡμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως· καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης·
Καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ κυ΄ ἡμῶν ἰυ΄ χυ΄· ἔμπρο-
σθεν τοῦ θῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν· εἰδότες ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι
ὑπὸ τοῦ θῦ τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν· ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, οὐκ ἐγενή-
θη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον· ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει καὶ ἐν πνεύ-
ματι ἁγίῳ· καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ· καθὼς οἴδατε· οἷοι
ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι ὑμᾶς· καὶ μιμηταὶ ἡμῶν ὑμεῖς ἐγε-
νήθητε· καὶ τοῦ κυ΄· δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει
πολλῇ μετὰ χαρᾶς πνεύματος ἁγίου· ὥστε τύπους γε-
νέσθαι πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν Ἀχαΐᾳ· ἀφ'
ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ κυ΄· οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ
καὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ· ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν
ἡ πρὸς τὸν θν΄ ἐξελήλυθεν· ὥστε μὴ χρείαν ἔχειν ἡμᾶς τι
λαλεῖν τι· αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὁποίαν εἴ-
σοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς
τὸν θν΄ ἀπὸ τῶν εἰδώλων· δουλεύειν θῶ ζῶντι καὶ ἀλη-
θινῶ· καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν· ὃν ἤ-
γειρεν ἐκ τῶν νεκρῶν· Ἰν΄ τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς
ὀργῆς τῆς ἐρχομένης· αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ἀδελφοὶ
τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν· ἀλλὰ
προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες καθὼς οἴδατε ἐν Φιλίπ-
ποις, ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ θῷ ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς
ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι· ἡ γὰρ παράκλησις
ἡμῶν, οὐκ ἐκ πλάνης· οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας· οὐτε ἐν δόλῳ·

Ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμεθα ὑπὸ τοῦ θῦ πιστευθῆναι τὸ
εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν· οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες· ἀλλὰ
τῷ θῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν· οὔτε γάρ ποτε
ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν καθὼς οἴδατε· οὔτε ἐν
προφάσει πλεονεξίας· θῦ μάρτυς· οὔτε ζητοῦντες δό-
ξαν· οὔτε ἀφ' ὑμῶν οὔτε ἀπὸ ἄλλων· δυνάμενοι ἐν
βάρει εἶναι ὡς χυ΄ ἀπόστολοι· ἀλλ' ἐγενήθημεν ἤπιοι ἐν μέσῳ
ὑμῶν· ὡς ἂν τροφὸς θάλπῃ τὰ ἑαυτῆς τέκνα· οὕτως ὁμει-
ρόμενοι ὑμῶν· εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν, οὐ μόνον τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ θῦ· ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχάς· διότι ἀγαπη-
τοὶ ὑμῖν ἐγενήθητε· μνημονεύετε γάρ ἀδελφοὶ τὸν κόπον
ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι
πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν, ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θῦ· ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ θ΄· ὡς ὁσίως
καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενήθη-
θημεν· καθάπερ οἴδατε· ὡς ἕνα ἕκαστον ὑμῶν, ὡς πατὴρ
τέκνα ἑαυτοῦ παρακαλοῦντες ὑμᾶς· καὶ παραμυθούμενοι·
καὶ μαρτυρόμενοι εἰς τὸ περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ
θῦ· τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν·
Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀδιαλείπτως εὐχαριστοῦμεν τῷ θῷ ἀδιαλείπτως· ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ θῦ· ἐδέ-
ξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων· ἀλλὰ καθώς ἐστιν ἀληθῶς, λόγον θῦ·
ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν· Ἰν΄ ὑμεῖς γὰρ
μιμηταὶ ἐγενήθητε ἀδελφοὶ τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θῦ τῶν
οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν χῶ ἰῦ· Ἰ ὅτι ταὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ
τῶν ἰδίων συμφυλετῶν· καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν
Ἰουδαίων· τῶν καὶ τὸν κν΄ ἀποκτεινάντων ἰν΄· καὶ

κγ' ς': πβ' τ κα' ιβ': α' ε' ν μεις εστε η χη ημων.

τοις ιδιοις πορφυρας· και ημας ουκ διαξαμεν· και
θεωμεν αρκον των· και παστομεν αμοις ουν απτομ· και
μων ημας τοις ουθεν δικαμενοις ιμαυσεωθωσιν· ως το
αμαυλοπρωσαι αυτων τας αμαρτιας παντοτε· εφθασεν
δε ουδεν αυτοις η οργη εις τελος· ημεις δε αδελφοι απορ-
φανισθεντες απ ημων προς καιρον ωρας· προσωπω
ου καρδιας, τω δε προσωπω εσμεν δε απεν ημων τω προσωπω
ημων ιδειν ημων πολλη σπουδη εσπουδασαμεν το προσωπον
θειν προς ημας· ελπιδες μεν παυλος και απολλως και δις· και
ημων ουκ ηλθεν ημας ο σατανας· τις γαρ ημων ουκ αν χα-
η στεφανος και χησους· η ουχι και υμεις εμπροσθεν του
κυ ημων ιυ· ουν τη αυτου παρουσια; αρ υμεις γαρ εστε η
δοξα ημων και η χαρα· διο μηκετι στεγοντες, ευδοκησαμεν
καταλειφθηναι εν αθηναις μονοι· και πεμψαμενοι τιμο-
θεον τον αδελφον ημων· και διακονον του θυ· και συν
εργον ημων εν τω ευαγγελιω του χυ, εις το στηριξαι υμας
και παρακαλεσαι υμας περι της πιστεως υμων· το μη
δεν σαινεσθαι εν ταις θλιψεσιν ταυταις· αυτοι γαρ οιδατε
οτι εις τουτο κειμεθα· και γαρ οτε προς υμας ημεν,
προελεγομεν υμιν οτι μελλομεν θλιβεσθαι· καθως και
εγενετο· και οιδατε· δια τουτο καγω μηκετι στεγων, επεμψα
εις το γνωναι την πιστιν υμων· μη πως επειρασεν υμας
ο πειραζων· και εις κενον γενηται ο κοπος ημων·
αρτι δε ελθοντος προς ημας παρ υμων και
ευαγγελισαμενου ημιν την πιστιν και την αγαπην υμων·
και οτι εχετε μνειαν ημων αγαθην· παντοτε ποθουν-
τες ημας ιδειν· καθαπερ και ημεις υμας· δια τουτο

κγ' ζ': πη' τ κα' ιβ': α' ε' ν μεις στηκετε εν κω, πη' ιγ':

παρεκληθημεν αδελφοι εφ υμιν· δια παση τη θλιψει 2 82
και ανανκη ημων· δια της υμων πιστεως· οτι νυν ζωμεν
αν υμεις στηκητε εν κω· τινα γαρ ευχαριστιαν δυναμεθα τ' τ' β':
τω θω αντιποδοναι περι υμων· δια παση τη χαρα η
χαιρομεν δι υμας εμπροσθεν του θυ ημων· νυκτος και
ημερας υπερεκπερισσου δεομενοι· εις το ιδειν υμων
το προσωπον· και καταρτισαι τα υστερηματα της πι-
στεως υμων· αυτος δε ο θς και πηρ ημων· και ο κς ημων
ιυς κατευθυναι την οδον ημων προς υμας· υμας δε
ο κς πλεονασαι και περισσευσαι τη αγαπη εις αλληλους
και εις παντας· καθαπερ και ημεις εις υμας· εις το στηρι-
ξαι υμων τας καρδιας αμεμπτους αγιωσυνη· εμπροσθεν
του θυ και πρς ημων· εν τη παρουσια του κυ ημων
ιυ· μετα παντων των αγιων αυτου· τ' τ' γ' 1
δελφοι· ερωτωμεν υμας και παρακαλουμεν εν κω ιυ·
καθως παρελαβετε παρ ημων· το πως δει υμας περι-
πατειν· και αρεσκειν θω· ινα περισσευητε μαλλον· οι-
δατε γαρ τινας παραγγελιας εδωκαμεν υμιν· δια του
κυ ιυ· τουτο γαρ εστι θελημα του θυ· ο αγιασμος υμων·
απεχεσθαι υμας απο της πορνειας· ειδεναι εκαστον υμων,
το εαυτου σκευος κτασθαι εν αγιασμω και τιμη· μη εν παθει
επιθυμιας καθαπερ και τα εθνη τα μη ειδοτα τον θν·
το μη υπερβαινειν και πλεονεκτειν εν τω πραγματι
τον αδελφον αυτου· διοτι εκδικος ο κς περι παντων
τουτων· καθως και προειπαμεν υμιν και διεμαρτυρα-
μεθα· ου γαρ εκαλεσεν ημας ο θς επι ακαθαρσια· αλλ εν
αγιασμω· τοιγαρουν ο αθετων, ουκ ανθρωπον αθετει· αλλα τον

κγ' η': πη' τ κα' ιβ': α' ε' ν: ερωτωμεν υμας κγ':

κγ' θ' : εἰς κοιμ : προ ἡ χ πβ· ἀπ᾽ αὐτ : φι : πρ εἰ κε κεκρ·
ὀλω· πβ· μακάριοι οἱ νεξε : φι : ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θς :

τὴν καὶ δόξαν τὸ σῶμα αὐτοῦ τὸ ἁγιον ἡμᾶς· περὶ δὲ
Τῆς φιλαδελφίας, οὐ χρείαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ
θεοδίδακτοί ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· καὶ γὰρ καὶ ποιεῖτε
αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς ὄντας ἐν πάσῃ τῇ μακεδονίᾳ·
παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί περισσεύειν μᾶλλον καὶ
φιλοτιμεῖσθαι, ἡσυχάζειν καὶ πράσσειν τὰ ἴδια· καὶ
ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν· καθὼς ὑμῖν παρη-
γγείλαμεν· ἵνα περιπατῆτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἔξω·
καὶ μηδενὸς χρείαν ἔχητε· Ἀ δὲ οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν
ἀδελφοί περὶ τῶν κοιμωμένων· ἵνα μὴ λυπῆσθε
καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα· εἰ γὰρ πιστεύομεν
ὅτι Ἰς ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη· οὕτως καὶ ὁ θς τοὺς κοιμηθέντας
διὰ τοῦ Ἰυ ἄξει σὺν αὐτῷ· τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ
κυ· ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες· οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρου-
σίαν τοῦ κυ, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς
ὁ κς ἐν κελεύσματι ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου· καὶ ἐν σάλπιγγι
θυ· καταβήσεται ἀπ᾽ οὐρανοῦ· καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χῷ ἀναστή-
σονται πρῶτον· ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπό-
μενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς
ἀπάντησιν τοῦ κυ εἰς ἀέρα· καὶ οὕτως πάντοτε σὺν κῷ
ἐσόμεθα· ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις
τούτοις· περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν ἀδελφοί,
οὐ χρείαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι· αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἴδατε·
ὅτι ἡμέρα κυ, ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται·
ὅταν γὰρ λέγωσιν εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος
αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος· ὥσπερ ἡ ὠδὶν τῇ ἐν γαστρὶ
Χούσῃ· καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν· ὑμεῖς δὲ ἀδελφοί· οὐκ ἐστὲ

κγ' ιε' : τῇ ε τ καὶ ιβ : ἀπ᾽ αὐ· παρακαλεῖ τε ἀλλήλους :

κγ' ιά τῇ ς τ καὶ ιβ : ἀπ᾽ αὐ· οὐκ ἐθέτο ἡμᾶς ὁ θς

289

ἐν σκότει· ἵνα ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ· πάντες
γὰρ ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε· καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς
οὐδὲ σκότους· ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ οἱ λοιποί· ἀλλ᾽
γρηγορῶμεν· καὶ νήφωμεν· οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτὸς
καθεύδουσι· καὶ οἱ μεθυσκόμενοι νυκτὸς μεθύουσιν· ἡμεῖς
δὲ ἡμέρας ὄντες· νήφωμεν· ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστε-
ως καὶ ἀγάπης· καὶ περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας· ὅτι
οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ θς εἰς ὀργήν· ἀλλὰ εἰς περιποίησιν σωτηρίας·
διὰ τοῦ κυ ἡμῶν Ἰυ Χῦ· τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα εἴτε
γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν, ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν·
διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε εἷς τὸν ἕνα·
καθὼς καὶ ποιεῖτε· ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί, εἰδέναι
τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν· καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν κῷ·
καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς· καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερισ-
σοῦ ἐν ἀγάπῃ· διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν· εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς·
παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί· νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους·
παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους· ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν·
μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας· ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ
κακοῦ τινὶ ἀποδῷ· ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε· εἰς
ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας· πάντοτε χαίρετε· ἀδιαλεί-
πτως προσεύχεσθε· ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ
θέλημα θῦ ἐν Χῷ Ἰῦ εἰς ὑμᾶς· τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε·
προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε· πάντα δὲ δοκιμάζετε· τὸ
καλὸν κατέχετε· ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε·
Αὐτὸς δὲ ὁ θς τῆς εἰρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς· καὶ
ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα, ἀμέμ-
πτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυ ἡμῶν Ἰυ Χῦ τηρηθείη· ε τ ιε :

κγ' ιβ' : ἀ· λβ' : ἀπ᾽ αὐ· παρακαλοῦμεν ὑμᾶς :

κγ αι· τῆ β τ κε εβ· παῦλος κ(αὶ) σιλουανὸς·

Παῦλος καὶ σιλουανὸς καὶ τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ θεσσα-
λονικέων ἐν θεῷ πατρὶ ἡμῶν καὶ κῷ ἰῡ χῷ· χάρις ὑμῖν καὶ
εἰρήνη ἀπὸ θῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κῡ ἰῡ χῡ· εὐχαριστεῖν
ὀφείλομεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν ἀδελφοὶ καθὼς
ἄξιόν ἐστιν· ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν· καὶ πλεο-
νάζει ἡ ἀγάπη ἑνὸς ἑκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους·
ὥστε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησι-
ταῖς τοῦ θῦ· ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς
διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθε· ὑπο-
δείγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ θῦ· εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς
τῆς βασιλείας τοῦ θῦ· ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε· εἴπερ
δίκαιον παρὰ θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς
θλῖψιν· καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν μεθ ἡμῶν· ὅτα
ἀποκαλύψει τοῦ κῡ ἰῡ ἀπ οὐρανοῦ· μετ ἀγγέλων δυνάμε-
ως αὐτοῦ· ὅτα διδόντος δίκην τοῖς μὴ εἰδόσι
θν· καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσι τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ κῡ ἡμῶν ἰῡ χῡ·
οἵτινες δίκην τίσουσιν· ὀλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου
τοῦ κῡ· καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· ὅταν ἔλθῃ ἐνδο-
ξασθῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· καὶ θαυμασθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς
πιστεύσασιν· ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ ὑμᾶς
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· εἰς ὃ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε
περὶ ὑμῶν· ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ θς ἡμῶν·

κδ αι· τῆ β τ κε εβ· ἀδ· τὸ ἁγ ἡμῶν ἐπιεικὲς φῶς·

Πρὸς ὃ καλῶν ὑμᾶς· ὃς καὶ ποιήσῃ· ἀδελφοὶ προσεύχεσθε
περὶ ἡμῶν· ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλή-
ματι ἁγίῳ· ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν κν· ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπι-
στολὴν πᾶσιν τοῖς ἁγίοις ἀδελφοῖς· ἡ χάρις τοῦ κῡ ἡμῶν ἰῡ
χῡ μεθ ὑμῶν· ἀμήν· ἐγρ ἀπὸ ἀθηνῶν· ϡπ ρῃ γ·

ὑπόθεσις τῆς πρὸς θεσσαλονικεῖς δευτέρας ἐπιστολῆς·

Ἡ αὐτὴ ἐπιστολή ἐστι καὶ τῆς πρώτης· ὡσαύτως γὰρ καὶ
αὕτη τὴν ἐπιστροφὴν ἀπὸ τῶν εἰδώλων· καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ
τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θεοῦ· καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἀγάπην
τοῦ κῡ ἡμῶν ἐπαινεῖ· καὶ τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν πίστιν
ὧν ἐνεδείκνυντο ἐν τοῖς διωγμοῖς καὶ ταῖς θλίψεσιν· καὶ
παραμυθεῖται αὐτοὺς· ὡς δικαίου κριτοῦ ὄντος τοῦ θεοῦ
καὶ ἀνταποδώσοντος τοῖς θλίβουσιν αὐτοὺς θλῖψιν· καὶ
ἄνεσιν τοῖς θλιβομένοις· ὅταν φανερωθῇ ὁ κς ἐξ οὐρανοῦ
μετὰ δυνάμεως ἀγγέλων αὐτοῦ· καὶ πυρὸς φλογὸς δι-
δόντος δίκην τοῖς μὴ εἰδόσι θν· καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσι
τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ κῡ ἡμῶν ἰῡ χῡ· οἵτινες δίκην τίσουσιν
ὀλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ κῡ καὶ ἀπὸ τῆς δόξης
τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ· καὶ θαυμασθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύσασιν· ὅτι
ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ ὑμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ·
εἰς ὃ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν· ἵνα ὑμᾶς
ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ θς ἡμῶν·

κε αι· τῆ γ τ κε εβ· ἀδ· τὸ αὐτὸ ἡμῶν ἐπιεικὲς φῶς·

καὶ πολυπροσώπως παραιτούμενοι καὶ ἀμαθῶς ὠνούμενοι· καὶ ἐργομισθίαν πράττοντες ὑπὲρ ὧν δωρεὰν ἐλάβομεν· ὅπερ ὅταν ποιῶμεν, τὸ ὄνομα τοῦ κυ βλασφημεῖται ἐν ἡμῖν· καὶ ἡμεῖς ὑπ' αὐτῶν καταισχυνόμεθα ἐν τῇ χάριτι τοῦ θυ ἡμῶν. ἵνα κυ ἰυ χῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφοὶ ὑπὲρ τῆς παρχσίας τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χῦ· καὶ ἡμῶν ὅσοι σωφρονῆς ὑπάρχομεν, ἐς τὸ μὴ παραχθῆναι σαλευθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ νοὸς· μήτε θροεῖσθαι μήτε διὰ πνς· μήτε διὰ λόγου· μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν· ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ χῦ· μή τις ἡμᾶς ἐξ ἀπάτης κατὰ μηδένα τρόπον· ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον· καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁμαρτίας· ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον θν ἢ σέβασμα· ὥστε τὸν αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ θυ ὡς θν καθίσαι ἀποδεικνύοντα ἑαυτὸν ὅτι ἐστὶ θεός· οὐ μιμνήσκεσθε ὅτι ἔτι ὢν πρὸς ὑμᾶς ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν; καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ· τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας· μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένηται· καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος· ὃν ὁ κς ἀνελεῖ τῷ πνι τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ· οὗ ἐστὶν ἡ παρουσία, κατ' ἐνέργειαν τοῦ σατανᾶ· ἐν πάσῃ δυνάμει· καὶ σημείοις καὶ τέρασι ψεύδους· καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις· ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς· καὶ διὰ τοῦτο πέμψει αὐτοῖς ὁ θς ἐνέργειαν πλάνης· εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει· ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ· ἀλλ' εὐδοκήσαντες τῇ ἀδικίᾳ· ὑμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν

τῷ θῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ κυ· ὅτι εἵλετο ὑμᾶς ὁ θς ἀπαρχὴν εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ πνς· καὶ πίστει ἀληθείας· εἰς ὃ καὶ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν· εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χῦ· ἄρα οὖν ἀδελφοί, στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν· αὐτὸς δὲ ὁ κς ἡμῶν ἰς χς· καὶ ὁ θς καὶ πτὴρ ἡμῶν· ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς· καὶ δοὺς παράκλησιν αἰωνίαν· καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι· παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας· καὶ στηρίξαι ὑμᾶς ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ· τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε ἀδελφοὶ περὶ ἡμῶν· ἵνα ὁ λόγος τοῦ κυ τρέχῃ καὶ δοξάζηται· καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις· πιστὸς δέ ἐστιν ὁ κς ὃς στηρίξει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· πεποίθαμεν δὲ ἐν κῳ ἐφ' ὑμᾶς ὅτι ἃ παραγγέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε· ὁ δὲ κς κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας, εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ θυ· καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ χυ· παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ· στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος· καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρέλαβον παρ' ἡμῶν· αὐτοὶ γὰρ οἴδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς· ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν· οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος· ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι· πρὸς τὸ μή τινα ὑμῶν βαρῆσαι· οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν· ἀλλὰ ἑαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν· εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς· καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν·

πρὸς τὸ μὴ θέλειν τὴν πρὸς τὸ μέλλον πρωτίστην ἐπιστολήν.

αὐτὴν ὑμῖν φυλάττω ἀπολαβεῖν. κἂν δὲ παρόφασις τῆς ὑπο-
θέσεως, αὐτὴν ὑμῖν τὴν ἐφόδιον τὴν οὐδαίζουσαν, δυσχείρωμα
ἔστω δι' ἃ καὶ τοῖς ἀκεραιοτέροις
προφάσει τοῦ μόνου· τοῦτο δὲ μαθὼν ὁ αὐτόφολος, παρορᾷ
τὸν πρὸ μόθεσμον ἐκεῖ παρόντα μᾶλλον καὶ πρὸς δι' ὀρθώσει μὲν αὐτῶν.
γράφει τὸ τὴν ὑστέραν· καὶ παρῶν τὸν μὲν ἀπόντα μὴ σκ
πρὸ μόθεσμον, ἃ δὲ παντὶ τὴν ὑμῖν χῶ παντὶ μ. διδάσκων αὐτόν
περὶ τοῦ μόνου. καὶ λύμη τοὺς παρὰ τὴν ὀρθὴν διδασκα-
λίαν λαμβάνοντας· ὅσοι τὰ μὰν τὸ αὐτοῖς. καὶ γὰρ αὐτὸς ὑμῶν ἀγ
καὶ ἀλλόξαν δρομμαν ἀφῆσαν τὰ περὶ τὴν παντὶ μ, παραδό-
κῳ τῶν σατανᾶν· ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν. παῦλα

Ὑπομμήσας, λοιπὸν διαπαύεται αὐτὸς καμόμασ ὁ κλησι-
αστικοῦ· περὶ προσευχῆς· πῶς· καὶ που· καὶ περὶ τί
μου δεῖ προσεύχεσθαι· περὶ τοῦ σιγᾶν ὑμᾶς ὁ κλησίαν τὰ
γωνιακασ· καὶ μᾶλλον μανθάνειν ὑμᾶς ὁ θόλειν· καὶ μὴ διδάσκ ειν
αὐτός· περὶ ὑποσκόπων καὶ παραβυτέρων· καὶ διακόνων·
πῶς καὶ ὅποιοι εἶναι δεῖ τοὺς καθιστάμενοι περὶ τῶν
ὑμῶν ἐκκλησίαν χρεῶν· ἀπὸ τοῦ σοφρονεῖν χρὴ ταύτασ
καστελλέσθαι· καὶ ποιασ αὐτὰς δεῖ· καὶ πῶς αὐταῖς
δεῖ προσέχειν· περὶ τοῦ σωφρονεῖν τὰς μὲν τερασ· καὶ
γαμεῖν μᾶλλον· καὶ μὴ αἰχρῶς ζῆν· περὶ τῶν παραμόλλειν
τοῖς πολλοῖς οἷς μὴ ὑπολοφρονεῖν· μὴ δὲ ὅλως ὑβρίζειν οὓς
πολλοὺς τοὺς περὶ τούτων διαστρέφοντας, παραπρόσωπα αὐ-
αὐτὰ διδάσκειν· καὶ μὴ κεῖσθαι μὲν ὑπερασπεῖν· παραπρόσχειν
δὲ ἑαυτὸν καὶ τῇ διδασκαλίᾳ· ἃ δὲ παῦλα θέσθαι καιρούσ· ὑμῖν
ἀποφήσομαι τὰ τὴν ὧν τῆς παιδεύσεως· διδάξασ δὲ καθαρὰ
ἅμαι καὶ τὰ βρώματα· καὶ παραγγείλασ αὐτῷ ὃς πρόσθε
τὰς ὑμφιλομένους ζητεῖσθαι βεβήλους ὄντας· ἐφ' οἷς
καὶ τὴν ὧν καὶ χόμενοι παρβύναν τὴν παντὶ μ· καὶ πόλεσ ὃν
χρὴ πρόσωπα ἄρχειν τὲ καὶ διαπάσθαι, πόλεσι τὴν ὑμπολ-

πρὸς τὸ μὴ θέλειν τὴν πρὸς τὸ μέλλον πρωτίστην ἐπιστολήν.

αὖλος αὐτὸς φόλος ἰῦ χῦ· καὶ τοῖς παῖς τὴν μ θῦ σῦ ς λιμῶν μ· καὶ
κῦ ἰῦ χῦ τῆς σὺν παντὸς ἡμῶν. τὴν μ θέσιν γνησίως τὸ κμω
ὑμῶν παντὶ σει· χάρις ὅλεος· εἰρήνη ἀπὸ θῦ πατρὸς ἡμῶν μ· καὶ χῦ
ἰῦ τοῦ κῦ ἡμῶν. καθὼς παρὸκάλεσά σε πορευόμενόν μαι εἰσ
ἐφέσω παραμένοντός σου μακεδονίαν· ἵνα παραγγείλῃς
τισὶ μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ
γενεαλογίαις ἀνοσίοις καὶ γραώδεσι παῦλος ἀπό-

Κγ' ά· τὴ Β' τ ΚΣ ἐΒ· παῦλος ἀπό·

κγ΄ β΄: τῇ γ΄ τ κς΄ εβ΄: πε κη πι΄: οι λα μ΄ ὁτι καλὸς ὁ νομ:

Μ ἆρα μὴ οἱ κομῶντες μᾶλλον τὴν ὄψιν τοῦ θεοῦ τοῦ δὲ τέλους στερίσκουσιν ἀφροντίστως ἑαυτούς, ἀγάπην ὄγκῳ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδότος ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου· ὧν τὴν ες΄ ἀπολωλέκασιν τῷ, ὄζειν ἀγάπης ἐλαίου μύρου θέλοντες ἐμαυτὸν μὴ ὁμοιοδιδάσκαλοι· μὴ ὄγκῳ ὠφελῶσιν· μὴ τὸ ὠλίγιστον· μὴ τὸ περὶ τὴν ὄψιν διαμαθεῖν ὠφελοῦνται· ἀρ' οἶδας μήδε ὅτι καλὸς νόμος· ἐὰν μὴ τις αὐτῷ νομίμως χρῆται· ἤδη ὅτι διὰ καὶ ὁ νόμος οὐκ ἔστιν· ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυπότακτοις· ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς· ἀνοσίοις καὶ ἀβεβήλοις· πατρολῴαις καὶ μητρολῴαις· ἀνδροφόνοις· πόρνοις· ἀρσενοκοίταις· ἀνδραποδισταῖς· ψεύσταις· ἐπιόρκοις· καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται· κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ· ὃ ὅσοι φεύγομεν ἐφ' ὃ καὶ ἐρχόμεθα· καὶ ἐρχόμεθα τοῦ δωρεὰν ἀποσῶσαι τὸν ἐν τῷ κόσμῳ· ὅτι τοῦτο μὲν ἡ γένοιτο· θέμενος ἐς διακονίαν τὸν πρότερον ὄντα λυμεῶνα· καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ἠλεήθην· ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ· ὑπερβολὴ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ χάρις τοῦ κυρίου μου· μεθ' πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν χῷ ἰῡ· ἀρ' πίστεως ὁ λόγος· καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος· πίστεως ἐς ἀληθῶς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, ἁμαρτωλοὺς σῶσαι· ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην· ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξηται ἡ ἐς χν τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν· πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ ἐς ζωὴν αἰώνιον· τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἀφθάρτῳ· ἀοράτῳ· μόνῳ σοφῷ θεῷ· τιμὴ καὶ δόξα· εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν· ἀρ' ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι τέκνον τιμόθεε· κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σὲ προφητείας·

κγ΄ δ΄: τῇ δ΄ τ κς΄ εβ΄: πε κη πι΄: ταύτην τὴν παρ

τῇ β΄ ὀκτ: κ γ μ τ δ κυ πρι: βρ ἐγφραθη οι κ΄ δικαι: φι ἐισακ ὀβε φωνης: ἀλλ: φο μ δικαι μελε τησει:

τ΄ γ΄ τ β΄: ε΄ κγ΄ λα΄: τε κη πι΄: πφ ὁ λο:

ι΄ ς΄ κγ΄ τ τ κγ΄ τῶν δ΄:

κγ΄ ε΄: προ ιη κ΄ χ γ΄: μεγ ασκησ ημ: φι: δι μει τ τῶν ὑπ λαθ μ΄: δωμ ιη κ΄ χ δ΄: σοὶ πρεπει νμος: χ΄: ἐν λο τὸν φε φανον

284

ἵμα φραστάλῃ ὁμ αὐτῷς τὴν καλὴν μ τραστέαν· ἔχεν πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν· ἣν τινες ἀπωσάμενοι, περὶ τὴν πίστιν ἐνανάγησαν· ὧν ἐστιν ὑμέναιος καὶ ἀλέξανδρος· ὃν παρέδωκα τῷ σατανᾷ ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν· παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δήσεις· προσευχάς· ἐντεύξεις· εὐχαριστίας· ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων· ὑπὲρ βασιλέων· καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων· ἵνα ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ σεμνότητι· τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σ̄ῥ̄ ἡμῶν θῦ· ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι· καὶ ἐς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· εἷς γὰρ θς· εἷς καὶ μεσίτης θῦ καὶ ἀνθρώπων· ἄνθρωπος χς ἰς· ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων· τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίοις· ἐς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος· ἀμήθ ἀμ λέγω ἐν χῷ· οὐ ψεύδομαι· διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ· βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ· ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας· χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ· ὡσαύτως καὶ τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ μετ' αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς· μὴ ἐν πλέγμασιν· ἢ χρυσῷ· ἢ μαργαρίταις· ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ· ἀλλ' ὃ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν δι' ἔργων ἀγαθῶν· γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ· γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω· οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρός· ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ· Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη· εἶτα Εὕα· καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη· ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα παράβασει γέγονε· σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας· ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἁγιασμῷ

τε΄ κη πι΄: πφ ὁ λο: πρῶτον πάντων:

τ΄ ἰν δι κτ΄:

ε΄ τ τ κγ΄ τῶν δ΄:

τε' τγ' α' μῶν σωφροσύνης ε' ἀρ' οὖν τοῖς ὁλόγως ἁπτόμενοις σκοπῶμεν
ρήσεται, καλοῦ ἔργου δεῖσθαι φημί· δεῖ δ' ὧν τὸν δυσίσκοπον ἀμ
βουλήτορα ἡμᾶς μαθητὰς καὶ ἀνδρας μὴ φαύλους· σώ
φρονας κοσμίους φιλοξένους διδακτικούς· μὴ παροίνους·
μὴ πολυκτήνους· μὴ αἰσχροκερδεῖς· ἀμάχους ἀφι
λάργυρους· τοὺς ἰδίους οἴκους καλῶς προϊσταμένους· τέκνα
ἔχοντας ὑπήκοα μετὰ πάσης σεμνότητος· εἰ δέ τις
τοὺς ἰδίους οἴκους προστῆναι οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας θεοῦ
δυσὶ μὴ λήσεται· μὴ νεόφυτον· ἵνα μὴ τυφωθεὶς εἰς κρίμα
ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου· δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν
ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν· ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν ἐμπέσῃ καὶ
παγίδα τοῦ διαβόλου· διακόμους ὡσαύτως σεμνούς· μὴ
διλόγους· μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας· μὴ αἰσχροκερδεῖς·
ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει·
καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον· εἶτα διακονείτωσαν·
ἀνεγκλητοι ὄντες· γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς· μὴ διαβόλους
μηδὲ οἰνοφλυγείας· πιστὰς ἐν πᾶσι· διακόνους ἑνὸς ἑκάστου
ἀνδρὸς τέκνων καλῶς προϊσταμένους· καὶ τῶν ἰδίων οἴκων·
οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποι
οῦνται· καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ταῦτά
σοι γράφω ὀλπίζων ἐν τάχει πρὸς σὲ ἐλθεῖν· ἐὰν δὲ βρα
δύνω, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι· ἥτις
ἐστὶν ἐκκλησία θεοῦ ζῶντος· στῦλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀλη
θείας· καὶ ὁμολογουμένως, μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήρι
ον· ὃς ἐφανερώθη ἐν σαρκί· ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι· ὤφθη ἀγγέλοις·
ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν· ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ· ἀνελήφθη
μδ ξ η· τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει· ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ς,

288

ἀποστήσονταί τινες τῆς πίστεως προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ
διδασκαλίαις δαιμονίων· ἐν ὑπο
κρίσει ψευδολόγων κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνεί
δησιν· κωλυόντων γαμεῖν· ἀπέχεσθαι βρωμάτων· ἃ
ὁ θεὸς ἔκτισεν εἰς μεταλαμβάνειν μετ' εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς
καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν· ὅτι πᾶν κτίσμα θεοῦ
καλὸν· καὶ οὐδὲν ἀποβλητὸν μετ' εὐχαριστίας λαμβανό
μενον· ἁγιάζεται γὰρ διὰ λόγου θεοῦ καὶ ἐντεύξεως τοῦτ' ἔστι τ τ γ'
ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς, καλὸς ἔσῃ διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ·
ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς
διδασκαλίας ἣν παρηκολούθηκας· τοὺς δὲ βεβήλους
καὶ γραώδεις μύθους παραιτοῦ· γύμναζε δὲ σεαυτόν,
πρὸς ε�σέβειαν· ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία, πρὸς ὀλίγον
ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια, πρὸς πάντα ὠφέλιμός
ἐστιν· ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης· πγ'
πιστὸς ὁ λόγος· καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος· εἰς τοῦτο γὰρ
καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα· ὅτι ἠλπίκαμεν
ἐπὶ θεῷ ζῶντι· ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων· μάλιστα πιστῶν·
παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε· μηδείς σου τῆς νεότητος
καταφρονείτω· ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν· ἐν λόγῳ·
ἐν ἀναστροφῇ· ἐν ἀγάπῃ· ἐν πίστει· ἐν ἁγνείᾳ· ἕως
ἔρχομαι, πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει· τῇ παρακλήσει· τῇ δι
δασκαλίᾳ· μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος· ὃ ἐδόθη σοι
διὰ προφητείας· μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ
πρεσβυτερίου· ταῦτα μελέτα· ἐν τούτοις ἴσθι· ἵνα σου ἡ
προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν· ἔπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ
διδασκαλίᾳ· ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν, καὶ σεαυτὸν

κγ΄ ιβ΄: τῆ β΄ τ κγ΄ εβ΄: τέκνα μ΄· πρεσβ ν΄ μὴ ἐπὶ πλ ξ΄:

σωσῆς καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου· δ΄ τ χ΄ προσβυτέρους μὴ ὁσοι
λήξης· ἀλλὰ τοὺς παρακαλεῖ ὡς πατρᾶ· μ βυτέρους ὡς ἀδελφούς·
πρεσβυτέρας ὡς μητέρας· μ βυτέρας ὡς ἀδελφὰς ἐν πάσῃ
ἁγνείᾳ· χήρας τίμα· τὰς ὄντως χήρας· εἰ δέ τις χήρα
τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον
οἶκον εὐσεβεῖν· καὶ ἀμοιβὰς ἀπόδοσιν δίδοναι τοῖς προγόνοις·
τοῦτο γάρ ἐστιν ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ θῦ· ἡ δὲ ὄντως
χήρα καὶ μεμονωμένη, ἠλπικὸς ἐπὶ τὸν θν· καὶ προσ
μένει ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρ.
ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα θνήσκει· καὶ ταῦτα παράγγελλε
ἵνα ἀμέμπτους λητρεύωσιν· εἰ δέ τις τῶν ἰδίων· καὶ μάλιστα
τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν πίστιν ἤρνηται· καὶ ἔστιν
ἀπίστου χείρων· χήρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν
ἑξήκοντα· γεγαμηκυῖα ἑνὸς ἀνδρὸς γυνή· ἐν ἔργοις καλοῖς
μαρτυρουμένη· εἰ ἔτεκνοτρόφησεν· εἰ ξενοδόχησεν·
εἰ ἁγίων πόδας ἔνιψεν· εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν· εἰ
παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν· δ΄ τ χ΄ πρεσβυτέρας δὲ χήρ.
ρας τοῦ· ὅταν γὰρ καταφρονήσωσι τοῦ χῦ, γαμεῖν θέ
λουσιν· ἔχουσαι κρίμα· ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν·
ἅμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσι περιέρχόμεναι τὰς οἰ
κίας· οὐ μόνον δὲ ἀργαὶ· ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι· λα
λοῦσαι τὰ μὴ δέοντα· βούλομαι οὖν νεωτέρας, γαμεῖν·
τεκνογονεῖν· οἰκοδεσποτεῖν· μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι
τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν· ἤδη γάρ τινες ἐξετρά
πησαν ὀπίσω τοῦ σατανᾶ· εἴ τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει
χήρας, ἐπαρκείτω αὐταῖς· καὶ μὴ βαρείσθω ἡ ἐκκλησία·
ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ· οἱ καλῶς προεστῶτες

κγ΄ ιά΄: τῆ ς΄ τ κγ΄ εβ΄: τέκνα μ΄: νεωτέρας π΄

πρεσβύτεροι, διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν· μάλιστα οἱ κο
πιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ· λέγει γὰρ ἡ γραφή·
βοῦν ἀλοῶντα, οὐ φιμώσεις· καὶ ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ
μισθοῦ αὐτοῦ· κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παρα
δέχου· ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων· τοὺς ἁμαρ
τάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε· ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ πάντες
φόβον ἔχωσι· διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θῦ καὶ κῦ Ἰῦ
χῦ· καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων· ἵνα ταῦτα φυλάξῃς σε
χωρὶς πρόκρίματος· μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν· χεῖρας ταχέως μ΄
μηδενὶ ἐπιτίθει· μηδὲ κοινώνει ἁμαρ
τίαις ἀλλοτρίαις· σεαυτὸν ἁγνὸν τήρει· μηκέτι ὑδροπότει·
ἀλλὰ οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυ
κνάς σου ἀσθενείας· τινῶν ἁμαρτίαι προδήλοι
εἰσὶ προάγουσαι εἰς κρίσιν· τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν·
ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα προδήλα· καὶ τὰ ἄλλως
ἔχοντα, κρυβῆναι οὐδύναται· ὅσοι δὲ ὑπὸ ζυγὸν
δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγεῖ
σθωσαν· ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλα
σφημῆται· οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας, μὴ καταφρο
νείτωσαν ὅτι ἀδελφοί εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν·
πιστοὶ γάρ εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβα
νόμενοι· ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει· εἴ τις ἑτερο
διδασκαλεῖ· καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς
τοῦ κῦ ἡμῶν Ἰῦ χῦ· καὶ τῇ κατ᾽ εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ,
τετύφωται· μηδὲν ἐπιστάμενος· ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητή
σεις καὶ λογομαχίας· ἐξ ὧν γίνεται φθόνος· ἔρις· βλασφη
μίαι· ὑπόνοιαι πονηραί· διαπαρατριβαὶ διεφθαρμένων

Μ

ἀμῶν τὸν μόνον· καὶ ἀποστέρημεν αὐτῶν τῆς ἀληθείας· μομι-
Τῶμεν τοίνυν· ἵνα δὲ τῶν ὁρισμὸν ἡμῶν τὴν ἀσθένειαν· ἀφίσασιν ἀπὸ
τοῦ τοιούτου· ἵνα δὲ τῶν ὁρισμὸς μάσωσιν ἀσεβῆς μεγά-
λύτερα· οὐδὲν γὰρ ἡσυχίας μεῖζον τοῦ κόσμου· δῆλον
ὅτι οὐδὲ ἐξ ὑμῶν εἶναι τὸ δίκαιον· ἔχομεν δὲ διατρο-
φὰν καὶ σκεπασμάτων, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα· οἱ δὲ
βουλόμενοι πλουτεῖν, ὑμνοῦσι τοῖς ἐξ ἁρπασμὸν· καὶ
τοῖς δῶ· καὶ ὑποθήκας ἀσυνέτους· ἀμοιβὴ τοῖς καὶ βλαβερούς·
ἀεὶ γὰρ ὑποβύθιζουσι τοὺς ἀμοῦσι εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν·
ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία· ἧς τινὲς
ὀρεχόμενοι, ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως· καὶ ὑπε-
κεντρίσαντο ἑαυτοὺς ὀδύναις πολλαῖς· σὺ δὲ ὦ ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, ταῦτα
φεύγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην· εὐσέβειαν· πίστιν· ἀγάπην·
ὑπομονήν· πραότητα· ἵνα μισῇς τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς
πίστεως· ἵνα λάβῃς τῆς αἰωνίου ζωῆς· εἰς ἣν καὶ ἐκλήθης· καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον
πολλῶν μαρτύρων· παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· τοῦ
ζωοποιοῦντος τὰ πάντα· καὶ χριστοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος
ἐπὶ ποντίου πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν· τηρῆσαί σε
τὴν ἐντολήν, ἄσπιλον· ἀνεπίλημπτον· μέχρι τῆς ἐπιφα-
νείας τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ· ἣν καιροῖς ἰδίοις δείξει ὁ μακάριος
καὶ μόνος δυνάστης· ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων· καὶ κύ-
ριος τῶν κυριευόντων· ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν· φῶς οἰκῶν
ἀπρόσιτον· ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων· οὐδὲ ἰδεῖν δύναται·
ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον ἀμήν· τοῖς πλουσίοις ε
μετὰ ταῦτα ἀναγράφει τὰ ἑξῆς· ὁ ἀπόστολος· ἐπὶ τοῦ ἐπιφανέντος
ἐν τῷ ἰδίῳ καιρῷ· ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης· ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων· καὶ κύριος τῶν κυριευόντων· ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν· φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων· οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον ἀμήν· τοῖς πλουσίοις ε

Τοῖς παραγγέλλομεν τοῖς μὴ πλουτοῦσιν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι· μὴ
ἀλαζονεύεσθαι· μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι· ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν· ἀγαθοεργεῖν· πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς· εὐμεταδότους εἶναι· κοινωνικούς· ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον· ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς ὄντως ζωῆς· ὅπερ μόθος ὁ τὴν παραθήκην φυλάξας· ἐκτρεπόμενος τοὺς ὑβριστὰς κενοφωνίας· καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως· ἣν τινὲς ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν· ἡ χάρις μεθ' σοῦ ἀμήν· ε΄ ἐπιστολὴ παύλου πρὸς τιμόθεον· ἐγράφη ἀπὸ λαοδικείας· πρωτῇ σαββάτου· ἀρχὴ τῆς πρὸς τιμόθεον δευτέρας ἐπιστολῆς·

Ἐγὼ πάθεσις τῆς πρὸς τιμόθεον δευτέρας ἐπιστολῆς·

αὐτὴ μέν ἐστι φύλαξ παραλιμ ἀποῤῥώμας· ἡ δὲ παρόφασις ἐστὶν ἡ αὐτὴ· πόθεν συνέστηκε δηλοῦσιν τὸ παύλῳ καὶ παύλου αὐτὸν· βουλόμενος ὁ ἀπόστολος ὀλιγῶσαι τὴν μόθου παρὸς αὐτόν, γράφει τὴν δευτέραν ἐπιστολήν· καὶ παρῴκοδόμησε μὲν δηλοῖ αὐτῷ, μὴ μομφὴν αὐτοῦ τῆς ἀληθείας· καὶ τῆς τῶν παρόντων ἀφῆ σαι αὐτοῦ τὰς ἀλισγίας· μόθος δὲ ὁμωνύμως φόρεσε μαρτυρεῖ ἐν τῷ ἀδύνατον· τὴν παραθήκην· καὶ τοῦτον ἀπεστάλθη ἀπὸ ἀληθείας παύλου πρὸς τὴν ῥώμην· καὶ παρεσμήνατο αὐτῷ· παραγγέλλει δὲ αὐτῷ· παραιτήσθαι τὸν μόρφωσιν ἔχοντα εὐσεβείας· διὰ τὸ δεῖν αὐτῷ μὴ μόνον ἀσθενεῖν μάχας· καὶ γὰρ ὑμένιος καὶ φίλητος οὕτως ἐκτραπέντες, παρεβλάβησαν τὴν ἀλήθειαν· λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι· καὶ πολλῶν οὕτως· μᾶλλον οὖν παραινεῖ αὐτῷ παρακαλεῖν ἑαυτῷ κὴ τῇ διδασκαλίᾳ· καὶ ἐν δόμασι μὲν ὀνειδίζοντας καιροῖς ἔσονται ἀνθρώποις φιλαύτοις καὶ φιλάργυροις· ὑπερήφανοις· βλασφήμοις· γονεῦσιν ἀπειθέσι· ἀχαρίστοις· ἀνοσίοις· ἀστόργοις· ἀσπόνδοις· διαβόλοις· ἀκρατέσι· ἀνημέροις· ἀφιλαγάθοις· προδόταις· προπετέσι· τετυφωμένοις· φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι· παρόμοιον δὲ μᾶλλον· ἀσφαλίζεσθαι τοὺς λαούς· μήποτε ἐξ αὐτῶν ἀναστατωθῶσι· καὶ ἐν τῷ ἤθη δὲ· καὶ ἐν τῷ ἤθη τῆς διδασκαλίας ἀκριβεῖ αμ

ἵνα τὸν· ὁ μόνος τοῦ αὐτοῦ

πολλὰ τοῦ προτρεψάμενος αὐτὸν· καὶ σημαίνει τὸν καιρὸν τῆς
Λ΄ μελλούσης αὐτοῦ ὁρμᾶν· καὶ μάλλον αὐτὸν διδάσκει καὶ μαρτυρᾷ,
ὁμοφύλακτον αὐτὸν ὅλῃ ἀληθῶς τοῦ πρὸς αὐτὸν παλαίοντος. καὶ μὴ βουλόμενον τὸν
φιλόμηνα καὶ τὰ βιβλία. τοῦ δὲ μήτε δὲ αὐτὸν ἀλλ' ἐξαμβρομένου τὸν
χαλκέα φυλάττεσθαι· ὡς τοσαῦτα κακὰ ὁμοδεικνύμενον αὐτῷ· καὶ
οὕτω τελείοι τὴν βουλομένην.

πρὸς τιμόθεον δευτέρα ἐπιστολή·

Παῦλος ἀπόστολος ἰῦ χῦ· διὰ θελήματος θῦ· κατ' ἐπαγγελ
βοῆς τῆς ἐν χῷ ἰῦ· τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ. χάρις ἔλε
ἔλεος εἰρήνη ἀπὸ θῦ πατρὸς· καὶ χῦ ἰῦ τοῦ κῦ ἡμῶν· εὐχαριστῶ
τῷ θεῷ ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει
ὡς ἀδιαλείπτως ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσί
μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν μεμνημένος σου
τῶν δακρύων· ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ· ὑπόμνησιν λαμβάνω
τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως· ἥτις ἐνῴκησε πρῶτον
ἐν τῇ μάμμῃ σου λωΐδι· καὶ τῇ μητρί σου εὐνίκῃ· πέπεισμαι
δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί· δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμνήσκω σε ἀναζω
πυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ θῦ· ὃ ἔστιν ἐν σοὶ· διὰ τῆς ἐπιθέσεως
τῶν χειρῶν μου· οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θς πνεῦμα δειλίας·
ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ· μὴ οὖν ἐπαι
σχυνθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ κῦ ἡμῶν· μηδὲ ἐμὲ τὸν δε
σμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ συνκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ· κατὰ
δύναμιν θῦ τοῦ σώσαντος ἡμᾶς· καὶ καλέσαντος κλήσει
ἁγίᾳ· οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν· ἀλλὰ κατὰ ἰδίαν πρόθεσιν
καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν χῷ ἰῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων·
φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
ἰῦ χῦ· καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον· φωτίσαντος δὲ

ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου· εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ
Κ ἥρυξ καὶ ἀπόστολος· καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν· δι' ἣν αἰτίαν
καὶ ταῦτα πάσχω· ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ᾧ πεπί
στευκα· καὶ πέπεισμαι· ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν· ὑποτύπωσιν ἔχε
ὑγιαινόντων λόγων· ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας· ἐν πίστει
καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν χῷ ἰῦ· τὴν καλὴν παραθήκην φύ
λαξον· διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν· οἶδας τοῦτο,
ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ ἀσίᾳ· ὧν ἐστι φύγελ
λος καὶ ἑρμογένης· δοίη ἔλεος ὁ κς τῷ οἴκῳ ὀνησιφόρου ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε· καὶ τὴν ἁλυσίδα μου οὐκ ἐπαισ
χύνθη· ἀλλὰ γενόμενος ἐν ῥώμῃ ἐζήτησε με σπουδαιότερον καὶ εὗρε· δοίη αὐτῷ ὁ κς εὑρεῖν ἔλεος παρὰ κῦ ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν ἔφεσον διηκόνησε μᾶλλον γι
νώσκεις· σὺ οὖν τέκνον μου, τῇ ἐν χῷ ἰῦ· καὶ εἴ τι ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν
μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις· οἵτινες ἱκανοί
ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι· σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς C
καλὸς στρατιώτης ἰῦ χῦ· οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκε
ται τοῖς τοῦ βίου πραγματείαις· ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ·
ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται· ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ·
τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μετα
λαμβάνειν· νόει ἃ λέγω· δώη γάρ σοι ὁ κς σύνεσιν ἐν πᾶσι·
μνημόνευε ἰῦ χῦ ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν ἐκ σπέρματος
Δ αὐλ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν
ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ θῦ οὐ δέδεται· διὰ τοῦτο
πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς· ἵνα καὶ αὐτοὶ

πρὸ ἡ χ δ΄ : τοῖς δ΄ πιστοῖς ἐν : ἀνθ΄ : πρὸ ἡ χ β΄ : πε ἐν δν : ϛι΄ : πρωρώμην τὸν κϛ κη΄ : οι΄ : ἀλλ. κϛ΄ : ἀλλ. ἀ΄ θε δ΄ :

σρίας τύχωσι τῆς σὺν ἐμοὶ χῦ ἰῦ μεθ' οὗ δόξα σοὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Περὶ σοῦ ὁ λόγος. ἁγιασθῶμεν, καὶ συζήσομεν. ἁγιασθῶμεν, καὶ σωθησόμεθα. ἁγιασθῶμεν, καὶ δικαιωθησόμεθα. ἁγιασθῶμεν, καὶ υἱοὶ θεοῦ γενησόμεθα. ἁγιασθῶμεν, καὶ κληρονόμοι θεοῦ γενησόμεθα. ἁγιασθῶμεν, καὶ συμβασιλεύσομεν. ἁγιασθῶμεν, καὶ ἀθάνατοι γενησόμεθα. ἁγιασθῶμεν, καὶ ἀναστησόμεθα. ἁγιασθῶμεν, καὶ ἀναληψόμεθα. ἁγιασθῶμεν, καὶ ἀναπαυσόμεθα. ἁγιασθῶμεν, καὶ ἀπολαύσομεν τῶν ἀγαθῶν τῶν ἑτοιμασθέντων τοῖς ἁγίοις. ἁγιασθῶμεν, καὶ ἐν τῷ φωτὶ τῶν ζώντων ἐσόμεθα. ἁγιασθῶμεν, καὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν μεταλήψεσθε. ἁγιασθῶμεν, καὶ τῆς ἀπολαύσεως

κε΄ η: πῆ τ κη ἐβ: κγ εἰς ἀ ἀμφιλο: πε κη πῆ: πῆ ἡ θε ὁ
προ βλ: ἐν φρ μι θη ω: ϙ: εἰς ἀκ ὁ θε φ: λω: β: λι ὡς φοι κι ξλ:

καὶ πολλαπλασίονες. οὐδὲ μόνον ὑμῖν ὑμεῖς δύνασθε καὶ οἱ ἐσόμενοι
φάθης. ἤδεις παρὰ τίνος ἔμαθες. καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰς ἱερὰς γράμματα οἶδας. παιδίων ἁμυαίσθ σοφίσαι εἰς
σρίαμ διὰ τοσούτου σπῆς ὑμῖν ἰῦ τ ἀρ τα ἀσαν γραφὴ θεό-
μλητος καὶ ὠφέλιμος. πρὸς διδασκαλίαν. πρὸς ἔλεγχον.
πρὸς ἐσσαμόρθωσιν. πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ. ἵ
ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ θῦ ἄνθρ πρὸς παν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρ-
τισμένος. διαμαρτύρομαι οὖν ἐνώπιον τοῦ θῦ. καὶ τοῦ
κῦ ἰῦ χῦ. τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς. κ τ
τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κήρυξον
τὸν λόγον. ἐπίστηθι. ἀκαίρως. ἀκαίρως. ἔλεγξον. ἐπιτίμη-
σον. παρακάλεσον. ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ.
ἔσται γὰρ καιρὸς, ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ
ἀνέξονται. ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας ἑαυτοῖς
ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους. κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν. καὶ
ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας, τὴν ἀκοὴν ἀποστρέψουσι. ἐπὶ δὲ
τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι. κα-
κοπάθησον. ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ. τὴν διακονίαν
σου πληροφόρησον. ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι. καὶ ὁ καιρὸς
τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε. τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώ-
νισμαι. τὸν δρόμον τετέλεκα. τὴν πίστιν τετήρηκα. λοιπὸν
ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος. ὃν ἀποδώσει
μοι ὁ κς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. ὁ δίκαιος κριτής. οὐ μόνον
δὲ ἐμοὶ. ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν
αὐτοῦ. ἐρ ἀσπάζου δασον ὅλθειν παρόσμβ ταχέως. δημᾶς
γάρ μ ἐγκατέλιπεν. ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα. καὶ ἐπο-
ρεύθη εἰς θεσσαλονίκην. κρίσκης εἰς γαλατίαν. τίτος
εἰς δαλματίαν. λουκᾶς ἐστὶ μόνος μετ ἐμοῦ. μᾶρκον ἀρα-
βὼν, ἀγόμενον σὺν αὐτοῦ. ἔστι γάρ μοι εὔχρηστος εἰς διακονί-
αν κόμην δὲ ἀπόστειλον εἰς ἔφεσον. τὸν φελόνην ὃν ἀπέ-
λιπον ἐν τρωάδι παρὰ κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε. καὶ
τὰ βιβλία. μάλιστα τὰς μεμβράνας. ἀλέξανδρος ὁ χαλ-
κεὺς, πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο. ἀποδώσει αὐτῷ ὁ κς
κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. ὃν καὶ σὺ φυλάσσου. λίαν γὰρ ἀν-
έστη κατὰ τοῖς ἐμοῖς λόγοις. ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολο-
γίᾳ, οὐδείς μοι συμπαρεγένετο. ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλι-
πον. μὴ αὐτοῖς λογισθείη. ὁ δὲ κς μοι παρέστη. καὶ ἐνε-
δυνάμωσέ με. ἵνα δι ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ.
καὶ ἀκούσωσι πάντα τὰ ἔθνη. καὶ ἐρρύσθην ἐκ στόματος
λέοντος. καὶ ῥύσεταί με ὁ κς ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ.
καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον. ᾧ ἡ δόξα
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. ἄσπασαι πρίσκαν
καὶ ἀκύλαν. καὶ τὸν ὀνησιφόρου οἶκον. ἔραστος ἔμεινεν
ἐν κορίνθῳ. τρόφιμον δὲ ἀπολιπὼν ἐν μιλήτῳ ἀσθε-
νοῦντα. σπούδασον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. ἀσπάζεταί
σε εὔβουλος. καὶ πούδης. καὶ λῖνος. καὶ κλαυδία. καὶ
οἱ ἀδελφοὶ πάντες. ὁ κς ἰς χς μετὰ τοῦ πνς σου. ἡ χάρις
μεθ ὑμῶν ἀμήν: ἐ ἐφ ἀπὸ ρώμης: ϛϛ. ροβ:

ἡ γὼ πόθεν εἰς τὴν πρὸς τίτον ἐπιστολήν: : :
αὕτη μέσῃ φθάλει αὐτὸν μικοπόλεως. ὀκ ἔγραπαρέμαζ.
ἦδε παρόφασις τῆς σπουδῆς, αὕτη. ἔφευγε τὴν κρήτην, ἀπο-
λιπὼν τὸν τίτον. ὅπως κατασταθῇ κατὰ πόλιν κληρικούς.
πολλῶν δὲ ὄντων ὀκ ἔτι τῶν σπουδῆς χειροῦσθαι παροφάσεως τοῦ μὴ
ἀσωτεῦσθαι τοὺς λαούς, μαθὼν ὁ παῦλος γράφει. καὶ παρῶν τὸν μὴν

ὡ χαρισάμ̅ν τῷ θ̅ῷ δι ὠν τὴν αὐτοῦ ὑλαβ̅ν, ὅτι μαὶ ἡμᾶς τὴν μὲν χ̅ν̅
πεποίηται μὴ μόνον τέρας ἡμᾶι· ἀλλὰ καὶ σωτῆρος ἢ τοι μισθοῦ καὶ ἀπερ
γάζεσθαι παρ ὠν τοῦ θ̅υ̅ παύτην· ὅσας παυτερὶ τῆς καταστάσεως C
πῶμ κληρικῶμ καὶ τοῦτον διδάσκ̅ι· παῦλος καὶ ὁ παντὸς ὡσαύτως
ἡμᾶς δ̅ι· καὶ ὅσοι τὴν μαὶ δὲ ὁμοτέλειαν αὐτῷ τοῖς ἀρτιλάμοις
τῆ ὑλίαι μοίσῃ παίσει· μᾶλλμαν δὲ τοῖς ὁκ παντερισπωμ̅ς· ἡδέως αἰτ
Τοῦ κρῆπαν ὁ τὶ ἀργοί ἐσι· καὶ χρήζουσι μόνοι τῆς μίας· διδάξω
τὸ παράπαν τὸν βρώματων καθαρὰν ἡμᾶς τοῖς καθαροῖς· καὶ ὁ τοι
ἡμᾶς δεῖ παὶ παντρόβυπ δων· παὶ ὁ φιλοῦσαν σωφρονίζειν ἡμᾶς
μόνον· παραιμ̅ῆ παῦσθαι δεῖ τοὺς δούλους τοῖς ἰδίοις δεσπόταις ὑπο
τάσσεσθαι· καὶ τέλος ὑπομμήσας ὁ τὶ ἡ τοῦ σ̅ρ̅ς χάρις οὐκ ἐξέβη τῶμ
λίμων ὁδοί καὶ ὡσαύτω· ἀλλὰ τῆ ἰδίαι φιλαυθρωπίαι· καὶ παραγγέλλω
παῦτα μοι καὶ μάλιστα ὁκ περὶ ὑσατέρου θ̅υ̅ ὡς ἀφελίμοις οὖσι, δηλοῖ
αὐτῷ μὴ εἰ τὸ παύτην μᾶσθαι παρὸς αὐτὸν ἀρτέμωμ̅, ἵμα ὑλθῃ πρὸς
αὐτόμ· ὁμοτέλεστον δὲ αὐτῷ ὡς τὸν διδάσκ̅ιν καὶ τοὺς αὐτοῦ,
καλῶμ ἔργωμ παροϊ ἄσθαι· καὶ οὕτω πολλοῖς τὴν ὑσοιφολήν:

πρὸς τίτον ἐπιστολή:

Παῦλος δοῦλος θ̅υ̅· ἀποστολος δὲ ἰ̅υ̅ χ̅υ̅· καταὶ πίστιν ἐκλε
κτῶν θ̅υ̅· καὶ ὑσιγνωσιν ἀληθ̅ίας τῆς καθ̅ ὑσεβ̅ίαν ἐλπίδι ζω
ῆς αἰωνίου· ἣν ὑσεπηγγείλατο ὁ ἀψ̅δ̅ης θ̅ς
παρὸ χρόνωμ αἰωνίωμ· ἐφανέρωσε δὲ καιροῖς ἰδίοις C
τὸμ λόγομ αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ· κατ ἐπιτα
γὴν τοῦ σ̅ρ̅ς ἡμῶν θ̅υ̅· τίτω γνησίω τέκνω κατὰ κοι
νὴν πίστιν· χάρις· ἔλεος· ἐρήνη ἀπὸ θ̅υ̅ παρ̅ὸς· καὶ κ̅υ̅ ἰ̅υ̅
χ̅υ̅ τοῦ σ̅ρ̅ς ἡμῶν· τούτου χάριν καταλέλειπόν σε ἐν κρήτῃ·
ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ· καὶ καταστήσῃς κατ
ὁλίμ παρακλητέρων ὡς ἐγώ σοι διετ̅ξάμην· εἴ τις ἀνέγκλητός ἐσι μᾶς

κγ΄ β΄: τῆ ε΄ τ΄ κη΄ εβ΄: πε΄ κη΄ π΄· κλάδησον καὶ πο

κγ΄ γ΄: τῆ ς΄ τ΄ κη΄ εβ΄: πε΄ κη΄ π΄· πῶμ κλήρων καθαρίσοις καὶ

29 A

Κλητος· μεσώγαμος καὶ κοσάρκης· τέκνα ἔχων πιστά· μὴ ἐν
κατηγορίᾳ ἀσωτίας· ἢ ἀνυπότακτα· δεῖ γὰρ τὸν ἐπισ
κοπον ἀνέγκλητον εἶναι· ὡς θ̅ῦ οἰκονόμον· μὴ αὐθάδη·
μηδ ὀργίλον· μὴ παροίνον· μὴ πλήκτην· μὴ αἰσχροκερ
δῆ· ἀλλὰ φιλόξενον· φιλάγαθον· σώφρονα· δίκαιον· ὅσι
ον ἐγκρατῆ· ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγ
ἵνα δυνατὸς ἢ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ
ὑγιαινούσῃ· καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν· εἰσὶ γὰρ πολλοὶ
καὶ ἀνυπότακτοι ματαιολόγοι· καὶ φρεναπάται· μάλι
στα οἱ ἐκ περιτομῆς· οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν· οἵτινες ὅλους
οἴκους ἀνατρέπουσι· διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ· αἰσχροῦ κέρδ
χάριν· εἶπεν τις ἐξ αὐτῶν· ἴδιος αὐτῶν προφήτης· κρῆτ
ἀεὶ ψεῦσται· κακὰ θηρία· γαστέρες ἀργαί· ἡ μαρτυρία αὕτη
ἐστὶν ἀληθής· δι ἣν αἰτίαν ἔλεγχε αὐτοὺς ἀποτόμως· ἵνα ὑ
γιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει· μὴ προσέχοντες ἰουδαϊκοῖς μύθ
Καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφομένων τὴν ἀλήθειαν· πάντα
Μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιασμένοις καὶ ἀπί
στοις, οὐδὲν καθαρόν· ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ
ἡ συνείδησις· θ̅ὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι· τοῖς δὲ ἔργοις C
ἀρνοῦνται· ὄντες βδελυκτοὶ καὶ ἀπειθεῖς· καὶ πρὸς πᾶν
ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι· σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαι
σῃ διδασκαλίᾳ· πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι· σεμνούς·
σώφρονας· ὑγιαίνοντας τῇ πίστει· τῇ ἀγάπῃ· τῇ ὑπομονῇ·
πρεσβύτιδας ὡσαύτως· ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς·
μὴ διαβόλους· μηδὲ οἴνῳ πολλῷ δεδουλωμένας· καλοδι
δασκάλους· ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας· φιλάνδρους
εἶναι· φιλοτέκνους· σώφρονας· ἁγνάς· οἰκουρούς· ἀγαθάς·

κγ΄ λ΄: ἐκ τῆς λ΄ φωτ: προ ἡ χ λ΄ ἐν ὁ ἐρχόμ: ξγ΄ ἐξομολ τῶν κῶν ὁσ: ἀλλη ἡ χ λ΄ ἐκ ἑπτ τῶν κῶν: ξγ΄ φωνὴν κυ ἐπὶ τῶν ὑδ:

οἱ κγ΄ ἑπτ φ΄ ἠχ ρις τ΄:

Ὑποτασσόμεθα σοι τοῖς σοῖς δούλοις ἀμφοτέροις· ἵνα μὴ ὀλόγος τοῦ θυ βλασφημῆται· ποιῶμεν τὰ τέρψοντα σὲ αὐτὸς τοὺς παρὰ καλῶ φρονοῦμεν· περὶ τοῦ πατρός, σὺ αὐτὸν μὴ παρέχῃ μόνος τύπον μὴ καλῶν ἔργων· ὃν πῶς διδάσκαλον, ἀδιαφορίαν σὺ μὴ ὀπτῆναι· ἀφθαρσίας λόγον ὑπῆν· ἀκατάμωτον· ἵν' ὃ δὲ ὑμᾶς πίστεν ὑμᾶς πράττωσιν· μὴ δὲν ἔχομεν περὶ ὑμῶν λέγειν φαῦλον· δούλοις, ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι· ὑμᾶς πᾶσιν ἁρμόττουσι φρονεῖν· μὴ ἀπλήμπτας· μὴ μοφριζομένους· ἀλλὰ πᾶσιν ἡμᾶς πᾶσαν ὑμῶν δεικνυμένους ἀγαθήν· ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σῆς λίμας θυ κοσμῶσιν ὑμῶν πᾶσιν· τὸ τ΄ τς πτ κ΄ πτ΄ ἑπτ φ΄ ἠχ ρις

Γὰρ περφανὴς ἡ χάρις τοῦ θυ ἡ σῳτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· παιδεύουσα λίμας· ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ ὁσίως ζήσωμεν ὑν τῷ νῦν αἰῶνι· προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θυ καὶ σῆς λίμας ἰυ χυ· ὃς ἔδωκεν ὑν ἑαυτὸν ὑπὲρ λίμων· ἵνα λυτρώσηται λίμας ἀπὸ πάσης ἀνομίας· καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον· ζηλωτὴν καλῶν ἔργων· τ΄ ν΄ ταῦτα λάλει· καὶ παρακάλει· καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδείς σου περιφρονείτω· ὑπομίμνησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι· πειθάρχειν· πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἑτοίμους εἶναι· μηδὲν ἀβλασφήμους εἶν· ἀμάχους εἶναι· ἐπιεικεῖς· πάσαν ὑμῶν δεικνυμένους πραότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους· ἦμεν γὰρ ποτὲ καὶ ὑμᾶς ἀνόητοι· ἀπειθεῖς· πλανώμενοι· δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις· ὑν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες· στυγητοί· μισοῦντες ἀλλήλους· ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ

ἁγ τ΄ ὑπ΄ δ΄ πο:

ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σῆρος ἡμῶν θυ· οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν ὑμῖν ποιησάντων ἡμῶν ἃ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς· ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον, ἔσωσεν ὑμᾶς· διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας· καὶ ἀνακαινώσεως πνς ἁγίου· οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ὑμᾶς πλουσίως διὰ ἰυ χυ τοῦ σῆρος ἡμῶν· ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου· πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι· ἵνα φροντίζωσιν καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ θῷ· ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔριδας καὶ μάχας νομικὰς περιΐστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι· αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν, παραιτοῦ· εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος· καὶ ἁμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος· ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σὲ ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι· Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ, σπουδαίως πρόπεμψον· ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ· μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας· ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι· ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες· ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει· ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν· ε΄ ἐγρ ἀπὸ νικοπόλεως: ξγ΄ φγ΄:

ἐπιστολὴ πρὸς φιλήμονα ἐπὶ φολῆς·

ἀντὶ τοῦ ἀπόντος μου δεσμίου Παύλου καὶ ἀδελφοῦ Τιμοθέου τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν Φιλήμονι καὶ τῇ ἀγαπητῇ Ἀπφίᾳ καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν καὶ τῇ κατ' οἶκον σου ἐκκλησίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θυ πτρὸς ἡμῶν καὶ κυ ἰυ χυ· εὐχαριστῶ τῷ θῷ μου πάντοτε μνείαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου· ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν κν ἰν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους· ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεως σου ἐνεργὴς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν εἰς χν· χαρὰν γὰρ πολλὴν ἔσχον καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπαυται διὰ σοῦ ἀδελφέ· διὸ πολλὴν ἐν χν παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον· διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ· τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος πρεσβύτης νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος ἰυ χυ· παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς Ὀνήσιμον τὸν ποτέ σοι ἄχρηστον νυνὶ δὲ καὶ ἐμοὶ καὶ σοὶ εὔχρηστον· ὃν ἀνέπεμψα· σὺ δὲ αὐτὸν τοῦτ' ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχνα προσλαβοῦ· ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι διακονῇ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου· χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐθὲν ἠθέλησα ποιῆσαι· ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ᾖ ἀλλὰ κατὰ ἑκούσιον· τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς· οὐκέτι ὡς δοῦλον ἀλλ' ὑπὲρ δοῦλον ἀδελφὸν ἀγαπητόν· μάλιστα ἐμοί· πόσῳ δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν κυ· εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ· εἰ δέ τι ἠδίκησέν σε ἢ ὀφείλει τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγα· ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί· ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτόν μοι προσοφείλεις· ναί ἀδελφέ ἐγώ σου ὀναίμην ἐν κυ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν χν· πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι· εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ἃ λέγω ποιήσεις· ἅμα δὲ καὶ ἑτοίμαζέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσεσθαι ὑμῖν· ἀσπάζεταί σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν χν ἰυ· Μᾶρκος Ἀρίσταρχος Δημᾶς Λουκᾶς οἱ συνεργοί μου· ἡ χάρις τοῦ κυ ἰυ χυ μετὰ τοῦ πνς ὑμῶν· ἀμήν· ἐγρ ἀπὸ ῥώμης διὰ ὀνησίμου διακόνου·

ἀλλήλοις· χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης, οὐδὲν ἠθέλησα
ποιῆσαι· ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ᾖ· ἀλλὰ
αὐτεξούσιον· ταύτην γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθην τῆς σαρκός μου·
ἵνα ὡς ὁμότιμόν μου αὐτὸν ἀποδείξω· οὐκέτι ὡς δοῦλον· ἀλλ' ὑπὲρ
δοῦλον· ἀδελφὸν ἀγαπητὸν· μᾶλλον δὲ· πολὺ πλέον δοῦλον·
σοί· καὶ ὅσῳ σαρκὶ καὶ ὅσῳ κῷ· ἐλεύσῃ μὲ ἀξιῶσαι κοινωνόν,
πρόσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ· ἐὰν δέ τι ἀδικήσῃ σε· ἢ ὀφείλει,
τοῦτο ἐμοὶ ἀπόλογεῖ· ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ πᾶν ὄφλημα τῇ ἐμῇ χειρί· ἐγὼ
ἀποτίσω· ἵνα μὴ λάβωσί σε ὅτι καὶ σεαυτόν μοι πρόσφορον ἐδεί-
μὲν ἀδελφόν· ἐμὸν οὐ μόνον μὲν ἐμῷ κῷ· ἀλλὰ καὶ σὲ μᾶλλον τῶν
σωμάτων ἐμῷ κῷ· πόσῳ σοι θᾶσσον τῇ ὑπακοῇ σου, ἔρχῃ οἱ·
ἐλεύσῃ δὲ σύ τε καὶ ὑπὲρ ἐλάβομεν ἡσυχίας· αἰτοῦμαι δὲ καὶ ἐγὼ ἀπο-
βήσει ἐξ ἐμοῦ· ὅλην σοι βοηθὸν ὅτι διὰ τῶν πρόσθεν ἐμῶν
χαρίσηται ἡμῖν· ἀσπάζομαί σε ὑπὲρ ἀφράτων σωμάτων χ-
μάρτυς μου ὁμῷ υἱῷ· μάρκος· ἀρίσταρχος· δημᾶς· λουκᾶς·
οἱ συνεργοί μου· ἡ χάρις τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ μετὰ τοῦ πνος
ἡμῶν· ἀμήν· τ· ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης δι' ὀνησίμου·

ὑπόθεσις τῆς πρὸς ἑβραίους ἐπιστολῆς·

αὕτη μὲν φιλήμονι ἀποτείνεται· ἡ δὲ πρόφασις τῆς ἐπιστολῆς,
αὕτη· ἐπειδὴ οἱ ἰουδαῖοι ἅμα τοῦ νόμου καὶ τῆς σκιᾶς,
διαστῦσι τὸν ἀπόστολον παῦλον διδάσκαλον ὄντα μεγάλον μισοῦσι·
καὶ ἐς τοῦθ' ἡκασι κηρύττειν τὸ ἐναγέστατον· γράψας τὸ
αὐτοῖς ὅθεν ἐστί, γράφει λοιπὸν καὶ τοῖς ἐκ περιτομῆς τοῖς φίλοις
ἑβραίοις ἀνασοβῆσαι τὴν παύσασθαι ἐπιστολήν· περὶ τῆς τοῦ χυ
παρουσίας· καὶ τοῦ τοσοῦτον θαυμάσαι τὴν σκιὰν τοῦ νόμου· καὶ παρὸ τ
μὴν ἀποδέχεσθαι τοὺς προφήτας διὰ τοῦτο ἀποστάλθαι· ἵνα
περὶ τοῦ σῦ ἀναμείλωσι· καὶ μηδ' αὐτὸς αὐτὸν ὅλως δούλοις τὸ

παῦλος δέσμιος ἰυ χυ· καὶ τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς· φιλήμονι
τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν· καὶ ἀπφίᾳ τῇ ἀγαπητῇ·
καὶ ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν· καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου
ἐκκλησίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θυ πρὸς ἡμῶν· κ
κυ ἰυ χυ· ἀκούων σου τὴν ἀγάπην
ὑμῶν ὑπὲρ πάντων τῶν ἁγίων· ἀκούων σου τὴν ἀγάπην
καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν κν ἰν· καὶ ἐς πάντας
τοὺς ἁγίους· ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργὴς
γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν· ἐς χν
ἰν· χάριν γὰρ ἔχομεν πολλὴν καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ
ἀγάπῃ σου· ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπαυται διὰ σοῦ
ἀδελφέ· διὸ πολλὴν ἐν χῷ παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν
σοι τὸ ἀνῆκον· διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ· τοιοῦτος
ὤν· ὡς παῦλος πρεσβύτης· νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος ἰυ χυ· παρα
καλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου· ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς
μου· ὀνήσιμον· τόν ποτέ σοι ἄχρηστον· νυνὶ δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ
εὔχρηστον· ὃν ἀνέπεμψα· σὺ δὲ αὐτὸν· τουτέστι τὰ ἐμὰ
σπλάγχνα προσλαβοῦ· ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν μ
κατέχειν· ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ

Ὁ ἐξ οὐδεμίαν ὡς ἀπόστασιν δι' ἐπιστολῆς γράφων τὴν συμφωνίαν ἐβραίοις γράφει. τὸ δὲ πρὸ τούτου, πρὸ γραφῆς μὲν ἀποστολικοῦ θεσμοῦ· μαρτυρᾶται δὲ καὶ ἁπταῖς ἐξ ἡμῶν πατρός. καὶ ἐκ τοῦ λέγειν τετρακισχιλίους ἄνδρας τοὺς πεπιστευκότας ἐκ τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐβαπτίσθησαν ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου καὶ ἐκ τοῦ λέγειν τετρακισχιλίους ἄνδρας ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐβαπτίσθησαν ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου καὶ

κγ΄ Β΄: κγ΄ Β΄ τῶν ΗΗ΄: προ· ΠΚ΄ ΤΚ΄ ΥΚ΄ ΚΕ΄ φνλα΄: ϛΤ΄: CEῶCOHMEKE΄ ὁτι: ἀλλ΄: πα΄: πα΄ ἐλέηCOVKE΄: ϛΤ΄: ὁτι εἰ πας εἰC τὸν αἰῶνα΄:

κγ΄ αἰΗΕΙΤ΄:

παρ᾽ ἐμαυτῷ· καὶ τοὺς λῃστὰς οὓς αὐτοῦ παρὸς φλόγα· πρὸ
δὲ τῶν ἡμῶν, ὁ θρόμος σου ὁ θ̄ς τῶν αἰώνων αὐτοῦ αἰώνιος·
ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου· ἠγάπησας
δικαιοσύνην. καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν. διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε
ὁ θ̄ς ὁ θ̄ς σου· ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου·

καΤαρ΄ κΕ΄ τῆς ΓΗΣ: Καὶ σὺ κατ᾽ ἀρχὰς κ̄ε΄ τὴν τῶν οὐρανῶν ἐθεμελίωσας· καὶ ἔργα
τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται· σὺ δὲ
διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται· καὶ
ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ
ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι· παρὸς τίμιος δὲ
τῶν ἀμόλων ἡ ῥηκὲ τοῦτο· κἀθοῦ δοκιδὴ ξύλου ἀσύμμετρος ἀπ
θὼ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου· σὺν
πάντες οἱ λῃστουργοὶ καὶ παράνομοι· εἰς διακομιδὴν αὐτῶ
φθορὰν μεμνῆσθαι διὰ τοῦτο μέλλομεν κληρονομεῖν σωτηρίαν;

δ΄ δη· ἑιο λΕΛΕΙΧ΄: Δι᾽ αὐτοῦ τοῦ δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι· μήποτε παραρρυῶμεν· δι᾽ εἰ γὰρ ὁ δι᾽ ἀγγέλων λαλη
θεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος· καὶ πᾶσα παρακοὴ καὶ
παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς
ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας·
ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ κῡ, ὑπὸ τῶν ἀκου
σάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη· συνεπιμαρτυροῦντος
τοῦ θ̄υ σημείοις καὶ τέρασι· καὶ ποικίλαις δυνάμεσι· καὶ
πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν· οὐ γὰρ ἀγ
γέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν περὶ ἧς
λαλοῦμεν· διεμαρτύρατο δέ που τις λέγων· τί ἄνθρω
πός ἐστιν ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ· ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν·

κγ΄ ὁ ΤΟΥ ΤΥΦΛ΄ ἀΠΕΚΡΙΘΗ΄: Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ᾽ ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ

κγ΄ ε΄: τῶν ΗΔΕΩ ΑΑ΄: προ· Δ΄: ὁ ΠΟΙΩΝ ΤΟΝ ΤΑ΄: ϛΤ΄: ἐΝ ΝΗΦΥΧΗΙ: ἀλλ΄: Β΄: ΔΙΝΕΙΤΕ ΤΟ ΚΜ΄ ΠΑΝΤΟΙ ΔΙΚΑΙ: ϛΤ΄: ὁ ΤΙ ΔΥ ΤΟ ΕΙΠΕ ΚΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥ ΘΥ:

κγ΄ Δ΄: ΤΩ ΚΣ ΔΣΚ ΤΟ ΘΚΕ΄: προ· Η ΟΥ΄: ΔΙ ΗΦΥΧΗ΄: ϛΤ΄: Ο ΤΙ ΕΠΕΒΛΕΨ΄: ὡς ϛ΄
ἀλλ΄· Η ΧΠΑ΄: ΔΙΑΤΗΘΗΚΕ΄ ΕΙΣ ΤΗΝ΄: ϛΤ΄: ὡΜΟCEKE΄ ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑ ΑΛΗ΄:

298

κγ΄ πρω΄

φεβάσωσαν αὐτόν· πασάτω ἐπακούσῃ ὑπὸ κάτω τῶν ποδῶν
αὐτοῦ· ὑποτάξαι γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκε
αὐτῷ ἀνυπότακτον· νῦν δὲ οὔπω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα
ὑποτεταγμένα· τὸν δὲ βραχύ τι παρ᾽ ἀγγέλους ἠλαττωμένον,
βλέπομεν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ
ἐστεφανωμένον· ὅπως χάριτι θ̄υ ὑπὲρ παντὸς γεύσηται
θανάτου· ἔπρεπε γὰρ αὐτῷ δι᾽ ὃν τὰ πάντα καὶ δι᾽
οὗ τὰ πάντα πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν
ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι· ὁ τε
γὰρ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες· δι᾽ ἣν αἰτίαν
οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν· λέγων· ἀναγγελῶ
τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου· ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω
σε· καὶ πάλιν· ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ᾽ αὐτῷ· καὶ πάλιν·
ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θ̄ς· ἐπεὶ οὖν τὰ
παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς
παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν· ἵνα διὰ τοῦ θανάτου,
καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου· τουτέστι τὸν
διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ
παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας· οὐ γὰρ δήπου ἀγ
γέλων ἐπιλαμβάνεται· ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμ
βάνεται· ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιω
θῆναι· ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ
πρὸς τὸν θ̄ν· εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ·
ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πει
ραζομένοις βοηθῆσαι· ὅθεν ἀδελφοὶ ἅγιοι κλήσεως
οὐρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρ
χιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Ἰ̄ν̄· πιστὸν ὄντα τοῦ

ἐπ΄ τῆς ἁγίας ἀλλ΄: κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν: ϛΤ΄: ἁγιασθῆναι ἀλλ΄: ἁγιάσαι: κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν:

ε΄ τῆς ἁγίας ἀλλ΄: ὁ Δ΄· ὁ ἀλλ΄: αὐτῶν ΚΥ΄ ΟΙ ἀλλ΄:

κγ΄ κΕΔΓ΄ ἐν πΡΕ΄ ΟΙΣ:

κγ΄ ε΄: ΕΙC ΕΚΔ΄ Η ΔΟΥ΄: προ· Δ΄: τῶν ΟΙ ΚΩC ΟΥ πρε΄: ϛΤ΄: Ο ΚΣ ΕΒΑCΙΛ΄ πρ΄
ἀλλ΄· Η ΧΔ΄: COI πρε΄ Υ΄ ΜΗ Ο θC΄: ϛΤ΄: πλΗCΘΗCO΄ ΕΝ ΤΟΙC ΔΑΒΟΙC:

κγ ς: τῆ β τ κθ εβ: α δ. ιωαννησ μεσ ηξει πρὸς ημ:

ποιησαμεν αὐτόμ· ὡς καὶ μοῦσῆς ἐμ ὅλω τῶ οἴκω αὐτ.
Πλόμος γὰρ δόξης οὗτος παραγώμοῦσῆμ μὴ ξέωται· καθόσομ
πολλόμ ἀγαθοῦ οἴκου πλήμ ἐμοὶ ὁ κατασκευάσας αὐτόμ.
παῦσαι γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος· ὁ δὲ τὰ πάν-
κατασκευάσας, θῦ· καὶ ἐμ μοῦσῆς ἐμοὶ τοὺς ἐμ ὅλω
τῶ οἴκω αὐτοῦ ὡς θεράποντας· ἀλλα μαρτύρεται τῶμ λαλη θη
σομένωμ· χὲ δὲ ὡς αἱ ὀδοὶ τοῦ οἴκομ αὐτοῦ· οὐ οἶκος
ἐστὶμ ἐμοί· ἐμοὶ παντερ τὴμ παροῦσίαμ καὶ τὸ καύχημα
τῆς ὅλης οἰκοδομῆς μέχρι τέλους βεβαίαμ καταλάβομεμ· διὸ
καθὼς λέγει τὸ πνῦμ αὐτὸ ἄγιομ· σήμερομ ἐὰμ τῆς φωμῆς
αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶμ ὡς
ἐμ τῶ παραπικρασμῶ· κατὰ τὴμ ἡμέραμ τοῦ πειρασμοῦ
ἐμ τῆ ἐρήμω· οὗ ἐπείρασάμ μὲ οἱ πατέρες ὑμῶμ· ἐδοκίμα-
σάμ μὲ καὶ εἶδομ τὰ ἔργα μου τεσσαράκομτα ἔτη· διὸ
προσώχθισα τῆ γεμεᾶ ἐκείμη· καὶ εἶπα πάμτοτε πλανῶμται
τῆ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγμωσαμ τὰς ὁδούς μου· ὡς ὤμοσα
ἐμ τῆ ὀργῆ μου εἰ εἰσελεύσομται εἰς τὴμ κατάπαυσίμ μου
λέγουσι δὲ ἀδελφοί· μή ποτε ἀφ ἑαυτῶμ τὴμ ἐκκλησίαμ καρδίαμ
προκρίνασι αὐτοί σας· ἐμ τῶ αὐτοφῶμαι αὐτὸ θῦ ζῶμτος·
ἀμφὶ παρακαλῶ τοὺς ἀδελφοὺς καθ ἑκάστημ ἡμέραμ· ἄχρις
οὗ τὸ σήμερομ καλῆται· ἵμα μὴ σκληρυνθῆ δέ τις ἐξ ὑμῶμ τῆς
αὐταπάτης τῆς ἁμαρτίας· μέτοχοι γὰρ γεγόμαμεμ τοῦ χῦ·
ἐάμ περ τὴμ ἀρχὴμ τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βε-
βαίαμ καταλάβομεμ· ἐμ τῶ λέγεσθαι σήμερομ ἐὰμ τῆς φω-
μῆς αὐτοῦ ἀκούσητε μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶμ
ὡς ἐμ τῶ παραπικρασμῶ· τίμες γὰρ ἀκούσαμτες,
παρεπίκραμαμ· ἀλλ οὐ πάμτες οἱ ἐξελθόμτες ἐξ αἰγύπτου

κγ ηι: τῆ γ τ κθ εβ: α δ. φοβηθῶμεμ μή ποτε καθ:

299

Δειπόμενος ἐπ ὀ δὲ παροσόν χθισόν πεπαράκομτα ἔτη· ἀρ τ β
οὐχὶ τοῖς ἁμαρτήσασι μῶμ τὰ κῶλα ἐπεσέπεσεμ ἐμ τῆ ἐρήμω;
τίσι δὲ ὤμοσε μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴμ κατάπαυσίμ
αὐτοῦ· εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασι· καὶ βλέπομεμ ὅτι οὐκ ἠ-
δυνήθησαν εἰσελθεῖμ δι αὐτοὺς φήμι· ἀρ φοβηθῶμεμ
ὠμή ποτε καταλειφθείσης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖμ
εἰς τὴμ κατάπαυσίμ αὐτοῦ, δοκῆ τίς ἐξ ὑμῶμ ὑστερηκέμ·
Καὶ γὰρ ἐσμὲμ εὐηγγελισμέμοι καθάπερ κἀκεῖμοι· ἀλλ οὐκ
ὠφέλησεμ ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείμους μὴ συγκεκραμέ-
μους τῆ πίστει τοῖς ἀκούσασι· εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴμ
κατάπαυσίμ, οἱ πεπιστεύκαμεμ· καθὼς εἴρηκεμ· ὡς ὤμοσα
ἐμ τῆ ὀργῆ μου· εἰ εἰσελεύσομται εἰς τὴμ κατάπαυσίμ μου·
Καίτοι τῶμ ἔργωμ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γεμομέμωμ·
εἴρηκε γάρ πού περὶ τῆς ἑβδόμης οὕτως· καὶ κατέπαυσε
ὁ θεὸς ἐμ τῆ ἡμέρᾳ τῆ ἑβδόμη ἀπὸ πάμτωμ τῶμ ἔργωμ
αὐτοῦ· καὶ ἐμ τούτω πάλιμ· εἰ εἰσελεύσομται εἰς τὴμ κατά-
παυσίμ μου· ἐπεὶ οὖμ ἀπολείπεται τίμας εἰσελθεῖμ εἰς αὐτ.
Καὶ οἱ πρότερομ εὐαγγελισθέμτες οὐκ εἰσῆλθομ δι ἀπείθειαμ,
πάλιμ τιμὰ ὁρίζει ἡμέραμ σήμερομ ἐμ Δαυὶδ λέγωμ· μετὰ
τοσοῦτομ χρόμομ καθὼς εἴρηται· σήμερομ ἐὰμ τῆς φωμῆς
αὐτοῦ ἀκούσητε· μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶμ· εἰ
γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεμ, οὐκ ἂμ περὶ ἄλλης ἐλά-
λει μετὰ ταῦτα ἡμέρας· ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς
τῶ λαῶ τοῦ θῦ· ὁ γὰρ εἰσελθώμ εἰς τὴμ κατάπαυσίμ αὐτ,
Καὶ αὐτὸς κατέπαυσε σὺμ αὐτοῖς τῶμ ἔργωμ αὐτοῦ· ὡς ἀπὸ
ἀπὸ τῶμ ἰδίωμ ὁ θῦ· σπουδάσωμεμ οὖμ εἰσελθεῖμ
εἰς ἐκείμην τὴμ κατάπαυσίμ· ἵμα μὴ ἐμ τῶ αὐτῶ τις

ὑποδήγματι παύσητε τῆς αὐτοφθάσας. Βασίλειος
Τοῦ θεοῦ καὶ διδάσκαλος ἡμῶν καὶ τοῦ μακαρίου
ραν διάνοιαν· καὶ διὰ μικροψυχίαν ἀνεξιχνίαστον τῆς
τε καὶ πατρὸς ἀπορρήτου τε καὶ μυστικῶν· καὶ κρυπτικὸς ὁ
θυμήσεων καὶ διαμονὰς καρδίας· καὶ οὐκ ἔστι κτίσις
ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ· πανταχοῦ δὲ γυμνὰ καὶ τετρα-
χηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος
Ἔχομεν οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς·
ἵνα τὴν ὁμολογίαν κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας· οὐ γὰρ
ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθε-
νείαις ἡμῶν· πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁ-
μοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας· προσερχώμεθα οὖν μετ'
παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος ἵνα λάβωμεν ἔλεον·
καὶ χάριν ἄρωμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν· πανταχοῦ γὰρ ἀρχι-
ερεὺς δεξάμενος λαμβανόμενος, ὑποδραμὼν καθίσταται
πρὸ τοῦ θυ· ἵνα προσφέρῃ δῶρα καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρ-
τιῶν· μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανω-
μένοις· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται ἀσθένειαν· καὶ διὰ
τοῦτο ὀφείλει καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ
προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει
τὴν τιμὴν· ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θυ· καθάπερ καὶ
Ἀαρών· οὕτω καὶ ὁ Χς· οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γενηθῆναι
ἀρχιερέα· ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτὸν υἱός μου εἶ σύ· ἐγὼ
σήμερον γεγέννηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· σὺ
ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ· Τ
Ὅ σῶμα τῶν ἡμέρων τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δηλοῖ τὸ καὶ ἱκτη-
ρίασε πρὸς τὸν δυνάμενον σῶζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου·

μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας· S 309
ἐπακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας· καίπερ ὢν υἱὸς, ἔμαθε
ἀφ' ὧν ἔπαθε τὴν ὑπακοήν· καὶ τελειωθεὶς, ἐγένετο
ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν, αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου· προσ-
φορηθεὶς ὑπὸ τοῦ θυ ἀρχιερεὺς· κατὰ τὴν τάξιν μελ-
χισεδέκ· περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμή-
νευτος λέγειν· ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς· καίγε
ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον, πάλιν
χρείαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς, τίνα ταῖς στοιχείαις τῆς
ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θυ· καὶ γεγόνατε χρείαν ἔχοντες
γάλακτος, καὶ οὐ στερεᾶς τροφῆς· πᾶς γὰρ ὁ μετέχων
γάλακτος, ἄπειρος λόγου δικαιοσύνης· νήπιος γάρ
ἐστι· τελείων δέ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφὴ τῶν διὰ τὴν ἕξιν
τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἔχόντων πρὸς διάκρι-
σιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ· διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς
τοῦ Χῦ λόγον, ἐπὶ τὴν τελείοτητα φερώμεθα· μὴ πάλιν
θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν
ἔργων· καὶ πίστεως ἐπὶ θν· βαπτισμῶν διδαχῆς ἐπι-
χειρῶν τε ἀναστάσεως νεκρῶν· καὶ κρίματος αἰωνίου· καὶ τοῦτο
ποιήσομεν· ἐάπερ ἐπιτρέπῃ ὁ θς· ἀδύνατον γὰρ
τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας· γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς
τῆς ἐπουρανίου· καὶ μετόχους γενηθέντας πνος ἁγίου· Κ
καλόν τε γευσαμένους θῦ ῥῆμα· δυνάμεις τε μέλλοντος
αἰῶνος· καὶ παραπεσόντας πάλιν ἀνακαινίζειν
μετάνοιαν· ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θυ·
καὶ παραδειγματίζοντας· γῆ γὰρ ἡ πολλάκις ἐρχόμενον ἐπ'
αὐτῆς τεκτοσύνην βοτάνην

κγ΄ ιβ΄: κγ΄ γ΄ πῶν ηηη φει: α΄ δ΄ πῶν ἀβρααὶ ἐπε:

κγ΄ ια΄ (α΄ δ΄ τ΄ ηηι, α΄ δ΄ πε πεισμε θ΄:

ἄνθρωπ ὀκείμοις. διὸ ὡς καὶ ἡσυχηγήσαι, μεγαλαμβάνει ἄλλοις ἀπὸ τοῦ θῦ· ὀκ ἀφ ἑτέροις αὐτὸ δὲ ἀκαμάθας καὶ τρίβολος καὶ ἀδόκιμος καὶ καταράς. ἧς τὸ τέλος ἐς καῶσιν. τ΄ τ΄ β΄ γ΄ ὁσαύ σμιθαν δὲ τῶν περὶ ἡμῶν ἁγάπην τοὶ τοὺ κράτορος καὶ ἀφ ἑμῶν αὐτῶν. ἐφ καὶ οὕτως λαβόμενοι· οὐ γὰρ ἄδικος ὁ θῦ ὥστε λαθέσθαι τοῦ ἔργου ἡμῶν καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης. ἣν ἐνδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες· ὥστε θυμοῦμεν δὲ ὀκ ἀσον ἡμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν· πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους· ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε· μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας. κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας. δ΄ τ΄ ιγ΄ ιδ΄ ιε΄ ιζ΄ ιη΄ ιθ΄ κ΄ κα΄ κβ΄ κγ΄ κδ΄ κε΄ κς΄ κζ΄ κη΄ κθ΄ λ΄ λα΄ λβ΄ λγ΄ λδ΄ λε΄ λς΄ λζ΄ λη΄ λθ΄ μ΄ μα΄ μβ΄ μγ΄ μδ΄ με΄ μς΄ μζ΄ μη΄ μθ΄ ν΄ να΄ νβ΄ νγ΄ νδ΄ νε΄ νς΄ νζ΄ νη΄ νθ΄ ξ΄ ξα΄ ξβ΄ ξγ΄ ξδ΄ ξε΄ ξς΄ ξζ΄ ξη΄ ξθ΄ ο΄ οα΄ οβ΄ ογ΄ οδ΄ οε΄ ος΄ οζ΄ οη΄ οθ΄ π΄ πα΄ πβ΄ πγ΄ πδ΄ πε΄ πς΄ πζ΄ πη΄ πθ΄ ρ΄ ρα΄ ρβ΄ ργ΄ ρδ΄ ρε΄ ρς΄ ρζ΄ ρη΄ ρθ΄ σ΄ σα΄ σβ΄ σγ΄ σδ΄ σε΄ σς΄ σζ΄ ση΄ σθ΄ τ΄ τα΄ τβ΄ τγ΄ τδ΄ τε΄ τς΄ τζ΄ τη΄ τθ΄ υ΄ υα΄ υβ΄ υγ΄ υδ΄ υε΄ υς΄ υζ΄ υη΄ υθ΄ φ΄ φα΄ φβ΄ φγ΄ φδ΄ φε΄ φς΄ φζ΄ φη΄ φθ΄ χ΄ χα΄ χβ΄ χγ΄ χδ΄ χε΄ χς΄ χζ΄ χη΄ χθ΄ ψ΄ ψα΄ ψβ΄ ψγ΄ ψδ΄ ψε΄ ψς΄ ψζ΄ ψη΄ ψθ΄ ω΄ ωα΄ ωβ΄ ωγ΄ ωδ΄ ωε΄ ως΄ ωζ΄ ωη΄ ωθ΄ ϡ΄ ϡα΄ ϡβ΄ ϡγ΄ ϡδ΄ ϡε΄ ϡς΄ ϡζ΄ ϡη΄ ϡθ΄ ρο μο ιω τω ν τα ὁσαγγελίας· ἀρ τῶν γὰρ ἀβρααὶ ὁσαγγελίας ἐκλεγόμενος ὁ θῦ ὁσαγγελίας καὶ τοῦ δγμ

κεφ. ιε': περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἐν ἱερῷ ἀναπαύεσθαι.

Οὐδὲ σωφρονοῦσιν ἔοικε τοῖς θυσιαστηρίοις· παρόδηλον γάρ ὅτι δεῖ οὐδαμοῦ ἁμαρτεῖν κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν. ἡ μὲν φυλὴ οὐδὲν πρὸς ἱερωσύνης μοῖραν ἔσχηκε· καὶ περὶ ἀρότρου μὲν ἡ κατάδηλόν ἐστιν. ἡ κατὰ τὴν ὁμοιότητα μεγάλη ἀσέβεια· ἐκ μιᾶς γὰρ ἱερᾶς ἔφοδος· οὐκοῦν κατὰ μόμφην πολὺς σαρκίνης γλώσσης· ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκατάλυτον· μαρτυρεῖ γὰρ ὅτι σὺ ἱερεὺς εἶ τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ· ἀρχὴ γὰρ ἱερωσύνης μὲν ἡ

Νῦν σωφρονήσωμεν ὡς πολῖται, διὰ τὸ αὐτῶν σωθῆναι· ἀσεβοῦμεν καὶ ἁμαρτάνομεν· οὐδὲν γὰρ ἐκλείπομεν ὁμοίως· ὅσα σαφῶς γέγραπται κρίνομεν ὡς ἔθη πονηρὰ καὶ ἀσεβῆ· καὶ καθ' ὧν οὐ χωρὶς ὅρκωμοσίας· οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὅρκωμοσίας ἐξῆλθον ἐρήμωσιν· οὐδὲ μὴν ὡς ὅρκωμοσίας· διὰ τοῦ λόγου τοσαῦτα πρὸς αὐτόν· ὤμοσε κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἶ τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ·

Κατὰ τοσοῦτον κρίνομεν διαθήκης γράμμα ἡμεῖς· καὶ οἱ μὲν πολέμου ἐξῆλθον ἐρήμωσιν· διὰ τὸ θαμὰ τοῦ καλοῦ σθαι παραμένειν· οὐδὲ διὰ τὸ μένειν ἐξῆλθον ἐρήμωσιν, ἀσεβὲς δὲ ἦν τὸ μὴ ἐξελθεῖν· οὐδὲ μὴν καὶ σώζειν ἐστὶ τοσαῦτα τοὺς προσερχομένους διὰ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ· παραπέτασμα τὸ ὑμῶν ἀνάπτυγμα· τοιοῦτος γὰρ λιμὴν ὁ σωτὴρ ὑμῶν ἐστιν ἀκακος· ἀμίαντος· κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν· καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γεγονώς· ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀναγκήν, ὡς οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον περὶ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίαν ἀνενέγκαι, ὕστερον τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας·

κεφ. ιε': εἰς τὸ· ἐν τῷ προσεύχεσθαι τὸν φαρισαῖον κτλ.

κεφ. ιε': περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἐν ἱερῷ ἀναπαύεσθαι.

Καὶ γὰρ ὁ νόμος γὰρ ἀφ' οὗ καθίστησιν ἀρχιερέας· ἔχοντας ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τὸν μόνον, ὃς ἔστιν ἀΐδιος καὶ ἀπαράβατος· κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα· ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς· τῶν ἁγίων λειτουργὸς· καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς· ἣν ἔπηξεν ὁ κύριος καὶ οὐκ ἄνθρωπος· ἀρχιερέα γὰρ ἀνθρώπων καθίστησιν ὁ νόμος· τὸ δὲ προσφέρειν ἔχοντα καὶ αὐτὸν ἀσθένειαν· διὸ καὶ περὶ ἑαυτοῦ ὀφείλει προσφέρειν καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ· οὐκοῦν ἐπεὶ ἁμαρτωλοί εἰσιν οἱ ἱερεῖς οὗτοι, ἀνάγκη καὶ προσφορὰς ἔχειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· ἐπεὶ δὲ ἀναμάρτητος ὁ ἀρχιερεὺς ἡμῶν, οὐκ ἀνάγκη προσφορὰς ἔχειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀνάγκη προσφορὰς ἔχειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, οὐκ ἀνάγκη καὶ ἐν ἱερῷ εἶναι· ἐν ἱερῷ γὰρ ἦν ἱερεὺς ἐπὶ τῆς τοῦ νόμου σκιᾶς· οὐκ ἐν ἱερῷ δὲ ἦν ἱερεὺς ἐπὶ τῆς τοῦ εὐαγγελίου χάριτος· ἐν ἱερῷ γὰρ ἦν ἱερεὺς ἐπὶ τῆς σκιᾶς καὶ ὑποδείγματος καὶ σκιᾶς τῶν ἐπουρανίων· καθὼς ἔφη ὁ θεὸς πρὸς Μωϋσῆν μέλλοντα ποιεῖν τὴν σκηνήν· ὅρα γάρ φησι ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει· μιᾶς δὲ διαφορωτέρας τῆς εἰς Χριστὸν λειτουργίας· ὅσον καὶ κρείττονός ἐστι διαθήκης μεσίτης· ἢ τὰ σοὶ κρείττονα μὲν ὑπάρχει ἐμοὶ δὲ ἀγνοούμενα· τὰ γὰρ ἡμῶν ὑπὸ τὴν σκιὰν ἀμέθεκτος· οὐκ ἀμφιβάλλεται δεύτερα εἶναι τῆς τοῦ θεοῦ· μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς λέγει· ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος· καὶ συντελέσω τοῖς οἴκοις Ἰσραὴλ καὶ τοῖς οἴκοις Ἰούδα διαθήκην καινήν· οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν· ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου· κἀγὼ ἠμέλησα αὐτῶν λέγει κύριος· ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας λέγει κύριος· διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν· καὶ ἐπὶ καρδίας

κεφ. ιε': περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἐν ἱερῷ ἀναπαύεσθαι· καὶ ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἀποστόλων ἐλέγετο ταῦτα.

αὐτῶμ βοσκηϛ αὐτούϛ· καὶ ὄσομαι αὐτοῖς εἰς θν· καὶ
αὐτοὶ ὄσομταί μοι εἰς λαόν· καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἔτι ἕκαστος
τὸν πολίτην αὐτοῦ· καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ·
λέγων· γνῶθι τὸν κν· ὅτι πάντες εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως
κρ οὗ αὐτῶν ὅσος μεγάλου αὐτῶν· ὅτι ἱλεως ὄσομαι ταῖς
ἀδικίαις αὐτῶν· καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· καὶ τῶν ἀνο-
μιῶν αὐτῶν· οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι· ἐν τῷ λέγειν με καινὴν πε-
ποιηκέναι τὴν πρώτην· τὸ δὲ πεπαλαιωμένον καὶ
γηρᾶσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὧν καὶ ἡ πρώτη
[illegible] καὶ ὀσμὴ εὐωδίας λατρεύσει· τὸ τε ἅγιον κοσμικόν· σκηνὴ
γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη· ἐν ᾗ ἥ, τε λυχνία· καὶ ἡ
τράπεζα· καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων· ἥτις λέγεται ἁγία·
αὕτη δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα, σκηνὴ ἡ λεγομένη
ἁγία ἁγίων· χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον· καὶ τὴν κιβωτὸν
τῆς διαθήκης· πανταχόθεν κεκαλυμμένην πανταχόθεν χρυσίῳ·
ἐν ᾗ στάμνος χρυσοῦν ἔχουσα τὸ μάννα· καὶ ῥάβδος ἀαρὼν
ἡ βλαστήσασα· καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης· ὑπεράνω
δὲ αὐτῆς, χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστή-
ριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστιν ἐν τῷ λέγειν κατὰ μέρος· τούτων δὲ
οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν,
διαπαντὸς εἰσίασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτε-
λοῦντες· εἰς δὲ τὴν δευτέραν, ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ
ἀρχιερεύς· οὐ χωρὶς αἵματος· ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ
καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· τοῦτο δηλοῦντος τοῦ
πνὸς τοῦ ἁγίου· μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδὸν
ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχούσης στάσιν· ἥτις παραβολὴ
ἐστὶν τοῦ καιροῦ τοῦ ἐνεστηκότος· καθ' ὃν δῶρα τε καὶ

κϛ κ· τῆ· γ· τ· λ· εβ· ἀ· ἐν· τοῦ ἁγιου νικοπόλεως τῆς

θυσίαι προσφέρονται· μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τε-
λειῶσαι τὸν λατρεύοντα· μόνον βρώμασι καὶ πόμασι·
καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς· καὶ δικαιώμασι σαρκὸς· μέχρι καιροῦ
διορθώσεως ὄντα κείμενα· ἀρχὴ δὲ τῶν παραβεβημότων ἡ ἐρεύ-
νη μᾶλλον τῶν ἀθῶν διὰ τὴν μέγεθος καὶ τὸ λαμπρὸν
σκηνῆς· οὐχ ἱεροσυλήσαντος· τοιούτων οὐ ταύτης τῆς κτίσεως·
οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων· διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος
εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια· αἰωνίαν λύτρωσιν εὑράμενος·
εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων· καὶ σποδὸς δαμάλεως
ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς
σαρκὸς καθαρότητα· πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ χῦ· ὃς διὰ πνὸς
αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ θῷ, καθαριεῖ
τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων· εἰς τὸ λατρεύειν
θῷ ζῶντι· Διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν·
ὅπως θανάτου γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν
ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων, τὴν ἐπαγγελίαν
λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας·
ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου·
διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία· ἐπεί μή ποτε ἰσχύει
ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος· ὅθεν οὐδὲ ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος
ἐγκαινίσθη· λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ νόμον
ὑπὸ μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων
καὶ τράγων μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου,
αὐτό τε τὸ βιβλίον· καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐράντισε λέγων·
τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς
ὁ θς· καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λει-
τουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐράντισε· καὶ σχεδὸν πάν

αἱ ματτ΄ ναμ΄ ταν καθαρίζ ζαι κατὰ τὸν μόμον· καὶ χορίς
ἀι ματτὸκ χοίασ, οὐ γίμ ζαι ἄβ ϐωις· ἀμ΄ αἱ κ ὅων τὰ μὲν
ζοα δ΄ γιματα τὸν ὄν τοῖς ὁ ὡοῖς, τύποις καθαρίζ ϐωθαι·
αὐτὰ δὲ τὰ ὁσσ ὡία, κρ΄ ἡ τοσι θοίαις ναρ΄ αὐ ταῦτασ·

Ο υ γὰρ΄ ἡς χειροσοίη ναι ἁμ΄ αρ΄ τ΄ ἡσ΄ λθεν ὁ χ΄ ἀμ΄ τί τυσαι
τῶν μ΄ ἀλ΄ ηθιμ΄ ὧν· ἀλλ΄ ἡς αὐτὸν μ΄ τὸν ὁ ὡῖον· μ΄ ὧν ὑμ΄ ἐβ΄ αι σθῆν
τῶν ναρ΄ ο σό νασσ τοῦ θῦ ζοσ΄ ερὶ μ΄ ὧν· οὐδ΄ ἵ μ΄ αν σσ ναλλάκις
προσ ἐβ΄ όρ΄ κ΄ ωσι τὸν· ὥσ΄ περ ὁ ἀρ΄ χ΄ ερ΄ εὺσ ἡ σὰρ΄ χ΄ ναῖ ἡς τ΄
ἁμ΄ αι καὶ τὸν· αὐτὸν· ὑμ΄ ἀι ματτ΄ ἀλλο τρίω· ὑσσ΄ ὑδεὶ αὐτὸν·
πολλάκις ναθ΄ ἡμ΄ ἀσσὸ κατα ϐολῆσ κοσ΄ μου· μ΄ ὧν δὲ ἁπ΄ ἁξ
ὑσσ΄ ὶσω τὸ λέ΄ αν τῶν μ΄ ἀ΄ ὸν· ω΄ ν· ἡς ἀ ϐ΄ ἡκ σιν ἁμ΄ αρ΄ τί ασ· δι΄ ὰ
τῆσ θοίασ αὐτοῦ ναρ΄ αμ΄ ἐρ΄ ωσται· καὶ κα ϐ΄ ὸσον ὁ σσ΄ ὁσσ΄ κ΄ ἡ τ΄
τοῖς ἀμ΄ ὶσ ἄσσ΄ ν΄ ἀσσο θαμ΄ ἡ μ· μ΄ ὧν δὲ τοῦτο κρίσις, οὕτω
καὶ ὁ χ΄· ἁπ΄ ἁξ ναρ΄ οσ΄ ὁμ΄ ὑ ἡς τὸ ναντ΄ ὸλ΄ ὧν ἀμ΄ ὁμ΄ ὑ κ΄ ἐ μ
ἁμ΄ αρ΄ τίασ, ὑκ δ΄ ὑτέρου χ΄ ωρὶς ἁμ΄ αρ΄ τίασ ὁ ϕθ΄ ή σ΄ ται τοῖς
αὐτὸν ἀσσ΄ ὁκ δ΄ ὸχ΄ μ΄ ὑοις ἡ ς σρ΄ ίαν· ἐρ΄ σκι ἀν΄ γὰρ΄ ὁ χ΄ ὴν

Ο μόμοσ τὸν μ΄ ὑλλ΄ ὸν ναρ΄ ἀ ϐ΄ ὧν· οὐ κ΄ αὐτὴν τὴν ἡ κόμ΄ αι τὸν
ναρ΄ ἀμ΄ ἀτον, κ΄ αὐτὸν μ΄ τοῖς αὐτοῖς θοίαις ὧσ΄ ναρ΄ ο σ΄ ϕό-
ροισ μ΄, ἡς τὸ δι΄ ὴ μ΄ ὑκ ὸν· οὐδ΄ ὑσσ΄ ο τὸ δ΄ ὼ΄ αται τοὺσ΄ ναρ΄ ο σε ρ·
χο μ΄ ὑ ο ισ΄ τὸ λέ΄ ὧ σαι· ὑσσ΄ ὰ οὐ κ΄ ἂμ΄ ὑσσ΄ αι σαν τὸ ναρ΄ ο ϕ΄ ὸρ΄ ὸ-
μ΄ υμ΄ αι δι΄ ὰ τὸ μὴ δ΄ ὲ μί αν ἔχ΄ ειν ἡ ἐ τι σω ἡ δ΄ κ σιν ἁμ΄ αρ΄ τί ων
τοὺσ λατ΄ ρ΄ ὸν τασ· ἁπ΄ ἁξ κ΄ ὑκ ἀ ϐ΄ ὰσ΄ τ΄ ους· ἀλλ΄ ὰ μ΄ αὐτοὺσ
ἀμ΄ ἀμ΄ μ΄ σι ἁμ΄ αρ΄ τί ων κ΄ αὐτὸν· ἀδ΄ ὼ΄ ατον μ΄ γὰρ΄ ἀι μ΄
ναύ ρ΄ ον καὶ τρ΄ ἆμ΄ ον ἀ ϕ΄ αι ρ΄ ἐ μ΄ ἁμ΄ αρ΄ τί ασ· δι΄ ὸ ἡ σε ρ΄ χό-
μ΄ υμ΄ ος ἡς τὸν κόσ΄ μον λέ΄ γει· θυσί αν καὶ ναρ΄ ο σ΄ ϕο ρ΄ ὰν ὑ κ΄
ἠ θέ λ΄ ησασ· σῶμα δὲ κατ΄ ηρ΄ τί σω μοι· ὁ λο καυ τώ μα τ΄
Καὶ ναρ΄ ὶ ἁμ΄ αρ΄ τί ασ, οὐ κ΄ ἐ δ΄ ὸ κ΄ ησασ· τότ΄ ε ἡ ναρ΄ ἰ δοὺ κ΄

ὅτι ἀν δρί
πω ὑσκε τ΄
ὁ πλ΄ ύ. κ΄ ὁ
λαί ζαρος·

Ρ ρ΄ κεφ΄ αλίδι ϐιϐ΄ λίου γ΄ γρ΄ αϕ΄ αι ναρ΄ ὶ ὁμ΄ ὼν· τοῦ ποιῆ σ΄
ὁ ἀθ΄ τὸ θύλ΄ η μ΄ αί σου· ἁμ΄ ὼ΄ τε ρ΄ ομ΄ λέ΄ ων ὁ ὅτι θοί αμ΄ καὶ
προ ϕορ΄ ὰν· καὶ ὁ λο καυ τώ μα τα· καὶ ναρ΄ ὶ ἁμ΄ αρ΄ τί ασ· ὑκ
ἠ θέ λ΄ ησασ· οὐ δ΄ ὲ ἐ δ΄ ὸ κ΄ ησασ· ἀ΄ ὶ τ΄ ὶ μ΄ ὧν κ΄ αὐτὸν τὸ μ΄ ὁ μ΄ ον
προσ ϕ΄ ὲ ρ΄ ομ΄ ται· τότ΄ ὲ ἡ ρ΄ κ΄ ὰμ΄ ἰ δοὺ ἡ κ΄ ὼ ναῦ τοῖ ἡ σαι ὁ
ἀθ΄ τὸ θύλ΄ η μ΄ αί σου· ἁμ΄ αρ΄ ἡ τὸ ναρ΄ ὧ τον μ΄ ; ἵ μ΄ αν τὸ δ΄ ὑτε ρ΄ ὸν
φή σ΄ ι· ὁ μ΄ ὧν θύλ΄ η μ΄ αι τ΄ ἡ μ΄ ασμ΄ ένοι ἁμ΄ ὑμ΄ ὶν οἱ δι΄ ὰ τῆσ προσ
ϕο ραῦ τοῦ σώ μ΄ ατοσ΄ ἐ φ΄ ἅπ΄ ξ· καὶ ναῦ μ΄ ὲν ἱ ερ΄ ὸν,
ἅτ΄ ηκ΄ ὸ καθ΄ ἡ μ΄ ε ρ΄ αμ΄ λέ΄ τουρ΄ γ΄ ὸν· καὶ ναῦ ταῦ τα ναλλάκις
προσ ϕ΄ ὲ ρ΄ ομ΄ θοί ασ· ἀ΄ ὶ τ΄ ὶ μ΄ ὧν ὐ δ΄ ὲ ναῦ τα τὸ δ΄ ὼ΄ αμ΄ ται ναρ΄ ὶ
θύλ΄ η μ΄ ἁμ΄ αρ΄ τί ασ· αὐτὸσ΄ δὲ μ΄ ί αμ΄ ὲ ναρ΄ ὲ ἁμ΄ αρ΄ τί ὼν ναρ΄ ος
θμ΄ ἡ κ΄ ασ θοί αμ΄ ἡ ς τὸ δι΄ ὴ μ΄ ὑκ ὸν· ἐ καθ΄ ὶ σθμ΄ ὴ θμ΄ δ΄ ὲ ἰ ᾶ
τοῦ θῦ· τὸ λοι ναὸμ΄ ὑκ δ΄ ὲχ΄ μ΄ ὑος· ὅσσ΄ ος τὸ θῶ σ΄ ι μ΄ ὁ ἰ ᾶ τ΄ ὸ
αὐτοῦ ὑ ναὸ τὸ δ΄ ι ομ΄ τὸν ναὸ δ΄ ὸν αὐτοῦ· μ΄ ὧν γὰρ΄ ναρ΄ ο ϕορ΄ ὰ
τὸ θύλ΄ η κ΄ ὰμ΄ ἡ ς τὸ δι΄ ὴ μ΄ ὑκ ὸν τοῖς ἁμ΄ αρ΄ τ΄ ὼ΄ ο μ΄ ὑ ο ισ΄· μαρ-
τυ ρ΄ ἡ δὲ λι μ΄ ὴ μ΄ καὶ τὸ ναῦ ταῦ τὸ ἅμ΄ ον· μ΄ ὧν γὰρ΄ τὸ ναρ΄ ο ϕ΄ -
η κ΄ ὴ μ΄ αι αὕτη ἡ δι΄ αθ΄ ή κ΄ η ἡ μ΄ δι΄ αθ΄ ή σο μ΄ αι ναρ΄ ὸσ΄ αὐτοὺσ΄· μ΄ ὴ
ναῦ τὸ λι μ΄ ὲ ρ΄ ασ΄ ὁ κ΄ ε ί μ΄ ασ λέ΄ γει κ΄ ς΄· δι΄ δοὺσ μ΄ ὁ μ΄ οισ μ΄ ου ὑ ναῦ τοῖ
Καρ΄ δί ασ αὐτῶν· καὶ ὑ ναῦ τοῖ ναῦ δι΄ αμ΄ οι ὧν αὐτῶν ὑ ναῦ τοῖ γ΄ ρ΄ αϕ΄
αὐτοῦ· καὶ ναῦ τῶν ἁμ΄ αρ΄ τί ων αὐτῶν· καὶ ναῦ τῶν ἀ΄ ο μ΄ ι ῶν αὐτῶν,
οὐ μ΄ ὴ μ΄ μ΄ η σθῶ σ΄ ἰ· ὁ ναῦ ταῦ δὲ ἄ ϕ΄ ὲ σι ς΄ τοῦ τοσ΄, οὐ κ΄ ἐ τι πρ΄ ὸσ
ϕο ρ΄ ὰ ναῦ τ΄ ερ΄ ὶ ἁμ΄ αρ΄ τί ασ· ἐρ΄ χ΄ ό μ΄ ναῦ τ΄ ὸν οὐ ὰ δ΄ ὲλ΄ ϕοὶ ναῦ τ΄ αρ΄ ρη-
σί αν ἐ ς΄ τὴν ἡ σο δ΄ ον ναῦ τ΄ ὸν ἀ΄ ὸν· ὑ ναῦ τοῖ ἡ μ΄ ὑ ὸ
καὶ μ΄ ἰ σο μ΄ λι μ΄ ὸ δὸν ναῦ τ΄ ρ΄ ό ϕ΄ α τον μ΄ καὶ ζ΄ ὼ σαν δι΄ ὰ τοῦ
Καυ τα ναῦ τ΄ ά σμ΄ α τος· τουτ΄ ἔ σ΄ τ΄ ὶ τῆ σαρ΄ κὸ σ΄ αὐτοῦ· καὶ ἐ ρ΄ ε
μ΄ ί αμ΄ ὑοι τὸν ὁ ἰ κο μ΄ τοῦ θῦ, ναῦ τ΄ ρ΄ ο σο ϕ΄ ρ΄ χό μ΄ ὑ ϑ΄ ω μ΄ ὴ ὡ ἀλ΄ η-
θι μ΄ ῆ σ΄ καρ΄ δί ασ· ὑ μ΄ ναῦ λη ρ΄ ο ϕο ρί αν ναῦ τ΄ ὶ ϕῶ σ΄ ς· ἐ ρ΄ ρ΄ αμ΄ ῆ σ΄ ι σ΄ μ΄ ὑ ὁ ῖ

προ. βλ. τὰς καρδίας αὐτῶν σωφρονίσθητε πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον: πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με: πάντες οἱ μισοῦντες Σιών: πάντα τὰ ἔθνη αἰτήσασθε παρ' ἐμοῦ: πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου κύριε: πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου κύριε: πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου κύριε:

Τὰς καρδίας αὐτῶν σωφρόνισον αὐτοῖς κύριε· καὶ λελογισμένοι τὸ σῶμα μου ἐν ὕδατι καθαρῷ· κατέχομεν γὰρ τὴν ὁμολογίαν τῆς ὑπομονῆς σου· ἐπὶ σὲ γὰρ ἐλπίζουσιν οἱ ὀφθαλμοί μου· καὶ κατατομὰς ἁμαρτωλῶν ἐξολεθρεύσεις· καὶ καλῶς ἐργάσῃ τὸν δίκαιον ἐκ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ σοὶ ἐπεποίθεισαν οἱ πατέρες ἡμῶν· ἐπεποίθεισαν καὶ ἐρρύσω αὐτούς· πρὸς σὲ ἔκραξαν καὶ ἐσώθησαν· ἐπὶ σοὶ ἐπεποίθεισαν καὶ οὐκ ἠσχύνθησαν· ἐγὼ δὲ εἰμὶ ἐξουθένημα καὶ οὐκ ἄνθρωπος· ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξουδένημα τοῦ λαοῦ· πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με· ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν καὶ ἐκίνησαν κεφαλήν· ἤλπισεν ἐπὶ κύριον ῥυσάσθω αὐτόν· σώσει αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν· ἀλλ' ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου· ἐπὶ σὲ ἐβλήθην ἐκ μήτρας· ἐκ κοιλίας μητρός μου σὺ εἶ ὁ θεός μου· μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ· ὅτι θλῖψις ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν· ἐκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί· ταῦροι πίονες περιέσχον με· ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν· ὡς λέων ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος· ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην· καὶ διεσκορπίσθησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου· ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενον ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου· ἐξηράνθη ὡσεὶ ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου· καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τοῖς φάρυγξί μου· καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με· ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί· συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με· ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας· ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με· διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς· καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον· σὺ δέ, κύριε, μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ· πρόσχες εἰς τὴν ὑπεράσπισίν μου· ῥῦσαι ἀπὸ μαχαίρας τὴν ψυχήν μου· ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου· σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος· καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου· διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου· ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε· οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον αἰνέσατε αὐτόν· πᾶν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσατε αὐτόν· φοβηθήτω ἀπ' αὐτοῦ πᾶν τὸ σπέρμα Ἰσραήλ· ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισεν δέησιν πτωχοῦ· οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν εἰσήκουσεν· παρὰ σοῦ ἡ αἴνεσίς μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ· τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐναντίον τῶν φοβουμένων αὐτόν· φάγονται πτωχοὶ καὶ ἐμπλησθήσονται· καὶ αἰνέσουσι κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς· καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν· ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν· ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς· ἐνώπιον αὐτοῦ πεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν· καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζήσεται· καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ· ἀναγγελήσεται τῷ κυρίῳ ἡ γενεὰ ἡ ἐρχομένη· καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· λαῷ τῷ τεχθησομένῳ ὃν ἐποίησεν ὁ κύριος.

Μὴ ἀποβάλῃς τὸν οἶκον τῆς προσευχῆς μου· ἢ πῶς ἔχει

Μισθωσαίμην δοσίαν μεγάλην· ὑποπομονῆς γὰρ ἔχω χρείαν· ἵνα τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ποιήσω τάχος· κομίσωμαι τὴν ἐπαγγελίαν· ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον ὁ ἐρχόμενος ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται· καὶ ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ· ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν· ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς· φιδὲ πίστις, ὅλως ζωμένων ὑποστάσις· πραγμάτων ἔλεγχος, οὐ βλεπομένων· ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι· πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι θεοῦ· ἐς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὰ βλεπόμενα γεγονέναι· πίστει πολλάς μοι θυσίας ἀβελ προσήνεγκε τῷ θεῷ· δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος· μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ θεοῦ· καὶ δι' αὐτῆς, ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖται· πίστει ἐνὼχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον· καὶ οὐχ ηὑρίσκετο διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεός· πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ, μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι τῷ θεῷ· χωρὶς δὲ πίστεως, ἀδύνατον εὐαρεστῆσαι· πιστεύσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ θεῷ ὅτι ἔστι· καὶ τοῖς ὀρεκτὰς αὐτὸν μισθαποδότης γίνεσθαι· πίστει, χρηματισθεὶς περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων, εὐλαβηθείς, κατεσκεύασε κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ· δι' ἧς κατέκρινε τὸν κόσμον· καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονόμος· ἀφ' πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τόπον ὃν ἤμελλε λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν· καὶ ἐξῆλθε μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται· ἀφ' πίστει παρῴκησεν εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας· ὡς ἀλλοτρίαν ἐν σκηναῖς κατοικήσας· μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ

κθ΄: τῆς β΄ τ λαὶ ἓβ΄: ἀ Σλ. περὶ τῆς προσευχῆς ἀβρ΄

τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ὄζε- ὀ
ται γὰρ τὴν τοῦ θεμελίου σχοίνου πόλιν· ἣν τρόπον τ΄ ἡμ΄
καὶ δημιουργὸς ὁ θς· ὁ π΄ ἀρ΄ καὶ αὐτὴ σάρκα δύναμιν
ἰσχὺν καταβολὴν σπέρματος ἔλαβε· καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικί-
ᾳ ἔτεκεν· ἐπεὶ καὶ τὴν ἡτιάσατο τὸν ἐπαγγελίαν λαμβάνουσαν· διὸ ς
ἀβρ΄ θν ὁ ἀμνὴθη σαν καὶ ταῦτα μὲν ἐγκρατευόμενοι, καθὼς
τὰ ἀστρα τοῦ οὐρανοῦ τὸ πολύθεϊ· καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ
τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἡ ἀμαρίθμητος· καὶ τὰ τοιαῦτα
ἀποτίθεμεν οὗτοι παρ' ἡμῶν· μὴ λαβόμενοι τῶν ταῦ ἐπαγγελίας·
ἀμφὶ παρρησιαζόμεθα αὐτὰς ἰδόμενοι· καὶ ἀσπασάμενοι· καὶ ὁμο-
λογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοί εἰμεν ἐπὶ τῆς γῆς·
οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες, ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ζητοῦ-
σιν· καὶ εἰ μὲν ἐκ ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς ἐξῆλθον,
εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι· νῦν δὲ κρείττονος ὀρέγονται· ιβ΄
τουτέστιν ἐπουρανίου· διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ θς· ιβ΄
ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἡτοίμασε γὰρ αὐτοῖς πόλιν· τ΄ τ΄ ς΄
ιγ΄ Πίστει προσήνεγκεν ἀβραὰμ τὸν ἰσαὰκ πειραζόμενος·
καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν ὁ παλαιὸς ἐπαγγελίας αἰωνίου
δεξάμενος· πρὸς ὃν ἐλαλήθη ὅτι ἐν ἰσαὰκ κληθήσε- ιγ΄ ζ΄
ταί σοι σπέρμα· λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγεῖραι δυ-
νατὸς αὐτὸν ὁ θς· ὅθεν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο·
πίστει περὶ μελλόντων εὐλόγησεν ἰσαὰκ τὸν ἰακὼβ καὶ
τὸν ἡσαῦ· πίστει ἰακὼβ ἀποθνήσκων, ἑκάστου τῶν υἱῶν
ἰωσὴφ ἀλλόγησε θς· καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς
ῥάβδου αὐτοῦ· πίστει ἰωσὴφ τελευτῶν, περὶ τῆς ἐξόδου
τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐμνημόνευσε· καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ
ἐνετείλατο· πίστει μωϋσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον

κθ΄ λ΄: κγ΄ α΄ τῶν ηη΄: ὧν τ παρῶν η΄: β΄: ἐν ἐ ἐκ ἐθε΄: τῆ΄: ὅτι πλ εἰ πτ ἐ:
ἀλλ. β΄: μωσῆς κ ἀδρῶν η΄: ἐ πε κ λ ο ν η τ ο τ κμ΄: κθ΄: ἀγωνιᾶσθε:

306

τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· διότι εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον· καὶ
οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως· πίστει
Μωϋσῆς μέγας γενόμενος, ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς
φαραώ· μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ θῦ·
ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν· μείζονα
πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν ἀ ἡγάσθη σαρκῶν, τὸν
ὀνειδισμὸν τοῦ χῦ· ἀποβλέπων γὰρ εἰς τὴν μισθαποδο- κγ΄ ιβ΄
σίαν· πίστει κατέλιπεν αἴγυπτον· μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ
βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον, ὡς ὁρῶν ὑκαρτέρησε·
πίστει πεποίηκε τὸ πάσχα· καὶ τὴν προσχυσιν τοῦ
αἵματος· ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων, τὰ πρωτότοκα θίγῃ αὐτῶν·
πίστει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς·
ἧς πεῖραν λαβόντες οἱ ἐναντίοι, κατεποντίσθησαν· πίστει
τὰ τείχη ἰεριχὼ ἐκυκλώθη σαν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας·
πίστει ῥαὰβ ἡ πόρνη, οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασι·
δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ' εἰρήνης· ιγ΄ ιβ΄
Καὶ τί ἔτι λέγω· διαλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος, κγ΄ ιβ΄
περὶ γεδεών· βαράκ τε· καὶ σαμψών· καὶ ἰεφθάε·
δαβὶδ τε· καὶ σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν· οἳ διὰ
πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας· εἰργάσαντο δικαι-
οσύνην· ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν· ἔφραξαν στόματα
λεόντων· ἔσβεσαν δύναμιν πυρός· ἔφυγον στόματα
μαχαίρας· ἐδυνατώθη σαν ἀπὸ ἀσθενείας· ἐγένη-
θη σαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλινα ν
ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκας ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νε-
κροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθη σαν· οὐ προσδεξά- ιγ΄ ιγ΄
μενοι τὴν ἀπολύτρωσιν· ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως C

κθ΄ λα΄: κγ΄ α΄· τ ἀ΄ πρὸ τ: προ· ἀ· τ ἀ΄ τ ἐ η: φι· προωρω τ κη:
ἀλλ. β΄: ἐ κθ΄ οἱ ἀ΄: ζι: πολλαὶ αἱ θλίψεις τ: κθ΄· ἀγωνιᾶσθε:

πρὸ τ χῦ γ΄ κ΄ τ ε΄ τ μ΄ η΄ τε΄: ἡ π΄ ὁ ρθ ο λ ο ε΄:

ἀ Σλ. περὶ μωϋσῆ σῆς μθ΄ γε΄ μο:

ἀ Σλ. περὶ πίστεως κατ ο γω:

τὸν χωσιμ· ἕτεροι δὲ ὁμωσαμμωρ καὶ μασὶ γωμ, τοῦ ρὰμ
λαβορ· ἵνα δὲ δόσμωμ καὶ φυλακῆς· ὅλι θαόθη σαμ· σπρί-
σθη σαμ· ὅστε ρ ἀσθη σαμ· ὁμ φρόμωμ αχαίρ ασ ἀπὸ θαμωμ.
τωστερι ἦλθορ ὁμμ μλωταῖς· ὁμ αἰγμήοις δ τέρμασιμ· λιβ-
ρ ομένοι· θλιβόμενοι· κακουχούμενοι· ὧμ οὐκ ἦν ἄξι
ὁ κόσμος· ὁμ ἐρημίαις τολαμῶμενοι· καὶ ὄρεσι· καὶ σπη-
λαίοις· καὶ ταῖς ὀτοσαῖς τῆς γῆς· καὶ οὗτοι τοσοῦτοι
μαρτυρηθέντες διὰ τῆς τοσούτους, οὐ κόκομίσαντο
τὴν ὑποσχεσλίαν· τοῦ θῦ τοστερὶ ἡμῶμ κρεῖττόν τι τοσρο
βλεψαμένου· ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελεσθῶσι
τοι γὰρ οὗτοι καὶ ἡμεῖς· ὄρος οὖν τοῦτο μέγα τοστερικόμενον
τῇ μὲν ἐφοσμαρτύρωμ· ὀγκον ἀτοσθόμενοι τοσούτου
τὴν ὑστερίσαντον ἁμαρτίαν, δι' ἣν τοσομοῦμεν τῆς χόμενον τοῦ
προκειμένου ἡμῖν ἀγῶνος· ἀφορῶμεν τὸν εἰς τὸν τῆς τοσού-
τους ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰ· τ· ὃς ἀντὶ τῆς τοσρο-
κειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπομεμένηκε σταυρὸν· αἰσχύνης κατα-
φρονήσας· ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ θῦ κεκάθικεν·
ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιοῦτον ὑπομεμενηκότα
τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν· ἵνα μὴ καμητέ
ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι· οὔπω γὰρ μέχρις αἵματος
ἀντικατεστήκατε τοῦ τοσρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀντιτασόμενοι·
καὶ ἐκλέλησθε τῆς τοσαρακλήσεως· ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς
διαλέγεται· υἱέ μου· μὴ ὀλιγώρει τοσαιδείας κῦ· μηδὲ ἐκ-
λύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος παιδεύει·
μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται· εἰ τοσαιδείαν ὑπο-
μένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν τοσροφέρεται ὁ θεός· τίς γάρ ἐστιν υἱὸς
ὃν οὐ τοσαιδεύει πατήρ· εἰ δὲ χωρίς ἐστε τοσαιδείας ἧς μέτοχοι

κῆ λγ': προ· πβ: σῶτον κέ τλᾶ· οη χ': τῆρ εἰκέ κεκρ
λλῆ· πα': οὐδὲ ἀπώσωη μας: ϛι· συνεκδεις τὴν Γῆν

κῆ λδ': ἔεις ἐμπρῆς: προ λ: δπεὲβ κὰπη: ϙ χ': δπὲθρ δκ δπήφθ:
δλλῆ· πλ: δικαιοσώνη κὴ κρίμα: π: πὺρέν τῶ προπορ:

γένεσι τοσαμῶτες, ἀρωμοὶ θοι ἐσμὲν καὶ οὐχὶ οἱ· ἐπὶ τὰ.
οὐ μὴν τῆς σαρκὸς ἡμῶν τοσρατῶν, ἐχομὲν τοσαιδευτὰς
καὶ ὑπεστρέφομεθα· οὐ τοσολλῷ μᾶλλον ὑποτασσόμεθα
τῷ τοσρὶ τῶν τοσευμάτων καὶ ζήσομεν; οἱ μὲν γὰρ
πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον·
ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον· εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος
αὐτοῦ· πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν, οὐ δοκεῖ
χαρᾶς εἶναι· ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν
τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης.
διὸ τὰς τοσαρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα
ἀνορθώσατε· καὶ τροχιὰς ὀρθὰς τοσοιήσατε τοῖς τοσοσὶν
ὑμῶν· ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ· ἰαθῇ δὲ μᾶλλον· εἰρήνην διώκετε μετὰ τοσάντων καὶ τὸν ἁγιασμόν· οὗ χωρὶς
οὐδεὶς ὄψεται τὸν κῦ· ἐποπτεύοντες τοσοὶ κατὰ τοσοῦτον μή τις ὑστερῶν
ἀποστερήσῃ τοῦ θῦ· μή τις ῥίζα πικρίας ἄνω φύ-
ουσα ὀχλῇ· καὶ δι' αὐτῆς μιανθῶσι τοσολλοί· μή τις
πόρνος ἢ βέβηλος ὡς Ἠσαῦ· ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς
ἀπεδόκιμασε τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ· ἴστε γὰρ ὅτι καὶ μετὰ-
τοτε θέλων κληρονομῆσαι τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη· μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ εὗρε· καίτοι μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν· οὐ γὰρ τοσοῦτον λύθητε
ψηλαφωμένῳ ὄρει· καὶ κεκαυμένῳ πυρὶ καὶ γνόφῳ·
καὶ σκότει καὶ θυέλλῃ· καὶ σάλπιγγος ἤχῳ· καὶ φωνῇ ῥημάτων· ἧς οἱ ἀκούσαντες τοῦ τοσαρητήσαντο μὴ τοσροσθῆναι αὐτοῖς λόγον· οὐ κέφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον·
ἀν θήσεται θίγῃ τοῦ ὄρους, λιθοβοληθήσεται· καὶ οὕτω
φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον· μωϋσῆς εἶτοσεν· ἔκ

κθ' λε': τῆ γ' τ λω' εβ': ἀ ζω. βλέπετε μὴ πορ:

φοβούμεθα καὶ ὄχλου πρόσωπον· ἀλλὰ τοσοῦτον ἀπολιπόντες τοῦ μὴ
ὁρᾶν καὶ τοῦ λαθεῖν βάθος· ἵλεων ἡμῖν ὄντα ποιῶμεν· καὶ μυρίαι
Ἀγγέλων τοσαῦται ἡμῖν ἥκουσι· καὶ ὄχλος ἀγγέλων τοσοῦτος
ὅσον οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀριθμῆσαι δύναται· καὶ κρείττων ὁ θεὸς τοσαύτης
καὶ τοσούτων ἀγγέλων ἀπολογουμένων· καὶ διαθήκης
μέσος μεσίτης ἐστὶν· καὶ ἅπτεται ἀμφοῖν τὸ σῶμα· κρεῖττον λαλεῖ
τι τοῦτο παρὰ τὸ, ἄβελ· ἀρ' βλέπετε μὴ τοῦτο παραιτήσησθε
Τὸν λαλοῦντα· εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἐφύγοσαν τὸν χρηματίζοντα ἐπὶ
τῆς γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα, πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς
οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι· οὐκ ἐφάμεν ἡμῖν τὴν γλῶτ-
τὰν λαλεῖν τότε· μῶν δὲ ἐπὶ γῆς ἐλάλησεν ἡμῖν· ἀλλ' ἐπὶ τῆς
σῆς φησὶν· οὐ μόνον τὴν γῆν· ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν· τὸ δὲ ἔτι ἅπαξ
δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν μετάθεσιν ὡς γεγονότων ἵνα μὴ
ἔτι τῶν σαλευομένων ᾖ· ἀρ: διὸ βασιλείαν
Ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες· ἔχωμεν χάριν· δι' ἧς
λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ θεῷ· μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας·
καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον· ἡ φιλαδελφία
μενέτω· τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης
γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους· μεμνήσκεσθε
τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι· τῶν κακουχουμένων,
ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι· τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι·
καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνους δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ θς·
ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος· ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν·
αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν· οὐ μή σε ἀνῶ· οὐδ' οὐ μή σε ἐγκαταλίπω·
ὥστε θαρροῦντας λέγειν· κς ἐμοὶ βοηθὸς· οὐ
φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος· ἀρ μνημονεύετε
τῶν ἡγουμένων ὑμῶν· οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον

κθ' λζ': ἐβδόσει: ἀ ζω. μηκετι μονενετε:

πρω τοσι: βρ· τι ἐναν: ψ: τι ἀντιπροωσω: ἀλλ· τιβ: μακρ' ἀνηρ ὁ φοβον: ψ: ανηλατο ἐν τη ἐξοδω τ:

τοῦ θῦ· ὧν μὲν αἰσθόμενοι τὴν ὄκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν· ἐς χθὲς καὶ σήμερον·
ὁ αὐτὸς καὶ ἐς τοὺς αἰῶνας· διδαχαῖς ποικίλαις
Καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν· οὐ βρώμασιν· ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ τοῦτοις περιπατήσαντες· ἔχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ
φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες·
ὧν γάρ ἐστιν εἰσφέρεται βώμου τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας ἐπὶ
ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς· διὸ καὶ ἐς ἁγιάσῃ διὰ
τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαὸν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε·
τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς
τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες· οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε
μένουσαν πόλιν· ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν·
δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διαπαντὸς
τῷ θῷ· τουτέστι καρπὸν χειλέων· ὁμολογούντων τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ· τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ
ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ θς· τοῖς
Π ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑποκάτω· αὐτοὶ γὰρ
ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· ὡς λόγον ἀπο-
δώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι· καὶ μὴ στε-
νάζοντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο· προσεύχεσθε
περὶ ἡμῶν· πειθόμεθα γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν
ἔχομεν ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι· περισ-
σοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι· ἵνα τάχιον
ἀποκατασταθῶ ὑμῖν· ὁ δὲ θς τῆς εἰρήνης· ὁ ἀναγαγὼν
ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν·

κθ' λη': προ· βρ: ἐνυφρανθήσεται ἀπ': ψ: εἰς ἀεὶ ὁ θς φωνήσω: ἀλλ: β': οἱ ἱερεῖς ἐκκέεσθε: ψ: ὅτι ἐξελεύσεται ὀκ:

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου
κωνσταντινουπόλεως τοῦ χρυσορρήμονος. λόγος εἰς τὴν
λαμπρὰν κυριακὴν τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς. δόξα
σοι τῷ θεῷ ἡμῶν ἀναπαύσεως: ἐν δὲ ἐκείνῃ:

Τίς ἁγιος βῆς καὶ φιλόθεος, ἀπολαυέτω
τῆς καλῆς ταύτης πανηγύρεως. εἴ τις
δοῦλος ἀγαθός, εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν
χαρὰν τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἴ τις ἐκαμε μηδέν,
ἀπολαβέτω καὶ τὸ δηνάριον. εἰ τις ἀπὸ
πρώτης ἐργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ
δίκαιον ὄφλημα. εἴ τις μετὰ τὴν τρίτην
ἦλθεν, ἀγαπάτω ἑορτάσας. εἴ τις μετὰ τὴν
ἕκτην ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλλέτω. οὐ γὰρ
ζημιοῦται. εἴ τις ἐτέρισεν εἰς τὴν
ὑστέραν, εἰσελθέτω μηδὲν ὀκνείτω. εἴ τις
εἰς μόνην ἔφθασε τὴν δεκάτην, μὴ
φοβηθῇ τὴν βραδύτητα. φιλότιμος γὰρ ὁ
δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον καθάπερ τὸν
πρῶτον. ἀναπαύει τὸν τῆς δεκάτης,
ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης. οὗ
τὸν ἔσχατον, ἐλεεῖ. καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει.
κἀκείνῳ δίδωσι. καὶ τούτῳ χαρίζεται. καὶ
τὰ μὲν πρᾶξιν τιμᾷ. καὶ τὴν προθεσιν δέχεται.
καὶ τὰ μὲν τιμᾷ τὴν πρᾶξιν. καὶ τὴν προθεσιν στέφει.
ὑποκώσατε εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ

Ἐμὲ μὲν γὰρ διαθήκης ἀμοιβαίου τὸν κύριον μισθοῖ. κατα-
τίθεσθε ὑμεῖς δὲ παρὰ τοῦ ἐργοδότου λαβεῖν. εἰς τὸ ποιῆσαι
θέλημα αὐτοῦ. ποιοῦμεν ἡμεῖς τὸ ἀρέσκον αὐτῷ. καὶ ποιοῦμεν
αὐτοῦ δι' αἰῶνος. ὧν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
ἀμήν: ὁρᾶτε ἀκολουθοῦντες ἡμῖν ἀδελφοί. μὴ ἀφίστασθε τοῦ λόγου
τῆς παρακλήσεως. καὶ γὰρ διαβραχὺ ὁμοῦ ἀσκήσωμεν ἡμῖν.
μεμάθηκε τὸν ἀδελφὸν τιμᾶν. ἀπέθετο ἀπὸ λυπηρίαν.
μεθ' οὗ καὶ παίζομεν ἔρχεται, ὃν φοβεῖσθε. ἀποστάσθε
τῶν παρόντων τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν. καὶ τῶν παρόντων τοὺς φίλους.
ἀποστάζομεν ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς πάλαι. ἡ χάρις μεθ'
ὑμῶν πάντων ὑμῶν. ἀμήν: ἐφ' ἁπλοῦ τὰ ἑξῆς.

κύλισμόν· καὶ τοῦτοι· καὶ ἕλκτεροι, τὸν μὴ
σθὸν ἀπολάβετο· πολοίσιοι καὶ πόνητες,
μεταμήλων χορέσαντο· ἁγκρατεῖς κ αὐ
ράθυμοι, τὴν ἡμέραν τιμήσαντο· μὴ
σάσαντες καὶ μὴ μὴ σάσαντες, ἀνθρώθη
σήμερον· ἢ τραύσολαγόμφ· πυθήσατ
παντες· ὁμόχρε πολύ· μηδεὶς ὑπελθὴ
τὸ μόν· πάντες ἀπολαύσατο τοῦ
πλούτου τῆς χρηστότητος· μηδεὶς θρη
μὴ τὸ πόνιαν· ἐφαίνη γὰρ ἡ κοινὴ βασι
λεία· μηδεὶς ὀδυρέσθω παίσματα·
σύγγνωσις γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνίστη
μηδεὶς φοβηθήτω θανάτου· ἠλευθέρω
γὰρ ἡμᾶς τοῦ σωτῆρος θανάτου· ἔσβεσεν
αὐτὸν ὑπὸ αὐτοῦ καταδόμενος· ἐκόλασε
τὸν ᾅδην· ὃν καὶ ἐλύθη ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ·
ὃς ἐκράθη ὑπὸ αὐτὸν γλυσάμενον τῆς σαρκὸς
αὐτοῦ· καὶ τοῦτο προλαβὼν ἡ σαΐας ἐβό
ησεν· ὁ ᾅδης ἔφη σοὶ ὃς ἐκράθης ἐπὶ γῆς
τὴν σὰρ σοι κάτω· ὃς ἐκράθη· καὶ γὰρ
ὃς ἐκρεμάθη· ὃς ἐκράθη· καὶ γὰρ καθηρέθη·
ὃς ἐκράθη· καὶ γὰρ ὃς ἐβαπτίσθη· ἔλαβε
πόμα· καὶ θῶ πορεῖ ἐτύχθη· ἔλαβε γῆν·

καὶ σῶμα τὴν σὴν ὁμῶν· ἔλαβεν ὁ πορ ἐβλέ
πετο· καὶ πόπτωκεν ὁ θεὸν ὁ ὐκ ἔβλεπετο·
πεῦσον θάνατο τὸν θάνατον· πεῦσον ἀλλὰ
τὸ νῖκος· ἀμέτρητε· καὶ σὺ κατα βέβλησαι·
ἀμέτρητε· καὶ πόπτωκασι δαίμονες· ἀμέτρη
τε· καὶ χαίρουσιν ἄγγελοι· ἀμέτρητε· καὶ ζωὴ
πολίτευται· ἀμέτρητε· καὶ νεκρὸς ὑπόδης
ὁσὶ μνήματος· χε γὰρ ἀνέρθεις ἐκ νεκρῶν,
ἀνάστασιν τῶν κεκοιμημένων ἤγειρε το·
αὐτῶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·

ἀμήν: + + +

Ἀποκάλυψις ἰησοῦ χῦ· ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θς δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτ.
ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει· καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ
ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ ἰω· ὃς ἐμαρτύρησεν τὸν λόγον τοῦ θῦ·
καὶ τὴν μαρτυρίαν ἰησῦ χῦ ὅσα εἶδε· μακάριος ὁ ἀναγινώσκων· καὶ
οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας· καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γε-
γραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς· ἰω ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις
ταῖς ἐν τῇ ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν· καὶ
ὁ ἐρχόμενος· καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων· ἃ ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτ·
καὶ ἀπὸ ἰησῦ χῦ· ὁ μάρτυς ὁ πιστός· ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν· καὶ ὁ ἄρχ
τῶν βασιλέων τῆς γῆς· τῷ ἀγαπῶντι ἡμᾶς καὶ λύσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ· καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλ.
ἱερεῖς τῷ θῷ καὶ πρὶ αὐτοῦ· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτ. εἰς τοὺς αἰῶ
τῶν αἰ ὠν ἀμήν· ἰδοὺ ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν· ἀμήν· ὀψ
αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς· καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν· καὶ κόψ
ὄνται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· ναὶ ἀμήν· ἐγώ εἰμι τὸ ἄλφ καὶ τὸ ὦ·
λέγει κς ὁ θς· ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν· καὶ ὁ ἐρχόμενος· ὁ παντοκράτωρ· ἐγώ
εἰμι ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν· καὶ συνκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει· καὶ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ
ἐν χῷ ἰῦ· ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ πάτμῳ διὰ τὸν λόγ
τοῦ θῦ· καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἰῦ χῦ· ἐγενόμην ἐν πνί· ἐν τῇ κυριακῇ
ἡμέρᾳ· καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην· ὡς σάλπιγγος λεγούσ.
βλέπεις γράψον εἰς βιβλί· καὶ πέμψον ταῖς ζ ἐκκλησίαις· εἰς
ἔφεσον· καὶ εἰς σμύρναν· καὶ εἰς περγαμον· καὶ εἰς θυάτειρα· καὶ εἰς σάρδεις·
καὶ εἰς φιλαδέλφειαν· καὶ εἰς λαοδίκειαν· καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν
τὴν φωνὴν ἥτις ἐλάλει μετ' ἐμοῦ· καὶ στρέψας εἶδον λυχνίας
χρυσᾶς· καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζ λυχνιῶν· ὅμοιον υἱὸν ἀνθ ἐνδεδυμένον
ποδήρη· καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσᾶν· ἡ δὲ
κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς ἔριον λευκὸν ὡς χιών· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ

ἀποκάλυψ. ἐκ τῶν πρωτῶν μυσηρίων λειτουργίας· καὶ ὠφελείας· καὶ τελεμονίας· καὶ ἁγιασμοῦ· καὶ ἁγιασμὸς γενέσθω τοῦτο·

ἀνθρωπίνου

καὶ δώσω αὐτῷ τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ὅτι μοί παρεδόθη, καὶ δώσω αὐτὸν τὸν ἀστέρα τὸν πρωϊνόν. ὁ νικῶν, οὗτος περιβαλεῖται ἱμάτια λευκά, καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ὁμολογήσω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρός μου καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Φιλαδελφείας γράψον· τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα Δαυίδ, ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείσει, κλείων καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει· οἶδά σου τὰ ἔργα. ἰδοὺ δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἠνεῳγμένην, ἣν οὐδεὶς δύναται κλεῖσαι αὐτήν, ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου. ἰδοὺ δίδωμί σοὶ ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ Σατανᾶ τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοὺ ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε. ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, κἀγώ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου. ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν στῦλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ μου καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι, καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ μου, τῆς καινῆς Ἰερουσαλήμ, ἡ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Λαοδικέων γράψον· τάδε λέγει ὁ Ἀμήν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ· οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός· ὄφελον ψυχρὸς ἦς ἢ ζεστός. οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ καὶ οὐ ζεστὸς οὐδὲ ψυχρός, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου· ὅτι λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι καὶ πεπλούτηκα καὶ οὐδενὸς χρείαν ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος καὶ ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός. συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς ἵνα πλουτήσῃς, καὶ ἱμάτια λευκὰ ἵνα περιβάλῃ καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς γυμνότητός σου, καὶ κολλούριον ἐγχρίσαι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἵνα βλέπῃς. ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλευε οὖν καὶ μετανόησον. ἰδοὺ ἕστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. ὁ νικῶν δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς κἀγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα ἠνεῳγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἣν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγουσα· ἀνάβα ὧδε, καὶ δείξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι, καὶ ἰδοὺ θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τὸν θρόνον καθήμενος· καὶ ὁ καθήμενος ὅμοιος ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι καὶ σαρδίῳ, καὶ ἶρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὅμοιος ὁράσει σμαραγδίνῳ. καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου θρόνοι εἰκοσιτέσσαρες, καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους εἰκοσιτέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς. καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί, καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, ἃ εἰσιν τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ· καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου θάλασσα ὑαλίνη ὁμοία κρυστάλλῳ. καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῷα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν. καὶ τὸ ζῷον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζῷον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῷον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέταρτον ζῷον ὅμοιον ἀετῷ πετομένῳ. καὶ τὰ τέσσαρα ζῷα ἓν καθ' ἓν αὐτῶν ἔχει ἀνὰ πτέρυγας ἓξ, κυκλόθεν καὶ ἔσωθεν γέμουσιν ὀφθαλμῶν· καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς λέγοντες· ἅγιος ἅγιος ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος. καὶ ὅταν δώσουσιν τὰ ζῷα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, πεσοῦνται οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ προσκυνήσουσιν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσιν τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου λέγοντες· ἄξιος εἶ, κύριε καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου ἦσαν καὶ ἐκτίσθησαν.

Καὶ εἶδον ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὄπισθεν, κατασφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτά. καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ· τίς ἄξιος ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ; καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὐδὲ βλέπειν αὐτό. καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολύ, ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὑρέθη ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὐδὲ βλέπειν αὐτό. καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· μὴ κλαῖε· ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ῥίζα Δαυίδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ τὰς ἑπτὰ σφραγῖδας αὐτοῦ. καὶ εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζῴων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων ἀρνίον ἑστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχον κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτά, οἵ εἰσιν τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ ἀπεσταλμένοι εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ ἦλθεν καὶ εἴληφεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου τὸ βιβλίον. καὶ ὅτε ἔλαβεν τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῷα καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων, αἵ εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων· καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινήν, λέγοντες· ἄξιος εἶ λαβεῖν τὸ βιβλίον καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ, ὅτι ἐσφάγης καὶ ἠγόρασας τῷ θεῷ ἐν τῷ αἵματί σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους, καὶ ἐποίησας αὐτοὺς τῷ θεῷ ἡμῶν βασιλείαν καὶ ἱερεῖς, καὶ βασιλεύσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων, λεγόντων φωνῇ μεγάλῃ· ἄξιόν ἐστιν τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν. καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας· τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ τῷ ἀρνίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ τὰ τέσσαρα ζῷα ἔλεγον· ἀμήν. καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον καὶ προσεκύνησαν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξεν τὸ ἀρνίον μίαν ἀπὸ τῶν ἑπτὰ σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζῴων λέγοντος ὡς φωνὴν βροντῆς· ἔρχου καὶ βλέπε. καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων τόξον, καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθεν νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ. καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν δευτέραν σφραγῖδα, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζῴου λέγοντος· ἔρχου καὶ βλέπε. καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρρός, καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτὸν ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς γῆς καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξουσιν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη. καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν τρίτην σφραγῖδα, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζῴου λέγοντος· ἔρχου καὶ βλέπε. καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζῴων λέγουσαν· χοῖνιξ σίτου δηναρίου καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῶν δηναρίου, καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσῃς. καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν τετάρτην σφραγῖδα, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζῴου λέγοντος· ἔρχου καὶ βλέπε. καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ὄνομα αὐτῷ ὁ θάνατος, καὶ ὁ ᾅδης ἠκολούθει μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς ἀποκτεῖναι ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς. καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν πέμπτην σφραγῖδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον· καὶ ἔκραξαν φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες· ἕως πότε, ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ἀληθινός, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς; καὶ ἐδόθη ἑκάστῃ αὐτῶν στολὴ λευκή, καὶ ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσονται ἔτι χρόνον μικρόν, ἕως πληρωθῶσιν καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ μέλλοντες ἀποκτέννεσθαι ὡς καὶ αὐτοί. καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν ἕκτην σφραγῖδα, καὶ σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη ὅλη ἐγένετο ὡς αἷμα, καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσον εἰς τὴν γῆν, ὡς συκῆ βάλλει τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς ὑπὸ ἀνέμου μεγάλου σειομένη, καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον ἑλισσόμενον, καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν. καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεγιστᾶνες καὶ οἱ χιλίαρχοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἰσχυροὶ καὶ πᾶς δοῦλος καὶ ἐλεύθερος ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων, καὶ λέγουσιν τοῖς ὄρεσιν καὶ ταῖς πέτραις· πέσετε ἐφ' ἡμᾶς καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρνίου, ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτῶν, καὶ τίς δύναται σταθῆναι;

Μετὰ τοῦτο εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἑστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον. καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγῖδα θεοῦ ζῶντος, καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, λέγων· μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων, ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραήλ· ἐκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Γὰδ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Νεφθαλὶμ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Μανασσῆ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Λευὶ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἰσσαχὰρ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἰωσὴφ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολύς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἐδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἑστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένους στολὰς λευκὰς καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ κράζουσιν φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες· ἡ σωτηρία τῷ θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ τῷ ἀρνίῳ. καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι εἱστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζῴων, καὶ ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ, λέγοντες· ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγων μοι· οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκάς, τίνες εἰσὶν καὶ πόθεν ἦλθον; καὶ εἴρηκα αὐτῷ· κύριέ μου, σὺ οἶδας. καὶ εἶπέν μοι· οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλεύκαναν αὐτὰς ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου. διὰ τοῦτο εἰσὶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ σκηνώσει ἐπ' αὐτούς. οὐ πεινάσουσιν ἔτι οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος οὐδὲ πᾶν καῦμα, ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτοὺς καὶ ὁδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ ζωῆς πηγὰς ὑδάτων, καὶ ἐξαλείψει ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγῖδα τὴν ἑβδόμην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμιώριον. καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους οἳ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἑστήκασιν, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες. καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθεν καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν, καὶ ἐδόθησαν αὐτῷ θυμιάματα πολλά, ἵνα δώσῃ ταῖς προσευχαῖς πάντων τῶν ἁγίων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου· καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτόν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐγένοντο βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός. καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἡτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσιν.

Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισεν, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη. καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ὡς ὄρος μέγα πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης ἐγένετο αἷμα, καὶ ἀπέθανεν τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ τῶν ἐχόντων ψυχάς, καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρησαν. καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται Ἄψινθος, καὶ τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων ἐγένετο εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνθησαν. καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φάνῃ τὸ τρίτον αὐτῆς καὶ ἡ νὺξ ὁμοίως. καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀετοῦ πετομένου ἐν μεσουρανήματι λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεὶς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου. καὶ ἤνοιξεν τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς. καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσιν τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν χλωρὸν οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες οὐκ ἔχουσιν τὴν σφραγῖδα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς, ἀλλ' ἵνα βασανισθήσονται μῆνας πέντε· καὶ ἡ βάσανος αὐτῶν ὡς βάσανος σκορπίου ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον καὶ οὐ μὴ εὑρήσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν καὶ φεύγει ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν. καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὅμοιοι χρυσῷ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων, καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν, καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἁρμάτων ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον, καὶ ἔχουσιν οὐρὰς ὁμοίας σκορπίοις καὶ κέντρα, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε. ἔχουσιν ἐπ' αὐτῶν βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου, ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ Ἀβαδδών, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων. ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν· ἰδοὺ ἔρχονται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα.

Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ λέγουσαν τῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ ὃς εἶχεν τὴν σάλπιγγα· λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ. καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνωσιν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τῶν ἱππικῶν δισμυριάδες μυριάδων· ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁράσει καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον. ἀπὸ τῶν τριῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν. ἡ γὰρ ἐξουσία τῶν ἵππων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἐστιν καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὄφεσιν, ἔχουσαι κεφαλάς, καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσιν. καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων οἳ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταύταις ταῖς πληγαῖς, οὐδὲ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν ἵνα μὴ προσκυνήσουσιν τὰ δαιμόνια καὶ τὰ εἴδωλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ οὔτε βλέπειν δύναται οὔτε ἀκούειν οὔτε περιπατεῖν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν φαρμακειῶν αὐτῶν οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιβεβλημένον νεφέλην, καὶ ἡ ἶρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς

Β

Τ

Λ

Η

Ζ

ἀπὸ τῆς ἀλκαῖ, τὴν ὡς ἡμῖν πρόθηλον. καὶ ἡ ἀπ' αὐτῆς πύρις μ. οὐδεὶς
Καὶ ἡ ἐπὶ μολ. οὗτοι ἐπὶ οἰκοῦσι ἐπὶ χώμης ἐπὶ Κτησιφῶντος μεγάλης. καὶ ἐπὶ πλωνῶν
τοῦ φυλακίου αὐτῶν. καὶ ἐλάκκαν δημοσίαν αὐτοῦ ὀρυττομένην ἀργύριον. ἐπὶ
ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ θῦ. καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας ἡμέρας τοῖς μ ἀπὸ αὐτῶν.
Καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν θρόνων, σκηνοῦσιν ἐπ' αὐτοῦ. οὐ πειράσουσι ἐπὶ
οὐδὲ ἀλλήσουσιν ἐπὶ. οὐδὲ μὴν πόνον ἔσονται ἐν αὐτοῖς ὁ ἥλιος. οὐδὲ πᾶν καῦμα. ὅτι
τὸ ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτούς. καὶ ὁδηγήσει αὐτοὺς
ἐπὶ ζωῆς πηγὰς ὑδάτων. καὶ ἐξαλείψει ὁ θς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτῶν. καὶ ὅτε τὴν ἡμέραν ἐκείνην σημαίνει ἐν τῇ ἐβδόμῃ, ἐξέρχονται ἐπὶ
τοῦ οὐρανοῦ ὡς εἰς ἀμφίστιον. καὶ ἡ ἀνατολὴ τοῦ ζ ἀδελφοῦ ὑπὸ τοῦ θῦ ἐφ' ἡμᾶς.
Καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων αὐτοῖς ζ ἀδελφοὶ ἐπὶ πλοῖα. καὶ ἐβόησαν αὐτοῖς ἐν φωνῇ
μεγάλῃ λέγοντες. καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ πλοῖον ἐν ᾧ ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου.
καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ πλοῖον ἐν ᾧ ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου. καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων
ἐπὶ τὸ πλοῖον ἐν ᾧ ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου. καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ πλοῖον
ἐν ᾧ ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου. καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ πλοῖον ἐν ᾧ ἐγὼ καὶ οἱ
ἀδελφοί μου

καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων ὅτι ἐπικράνθησαν· καὶ ὁ
Ἄγγελος ὁ τέταρτος ἐσάλπισεν· καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης
καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων· ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φάνῃ
τὸ τρίτον αὐτῆς καὶ ἡ νὺξ ὁμοίως· καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀετοῦ πετομένου
ἐν μεσουρανήματι λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσιν
ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν μελλόντων
σαλπίζειν· καὶ ὁ πέμπτος ἐσάλπισεν· καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεὶς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου·
καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς
καμίνου μεγάλης· καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος·
καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία,
ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς· καὶ ἐρρέθη αὐταῖς, ἵνα μὴ ἀδικήσωσι
τὸν χόρτον τῆς γῆς· οὐδὲ πᾶν χλωρὸν· οὐδὲ πᾶν δένδρον· εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους·
οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγῖδα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν· καὶ ἐδόθη αὐταῖς
ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς· ἀλλ' ἵνα βασανισθήσονται μῆνας πέντε·
καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν, ὡς βασανισμὸς σκορπίου ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον·
καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον καὶ οὐ μὴ
εὕρωσιν αὐτόν· καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν, καὶ φεύξεται ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν·
καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων, ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον·
καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, ὡς στέφανοι ὅμοιοι χρυσοῖ· καὶ τὰ πρόσωπα
αὐτῶν, ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων· καὶ εἶχον τρίχας, ὡς τρίχας γυναικῶν· καὶ οἱ
ὀδόντες αὐτῶν, ὡς λεόντων ἦσαν· καὶ εἶχον θώρακας, ὡς θώρακας σιδηροῦς·
καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν, ὡς φωνὴ ἁρμάτων ἵππων πολλῶν
τρεχόντων εἰς πόλεμον· καὶ ἔχουσιν οὐρὰς ὁμοίας σκορπίοις· καὶ κέντρα
καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν, ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε·
ἔχουσιν ἐφ' ἑαυτῶν βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ ἑβραϊστί,
Ἀβαδδών· καὶ ἐν τῇ ἑλληνικῇ, ὄνομα ἔχει, Ἀπολλύων· οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθε·

καὶ ἰδοὺ ἔρχονται δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα· καὶ ὁ ἕκτος ἐσάλπισε· καὶ ἤκουσα μίαν
ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ λέγουσαν
τῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ· ὁ ἔχων τὴν σάλπιγγα· λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους
ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ· καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι
εἰς τὴν ὥραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων· καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἱππικοῦ,
μυριάδες μυριάδων· ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν· καὶ οὕτως εἶδον τοὺς
ἵππους ἐν τῇ ὁράσει· καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνους
καὶ ὑακινθίνους· καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων, ὡς κεφαλαὶ
λεόντων· καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν, ἐκπορεύεται πῦρ· καὶ καπνὸς· καὶ θεῖον·
ἀπὸ τῶν τριῶν τούτων, ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων· ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ
τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν· ἡ γὰρ
ἐξουσία τῶν ἵππων, ἐν τοῖς στόμασιν αὐτῶν ἐστί· καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ
οὐραὶ αὐτῶν, ὅμοιαι ὄφεσιν ἔχουσαι κεφαλάς· καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσι·
καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὐδὲ
μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν· ἵνα μὴ προσκυνήσωσι τὰ
δαιμόνια· καὶ τὰ εἴδωλα τὰ χρυσᾶ· καὶ τὰ ἀργυρᾶ· καὶ τὰ χαλκᾶ· καὶ τὰ λίθινα· καὶ τὰ
ξύλινα· ἃ οὔτε βλέπειν δύναται· οὔτε ἀκούειν· οὔτε περιπατεῖν· καὶ οὐ
μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν· οὔτε ἐκ τῶν φαρμάκων αὐτῶν· οὔτε ἐκ τῆς πορνείας
αὐτῶν· οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν·

Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· περιβεβλημένον
νεφέλην· καὶ ἡ ἶρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος·
καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στῦλοι πυρός· καὶ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον
ἠνεῳγμένον· καὶ ἔθηκε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· τὸν δὲ
εὐώνυμον ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ ὡς τὸ λέοντα μυκᾶται· καὶ
ὅτε ἔκραξε, ἐλάλησαν αἱ ζ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς· καὶ ὅτε ἐλάλησαν
αἱ ζ βρονταί, ἔμελλον γράφειν· καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν·

σὺν ἀμυγδάλοις
ἀμοίρωσον,
κλάδευε δὲ
ὀρθίους· ἀλλὰ μὴ
μαδάρωθῇς·

φιλάδοις ἢ
σημαίθω δὲ
ὦ ἄνδρες οἱ·
ὅτι θ' ἀδίκως.

χ εἰς ἐρρ.
τῇ πύλῃ·
χ πύλαις ἐστ·

ἐνδιαμένουσι
τῇ κώμῃ ἐν
Βαθυοδαίμῃ.

τὴν βολὴν
τῶν κολάσεων·

πικρασίᾳ
λωλύσεις·
χ τὸ φονικὸν
καὶ ὀβολόν·
χ σκληροκάρδ·
τῇ ἀμορβείᾳ·

χ ἡ λίθος·

πρὸ μιᾶς
καὶ ὀγδόης
τῶν κολάσεων·

τὸ πολυτελὲς
τῶν κολάσεων·
τὴν πικρασίαν
λωλύσεις·

πρὸ μιᾶς
καὶ ὀγδόης·

φθορὰν δὲ εἶχε
προμηνύον
τὸν σωτῆρα·
τῷ μὲν γὰρ
ἐν τῷ ὑπὲρ
τῶν ἀνθρώπων
πάθει τὸ
πρόσωπον
ἠλλοιώθη·
τοῖς δὲ
λοιδοροῦσιν·

ὅτι ἐφράλισεν οἱ λοιποὶ διὰ τὸ ὄλεθρον:

Ὀφράλ(ιν) δὲ ἀλλαχοῦ αἱ πηὰ Βρομπ· ἡ μὲ πωπ γράφει: ἡ δὲ λοιπὴ

διὰ τὸ ἐλθεῖν: ἡ δὲ ἐπὶ τὸ φθεῖραι ἡ θήσ(ει) ἵνα πρὸς τὴν χεῖρ(α) αὐτ(οῦ) ᾖς τὴν ὁμοίαν

Καὶ ὁμοίως ἡμῖν ζωγρῆσαι ἡμᾶς τοὺς αἰῶνας αὐτῶν· ὃς κτίσας τὸν

ὁμοίως ἡμᾶς ἑαυτῷ· ἡ τὴν μῆνιν ἡμῶν εἰς ἑαυτὸν· ἡ τὴν μνήμην ἡμῶν εἰς ἑαυτὸν, ὅτι

διὰ τὸ ἐλθεῖν: χρόνος οὐκέτι ἔσται· διὰ τοῦτο ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἑβδόμου

ἀγγέλου ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν· καὶ τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ

ὃν εὐηγγέλισεν τοὺς ἑαυτοῦ δούλους τοὺς προφήτας· ἡ ἄφωνον ἡμῶν ἔκχυσιν

θυμοῦ, πόλιν λαλοῦσαν μεγάλην ἡ λάρυγγα· ὑπῆρεν λαβὲ τὸ βιβλαρίδιον

τὸ ἀνεῳγμένον ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ ἑστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἡ τῆς γῆς

Καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν ἄγγελον· λέγων αὐτῷ· δός μοι τὸ βιβλαρίδιον· ἡ λέγει μοι·

λαβὲ καὶ φάγε αὐτό· ἡ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν· ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου

ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι· καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου·

καὶ κατέφαγον αὐτό· ἡ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκύ· ἡ ὅτε ἔφαγον

αὐτὸ ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου· καὶ λέγει· δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ

λαοῖς· ἡ ὄχλοις· καὶ γλώσσαις· ἡ βασιλεῦσι πολλοῖς· ἡ ἐδόθη μοι

Κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ· λέγων· ἔγειρε καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ·

καὶ τὸ θυσιαστήριον· ἡ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ· καὶ τὴν αὐλὴν

τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξωθεν· ἡ μὴ αὐτὴν μετρήσῃς· ὅτι ἐδόθη

τοῖς ἔθνεσιν· ἡ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσιν μῆνας μβ· ἡ δώσω

τοῖς δυσὶ μάρτυσίν μου· ἡ προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα

περιβεβλημένους σάκκους· οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι· ἡ αἱ δύο

λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τῆς γῆς ἑστῶσαι· ἡ εἴ τις αὐτοὺς θελήσει κακῶσαι

πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν· ἡ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν·

καὶ εἴ τις θελήσει αὐτοὺς ἀδικῆσαι, οὕτως δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι·

οὗτοι ἔχουσιν τὴν ἐξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανόν· ἵνα μὴ ὑετὸς βρέχῃ τὰς

ἡμέρας τῆς προφητείας αὐτῶν· ἡ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· στρέφειν αὐτὰ

εἰς αἷμα· ἡ πατάξαι τὴν γῆν ἐν πάσῃ πληγῇ ὁσάκις ἐὰν θελήσωσιν

ὅτι ἐφράλισεν οἱ λοιποὶ διὰ τὸ ὄλεθρον:

διὰ τὸ ἐλθεῖν: χρόνος οὐκέτι ἔσται·

χ τῆς πολλῶν διὰ τὸ ἐλθεῖν: ἡ δὲ ἐπὶ τὸ φθεῖραι ἡ θήσ(ει) ἵνα πρὸς τὴν χεῖρ(α) αὐτ(οῦ) ᾖς τὴν ὁμοίαν

ἐν τῷ χρ. τῆς ὅτι τὸ ἐλθεῖν τὸν ἀριθμὸν:

Καὶ ἐπὶ τὴν γῆν καθίσας ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀποστόλων αὐτοῦ· τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου

Καὶ ὅταν τελέσωσιν τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν· τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου

ποιήσει μετ' αὐτῶν πόλεμον· ἡ νικήσει αὐτούς· ἡ ἀποκτενεῖ αὐτούς· ἡ

τὰ πτώματα αὐτῶν ἐπὶ τὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως τῆς μεγάλης· ἥτις καλεῖται πνευματικῶς

Σόδομα ἡ Αἴγυπτος· ὅπου ἡ κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη· καὶ βλέψουσιν ἐκ τῶν λαῶν

Καὶ φυλῶν· ἡ γλωσσῶν ἡ ἐθνῶν τὰ πτώματα αὐτῶν· ἡμέρας τρεῖς καὶ ἥμισυ·

Καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφήσουσιν τεθῆναι εἰς μνημεῖα· ἡ οἱ κατοικοῦντες

ἐπὶ τῆς γῆς, χαίρουσιν ἐπ' αὐτοῖς· καὶ εὐφραίνονται· καὶ δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις·

ὅτι οὗτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς·

Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἥμισυ· πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ θεοῦ εἰσῆλθεν ἐν αὐτοῖς· καὶ

ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν· ἡ φόβος μέγας ἐπέπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας

αὐτούς· ἡ ἤκουσαν φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν αὐτοῖς· ἀνάβητε

ὧδε· καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ· καὶ ἐθεώρησαν αὐτοὺς

οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν· ἡ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο σεισμὸς μέγας· καὶ τὸ

δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσεν· ἡ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ, ὀνόματα

ἀνθρώπων χίλιαι ἑπτακόσιαι· ἡ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο· καὶ ἔδωκαν

δόξαν τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ· ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν· ἰδοὺ οὐαὶ ἡ τρίτη

ἔρχεται ταχύ·

ἐν τῷ ὠδῖνα καὶ βάσανον τεκούσῃ τὸν υἱὸν τὸν ἄρσενα· ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη

ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν θεὸν καὶ πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ·

καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον· ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ·

ἵνα ἐκεῖ τρέφωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα· καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ·

ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ δράκοντος· καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησεν

καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· καὶ ἰσχὺν οὐκ ἔσχεν· οὐδὲ τόπος εὑρέθη αὐτῶν ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ·

καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας· ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος· ὁ καλούμενος διάβολος καὶ ὁ σατανᾶς·

ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην· ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ

ἐβλήθησαν· καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν ἐν τῷ οὐρανῷ· ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία

καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν· καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ· ὅτι

ἐβλήθη ὁ κατήγωρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν· ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν

ἡμέρας καὶ νυκτός· καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου· καὶ διὰ τὸν

λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν· καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου·

διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες· οὐαὶ ἡ κατοικοῦσα τὴν γῆν

καὶ τὴν θάλασσαν· ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν· εἰδὼς ὅτι ὀλίγον

καιρὸν ἔχει· καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· ἐδίωξεν τὴν γυναῖκα

ἥτις ἔτεκεν τὸν ἄρσενα· καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ τὰ δύο πτερὰ τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου·

ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· ὅπου τρέφεται καιρὸν καὶ καιροὺς

καὶ ἥμισυ καιροῦ· ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως· καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἔβαλεν ὁ ὄφις

ὀπίσω τῆς γυναικὸς ὕδωρ ὡς ποταμόν· ἵνα αὐτὴν ποταμοφόρητον ποιήσῃ· καὶ ἐβοήθησεν

ἡ γῆ τῇ γυναικί· καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς· καὶ κατέπιεν τὸν ποταμὸν

ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικὶ·

καὶ ἀπῆλθεν ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς·

τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ· καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ χριστοῦ·

καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης·

ἐν τῷ ἐκ τῆς θαλάσσης ἀναβαῖνον· ἔχον κέρατα δέκα· καὶ κεφαλὰς ἑπτά· καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων

αὐτοῦ δέκα διαδήματα· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὀνόματα βλασφημίας·

καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλει· καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκου·

καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ·

καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ· καὶ ἐξουσίαν μεγάλην· καὶ μίαν ἐκ τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ

ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον· καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐθεραπεύθη·

καὶ ἐθαύμασεν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου· καὶ προσεκύνησαν τῷ δράκοντι

ὅτι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ· καὶ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ λέγοντες·

τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ· καὶ τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐδόθη αὐτῷ

στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίας· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ποιῆσαι μῆνας μβ·

καὶ ἤνοιξεν τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίας πρὸς τὸν θεὸν· βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ

καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ· τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι

πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων καὶ νικῆσαι αὐτούς· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν

φυλὴν καὶ λαὸν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος· καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες

οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς· οὗ οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς

τοῦ ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· εἴ τις ἔχει οὖς ἀκουσάτω·

εἴ τις εἰς αἰχμαλωσίαν συνάγει εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ τις ἐν μαχαίρῃ ἀποκτανθῆναι

αὐτὸν δεῖ ἐν μαχαίρῃ ἀποκτανθῆναι· ὧδε ἐστὶν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων·

καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς· καὶ εἶχεν κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίου·

καὶ ἐλάλει ὡς δράκων· καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ·

καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας ἵνα προσκυνήσωσιν τῷ θηρίῳ τῷ πρώτῳ·

οὗ ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα ἵνα καὶ πῦρ

ποιῇ καταβαῖνον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· καὶ πλανᾷ τοὺς

κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου·

λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃς ἔχει τὴν πληγὴν

τῆς μαχαίρης καὶ ἔζησεν· καὶ ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου·

ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου· καὶ ποιήσῃ ὅσοι ἐὰν μὴ προσκυνήσωσιν τῇ εἰκόνι

τοῦ θηρίου ἀποκτανθῆναι· καὶ ποιεῖ πάντας τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους

καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους

ἵνα δῶσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν·

καὶ ἵνα μή τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου

ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· ὧδε ἡ σοφία ἐστίν· ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω

τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστίν· καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ χξς·

καὶ ἰδοὺ τὸ ἀρνίον ἑστὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών· καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα

τέσσαρες χιλιάδες ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν·

καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν· καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης·

καὶ ἡ φωνὴ ἣν ἤκουσα ὡς κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν·

καὶ ᾄδουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων·

καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες

οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς· οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· παρθένοι γάρ εἰσιν·

οὗτοι οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἐὰν ὑπάγῃ· οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων

ἀπαρχὴ τῷ θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ· καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὑρέθη ψεῦδος· ἄμωμοί εἰσιν·

καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετόμενον ἐν μεσουρανήματι· ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον

εὐαγγελίσαι ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐπὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν·

λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· φοβήθητε τὸν θεὸν καὶ δότε αὐτῷ δόξαν· ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ·

καὶ προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων·

καὶ ἄλλος ἄγγελος δεύτερος ἠκολούθησεν λέγων· ἔπεσεν ἔπεσεν βαβυλὼν ἡ μεγάλη·

ἡ ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότικεν πάντα τὰ ἔθνη·

καὶ ἄλλος ἄγγελος τρίτος ἠκολούθησεν αὐτοῖς λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· εἴ τις προσκυνεῖ τὸ θηρίον

καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ· καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ·

καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ

τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων·

καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου· καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰώνων ἀναβαίνει·

καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ·

καὶ εἴ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· ὧδε ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν·

οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ· καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ

λεγούσης· γράψον· μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι· ναί λέγει τὸ πνεῦμα

ἵνα ἀναπαήσονται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν·

καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκή· καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενον ὅμοιον υἱὸν ἀνθρώπου·

ἔχοντα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν· καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ·

καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ κράζων ἐν φωνῇ μεγάλῃ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης·

πέμψον τὸ δρέπανόν σου καὶ θέρισον· ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα θερίσαι· ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς·

καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ·

καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ· ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ·

καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου· ὁ ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός·

καὶ ἐφώνησεν φωνῇ μεγάλῃ τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ· λέγων· πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξὺ

καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς· ὅτι ἤκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς·

καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐτρύγησεν τὴν ἄμπελον τῆς γῆς·

καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τὸν μέγαν· καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξωθεν τῆς πόλεως·

καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων·

καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστόν· ἀγγέλους ἑπτὰ ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ

τὰς ἐσχάτας· ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ θεοῦ·

καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρί· καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ

καὶ ἐκ τοῦ χαράγματος αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· ἑστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην·

ἔχοντας κιθάρας θεοῦ· καὶ ᾄδουσιν τὴν ᾠδὴν Μωσέως τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ·

καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρνίου· λέγοντες· μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ·

δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σου ὁ βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν· τίς οὐ μὴ φοβηθῇ σε κύριε καὶ δοξάσει

τὸ ὄνομά σου· ὅτι μόνος ὅσιος· ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου·

ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν· καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ·

καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐκ τοῦ ναοῦ· ἐνδεδυμένοι λίθον καθαρὸν λαμπρόν·

καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσᾶς· καὶ ἓν τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκεν τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις

ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·

καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο

εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων·

καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ναοῦ λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις· ὑπάγετε καὶ ἐκχέετε τὰς ἑπτὰ φιάλας

τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ εἰς τὴν γῆν· καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος καὶ ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν·

καὶ ἐγένετο ἕλκος κακὸν καὶ πονηρὸν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου·

καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· καὶ ὁ δεύτερος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν·

καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ· καὶ πᾶσα ψυχὴ ζωῆς ἀπέθανεν τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ·

καὶ ὁ τρίτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο αἷμα·

καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τοῦ ὑδάτων λέγοντος· δίκαιος εἶ κύριε ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν ὁ ὅσιος· ὅτι ταῦτα ἔκρινας·

ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν· καὶ αἷμα αὐτοῖς δέδωκας πιεῖν· ἄξιοί εἰσιν·

καὶ ἤκουσα τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος· ναί κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ· ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις σου·

καὶ ὁ τέταρτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρί·

καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα· καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ τοῦ ἔχοντος τὴν ἐξουσίαν

ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας· καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν·

καὶ ὁ πέμπτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ

ἐσκοτωμένη· καὶ ἐμασῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου· καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ

ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἑλκῶν αὐτῶν· καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν·

καὶ ὁ ἕκτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ·

ἵνα ἑτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου· καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος

καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα τρία ἀκάθαρτα

ὡς βάτραχοι· εἰσὶν γὰρ πνεύματα δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα· ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς

τῆς οἰκουμένης ὅλης· συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας τῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος·

ἰδοὺ ἔρχομαι ὡς κλέπτης· μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ

καὶ βλέπωσιν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ· καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραϊστὶ

Ἁρμαγεδών·

καὶ ὁ ἕβδομος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀέρα· καὶ ἐξῆλθεν φωνὴ μεγάλη ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ

ἀπὸ τοῦ θρόνου λέγουσα· γέγονεν· καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί· καὶ σεισμὸς ἐγένετο

μέγας οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ ἄνθρωπος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς τηλικοῦτος σεισμὸς οὕτως μέγας·

καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη· καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσαν· καὶ βαβυλὼν ἡ μεγάλη

ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ θεοῦ δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ·

καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγεν· καὶ ὄρη οὐχ εὑρέθησαν· καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς ἡ τάλαντος καταβαίνει

ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης·

ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς σφόδρα·

καὶ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας· καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ λέγων·

δεῦρο δείξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνης τῆς μεγάλης τῆς καθημένης ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν·

μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς· καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου

τῆς πορνείας αὐτῆς· καὶ ἀπήνεγκέν με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι· καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην

ἐπὶ θηρίον κόκκινον γέμον ὀνόματα βλασφημίας· ἔχον κ

ἐφθασεν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου:

ἐν τῇ ἐρήμῳ
τῶν ἁμαρτωλῶν:

τελείαν τὴν
ὁλοκαύτωσιν:

ἀριθμητὸν
πελαγῶν: καὶ τὸ χ.
ἀνεξιχνίαστος ἡ
σὰ δὲ καθαρόν
τὸ σωζόμενον:

ἐν τοῦτο δο
κιμασθήσε
τὸ ἔργον τῶν
δικαίων καὶ τὸ
δόκιμον:

πρὸ τῆς ἐλεύσεως
καὶ τῆς παρουσίας,
αἱ ἄλλαι τέσσαρες
τῶν ἀδελφῶν:

ὁ πρωτότοκος
τῶν ἀδελφῶν
καὶ ἀδελφὸς
τῶν ἀγγέλων:

ἐν τῷ ἀγαθῷ
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ,
καὶ ἀμήν:

ὁ ἐκλεκτὸς
τοῦ θεοῦ:

ἐν τῷ ἀγαθῷ
τὸν φόβον
καταφρονεῖ:

ἐν τῇ ἀκακίᾳ:

ἐν τῷ ἀγαθῷ.
καὶ ἀνωτέρω
ἐν τῇ ἀκακίᾳ,
καὶ ἀμήν:

ἐν τῇ ἀγάπῃ:

ἐν τῇ ἀγάπῃ
ἀνεπαισχύντως

ὁ λαὸς σωθῆναι ἀὐτὸν ἐξ ἐπόλιόρκουν τὴν πόλιν ἐκ μηνὸς τετάρτου μέχρι
τοῦ πεμπτοῦ μηνὸς αὐτοῦ· ἐδοὺ ἔρχομαι ὡς κλέπτος· μακάριος ὁ γρηγορῶν
Καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ καὶ βλέπωσι τὴν
ἀσχημοσύνην αὐτοῦ· καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον ἑβραϊστὶ
Ἁρμαγεδών· καὶ ὁ ζ ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀέρα·
Καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου λέγουσα·
Γέγονε· καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ σεισμὸς
μέγας· οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς τηλικοῦτος σεισμὸς
οὕτω μέγας· καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη· καὶ αἱ πόλεις
τῶν ἐθνῶν ἔπεσαν· καὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ θεοῦ
δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ πᾶσα νῆσος
ἔφυγε· καὶ ὄρη οὐχ εὑρέθησαν· καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς τάλαντιαία
Καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι
τὸν θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης· ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς σφόδρα·
Καὶ ἦλθε εἷς ἐκ τῶν ζ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ζ φιάλας· Καὶ ἐλάλησε
μετ' ἐμοῦ λέγων· Δεῦρο δείξω σοὶ τὸ κρίμα τῆς πόρνης τῆς μεγάλης· τῆς
καθημένης ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν· μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς·
Καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς·
Καὶ ἀπήνεγκέν με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι· καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην
ἐπὶ θηρίον κόκκινον γέμον ὀνόματα βλασφημίας· ἔχον κεφαλὰς ζ
Καὶ κέρατα ι· καὶ ἡ γυνὴ ἦν περιβεβλημένη πορφύραν καὶ κόκκινον·
καὶ κεχρυσωμένη χρυσῷ· καὶ λίθῳ τιμίῳ· καὶ μαργαρίταις· ἔχουσα χρυσοῦν
ποτήριον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς· γέμον βδελυγμάτων· καὶ τὰ ἀκάθαρτα τῆς
πορνείας αὐτῆς· καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς, ὄνομα γεγραμμένον μυστήριον·
Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς·
Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων· καὶ ἐκ τοῦ αἵματος
τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ· καὶ ἐθαύμασα ἰδὼν αὐτὴν, θαῦμα μέγα· καὶ εἶπεν μοι ὁ ἄγγελος·

Διατί ἐθαύμασας· ἐγώ σοι ἐρῶ τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ
θηρίου τοῦ βαστάζοντος αὐτήν· τοῦ ἔχοντος τὰς ζ κεφαλὰς· καὶ τὰ ι κέρατα·
τὸ θηρίον ὃ εἶδες, ἦν καὶ οὐκ ἔστι· καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου·
Καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγειν· καὶ θαυμάσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς
ὧν οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου·
βλεπόντων τὸ θηρίον ὅτι ἦν· καὶ οὐκ ἔστι· καὶ παρέσται· ὧδε ὁ νοῦς ὁ
σοφίαν· αἱ ζ κεφαλαί, ὄρη εἰσὶν ἑπτὰ ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ' αὐτῶν·
Καὶ βασιλεῖς ζ εἰσίν· οἱ εἷς ἔπεσαν· ὁ εἷς ἐστιν· ὁ ἄλλος, οὔπω ἦλθεν·
καὶ ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μεῖναι· καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν καὶ οὐκ ἔστι·
Καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστι· καὶ ἐκ τῶν ζ ἐστι· καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει·
Καὶ τὰ ι κέρατα ἃ εἶδες, ι βασιλεῖς εἰσιν· οἵτινες βασιλείαν οὔπω ἔλαβον·
ἀλλὰ ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσι μετὰ τοῦ θηρίου·
οὗτοι μία γνώμην ἔχουσι· καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν, τῷ
θηρίῳ δώσουσι· οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσι· καὶ τὸ ἀρνίον νικήσει
αὐτούς· ὅτι κύριος κυρίων ἐστὶ καὶ βασιλεὺς βασιλέων· καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ
Κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί· καὶ λέγει μοι· ὕδατα ἃ εἶδες οὗ ἡ
πόρνη κάθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶ καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι· καὶ τὰ ι κέρατα
ἃ εἶδες· καὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μισήσουσι τὴν πόρνην· καὶ ἐρημωμένην
ποιήσουσιν αὐτὴν· καὶ γυμνὴν ποιήσουσιν αὐτὴν· καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς
φάγονται· καὶ αὐτὴν κατακαύσουσιν ἐν πυρί· ὅτι ἔδωκεν ὁ θεὸς εἰς τὰς
καρδίας αὐτῶν, ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ· καὶ ποιῆσαι μίαν γνώμην·
Καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ· ἄχρι τελεσθήσονται οἱ λόγοι
τοῦ θεοῦ· καὶ γυνὴ ἣν εἶδες, ἔστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη· ἡ ἔχουσα βασιλείαν
βασιλέων τῆς γῆς· καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης
αὐτοῦ· καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχυρᾷ φωνῇ λέγων· ἔπεσεν ἔπεσεν Βαβυλὼν
Ἡ μεγάλη· καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμόνων· καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος

ἀκαλαθάρτ· καὶ φυλακὴν πάντων ὀρνέων ἀκαθάρτων καὶ μεμισημένων·
ὅτι ἐκ τοῦ θυμοῦ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς, πεπώκασιν πάντα τὰ ἔθνη
καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν· καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς
ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνους αὐτῆς ἐπλούτησαν· καὶ ἤκουσα ἄλλην
φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν· ἔξελθατε ὁ λαός μου ἐξ αὐτῆς ἵνα
μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς· καὶ ἵνα μὴ τῶν πληγῶν αὐτῆς λάβητε· ὅτι
ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ θεὸς τὰ
ἀδικήματα αὐτῆς· ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκεν
ὑμῖν· καὶ διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ
ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασεν, κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν· ὅσα ἐδόξασεν αὐτὴν
καὶ ἐστρηνίασεν, τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος· ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῆς λέγει, ὅτι κάθημαι βασίλισσα καὶ χήρα οὐκ εἰμὶ καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω·
διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, ἥξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς· θάνατος καὶ
πένθος καὶ λιμὸς καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ὅτι ἰσχυρὸς κύριος
ὁ θεὸς ὁ κρίνας αὐτήν· καὶ κλαύσονται ἐπ' αὐτὴν καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὴν
οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ στρηνιάσαντες·
ὅταν βλέπωσιν τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς· ἀπὸ μακρόθεν
ἑστηκότες διὰ τὸν φόβον τῆς βασάνου αὐτῆς· λέγοντες· οὐαὶ οὐαὶ
ἡ πόλις ἡ μεγάλη Βαβυλών· ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά· ὅτι μιᾷ ὥρᾳ
ἦλθεν ἡ κρίσις σου· καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς, κλαίουσιν καὶ πενθοῦσιν
ἐπ' αὐτῇ, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει· οὐκέτι γόμον
χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθου τιμίου καὶ μαργαρίτου καὶ βύσσου καὶ πορφύρ
καὶ σηρικοῦ καὶ κοκκίνου καὶ πᾶν ξύλον θύϊνον καὶ πᾶν σκεῦος
ἐλεφάντινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου καὶ χαλκοῦ
καὶ σιδήρου καὶ μαρμάρου καὶ κινάμωμον καὶ ἄμωμον καὶ θυμιάματα
καὶ μύρον καὶ λίβανον καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον καὶ σεμίδαλιν καὶ σῖτον
καὶ κτήνη καὶ πρόβατα καὶ ἵππων καὶ ῥαιδῶν καὶ σωμάτων καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων·

ἐμπ ἡ μιᾶ ὥρᾳ, ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦτο

ὅτι ἐκρίνατο τὴν πόρνην τὴν μεγάλην· ἣτις ἐφθειρε τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς· καὶ ἐξεδικήσατο τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτῆς ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ δεύτερον εἴρηκαν ἀλληλουϊά· καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· καὶ πεσοῦνται οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου λέγοντες· ἀλληλουϊά· ἀμήν· καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ θρόνου ἐξῆλθε λέγουσα· αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ· καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτὸν οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι· καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ· καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν· καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν λεγόντων· ἀλληλουϊα· ὅτι ἐβασίλευσεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ· χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιώμεθα· καὶ δώσωμεν τὴν δόξαν αὐτῷ· ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοίμασεν ἑαυτήν· καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινον λαμπρὸν καθαρόν· τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα τῶν ἁγίων ἐστί· καὶ λέγει μοι· γράψον· μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι· καὶ λέγει μοι· οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοί εἰσι τοῦ θεοῦ· καὶ ἔπεσα ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ· καὶ λέγει μοι· ὅρα μή· σύνδουλός σού εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ· τῷ θεῷ προσκύνησον· ἡ γὰρ μαρτυρία Ἰησοῦ ἐστὶ τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας· καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἠνεῳγμένον· καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός· καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν πιστὸς καὶ ἀληθινός· καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ φλὸξ πυρός· καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλά· ἔχων ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός· καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον αἵματι· καὶ κέκληται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ· καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς·

θρόνου τοῦ, τῆς χερουβείμ. καὶ τῶν σεραφείμ·

ἀπὸ τῆς καλῆς προσευχῆς ἀδελφῆς·

ὀρᾶτε μή· σύνδουλός εἰμι·

χ ὡς τὸ ἀληθινόν φασιν·

τὸ ἀληθινὸν τῆς ἐπιστολῆς ἀδελφῆς·

καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν πιστὸς καὶ ἀληθινός· καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ· καὶ ἐστρατεύετο ἐν δικαιοσύνῃ· καὶ ἐκτρώματος αὐτοῦ, ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα· ἵνα ἐν αὐτῇ πατάξῃ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ ὀργῆς τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος· καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ, ὄνομα γεγραμμένον· βασιλεὺς βασιλέων· καὶ κύριος κυρίων· καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ λέγων τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετομένοις ἐν μεσουρανήματι· δεῦτε συνάχθητε εἰς τὸ δεῖπνον τὸ μέγα τοῦ θεοῦ· ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων· καὶ σάρκας χιλιάρχων· καὶ σάρκας ἰσχυρῶν· καὶ σάρκας ἵππων· καὶ τῶν καθημένων ἐπ' αὐτῶν· καὶ σάρκας πάντων ἐλευθέρων τε καὶ δούλων· καὶ μικρῶν τε καὶ μεγάλων· καὶ ἐθηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς· καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν· συνηγμένα ποιῆσαι τὸν πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ· καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον· καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ ψευδοπροφήτης· ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπλάνησεν τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου· καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην ἐν θείῳ· καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου· τῇ ἐξελθούσῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν· καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς ἀβύσσου· καὶ ἅλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ ἐκράτησεν τὸν δράκοντα τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον· ὅς ἐστι διάβολος καὶ ὁ σατανᾶς· καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη· καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον· καὶ ἔκλεισεν καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ· ἵνα μὴ πλανήσῃ ἔτι τὰ ἔθνη· ἄχρι τελεσθήσονται χίλια ἔτη· καὶ μετὰ ταῦτα δεῖ λυθῆναι αὐτὸν μικρὸν χρόνον· καὶ εἶδον θρόνους·

ὃν οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός·

ἀπὸ τῆς καλῆς προσευχῆς ἀδελφῆς·

ὀνόματος αὐτοῦ, τὸ ἀληθινόν

κβ'

Καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτὸ καὶ ἔκραξεν αὐτοῖς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ καὶ λαὸν πολὺν τοῦτον. καὶ οἱ μὲν οὐ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ οὔτε τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν καὶ ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ Χριστοῦ χίλια ἔτη. καὶ οἱ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν ἄχρι τελεσθῶσι τὰ χίλια ἔτη. αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ. ἐπὶ τούτων ὁ δεύτερος θάνατος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν. ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη. καὶ ὅταν τελεσθῶσι τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ. καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς. τὸν Γὼγ καὶ Μαγώγ. συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης. καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς καὶ ἐκύκλευσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἠγαπημένην. καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτούς. καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτοὺς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ θείου. ὅπου καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης. καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ εἶδον θρόνον μέγαν λευκὸν καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ. οὗ ἀπὸ τοῦ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός. καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη αὐτοῖς. καὶ εἶδον τοὺς νεκροὺς τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικρούς, ἑστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου. καὶ βιβλία ἠνεῴχθησαν. καὶ ἄλλο βιβλίον ἠνοίχθη ὅ ἐστι τῆς ζωῆς. καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ ἔδωκε θάλασσα τοὺς ἐν αὐτῇ νεκροὺς. καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἔδωκαν τοὺς ἐν αὐτοῖς νεκροὺς. καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. οὗτος ὁ θάνατος ὁ δεύτερος ὁ λίμνη τοῦ πυρός. καὶ εἴ τις οὐχ

ἀνεῴχθη ἡ βίβλος τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. καὶ ἔδωκεν ὁ ὠκεανὸς τοὺς νεκροὺς τοὺς ἐν αὐτῷ. καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἔδωκαν τοὺς νεκροὺς τοὺς ἐν αὐτοῖς. καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. αὕτη ἡ δευτέρα ἀνάστασις. ὁ θάνατος ὁ δεύτερος. καὶ εἴ τις οὐχ εὑρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινήν. ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθε. καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστι μέτι. καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἰερουσαλὴμ καινὴν εἶδον καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης. ἰδοὺ ἡ σκηνὴ τοῦ θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων. καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν. καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται. καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν ἔσται αὐτῶν. καὶ ἐξαλείψει πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. καὶ ὁ θάνατος οὐκέτι ἔσται ἔτι. οὔτε πένθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος οὐκέτι ἔσται ἔτι. ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον. καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ. ἰδοὺ καινὰ ποιῶ πάντα. καὶ λέγει μοι. γράψον. οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοί καὶ πιστοί εἰσι. καὶ εἶπέ μοι. γέγονα. ἐγώ τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὦ. ἀρχὴ καὶ τέλος. ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν. ὁ νικῶν κληρονομήσει ταῦτα. καὶ ἔσομαι αὐτῷ θεός. καὶ αὐτός μοι ἔσται υἱός. τοῖς δὲ δειλοῖς καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμάκοις καὶ εἰδωλολάτραις καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσι τὸ μέρος αὐτῶν, ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ. ὅ ἐστιν ὁ θάνατος ὁ δεύτερος. καὶ ἦλθεν εἷς τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας τῶν γεμόντων τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων. καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ λέγων. δεῦρο δείξω σοι τὴν νύμφην τὴν γυναῖκα τοῦ ἀρνίου. καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν πνεύματι ἐπὶ ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν. καὶ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν τὴν μεγάλην τὴν Ἰερουσαλὴμ καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ. ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. ὁ φωστὴρ αὐτῆς, ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ ὡσεὶ λίθῳ ἰάσπιδι κρυσταλλίζοντι. ἔχουσα τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλόν. ἔχουσα πυλῶνας δώδεκα. καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα. καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα

ἀναβαίνουσαν

ἀνεξάντων σωζομένων

καὶ ἐπάνω ἐπὶ τὰ

λγ' κδ'

ἐβλήθη

καὶ

ἀ̣ὸ̣ τ̣ῶ̣ν̣ ιβ̅ φυλ̣ῶ̣ν̣ τῶν ψυχῶν εἰσ̣ι̣. ἀ̣π̣ὸ̣ δ̣ὲ̣ λ̣ο̣υ̣δ̣ὰ̣ μ̣ὲ̣ν̣ πυλῶν γ̅· ἀ̣π̣ὸ̣ βορρᾶ, πυλῶν γ̅· ἀ̣π̣ὸ̣ νότ̣, πυλῶν γ̅· ἀ̣π̣ὸ̣ δ̣υσμῶν, πυλῶν γ̅·

Καὶ ὁ τεῖχ̣ος τ̣ῆ̣ς̣ πόλεως, ἐ̣π̣ὶ̣ θεμελίοις ιβ̅· καὶ ἐ̣π̣ ἑαυτῶν τῶν ιβ̅, ὀνόματα τῶν ιβ̅ ἀ̣π̣ο̣στόλων τ̣οῦ̣ ἀ̣ρ̣νί̣ου· καὶ ὅλα φῶν μ̣ή̣κ̣ο̣ν̣ ἔχ̣ει μ̣ή̣κ̣η καλάμ̣ων ἔχ̣ουσιν· ἐ̣ν̣ μ̣ι̣ᾷ̣ δ̣ὲ̣ π̣λ̣ευ̣ρ̣ᾷ̣ τ̣ῆ̣ς̣ πόλεως τ̣ε̣τ̣ρ̣άγωνος ἔ̣κ̣ει̣τ̣α̣ι· καὶ ὁ μ̣ὲ̣ν̣ εἷ̣ς̣ α̣ὐ̣τ̣ῆ̣ς̣, ὁ̣ σ̣ο̣μ̣ ὁ̣ π̣λ̣ά̣τ̣ο̣ς· καὶ ἐ̣μ̣ὲ̣τ̣ρ̣η̣σ̣ε̣ τ̣ὴ̣ν̣ π̣ό̣λ̣ι̣ν̣ ἐ̣μ̣ τ̣ε̣τ̣ρ̣ά̣γ̣ω̣ν̣ο̣ν̣ καλάμ̣ῳ ἐ̣π̣ὶ̣ σ̣τ̣α̣δ̣ί̣ο̣υ̣ ιβ̅ χ̣λ̣ι̣ά̣δ̣α̣ς̣· ιβ̅ ὁ μ̣ῆ̣κ̣ο̣ς̣· καὶ ὁ π̣λ̣ά̣τ̣ο̣ς̣· καὶ ὁ ὕ̣ψ̣ο̣ς̣ α̣ὐ̣τ̣ῆ̣ς̣, ἴ̣σ̣α̣ ἐ̣σ̣τ̣ί̣· καὶ ἐ̣μ̣ὲ̣τ̣ρ̣η̣σ̣ε̣ τὸ τεῖχ̣ος α̣ὐ̣τ̣ῆ̣ς̣ ρ̣μ̅α̅ π̣η̣χ̣ῶ̣ν μ̣έ̣τ̣ρ̣ο̣ν̣ ἀ̣ν̣θ̣ρ̣ώ̣π̣ο̣υ̣· ὃ̣ ἐ̣σ̣τ̣ι̣ μ̣έ̣τ̣ρ̣ο̣ν̣ ἀ̣γ̣γ̣έ̣λ̣ο̣υ̣· καὶ ἦ̣ν̣ ἡ̣ μ̣ὲ̣ν̣ ἔ̣μ̣δ̣ο̣μ̣ο̣ς̣ σ̣τ̣ε̣ῖ̣χ̣ο̣ς̣ τ̣ῆ̣ς̣ χ̣ώ̣ρ̣α̣ς̣ α̣ὐ̣τ̣ῆ̣ς̣, ἰ̣α̣σ̣π̣ί̣δ̣ο̣ς̣· καὶ ἡ̣ π̣ό̣λ̣ι̣ς̣ χ̣ρ̣υ̣σ̣ί̣ο̣ν̣ καθαρόν· ὅμοιον ὑ̣ε̣λ̣ί̣ῳ καθαρῷ· καὶ οἱ θ̣ε̣μ̣έ̣λ̣ι̣ο̣ι τ̣ῆ̣ς̣ χ̣ώ̣ρ̣α̣ς̣ τ̣ῆ̣ς̣ π̣ό̣λ̣ε̣ω̣ς̣ π̣α̣ν̣τ̣ὶ̣ λ̣ί̣θ̣ῳ τ̣ι̣μ̣ί̣ῳ κ̣ε̣κ̣ο̣σ̣μ̣η̣μ̣έ̣ν̣ο̣ι· ὁ̣ π̣ρ̣ῶ̣τ̣ο̣ς̣ ὁ̣ ἴ̣α̣σ̣π̣ι̣ς̣, ὁ̣ σ̣ά̣π̣φ̣ε̣ι̣ρ̣ο̣ς̣· ὁ̣ τ̣ρ̣ί̣τ̣ο̣ς̣, χ̣α̣λ̣κ̣η̣δ̣ώ̣ν̣· ὁ̣ τ̣έ̣τ̣α̣ρ̣τ̣ο̣ς̣, σ̣μ̣α̣ρ̣ά̣γ̣δ̣ο̣ς̣· ὁ̣ π̣έ̣μ̣π̣τ̣ο̣ς̣, σ̣α̣ρ̣δ̣ό̣ν̣υ̣ξ̣· ὁ̣ ἕ̣κ̣τ̣ο̣ς̣, σ̣ά̣ρ̣δ̣ι̣ο̣ς̣· ὁ̣ ἕ̣β̣δ̣ο̣μ̣ο̣ς̣, χ̣ρ̣υ̣σ̣ό̣λ̣ι̣θ̣ο̣ς̣· ὁ̣ ὄ̣γ̣δ̣ο̣ο̣ς̣, β̣ή̣ρ̣υ̣λ̣λ̣ο̣ς̣· ὁ̣ ἔ̣μ̣α̣τ̣ο̣ς̣, τ̣οπάζιον· ὁ̣ δ̣ε̣κ̣ά̣τ̣ο̣ς̣, χ̣ρ̣υ̣σ̣ό̣π̣ρ̣α̣σ̣ο̣ς̣· ὁ̣ ἑ̣ν̣δ̣έ̣κ̣α̣τ̣ο̣ς̣, ὑ̣ά̣κ̣ι̣ν̣θ̣ο̣ς̣· ὁ̣ δ̣ω̣δ̣έ̣κ̣α̣τ̣ο̣ς̣, ἀ̣μ̣έ̣θ̣υ̣σ̣τ̣ο̣ς̣· καὶ οἱ ιβ̅ π̣υ̣λ̣ῶ̣ν̣, ιβ̅ μ̣α̣ρ̣γ̣α̣ρ̣ί̣τ̣α̣ι· ἀ̣μ̣ὰ̣ ἓ̣ξ̣ ἑ̣κ̣α̣σ̣τ̣ο̣ν̣ τ̣ῶ̣ν̣ π̣υ̣λ̣ώ̣ν̣ ω̣μ̣ή̣ μ̣ί̣α̣ δ̣ὲ̣ ἐ̣κ̣ μ̣ό̣ν̣η̣ς̣ μ̣α̣ρ̣γ̣α̣ρ̣ί̣τ̣η̣ς̣· καὶ ἡ̣ π̣λ̣α̣τ̣ε̣ῖ̣α̣ τ̣ῆ̣ς̣ πόλεως, χ̣ρ̣υ̣σ̣ί̣ο̣ν̣ καθαρόν, ὡ̣ς̣ ὕ̣ε̣λ̣ο̣ς̣ δ̣ι̣α̣υ̣γ̣ή̣ς̣· καὶ μ̣α̣ὸ̣ς̣ οὐκ ἔ̣σ̣τ̣ι̣ ἐ̣ν̣ α̣ὐ̣τ̣ῇ̣· ὁ̣ γ̣ὰ̣ρ̣ κ̣ύ̣ρ̣ι̣ο̣ς̣ ὁ̣ θ̣ε̣ὸ̣ς̣ ὁ̣ π̣α̣ν̣τ̣ο̣κ̣ρ̣ά̣τ̣ω̣ρ̣, μ̣α̣ὸ̣ς̣ α̣ὐ̣τ̣ῆ̣ς̣ ἐ̣σ̣τ̣ι̣· καὶ τ̣ὸ̣ ἀ̣ρ̣νί̣ο̣ν̣· καὶ ἡ̣ π̣όλ̣ι̣ς̣, οὐ χ̣ρ̣ε̣ί̣α̣ ἔ̣χ̣ε̣ι̣ τ̣οῦ̣ ἡ̣λ̣ί̣ο̣υ̣· οὐ δ̣ὲ̣ τ̣ῆ̣ς̣ σ̣ε̣λ̣ή̣ν̣η̣ς̣ ἵ̣ν̣α̣ φ̣α̣ί̣ν̣ω̣σ̣ι̣ ἐ̣μ̣ α̣ὐ̣τ̣ῇ̣· ἡ̣ γ̣ὰ̣ρ̣ δ̣ό̣ξ̣α̣ τ̣οῦ̣ θ̣ε̣ο̣ῦ̣ ἐ̣φ̣ω̣τ̣ί̣σ̣ε̣ α̣ὐ̣τ̣ή̣ν̣· καὶ ὁ λ̣ύ̣χ̣ν̣ο̣ς̣ α̣ὐ̣τ̣ῆ̣ς̣, ὁ̣ ἀ̣ρ̣ν̣ί̣ο̣ν̣· καὶ οἱ βασιλεῖς τ̣ῆ̣ς̣ γ̣ῆ̣ς̣, φ̣έ̣ρ̣ο̣υ̣σ̣ι̣ τ̣ὴ̣ν̣ δ̣ό̣ξ̣α̣ν̣ α̣ὐ̣τ̣ῶ̣ν̣ ἐ̣ς̣ α̣ὐ̣τ̣ή̣ν̣· καὶ οἱ π̣υ̣λ̣ῶ̣ν̣ες̣ α̣ὐ̣τ̣ῆ̣ς̣, οὐ μ̣ὴ̣ κ̣λ̣ε̣ι̣σ̣θ̣ῶ̣σ̣ι̣ ἡ̣μ̣έ̣ρ̣α̣ν̣· ν̣ὺ̣ξ̣ γ̣ὰ̣ρ̣ οὐκ ἔ̣σ̣τ̣α̣ι ἐ̣κ̣ε̣ῖ̣· καὶ οἱ σ̣ω̣σ̣ι̣π̣ό̣λ̣ι̣τ̣α̣ι δ̣ό̣ξ̣α̣ν̣ καὶ τ̣ι̣μ̣ὴ̣ν̣ τῶν ἐ̣θ̣ν̣ῶ̣ν̣ ἐ̣ς̣ α̣ὐ̣τ̣ή̣ν̣· καὶ οὐ μ̣ὴ̣ ἐ̣ι̣σ̣έ̣λ̣θ̣ῃ ἐ̣ς̣ α̣ὐ̣τ̣ὴ̣ν̣ π̣ᾶ̣ν̣ κ̣ο̣ι̣ν̣ὸ̣ν̣ καὶ π̣ο̣ι̣ῶ̣ν̣ β̣δ̣έ̣λ̣υ̣γ̣μ̣α̣ καὶ ψ̣ε̣ῦ̣δ̣ο̣ς̣· ἐ̣ὰ̣ν̣ μ̣ὴ̣ οἱ γ̣ε̣γ̣ρ̣α̣μ̣μ̣έ̣ν̣ο̣ι ἐ̣ν̣ τῷ βιβλίῳ τ̣ῆ̣ς̣ ζ̣ω̣ῆ̣ς̣ τ̣οῦ̣ ἀ̣ρ̣ν̣ί̣ο̣υ̣· καὶ ἔ̣δ̣ε̣ι̣ξ̣έ̣ μ̣ο̣ι π̣ο̣τ̣α̣μ̣ὸ̣ν̣ κ̣α̣θ̣α̣ρ̣ὸ̣ν̣ ὕ̣δ̣α̣τ̣ο̣ς̣

ιβ̅ καὶ ιβ̅

προπ̣ὶ̣ κ̣, οἱ ἀ̣π̣ὸ̣ σ̣ο̣λ̣· ἐ̣ξ̣ ἀ̣ν̣τ̣ὸ̣ λ̣α̣χ̣ά̣ρ̣·

ζῶ̣ν̣ λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον ἐ̣κ̣πορευόμενον ἐ̣κ̣ τ̣οῦ̣ θ̣ρ̣ό̣ν̣ου τ̣οῦ̣ θ̣ε̣ο̣ῦ̣ καὶ τ̣οῦ̣ ἀ̣ρ̣νί̣ου· ἐ̣ν̣ μ̣έ̣σ̣ῳ τ̣ῆ̣ς̣ π̣λ̣α̣τ̣ε̣ί̣α̣ς̣ α̣ὐ̣τ̣ῆ̣ς̣ καὶ τ̣οῦ̣ π̣ο̣τ̣α̣μ̣οῦ̣ ἐ̣ν̣τ̣ε̣ῦ̣θ̣ε̣ν̣ καὶ ἐ̣κ̣ε̣ῖ̣θ̣ε̣ν̣ ξ̣ύ̣λ̣ο̣ν̣ ζ̣ω̣ῆ̣ς̣ π̣ο̣ι̣ο̣ῦ̣ν̣ κ̣α̣ρ̣π̣ο̣ὺ̣ς̣ ιβ̅· κατὰ μ̣ῆ̣ν̣α̣ ἕ̣κ̣α̣σ̣τ̣ο̣ν̣ ἀ̣π̣ο̣δ̣ι̣δ̣ο̣ῦ̣ν̣ τ̣ὸ̣ ξ̣ύ̣λ̣ο̣ν̣ τὸν καρπὸν αὐτοῦ· καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν· καὶ πᾶν κατάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι· καὶ ὁ θρόνος τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου ἐν αὐτῇ ἔσται· καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ· καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν· καὶ νὺξ οὐκ ἔσται ἐκεῖ· καὶ οὐ χρείαν ἔχουσιν λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου· ὅτι κύριος ὁ θεὸς φωτίζει αὐτούς· καὶ βασιλεύσουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ λέγει μοι· οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ κύριος ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων τῶν προφητῶν, ἀπέστειλεν τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ, ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει. ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ. μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου. καὶ ἐγὼ Ἰωάννης ὁ βλέπων καὶ ἀκούων ταῦτα. καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεσον προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα. καὶ λέγει μοι· ὅρα μή· σύνδουλός σού εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν καὶ τῶν τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τῷ θεῷ προσκύνησον. καὶ λέγει μοι· μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν. ὁ ἀδικῶν, ἀδικησάτω ἔτι· καὶ ῥυπαρὸς, ῥυπαρευθήτω ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος, δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι· καὶ ὁ ἅγιος, ἁγιασθήτω ἔτι. ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ· καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ ἀποδοῦναι ἑκάστῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐστιν. ἐγὼ τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος· μακάριοι οἱ ποιοῦντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς· καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν· ἔξω οἱ κύνες· καὶ οἱ φάρμακοι· καὶ οἱ πόρνοι· καὶ οἱ φονεῖς· καὶ οἱ εἰδωλολάτραι· καὶ πᾶς φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος. ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις· ἐγώ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος Δαυίδ·

ὁ̣ χ̣ε̣ ἀλλ̣ηλ̣ο̣μ̣ο̣· ὁ̣ρ̣ τὸ ἀκα-τακλ̣ι̣τ̣ο̣ν̣ τ̣ο̣ῦ̣ π̣ρ̣ο̣σ̣ω̣π̣ο̣υ̣·

καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω· ἔρχου. καὶ ὁ διψῶν ἐρχέσθω· ὁ θέλων,
Κ λαβέτω ὕδωρ ζωῆς δωρεάν. μαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοὺς
λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου, ἐάν τις ἐπιθῇ ἐπ' αὐτά,
ἐπιθήσει ὁ θεὸς τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ
βιβλίῳ τούτῳ. καὶ ἐάν τις ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τῆς
προφητείας ταύτης, ἀφελεῖ ὁ θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς
καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.
Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· ναὶ ἔρχομαι ταχύ. ἀμήν. ναὶ ἔρχου κύριε Ἰησοῦ.
ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν τῶν ἁγίων. ἀμήν.

φοβερὰ καὶ τῶν προχαράκτων τὸ ἐξαίρετον καὶ ὑπερτέτακται

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE

† ἀφιέρωσεν τὸ ἱερὸν τοῦ ἁγίου
τῆς ἁγίας τῶν ἀγγέλων ἐν Χαλκῇ ὄντα

ϡλε

† ἀνανεώθη τὸ παρὸν τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου
τοῦ

67 Legnier.
nouueau testament